

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ரியானுஸ் ஸாலிஹீன்

ஹதீஸ் தொகுப்பு

அள்ளக்குறையாத அறிவுச் சுரங்கம்!

தமிழில்: K.J. மஸ்தான் அலீ பாகவி உமர்

மின் நூல் ஆக்கம்
குலசை சுல்தான்

இந்த மின் நூலை இனிய எளிய PDF
தொகுப்பில்.....

எழுத்துறு பிரச்சனை இல்லாமல்
உங்கள் கணினியில் பயன்படுத்தலாம்....

இது ஒரு இலவச வெளியீடு. யாரும் எக்காரணங் கொண்டும் இதை
வியாபார நோக்கில் பயன் படுத்த வேண்டாம்.

மின் நூல் (Digital Edition) தொகுப்பு...

Er.M.ஹமீது சுல்தான்.

<http://www.tamilislam.webs.com>

பொருளடக்கம்

ஹதீஸ் கிரந்தங்கள் - ஒரு பார்வை.....	7
இமாம் நவவி அவர்களின் வரலாறு.....	7
- இமாம் நவவி அவர்களின் முன்னுரை	10
பாடம்-1 நிய்யத்- எண்ணமும் அதன் தூய்மையும்.....	15
ஹதீஸ் எண்: 1 - எண்ணம் போல் வாழ்வு	18
ஹதீஸ் எண்:2 - கஅபாவை இடிக்க வரும் கயவர் கூட்டம்!.....	27
ஹதீஸ் எண்:3 - ஜிஹாத் ஏன்? எதற்கு?.....	31
ஹதீஸ் எண்:4 - நல்லெண்ணமும் நற்கூலியும்	35
ஹதீஸ் எண்:5 - சொந்த மகனுக்கு ஜகாத் கொடுக்கலாமா?	39
ஹதீஸ் எண்:6. மரண சாஸனமும் வாரிசுகளின் உரிமையும்....	42
ஹதீஸ் எண்:7. ஒழுக்க மாண்பே உயர்வுக்கு அடிப்படை!	51
ஹதீஸ் எண்:8. இறைவழிப்போரும் இலட்;சியமும்.....	55
ஹதீஸ் எண்:9. இருவரும் குற்றவாளிகளே!.....	59
ஹதீஸ் எண்:10. ஜமாஅத்துடன் தொழுவது கடமையே!.....	62
ஹதீஸ் எண்:11 - ஏராளமான நன்மைகளைப் பெறுவது எப்படி? 64	
ஹதீஸ் எண்:12. பாறையை அகற்றிய பிரார்த்தனைகள்!.....	69
பாடம்: 2 தெளபா - பாவ மீட்சி தேடல்	74
ஹதீஸ் எண்:13,14 இதில் இரு நன்மைகள் உண்டு.....	84
ஹதீஸ் எண்:15, பாவம் செய்த மனிதனும் காணாமல் போன ஒட்டகமும்.....	85
ஹதீஸ் எண்:16,17,18 தூரியன் மேற்கிலிருந்து உதித்தால்!	90
ஹதீஸ் எண்:19 காலுறை மீது மஸஹ் செய்வதன் சட்டம்	92
ஹதீஸ் எண்:20 நூறு கொலை செய்தவனுக்கும் மன்னிப்பு உண்டு. ஆனால்?	96
ஹதீஸ் எண்:21, தபூக் யுத்தமும் தடுமாற்றமும்	101
ஹதீஸ் எண்:22, இதனை விடவும் சிறந்த பாவமீட்சி உண்டா? 133	
ஹதீஸ் எண்:23,24 இருவரும் சுவனம் சென்றனர்!	137
பாடம்: 3 பொறுமை.....	140
ஹதீஸ் எண்:25 பொறுமையின் தனிச்சிறப்பு	156
ஹதீஸ் எண்:26 பொறுமையே சிறந்த செல்வம்.....	164

ஹதீஸ் எண்:27 இன்பமும் துன்பமும் நன்மையாய் அமைந்திட..	166
ஹதீஸ் எண்:28 இப்படிச்செய்வதற்கு எப்படி மனம் வந்தது?? ...	169
ஹதீஸ் எண்:29 ஆறுதல் சொல்வது, யாருக்கு? எப்படி?.....	173
ஹதீஸ் எண்:30 இறைநம்பிக்கையாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட சோதனை.....	179
ஹதீஸ் எண்:31 பொறுமையின் இலக்கணம்	189
ஹதீஸ் எண்:32 இந்தப் பொறுமையாளருக்குச் சுவனமே கூலியாகும்!.....	193
ஹதீஸ் எண்:33,34 பிளேக் நோயும் தியாகியின் கூலியும்	195
ஹதீஸ் எண்:35 பொறுமையும் நற்செய்தியும்	199
ஹதீஸ் எண்:36 இதனினும் மேலான பொறுமை உண்டா?.....	203
ஹதீஸ் எண்:37, 38 ஏன் இந்தத் துன்பங்கள்?.....	207
ஹதீஸ் எண்:39,40 தற்கொலை செய்தால் மட்டும் தொல்லை தீர்ந்துவிடுமா, என்ன?.....	210
ஹதீஸ் எண்:41 அதோ! வெற்றி., வெகு தூரத்தில்.....	215
ஹதீஸ் எண்:42 பொறுமைக்கு ஓர் அழகிய முன்மாதிரி.....	221
ஹதீஸ் எண்:43 சோதனையின் ரகசியம்.....	224
ஹதீஸ் எண்:44 பெண் குலத்தின் முன்மாதிரி.....	228
ஹதீஸ் எண்:45, 46 வீரமும் கோபமும்	235
ஹதீஸ் எண்:47, 48, 49 கோபமும் துயரமும்	237
ஹதீஸ் எண்:50 உமர்(ரலி) அவர்களின் உயர் பண்பு!.....	240
ஹதீஸ் எண்:51, 52 நல்ல ஆட்சியாளர்கள் கிடைக்க வேண்டுமெனில்...!.....	244
ஹதீஸ் எண்:53 எதிரிகளைக் களத்தில் சந்திக்க ஆசைப்படாதீர்கள்	248
பாடம்: 4 உண்மை.....	253
பாடம்: 5 இறை கண்காணிப்பு.....	268
ஹதீஸ் எண்:60 மனித வடிவில் வந்த ஜிப்ரீல்.....	285

ரீயாளுஸ் ஸாலஹீன் ஹதீஸ் தொகுப்பு

அள்ளக்குறையாத அறிவுச் சுரங்கம்!

தமிழில்: K.J. மஸ்தான் அல் பாகவி, உமர், வெளியீடு : இஸ்லாமிக் சென்டர்,
உனைஸா, சவுதி அரேபியா

பதிப்புரை

எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே! ஸலாத்தும் ஸலாமும் நபிகள் நாயகம் முஹம்மத்(ஸல்) அவர்கள் மீதும் அவர்களின் குடும்பத்தினர், தோழர்கள் - அனைவர் மீதும் பொழியட்டுமாக!

இவ்வுலகையும் உலகின் மிகச்சிறந்த படைப்பாக மனிதனையும் படைத்த இறைவன் மனித வாழ்க்கை இப்படித்தான் அமைய வேண்டுமென வகுத்துக் கொடுத்த மகத்தானதொரு வாழ்க்கை நெறிதான் இஸ்லாம்!

மனிதனை அல்லாஹ்வுக்கு அடிபணிந்து வாழச் செய்து மரணத்திற்குப் பின்னர் நாளை மறுமையில் அவனுக்கு, அல்லாஹ்வின் அன்பையும் கிருபையையும் மன்னிப்பையும் பெற்றுத் தந்து அருட்பேறுகள் நிறைந்த சுவனபதிக்குப் பாதை அமைத்துக் கொடுக்கும் இனிய நெறிதான் - இறைமார்க்கம்தான் இஸ்லாம்!

இத்தகைய ஒப்பற்ற இஸ்லாமிய சன்மார்க்கத்தை இவ்வுலகத்தாருக்கு எடுத்துரைத்து நேர்வழிகாட்டுவதற்காக எண்ணற்ற நபிமார்கள் இவ்வுலகில் தோன்றினார்கள். அவர்களுள் இறுதித் தூதராக முஹம்மத் நபி(ஸல்) அவர்களை அனுப்பி வைத்த எல்லாம் வல்ல இறைவனாகிய அல்லாஹ், அல் குர்ஆன் எனும் மகத்தான வேதத்தையும் அவர்களுக்கு வழங்கினான்.

திருக்குர்ஆனும் திருநபி(ஸல்) அவர்கள் அருளிச்சென்ற ஹதீஸ்களும் இஸ்லாமிய சன்மார்க்கத்தின் இரு முலாதாரங்களாகும்!

- இறைவன் தன்னுடைய இறுதித் தூதர் முஹம்மத்(ஸல்) அவர்களை முழுமையான அறிவு ஞானத்துடன் பேசச் செய்தான். நாளும் பொழுதும் அப்படி அவர்கள் நவீன்ற நல்வாக்குகள்தான் ஹதீஸ்கள் என்கிற பொன்மொழிகள். அவை யாவும் தூய்மையானவை. பாதுகாக்கப்பட்டவை! குர்ஆன் ஓரிடத்தில் கூறுகிறது:

'அவர் மன இச்சைப்படி பேசுவதில்லை. அவர் பேசுவது, (அவர் மீது)

இறக்கியருளப்பட்ட வஹியே தவிர வேறில்லை!" (53 : 3-4)

நபிகளார் மொழிந்தவை மட்டுமல்ல, அவர்கள் செய்தவையும் செய்வ தற்கு அனுமதி அளித்தவையும் - அனைத்தும் ஹதீஸ்களின் கீழ் வருபவைதான். இம்

மூவகை ஹதீஸ்களும் குர்ஆனுக்கு அழகியதொரு விரிவுரையாகவும் அதன் உன்னத கருத்துக்களையும் உயர் இலட்சியங் களையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் கலங்கரை விளக்காகவும் அமைந்துள்ளன.

ஆம்! அகிலத்திற்கோர் அருட்கொடையாய், அழகிய முன்மாதிரியாய் அனுப்பப்பட்ட, நற்குணத்தின் மிக உன்னத நிலையில் நின்று வாழவும் வழிகாட்டவும் செய்த பூமான் நபியவர்களின் பாக்கியம் நிறைந்த ஹதீஸ்கள்-

- வானுலகத்து வஹி அருளிய தெளிந்த நீரோடை மூலம் இப்புவி வாழ் மக்களுக்குப் புது வாழ்வு நல்கின., நல்கிக்கொண்டே இருக்கின்றன!
- மனித வாழ்வின் வளத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஊக்கமளித்து மிகச் சிறந்த பண்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய நன்நெறிகளையும் நல்லொழுக்கங்களையும் அவற்றிற்குத் தேவையான அறிவுரைகளையும் ஞானங்களையும் அளித்தன., அளித்துக்கொண்டே இருக்கின்றன!
- வாய்மையும் தூய்மையும் மிக்க வணக்க வழிபாடுகளையும் அவற்றின் ஒழுங்கு முறைகளையும் வழங்கின., வழங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றன!

சுருங்கக்கூறின், எத்தகைய தூய்மையான வணக்க வழிபாட்டை, நேர்மையான வாழ்க்கையை மனிதனிடம் இருந்து இஸ்லாம் விரும்புகிறதோ அதற்கேற்ப அல்லாஹ்வின் அருள் வேதமாகிய அல்குர்ஆனின் கருத்துக் கருவூலங்களை வெளிக்கொணரும் அள்ளக் குறையாத அறிவுச் சுரங் கமே அண்ணல் நபிகளாரின் ஹதீஸ்கள்!

அண்ணல் நபி(ஸல்) அவர்களின் அன்புத் தோழர்களாகிய ஸஹாபாப் பெருமக்கள் திருக் குர்ஆனுடனும் ஹதீஸ்களுடனும் ஆழ்ந்த தொடர்பு கொண்டிருந்தார்கள்., அவ்விரண்டின் அடியொற்றியே அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்பது மட்டுமல்ல குர்ஆனையும் ஹதீஸ்களையும் மனனம் செய்தார்கள். ஆய்வு செய்தார்கள், தொகுத்துப் பாதுகாத்தார்கள் தொல்லுலகெங்கும் பரப்பிடப் பாடுபட்டார்கள்.

அல்லாஹ்வின் பேருதவியினால், எல்லாக் காலத்திலும் எல்லாப் பகுதிகளிலும் வாழ்ந்த மக்கள், மார்க்க அறிஞர்கள், மாமேதைகள் அனைவரின் கருத்திலும் கவனத்திலும் அண்ணல் நபிகளாரின் ஹதீஸ்கள் இடம்பெற்றன. அனைவரின் வாழ்வையும் பண்படுத்தின. ஹதீஸ்களை மனனம் செய்வதும் ஆராய்வதும் அவற்றிற்கு நூல் வடிவம் கொடுப்பதும் இவ்வுலகில் தொடர் பணிகளாயின.

பல்வேறு கோணங்களில் ஹதீஸ்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு முஸ்னத்களிலும் ஸிஹாஹர்களிலும் ஸு னன்களிலும் முஃஜம்களிலும் வரிசைப்படுத்தப்பட்டன.

இத்தகைய பணிகளில் பங்கு பெற்றவர்களுள் ஒருவர்தாம் இமாம் அபூ ஜகரிய்யா யஹ்யா ஷரஃப் அந் நவவீ (ரஹ்) அவர்கள். (631 - 676) இவர்கள் ஹஜ்ஜீர் ஏழாம் நூற்றாண்டின் புகழ் மிக்க மாமேதைகளுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்கள் பல்வேறு தலைப்புகளில் பயனுள்ள பல நூல்களை எழுதியுள்ளார்கள். அவை யாவும் மக்களின் வரவேற்பையும் நன்மதிப்பையும் பெற்றன. மார்க்க அறிஞர்கள் அந்நூல்களை பல கோணங்களில் ஆய்வு செய்தனர்., தாங்களும் பயன் பெற்றனர்., மக்களுக்கும் பயனளித்தனர்.

இமாம் நவவீ அவர்களின் நூல்களில் மக்களின் அதிகப் பயன்பாட்டிற் குரிய, பாமரர் - பண்டிதர் அனைவரிடையேயும் அறிமுகமான நூல்தான் ரியானுஸ் ஸாலஹீன் மின் கலாமீ ஸைய்யிதில் முர்ஸலீன்.

அனைத்துத் தரப்பு மக்களிடையும் இத்தொகுப்பு அதிகஅளவு புகழ் பெற்றதற்குக் காரணம், இந்நூல் வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளுக்கும் வழிகாட்டக்கூடிய சீரான அறிவுரைகளைத் தனித்தனித் தலைப்புகள் அமைத்துச் சிறப்பாய் வழங்குகிறது என்பதுதான்.

இஸ்லாத்தின் நன்நெறிகளிலும் நற்குணங்களிலும் நல்லார்வத்தை ஏற் படுத்தும் வகையில் ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் குர்ஆன் வசனங்களை மணிமகுடமாகச் சூட்டி ஆர்வமுட்டுதல், அச்சுறுத்துதல் எனும் இருஅம்சங்களைக் கொண்ட ஹதீஸ்களையும் அணிகலன்களாக அணிவித்துப் பார்ப்போரும் படிப்போரும் கேட்போரும் இன்புறும் வகையில் அறிவுக்கு அரு சுவை விருந்தொன்றை இந்நூல் படைத்துத் தருகிறது!

பள்ளிவாசல் இமாம்கள் தொழுகைக்குப் பின்னர் அல்லது முன்னர் இந்நூலைப் படித்துக் காட்டுவதும் மக்கள் அனைவரும் நல்லார்வத்துடன் அதனைச் செவிமடுப்பதும் உலகின் பலநாடுகளிலும் பகுதிகளிலும் பரவலாகக் காணப்படுவதே இதற்குச் சான்றாகும்.

சமகால அறிஞர்களிடையே கல்வீ ரீதியில் ஓர் ஒளிமிக்க உன்னத இடத்தை இமாம் நவவீ (ரஹ்)அவர்கள் பெற்றிருந்ததும் ஒருகாரணமாகும். அந்த அளவுக்கு ஆழமான அறிவுஞானமும் நபிமொழியின் இலக்கினைத் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்கிற - புரியவைக்கிற ஆற்றலும் அவர்களிடம் நிறைந்திருந்தன.

இவ்வாறாக இந்த ரியானுஸ்ஸாலஹீன் நூல், ஏனைய நபிமொழித் தொகுப்புகளைக் காட்டிலும் பல வகைகளில் சிறந்து விளங்குவதை நாம்

காணலாம்! உண்மையில் இந்நூல் சொற்பொழிவாளர்களின் துணைவன்.,
அறிவுரை பெறுவோர்க்கு ஓர் அரிய கருவூலம்! நடைபயில்வோருக்கு வழிகாட்டும்
ஒளி விளக்கு! உத்தமர்களின் பூங்காவனம்!

ரியானூஸ் ஸாலஹீன் ஹதீஸ் தொகுப்புக்கு - சுவூதி அரேபியாவின் உணைஸா
மாநகரைச் சேர்ந்த, அண்மையில் காலமான அல்லாமா முஹம்மத் பின்
ஸாலஹ் அல் உஸைமீன் (ரஹ்) அவர்கள் அதிக முக்கியத்துவம்
கொடுப்பவர்களாய் இருந்தார்கள். இமாமாகவும் கத்தீபாகவும் அவர்கள் பணி
யாற்றிய உணைஸா பெரிய பள்ளிவாசலில் நாள்தோறும் தொழுகைக்குப் பிறகு
இந்நபிமொழிகளுக்கு விரிவான விளக்கத்துடன் அழகியதோர் உரையினை
வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவை யாவும் சுமார் ஏழு பாகங்களாக
வெளியிடப்பட்டுள்ளன!

உணைஸா இஸ்லாமிக் சென்டரில் இரவு நேர ஹதீஸ் வகுப்புகளில்
கலந்துகொண்ட தமிழ் அன்பர்கள், ஷைகு முஹம்மத் (ரஹ்) அவர் களின்
விரிவுரை நூலை அடிப்படையாகக்கொண்டு நான் அளித்த விளக்கங்களைக்
கேட்டதும் இவற்றைத் தமிழில் நூலாகத் தொகுத்தால் மிகவும் பயனுள்ளதாக
இருக்குமே என்று விரும்பினார்கள். அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு ஏற்பவே
இந்நூலை நான் எழுதத் தொடங்கினேன்.

அல்லாஹ்வின் பேருதவியினால் இப்பொழுது முதல் பாகம் நிறைவு பெற்று
உங்கள் கைகளில் மலர்ந்துள்ளது. அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்!
தமிழ்நாட்டிலுள்ள மகளிர் மத்ரஸாக்களில் ரியானூஸ் ஸாலஹீன் ஹதீஸ்
தொகுப்பு பாடநூலாக இடம் பெற்றுள்ளது. ஆகையால் மாணவிகளின் பயன்பாடு
கருதியே ஒவ்வொரு ஹதீஸ் தெளிவுரைக்கும் பொருத்தமான தலைப்பும்
இறுதியில் அறிவிப்பாளர் அறிமுகமும் அரபியிலும் தமிழிலும் அருஞ்சொல்
விளக்கமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த முதல் பாகத்தில் 59 நபிமொழிகளின் தெளிவுரையே இடம் பெற்றுள்ளது.
இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள் தங்களது தொகுப்பை பதினேழு
அத்தியாயங்களாக அமைத்து 265 பாடங்களும் 1897 நபிமொழிகளும் இடம்பெறச்
செய்துள்ளார்கள்! இன்ஷாஅல்லாஹ் தொடர்ந்து இப்பணியை நிறைவு செய்ய
நாடியுள்ளேன். அதற்கான கால அவகாசத்தையும் உடல் நலத்தையும்
அல்லாஹ்விடம் யாசிக்கிறேன்!

இந்நூல் வெளிவருவதற்கு தக்க ஆலோசனைகள் கூறி உதவி செய்த
நண்பர்கள் அனைவருக்கும் அல்லாஹ் நற்கூலி வழங்குவானாக!

அபூ காலித் உமர்

ஹதீஸ் கிரந்தங்கள் – ஒரு பார்வை

அல் ஜாமீஉ: இஸ்லாம் தொடர்பான எல்லா விஷயங்களும் அதாவது, கொள்கை வழிபாடு, சட்டம், வரலாறு, ஒழுக்கம், தஃப்ஸீர் (வேத விளக்கம்), குழப்பங்கள், போர்கள், சான்றோர் சிறப்புகள், இறுதி நாளின் அடையாளங்கள் போன்ற எல்லா வகையான ஹதீஸ்களும் இடம்பெற்றுள்ள நூல். எடுத்துக்காட்டாக, ஜாமீஉ ஸஹீஹு ல் புகாரி, ஜாமீஉத் திர்மதி

அஸ் ஸஹாஹ்: ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட, ஆதாரப்பூர்வமான ஹதீஸ்கள் தொகுக்கப் பட்டுள்ள நூல்கள். உதாரணமாக ஸஹீஹு ல் புகாரி, ஸஹீஹ் முஸ்லிம்

அஸ் ஸு னன்: ஃபிக்ஹ் சட்டங்கள் தொடர்பான ஹதீஸ்கள் ஒருசேரத் தொகுக்கப் பட்டுள்ள நூல்கள். எடுத்துக்காட்டாக, ஸு னன் அபீ தாவுத், ஸு னன் நஸாஈ

அல்முஸ்னத்: ஸஹாபிகளின் நபிமொழி அறிவிப்புகள் அனைத்தும் அவரவரின் பெயரில் வரிசையாய்த் தொகுக்கப்பட்டுள்ள - அல்லது பிரபலமான ஓர் இமாமின் அறிவிப்புகள் அனைத்தும் ஒன்றுதிரட்டப்பட்டுள்ள நூல். எடுத்துக்காட்டாக, இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் அவர்களின் முஸ்னத்

அல்முஃஜம்: அறிவிப்பாளர்களின் பெயர்கள் அல்லது கைகுகளின் பெயர்களை அனுசரித்து அரபி எழுத்துக்களின் வரிசைப்படி ஹதீஸ்கள் தொகுக்கப்பட்ட நூல்கள். எடுத்துக்காட்டாக, தபரானியின் முஃஜமுஸ் ஸஃகீர், முஃஜமுல் கபீர்

அல் ஜு ஸ்வு: குறிப்பிட்டதொரு ஃபிக்ஹ் சட்டம் தொடர்பான ஹதீஸ்கள் ஒன்று திரட்டப்பட்ட நூல். எடுத்துக்காட்டாக, இமாம் புகாரி அவர்களின் ஜு ஸ்வு ரஃபீல் யதைன் தொழுகையில் ருகூவுக்குப் பிறகு கைகுகளை உயர்த்துதல்

இமாம் நவவி அவர்களின் வரலாறு

இமாம் ஹாபிழ் முஹ்யித்தீன் அபு ஜகரிய்யா யஹ்யா பின் ஷரஃப் அந் - நவவி ஷாஃபிஈ (ரஹ்) அவர்கள், ஷாம் தேசத்துச் சிற்றூர்களில் ஒன்றான நவா

என்னும் ஊரில் பிறந்ததால் நவவி (நவாவைச் சேர்ந்தவர்) என்று அனைவராலும் அன்போடு அழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்களின் இயற்பெயர் யஹ்யா. முஹ்யித்தீன் என்பது பட்டப்பெயர். அபூ ஜகரிய்யா என்பது குறிப்புப் பெயர்.

பிறப்பும் கல்வியும்

இமாம் நவவி அவர்கள் பிறந்தது ஹிஜ்ரி 631 ஆம் ஆண்டு முஹர்ரம் மாதம். பத்து வயதிலேயே குர்ஆனை முழுமையாகக் கற்று மனப்பாடம் செய்த பிறகு தங்கள் ஊரிலேயே கல்வியில் சிறந்த ஆசிரியர்களிடம் அரபி இலக்கணம், இலக்கியம், நபிமொழிகள், அறிவிப்பாளர்கள் வரலாறு மற்றும் ஃபிக்ஹுச் சட்ட விளக்கம் போன்ற பல்வேறு கலைகளைக் கற்றார்கள்.

மராக்குஷ் மாநகரத்தைச் சேர்ந்த ஷைக் யாஸீன் பின் யூசுப் அவர்கள் ஒருதடவை நவா என்கிற அந்தச் சிற்றாருக்குச் சென்றிருந்தபொழுது ஒரு காட்சியைக் கண்டார். சிறுவர் யஹ்யாவை சம வயதுடைய சிறுவர்கள் விளையாட வருமாறு வற்புறுத்தி அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவருக்கு விளையாட்டில் ஆர்வமில்லை., அதிகமாக வற்புறுத்தி யதால் அழுதுகொண்டே அவர்களை விட்டும் ஓடுகிறார். எங்கு செல்கிறார்? என்ன செய்கிறார்? என்று ஷைக் யாஸீன் பின்தொடர்ந்தபொழுது வீட்டிற்குச் சென்று குர்ஆனை எடுத்து ஓதினார் சிறுவர் யஹ்யா. உடனே அவரது தந்தை ஷரஃப் அவர்களைச் சந்தித்து, 'உங்கள் புதல்வரைக் கல்வி கற்ப திலேயே முழுமையாக ஈடுபடுத்துங்கள். இதோ! இந்தச் சிறுவயதில் விளை யாட்டில் கூட ஆர்வம் இல்லாமல் குர்ஆன் ஓதுகிறார் உங்கள் புதல்வர்" என்று கேட்டுக் கொண்டார்! தந்தையும் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டுத் தம் புதல்வரின் படிப்புக்காக எல்லா உதவிகளும் செய்தார்!

சிறுவர் யஹ்யா அவர்கள், தாருல் ஹதீஸ் மத்ரஸாவில் சேர்ந்து கல்வி கற்பதற்காக ஹிஜ்ரி 649 ஆம் ஆண்டு தம் தந்தையுடன் திமிஷ்க் மாநகரம் வந்து அங்கு கிழக்குத் திசையில் உமையா மஸ்ஜிதுடன் இணைந்த கட்டிடமான மத்ரஸா ரவாஹிய்யாவில் தங்கி கல்வி கற்றார்கள்.

கல்விப் பணி

இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள், ஹிஜ்ரி 665 ஆம் ஆண்டு திமிஷ்கில் புகழ்பெற்ற கல்விக்கூடமாகிய தாருல் ஹதீஸ் மத்ரஸாவில் தலைமை ஆசிரிய ராகப் பொறுப்பெற்றார்கள். அங்கு ஆசிரியர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கிடைத் ததுதான். ஆயினும் இமாம் நவவி அவர்கள் எவ்வித ஊதியமும் பெற்றுப் பயனடையவில்லை. என்ன செய்தார்கள்? ஒவ்வொரு மாத ஊதியத்தையும்

மத்ரஸா நிர்வாகியிடமே சேமித்து வருவார்கள். ஓராண்டில் பெருந்தொகை ஒன்று சேர்ந்ததும் ஏதேனும் சொத்து வாங்கி அதனை மத்ரஸா பெயரில் வக்ஃப் செய்துவிடுவார்கள். அல்லது நூல்கள் வாங்கி அங்கிருந்த நூலகத் திற்கு கொடுத்துவிடுவார்கள். தேவையான பண உதவியை அவர்களின் தந்தை அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆடைகள் தேவையெனில் தங்கள் தாயாரிடம் இருந்து தருவித்துக் கொள்வார்கள்.

யாரேனும் அன்பளிப்போ சன்மானமோ வழங்கினால் அந்த நபர் மார்க்கப் பற்றுள்ளவராக இருந்தால் மட்டுமே - அந்த அன்பளிப்பு தமக்குத் தேவை என்றால்தான் பெற்றுக்கொள்வார்கள். மரணம் அடையும் வரையில் தாரூல் ஹதீஸ் மத்ரஸாவிலேயே ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்கள்.

பேணுதலான - தூய வாழ்வு

வரலாற்றாசிரியர்கள் அனைவரும் ஒருமித்துக் கூறுவது இதுதான்: இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள் உலகப் பற்றில்லாத - பேணுதலான வாழ்வை மேற்கொள்பவர்களாக இருந்தார்கள்! கல்விப்பணியில் முழுஈடுபாடு கொண்டிருந்ததுடன் பொதுமக்களுக்கு வழிகாட்டுவதிலும் நன்மையைக் கடைப் பிடிக்குமாறு ஏவுதல் - தீமையைத் தடுத்தல் போன்ற பெரும் பணிகளிலும் நல்லார்வமும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்தார்கள். இதேபோல் ஆட்சியாளர்களின் தவறான போக்கைத் தக்க முறையில் கண்டிப்பதற்கும் அவர்கள் தயங்கியதில்லை.

இமாம் அவர்கள் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் ஆடம்பரமான வாழ்க்கையை விரும்பியதில்லை. எளிய உணவுகள், எளிமையான ஆடைகளிலேயே வாழ்வைக் கழித்தார்கள். திருமணத்திலும் கூட அவர்களது மனம் நாட்டம் கொள்ளவில்லை. அந்த அளவுக்கு கல்விப் பணியில் தங்களை அர்ப்பணித் திருந்தார்கள்!

நடுத்தரமான வாழ்க்கைச் சூழ்நிலையில் இருந்து திமிஷ்க் மாநகரம் சென்ற இமாம் அவர்களை எல்லா வசதி வாய்ப்புகளும் தேடிவந்தன! இளமையின் வசந்த காலத்தில் - அனைத்து ஆரோக்கியமும் சக்தியும் நிரம்பி இருந்தும் கூட அவர்கள் இன்ப வாழ்வையும் வசதிவாய்ப்புகளையும் - கல்விப் பணிக்காகவே தியாகம் செய்துவிட்டு சாதாரணமான - எளிய வாழ்க்கையிலேயே மனநிறைவு கண்டார்கள்!

எழுத்துப் பணி

இமாம் அவர்கள் எழுதிய முக்கியமான நூல்களில் சில: ஸஹீஹ் முஸ்லிமின் விரிவுரை, அல் மஜ்மூஃ (அல் முஹத்தஃப் விரிவுரை), ரியானூஸ் ஸாலிஹீன்,

அல் அத்கார், அல் அர்பஈனுந் நவவிய்யா, தஹ்தீபுல் அஸ்மா வல் லுகாத், அல் மின்ஹாஜ் - இவை தவிர இன்னும் ஏராளமான நூல்களை அவர்கள் இயற்றியுள்ளார்கள்.

மரணம்

இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள் நிறைவேற்றிய ஹஜ் இரண்டு. மரணம் அடைவதற்கு சீல காலம் முன்பு தங்கள் சொந்த ஊருக்குத் திரும்பினார்கள். வக்ஃப் நிர்வாகத்தில் இருந்து எடுத்த எல்லா நூல்களையும் திரும்ப ஒப்படைத்தார்கள். தங்கள் ஆசிரியர்களின் மண்ணறைகளைத் தரிசித்து அவர்களுக்காக அல்லாஹ்விடம் அழுது அழுது பிரார்த்தனை செய்தார்கள். தங்கள் நண்பர்களையெல்லாம் சந்தித்து விடை பெற்றார்கள். பிறகு தங்கள் தந்தையின் கப்றை ஜியாரத் செய்துவிட்டு பிறகு பைத்துல் முகத்தஸ் மற்றும் கலீல் ஆகிய இடங்களையும் ஜியாரத் செய்தார்கள். பிறகு நவா திரும்பி அங்கே பிணியுற்ற இமாம் அவர்கள் ஹஜ்ரீ 676 ஆம் ஆண்டு ரஜப் பிறை 24 இல் மரணம் அடைந்தார்கள்!

- இமாம் நவவி அவர்களின் முன்னுரை

இதுவே இலட்சியத்தை அடையும் பாதை!

அளவிலாக் கருணையும் நிகரிலாக் கிருபையும் உடைய அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால் (ஆரம்பம் செய்கிறேன்)

எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே! அவன் தனித்தவன்., அனைத்தையும் அடக்கியாளுபவன்., யாவரையும் மிகைத்தவன்., பெரும் மன்னிப்பாளன்., பகலின் மீது இரவைச் சுற்றிவரச் செய்பவன். இவ்வாறு செய்வதன் நோக்கம், - இதயமும் அகப்பார்வையும் உடையோர்க்கு ஓர் நினைவூட்டியாகவும் - அறிவும் சிந்தனையும் உடையோர்க்கு ஓர் அறிவுரை யாகவும் படிப்பினையாகவும் அது திகழ வேண்டும் என்பதுதான்!

தனது படைப்பினமாகிய மனிதர்களில் (தனது தீனுக்காக) யாரை அவன் தேர்ந்தெடுத்தானோ அவர்களுக்கு விழிப்புணர்வூட்டினான்., உலகில் அவர்களைப் பற்றற்றவர்களாய் ஆக்கினான். மேலும் தனது கண்காணிப்பு குறித்து அஞ்சவும் சதாவும் தன்னை நினைவு கூர்ந்து கொண்டிருக்கு மாறும்

அவர்களைச் செய்தான். (பேரண்டத்தில் பரவியுள்ள இறைச்சான்று களிலிருந்து) தக்க படிப்பினைகள் பெற்று அவனை நினைவு கூர்ந்து சதாவும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து வாழவும் நிலையான மறுமை வீட்டிற் காகத் தயாரிப்புச் செய்யவும் அவர்களுக்கு நல்லருள் புரிந்தான். மேலும் இரட்சகனுக்குக் கோபமீட்டுகிற - நரகத்திற்குரியவர்களாய் அவர்களை ஆக்கக்கூடிய தீமைகள் குறித்து அவர்களை எச்சரிக்கையுடன் இருக்கச் செய்தான்., எத்தகைய இக்கட்டான சூழ்நிலைகள், காலநிலைகள் வந்தாலும் சரியே! தன்னுடைய நேர்வழியில் நிலைத்திருக்க அவர்களுக்கு நல்லருள் புரிந்தான்.

அல்லாஹ்வை நான் புகழ்கிறேன்., பொருளாழமிக்க, தூய புகழாக., ஒருங்கிணைந்த, வளமிக்க புகழாக! (புகழ்கிறேன்)

மேலும் திண்ணமாக வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறில்லை என்று சாட்சி சொல்கிறேன். அவன் உபகாரி., கண்ணியமிக்கவன்., பரிவுமிக்கவன்., கருணையாளன்! மேலும் திண்ணமாக முஹம்மத் நபியவர்கள் அல்லாஹ்வின் அடியார்., தூதர் என்றும் சாட்சி சொல்கிறேன். அவர்கள், அல்லாஹ்வின் அன்புக்குரியவராகவும் அவனுடைய நேசராகவும் நேரான வழியின் பக்கம் வழிகாட்டக்கூடியவராகவும் செம்மையான மார்க்கத்தின் பால் அழைக்கக் கூடியவராகவும் திகழ்கிறார்கள்.

அல்லாஹ்வின் நல்வாழ்த்துக்களும் ஈடேற்றமும் அவர்கள் மீதும் அனைத்து நபிமார்கள் மீதும் அவர்கள் அனைவரின் குடும்பத்தினர் மீதும் நல்லோர்கள் அனைவர் மீதும் பொழியட்டுமாக!

இறைப் புகழுக்கும் நபி ஸலவாத்துக்கும் பிறகு சொல்லவருவது என்னவெனில்- அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'ஜின்களையும் மனிதர்களையும் நான் படைத்தது, அவர்கள் என்னை வணங்கிவழிபட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். நான் அவர்களிடமிருந்து எந்த வாழ்வாதாரத்தையும் நாடவில்லை., அவர்கள் எனக்கு உணவளிக்க வேண்டும் என்றும் நான் நாடவில்லை" (51: 56-57)

திண்ணமாக மனிதர்கள் படைக்கப்பட்டதன் நோக்கம் இறைவழிபாடு தான் என்பதை இந்த வசனம் தெளிவாகக் கூறுகிறது. எனவே அவர்கள் படைக்கப்பட்டதன் நோக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதும் உலகின் வசதி வாய்ப்புகளைப் புறக்கணித்துப் பற்றற்ற நிலையை மேற்கொள்வதும் அவர்களுக்குக் கடமையாகிவிட்டது!

ஏனெனில், இது அழியும் உலகமே தவிர நிலைத்திருக்கும் வீடல்ல., கடந்து செல்லும் வாகனமே தவிர இன்பம் துய்க்கும் இல்லமல்ல! வற்றும் நீரோடையே தவிர நிலையாகத் தங்கும் நாடல்ல!

இதனால்தான் உலகில் வாழும் மக்களில் விழிப்புணர்வு அடைந்தவர்கள் இறைவனை வணங்கி வழிபடுவோராய் உள்ளனர்., அறிவிற்கிறந்த மக்கள் உலகப் பற்றில்லாதவர்களாய் இருக்கின்றனர். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

'(எந்த உலக வாழ்வின் போதையில் மயங்கி நம் சான்றுகள் குறித்து நீங்கள் அலட்சியமாக இருக்கிறீர்களோ அந்த) உலக வாழ்க்கையின் உதாரணம் இதைப் போன்றதாகும் : வானத்திலிருந்து மழையை இறக்கினோம். பின்னர் அதன் மூலம்- மனிதர்களும் கால்நடைகளும் உண்ணக்கூடிய பூமியின் விளைபொருள்கள் நன்கு அடர்த்தியாய் வளர்ந்தன.,இவ்வாறாக, பூமி அழகாகவும் செழுமையாகவும் காட்சியளிக்கத் தொடங்கியபோது - அதன் பலனை அடைந்திட தங்களுக்கு ஆற்றலுள்ளதென அதன் உரிமையாளர்களும் எண்ணியபொழுது திடீரென இரவிலோ பகலிலோ நம்கட்டளை அங்கு வந்தது. நேற்றைய தினம் எதுவும் விளைந்திருக்காததுபோன்று அதனை நாம் முற்றாக அழித்து விட்டோம். சிந்தித்துணரும் மக்களுக்குச் சான்றுகளை இவ்வாறு தெளிவாக விளக்குகிறோம்" (10 : 24) - இந்தக் கருத்தில் இறைவசனங்கள் ஏராளமாய் உள்ளன.

ஒரு கவிஞர் ஓர் அழகிய கவிதை பாடினார்:

கூரறிவு பெற்றஇறை அடியாரிங்கே

கொடுத்திட்டார் மணவிலக்கு உலகத் திற்கே!

பாருலக வாழ்வின்லே பயந்தார் குழப்பம்!

பகுத்தாய்ந்தார்., உலகத்தின் உண்மை பற்றி!

யாருக்கும் இவ்வுலகு நிலைதள மில்லை

என்றறிந்து ஆழ்கடலாய் அதனை ஆக்கி

சீரமல்களைக் கப்பல்களாய்ச் செலுத்தினார்கள்!

சிறப்புடனிறையருள் பெற்றே வென்றார் உலகில்!

எனவே உலகத்தின் யதார்த்த நிலை நான் விளக்கியதாகவே இருக்கும் பொழுது - நமது நிலையும் நாம் படைக்கப்பட்டதன் நோக்கமும் சற்றுமுன் நான் எடுத்துவைத்ததாகவே இருக்குமாயின் அறிவும் பருவ வயதும் உடைய ஒவ்வொருவரின் கடமை இதுதான்: சான்றோர் சென்ற வழியிலேயே அவர் தன்னைச் செலுத்த வேண்டும்., அகப்பார்வையும் விவேகமும் உடைய மக்களின் பாதையிலேயே அவரும் நடைபோட வேண்டும்., மேலும் நான் எதைச் சுட்டிக்காட்டினேனோ அதற்கு அவர் தயாராக வேண்டும்., எதைக் குறித்து எச்சரிக்கை செய்தேனோ அதைக்குறித்து அவர் அக்கரை கொள்ள வேண்டும்!

இந்த விஷயத்தில் மிகவும் சரியான வழி - இலட்சியத்தின் பால் கொண்டு சேர்க்கும் மிகவும் சீரான பாதை எதுவெனில், நம்முடைய நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அருளியதாக ஆதாரப்பூர்வமாகப் பதிவாகியுள்ள ஹதீஸ்களை எடுத்து நடப்பதுவே! - அவர்கள் முன்னோர், பின்னோர்களின் தலைவர்., முற்கால, பிற்காலமக்கள் அனைவரின் கண்ணியமிக்கவர்கள்! அல்லாஹ்வின் ஸலவாத் (வாழ்த்துரை) களும் ஸலா (ம் ஈடேற்ற) மும் அவர்கள்மீதும் அனைத்து நபிமார்கள் மீதும் பொழியட்டுமாக!

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'நன்மையான காரியத்திலும் இறையசச்சத்திலும் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்யுங்கள்" (6 : 2) மேலும் நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளியதாக ஆதாரப்பூர்வமாகப் பதிவாகியுள்ளது:

- 'ஒருமனிதன் தன் சகோதரனுக்கு உதவி செய்வதில் ஈடுபட்டிருக்கும் காலெமெல்லாம் அல்லாஹ் அவனுக்கு உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறான்"
- 'எவர் நற்காரியத்திற்கு வழிகாட்டினாரோ அவருக்கு அதனைச் செய்தவர் பெறுவது போன்ற கூலி உண்டு"
- 'எவர் நேர் வழியின் பால் அழைக்கிறாரோ அவருக்கு -அவரைப் பின்பற்றியவர்கள் பெறும் நற்கூலிகளைப்போல் கிடைக்கிறது., அவர்களின் கூலிகளில் எதையும் அது குறைத்து விடாது"
- அலீ (ரலீ) அவர்களை நோக்கி நபியவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! உங்களின் மூலமாக அல்லாஹ் ஒருமனித னுக்கு நேர்வழிகாட்டுவது செந்நீர் ஒட்டகங்களை விடவும் சிறந்ததாகும்"

(இந்த குர்ஆன் வசனம் மற்றும் ஹதீஸ்களின் ஒளியில்) எனது சிந்தனை சென்றது., அதாவது, ஆதாரப்பூர்வமான ஹதீஸ்களின் சுருக்கமான தொகுப்பு ஒன்றை நாம் உருவாக்க வேண்டும்., படிப்போருக்கு மறுமைக்கான பாதையாக அமையும் கருத்துகளை உள்ளடக்கியதாகவும் - அகத்தையும் புறத்தையும் சீர்படுத்தக்கூடிய நல்லொழுக்கங்களை வழங்கக் கூடிய அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் அது திகழவேண்டும். மேலும் ஆர்வம் உடனடல், அச்சுறுத்தல் மற்றும் சான்றோர்களின் நெறிமுறைகள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்ததாகவும் அது திகழ்ந்திட வேண்டும். உலகப் பற்றின்மை தொடர்பான நபிமொழிகளுடன் - மனப்பயிற்சி, குணவொழுக்கம், உள்ளங்களைத் தூய்மைப் படுத்துதல், அவற்றின் நிவாரணம், உறுப்பு (களின்

செயல்பாடு)களைப் பாதுகாத்தல், அவற்றின் பாதிப்புகளை எடுத்துரைத்தல் மற்றும் இறைவனைப் பற்றி நன்கறிந்த மேலோர்களின் இலட்சியங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் அந்த ஹதீஸ் திரட்டு உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும் (என்று நாடினேன்)

இந்நூலில் ஒரு நியதியை நான் கடைப்பிடிக்கிறேன்,, அதாவது, தெளிவான, ஆதாரப்பூர்வமான நபிமொழியை மட்டும்நான் நான் சொல்வேன்., அதுவும் ஆதாரப்பூர்வமான நூல்களென்று பிரபலமான நபிமொழித் தொகுப்பு ஒன்றுடன் அது இணைத்துச் சொல்லப்படும். பாடங்களின் தொடக்கத்தில் சங்கைமிகு குர்ஆனின் திருவசனங்களைக் கூறுவேன். உச்சரிப்பு தேவை எனும் பொழுது - உள்ளடங்கிய அர்த்தத்துக்கு விளக்கம் தேவை எனும் இடத்தில் நுணுக்கமான, எச்சரிக்கையான விளக்கத்தை அணிவிக்கிறேன். நபிமொழியின் முடிவில் முத்தஃபுன் அலைஹ் என்று நான் கூறினால் அதன் பொருள், இமாம் புகாரி, இமாம் முஸ்லிம் இருவரும் இந்த நபிமொழியை அறிவித்துள்ளார்கள் என்பதாகும்.

இந்நூல் நிறைவடைந்தால், கவனத்துடன் படிப்போருக்கு நன்மை களின் பக்கம் வழிநடத்திச் செல்லக் கூடியதாக இந்நூல் திகழும் என்றும் எல்லா வகையான தீமைகள் - நாசகார பாவங்களை விட்டும் அவர்களைத் தடுக்கும் என்றும் நான் ஆதரவு வைக்கிறேன்.

இந்நூலிலிருந்து பயன் பெறும் சகோதரரிடம் நான் கேட்டுக் கொள்வது என்னவெனில், அவர் எனக்காக துஆ (பிரார்த்தனை) செய்ய வேண்டும்., மேலும் என் பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், அன்பர்கள் அனைவருக்காகவும் அனைத்து முஸ்லிம்களுக்காகவும் அவர் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும் என்பது தான்.

நான் நம்பியிருப்பது கண்ணியத்திற்குரிய அல்லாஹ்வைத்தான்., என் பணிகளை ஒப்படைத்திருப்பதும் அவனிடமே., நான் முழுவதுஞ் சார்ந்திருப்பதும் அவனையே! அல்லாஹ் எனக்குப் போதுமானவன்., அவனே சிறந்த முறையில் பொறுப்பேற்பவன்! நன்மைகள் மீது சக்தி பெறுவதும் தீமைகளிலிருந்து விலகுவதும் அல்லாஹ்வின் உதவி கொண்டே தவிர வேறில்லை! அவன் யாவரையும் மிகைத்தவன்., நுண்ணறிவாளன்!

பாடம்-1 நிய்யத்- எண்ணமும் அதன் தூய்மையும்

வாய்மை மற்றும் தூய எண்ணத்துடன் இருத்தல்., வெளிப்படையான, மறைமுகமான அனைத்து செயல்களிலும் சொற்களிலும்!

அல்லாஹ் கூறுகிறான்-'மேலும் தங்களது கீழ்ப்படிதலை அல்லாஹ்வுக்கே உரித்தாக்கியவர்களாகவும் ஓர்மனப்பட்டவர்களாகவும் அல்லாஹ்வை அவர்கள் வணங்கி வழிபட வேண்டும்., தொழுகையையும் நிலைநாட்ட வேண்டும்., ஜகாத்தும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தவிர வேறெந்தக் கட்டளையும் அவர்களுக்கு இடப்படவில்லை. இதுவே சீரான - செம்மையான மார்க்கமாகும்" (98:5) - மற்றோர் இடத்தில்,

'அந்தப் பலிப்பிராணிகளின் இரத்தமும் இறைச்சியும் அல்லாஹ்வைச் சென்றடையப் போவதில்லை. உங்களின் பயபக்தியே அவனிடம் போய்ச் சேர்கிறது" (22:37) - இன்னோர் இடத்தில்,

'உங்கள் உள்ளங்களில் உள்ளதை நீங்கள் மறைத்தாலும் வெளிப்படுத்தினாலும் சரியே அல்லாஹ் அதனை அறிகிறான்" (3:29)

தெளிவுரை

நிய்யத்தின் நிறைநிலை

இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள் எண்ணத் தூய்மையை வலியுறுத்தி இங்கு முன்று வசனங்களைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். நிய்யத் என்றால் என்ன என்பதையும் இந்த வசனங்களின் விளக்கத்தையும் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்!

எண்ணம் எழுவது மனத்தில்தான். மனம் தான் அதற்குரிய இடம்.

எண்ணத்திற்கும் நாவுக்கும் தொடர்பில்லை. எந்த அமல்களிலும் நிய்யத்தை நாவால் மொழிவதென்பதில்லை. இதனால் தான் தொழுகை, நோன்பு, ஹஜ் அல்லது உரூ போன்ற அமல்களை செய்யும்பொழுது நிய்யத்தை நாவால் மொழிபவன் பிதஅத் எனும் புதிய நடைமுறையைக் கடைப்பிடித்தவன் ஆகிறான். அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தில் அதில் இல்லாத ஒன்றைச் சொன்னவனாகிறான்!

நபி(ஸல்) அவர்கள் உரூ, தொழுகை, தர்மம், நோன்பு, ஹஜ் போன்ற இபாதத் வணக்க வழிபாடுகளை நிறைவேற்றிய பொழுது நிய்யத்தை நாவால் சொன்னதில்லை., நிய்யத்- எண்ணத்திற்கான இடம் மனதே தவிர., நாவல்ல என்பதனால்!

மனிதனின் உள்ளத்தில் எழுகிற எல்லா எண்ணங்களையும் அல்லாஹ் அறிகிறான்., அவனுக்குத் தெரியாததென்று உலகில் எதுவுமே இல்லை.

மேற்சொன்ன வசனம் ஒன்றில் இறைவன் குறிப்பிடுவது போன்று: 'உங்களின் உள்ளங்களில் உள்ளவற்றை நீங்கள் மறைத்தாலும் சரி, வெளிப்படுத்தினாலும் சரி அல்லாஹ் அவற்றை அறிகிறான்''

அனைத்து வணக்கவழிபாடுகளை நிறைவேற்றுகிற பொழுதும் மனத்தில் எண்ணத்தூய்மை அதாவது, அல்லாஹ்வுக்காக மட்டுமே நிறைவேற்றுகிறோம் என்கிற வாய்மை நிலை இருக்க வேண்டும்., அவனது திருப்பொருத்தத்தையும் மறுமை வெற்றியையும் தவிர வேறெந்த உலகாயத நோக்கமும் மனத்தில் இருக்கக் கூடாது.

மேற்சொன்ன இன்னொரு வசனம் இதையே குறிப்பிடுகிறது : தங்களது கீழ்ப்படிதலை அல்லாஹ்வுக்கே உரிதாக்கியவர்களாய்... .. அவனை வழிபட வேண்டும் என்றுதான் அவர்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது!., அதாவது தங்களது அமல்களை அவனுக்கு மட்டுமே சமர்ப்பித்தவர்களாய்.,

எல்லா வணக்கவழிபாடுகளிலும் நிய்யத் - மனத்தில் நினைத்தல் இணைந்திருப்பது அவசியம். எடுத்துக்காட்டாக, உளு செய்கிற பொழுது - அல்லாஹ்வுக்காகச் செய்கிறோம்., அவனது கட்டளைக்குக் கீப்படிந்து செய்கிறோம் எனும் எண்ணம் இருக்க வேண்டும்.

ஆக, எந்த வழிபாடானாலும் முன்று விஷயங்களை மனத்தில் நினைக்க வேண்டும். 1) அந்த வழிபாட்டை நினைப்பது 2) அதை அல்லாஹ்வுக்காகவே நிறைவேற்றுவதாக நினைப்பது 3) அவனது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நிறைவேற்றுவதாக நினைப்பது. -இதுவே நிய்யத்தின் நிறைநிலை! தொழுகையிலும் ஏனைய எல்லா வழிபாடுகளிலும் நிய்யத் இவ்வாறே அமைந்திட வேண்டும்.

வாய்மையும் நாழும்

சீல பொழுது மனிதன் செய்யும் ஒருசெயல் மக்களின் பார்வையில் நல்ல செயலாகத் தெரியலாம். ஆனால் அதனைச் செய்யத் தூண்டிய அவனது எண்ணம் கெட்டதாக இருப்பதால் அல்லாஹ் அந்தச் செயலை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. உள்ளத்தில் எழும் எண்ணமானாலும் அல்லாஹ்வுக்குத் தெரியாதது எதுவுமே இருக்க முடியாது. அவன் எல்லாம் அறிபவன்! நிய்யத் எனும் எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் மறுமை நாளில் நற்கூலி

அல்லது தண்டனை வழங்கப்படும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'திண்ணமாக (இறைவனாகிய) அவன் மனிதனை மீண்டும் படைப்பதற்கு ஆற்றலுள்ளவனாக இருக்கிறான். எந்நாளில் உள்ளத்தின் இரகசியங்களெல்லாம் சோதனையிடப்படுமோ அந்நாளில் மனிதனிடம் எந்த சயவலமையும் இருக்காது. அவனுக்குத் துணைபுரிபவர் எவரும் இருக்கமாட்டார்!" (86 : 8, 11)

இது மறுமையில்! ஆனாலும் இவ்வுலகில் மனிதர்கள் நடத்தப்படுவது அவரவரின் வெளிப்படையான நிலைகளுக்கு ஏற்பவே!

இந்த வெளிப்படையான நிலைகள் அந்தரங்கமான நிலைகளுக்கு ஏற்ப அமைந்தால் அவனது அகமும் புறமும் சீர்பெறுகின்றன. மாறாக புறத்தின் நிலை ஒன்று., அகத்தின் நிலை வேறொன்று என்றிருந்தால் உள்நோக்கம் தீயதாக இருந்தால் அது பேரிழப்பாகவே முடியும்.

ஆம், மனிதன் எவ்வளவோ அமல்கள் செய்கிறான்., கஷ்டப்படுகிறான். ஆனாலும் நிய்யத் - உள்நோக்கம் சீராக இல்லாததால் அவன் செய்த அமல்களின் மூலம் யாதொரு நற்பேறும் அவனுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

அல்லாஹ் கூறியதாக நபியவர்கள் அருளியது போன்று: மனிதர்களால் கற்பனை செய்யப்பட்ட பிற கடவுள்களை என்னுடன் இணை சேர்ப்பதை விட்டும் நான் மிகவும் தேவையற்றவன். ஒருவன் ஓர் அமல் செய்து அதில் பிற்தொருவனையும் என்னுடன் இணையாக்கினால் அவனது இணைவைப்புச் செயலை அவனோடு விட்டு விடுகிறேன்., ஏற்றுக்கொள்வதில்லை" (முஸ்லிம்)

எனவே நிறைவேற்றும் ஒவ்வொரு வழிபாட்டையும் இக்லாஸ் எனும் வாய்மையுடன் நிறைவேற்றுவதில் நாம் எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டும்.

அதே நேரத்தில் ஓர் இறைவழிபாட்டை அறப்பணியை நாம் நிறைவேற்ற நாடும்பொழுது கைத்தான் வந்து, நீ முகஸ்துதிக்காகவே செயல்படுகிறாய் என்று உள்ளத்தில் ஊசாட்டம் ஏற்படுத்தி. அதன் மூலம் நமது செயலாக்கத்தை குன்றிடச் செய்ய முனையலாம். அவனது ஊசாட்டத்தை நாம் பொருட்படுத்தக்கூடாது. கைத்தானின் சூழ்ச்சி வலைக்கு ஆளாகி அந்த அமலை விட்டு விடக்கூடாது. நல்ல அமல்களை நற்பணிகளை வாய்மையுடனும் ஊக்கத்துடனும் தொடர்ந்து ஆற்றிட வேண்டும். முகஸ்துதிக்காகவா இந்த அமலை இப்பொழுது நீங்கள் செய்கிறீர்கள் என்று யாரேனும் கேட்டால் இல்லை என்று தானே சொல்வோம்! அப்படியாயின் கைத்தான் ஏற்படுத்துகிற ஊசாட்டங்களை நாம் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லை.

ஹதீஸ் எண்: 1 - எண்ணம் போல் வாழ்வு

உமர் பின் கத்தாப்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு அருளியதை நான் செவியுற்றிருக்கிறேன்: செயல்கள் அனைத்தும் எண்ணங்களைப் பொறுத்தே உள்ளன., மனிதன் எதை எண்ணினானோ அதுவே அவனுக்குக் கிடைக்கும். எனவே ஒருவன் அல்லாஹ்வுக்காக அவனுடைய தூதருக்காக ஹிஜ்ரத் மேற்கொண்டால் அது அல்லாஹ்-ரஸூலுக்காக மேற்கொள்ளப்பட்டதாக அமையும். ஒருவன் உலக நன்மையை அடைவதற்காகவோ ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதற்காகவோ ஹிஜ்ரத் மேற்கொண்டால் அவனது ஹிஜ்ரத் அது எந்நோக்கத்திற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டதோ அதற்காகவே அமையும்.’ (புகாரி, முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

செயல்கள் அனைத்தும் எண்ணங்களைப் பொறுத்தே உள்ளன.

மனிதன் எதை எண்ணினானோ அதுவே அவனுக்குக் கிடைக்கும்.

இந்த இரு வாக்கியங்கள் குறித்து நபிமொழி ஆய்வாளர்களிடையே பல கருத்துகள் நிலவுகின்றன. சிலர் கூறுவார்: இந்த இரண்டு வாக்கியங்களும் ஒரே பொருள் கொண்டவை. முதல் வாக்கியத்தின் பொருளையே இரண்டாம் வாக்கியமும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறது!

இந்தக் கருத்து சரியானதல்ல. இரண்டாவது வாக்கியம் புதியதொரு கருத்தைக் கொடுப்பதே தவிர முந்தைய வாக்கியத்தின் கருத்தையே மீண்டும் கூறுவதல்ல.

சற்று ஆழமாகச் சிந்தித்தால் இவ்விரண்டு வாக்கியங்களுக்கிடையே பெருத்த வேறுபாடு இருப்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

முதல் வாக்கியம் காரண அடிப்படையிலானது.

இரண்டாம் வாக்கியம் விளைவாய் வருவது.

முதல் வாக்கியத்தில் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஓர் எண்ணம் இருப்பது அவசியம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. மனிதன் செயல் சுதந்திரம் உடையவன். எனவே அவனுடைய செயல்களின் பின்னணியில் எண்ணம் இருக்கத்தான் செய்யும்.

அறிவும் சுதந்திரமும் உள்ள எந்த மனிதனின் செயலும் எண்ணமின்றி அமையாது. அப்படி அமைவது இயலாத ஒன்று!

அறிஞர் சிலர் கூறியதைக் கவனியுங்கள்: 'எண்ணுதல் இன்றி அமல் செய்யுமாறு

அல்லாஹ் நம்மைப் பணித்திருந்தால் அது நம்மால் முடியாது. நமது சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றை அல்லாஹ் நம் மீது சுமத்தியதாக ஆகிவிடும்'

- இந்தக் கருத்து முற்றிலும் சரியானது. நீங்கள் அறிவும் சுதந்திரமும் பெற்றிருந்து எவருடைய நிர்பந்தமும் இல்லா நிலையில் ஒரு செயலைச் செய்யும் பொழுது எந்த ஓர் எண்ணமும் இல்லாமல் எப்படிச் செயல்படுவீர்கள்? அது நடைமுறைக்கு இயலாதது. நாட்டம் மற்றும் ஆற்றலில் இருந்து பிறப்பதே செயல்., நாட்டமே எண்ணம் என்பது!

இப்பொழுது பாருங்கள். முதல் வாக்கியம் ஒரு செயலைச் செய்பவருக்கு ஓர் எண்ணம் இருப்பது அவசியம் எனும் பொருளைத் தருகிறது.

- இங்கு இன்னொன்றை அறிந்து கொள்வது பயன்மிக்கது. அதாவது, எண்ணங்கள் பலவிதமாய் உள்ளன. ஓர் எண்ணத்திற்கும் மற்றோர் எண்ணத்திற்கும் வானம், பூமி அளவு வேறுபாடு உள்ளது.

சீலரின் எண்ணம் நல்லதாக இருக்கும். அவர்களுடைய அமல்களில் மேலான- உன்னதமான குறிக்கோள் இருக்கும். வேறு சீலரின் எண்ணம் கீழ்த்தரமானதாய் இருக்கும். மட்டரகமான - கெட்ட நோக்கமே அவர்களின் உள்ளத்தில் ஒளிந்திருக்கும்.

நீங்கள் இரண்டு மனிதர்களைப் பார்க்கலாம்! இருவரும் ஒரே செயலைத் தான் செய்வார்கள்., அதன் தொடக்கம் - முடிவு, அமைதி, அசைவு எனும் அனைத்து அம்சங்களிலும் இருவரும் ஒன்று போல் தெரிவார்கள்! ஆனால் அவ்விருவருக்கும் வானம் - பூமி அளவு வித்தியாசம்! ஏன்? எண்ணத்தின் வேறு பாட்டினால்தான்!

-ஆக, எண்ணமின்றி எந்த ஒருசெயலும் இல்லை என்பது ஓர்அடிப்படை அம்சமாகும்.

இப்பொழுது இரண்டாவது வாக்கியத்திற்கு வாருங்கள். மனிதன் எந்த எண்ணத்தோடு செயல்படுகிறானோ அந்த எண்ணத்தின் பயனையே - விளைவையே அவன் அடைவான் எனும் கருத்தைத் தருகிறது அது.

பிறருக்குக் குழிபறிக்கும் எண்ணத்தோடு ஒருவன் செயல்பட்டால் இறுதியில் அவனே தான் அதில் வீழ்வான். அவன் எண்ணம் போலவே முடிந்தது என்று மக்கள் கூறுவது இதையே!

இங்கு இன்னொர் உண்மையையும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். நீங்கள் தொழுகை, தர்மம் போன்ற வழிபாடுகளை நிறைவேற்றுகிறீர்கள். அப்பொழுது இறைவனின் திருப்பொருத்தமும் மறுமையின் வெற்றியும் மட்டுமே உங்கள் எண்ணமாக குறிக்கோளாக இருந்தால் அவை நிச்சயம் உங்களுக்குக்

கிடைக்கும்.

ஆனால் அந்த அமல்களின் மூலம் உலக நலன்களை நீங்கள் எதிர்பார்த்தால் நாலு பேர் நம்மை தொழுகையாளியென மெச்ச வேண்டும்., மதிக்க வேண்டும்., தர்மவான் எனப் போற்ற வேண்டும் என எண்ணினீர்களாயின் நீங்கள் எதிர்பார்த்தது உங்களுக்குக் கிடைக்கவும் செய்யலாம். கிடைக்காமலும் போகலாம்!

அல்லாஹ் கூறுகிறான் :

விரைவில் கிடைக்கக்கூடிய (உலகப்) பலன்களை ஒருவன் விரும்புகிறான் எனில் அவனுக்கு இங்கேயே கொடுத்து விடுகிறோம்., நாம் நாடுவதை! நாம் நாடுபவருக்கு மட்டும்! (கொடுத்து விடுகிறோம்)’ (17: 18)

- அதாவது அவன் நாடியதை அவனுக்குக் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. நாம் எதைக் கொடுக்க நாடுகிறோமோ அதைக் கொடுப்போம். அவன் நாடியதை அல்ல! நாம் கொடுக்க நாடியவருக்குக் கொடுக்கிறோம்., எல்லாருக்கும் அல்ல என்றே அல்லாஹ் சொல்லியுள்ளான்!

எனவே மனிதர்களின் விருப்பப்படி உலகப்பலன்கள் கொடுக்கப் படுகின்றன என்றாலும் சீலருக்கு ஏதோ கொஞ்சம் கொடுக்கப்படுகிறது! வேறு சீலருக்கோ எதுவும் கொடுக்கப்படுவதில்லை., எப்பொழுதும் கொடுக்கப் படுவதில்லை!

ஆனால் மறுமைப் பேறுகள் அவ்வாறல்ல.

அல்லாஹ் கூறுகிறான் : யார் மறுமையை விரும்புகிறாரோ - இறைநம்பிக்கை கொண்டவராகவும் இருந்து அதற்காகப் பாடுபடுகிற முறைப்படி பாடுபடுகிறாரோ அத்தகைய ஒவ்வொருவரின் முயற்சியும் மதிக்கப்படக்கூடியதாகவே இருக்கும்’(17 : 19)

ஆம்! இறைவனின் திருப்பொருத்தத்தையும் சுவனப்பேறுகளையும் நாடி நற்செயல் ஆற்றுபவர் கண்டிப்பாக அதன் நற்பயனை - கனியைப் பறித்து மகிழ்வார்!

செயல்கள் அனைத்தும் எண்ணங்களைப் பொறுத்தே உள்ளன என்று தொடங்குகிற இந்த நபிமொழி ஒவ்வொரு செயலுக்கும் அளவுகோலாய்த் திகழ்கிறது., ஆனாலும் அது அந்தரங்க நிலையைப் பொறுத்ததாகும்.

இதேபோல் -

நமது வழிகாட்டல் இல்லாத ஒரு செயலை (வழிபாட்டை) ஒருவர் செய்வாராயின் அது ரத்து செய்யப்படும்’ (புகாரி, முஸ்லிம் - அறிவிப்பு : ஆயிஷா (ரலி)) எனும் நபிமொழி வெளிப்படையான செயல்களுக்கு அளவு கோலாய்த் திகழ்கிறது.

இதனால் தான் நபிமொழி ஆய்வாளர்கள் சீலர் இந்த இரண்டு நபிமொழிகளும் இறைமார்க்கம் முழுவதையும் உள்ளடக்கியுள்ளன,, என்று கூறியுள்ளார்கள்!

நிய்யத்தும் ஹிஜ்ரத்தும்

நிய்யத்- எண்ணத்தை வைத்தே செயல்கள் மதிப்பிடப்படும்., அதன் அடிப்படையிலேயே கூலி வழங்கப்படும் என்பதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் ஓர் எடுத்துக்காட்டும் தருகிறார்கள். அது தான் ஹிஜ்ரத்!

ஹிஜ்ரத் என்பது ஓர் அரபிச் சொல். துறந்து செல்லல், வெறுத்தல், விட்டுவிடுதல் போன்ற பல பொருள்கள் அதற்குண்டு. இஸ்லாமிய வழக்கில் இறைமார்க்கத்தின் வழிகாட்டலுக்கு ஏற்ப வாழமுடியாத ஒரு நாட்டை விட்டு வெளியேறி இறைநெறிப்படி வாழ்வதற்கேற்ற இடத்தைத் தேடிச் செல்வது ஹிஜ்ரத் ஆகும்!

அமெரிக்காவில் வாழும் ஒருவர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறார். ஆனால் தான் ஏற்றுள்ள அக்கொள்கைப்படி வாழ்வதற்கு அங்கு அவருக்கு அனுமதி இல்லை என்றால் அங்கிருந்து அவர் வெளியேறிட வேண்டும். எங்கு இஸ்லாத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ முடியுமோ அங்கு அவர் குடியேறிட வேண்டும். நாடு துறத்தல் எனும் இந்த ஹிஜ்ரத்தை மேற்கொள்வது அவர் மீது கடமையாகும்.

திருமக்காவில் இஸ்லாத்தின் தொடக்க காலத்தில் நபி(ஸல்) அவர்களையும் அவர்களின் அழைப்பை ஏற்று இஸ்லாம் தழுவிய ஏழை முஸ்லிம்களையும் இறைநிராகரிப்பாளர்கள் கடுமையாகத் துன்புறுத்தினார்கள். இறை வழிகாட்டலைப் பின்பற்றவோ அதன் பால் மக்களை அழைக்கவோ முஸ்லிம்களை அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. இந்நிலையில் ஹிஜ்ரத் நாடு துறந்து செல்வது முஸ்லிம்களின் மீது கடமையாக்கப்பட்டது. முதலில் அபீஸீனியா நாட்டை நோக்கியும் பிறகு மதீனா மாநகரை நோக்கியும் முஸ்லிம்கள் ஹிஜ்ரத் சென்றார்கள்.

இறைவனுக்காக பிறந்த நாட்டையும் வளர்ந்த வீட்டையும் துறந்து பெற்றோரையும் உற்றோரையும் மறந்து அயல் நாடு சென்று குடியேறுதல் எனும் வகையில் ஹிஜ்ரத் என்பது பெரும் தியாகம் மட்டுமல்ல., இறைவனுக்கு உவப்பான, உன்னதமான ஒரு வழிபாடும் ஆகும்.

இத்தகைய ஹிஜ்ரத்தைக் கூட வாய்மை நிலை நின்று தூய எண்ணத்துடன் மேற்கொண்டால் தான் இறைவன் அதை ஏற்று நற்கூலி வழங்குவான். ஊலக நலனின் அடிப்படையில் இருந்தால் அதை இறைவன் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான். மறுமையில் அது பேரிழப்பாகவே வந்து முடியும்.

ஹிஜ்ரத் செய்வோர் நிய்யத் எனும் எண்ணத்தைப் பொறுத்து பல வகைப்படுவர்.

1) நாட்டையும் வீட்டையும் துறந்து அல்லாஹ்-ரஸூலின் பால் ஹிஜ்ரத்தை மேற்கொள்பவர்கள். அதாவது, இறைவன் வழங்கிய ஷரீஅத் - நெறிமுறையின்பால் ஹிஜ்ரத் செல்பவர்கள்., அதைக் கடைப்பிடித்து வாழ்வதன் பக்கம் வந்து விடுபவர்கள். இத்தகையவர்களின் குறிக்கோளும் இலட்சியமும் இறைவனின் கருணையும் மன்னிப்புமேயாகும். - தாங்கள் மேற்கொண்ட தியாகத்தின் நற்கூலியைப் பெற்று வெற்றியடைபவர்கள் இவர்கள் தாம்!

2) உலகாயத குறிக்கோளை எதிர்பார்த்து ஹிஜ்ரத் மேற்கொள்பவர்கள். எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவன் அதிகம் பொருளிட்ட விரும்புகிறான். இஸ்லாமிய நாடுகளில் செல்வச் செழிப்பு உள்ளது., அங்கு சென்றால் அதிகம் சம்பாதிக்கலாம்., ஏராளமாய்ப் பொருளிட்டலாம் எனக் கேள்விப்படுகிறான். உடனே தான் வசீக்கும் நாட்டைத் துறந்து இஸ்லாமிய நாட்டிற்குக் குடிபெயர்கிறான். பொருளிட்டவது தான் இவனது நோக்கமே தவிர தீனை-இறைமார்க்கத்தை முன்னை விடவும் சிறப்பாக, முழுமையாகக் கடைப்பிடித்து வாழும் சூழ்நிலையைப் பெறலாம் என்பதல்ல! இத்தகைய மனிதனுக்கு அவன் எதிர்பார்த்த செல்வச் செழிப்பு கிடைத்தாலும் கிடைக்குமே தவிர இறையருளும் மறுமைக் கூலியும் கிடைக்கப் போவதில்லை!

3) தாம் விரும்பும் பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதற்காக இஸ்லாமிய நாட்டை நோக்கி ஹிஜ்ரத் செய்பவர்கள். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மனிதன் ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதற்காக அவளுடைய தந்தையை அணுகிய பொழுது அவர் சொன்னார்: நீ எங்கள் (இஸ்லாமிய) நாட்டிற்கு குடிபெயர்ந்து வந்தால் என் மகளை உனக்குத் திருமணம் செய்து தருவேன். பிறகு உனது (நிராகரிப்பு) நாட்டிற்கு அவளை அழைத்துச் செல்லக்கூடாது! இந்நிபந்தனையை ஏற்று திருமண ஆசையில் இஸ்லாமிய நாட்டிற்கு குடிவந்து விட்டான் அவன். இது ஹிஜ்ரத் ஆகாது. ஹிஜ்ரத் என்று கூறிக்கொண்டாலும் சரியே! இது உலகியல் நோக்கம் கொண்டது., இது அவர்களது நோக்கத்தைப் போல் அமையுமே தவிர அல்லாஹ்-ரஸூலின் கட்டளைக்காக மேற்கொள்ளப்பட்டதாக அமையாது!

த:வத் - அழைப்புப் பணிக்காக ஹிஜ்ரத்

நிய்யத்தைப் பொறுத்து ஹிஜ்ரத் செய்வோர் முன்று வகையில் உள்ளனர் என்பதைக் கண்டோம். இதே போல் ஹிஜ்ரத் அதன் அகராதிப் பொருளின் அடிப்படையில் முன்று வகையில் உள்ளது., அதனை இப்பொழுது விவரிப்போம்.

1) ஹிஜ்ரதுல் ம(க்)கான் - இடத்தை வெறுப்பது

2) ஹிஜ்ரதுல் அமல் - செயலை வெறுப்பது

3) ஹிஜ்ரதுல் ஆமில் - செயல்படுபவரை வெறுப்பது

இடத்தை வெறுப்பது

பாவங்களும் தீமைகளும் நிறைந்த, தீய சூழலை விட்டுவெளியேறி
தூய்மையான, நல்ல இடம் தேடி ஹிஜ்ரத் செய்வதாகும் இது.

ஒருக்கால், தீமைகளும் பாவங்களும் நிறைந்த இந்த இடம் என்பது நிராகரிப்பு
நாடாக இருக்கலாம். அங்கிருந்து கொண்டு தீமைகள் செய்யாமல், தீனை-
இறைமார்க்கத்தை முழுமையாகக் கடைப்பிடித்து வாழ்வது இயலாது போகலாம்!
இந்நிலையில் அங்கிருந்து வெளியேறிட வேண்டும். எந்நாடு இஸ்லாமிய
வாழ்வுக்குச் சுதந்திரம் தருகிறதோ அங்கு குடியேறிட வேண்டும். இப்படி
ஹிஜ்ரத் செய்வது கடமையாகும்.

ஆயினும் தீமைகளும் பாவங்களும் தலைவிரித்தாடும் சூழ்நிலையிலும்
அந்நிராகரிப்பு நாட்டிலிருந்து கொண்டு இறைமார்க்கத்தை முழுமையாகக்
கடைப்பிடித்து தூய்மையான வாழ்வு வாழ்ந்திட முடியுமானால் வேறு நாட்டிற்கு
ஹிஜ்ரத் செல்வது கடமையாகாது.

இஸ்லாமிய நாட்டில் வாழும் ஒருவர் இஸ்லாத்தை முழுமையாகப் பின்பற்றி வரும்
நிலையில் அங்கிருந்து வெளியேறுவது கூடாது., இஸ்லாத்திற்கு எதிரான
நிராகரிப்பு நாட்டிற்கு ஹிஜ்ரத் செல்வது கூடாது! ஏனெனில், அதனால் அவரது
தீன் வாழ்வுக்கும் குணவொழுக்கத்திற்கும் ஆபத்து நேரலாம்.

இங்கு இன்னொன்றையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஒருவர்
நற்கல்வியாளராகவும் இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் தெளிவும்
உறுதியும் உடையவராகவும் அவரது சொல் - செயலுக்குப் பிறமத மக்களை
இஸ்லாத்தின்பால் ஈர்க்கும் ஆற்றலுள்ளவராகவும் இருந்தால்-இப்படிப்பட்டவர்
அழைப்புப் பணியின் நோக்கத்திற்காக நிராகரிப்பு நாட்டிற்கு ஹிஜ்ரத் செல்வது
கூடும். அதற்கு அனுமதி உண்டு என்பது மட்டுமல்ல இறைமார்க்க ரீதியான
ஒரு தேவையுமாகும் அது!

ஏனெனில் இப்படிப்பட்ட நாடுகளில் வாழும் மக்களுக்கு- குறிப்பாக யூத,
கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு இஸ்லாத்தைப் பற்றி எந்த விவரமும் தெரியாது என்பது
ஒருபுறம் இருக்க இஸ்லாத்தைப் பற்றிய தவறான கருத்தே பெரும்பாலான
மக்களின் உள்ளங்களில் ஊட்டப்பட்டுள்ளன. இஸ்லாம் என்றால் ஒழுங்கற்ற -
நெறிமுறைகளில்லாத - காட்டுமிராட்டித்தனமான மதம் என்றுதான் அவர்களுக்கு
மத்தியில் திட்டமிட்டுப் பரப்பப்பட்டுள்ளது., பரப்பப்பட்டு வருகிறது!

குறிப்பாக மேலைநாட்டு மக்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இஸ்லாத்தின்

அடிப்படை கொள்கை, அதன் சீறப்பு, இறுதித்தூதர் முஹம்மத் நபி(ஸல்) அவர்களின் துயவாழ்வு, அருளார்ந்த ஆளுமை ஆகியவை பற்றி எதுவும் தெரியாது. அதேநேரத்தில் - முஸ்லிம்களில் சில வழிதவறிகள், மன இச்சைக்கு அடிமைப்பட்டு வாழும் தீயவர்கள் தங்களையும் முஸ்லிம்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு இஸ்லாத்திற்கெதிரான காரியங்களைச் செய்கி றார்கள்., இஸ்லாத்திற்கு முரணான கருத்துக்களைப் பேசுகிறார்கள். இவற்றைப் பார்க்கிற மேலைநாட்டு மக்கள் இவர்களின் மதம்தான் இஸ்லாமா? இஸ்லாம் என்றால் காட்டுமிராண்டிகளின் கூடாரமா? என்று கருத்து மயக்கம் கொள்கிறார்கள். இவர்கள் இஸ்லாத்தை வெறுப்பதற்கு என்ன காரணம்? இறைவாக்கான குர்ஆனையும் நபிகளாரின் தூய வாழ்வையும் அறிந்து கொள்ள முன்வராததற்கு தடையாக இருப்பது எது? இப்படிப்பட்ட வழிதவறிய முஸ்லிம்களும் அவர்களின் தவறான நடத்தை களும் நடவடிக்கைகளும் தான் காரணம்!

இந்நிலையில், அந்த நாடுகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள மக்களுக்கு இஸ்லாத்தின் அழகிய போதனைகளையும் அடிப்படைகளையும் புரிய வைப்பது முஸ்லிம்களின் மீது கடமை. தஃவா - அழைப்புப்பணியில் ஆற்றலும் ஆர்வமும் உள்ளவர்கள் இந்நோக்கத்திற்காக அந்த நாடுகளுக்குச் செல்வது அவசியமாகும். அதற்காக ஹிஜ்ரத் மேற்கொண்டு அங்கேயே குடியேறிட வேண்டும். இது இஸ்லாமிய அழைப்புப் பணியின் இன்றியமை யாத் தேட்டமாகும்.

இங்கு வந்திருப்பவர்கள் வராதவர்களுக்கு எனது செய்தியை எட்டச் செய்யுங்கள்,, என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் தமது இறுதி ஹஜ்ஜில் இட்ட கட்டளைக்கு ஏற்ப நபித்தோழர்கள் உலகின் பலபாகங்களை நோக்கி ஹிஜ்ரத் மேற்கொண்டார்கள்., ஆங்காங்கே குடியேறி இஸ்லாத்தின் இனிய செய்தியை மக்களுக்குப் போதித்தார்கள். இதேபோல் அதற்கடுத்தடுத்த தலைமுறைகளில் தோன்றிய ஆன்றோரும் சான்றோரும் அழைப்புப் பணிக்காக இத்தகைய ஹிஜ்ரத்தை மேற்கொண்டார்கள். இவையாவும் இங்கு நினைவு கூரத் தக்கவையாகும்.

செயலை வெறுப்பது:

இது அல்லாஹ் விலக்கிய பாவங்களையும் தீமைகளையும் வெறுப்பதாகும்.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் :

,

எவனது நாவிலிருந்தும் கையிலிருந்தும் பிற முஸ்லிம்கள் நிம்மதி

பெற்றிருக்கிறார்களோ அவன்தான் முஸ்லிம்! மேலும் அல்லாஹ் விலக்கிய

தீமைகளை எவன் வெறுத்தொதுக்கினானோ அவன்தான் ஹிஜ்ரத் செய்த வன்'
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

எனவே அல்லாஹ் விலக்கியுள்ள எல்லாத் தீமைகளிலிருந்தும் நாம் விலகிடவேண்டும்., அவற்றை வெறுத்திட வேண்டும். அல்லாஹ்வுக்குச் செலுத்தும் கடமைகளில் அலட்சியம் செய்வதும் தீமைதான். மனிதர்களின் உரிமைகளைப் புறப்பதும், அவர்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடமை களைப் புறக்கணிப்பதும் தீமைகள்தான்! இவ்விருவகை தீமைகளில் இருந் தும் விலகிட வேண்டும்!

திட்டுவது, ஏசுவது,கொலை, கொள்ளை,திருட்டு,மோசடி,பிறர் பொருளை அநியாயமாக உண்பது, பெற்றோரை நிந்திப்பது, இரத்த பந்தங்களைத் துண்டிப்பது போன்ற எல்லாத் தீமைகளையும் நாமும் தவிர்த்திட வேண் டும்., மனித சமுதாயத்திலிருந்தும் அவற்றைக் கெல்ல எறிந்திட வேண்டும்.

செயல்படுபவரை வெறுப்பது:

யார் தீமைகள் - பாவங்கள் புரிகிறார்களோ அவர்களை வெறுப்பதும் அவர்களுடைய தொடர்பை நிறுத்துவதாகும் இது.

மார்க்க அறிஞர்கள் சொல்வர்: 'ஒருவன் பாவத்தை வெளிப்படையாகச் செய்கிறானெனில், அதற்கு வெட்கப்படுவதில்லையெனில், அவனுடன் யாரும் பேசாமல்- எவ்விதத் தொடர்பும் வைக்காமல் அவனை வெறுத்து ஒதுக்கிட வேண்டும். இது ஷரீஅத்தின் கட்டளையாகும்.,

ஆனால் ஒன்று: அப்படி வெறுப்பதனால் பயனேதும் விளையும் நிலை இருக்க வேண்டும். எல்லோரும் அவனை வெறுத்தால் அவன் திருந்திவிடு வான்., தனது தவறினை உணர்ந்து பாவம் புரிவதை விட்டுவிடுவான் என்றிருக்க வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக, சமுதாயத்தில் வெளிப்படையாக வட்டித் தொழில் செய்யும் மனிதனை எல்லோரும் வெறுத்தால், யாருமே அவனுடன் பேசாமல், ஸலாம்கூட சொல்லாமல் விலகிச் சென்றால் அவன் வெட்கப்பட்டு அல்லது வீரக்தி அடைந்து திருந்தும் நிலை இருக்க வேண்டும். அந்தத் தீய தொழிலைக் கைவிடும் நிலை இருக்க வேண்டும்.

அப்படி வெறுத்தொதுக்குவதால் எவ்விதப்பயனும் இல்லையெனில் அதில் சற்றுதளர்வு காட்டலாம். சற்று நெளிவுகளிவான போக்கை மேற்கொள்ளலாம். அண்ணல் நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்:

'தன் சகோதரனை முன்று நாட்களுக்கு மேல் வெறுத்தொதுக்குவது இறைநம்பிக்கையாளனுக்கு ஆகுமானதல்ல. இருவரும் சந்திக்கும்பொழுது இவர்

இப்படியும் அவர் அப்படியுமாக முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு செல்வது கூடாது. இருவரில் யார் முந்திக் கொண்டு ஸலாம் சொல்கிறாரோ அவர்தான் சிறந்தவர்' (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்) - ஆனாலும் தொடர்ந்து சீர் திருத்தத்திற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பாவம் புரிந்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அது பயனளித் தது என்பதற்கு நபித்தோழர்களின் வாழ்வில் ஓர் அழகிய எடுத்துக் காட்டு உண்டு. கஅப் பின் மாலிக், ஹிலால் பின் உமைய்யா, மிறாறா பின் ரபீஃ (ரலி-அன்ஹு ம்) ஆகிய முன்று நபித்தோழர்களும் தபூக் போரில் கலந்து கொள்ளாமல் மதீனாவிலேயே தங்கிவிட்டார்கள். அவர்களின் சோம்பலும் பொடுபோக்கும்தான் அதற்குக்காரணம். போர்க்களத்தில் இருந்து திரும்பி வந்த நபியவர்கள் அம்முன்று தோழர்கள் மீதும் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அவர்களைச் சமூகத்தை விட்டும் ஒதுக்கி வைத்தார்கள். யாரும் அவர்களுடன் பேசக்கூடாது., ஸலாம்கூட சொல்லக் கூடாது என்று கட்டளை பிறப்பித்தார்கள். நபி(ஸல்) அவர்கள் எடுத்த இந்நடவடிக்கை நற்பயனளித்தது. அம்முன்று தோழர்களும் திருந்தினார்கள். வாய்மையான முஸ்லிம்களாய் மீண்டும் திகழ்ந்தார்கள்.

அறிவிப்பாளார் அறிமுகம்: உமர் பின் கத்தாப் (ரலி)

உமர்(ரலி)அவர்கள் குறைஷி குலத்து சிறப்புமிகு தலைவர்களுள் ஒருவர். அறியாமைக் காலத்தில் பிரச்சனைக்குரிய விவகாரங்களில் சமரசம் செய்து வைக்கும் பொறுப்பு உமர் அவர்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. நபித் துவ 6 ஆம் ஆண்டில் இவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவின பொழுது சுமார் 40 பேர் மட்டுமே முஸ்லிம்களாகியிருந்தார்கள். உமர் அவர்களது வருகை யால் இஸ்லாத்திற்குக் கண்ணியமும் உதவியும் கிடைத்தது! மதீனாவை நோக்கி முதன் முதலில் ஹஜ்ரத்தை மேற்கொண்டவர்களுள் உமர் (ரலி) அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள், பற்று போரிலும் பைஅதுர் ரிள்வான் என்ற போர்ப் பிரமாண நிகழ்ச்சியிலும் கலந்து கொண்டார்கள். தவிர நபிகளாரின் தலைமையில் நடந்த எல்லாப் போர்களிலும் உமர் அவர்கள் பங்கேற்றார்கள்.

அபூபக்ர் (ரலி) அவர்களுக்குப் பிறகு ஃகிலாஃபத் ஆட்சிப் பொறுப்பு உமர் (ரலி) அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. மிகச் சிறந்த ஆட்சியை வழங்கினார்கள். சிரியா, ஈராக் மற்றும் எகிப்து போன்ற நாடுகளை வெற்றி கொள்ளும் பேற்றை அவர்களுக்கு அல்லாஹ் வழங்கினான். அபூபக்ர் (ரலி) அவர்களுக்குப் பிறகு ஸஹாபாக்களிலேயே சிறந்தவர்கள் உமர் (ரலி) அவர்கள்தாம்!

உமர் (ரலி) அவர்கள், ஃபஜர் தொழுகையின்பொழுது அபூ லுஃலுஆ என்ற அடிமை ஒருவனால் குத்தப்பட்டு ஷஹீதானார்கள்! நபி(ஸல்) அவர்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள வீட்டிலேயே அபூ பகர் (ரலி) அவர் களுக்கு அடுத்து நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்! உமர் (ரலி) அவர்களின் மூலமாக சுமார் 537 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன!

ஹதீஸ் எண்:2 - கஅபாவை இடிக்க வரும் கயவர் கூட்டம்!

உம்முல் முஃமினீன் ஆயிஷா(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: பெரும் படையொன்று கஅபாவுக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்துவரும். அப்படையினர் பரந்து விரிந்த ஒரு மைதானத்தில் நிலை கொண்டிருக்கும் பொழுது அப்படையின் முதலாமவரும் இறுதியானவரும் - அனைவரும் பூமியினுள் விழுங்கப்பட்டு விடுவார்கள்,- அப்பொழுது நான் கேட்டேன்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர்களில் முதலாமவரும் இறுதியானவரும்- அனைவரும் பூமியினுள் எப்படி விழுங்கப்படுவார்கள்? அங்கே வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டவர்களும் அந்தப் படையில் சேராத சாமானியர்களும் இருப்பார்களே என்று!,, அதற்கு நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: அவர்களில் முதலாமவரும் இறுதியானவரும் - அனைவரும் பூமியினுள் விழுங்கப்படத்தான் செய்வார்கள். பின்னர் மறுமை நாளில் அவரவரின் நிய்யத் - எண்ணத்திற்கு ஏற்ப எழுப்பப்படுவார்கள்" (நூல் : புகாரி, முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

கஅபா என்பது திருமக்கா நகரிலுள்ள தொன்மையானதோர் இறையால யம் ஆகும். மனிதர்கள் இறைவனை வழிபடுவதற்காக உலகில் முதன் முதலில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட மஸ்ஜித் - பள்ளிவாசல் இதுவே! உலக முஸ்லிம்கள் அனைவரும் இதனை முன்னோக்கியே அல்லாஹ்வை தொழுது வருகிறார்கள். மேலும் ஆண்டு தோறும் இந்த ஆலயத்திற்கு நேரில் சென்று ஹஜ் எனும் புனிதக் கடமையை நிறைவேற்றுகிறார்கள். இத்தகைய சீறப்பு மிக்க இறையாலயத்தை இடித்துத் தகர்க்க இறுதிக் காலத்தில் ஒரு முயற்சி

மேற்கொள்ளப்படும் என்றும் அது முறியடிக்கப் படுவதோடு அதை மேற்கொள்ளும் கயவர் கூட்டம் கடும் தண்டனைக்கு ஆளாக்கப்படும் என்றும் முன்னறிவிப்புச் செய்கிறது இந்நபிமொழி.

இந்த கஅபா ஆலயத்தை இப்ராஹீம் நபியவர்களும் அவர்களின் இன்னுயிர் மைந்தர் இஸ்மாயீல் நபி (அலை) அவர்களும் கட்டினார்கள். அவ்விருவரும் கஅபாவின் அடித்தளத்தில் சுற்றுச்சுவர் எழுப்பி முழுமை யாகக்கட்டி முடித்தபொழுது இறைவனிடம் இவ்வாறு இறைஞ்சினார்கள்:

'எங்கள் இறைவனே! எங்களுடைய இந்தப்பணியை ஏற்றுக் கொள்வா யாக! நிச்சயமாக நீயே எல்லாம் செவியுறுபவன்., எல்லாம் அறிபவன்" (2:127)

இத்தகைய சிறப்புமிக்க புனித கஅபாவின் நீண்ட நெடிய வரலாற்றில் அதனை இடிப்பதற்கான தீய முயற்சி முன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் நடை பெற்றதுண்டு. யமன் தேசத்தின் அப்ரஹா என்ற மன்னன் கஅபா ஆலயத்தை இடித்துத் தகர்ப்பதற்குத் திட்டமிட்டுப் பெரும் அளவில் படை திரட்டிக் கொண்டு வந்தான். அந்தப் படைமுன்னே பிரமாண்டமான யானை ஒன்று தலைமை வகித்து வந்தது. அநீதியிழைக்க நாடிவந்த அப்ரஹாவின் ஆனைப்படை மக்காநகரில் நுழைந்து கஅபா ஆலயத்தை நோக்கி நெருங்கி வந்தது. அல் முகம்மஸ் என்ற இடத்தை அடைந்தபோது - அந்தப் படைக்கு முன்னால் பவனி வந்துகொண்டிருந்த யானை கீழே படுத்து விட்டது. தொடர்ந்து முன்னேறிச் செல்லவில்லை.

கஅபாவை நோக்கிச் செல்லுமாறு எப்படியெல்லாமோ அதை உசுப்பிப் பார்த்தார்கள், அப்ரஹாவின் கூலிப்படையினர். ஊஹூ ம் ...! யானை தன் இடத்தை விட்டு ஓரடிசூட நகரவில்லை! ஆனால் யமன் தேசத்தை நோக்கித் திரும்பிச் செல்லும்போது யானை எழுந்தோடுகிறது, எல்லோருக் கும் முன்னால்!

இது தொடர்பான - இதேபோன்ற ஆச்சரியமான நிகழ்ச்சி ஒன்று ஹு தைபிய்யா உடன்படிக்கையின் போது நடந்தது. அப்பொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள் ஓட்டகத்தின் மீது அமர்ந்திருந்தார்கள். திடீரென அது கீழே படுத்துக் கொண்டது. இதனைக் கண்ட நபித்தோழர்கள் - காரணம் எதுவுமின்றி ஓட்டகம் கீழே படுத்துக்கொண்டது! காரணம் எதுவுமின்றி ஓட்டகம் கீழே படுத்துக் கொண்டது! என்று கூறினார்கள். சிலர் அந்த ஓட்டகத்தை உசுப்பி எழுப்பவும் அடித்துத் துன்புறுத்தவும் முனைந் தார்கள். அப்பொழுது நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நமது ஓட்டகம் காரணமில்லாமல் கீழே படுக்கவில்லை. அப்படிச் செய்வது அதன் வழக்கமுமில்லை!"

மேலும் சொன்னார்கள் : நமது ஒட்டகம் காரணமில்லாமல் கீழே
உட்காரவில்லை., (கஅபாவை இடிக்க வந்த அப்ரஹா மன்னன் படைதிரட்டி
வந்தபொழுது) அந்த யானையைத் தடுத்து நிறுதிய இறைவன்தான்
இப்பொழுது இந்த ஒட்டகத்தையும் தடுத்து வைத்துள்ளான்"

'என் உயிர் எந்த இறைவன் கைவசம் உள்ளதோ அந்த இறைவன் மீது
சத்தியமாக! குறைஷிகள் எந்த ஒரு சமாதானத் திட்டத்தை என்னிடம்
கேட்டாலும் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்வேன். ஆனால் இறைவனால்
நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரம்புகளை மீறாத வகையில் அது இருக்க வேண்டும்" (நூல்:
புகாரி)

-ஒட்டகம் கீழே உட்கார்ந்தது குறித்து நபியவர்கள் இவ்வாறு கூறியதன்
கருத்து என்னவெனில், அந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறைஷிகளுடன் ஒரு சமாதான
ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும்., போர் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று
இறைவன் உணர்த்துகிறான். அதற்காகவே ஒட்டகத்தை தடுத்துவைத்து
விட்டான் என்பதாகும். - அவ்வாறே அன்று ஹு தைபிய்யா ஒப்பந்தம்
கைமுத்திடப்பட்டது.

- ஹு தைபிய்யாவின் வரலாற்றில் ஒட்டகத்தை இறைவன் தடுத்து
வைத்தது, குறைஷிகளுடன் ஒப்பந்தம் செய்ய வேண்டுமென
வலியுறுத்தி!
- மக்காவின் வரலாற்றில் யானையைத் தடுத்து வைத்தது, கஅபா
ஆலயத்தின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்தி!

ஆம்! யானை எழுந்திட மறுத்தபொழுது அப்ரஹா மன்னனும் அவனுடைய
கூலிப்படையினரும் அவ்விடத்திலேயே தடைபட்டு நின்றனர். அப்பொழுது
அவர்கள்மீது பறவைக் கூட்டங்களை அல்லாஹ் அனுப்பினான். அவை தத்தம்
கால்களில் கற்களைச் சுமந்து வந்து அநீதியாளனாகிய அப்ரஹா மீதும்
அவனுடைய படைபட்டாளத்தின் மீதும் அவற்றை எறிந்தன. அந்தக் கற்கள்
அவர்களின் உச்சந்தலையைத் தாக்கி உடலைத் துளைத்துக் கொண்டு பின்
துவாரத்தின் வழியாக வெளியேறின! இவ்வாறாக அவர்களின் உடல்களைச்
சீதைத்துச் சின்னாப் பின்னமாக்கி விட்டான், இறைவன். குர்ஆன் குறிப்பிடுவது
போன்று!

பிறகு (கால்நடைகளால்) மென்று தின்னப்பட்ட வைக்கோல் போன்று
அவர்களை ஆக்கிவிட்டான்" (105 : 5)

அரபிக் கவிஞர் உமைய்யா பின் ஸல்த் என்பார் பாடுகிறார்:

'இறைவன் அந்த யானையை
அல்முஃகம்மஸில் தடுத்தான் - அது
தவறு ஆரம்பித்தது.

குதிங்கால்கள் வெட்டப்பட்டது போன்றானது"

- இவ்வாறாக கெடுமதி கொண்ட அப்ரஹாவின் தீய சூழ்ச்சியில் இருந்து தனது ஆலயத்தை அல்லாஹ் பாதுகாத்தான்.

புனித கஅபாவில் யார்-எப்பொழுது எவ்வித அநீதி இழைக்க நாடினாலும் அவர்கள் இறைவனால் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்பதை குர்ஆன் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது:

'எவர்கள் இந்தப் பள்ளிவாசலில் நேர்மை தவறிக் கொடுமை இழைக்க நாடுகிறார்களோ அத்தகையவர்களுக்கு நாம் துன்புறுத்தும் வேதனையைச் சுவைக்கும்படிச் செய்வோம்" (22 : 25)

- இவ்வாறுதான் இறுதிக் காலத்தில் கெடுமதி கொண்ட கயவர் கூட்டம் ஒன்று கஅபாவை இடிக்க வரும்., அப்பொழுது அனைவரையும் பூமி வீழுகிவிடும். அவர்கள் தங்கியிருக்கும் மைதானத்தில் வியாபாரம் செய்ய வந்தவர்களும் அழிந்துபோவர்! வேடிக்கை பார்க்க வந்தார்களும் தப்பிக்க முடியாது! - எனும் வாசகங்களிலிருந்து, மக்கள் கூட்டம் கடலென அங்கு திரண்டிருக்கும் என்று தெரியவருகிறது!

நபியவர்கள் இவ்வாறு முன்னறிவிப்புச் செய்தபொழுது ஆயிஷா (ரலி) அவர்களுக்கு ஒரு சந்தேகம். அந்த மைதானத்தில் குழுமியிருக்கும் எல்லோருமே தண்டனைக்கு ஆளாவார்கள் என்றால் நிரபராதிகளும் அதில் சிக்கிக் கொள்வார்களே! அவர்களையும் தண்டிக்கவேண்டியது வருமே! தீயோரைத் தண்டிக்க வேண்டியதுதான். நிரபராதிகளைத் தண்டிப்பது எப்படி நியாயம் ஆகும் என்பதுதான் அந்தச் சந்தேகம்!

நபியவர்கள் சொன்ன விளக்கம் இதுதான்: அங்கு கூடியிருக்கும் எல்லோரையும் பூமி வீழுகும்பொழுது நிரபராதிகளும் அதில் சிக்கத்தான் வேண்டியது வரும். ஆனால் மறுமையில் எழுப்பப்படுவது அவரவரின் நிய்யத் - எண்ணத்தின்படி அமையும்! நிரபராதிகள் எனில் தண்டனை கிடையாது!

இந்த நபிமொழி வழங்கும் படிப்பினை இதுதான்: அசத்தியவாதிகளுடன் யார்யாரெல்லாம் சேர்ந்திருக்கிறார்களோ- அநீதிபுரிய, அக்கிரமம் செய்யத் துணைபோகிறார்களோ அவர்கள் அதற்கான தண்டனையின் பொழுதும் உடன்

இருந்துதான் ஆகவேண்டும்., தீயோரைத் தீண்டும் தண்டனை எல்லோரையும் சூழ்ந்து கொள்ளும். யாரையும் விட்டுவைக்காது.

குர்ஆனில் அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

'உங்களில் அநீதி இழைத்தோரை மட்டும் பிடிப்பதோடு நின்று விடாத குழப்பத்தை அஞ்சிக்கொள்ளுங்கள்., நிச்சயமாக அல்லாஹ் கடுமையாகத் தண்டிப்பவன் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்" (8 : 25)

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள்

நபி(ஸல்)அவர்களின் மனைவியும் அபூபக்ர்(ரலி) அவர்களின் மகளாரு மாள ஆயிஷா (ரலி)அவர்கள், நபித்துவ நான்காம் ஆண்டு பிறந்தார்கள். இவர்கள் சிறுமியாக இருந்தபொழுதே இஸ்லாத்தைத் தழுவினார்கள். ஆறு வயதின் போது இவர்களை நபியவர்கள் திருமணம் முடித்து ஒன்பது வயதின் போது வீடு கூடினார்கள். நபியவர்கள் மரணம் அடைந்தபொழுது இவர்களுக்கு பதினெட்டு வயது. அதன் பிறகு நாற்பது ஆண்டுகள் வாழ்ந்த ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் ஹிஜ்ரி 57 ஆம் ஆண்டு மரணம் அடைந்தார்கள். அவர்களின் ஜனாஸாவுக்குத் தொழுகை நடத்தியது அபூஹு ரைரா (ரலி) அவர்கள்! ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம் இருந்து 1210 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஹதீஸ் எண்:3 - ஜிஹாத் ஏன்? எதற்கு?

ஆயிஷா(ரலி)அவர்களிடம் இருந்து அறிவிக்கப்படுகிறது: நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: வெற்றிக்குப் பிறகு ஹிஜ்ரத் இல்லை. ஆயினும் ஜிஹாத்-இறைவழிப்போரும் நிய்யத் - தூய எண்ணமும் உண்டு. நீங்கள் புறப்பட வேண்டுமென அழைக்கப்பட்டால் புறப்படுங்கள்" (புகாரி, முஸ்லிம்)

இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: 'இதன் பொருள் மக்கா நகரில் இருந்து ஹிஜ்ரத் செய்தல் கிடையாது என்பதே! ஏனெனில் அது இஸ்லாமிய நாடாக ஆகிவிட்டது"

தெளிவுரை

ஹிஜ்ரத் என்பது- முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று - இறை வழிகாட்டலுக்கு ஏற்ப வாழவும் அதன்பால் மக்களை அழைக்கவும் இடம் தராத நாட்டிலிருந்து வெளியேறிவிடுவதாகும்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் மக்காவைத் துறந்து மதீனாவுக்கு ஹிஜ்ரத் சென்றார்கள்.,எதனால்?அங்கு ஓரிறைக்கொள்கையைப் பிரச்சாரம் செய்யவும் இறை நெறியைப் பின்பற்றி வாழவும் மக்கத்து குறைவிகள் அனுமதிக்க வில்லை. மேலும் அந்த மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொண்ட ஏழைஎளிய முஸ்லிம் கள் மீது கொடுமைகளைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டார்கள்! ஒருகட்டத்தில் அது எல்லை மீறிப்போயிற்று! இதனால் நபியவர்கள் மக்காவை விட்டு வெளியேறி-இஸ்லாத்தின் பாதுகாப்புக்கும் பிரச்சாரப் பணிக்கும் உத்தரவாதம் அளிக்க முன்வந்த திருமதீனாவில் குடியேறினார்கள்! நபித்தோழர்களும் சிறுகச்சிறுக மக்காவைத் துறந்து மதீனாவில் குடியேறிய வண்ணம் இருந்தார்கள்!

இந்த ஹிஜ்ரத் பயணம் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்தது!

மதீனா சென்ற மாநபி(ஸல்) அவர்கள் எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மக்காவின் மீது போர் தொடுத்து அங்கே வெற்றிக் கொடி நாட்டினார்கள். சிலைவணக்கத்தின் ஆதிக்கத்திலிருந்த அந்நாட்டை மீட்டு ஓரிறைக் கொள்கை கோலோச்சும் புண்ணிய பூமியாய் மாற்றினார்கள். யுத்தமின்றி, ரத்தமின்றியே இந்தச் சாதனை நடந்தேறியது! இவ்வாறு புனித மக்காநகர் இஸ்லாமிய நாடாய் மலர்ந்த பிறகு அங்கிருந்து வெளியேறி வேறுநாடு செல்வவதற்கு - ஹிஜ்ரத் செய்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? எனவேதான் வெற்றிக்குப்பின் ஹிஜ்ரத் இல்லை என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதாவது, இனி யாரும் மக்காவிலிருந்து ஹிஜ்ரத் செய்து மதீனாவுக்கு வரவேண்டியதில்லை என்றார்கள்!

ஆகவே இது பொதுவான கட்டளை அல்ல. அதாவது, இனி எந்நச் சூழ்நிலையிலும் - எந்நாட்டிலிருந்தும் ஹிஜ்ரத் செய்ய வெண்டியதில்லை என்பதல்ல இதன் பொருள்., இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள் சென்னது போன்று-மக்காவிலிருந்து ஹிஜ்ரத் செய்தல் இல்லை என்பதே கருத்தாகும்.

தௌபா பாவமன்னிப்புக்கான அவகாசம் முடிவடையாதவரை ஹிஜ்ரத் முடிவடையாது. சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதிக்காதவரை (அதாவது யுகமுடிவு நாள் வரையில்) பாவமன்னிப்பு முடிவடையாது என்று மற்றொரு நபிமொழி கூறுகிறது.

மட்டுமல்ல, மக்கத்திருநகர் இனி மறுமைநாள் வரையில் அல்லது அல்லாஹ் நாடும் காலம் வரையில் இஸ்லாமிய நாடாகவே நீடிக்கும்., இனி ஒருபொழுதும் நிராகரிப்பு நாடாய் அது மாறாது என்பதும் இதிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

'ஆயினும் ஜிஹாத்- இறைவழிப்போரும் நிய்யத் எனும் எண்ணமும் உண்டு''

அதாவது இதன் பிறகு செய்யவேண்டியது ஜிஹாத் ஆகும். மக்காவில் வசீக்கும் முஸ்லிம்கள் ஜிஹாதுக்கான சூழ்நிலை வரும்பொழுது அங்கி ருந்து வெளிக்கிளம்பத்தான் வேண்டும். எப்பொழுதும் அதற்குத் தயார் எனும் தூய்மையான எண்ணம் இருந்துகொண்டிருக்க வேண்டும்.

'நீங்கள் புறப்படவேண்டுமென அழைக்கப்பட்டால் புறப்பட வேண்டும்''

அதவது, உங்களில் ஆட்சியதிகாரம் வழங்கப்பட்டவர்கள் அல்லது உங்களின் தலைவர்கள் உங்களை இறைவழியில் ஜிஹாத் செய்யுமாறு உங்களை அழைத்தால் நீங்கள் புறப்படத்தான் வேண்டும். அதுஉங்கள்மீது கடமை! இங்கு ஜிஹாத் என்றால் என்ன? அதன் இலட்சியம் என்னஎன்பதை அறிந்துகொள்வது அவசியம்.

ஜிஹாத் என்றவுடன் இறைநிராகரிப்பாளர்களை எதிர்த்து யுத்தம் செய்வது என்று மட்டும் பெரும்பாலோர் புரிந்து வைத்துள்ளனர். ஜிஹாத் என்பது இதனை விடவும் விரிவான பொருள்கொண்ட வார்த்தையாகும். எதிரிகளுடன் மோதுவது- யுத்தம் செய்வது என்பதற்கு முதலில் பல்வேறு நிலைகளைக் கடந்து வருவது அவசியமாகும். ஷைத்தானிய உணர்வுகளை எதிர்த்துப் போரிட்டு நமது மனத்தை அடக்குதல் - அநீதியாளர்களை எதிர்த்துப் போரிடுதல், பித்தை எனும் நூதன அனுஷ்டானங்களை ஒழிப்பதற்காகப் போரிடுதல், இஸ்லாத்திற்கெதிரான சடங்கு சம்பிரதாயங்களைக் கிள்ளியெறியப் பாடுபடுதல், இதேபோல் எல்லா வகையான தீமைகளை எதிர்த்து மேற் கொள்ளும் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் யாவும் அதில் அடங்கும்.

மனத்தின் தீய எண்ணங்களை எதிர்ப்பதும் ஜிஹாதின் பொருளில் அடங்கும் என்பதுபோல் அதனை நல்வழியில் ஈடுபடுத்தும் முயற்சியும் அதற்கு இன்றியமையாததே. ஆம்! இறைமார்க்கத்தைக் கற்கும் வழியில் மனத்தைப் பக்குவப்படுத்துவது, அதன் படி அமல் செய்யப் பண்படுத்துவது, இறை நெறியின்பால் அழைக்கும் பணியில் மனத்தைப் பொறுமையுடன் ஈடுபடுத்துவது, அவ்வழியில் நேரிடும் கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொள்ளுமாறு பழக்குவது ஆகிய அனைத்தும் ஜிஹாதில் அடங்கும்.

ஒரு மனிதன் இறைவன் மீதும் இறைத்தூதர் மீதும் நம்பிக்கை கொண்டதாக அறிவித்து இஸ்லாத்தை ஏற்ற பிறகு அனைத்திற்கும் முதலில் தனது தனி வாழ்க்கையையும் சமூக வாழ்க்கையையும் இறை வழிகாட்டலுக்கு ஏற்ப அமைத்திட வேண்டும் என்பதும் ஜிஹாதின் தேட்டமாகும்.

ஆனால் எதிரிகளை எதிர்த்துக் களத்தில் போர் புரியவேண்டிய சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை வந்தால் மனத்திண்மையுடன் அதில் குதித்தாக வேண்டும்.

இறைவன் கூறுகிறான்:

'இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களே! உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்து விட்டது? அல்லாஹ்வின் பாதையில் போர் புரியுங்கள் என்று கூறப்பட்டால் பூமியிலேயே அமிழ்ந்து கிடக்கிறீர்களே! மறுமையைவிட உலக வாழ்க்கை யில் நிறைவடைந்து விட்டீர்களா? உலக வாழ்க்கையின் இன்பங்கள் யாவும் மறுவுலக வாழ்க்கைக்கு முன்னால் மிகஅற்பமானவைதான்! நீங்கள் (இறை வழியில்) புறப்படவில்லையாயின் அல்லாஹ் உங்களுக்குத் துன்புறுத்தும் தண்டனை அளிப்பான். மேலும் உங்களுக்குப் பதிலாக வேறொரு சமூகத் தினரைக் கொண்டுவருவான். மேலும் அல்லாஹ்வுக்கு நீங்கள் எந்தத்தீங்கும் செய்ய முடியாது. அல்லாஹ் யாவற்றின் மீதும் பேராற்றல் கொண்டவன்''

இன்னோர் உண்மையையும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இறைவனுக் காகவே அவனது மார்க்கத்தை உலகில் மேலோங்கச் செய்வதற்காகவே எனும் நிய்யத்-எண்ணம் ஜஹாதில் இருந்திட வேண்டும். மாறாக, இனம், நிறம், மொழி, தேசியம் என குறுகிய மாச்சரியங்களுக்குள்ளாகி போர் புரிந்தால் அல்லது பகட்டுக்காக, பட்டம் - பதவிகளுக்காக யுத்தம் செய்தால் அது ஜஹாத்:பீஸபீலில்லாஹ் என்கிற இறைவழிப்போராகாது. அதில் கொல்லப் படுவர் ஷஹீத் - இறைமார்க்கத்தியாகி எனும் உயர் பதவியை அடையமுடியாது!

ஒரு தடவை நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வினவப்பட்டது: ஒருமனிதர் மன மாச்சரியத்திற்காகப் போர் புரிகிறார்., மற்றொருவர் வீரத்தைக் காட்டுவதற்காகப் போர் புரிகிறார்., இன்னொருவர் முகஸ்துதிக்காகப் போர் புரிகிறார்., இவர்களில் யார் இறைவழியில் போர் புரிந்தவர்? அதற்கு நபியவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: இறைமார்க்கம் மேலோங்குவதற்காக யார் போர் புரிந்தாரோ அவர்தான் இறை வழியில் போர் புரிந்தவர் ஆவார். (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

எனவே ஜஹாத் போன்ற உன்னதமான தியாகமாகவும் வழிபாடாகவும் திகழ்கிற பணிகளிலேகூட - இஸ்லாத்தின் பாதுகாப்புக்கும் வளர்ச்சிக்கும் தேவையான அறப்பணிகளிலேகூட நிய்யத் எனும் வாய்மையான எண்ணம் அவசியம்.

இல்லையெனில் எல்லாம் பாழாகிவிடும்!

வாய்மையுடன் நிறைவேற்றப்படும் ஜஹாதின் சிறப்பினை பின்வரும் நபிமொழி எடுத்துரைப்பதைப் பாருங்கள்:

'எவர் (அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிட்டுக்) காயப் படுத்தப்படுகிறாரோ அவனது பாதையில் காயப் படுத்தப்படுபவர்தான் என்பதை அவனே மிக

அறிந்தவன் - அவர் மறுமை நாளில் தன் காயத்திலிருந்து இரத்தம்வழியும் நிலையில் வருவார்., நிறம் சீவப்பாய் இருக்கும்., மணமோ கஸ்தூரி மணமாக இருக்கும்!" (புகாரி, முஸ்லிம்)

ஹதீஸ் எண்:4 - நல்லெண்ணெயும் நற்கூலியும்

ஜாபீர் பின் அப்துல்லாஹ்-அன்ஸாரி (ரலி)அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'நாங்கள் நபி(ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு போருக்காகச் சென்றிருந்தோம். நபியவர்கள் கூறினார்கள்: சீலபேர் (நம்முடன் புறப்பட இயலாமல்)மதீனாவில் உள்ளனர். நீங்கள் எந்த ஒரு பாதையில் நடந்தாலும் எந்த ஓர் ஓடையைக் கடந்தாலும் அவர்கள் உங்களுடன் இல்லாமல் இல்லை., நோய் அவர்களைத் தடுத்து விட்டது,, - மற்றோர் அறிவிப்பில்: கூலியில் உங்களுடன் அவர்கள் கூட்டாகாமல் இல்லை" என உள்ளது.

இமாம் புகாரி (ரஹ்)அவர்கள் பதிவு செய்துள்ள அனஸ்(ரலி) அவர்களின் அறிவிப்பில், 'நாங்கள் தபூக் யுத்தத்திலிருந்து நபி(ஸல்) அவர்களுடன் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: கொஞ்சம் பேர் நம்முடன் வர இயலாமல் மதீனாவில் உள்ளனர். அவர்களும் நம்முடன் உள்ள நிலையிலேயே தவிர நாம் எந்த ஒரு கணவாயிலும் எந்த ஓர் ஓடையிலும் நடந்து செல்வதில்லை. அவர்களைத் தக்க காரணம் தடுத்து விட்டது"

தெளிவுரை

ஹிஜ்ரி 9 ஆம் ஆண்டு நபி(ஸல்) அவர்களும் முஸ்லிம்களும் ரோமானியர்களை எதிர்த்துப் போர் புரிவதற்காகப் புறப்பட்டிருந்தார்கள்., இதற்கு தபூக் யுத்தம் என்று பெயர். நோய், முதுமை போன்ற காரணத் தாலும் வாகன வசதியின்மையாலும் முஸ்லிம்கள் சிலர் மதீனாவிலேயே தங்கி விட்டனர். ஆனால் அவர்களின் உள்ளத்தில் வாய்மை இருந்தது. அதிமுக்கியமான இந்தப் போரில் நம்மால் பங்கேற்க முடியவில்லையே என்ற ஆதங்கம் இருந்தது! ஆரம்பத்தில் பலர் நபியவர்களின் சமூகம் வந்து-போருக்குப் புறப்படுவதற்காக, இரவலாக வாகனம் தந்து உதவுமாறு வேண்டி நின்றனர். சிலருக்குத்தான் நபியவர்களால் வாகனம் வழங்க முடிந்தது. வாகனம் கிடைக்காதவர்களோ அழுதுகொண்டே திரும்பிச் சென்றார்கள். இத்தகைய வாய்மையான முஸ்லிம்களை

நினைவுகூர்ந்தே நபி(ஸல்)அவர்கள் இவ்வாறு கூறினார்கள்., தபூக்கில் இருந்து திரும்பும் வழியில்!

இந்த நபிமொழியின் கருத்து இதுதான்: ஒரு மனிதன் நல்ல அமல் ஒன்றை-பணியைச் செய்ய வேண்டுமென நாடினான்., பிறகு ஏதேனும் தடை ஏற்பட்டு அதைச் செய்ய இயலவில்லை என்றால் அதற்கான கூலி அவனுக்கு உண்டு. அதாவது, ஒரு நல்ல பணியைச் செய்திட நிய்யத் - எண்ணம் வைத்தான் எனும் வகையில் அவன் பெயரில் நற்கூலி பதிவு செய்யப்படும்.

ஆனால் முன்னரே அந்த அமலை செய்து வருவது அவனுக்கு வழக்கமாக இருந்து-அதைச் செய் இயலாவண்ணம் தற்போது தடை ஏற்பட்டு விட்டது என்றால் அந்த அமலைச் செய்ததற்கான முழுக் கூலியுமே அவனுக்குக் கிடைக்கும்.

ஏனெனில் மற்றொரு தடவை நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஓர் அடியான் நோயுற்று விட்டாலோ பயணம் புறப்பட்டு விட்டாலோ - முன்னர் ஆரோக்கியமாக-உளரில் தங்கியிருந்த பொழுது அவன் செய்து வந்த அமல்களின் கூலி அவன் பெயரில் எழுதப்படும்' (நூல்: புகாரீ)

எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவன் எல்லாத் தொழுகைகளையும் பள்ளிவாசல் சென்று ஜமாஅத்துடன் சேர்ந்து தொழுவது வழக்கம். ஆனால் ஒரு பொழுது அயர்ந்து தூங்கிவிட்டான். அல்லது நோயுற்றுவிட்டான். அதனால் ஜமாஅத் தொழுகையில் கலந்து கொள்ள இயலவில்லையானால் - ஜமாஅத் தொழுகைக்கான முழுக்கூலியும் -எவ்விதக் குறைவுமின்றி அவன் பெயரில் எழுதப்படும்.

இதேபோல் ஸு ன்னத் தொழுகைகளை நிறைவேற்றுவது அவனது வழக்கம். ஆனால் ஒருபோது ஏதோ காரணத்தால் அவற்றை விடவேண்டிய தாயிற்று என்றால் ஸு ன்னத் தொழுகைக்கான முழுக்கூலியும் - எவ்விதக் குறைவுமின்றி அவன் பெயரில் எழுதப்படும்!

ஆனால் முன்னர் அதனைச் செய்யும்வழக்கம் இல்லையாயின் தற்பொழுது நிய்யத்-எண்ணம் வைத்ததற்கான கூலிமட்டும் அவன் பெயரில் எழுதப்படும். நபியவர்களின் காலத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி ஒன்று இதற்கு ஆதாரமாக உள்ளது.

ஒருதடவை ஏழைத் தோழர்கள் சிலரின் உள்ளத்தில் ஓர் எண்ணம் பிறந்தது. நம்முடைய செல்வந்த சகோதரர்கள் அதிக அளவு தானதர்மங்கள் செய்கிறார்கள்., நற்பணிகளுக்குச் செல்வத்தை அள்ளிக்கொடுக்கிறார்கள்., அடிமைகளை விலைக்கு வாங்கி விடுதலை செய்கிறார்கள்! நமக்கும் இறைவன்

செல்வத்தை வழங்கினால்நாமும் இவ்வாறு செய்யலாமே! அதிக நற்கூலிகளைப் பெறலாமே என்கிற நல்லார்வம் எழுந்தது.

நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்து கேட்டனர்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! செல்வம் படைத்தவர்கள் நற்கூலியையும் நிலையான மறுமைப் பேறுகளையும் அடைவதில் எங்களை முந்திவிட்டனரே!

அதற்கு நபியவர்கள் கூறினார்கள்: நான் உங்களுக்கு ஒன்றை அறிவித்துத் தரட்டுமா? அதனை நீங்கள் செயல்படுத்தினால் உங்களை முந்திச்சென்றவர்களை நீங்கள் அடைந்துவிடுவீர்கள். பின்னர் வருபவர்களில் நீங்கள் செயல்பட்டதுபோன்று செயல்பட்டவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் உங்களை வந்து சேர்ந்திட முடியாது!,, நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பிறகும் ஸு பஹானல்லாஹ் என்று 33 தடவையும் அல்லாஹ் அக்பர் என்று 33 தடவையும் அல்லாஹ் லில்லாஹ் என்று 33 தடவையும் சொல்லி வாருங்கள்,,

- அவ்வாறே அந்த ஏழை முஸ்லிம்கள் ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பிறகும் ஓதி வந்தார்கள். இதனைச் செல்வந்தர்கள் அறிந்தபொழுது அவர் களும் அதைப்போன்று செய்யலானார்கள்.

அதனால் அந்த ஏழை முஸ்லிம்கள் மீண்டும் நபியவர்களிடம் வந்து சொன்னார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்பதை செல்வந்தர்களான எங்கள் சகோதரர்கள் கேள்விப்பட்டார்கள். பிறகு அவர்களும் அவ்வாறு செய்யத் தொடங்கி விட்டார்களே!,,

அதற்கு நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: இது அல்லாஹ்வின் அருட்கொடை தான் நாடுபவர்களுக்கு அதனை அவன் வழங்குகிறான். அல்லாஹ் மகத்தான அருட்கொடையானன்,, (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

- அந்தச் செல்வந்தர்கள் செய்த தர்மங்களுக்கான கூலியை ஏழைகளாகிய நீங்களும் பெற்றுவிட்டீர்கள் என்று நபியவர்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் அமல் செய்யவேண்டுமென நிய்யத் - எண்ணம் வைத்ததற்கான கூலி நிச்சயம் அவர்களுக்கு உண்டு.

இன்னொரு நபிமொழியில் இதனை இன்னும் தெளிவாகக் காணமுடிகிறது. அதில் வருகிறது: இருமனிதர்கள் உள்ளனர். ஒருவருக்கு அல்லாஹ் அதிக செல்வம் வழங்கியுள்ளான். அதனை அவர் நன்மையான காரியங்களில் செலவு செய்கிறார். இன்னொருவர் ஏழை. அவர் எண்ணுகிறார்: எனக்கும் இவ்வாறு அதிகச் செல்வங்கள் இருந்தால் இந்த மனிதரைப் போல் நானும்

நற்பணிகளுக்கு வாரி வழங்குவேனே! என்று கூறுகிறார். இந்த இரு மனிதர்களைப் பற்றி நபியவர்கள் கூறினார்கள்:

'இந்த (ஏழை) மனிதர் தனது எண்ணத்தின் பிரதிபலனைப் பெறுகிறார்.

இருவரும் சமமான கூலியைப் பெறுகின்றனர்" (நூல்: திர்மீதி)

அதாவது, நிய்யத் - எண்ணத்திற்கான கூலியில் இருவரும் சமமான வர்களே! ஆனால் செயலைப்பொறுத்து அதனை வழக்கமாக செய்து வந்தால்தான் - இடையே ஏதேனும் தடை ஏற்பட்டாலும்-செயல்பட்டதற்கான கூலி எழுதப்படும்.

மேற்சொன்ன நபிமொழியிலிருந்து மேலும் தெரியவருகிறது: அல்லாஹ்வின் பாதையில் போர்புரியச் செல்பவருக்கு-அவர் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு நடைக்கும் எட்டுக்கும் கூலி உண்டு.

நீங்கள் எந்த ஒருபாதையில் நடந்தாலும் எந்த ஓர் ஓடையைக் கடந்தாலும் அவர்கள் உங்களுடன் இல்லாமல் இல்லை,, எனும் வாசகம் இந்த உண்மையைத்தான் உணர்த்துகிறது. குர்ஆனில் அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

'அது எதற்காகவெனில், அல்லாஹ்வின் பாதையில் பசி, தாகம் மற்றும் களைப்பின் எந்தத் துன்பத்தை அவர்கள் சகித்துக் கொண்டாலும் மேலும் சத்தியத்தை நிராகரிப்பவர்களுக்கு வெறுப்பாக இருக்கும் பாதையில் எந்த ஓர்அடியை அவர்கள் எடுத்துவைத்தாலும் மேலும் பகைவனிடம் (அவனது சத்திய விரோதப்போக்கிற்காக) எந்தப் பழியை அவர்கள் வாங்கினாலும்- அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் பகரமாக அவர்களின் பெயரில் நன்மை எழுதப் படாமல் விடப்படமாட்டாது. நிச்சயமாக அல்லாஹ் நற்பணியாற்றுவோரின் கூலியை வீணாக்குவதில்லை. மேலும் அவர்கள் (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) சீறிய அளவிலோ பெரியஅளவிலோ செலவுசெய்யும்எதுவும் மேலும் (ஜிஹா துக்காக) ஏதேனும் பள்ளத்தாக்கை அவர்கள் கடந்து செல்வதும் அவர் களின் பெயரில் பதிவு செய்யப்படாமல் விடப்படவே மாட்டாது. எதற்காக வெனில் இவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த அமல்களில் சிறப்பானவற்றிற்கான கூலியை அல்லாஹ் இவர்களுக்கு வழங்கிட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்" (9 : 119-120)

இதுபோன்று தான் தொழுகையிலும். உரூ செய்துகொண்டு தொழுகைக் காகப் பள்ளிவாசல் நோக்கிச் செல்பவனின் ஒவ்வொரு எட்டுக்கும் பகரமாக ஓர் அந்தஸ்து உயர்த்தப்படுகிறது., ஒருபாவம் மன்னிக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறாக- ஒருநற்செயலைச் செய்வதற்கும் நற்கூலி உண்டு., அதற்குத் தூண்டுதலாகவும் துணையாகவும் உள்ள காரணிகளுக்கும் நற் கூலி உண்டு எனும் ஷரீஅத்தின் நியதி அல்லாஹ்வின் பெரும் அருட் கொடை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் : ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள்
அபூ அப்துல்லாஹ் என்பது இவர்களது குறிப்புப்பெயர். மதீனாவாழ்
அன்ஸாரிகளில் ஒருவராகிய இவர்கள், நபியவர்களின் அன்புக்குரியவர்கள்.
ஸஹாபாக்களிலே இவர்கள்தாம் வயதால் இளையவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்
தக்கது. ஃபிக்ஹ் சட்ட நுணுக்கங்களில் திறமைபெற்றுத் திகழ்ந்த ஜாபிர் பின்
அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் தலைமைப் பதவிக்குரிய தகுதியும் சிறப்பும்
பெற்றிருந்தார்கள். ஹிஜ்ரி 74 ஆம் ஆண்டு 91 வது வயதில் மரணம்
அடைந்தார்கள்!

ஹதீஸ் எண்:5 - சொந்த மகனுக்கு ஜகாத் கொடுக்கலாமா?

மஅன் பின் யஜீத்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: (இவருடைய தந்தையும்
பாட்டனாரும் நபித்தோழர்களாவர்) என் தந்தை யஜீத் (ரலி) அவர்கள் சீல
தங்க நாணயங்களைத் தர்மம் செய்வதாக எடுத்துச் சென்று பள்ளிவாசலில்
இருந்த ஒரு மனிதரிடம் (யாராவது தேவையுடையோருக்கு வழங்குமாறு)
கொடுத்து வைத்தார். நான் சென்று அவற்றை வாங்கிக் கொண்டேன். அந்தத்
தங்க நாணயங்களுடன் என் தந்தையிடம் வந்தேன். அவரோ அல்லாஹ்வின்
மீது சத்தியமாக! நான் உனக்கென நினைக்க வில்லையே! என்றார். நான்
இறைத்தூதர்(ஸல்)அவர்களிடம் இந்தப் பிரச்சனையைக் கொண்டு சென்றேன்.
அப்பொழுது நபி(ஸல்)அவர்கள் சொன் னார்கள்: யஜீதே! நீ நினைத்தது
உனக்கு., மஅனே! நீ பெற்றுக் கொண்டது உனக்கு (நூல்: புகாரி)

தெளிவுரை

இந்த நபிமொழி சுவையானதும் சிந்தனைக்குரியதுமான நிகழ்ச்சி ஒன்றை
எடுத்துரைக்கிறது.

நபித்தோழராகிய யஜீத் சீல தங்க நாணயங்களை எடுத்துக்கொண்டு தர்மம்
செய்வதற்காக பள்ளிவாசல் சென்றபோது அங்கு ஏழைகள் யாரும் இல்லை.
அங்கே அமர்ந்திருந்த ஒருவரிடம் சென்று யாராவது ஏழை எளியவர் வந்தால்
அவருக்கு என் சார்பாக இவற்றை வழங்கவும் என்று சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு
வந்தார்.

சற்று நேரத்தில் அவருடைய மகனாரின் கையிலேயே அந்தத் தர்மம் வந்து
சேர்ந்தது. அது எப்படி?

நாணயங்களை வாங்கிச் செல்பவர் - அவற்றைக் கொடுத்த யஜீதின் மகனார்தான் என்பதை அந்தமனிதர் அறியாதிருக்கலாம். அல்லது மஅன்கூட ஓர் ஏழைதானே என்பதால் அவருக்குக் கொடுத்திருக்கலாம்!

ஆனால் தாம் கொடுத்துவைத்திருந்த தர்மத்தைத் தம் மகனே வாங்கி னார் எனும் விவரம் யஜீத் (ரலி) அவர்களுக்குத் தெரியவந்ததும் -உன்னை நான் நினைக்கவில்லையே என்று அங்கலாய்க்கிறார். அதாவது, வேறெவருக் காவது கொடுக்க வேண்டும் என்றுதானே பணத்தைக் கொடுத்தேன். உனக்குத் தரவேண்டும் என்று நான் கொடுக்கவில்லையே" என்கிறார்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் தீர்ப்பளித்தார்கள். அது,ஓர் அடிப்படை உண்மையை உணர்த்துகிறது. அமல்களெல்லாம் எண்ணங்களைப் பொறுத்தே உள்ளன., ஒருமனிதன் நல்லது செய்ய நாடினால் அது அவனுக்கு நற்கூலியாகவே அமையும் என்பதே அந்த உண்மை! இதனால்தான் இந்நிகழ்ச்சியை இந்தப் பாடத்தின் கீழ் கொண்டு வந்துள்ளார்கள் இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள்.

இந்த நிகழ்ச்சியில் - தமது தர்மம் சொந்த மகனுக்கே போய்ச் சேர வேண்டுமென யஜீத் (ரலி) அவர்கள் நினைக்கவில்லை. யாரேனும் அந்நிய ஏழைக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்றே எண்ணினார். எனவேதான் யஜீதே! நீ நினைத்தது உனக்கு என்று நபியவர்கள் சொன்னார்கள். அதாவது, நீ எண்ணிய எண்ணத்தின்படி உனக்குக் கூலி உண்டு.

இந்த நபிமொழியின் வெளிச்சத்தில் பல சட்ட நுணுக்கங்கள் தெளிவாகின்றன.

- தந்தைக்கும் மகனுக்கும் ஏற்படுகிற இதுபோன்ற விஷயங்களில் தீர்ப்புக்காக நடுவர் ஒருவரை நாடிச்செல்வது பெற்றோரை நிந்திக்கும் குற்றமாகாது.
- செல்வந்தர் ஒருவர் ஒரு மனிதருக்கு ஜகாத் பணம் கொடுக்கிறார். அந்த மனிதர் ஏழைதான்., ஜகாத் வாங்கிடத் தகுதியானவர்தான் எனக் கருதியே கொடுக்கிறார். ஆனால் பிறகுதான் தெரியவருகிறது, அவர் ஏழை அல்ல என்பது இவரது ஜகாத் கூடுமா? கூடாதா?

கூடும்., அவர் மீதான கடமை நீங்கிவிடும். ஏனெனில் அவர் நினைத்தது ஓர் ஏழைக்கு ஜகாத் வழங்கிட வேண்டுமென்றுதான். எனவே அவரது நிய்யத் - எண்ணத்தின்படி அவருக்கு நிச்சயம் கூலி கிடைக்கும்.

- ஒருவர் தனது சிறிய தோட்டம் ஒன்றை அல்லாஹ்வின் பாதையில் வக்ஃப் செய்ய எண்ணினார். ஆனால் எனது இன்ன தோட்டத்தை வக்ஃப் செய்கிறேன் என்று அவர் சுட்டிக்காட்டியது அவரது பெரிய தோட்டத்தை! அவரது சொல், எண்ணத்திற்கு மாறானது. ஆனாலும் அவர் எண்ணியது

போல் சிறிய தோட்டம்தான் வக்ஃப் செய்யப்பட்டதாக ஆகும். தவறாகச் சுட்டிக் காட்டியதால் எந்தப் பாதிப்பும் வராது.

• ஒருவர் ஹஜ் - உம்ரா இரண்டையும் வேறுபடுத்தி அறியாதவர்., மக்களோடு சேர்ந்து அவரும் ஹஜ்ஜு க்காகப் புறப்பட்டார்., எல்லோரும் முதலில் உம்ரா செய்துவிட்டு இஹ்ராம் களைந்தனர். அவரும் அதுபோலவே செய்ய நாடினார்., செய்தார்! ஆனால் தல்பியா சொல்லும் பொழுது லப்பைக் ஹஜ்ஜன் - இதோ ஹஜ்ஜு க்காக ஆஜராகி விட்டேன்,, என்று சொல்லிவிட்டார். இப்பொழுது இவரது நிய்யத் - எண்ணம் போல் அது உம்ராவாகவே நிறைவேறும். எல்லோரையும் போல் அவரும் உம்ரா செய்துவிட்டு இஹ்ராம் களைந்தது கூடும். லப்பைக் ஹஜ்ஜன் என்றதால் எந்தப் பாதிப்பும் ஏற்படாது. இவ்வாறு இந்நபிமொழியின் நிழலில் மேலும் பல உண்மைகள் வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றன.

• இந்த நபிமொழியின் மூலம் மேலும் தெரிய வருகிறது: ஒருமனிதன் தன் சொந்த மகனுக்கும் தர்மம் வழங்கலாம். அது ஆகுமானதே!

இதற்கு இன்னொரு நிகழ்ச்சியும் ஆதாரமாக உள்ளது. அண்ணல் நபி(ஸல்)அவர்கள் ஏழை எளியோருக்குத் தர்மம் வழங்குமாறு தம் தோழர் களுக்கு கட்டளையிட்டார்கள். அதில் அதிக அளவு ஆர்வம் ஊட்டினார்கள்.

அப்பொழுது அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்வூது(ரலி) அவர்களின் மனைவி ஜைனப் (ரலி) அவர்கள் தமது செல்வத்தில் சிறிது தர்மம் கொடுக்க நாடினார்கள்.

இதனை அறிந்த அவர்களின் கணவராகிய இப்னுமஸ்வூது (ரலி) அவர்கள் - உனது தர்மத்தைப் பெற உன் கணவரும் (அதாவது நானும்) நம் பிள்ளைகளுமே மிகவும் தகுதியானவர்கள். - ஏனெனில் ஜைனபின் கணவராகிய இப்னு மஸ்வூத் (ரலி) அவர்கள் ஏழையாக இருந்தார்கள். ஆனால் ஜைனப் (ரலி) அவர்கள் அதனை ஏற்கவில்லை., நான் இதுபற்றி நபி(ஸல்) அவர்களிடம் விசாரித்துத்தான் எதுவும் செய்யமுடியும் என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்து வினவியபொழுது அவர்கள் பதிலளித் தார்கள். அப்துல்லாஹ் சொன்னது சரிதான்.. நீ தர்மம் வழங்குபவர்களே லேயே உன் கணவரும் உன் பிள்ளைகளும் தாம் மிகவும் அருகதையான வர்கள்.

ஆனால் இன்னொன்றையும் இங்கு கவனிக்க வேண்டும். ஒருமனிதன் தன் மகனுக்கு ஜகாத் வழங்குவது கூடும். ஆனால் ஒருநிபந்தனை: அவ்வாறு

மகனுக்கு ஜகாத் கொடுப்பதை தன் இன்னொரு கடமைக்கு ஈடாக்கக் கூடாது.

அதாவது, தாம் கொடுத்து வரும் ஜகாத் பணமே மகனின் செலவுக்குப் போதுமானது., அவனது செலவுக்கென கொடுத்து வரும் பணத்திற்கு இந்த ஜகாதத்தை ஈடாக்கிவிடலாம் எனும் நிலை இருக்கக்கூடாது.

ஆனால் மகன் தனியே வாழ்கிறான்., அவன் மீது கடன் உள்ளது., அதனை அடைப்பதற்கு ஜகாத் வழங்கினால் அது கூடும். எடுத்துக்காட்டாக, மகன் ஓட்டிச் சென்ற வாகனம் விபத்துக்குள்ளாகி கடன்சுமை அதிகமாகிவிட்டது. அவ்வளவு பணம் அவனிடம் இல்லை. பெரும் சிரமத்திற்கு ஆளாகி விட்டான் என்றால் தந்தை தனது ஜகாத் பணத்தை மகனுக்குக் கொடுத்து மகனின் கடன் சுமை தீர உதவலாம்., அது கூடும்.

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - மஅன் பின் யஜீத் (ரலி) அவர்கள்

மஅன் என்பது இவருடைய இயற்பெயர். இவரும் இவரது தந்தை யஜீதும் பாட்டனார் அக்னஸும் - முவருமே ஸஹாபிகள் (நபித்தோழர்கள்) “நானும் என் தந்தையும் என் பாட்டனாரும் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்து (இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாக)சத்திய பிரமாணம் செய்து கொடுத்தோம்” என்று மஅன் (ரலி)அவர்கள் நினைவு கூர்கிறார்கள். டமாஸ்கஸ் யுத்தத்தில் கலந்துகொண்ட இவர்கள் கூஃபா நகரில் தங்கியிருந்தார்கள். பிறகு எகிப்து வந்தார்கள். பிறகு டமாஸ்கஸில் குடியேறினார்கள்.

மர்வான் உடைய ஆட்சிக் காலத்தில் எஹ்ஹாக் பின் கைஸ் என்பாரின் தலைமையில் ஹஜ்ஜி 64 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மர்ஜ் ராஹத் என்ற போரில் பங்கேற்று அதிலே அவர்கள் ஷஹீத் ஆக்கப்பட்டார்கள். மஅன் பின் யஜீத் அவர்கள் முஆவியா (ரலி) அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் நடந்த யுத்தங்களில் முஆவியாவின் படைகளில் இருந்தார் என்று சொல்லப் படுகிறது. இவர்கள் மூலம் ஐந்து நபிமொழிகள் அறிவிக்கப் பட்டுள்ளன.

ஹதீஸ் எண்:6. மரண சாஸனமும் வாரிசுகளின் உரிமையும்

ஸஅத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரலி) அவர்கள் (சுவனத்தைக் கொண்டு நற்செய்தி சொல்லப்பட்ட பத்துப்பேரில் ஒருவர்) அறிவிக்கிறார்கள்: இறுதி ஹஜ்ஜின் ஆண்டில் எனக்குக் கடுமையான நோய் ஏற்பட்டிருந்த காரணத் தால் நபி(ஸல்) அவர்கள் என்னை நலம் விசாரிக்க வந்தார்கள். அப்பொழுது நான் கேட்டேன்:

அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் எந்த அளவுக்கு நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதை நீங்களே பார்க்கிறீர்கள். நான் சொத்துசுகம் உடையவன். ஒரே ஒரு மகளைத் தவிர வேறு வாரிசுகள் எனக்கு இல்லை. எனவே எனது சொத்தில் முன்றில் இரண்டு பகுதியை நான் தர்மம் செய்குவிட்டுமா?

இதற்கு நபி(ஸல்)அவர்கள் வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள்.

'அல்லாஹ்வின் தூதரே! பாதியை?

' வேண்டாம்''

' அல்லாஹ்வின் தூதரே! முன்றில் ஒரு பங்கினை? ''

முன்றில் ஒரு பாகத்தை வேண்டுமானால் தர்மம் செய்யும். முன்றில் ஒருபாகம்கூட அதிகம் (அல்லது கூடுதல்)தான். நிச்சயமாக நீர் உம் வாரிசுகளைச் செல்வந்தர்களாக விட்டுச் செல்வதே சிறந்தது., மக்களிடம் கை நீட்டிக் கேட்கும் வகையில் ஏழைகளாக விட்டுச் செல்வதைவிட! நீர் அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தத்தை நாடி எது ஒன்றைத் தர்மம் செய்தாலும் அதன் பொருட்டு உமக்கு நற்கூலி வழங்கப்படாமல் போகாது!உம்முடைய மனைவியின் வாயில் நீர் ஊட்டுகிற உணவு-பானத்திற்குக்கூட (நற்கூலி உண்டு) ''

நான் கேட்டேன்: 'அல்லாஹ்வின் தூதரே!என் தோழர்களெல்லாம் மதீனா திரும்பிச் செல்ல நான் இங்கே தங்கவிடப்படுவேனா? ''

அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் 'நீர் தங்கிட வேண்டியது வராது. அப்படி நீர் தங்கியிருந்து - அப்போது அல்லாஹ்வின் திருப் பொருத்தத்தை நாடி நீர் எந்த அமல் செய்தாலும் அதன் பொருட்டு ஒரு சிறப்பும் ஓர் அந்தஸ்தும் உமக்கு உயர்த்தப்படாமல் போகாது''

மேலும் நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: 'ஆனால் உமக்கு நீண்ட ஆயுள் அளிக்கப்படலாம்., உம்மின் மூலம் நிறையப்பேர் பயன் அடையும் வகை யிலும் மேலும் பலபேர் உம்மின் மூலம் நஷ்டம் அடையும் வகையிலும்! (அது அமையலாம்)- யா அல்லாஹ்! என் தோழர்களுக்கு அவர்களின் ஹிஜ்ரத்தை செல்லுபடியாக்குவாயாக! அவர்களை - அவர்களின் பழைய நிலைக்குத் திருப்பி விடாதே!- ஆனால் துயரத்திற்குள்ளானவர் ஸஅத் இப்னு கௌலா என்பவர்தான்! ''- அவர் நோய்வாய்ப்பட்டு மக்காவிலேயே மரணம் அடைந்தது குறித்து நபி(ஸல்)அவர்கள் மனம் வருந்தினார்கள்'' (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

புகழ்பெற்ற நபித்தோழரான ஸஅத்பின்அபீ வக்காஸ் (ரலீ) அவர்கள் மக்காவைச் சேர்ந்தவர். பிறந்த பூமியான மக்கத் திருநகரை - அல்லாஹ் வக்காகவும் ரஸூலுக்காகவும் துறந்து ஹஜ்ரத் மேற்கொண்டு மதீனாவில் குடியேறியவர். சுவனவாசி என்று உலகிலேயே நபியவர்களால் நற்செய்தி சொல்லப்பட்டவர்! இவையே, அன்னாரின் சிறப்புக்கும் உயர்வுக்கும் தெளிவான சான்றுகளாகும். ஹஜ்ரீ 10 ஆம் ஆண்டு ஹஜ்ஜை நிறைவேற்ற வந்த நபி(ஸல்) அவர்களுடன் ஸஅத் (ரலீ) அவர்களும் மக்க மாநகர் வந்திருந்தார்கள். ஹஜ்ஜு க்குப் பிறகு கடுமையான பிணக்குள்ளான ஸஅத் அவர்களை நலம் விசாரிக்க வந்தார்கள், நபியவர்கள். !

நற்குணத்தின் முன்மாதிரியாக விளங்கிய நபியவர்கள் தம் தோழர்களுடன் அன்பாய்ப் பழகும் பண்புள்ளவர்கள். அதிலும் குறிப்பாக பிணியுற்றவர்களைச் சந்தித்து நலம் விசாரிப்பதில் அதிக ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்கள்.

கடுமையாக நோயுற்றிருந்த ஸஅத் (ரலீ) அவர்கள் தமக்கு மரணமே வந்துவிடுமோ என அஞ்சி சொத்தில் பெரும் பகுதியை தர்மம் செய்ய முன்வருகிறார்கள். அது குறித்து நபியவர்களிடம் விளக்கம் கேட்டபொழுது முன்றில் ஒரு பாகத்திற்கு மேல் தர்மம் செய்ய வேண்டாமென நபி(ஸல்) அவர்கள் தடுத்துவிடுகிறார்கள்.

ஏனெனில் மரணவேளையோ என அஞ்சுகிற கட்டத்திலுள்ள ஒருவரின் சொத்தில் வாரிசுகளின் உரிமை சம்பந்தப்படுகிறது. எனவே அவர்களின் உரிமைக்குப் பாதிப்பு வராத வகையில்தான் மரண சாஸனம் அமைதல் வேண்டும்.

ஆனால் நோய்நொடியின்றி ஆரோக்கியமாக இருப்பவரோ லேசான நோய் கண்டிருப்பவரோ எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் தர்மம் செய்யலாம். முன்றில் இரண்டு பகுதியோ பாதியோ - தன் விருப்பப்படி அவர் தர்மம் செய்யலாம். ஏன், சொத்து முழுவதையும் கூட அவர் தர்மம் செய்யலாம்! ஆனால் ஒரு நபிநந்தனை: வேறொரு வழியில் அவருக்குப் போதிய வருமானம் கிடைப்ப தாய் இருக்கவேண்டும். அதனைக் கொண்டு அவர் தனது எதிர்காலப் பொருளாதார நிலையைச் செம்மைப் படுத்திக்கொள்ள இயல வேண்டும். இல்லையெனில் முழுச்சொத்தையும் தர்மம் செய்தல் ஆகாது.

ஆக, ஸஅத் (ரலீ) அவர்களை, முன்றில் ஒரு பாகத்தைத் தர்மம் செய்ய அனுமதித்த நபி(ஸல்) அவர்கள் - இதுவும் அதிகம்தான்,, என்றும் கூறினார்கள்.

இதிலிருந்து சொத்தில் முன்றில் ஒரு பாகத்திற்குக் குறைவாகவே தர்மம் அளிக்குமாறு மரண சாஸனம் அமைந்திட வேண்டும்., அதுவே சிறந்தது என்று தெரியவருகிறது.

இதனால்தான், 'மக்கள் முன்றில் ஒரு பாகத்தைக்கூட தவிர்த்துக் கொண்டு நான்கில் ஒரு பாகத்தைத் தர்மம் அளிக்குமாறு மரணசாஸனம் செய்யக் கூடாதா?" என்று இப்னு அப்பாஸ்(ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்

மேலும் அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் மரணத் தருவாயில் தமது சொத்தில் ஐந்தில் ஒரு பாகத்தை தர்மம் செய்யுமாறு அறிவுறுத்திவிட்டு -

'அல்லாஹ் தனக்கு எந்தப் பங்கினைப் பொருந்திக் கொண்டானோ அதையே நானும் பொருந்திக்கொள்கிறேன்" என்று கூறினார்கள் - போரில் எதிரிகளிடமிருந்து கைப்பற்றப்படும் பொருள்களில் ஐந்தில் ஒருபாகம் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் உரியது என்று குர்ஆனில் (8 : 41) வந்துள்ள வசனத்தைக் குறித்தே இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்கள்.

இன்றைய காலத்தில் மக்கள் தங்களது சொத்தில் முன்றில் ஒருபாகத்தை தர்மம் வழங்கும்படி மரணசாஸனம் செய்வது சிறந்த நடைமுறையல்ல என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். அது நான்கில் ஒரு பாகமாகவோ ஐந்தில் ஒரு பாகமாகவோதான் இருக்க வேண்டும். அதுவே சிறந்தமுறை.

அபூபக்ர்(ரலி)அவர்களைப் பின்பற்றி ஐந்தில் ஒரு பாகத்தை மரணசாஸனம் செய்வதுதான் சிறந்தது என்று நம்முடைய ஃபிக்ஹு - சட்ட வல்லுநர்கள் கூறியுள்ளதும் கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

'நீர் உம் வாரிசுகளைச் செல்வந்தர்களாக விட்டுச் செல்வதே சிறந்தது., மக்களிடம் கைநீட்டி யாசகம் கேட்கும் நிலையில் அவர்களை விட்டுச் செல்வதைவிட! ''

- மரணத்தைத் தழுவ இருப்பவர் தனது சொத்தை வாரிசுகளுக்காக விட்டுச் செல்வதே நேரியமுறை என்பதற்கு இது நேரடியான ஆதாரமாகும். அவரது சொத்தை, வாரிசுகள் கைப்பற்றுவது நிர்பந்தமாகத்தான்., ஆகையால் அவருக்கு எந்தப் புண்ணியமும் இல்லை என்று சொல்வது தவறு. வாரிசுகளுக்காகச் சொத்தை விட்டுச்செல்வதால் நிச்சயம் அவருக்கு நற்கூலி உண்டு.

இன்னொரு கோணத்தில் பார்த்தாலும் இதுவே சிறந்தது. அதாவது, சொத்தை வாரிசுகளுக்காக அவர் விட்டுச் சென்றால் அதை ஆண்டு அனுபவிப்பது யார்?

அவருடைய மனைவி - மக்கள்தாம். உறவினர் கள்தாம்! ஆனால் தர்மம் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றால் அதனை அனுபவிப்பது அந்நியர்கள்!

ஒரு நபிமொழி கூறுகிறது: 'உறவினருக்குத் தர்மம் செய்வது அந்நியர் களுக்குத் தர்மம் கொடுப்பதைவிடச் சிறந்தது., ஏனெனில் முந்தையது தர்மமாகவும் உறவினர்களை ஆதரிப்பதாகவும் உள்ளது" இந்த வகையில் இரட்டிப்பு நன்மைக்கு அது காரணியாக அமைகிறது.

'அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தை நாடி எந்த ஒரு தர்மம் நீர் செய்தாலும் அதன் பொருட்டால் உமக்கு நற்கூலி வழங்கப்படாமல் போகாது''

- அதாவது எந்த ஒருபொருளையும் தர்மம் செய்யலாம். பணம், ஆடை, போர்வை, விரிப்பு, உணவுப்பொருள்கள் என எதனையும் தர்மம் செய்யலாம். எதுவாயினும் அல்லாஹ்வுக்காக என நிய்யத் - எண்ணம் வைத்து வழங்கினால் நிச்சயம் அதற்குக் கூலி உண்டு.

'உம் மனைவியின் வாயில் ஊட்டும் உணவு பானத்திற்குக் கூட (நற்கூலி உண்டு) ''

அதாவது, மனைவியின் தேவைகளுக்காகச் செலவு செய்வதற்கும் நற்கூலி உண்டு., அது கணவன் மீது கடமையானதாயினும் சரியே! அதனை நிறைவேற்றாத கணவனை நோக்கி, என் தேவைக்குச் செலவு செய்யப் பணம் தாருங்கள்., இல்லையெனில் என்னை மணவிலக்குச் செய்து விடுங்கள் என்று சொல்லும் உரிமை மனைவிக்கு உண்டு! அந்த அளவுக்குக் கண்டிப்பான செலவினங்களைக்கூட நிய்யத் - எண்ணத் தூய்மையுடன் செய்தால் அவற்றிற்காகவும் அல்லாஹ் கூலி வழங்குகிறான்.

இதேபோன்றுதான் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காக-உங்கள் பெற்றோருக்காக ஏன், உங்கள் தேவைக்காகவேகூட நீங்கள் கஞ்சத்தனம் செய்யாமல் தாராளமாகச் செலவு செய்தால் - அது அல்லாஹ்வின் விருப்பப்படி அமை யும் போது எல்லாவற்றிற்கும் நற்கூலி பதிவு செய்யப்படுகிறது.

'என் தோழர்களெல்லாம் மதீனாவுக்குத் திரும்பிச்செல்ல நான் இங்கேயே தங்கிடுமாறு விடப்படுவேனா? ''

- அதாவது, நோயின் காரணமாக நான் மதீனா திரும்ப இயலாமல் இங்கேயே- மக்காவிலேயே என் வாழ்க்கை முடிந்து விடுமா?

'அப்படி நீர் தங்கிடுமாறு விடப்பட்டு அப்போது அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தை நாடி எந்த ஓர் அமலை நீர் செய்தாலும் அதற்குப் பகரமாக ஒருசிறப்பை -ஓர் அந்தஸ்தை அல்லாஹ் உமக்கு உயர்த்தவே செய்வான் ''

- அதாவது, நீர் மக்காவிலேயே தங்கியிருக்குமாறு விடப்பட்டாலும் - மக்காவை விட்டு வெளியேற உம்மால் இயலாது என வைத்துக் கொண் டாலும் - நீர் எந்த மக்காவைத் துறந்து ஹிஜ்ரத் செய்தீரோ அந்த மக்கா வில் வைத்து நீர் எந்த அமல் செய்தாலும் நல்ல நிய்யத் - நல்லெண்ணத் துடன் செய்தால் அதற்கான நன்மையை - புண்ணியத்தை அல்லாஹ் உமக்கு அளிக்கவே செய்வான். அருட்பேறுகள் நிறைந்த சவனத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்தை அல்லாஹ் உமக்கு நிச்சயம் வழங்குவான்.

'ஆனால் உமக்கு நீண்ட ஆயுள் அளிக்கப்படலாம் ''

-அதாவது, ஸஅத்(ரலி)அவர்கள் நோயிலிருந்து குணம் அடைந்து நீண்ட காலம் வாழலாம் என நல்லாதரவு வைத்து நபியவர்கள் கூறிய வார்த்தை யாகும் இது! அப்படியே நிகழவும் செய்தது. ஸஅத் (ரலி)அவர்கள் நீண்ட காலம் வாழ்ந்தார்கள். நிறைய குழந்தைச் செல்வங்களையும் கண்டார்கள். பதினேழு ஆண் குழந்தைகளும் பன்னிரண்டு பெண் குழந்தைகளும் அவர்களுக்குப் பிறந்தன என்று வரலாறு கூறுகிறது!

'உம்மின் முலம் நிறையப்பேர் பயனடையும் வகையில், உம்மின் முலம் நிறையப்பேர் நஷ்டம் அடையும் வகையில் (நீண்டகாலம் வாழ்வீர்) ''

- இதுவும் நிகழ்ந்தது. ஸஅத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரலி) அவர்கள் பல இஸ்லாமியப் போர்களில் முக்கிய பங்கு வகித்து மகத்தான வெற்றிகள் பல சூடினார்கள். அவர்களின் முலம் நிறையப்பேர் பயனடைவார்கள் என்பது முஸ்லிம்களைக் குறிக்கும். நிறையப்பேர் நஷ்டம் அடைவார்கள் என்பது நிராகரிப்பாளர்களைக் குறிக்கும்.

இதுவே முன்னேற்றம்

'யா அல்லாஹ்! என் தோழர்களின் ஹிஜ்ரத்தை செல்லுபடியாக்குவாயாக! ''

- தம் தோழர்களின் ஹிஜ்ரத்தை அல்லாஹ் ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கான கூலியை முழுமையாக வழங்கிட வேண்டும். அதில் எந்தக் குறையையும் வைத்திக்கூடாது என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். இவ்வாறு ஹிஜ்ரத் செல்லுபடியாகுவதற்கு இரண்டு நிலைகள் தேவை.

1) ஈமானில் - நம்பிக்கையில் நிலைத்திருத்தல். ஏனெனில் ஒருவர் ஈமானில் நிலைத்திருந்தால்தான் ஹிஜ்ரத்திலும் நிலைத்திருப்பார்.

2) மீண்டும் மக்காவில் குடியேறாதிருத்தல். ஏனெனில் ஒருவர் அல்லாஹ் - ரசூலின் பக்கம் ஹிஜ்ரத் மேற்கொண்டு ஓர் ஊரைத் துறந்து விட்டாரெனில் அது தர்மம் செய்துவிட்ட பொருளைப் போன்றாகிறது. தர்மம் கொடுத்த

பொருளை மீண்டும் பெறலாகாது. இதுபோலவே எந்நாட் டைத் துறந்து ஹிஜ்ரத் மேற்கொண்டாரோ அந்நாட்டில் மீண்டும் குடி புகலாகாது.

இதேபோன்றுதான், ஒருமனிதன் அல்லாஹ்வின் தண்டனைக்கு அஞ்சி தீமைகளைக் கைவிட்டுவிடுவதும்! தீய பாட்டுகள், தீய படங்கள், ஆபாசப் பத்திரிகைகள், ஆபாசப்படங்கள், இதேபோல் தீய நண்பர்கள், தீய பழக்கங்கள் ஆகியற்றை ஒருவர் விட்டொழித்துவிட்டாரெனில் பிறகு இவற்றை மீண்டும் வாங்கலாமா? தொடங்கலாமா? என்று சிந்திக்கக்கூடாது. தீமை களை விட்டொழித்தது விட்டொழித்ததாகவே இருக்கவேண்டும். அவற்றை மீண்டும் தொடர்வது இறைவனின் கோபத்திற்கு நம்மை ஆளாக்கிவிடும்! நன்மையின் பக்கம் அடியெடுத்து வைத்தபின் தீமைக்குத் திரும்பக்கூடாது. தீமைகளை விட்டும் விலகிடும்போது - அது அல்லாஹ்வுக்காக எனும் பொழுது அது நிரந்தரமாக இருந்தால்தான் அது பயனளிக்கும். நற் கூலியைப் பெற்றுத்தரும். இதோ! நபி(ஸல்)அவர்கள் மேலும் பிரார்த்தனை செய்ததைப் பாருங்கள். 'யா அல்லாஹ்! என் தோழர்களை, அவர்கள் வந்த வழியிலேயே திருப்பி விடாதே' - இது ஆழ்ந்து சிந்திக்கத்தக்கதோர் உண்மை. ஈமான்- இறைநம்பிக்கை கொண்ட பிறகு நிராகரிப்புக் கொள்கைக்குத் திரும்புதல் என்பதென்ன? கண்ணியத்திற்குப் பின் இழிவைத் தேடிக்கொள்வது போன்றதுதானே. சீகரத்தை எட்டிப்பிடித்த பின்னால் கீழ்நோக்கிச் சரிவதற்குச் சமமானதுதானே அது! அழிவிலிருந்து தப்பித்தபிறகு மீண்டும் அழிவை வர வழைப்பது ஒருபோதும் அறிவுடமை ஆகாது.

ஏனெனில் இறைநம்பிக்கையே வெற்றிக்கு அடிப்படை., முன்னேற்றத்தின் திறவுகோல். தீமைகளை விட்டொழித்துவிட்டு நன்மையின் பக்கம் திரும்புவதே உயர்வுக்கும் சிறப்புக்கும் உத்தரவாதம். மாறாக மீண்டும் நிராகரிப்புப் போக்கை மேற்கொள்வதும் நன்றி மறந்து பாவங்கள் புரியத் தொடங்குவதும் நிச்சயம் பின்னடைவேயாகும்!

இந்நபிமொழியில் மேலும் பல விஷயங்கள் தெரியவருகின்றன.

- ஹலாலான-ஆகுமான வழியில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் பணம் சம்பாதிக்கலாம்., அது தவறல்ல. ஆனால் அதற்கான ஜகாத்தை கொடுத்திட வேண்டும்.
- மரணத்தின் பிடியில் இருப்பவர் சொத்தில் முன்றில் ஒருபங்கிற்கு அதிகமாகக்கூட தர்மம் செய்யலாம்.,ஆனால் வாரிசுகள் அதனை அனுமதிக்க வேண்டும்.

- இந்நபிமொழியின் பயன்களில் முக்கியமானது ஆலோசனைப் பண்பாகும்.
- -ஸஅத் பின் அபீவக்காஸ் (ரலீ) அவர்கள் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டுச் செயல்பட்டுள்ளார்கள். அதுவும் தீன் - மார்க்கப் பிரச்சனைகளில் அது மிகவும் கட்டாயமான ஒன்றாகும்.

அல்லாஹ் தன் இறுதித்தூதர் முஹம்மத்(ஸல்) அவர்களையே முக்கிய மான பிரச்சனைகளின்போது தோழர்களிடம் ஆலோசனை செய்து செயல் படுமாறு பணிக்கிறான்:

'இவர்களின் தவறுகளைப் பொறுத்துக் கொள்வீராக. மேலும் இவர்களுக்காகப் பாவமன்னிப்புக் கோருவீராக. மேலும் தீனின் பணிகளில் இவர்களிடம் ஆலோசனை செய்வீராக. (ஏதாவதொரு விஷயத்தில்) நீர் உறுதியான முடிவுக்கு வந்துவிட்டால் அப்பொழுது அல்லாஹ்வை முழுமையாகச் சார்ந்திருப்பீராக. திண்ணமாக அல்லாஹ் தன்னை முழுமை யாகச் சார்ந்து செயல்படுவோரை நேசிக்கிறான்'' (அல்குர்ஆன் 3:159)

மக்களில் சிலர் தமக்கே எல்லாம் தெரியும் என்று கருதுகிறார்கள். பிறரிடம் ஆலோசனை கேட்பதற்கு என்ன இருக்கிறது என்று ஆணவம் கொள்கின்றனர். இதனாலேயே தன்னிச்சையாகச் செயல்படுகின்றனர். அதனால் அவர்களின் முயற்சிகள் பல சிக்கல்களுக்கு உள்ளாகின்றன! வேறுபல கெடுதிகளும் விளைகின்றன.

இன்னும் சிலர் - நாம் சத்தியத்தை எடுத்து வைக்கிறோம்., இதுவிஷயத் தில் எதற்கும் நாம் அஞ்சப் போவதில்லை என்று வீரவசனம் பேசுகின்றனர். அதனால் குறுகிய வட்டத்தில் சிந்திக்கிறார்கள். எது நன்மை பயக்கும்? எது தீங்கு விளைவிக்கும்? என்று விரிவான முறையில் யாரிடமும் ஆலோசனை கலப்பதில்லை. முழுச் சமுதாயத்துடனும் தொடர்புடைய எவ்வளவு முக்கியமான விவகாரமானாலும் இப்படித்தான் சிந்திக்கிறார்கள்., சுயமாகத்தான் செயல்படுகிறார்கள். இறுதியில் அவர்களின் நடவடிக்கையினால் ஏற்படும் தீய விளைவுகளைச் சமுதாயம் முழுவதும் சந்திக்க நேரிடுகிறது!

இவர்களின் நிய்யத் - எண்ணம் நல்லதாக இருக்கலாம். ஆனால் அது மட்டும் போதாது. விவேகத்துடன் செயல்படும் திறன் இருக்க வேண்டும். ஒரு மனிதன் நல்லெண்ணத்திற்காகப் புகழ்ப்படலாம். ஆனால் விவேகம் இல்லாத பொழுது அது இகழ்ச்சியாகவே வந்து முடியும். நல்லெண்ணம் என்பது வேறு. விவேகமான நடவடிக்கை - பயன்பாட்டின் சுற்றளவு விரிவான செயல்திறன் என்பது வேறு என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது!

எனவே பாரதூரமான விளைவுளை ஏற்படுத்தும் விஷயங்களிலாவது அனுபவமிக்கவர்களிடம்-தீன் பணிகள் செய்துவரும் இயக்கத்தவர்களிடம்-சமுதாய ஆர்வலர்களிடம் ஆலோசனை கலந்து கூட்டாகச் செயல்படும் சிந்தனை வளர வேண்டும்.

இதேபோல ஆலோசனை வழங்குபவரும் வினயத்துடன் வழங்க வேண்டும். ஆலோசனை கேட்டு வந்திருப்பவர் இதனை எதிர்பார்த்துத்தான் வந்துள்ளார்., அதையே நமது கருத்தாகச் சொல்லவிடலாம் என்பது கூடாகு! இது பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கும் போக்காகும். எது உண்மையோ - எது பயனுள்ளதோ -சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு இட்டுச் செல்லக் கூடியதோ அதை மேற்கொள்ளுமாறுதான் ஆலோசனை கூறிட வேண்டும். அதனைச் செயல்படுத்துவதற்கே ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டும். ஆலோசனை கேட்டு வந்திருப்பவர் அதை ஏற்றாலும் ஏற்கா விட்டலும் சரியே!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் : ஸஅத் பின் அபூ வகாஸ் (ரலீ) அவர்கள்

ஸஅத் பின்அபீ வகாஸ் (ரலீ)அவர்களின் குறிப்புப் பெயர் அபூ இஸ்ஹாக். அவருடைய தந்தை பெயர் மாலிக். ஆரம்ப காலத்திலேயே இஸ்லாத்தைத் தழுவினவர்களில் இவர் ஐந்தாமவர் அல்லது ஏழாமவர். நபியவர்களால் சவனத்தின் நற்செய்தி சொல்லப்பட்ட பத்துப்பேர்களில் இவர்களும் ஒருவர். உமர் (ரலீ) அவர்களது மரணத்தின்பொழுது அடுத்த கலீஃபாவைத் தேர்ந்தெடுக்கும் ஆறுபேர் கொண்ட ஆலோசனை குழுவில் இடம் பெற்றிருந்தார்கள்! இறைவழிப் போரில் அம்பு எய்திய முதல் நபரும் இவர்களே! பற்று போரிலும் ஹு தைபிய்யா உடன்படிக்கையிலும் ஏனைய போர்களிலும் கலந்துகொண்டார்கள். இராக் தேசத்தை வெற்றி கொண்டது இவர்கள்தாம். வீரம், இறைமார்க்கத்தின் விஷயத்தில் கண்டிப்பான போக்கு, நபிவழி பின்பற்றல், உலகில் பற்றற்றநிலை, பேணுதல், வாய்மை, பணிவு ஆகிய வற்றில் இவர்கள் பெற்றிருந்த தனிச்சிறப்புகள் பிரபலமானவை. اعداء اعداء (பிரார்த்தனை அங்கீகரிக்கப்படுபவர்) என்று பெயர் பெற்றிருந்தார்.

தடித்த உடல்வாகு கொண்டவராகவும் குள்ளமானவராகவும் இருந்த இவர்கள் கோதுமை நிறத்தவர் ஆவார். ஹிஜ்ரி 55 ஆம் ஆண்டு, மதீனாவில் இருந்து 10 மைல் தொலைவிலான அகீக் என்ற இடத்தில் மரணம் அடைந்தார்கள். இவருடைய ஜனாஸாவை அங்கிருந்து மக்கள் தம் தோள்களில் சுமந்து கொண்டு வந்து மதீனாவில் பகீஃ மண்ணறையில் நல்லடக்கம் செய்தார்கள்.

ஸஅத் பின் அபீ வகாஸ் (ரலி) அவர்கள் முலம் 270 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஹதீஸ் எண்:7. ஒழுக்க மாண்பே உயர்வுக்கு அடிப்படை!

அபூ ஹு ரைரா(ரலி)அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களின் உடல்களையோ தோற்றங்களையோ பார்ப்பதில்லை. ஆனால் உங்களின் உள்ளங்களைப் பார்க்கிறான்" (முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

இறைவன் உங்களுடைய உடலையும் தோற்றத்தையும் குலத்தையும் பார்த்து எடைபோட்டு உங்களுக்கு உயர்வும் தாழ்வும் அளிப்பதில்லை. உங்கள் உடல் பெரியதா? சிறியதா? பிணியுற்றதா? ஆரோக்கியமானதா? உங்களது தோற்றம் அழகானதா? அலங்கோலமானதா? நீங்கள் பிறந்தது உயர்ந்த குடும்பத்திலா? தாழ்ந்த குடும்பத்திலா? இதேபோல் உங்களிடம் செல்வம், செல்வாக்கு உள்ளதா? பட்டம்,பதவியைப் பெற்றுள்ளீர்களா? இவற்றை வைத்து எந்த மனிதனுக்கும் இறைவன் கண்ணியம் அளிப்ப தில்லை. இவற்றில் எதனையும் அளவுகோலாய்க் கொண்டு மனிதர்களை இறைவன் தரம் பிரிப்பதில்லை.

ஆனால் ஓரே ஓர் அம்சத்தைக் கொண்டு மனிதர்களை அவள் தரம் பிரிக்கிறான். அதுவே பயபக்தியும் நல்லொழுக்கமும் கொண்ட தூயவாழ்வு! ஆம்! இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள தொடர்பு இதனை அடிப்படை யாகக் கொண்டதே! இறைவனுக்கு அஞ்சிவாழ்பவர் யாரோ அவரையே கண்ணியமும் உயர்வும் உடையவராக அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்கிறான்., அவரே அவனிடத்தில் அதிகம் நெருக்கமானவராகிறார். நல்லொழுக்கம் தவறியவர் இறைவனிடம் தரம்தாழ்ந்தவர் மட்டுமல்ல தண்டனைக்கு உரியவரும் கூட!

குர்ஆன் ஓரிடத்தில் கூறுகிறது: 'ஓ மனிதர்களே! நாம் உங்களை ஓர் ஆண் - பெண்ணிலிருந்து படைத்தோம். பிறகு உங்களைச் சமூகங்களாகவும் கோத்திரங்களாகவும் நாம் ஆக்கியது, நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகமாகிக் கொள்ளும் பொருட்டே! நிச்சயமாக அல்லாஹ்விடத்தில் உங்களில் அதிகக் கண்ணியமானவர் உங்களில் அதிக இறையச்சம் கொண்டவர்தான்! திண்ணமாக அல்லாஹ் அனைத்தையும் அறிந்த வனாகவும் தெரிந்தவனாகவும் இருக்கிறான் ''(49: 13)

இதுதான் குர்ஆனின் போதனை. மனித குலத்திற்குச் சிறப்பும் உயர்வும் அளிக்கவல்ல இஸ்லாமிய சன்மார்க்கத்தின் அடிப்படைச் சீத்தாந்தம்.

மொழி, இனம், நிறம், குலம்-கோத்திரம், பிரதேசம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு மனிதர்களிடையே பேதமை பாராட்டும் சீத்தாந்தங்கள், பிறப்பால் உயர்வு-தாழ்வைக் கற்பிக்கும் மதங்கள் மனித தர்மத்திற்கே எதிரானவை! இழிவானவை ஆகும்! ஏனெனில் அவற்றை ஏற்ற மனிதன் தன் இனத்தையே இழிவுபடுத்தத் தலைப்படுகிறான்., தன்னினத்தை இழிவுபடுத்துபவன் தன்னையே இழிவுக்குள்ளாக்குகிறான் என்பதல்லாமல் வேறென்ன!

நீங்கள் அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்களாயின் இந்த அடிப்படையை உளமார ஏற்றுச் செயல்படுத்துங்கள். செல்வம், செல்வாக்கு. வசதி வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றை நீங்கள் பெற்றிருந்தால் அவற்றைக் கொண்டு பெருமையடிக்காதீர்கள். அவற்றை அடையாத மக்களை இழி வாகக் கருதாதீர்கள்! இறைவனை அஞ்சி, பாவம் - பழிகள் தவிர்த்து வாழும் தூய்மை நிலை - தக்வா உங்களிடம் உள்ளதா என்று பாருங்கள். இதுவே இறைவன் உங்களுக்கு வழங்கிய பேரருள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

'ஆனால் உங்களின் உள்ளங்களைப் பார்க்கிறான் '

- ஸஹீஹ் முஸ்லிமின் மற்றோர் அறிவிப்பில் வந்துள்ளது: அவன் உங்கள் உள்ளங்களையும் செயல்களையும் பார்க்கிறான். - ஆக, செயல்கள் சிறப்பாய் இருப்பதுடன் அவற்றின் பின்னணியில் உள்ள எண்ணங்களும் தூய்மையாய் இருக்க வேண்டும் என்பதன் அடிப்படையிலேயே இறைவன் கண்ணியம் அளிக்கிறான்!

இதோ! ஒரே இமாமைப் பின்பற்றி ஒரே வரிசையில் நின்றுதொழும் இரு மனிதர்களைப் பாருங்கள். ஒருவர் தன்னைத் தொழுகையாளி என்று காட்டிக் கொள்வதற்காகப் பள்ளிவாசல் வந்து தக்பீர் கட்டியுள்ளார். அவர் உடலளவில்தான் இங்கு தொழுகை வரிசையில் நிற்கிறார். அவரது உள்ள மும் உணர்வும் வேறெங்கோ சுற்றித்திரிகிறது!

இன்னொருவர் வாய்மையோடு தொழுகையில் நிற்கிறார். அவரது உள்ளத்தில் பயபக்தியும் தூய்மையும் நிறைந்துள்ளது.

முதலாமவர் உலகை நாடி வந்துள்ளார்., இரண்டாமவர் இறைஉவப்பைத் தேடி வந்துள்ளார். முதலாமவரின் தொழுகை நிராகரிக்கப்படுகிறது., இரண்டாமவரின் தொழுகை நிறைவான கூலியைப் பெறுகிறது! இந்தவேறு பாட்டிற்கு என்ன காரணம்? உள்ளத்தின் எண்ணம் தான் காரணம்!

நற்சீந்தனையே ஈமானுக்குப் பலம்

எண்ணத்தைத் தூய்மையாக்குவதற்கு என்ன வழி என்று நீங்கள் கேட்கலாம். இறைவனின் வல்லமைகளைச் சீந்திப்பதும் அவனது பேராற்றலை நிரூபிக்கும் சான்றுகளின் பக்கம் கவனம் செலுத்துவதும் தான் அதற்கான வழியாகும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'திண்ணமாக வானங்கள், பூமி ஆகிய வற்றின் ஒழுங்கமைப்பிலும் இரவு - பகல் மாறிமாறி வருவதிலும் அறிவுடை யோருக்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன'' (3 : 191) - வேறோர் இடத்தில்,

'திண்ணமாக இறைநம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கு வானங்களிலும் பூமியிலும் எண்ணற்ற சான்றுகள் உள்ளன. மேலும் உங்களைப் படைத்த திலும் (பூமியில்) அல்லாஹ் பரப்புக்கிற எண்ணற்ற உயிரினங்களிலும் உறுதி கொள்ளும் மக்களுக்குப் பெரும் சான்றுகள் உள்ளன,' (45:3-4)

சிலபொழுது உள்ளத்தில் ஷைத்தானிய ஊசாட்டங்கள் புகுந்து உங்கள் இறைநம்பிக்கையைப் பலவீனப்படுத்தலாம். உடனே இறையாற்றலின் பக்கம் கவனத்தைத் திருப்பி சிந்தனையைச் சீராக்குங்கள்., கூராக்குங்கள். இப் பேரண்டத்தைப் பாருங்கள்! இதனை நிர்வகிப்பவன் யார்? உலகின் நிலைமைகள் எவ்வாறு மாற்றம் அடைகின்றன? காலங்களை ஏற்றயிறக்கங் களோடு இறைவன் எவ்வாறு சமுன்று வரச் செய்கிறான்?

இவ்வாறெல்லாம் சிந்திக்கும்பொழுது - இறைவன் இல்லாமல் இவ்வுலகம் இல்லை., நுண்ணறிவாளனும் சிறந்த நிர்வாகியுமான இறைவனால்தான் இவ்வுலகம் நிர்வகிக்கப்படுகிறது எனும் பேருண்மையை உறுதியாக அறிந்துகொள்வீர்கள்!

இதேபோல் ஷர்க்-இறைவனோடு பிறிதொன்றை இணைவைத்தல் எனும் கொடிய பாவத்தை விட்டும் உங்கள் உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்துங்கள். உங்கள் மனத்திடம் கூறுங்கள்: மனிதர்கள் யாரும் நமக்கு எவ்வித நன்மையோ தீமையோ அளித்திட முடியாது. அல்லாஹ்வின் கட்டளையை நாம் மீறினால் அவனது தண்டனையிலிருந்து மனிதர்கள் எவரும் நம்மைக் காப்பாற்றவும் முடியாது அவனது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து வாழ்ந்தால் மனிதர்கள் நமக்கு நற்சூலி வழங்கப்போவதுமில்லை. நமக்கு நற்சூலியோ தண்டனையோ லாபமோ நஷ்டமோ அளித்திட மனிதர்களால் முடியாது. நம்முடைய செயல்களுக்கு நன்மையோ தண்டனையோ தரும் ஆற்றல் பெற்றவன் அல்லாஹ் ஒருவன்தான்! இப்படி இருக்கும்பொழுது இணைகுணையற்ற அந்த இறைவனோடு பிறரை ஏன் நாம் இணையாக்க வேண்டும்? நாம் நிறைவேற்றும் வணக்க வழிபாடுகளின் மூலம் மனிதர்களின் பக்கம் நெருக்கம் பெற நாம் ஏன் நாடவேண்டும்?

இறைவனின் உவப்பைப் பெறநாடி வழிபாடு செலுத்தாமல் மனிதர்களின் உவப்பைப் பெறும் எண்ணத்திற்கு உள்ளத்தில் ஏன் இடம் கொடுக்க வேண்டும்? அப்படிச் செய்தால் இறுதியில் ஏமாற்றமே மிஞ்சும்! இறைவனும் நம்மை நேசிக்க மாட்டான்., மனிதர்களையும் நம்மை விட்டு விலகிச் சென்றிடுமாறு செய்திடுவான்!

இறைவனையே நாடுவோம். அவனது உவப்பைப் பெறுவதையே இலட்சியமாகக் கொள்வோம்!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - அபூ ஹு ரைரா (ரலீ) அவர்கள்

இவர்களின் இயற்பெயர் அப்துர் ரஹ்மான் பின் ஸகர். இஸ்லாத்தைத் தழுவும் முன்பு இவர்களின் பெயர் அப்துஷ் ஷம்ஸ் (சூரியனின் அடிமை) என்றிருந்தது. நபியவர்கள் அப்துர் ரஹ்மான் (கருணைமிக்க இறைவனின் அடிமை) என்று பெயர் மாற்றம் செய்தார்கள். அபூ ஹு ரைரா என்பது பட்டப்பெயராகும். இந்தப் பெயரின் பின்னணியில் சுவையான கதை ஒன்றுண்டு. அபூ ஹு ரைராவே அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

‘நான் என் வீட்டின் ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தேன். என் னிடம் பூனைக் குட்டி ஒன்று இருந்தது. இரவில் எனது அறையில் அதை வைத்திருப்பேன். பகலில் என்னுடன் அதை எடுத்துச் செல்வேன். அதனுடன் விளையாடுவதிலேயே எனது ஓய்வான நேரம் கழியும். இதனைக் கண்ட மக்கள் (பூனையைச் சுமந்து திரிபவர்) என்கிற பொருளில் என்னை அபூ ஹு ரைரா என்று அழைக்கலாயினர்’’

தவ்ஸ் குலத்தைச் சேர்ந்த இவர்கள் கைபர் யுத்தம் நடைபெற்ற ஹிஜ்ரி 7 ஆம் ஆண்டு இஸ்லாத்தை ஏற்றார்கள். அந்தப் போரிலும் அதன்பிறகு நடந்த அனைத்துப் போர்களிலும் கலந்து கொண்டார்கள். அபூ ஹு ரைரா (ரலீ) அவர்களின் அதிக காலம் நபியவர்களின் சமூகத்திலேயே கழிந்தது. நபிகளாரிடம் இருந்து கல்வி ஞானம் பெறுவதில் அவர்களுக்கிருந்த அதிக ஆர்வமே அதற்குக் காரணம்! அதனால் தான் ஸஹாபாக்களிலேயே அதிக அளவு நபிமொழிகளை மனனம் செய்திருந்தவர்கள் என்று இவர்கள் பிரபல மானார்கள். அதைக் குறித்து அவர்கள் சொல்கிறார்கள்:

‘நபித்தோழர்களில் என்னை விடவும் அதிகமாக ஹதீஸ்களை அறிந்தவர் யாரும் இல்லை. ஆனால் இப்பனு உமரைத் தவிர! ஏனெனில் அவர் எழுதவைத்துக்கொள்வார். நான் எழுதுவதில்லை’’ - அபூ ஹு ரைரா (ரலீ) அவர்களின் அழைப்பை ஏற்று அவர்களுடைய தாயாரும் இஸ்லாத்தைத்

தழுவினார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அபூ ஹு ரைரா (ரலி) அவர்களிடம் இருந்து 5304 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

மதீனாவில் வசித்துவந்த இவர்கள் ஹிஜ்ரி 57 ஆம் ஆண்டு 78 வது வயதில் அங்கேயே மரணம் அடைந்தார்கள். மதீனாவின் பகீஃ மண்ண றையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்.

ஹதீஸ் எண்:8. இறைவழிப்போரும் இலட்;சியமும

அபூமுஸா அப்துல்லாஹ் இப்னு கைஸ் அல்-அன்ஸாரி (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வினவப்பட்டது: 'ஒருவன் வீரத்திற்காகப் போர் புரிகிறான்., இன்னொருவன் மனமாச்சரியத்திற்காகப் போர் புரிகிறான்., வேறொருவன் முகஸ்துதிக்காகப் போர் புரிகிறான்., இவர்களில் இறைவழியில் போர் புரிபவர் யார்?., அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் இறைமார்க்கம் மேலோங்கித் திகழ்வதற்காகப் போர் புரிபவர் யாரோ அவர்தான் இறைவழியில் உள்ளவர்" (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

இறைமார்க்கம் மேலோங்கித் திகழ்வதற்காக . . . எனும் வார்த்தை அல்லாஹ்வுக்காகப் போரிடும் எண்ணத் தூய்மையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இதனடிப்படையில் தான் இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள் இந்த நபிமொழியை இங்கு பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

வீரம், மனமாச்சரியம், முகஸ்துதி ஆகிய மூன்று நோக்கங்களில் ஒன்றுக்காகப் போர் செய்வது பற்றி வினவப்பட்டது.

வீரத்திற்காகப் போர் செய்வதன் கருத்து: மாவீரன் ஒருவன் போர்க்களம் புக வேண்டும்., தன் வீர சாகசங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும் எனப் பெரிதும் விரும்புகிறான். அதற்கொரு களம் அவனுக்குத் தேவைப்படுகிறது. போர்ச் சூழலை யாரேனும் தோற்றுவிக்க மாட்டார்களா என ஓயாது விரும்புகிறது, அவனது உள் மனம்! இந்த மனநிலையே போர் செய்யுமாறு அவனைத் தூண்டுகிறது!

மனமாச்சரியத்திற்காகப் போர் செய்வதென்பது, மொழி, இனம், நாடு போன்ற குறுகிய மனப்பான்மையின் அடிப்படையில் போர் செய்வதாகும்.

முகஸ்துதிக்காகப் போர் செய்வதென்பது, ஒருவன் தன்னை வீரனென்று எல்லா மக்களும் புகழ்ந்துரைக்க வேண்டும்., தனது வீரத்தைக் கண்டு எல்லோரும் திகைத்திட வேண்டும் என்பதற்காகப் போர் செய்வதாகும்.

இந்த முன்று மனிதர்களையும் வரிசையாகக் குறிப்பிட்டு நபி(ஸல்) அவர்கள் பதிலளிக்கவில்லை. காரணம், போர் செய்வதற்கு இன்னும் பலகாரணங்கள் இருக்கலாம். மண்ணாசை. பெண்ணாசை, பொன்னாசை போன்ற பேராசைகளினால் போர்கள் நடைபெற்ற வரலாறுகள் பல உண்டு. இன்றைய இணைய தள யுகத்திலும் பேராசையினாலும் ஆதிக்க வெறி யினாலும் ஆங்காங்கே பயங்கரப் போர்களும் பேரழிவுகளும் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம்.

இவ்வாறாகப் போரில் குதித்திடத் தூண்டுகோலாக அமையும் எண்ணங் கள் ஏராளமுண்டு. ஆனால் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போர் செய்வது என்பதென்ன? அதற்கான அளவுகோல் என்ன? இந்தக் கேள்விக்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் ஒரே வரியில் விளக்கம் அளித்தார்கள். அதுதான் - இறை மார்க்கம் உலகில் மேலோங்கிட வேண்டும் எனும் இலட்சியத்திற்காகப் போர் செய்வது! இந்த இலட்சியத்தின் அடிப்படையிலான போர்தான் ஜஹாத் ஃபீ ஸபீலில்லாஹ் எனும் இறைவழிப்போர்! இந்தப்போரில் இறங்குபவன் தான் இறைவழிப்போர் செய்பவன்! ஆனால் இந்த உண்மையைப் புரியாத காரணத்தால் ஜஹாத் தொடர்பாக மக்களிடையே பல தவறான கருத்துகள் நிலவுகின்றன. அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுவது நமது கடமையாகும்.

சிலர் நாங்கள் சமுதாயத்திற்காக ஜஹாத் செய்கிறோம் என்று வீரம் பேசுகிறார்கள். இங்கே நாம் கவனிக்கவேண்டியது, அந்தச் சமுதாயம் தனது வாழ்க்கை முறையை இஸ்லாத்தின் அடிப்படையில் அமைத்துள்ளதா? இல்லையா? என்பதுதான்! இஸ்லாத்தின் வழிகாட்டலைவிட்டும் சமுதாயம் விலகிச் செல்கிறதெனில், தீமைகளிலும் பாவங்களிலும் முழுகிக் கிடக்கிற தெனில், அந்தச் சமுதாயத்திற்காகப் போர்புரிவது அல்லாஹ்வின் பாதையில் எனும் இலக்கணத்தின் கீழ் வராது! இனவாதத்தின் அடிப்படையிலான அறியாமைக் காலத்துப் போராகவே அது கருதப்படும்!

அரேபிய நாடுகளைச் சேர்ந்த சிலர், நாங்கள் அரேபிய சமுதாயத்திற்காக- அரபிமொழி சகோதரத்துவத்திற்காகப் போர் செய்கிறோம் என்கின்றனர். இதுவும் இனவாதத்தின் அடிப்படையிலான போர்தான்! இஸ்லாம் மார்க்கம், ஏகத்துவக் கொள்கை ரீதியான சகோதரத்துவத்தைப் போதிக்கிறதே தவிர, மொழி, இன, பிரதேச ரீதியான சகோதரத்துவத்தை அல்ல!

இன்னும் சீலர் நாங்கள் தாய் நாட்டிற்காக ஜிஹாத் செய்கிறோம் என்று முழுக்கமிடுகின்றனர். இதில் - ஏகத்துவக் கலிமாவை ஏற்றுக்கொண்ட ஒருமுஸ்லிமுக்கும் நிராகரிப்பாளனுக்கும் என்னவேறுபாடு இருக்க முடியும்? ஒருமுஸ்லிம் தனது தாய் நாட்டிற்காகப்போர் புரிந்தால் நிராகரிப்பாளன், அவனது தாய்நாட்டிற்காகப் போர்புரிகிறான். என்ன வித்தியாசம் இருவருக் கும்? தாய்நாட்டை நேசிப்பது ஈமானின் ஓர் அம்சமாகும் எனச் சொல்லப் படுவது நபியவர்களின் பெயரில் இட்டுக்கட்டப்பட்ட பொய்ச் செய்தியாகும்.

எனவே இறைமார்க்கத்தை மேலோங்கச் செய்யவேண்டும் எனும் இலட்சியத்தை விடுத்து இதர நோக்கங்களுக்காக மேற்கொள்ளப்படும் போர்கள் புனிதப் போர்கள் அல்ல., அவற்றில் கலந்துகொண்டு கொல்லப்படுபவன் இறைவனுக்காக உயிர் நீத்த ஷஹீத் -தியாகி அல்லன். இவ்வுலக வாழ்வையும் இழந்தவன்., மறுவுலக வாழ்வையும் பெரும் நஷ்டத்திற் குள்ளாக்கியவன் என்றே அவன் கருதப்படுவான்!

தற்காப்புப் போரின் நிலை என்ன என்று இங்கு ஒரு கேள்வி எழலாம். அதாவது, உங்களை ஒருவன் கொலைசெய்ய வருகிறான்., அல்லது உங்கள் நாட்டைவிட்டு உங்களை வெளியேற்றிடப் போர் தொடுத்து வருகிறான். அல்லது உங்கள் வீட்டில் புகுந்து சொத்துக்களைக் கொள்ளை யடித்துச் செல்ல வருகிறான்., அல்லது உங்கள் மனைவி - மக்களை மானபங்கப்படுத்தும் தீய எண்ணத்துடன் நுழைகிறான் என்றால் நீங்கள் அவனை எதிர்த்துப்போர் புரியத்தான் வேண்டும்., தாக்கிடத்தான் வேண்டும்! 'ஒருதடவை நபியவர்களிடம், ஒருவன் என்விடு புகுந்து தாக்குதல் தொடுத்தால் நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு நபியவர்கள், நீ அவனை எதிர்த்து பதில் தாக்குதல் தொடுத்திடு என்றார்கள்''

'அப்பொழுது அவன் என்னைக் கொன்றால்?''

'அவன் உன்னைக் கொன்றால் நீ ஷஹீத் எனும் வீரத் தியாகி''

'நான் அவனைக் கொன்றால்? ''

'நீ அவனைக் கொன்றால், அவன் நரகத்தில் வீழ்வான்'' எனப்

பதில் அளித்தார்கள் நபி(ஸல்) அவர்கள் (நூல்: முஸ்லிம்)

- ஏனெனில் அவன் அட்டுழிக்காரன்., அநியாயக்காரன்! அவன் முஸ்லிமாக இருந்தாலும் சரியே! அதற்கான தண்டனை நரகமே!

உங்களை உங்கள் நாட்டைவிட்டு - வீட்டைவிட்டு வெளியேற்ற வருபவனைஎதிர்த்து நீங்கள்போர்புரிவதும் அவனைக் கொல்வதும் அனுமதிக்கப்

பட்ட ஒன்றே! அவன் ஒருமுஸ்லிமாக இருந்தாலும் சரியே என்று சொல்கிற பொழுது, ஒருமுஸ்லிமைக் கொல்வது எப்படி அனுமதிக்கப்பட்டதாகும்? என்று கேட்காதீர்கள். அவன் ஒரு முஸ்லிம்-இறைநம்பிக்கை உடையவன் என்பது உண்மையெனில் பிறிதொரு முஸ்லிமின் உடைமைகளைக் கொள்ளை அடித்திடவும் அவன் வீட்டுப்பெண்களை மானபங்கப்படுத்திடவும் எப்படித் துணிந்தான்? ஈமான் எனும் இறைநம்பிக்கையும் இத்தகைய மாபாதகச் செயலும் ஓரிடத்தில் ஒன்றிணைவது சாத்தியமானதல்லவே!

நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: 'ஒருமுஸ்லிமைத் திட்டுவது தீய செயலாகும். அவனோடு போர்முனைக்கு குஃபர்- இறைநிராகரிப்பாகும் '' (புகாரி)

மட்டுமல்ல, இப்படி ஒருமுஸ்லிம் மீது கொடுமையிழைக்க வரும் கொடியவனைத் தடுத்து நிறுத்தாமல்- அவனை எதிர்த்துப்போரிடாமல் கை கட்டி-வாய் பொத்தி மௌனமாக இருந்தோமானால் கொடுமையாளர்களின் கை மேலோங்கி விடும்., பூமியெங்கும் அராஜகமும் குழப்பமும் தான் தலை விரித்தாடும்!

ஆக தற்காப்புப் போரின் நிலைவேறு! வேறுவகையான போர் எனில் அதில் இறைவனுக்காக, அவனது மார்க்கத்திற்காக எனும்எண்ணத் தூய்மை இருக்க வேண்டும். எண்ணத் தூய்மையே எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் : அபூ முஸா அல் அஷ்அரி (ரலீ) அவர்கள்

இவர்களின் இயற்பெயர் அப்துல்லாஹ். கைபர் வெற்றியின் பொழுது நபி(ஸல்) அவர்களைச் சந்தித்து இஸ்லாத்தை ஏற்றார்கள். அபீஸீனியா வுக்கு ஹிஜ்ரத்தை மேற்கொண்டவர்களில் இவரும் ஒருவர். இவரை நபிகளார்(ஸல்) அவர்கள் யமன் தேசத்தின் சில பகுதிகளுக்கு ஆளுநராக நியமித்தார்கள். பிறகு உமர் (ரலீ)அவர்கள் தமது ஆட்சிக் காலத்தில் பஸரா வுக்கு ஆளுநராக அவரையே நியமித்தார்கள். அபூ முஸா (ரலீ) அவர்களின் முலமே இஸ்பஹான் மற்றும் அஹ்வாஸ் ஆகிய தேசங்கள் வெற்றி கொள்ளப்பட்டன. பிறகு உஸ்மான் (ரலீ)அவர்களால் கூஃபா நகருக்கு ஆளு நராக நியமிக்கப்பட்டார்கள். பிறகு அலீ (ரலீ) அவர்களின் ஆட்சிக் காலத் தில் அலீ (ரலீ) மற்றும் முஅவியா (ரலீ) இருசாராருக்கும் சமரசம் செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட இரு பிரமுகர்களில் இவர்கள் ஒருவர்! பிறகு எந்த அணியிலும் சேராமல் இவர் ஒதுங்கிக் கொண்டார்!

ஃபிக்ஹு சட்டங்களை அதிகம் தெரிந்தவர்., குர்ஆனை கற்றறிந்ததுடன் அழகிய ராகத்துடன் அதை ஓதுபவர்களில் ஒருவராகவும் திகழ்ந்தார்கள். இவர்களிடம் இருந்து 360 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அல்அஹ் நகரை

வெற்றிகொண்ட பிறகு மக்கா திரும்பிய இவர்கள் ஹிஜ்ரி 50 ஆம் ஆண்டு மரணமார்கள்.

ஹதீஸ் எண்:9. இருவரும் குற்றவாளிகளே!

அபூபக்ரா நுஃபையிப்து ஹாரீஸ் (ரலி)அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ' நபி(ஸல்)அவர்கள் அருளினார்கள்: இரண்டு முஸ்லிம்கள் தங்களின் வாட்களைக் கொண்டு மோதிக்கொண்டார்கள் எனில் கொல்பவனும் கொல்லப் படுபவனும் நரகம்தான் செல்வர்,, நான் கேட்டேன்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! இவனோ கொலைசெய்தவன்., கொலைசெய்யப்பட்டவனின் நிலை என்ன? (அவன் ஏன் நரகம் செல்லவேண்டும்?) அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: நிச்சயமாக அவன் தன் சகோதரனைக் கொலைசெய்யப் பெரிதும் ஆசைப் பட்டவனாக இருந்தான்'' (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

இரண்டு முஸ்லிம்கள் தங்களின் வாட்களைக்கொண்டு மோதிக் கொண்டால் . . . என்பதன் கருத்து இருவரும் பரஸ்பரம் கொலை செய்யும் எண்ணத்தில் வாளை உருவித் தாக்குதல் தொடுத்தனர் என்பதாகும். வாட்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது ஓர் எடுத்துக்காட்டிற்காகவே! கத்தி, துப்பாக்கி, கைக்குண்டு போன்ற ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவதையும் இது உள்ளடக்கும்.

கொலைக்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதத்தைக் கையிலேந்தி முஸ்லிம்கள் இருவர் மோதிக்கொண்டு ஒருவர் மற்றவரைக் கொலை செய்தால், கொன்றவன் -கொல்லப்பட்டவன் இருவருமே நாளை மறுவுலகில் நரக வேதனை எனும் கொடிய தண்டனைக்கு ஆளாக நேரிடும்!

ஆனால் இங்கு ஒரு கேள்வி எழுகிறது: அதாவது கொலை செய்தவனுக்கு தண்டனை கொடுக்க வேண்டியதுதான். இதில் நியாயம் உண்டு. ஏனெனில் அவன் வேண்டுமென்றே ஓர் இறைநம்பிக்கையாளனைக் கொலை செய்துள்ளான். அதற்கான தண்டனையிலிருந்து அவன் தப்பிட முடியாதுதான்! குர்ஆனில் அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

'ஓர் இறைநம்பிக்கையாளரை ஒருவன் வேண்டுமென்றே கொலை செய்து விட்டால் அவனுக்குரிய தண்டனை நரகமாகும். அதில் அவன் நிரந்தரமாக வீழ்ந்துகிடப்பான். மேலும் அல்லாஹ் அவன் மீது கோபம் கொண்டான்.,

சபித்தான். மேலும் பெரியதொரு தண்டனையையும் அவனுக்காகத் தயார் செய்து வைத்துள்ளான்'' குர்ஆன்(4 : 93)

ஆனால் கொலை செய்யப்பட்டவனுக்கு ஏன் தண்டனை, மறுமையில்? இதுபற்றி நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வினா எழுப்பினார்கள், அபூ பக்ரா (ரலி)- 'இவனோ கொலை செய்தவன்., கொலைசெய்யப்பட்டவனும் ஏன் நரகம் செல்ல வேண்டும்?''

கொலை செய்யப்பட்டவன் நரகத்தில் வீசியெறியப்படுவான் என்பது தெளிவான-நியாயமான தீர்ப்பாகும். தெளிவான விஷயத்தை முதலில் ஏற்றுக் கொண்டு, அதன் பிறகு சந்தேகத்திற்கு விளக்கம் கேட்டுள்ளார், அபூ பக்ரா (ரலி) அவர்கள்!

இவ்விதத்தில் நம்மில் பெரும்பாலோரின் சிந்தனைப் போக்கு எப்படி இருக்குமெனில், ஐயோ! இவன் கொல்லப்பட்டுவிட்டான்., இவனுக்கு என்ன தண்டனை வேண்டிக்கிடக்கிறது? என்றுதான் சிந்திப்பார்கள். பலரும் - கொலை செய்தவன் மீதுதான் கோபம் கொள்வர். அவனைத் தண்டித்தேயாக வேண்டுமென்பார்கள். கொலைசெய்யப்பட்டவன் மீது பெரிதும் இரக்கம் காட்டுவார்கள். ஐயோ பாவம் அவன். எனப் பரிந்தே பேசுவார்கள்.

ஆனால் நபி(ஸல்) அவர்கள் நியாயமான பதிலை அளித்தார்கள். அது அறிவுப்பூர்வமான தீர்ப்பும்கூட! அதன் காரணத்தையும் சொன்னார்கள்: 'நிச்சயமாக அவன் தன் சகோதரனைக் கொல்வதற்குப் பெரிதும் ஆசைகொண்டிருந்தான்'' -அதாவது தன்னுடைய சகோதரனைத் தீர்த்துக் கட்டிவிட வேண்டுமென துடித்துக் கொண்டிருந்தான். அதனால்தான் கொடுவாளைக் கையிலேந்தினான்! ஆனால் நடந்தது வேறு. இவனுடைய சகோதரன் முந்திக் கொண்டான்., அவ்வளவுதான்!

எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயே செயல்கள் அனைத்தும் எடைபோடப்படும் என்பதற்கு இந்நபிமொழியில்-இந்தவாக்கியமே ஆதாரம். இதேவகையில்தான்- 'எவர் தன் உயிரைக் காப்பதற்கான போரில் கொல்லப்பட்டாரோ அவர் ஷஹீத்-வீரமரணம் அடைந்தவர். எவர் தன் குடும்பத்தாரைக் காப்பதற்கான போரில் கொல்லப்பட்டாரோ அவரும் வீரமரணம் அடைந்தவர். எவர் தன் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பதற்கான போரில் கொல்லப்பட்டாரோ அவரும் வீரமரணம் அடைந்தவர்'' எனும் நபிமொழியிலும் -

'உனது சொத்துக்களை அபகரிப்பதற்காக வந்தவனை எதிர்த்து நீ போராடும்பொழுது அவன் உன்னைக் கொன்றுவிட்டால் நீ ஷஹீத் - வீரமரணம் அடைந்தவனாவாய் ' என்கிற நபிமொழியிலும்,

-கொலையுண்டவனுக்கு உயர் அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டிருப்பது நிய்யத்- எண்ணத் தூய்மையின் அடிப்படையிலேயே என்பதை எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம்.

ஏனெனில், உயிர், உடைமை, மானம் ஆகியவற்றிற்கு ஆபத்து நேர இருந்த சூழ்நிலையில்தான் இவர்கள் ஆயுதமேந்தினார்கள்., தற்காப்புக்காக! இது ஆகுமான நடவடிக்கை மட்டுமல்ல., அவசியம் மேற்கொள்ள வேண்டிய கண்டிப்பான நடவடிக்கையும் கூட!

கொலை வெறியுடன் வீட்டினுள் நுழைந்த கொடியவனைச் சும்மா விட்டு வைக்க முடியுமா? கொள்ளையடிக்க வந்தவனையும் காமவெறியுடன் வீடு நுழைந்தவனையும் தாக்கி வீழ்த்தாமல் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டா இருக்க முடியும்?

இவர்கள் ஆயுதமேந்தியது கட்டாயச் சூழ்நிலையில்! இந்த வகையில் இவர்களது எண்ணம் - நிய்யத் குற்றமற்றது., தூய்மையானது. இதனடிப் படையிலேயே இவர்களைக் குறித்து ஷஹீத் - நீதிக்காகப் போராடி மடிந்தவர்கள் என்று இந்நபிமொழியில் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நபிமொழியில்-இன்னும் சிலவிஷயங்கள் தெரிய வருகின்றன: நபிய வர்கள் அறிவுரை வழங்கும்பொழுது நபித்தோழர்கள் மிகுந்த ஆர்வத்துடனும் கருத்தூன்றியும் கேட்பார்கள். அதனால்தான் ஆய்வுரீதியான சந்தேகங்கள் அவர்களின் உள்ளத்தில் எழுந்தன. அவைபற்றி உடனுக்குடன் நபியவர் களிடம் கேள்விகள் கேட்டு விளக்கம் பெற்றார்கள்., பிறகுக்கும் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்.

இந்தவகையில் இறைவசனங்கள் மற்றும் நபிமொழிகள் தொடர்பாக எழுகிற நியாயமான எந்த ஐயமானாலும் அதற்குரிய விளக்கம் குர்ஆன் -ஹதீஸ்களிலேயே நேரடியாக நமக்குக் கிடைத்துவிடுகின்றன. அல்லது நபித்தோழர்களால் இதுபோல் கேள்வி கேட்கப்பட்டு - பதிலளிக்கப்பட்ட ரீதியில் கிடைத்து விடுகின்றன!

எனவே எந்தவொரு சந்தேகமானாலும் அதற்கான விளக்கத்திற்கு முறையான ஆய்வை மேற்கொள்வது நமது கடமை. தீர்வு கிடைக்காத - காணமுடியாத சிக்கலான பிரச்சனை என்று எதுவும் குர்ஆன் - ஹதீஸில் கிடையாது. எங்கேனும் தெளிவின்மை தொடர்கிறதெனில் நமது அறிவாற்றலின் பலவீனமே அல்லது ஆய்வாற்றலின் குறைபாடே அதற்குக் காரணமாகும்!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் : நுஃபைப் பின் ஹாரிஸ் (ரலி) அவர்கள்
 நுஃபைப் பின் ஹாரிஸ் (ரலி) அவர்களின் பட்டப்பெயர்தான் அபூ பக்ரா என்பது. இவரது தந்தை பெயர் மஸ்கூஹ் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. நபி(ஸல்) அவர்கள் தாயிப் நகரை முற்றுகையிட்டிருந்தபொழுது நுஃபைப் பின் ஹாரிஸ் (ரலி) அவர்கள். தண்ணீர் இறைக்கப்பயன்படும் கப்பியின் துணை கொண்டு கோட்டைச் சுவரிலிருந்து வெளியே வந்தார்கள்! (பக்ரா என்றால் தண்ணீர் இறைக்கும் கப்பி என்று பொருள்) அன்றிலிருந்து - தண்ணீர்க்கப்பியின் கயிற்றைப் பற்றியவர் என்ற பொருளில் அபூ பக்ரா என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். இஸ்லாத்தைத் தழுவின இவர்களுக்கு நபியவர்கள் விடுதலை அளித்தார்கள். சிறப்புக்குரிய நபித்தோழர்களில் ஒருவராகக் கணிக்கப்படும் நுஃபைப் (ரலி) அவர்கள் மரணம் அடைந்தது. ஹிஜ்ரி 51 அல்லது 52 ஆம் ஆண்டு பஸராவில்! இவர்களிடம் இருந்து 232 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஹதீஸ் எண்:10. ஜமாஅத்துடன் தொழுவது கடமையே!

அபூ ஹு ரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒருமனிதர் ஜமாஅத்துடன் நிறைவேற்றும் தொழுகை, அவர் தனது வீட்டில் தொழும் தொழுகையை விடவும் தனது கடைத்தெருவில் தொழும் தொழுகையை விடவும் இருபதுக்கும் அதிகமான அந்தஸ்து களைப் பெறுகிறது.

அதற்குக் காரணம், ஒருவர் அழகாக உண்டு செய்துகொண்டு பிறகு பள்ளிவாசல் நோக்கி வருகிறார் எனில் - தொழுகையைத் தவிர வேறதுவும் அவரை வெளிக்கிளப்பவில்லை என்றிருந்தால், அவர் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு எட்டுக்குப் பகரமாக நிச்சயமாக அவருக்கு ஓர் அந்தஸ்தை அல்லாஹ் உயர்த்துகிறான்., ஒரு குற்றத்தை அவரை விட்டும் அகற்று கிறான். இது பள்ளிவாசலில் அவர் நுழைவது வரையிலாகும்.

பள்ளிவாசலில் நுழைந்துவிட்டாரெனில் - தொழுகை அவரை அங்கு தடுத்து வைத்திருக்கும் காலம் வரையில் அவர் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருப்பதாகவே கருதப்படுவார். மேலும் உங்களில் ஒருவர் தான் தொழுகை இடத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கும் காலமெல்லாம் மலக்குமார்கள் அவருக்காகப் பாவமன்னிப்புக் கோரிப் பிரார்த்தனை செய்த வண்ணம் இருக்கிறார்கள்: யா அல்லாஹ், இவருக்கு அருள் பொழுகுந்திடு! இவரது பாவத்தை மன்னித்திடு. இவரது பாவமன்னிப்புக் கோரிக்கையை ஏற்றிடு என்று!-அந்த இடத்தில் இவர் யாருக்கும்

தொல்லை கொடுக்காமலும் உளு முறியாமலும் இருக்கும் வரையிலாகும் இது”
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

இஸ்லாத்தின் ஐம்பெரும் கடமைகளுள் தொழுகையும் ஒன்று. இது நாஸ்தோறும் ஐந்து நேரம் கடமையாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கடமையான தொழுகையைப் பள்ளிவாசல் சென்று இமாம் - ஜமாஅத்துடன் சேர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். அதாவது ஒருவரை இமாமாக தலைவராக முன்னிருத்தி அவர் பின்னால் எல்லோரும் அணிவகுத்து நின்று கூட்டான முறையில் நிறைவேற்றுவது கடமை. இத்தகையக் கூட்டுத் தொழுகையின் அவசியத்தையும் சிறப்பையுமே இந்நபிமொழி எடுத்துரைக்கிறது.

இமாம் - ஜமாஅத்துடன் நிறைவேற்றும் ஒரு தொழுகைக்கு இருபது சொச்சம் (மற்றோர் அறிவிப்பின்படி) இருபத்தேழு நன்மைகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஏனெனில் ஜமாஅத்துடன் தொழுவதென்பது அல்லாஹ் விதித்த முக்கியமானதொரு கடமை., அதனைப் பேணுவதற்கே இத்துணை சிறப்பு! சிலரிடம் தவறான கருத்தொன்றுள்ளது. அதாவது ஜமாஅத்துடன் தொழுவது கடமையானதல்ல., ஸுன்னத்தானது - சிறப்பானது மட்டுமே என்று வாதிடுகின்றனர். அதற்கு இதுபோன்ற நபிமொழிகளை ஆதாரமாகக் காட்டுகின்றனர்.

அதற்குரிய பதில் இதுதான்: ஒரு பொருளுக்குச் சிறப்பு சேர்ப்பதனால் அது கடமையானதல்ல என்றாகாது. தவ்ஹீத் எனும் ஏகத்துவக் கொள்கையின் சிறப்பு குறித்து எத்தனையோ நபிமொழிகள் பேசுகின்றன. அதனால் தவ்ஹீத் கொள்கை கடமையானதல்ல என்றாகிவிடுமா? கடமைகளிலெல்லாம் அதிமுக்கிய கடமை தவ்ஹீத்தானே! அஃதன்றி எந்த அமலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லையே! அத்துடனே அதற்குச் சிறப்புகளும் உண்டு. சிறப்புகள் என்பன பயன்களையும் விளைவுகளையும் பொருத்ததாகும்.

எனவே இறைமார்க்க அறிஞர்கள் பெரும்பாலோரின் கருத்து, ஜமாஅத் துடன் தொழுவது கடமை என்பதே! இதுவே ஆதாரப் பூர்வமானது. ஒருமுஸ்லிம் பள்ளிவாசல் சென்று ஜமாஅத்துடன் சேர்ந்துதான்-கடமையான ஐந்து நேரத் தொழுகைகளை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று குர்ஆனும் பலநபிமொழிகளும் வலியுறுத்துகின்றன! அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

மேலும் (நபியே) நீர் முஸ்லிம்களிடையே இருக்கும்பொழுது (போர் நிலையில்) அவர்களுக்குத் தொழ வைப்பீராயின் அவர்களில் ஒரு குழுவினர் தங்களுடைய

ஆயுதங்களை ஏந்திக்கொண்டு உம்மோடு நிற்க வேண்டும். பிறகு அவர்கள் சுஜூ து செய்து (தொழுது) முடித்துவிட்டால் பின்னால் சற்று விலகிச் சென்றிட வேண்டும். தொழாமல் இருக்கும் மற்றொரு குழுவினர் வந்து உம்மோடு தொழு வேண்டும். அத்துடன் அவர்களும் முன்னெச்சரிக்கையாக தம் ஆயுதங்களை ஏந்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும். (4 : 102)

- இவ்வாறு போர்ச் சூழ்நிலையிலேயே ஜமாஅத்துடன் தொழுவதை அல்லாஹ் கடமையாக்கியுள்ளபொழுது சாதாரண காலத்தில் அதன் கடமை இன்னும் முக்கியத்துவம் பெறுவது தெளிவான ஒன்றாகும்.

ஜமாஅத்துடன் தொழுவதற்கு இத்துணை சிறப்பு வழங்கப்படுவதன் காரணத்தையும் இந்நபிமொழி தொடர்ந்து குறிப்பிடுகிறது: . . . ' தொழுகையைத் தவிர வேறெதுவும் அவரை வெளிக்கிளப்பவில்லை., தொழுகையைத் தவிர வேறெதையும் அவர் நாடவில்லை . . . ,

- ஆம்! வாய்மையான - தூய்மையான எண்ணத்துடன் வீட்டைவிட்டும் ஜமாஅத் தொழுகைக்காக அவர் வந்திருக்கிறார் என்பதே காரணம்! அதனால் அவரது ஒவ்வொரு எட்டுக்கும் இரண்டு நன்மைகள் கிடைக்கின்றன: அந்தஸ்து உயர்வு - பாவமன்னிப்பு

ஆம்! அவரது இல்லம் மஸ்ஜிதின் அருகில் இருந்தாலும் சரி, தொலை வாக இருந்தாலும் சரியே! அவர் எடுத்துவைக்கும் ஒவ்வொரு எட்டுக்கும் இந்த இரண்டு பயன்கள் உண்டு!

மேலும் இகாமத் சொல்லும் நேரத்தை எதிர்பார்த்து பள்ளிவாசலில் அவர் இருக்கும் வரையிலும் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருப்பதாகவே அவர் கருதப்படுகிறார்!

- இதுவும் மகத்தானதோர் அருட்கொடையன்றோ! எவ்வளவு நீண்ட நேரமானாலும்- தஹிய்யதுல் மஸ்ஜித் எனும் காணிக்கைத் தொழுகை இரண்டு ரக்அத் தொழுவீட்டு பிறகு எவ்வளவு நேரம் நீங்கள் உட்கார்ந் திருந்தாலும் தொழுதற்கான கூலியே உங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது!

இதேபோல் தொழுத இடத்தில் நீங்கள் உளு உடனும் பிறருக்குத் தொல்லை கொடுக்காமலும் இருக்கும் நேரம் வரையில் மலக்குகளின் துஆ வும் - பிரார்த்தனையும் உங்களுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதுவும் மகத்தான சிறப்பே ஆகும்!

ஹதீஸ் எண்:11 - ஏராளமான நன்மைகளைப் பெறுவது எப்படி?

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி(ஸல்)அவர்கள் அருட்பேறும் உயர்வும் மிக்கவனாகிய தம் இறைவன்
கூறியதாக அருளினார்கள்: 'திண்ணமாக அல்லாஹ் நன்மைகளையும் தீமை
களையும் பதிவு செய்துவிட்டான்"

பிறகு அதற்கு விளக்கம் அளித்தார்கள்: ஒருவன் ஒரு நன்மையை நாடினால்-
அதனை அவன் செயல் படுத்தாவிட்டால் அல்லாஹ் அதனைத் தன்னிடத்தில்
முழுமையானதொரு நன்மையாகப் பதிவு செய்துகொள்கிறான். மேலும் ஒருவன்
நன்மை செய்ய நாடி அதனைச் செயல்படுத்தவும் செய்தால் அல்லாஹ்
அதனைப் பத்து நன்மைகளாகப் பதிவு செய்து கொள்கிறான்., அது எழுநூறு
மடங்குகளாக ஏன் அதற்கும் அதிகமாக ஏராளமான மடங்குகளாக
அதிகரித்துக்கொண்டு செல்கிறது!

ஒருவன் ஒரு தீமையை நாடினான்., ஆனால் அதைச் செய்திடவில்லை என்றால்
அல்லாஹ் அதனைத் தன்னிடத்தில் முழுமையானதொரு நன்மை யாகப்
பதிவுசெய்து கொள்கிறான். ஆனால் தீமையைநாடிஅதைச் செயல்படுத்த வும்
செய்தால் அல்லாஹ் அதனை ஒரேஒரு தீமையாகத்தான் பதிவு செய்கிறான்.,
(நூல் : புகாரி, முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

மனிதர்களின் செயல்களை மட்டுமல்ல அவற்றிற்குத் தூண்டுகோலாய் அமையும்
நிய்யத்-எண்ணங்களையும் இறைவன் கவனிக்கிறான். அவை ஒவ்வொன்றிற்கும்
தனது அறிவுஞானத்திற்கு ஏற்ப நற்கூலி -தண்டனை வழங்குகிறான். இவ்வாறு
மனிதனுக்குரிய நன்மை-தீமைகளை இறைவன் பதிவு செய்வது இருவகையாய்
உள்ளது.

லவ்ஹு ல் மஹ்பூழ் எனும் மூல ஏட்டில் பதிவு செய்தல்

- பேரண்டத்தில் நிகழ்கிற எல்லாவற்றையும் அந்த மூல ஏட்டில் அல்லாஹ்
பதிவுசெய்கிறான். இதனை குர்ஆன் இவ்வாறு கூறுகிறது: 'திண்ணமாக நாம்
ஒவ்வொன்றையும் ஒருகுறிப்பிட்ட விதிமுறையின்படி படைத்திருக்கிறோம்" (54:
49)

மற்றோரிடத்தில், 'ஒவ்வொரு சிறிய - பெரியவிஷயமும் எழுதப் பட்டுள்ளது" (54:
53) என்று கூறுகிறது.

நன்மைகளையும் தீமைகளையும் - மனிதன் அவற்றைச் செய்கிற பொழுது பதிவு
செய்தல்

இவ்விரண்டையும் வேறொரு வார்த்தையில் விளக்குவதானால் இவ்வாறு சொல்லலாம்: ஒன்று முந்தைய பதிவு., மற்றொன்று பிந்தைய பதிவு.

முந்தைய பதிவை அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் அறிந்திட முடியாது. அல்லாஹ் நமக்கு நன்மையைப் பதிவு செய்துள்ளானா? தீமை யைப் பதிவு செய்துள்ளானா? என்பதை - அவை நிகழும் முன்னர் யாரும் அறிய முடியாது.

பிந்தைய பதிவு அதாவது மனிதன் செயல்படும்பொழுது அவனுடைய செயல்களை இறைவன் பதிவு செய்வதென்பது அவனது ஞானம், நீதி, மேன்மை ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப அமைவதாகும்.

இதனை நபி(ஸல்) அவர்கள் தெளிவாக விவரித்துள்ளார்கள். ஒருமனிதன் நற்செயல் செய்ய வேண்டுமென எண்ணினால் அந்த எண்ணமே ஒரு நன்மையாக இறைவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவர் உரூ செய்து கொண்டு குர்ஆன் ஓதவேண்டும் என நிய்யத் - எண்ணம் வைத்தார். ஆனால் வேறு பணிகள் வந்து சேரவே உரூ செய்வதை-குர்ஆன் ஓதவதை நிறுத்திவிட்டு அவற்றில் ஈடுபட்டார்.

இதுபோன்றே, தர்மம் கொடுக்க எண்ணினார்., அதற்கான பணத்தைத் தனியே எடுத்துவைக்கவும் செய்தார்., பிறகு ஏதோ ஒரு காரணத்தால் அதைச் செயல்படுத்தவில்லை. இரண்டு ரக்அத் தொழி வேண்டும் என எண்ணினார். ஆனால் அதற்கான சூழ்நிலை மாறியதால் தொழி முடியவில்லை! இந்த எண்ணங்களுக்காக முழுமையான நன்மை பதிவு செய்யப்படுகிறது! நிய்யத் - நல்லெண்ணம் கொண்டதற்காக மட்டும் இறைவன் வழங்கும் நற்கூலியாகும் இது! இது எதைக் காட்டுகிறது? இறைவனின் நீதி, நிறைஞானம், பெருந்தன்மை ஆகியவற்றையே காட்டுகிறது.

சீலர் கேட்டலாம்: அது எப்படி முழுமையான நன்மை பதிவு செய்யப்படும்? அவன் தான் எண்ணியபடி நற்செயல் எதையும் செய்யவில்லையே? பிறகு கூலி கிடைப்பதெப்படி?

அதற்கான பதில் : முதலில் அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகள் கடலினும் விரிவானவை., கரை காணமுடியாதவை! அவனது நீதியும் ஞானமும் நிறைவானது! இரண்டாவதாக, மனிதனின் உள்ளத்தில் எழும் நல்லெண் ணமே நற்செயலாக- நன்மையாகக் கணிக்கப்படுவதற்குக் காரணம், உள்ளம் இருக்கிறதே அதில் நன்மையோ தீமையோ -எதாவது நிழலாடிக் கொண்டே யிருக்கும். சதாவும் எதையாவது எண்ணிக்கொண்டிருப்பதே அதன் இயல்பு! இத்தகைய எண்ணமே மனிதனைச் செயல்படத் தூண்டுகிறது! ஒரு மனிதன் நற்செயல் செய்ய வேண்டுமென நாடிவிட்டால் அதன்பால் ஓர் எட்டு எடுத்து

வைத்துவிட்டான்-செயல்பட நெருங்கிவிட்டான் என்பதே அதன் பொருளாகும். இவ்வடிப்படையிலேயே எண்ணமே ஒரு நன்மையாகப் பதிவு செய்யப்படுகிறது!

பிறகு அந்த மனிதன் அந்த எண்ணத்தின்படி செயல்பட்டாலோ அதற்குப் பத்திலிருந்து எழுநூறு மடங்கு நன்மைகள் வரை ஏன், அதனினும் ஏராளமான நன்மைகள் அவனுக்குக் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன!

இங்கு இன்னொரு உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது நன்மை வழங்குவதில் பத்து-எழுநூறு -ஏராளம் என்கிற இந்த ஏற்றதாழ்வு ஓர்அடிப்படையின் கீழ் அமைந்ததாகும். அதுவே அல் இஃக்லாஸ் - அல்லாஹ்வுக்காகவே நிறைவேற்றதல் என்கிற வாய்மையும், அல்முதாபு - அண்ணல் நபி(ஸல்) அவர்களைப் பின்பற்றுதலும் ஆகும்.

ஒரு மனிதன் தான் நிறைவேற்றும் வழிபாட்டில்- நற்செயலில் வாய்மையாளனாக - அல்லாஹ்வுக்காக மட்டுமே அதைச் சமர்ப்பிப்பதில் தூய்மை யாளனாக இருந்தால், இதேபோன்று தனது வழிபாட்டுமுறையை நபிவழியின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி அமைத்துக் கொண்டால் அதாவது பித்அத் எனும் நூதன அனுஷ்டானங்களையும் சுய கருத்துகளையும் அதில் தவிர்த்துக் கொண்டால் அவனது வழிபாடு முழுமையான நிலையை அடைகிறது., ஏராளமான நன்மைகளைப் பெறுகிறது., அவனுடைய நற்செயல்களுக்கு அதிக அளவிலான நற்சூலிகள் வழங்கப்படுகின்றன!

'ஒருவன் தீமையை நாடினான்., ஆனால் அதைச் செய்திடவில்லை என்றால் அல்லாஹ் அதனைத் தன்னிடத்தில் முழுமையான நன்மையாகப் பதிவு செய்துகொள்கிறான் ''

- அதாவது, தீமையைப் பொறுத்தவரையில், ஒருவன் அதைச் செய்ய நாடி பிறகு திருந்திவிட்டான் என்றால் இறைவனின் பார்வையில் அது முழு நன்மையாக ஆகிறது! இதுவும் இறைவனின் நீதி மற்றும் அருள், ஞானத்தின் பாற்பட்டதாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவன் திருட வேண்டுமென எண்ணினான். ஆனால் இறைநினைவு அவனது உள்ளத்தில் வந்து இறைவனுக்குப் பயந்து அதீமையைத் தவிர்த்துவிடுகிறான். மற்றோர் அறிவிப்பில்- அதனை அவன் என் பொருட்டால் விட்டுவிட்டான்,, என்று வந்துள்ள வாசகம் இதனை இன்னும் தெளிவுபடுத்துவதைக் காணலாம்!

அதே நேரத்தில் எண்ணியது போல் அதீமையை அவன் செய்து விடுகிறான் என்றால் ஒரே ஒரு தீமை மட்டுமே அவன் பெயரில் பதிவு செய்யப்படுகிறது!

இதுவும் இறைவனின் நீதி, அவனது மேன்மையின் பாற்பட்டதே! இறைவன் கூறுகிறான்:

எவர் இறைவனின் (திருமுன்னால்) ஒரு நன்மையைக் கொண்டு வருவாரோ அவருக்கு அதைப்போல் பத்து மடங்கு நற்கூலி உண்டு. எவர் தீமையைக் கொண்டு வருவாரோ அவருக்கு அவர் செய்த தீமை அளவுக்குத்தான் தண்டனை கொடுக்கப்படும். அவர்கள் யாருக்கும் அநீதி

இழைக்கப்படமாட்டாது" (சூர்ஆன் 6:160)

இந்நபிமொழியில் நிய்யத் எனும் எண்ணமே ஒருவனை நன்மையின்பால் கொண்டு சேர்க்கிறது எனும் வகையில் அதன் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

இதன் அடிப்படையில்தான் இன்னோர் உண்மை முன்பு விளக்கப் பட்டுள்ளது. அதாவது, ஒருவன் தீமை செய்ய எண்ணி அதனை நிறைவேற்றும் செயற்களத்திலும் இறங்கி, அதன் பிறகு அதனைச் செய்ய இயலாமலாகிவிட்டான் என்றால் தீமை செய்தவனாகவே அவன் கருதப்படுவான். அந்தத்தீமை செய்தவனுக்கு என்ன தண்டனையோ அதில் ஒருபங்கு அவனுக்கு அளிக்கப்படும். -இந்த விபரம், இரண்டு முஸ்லிம்கள் தங்களின் வாட்களைக் கொண்டு மோதிக்கொண்டால் கொல்பவனும் கொல்லப்படுபவனும் நரகம் செல்வர் . . . , , என்கிற நபிமொழியின் கீழ் முன்னர் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள்

இவர்களின் பெயர் அப்துல்லாஹ். அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் புதல்வர் எனும் வகையில் இப்னு அப்பாஸ் என்று பிரபலமாகியிருப்பது இவர்களின் குறிப்புப் பெயராகும். இவர்கள் ஹிஜ்ரத்திற்கு முன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பிறந்தார்கள். நபி(ஸல்) அவர்கள் மரணம் அடைந்த பொழுது இவர்களின் வயது பதிமூன்று!

'யா அல்லாஹ்! தீனில் (இறைமார்க்கத்தில்) இவருக்கு அதிக ஞானத்தை வழங்குவாயாக. சட்ட நுட்பத்தையும் விஷய ஞானத்தையும் இவருக்குக் கற்றுக்கொடுப்பாயாக!" என்று இவருக்காக நபி(ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்தார்கள் என்று ஆதாரப்பூர்வமான அறிவிப்பு ஒன்று வந்துள்ளது. அதற்கேற்ப இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் இந்தச் சமுதாயத்தின் மாமேதையாகவும் ஞானக்கடலாகவும் திகழ்ந்தார்கள்! இவர்களிடம் இருந்து 1660 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன!

ஹிஜ்ரி 68 ஆம் ஆண்டு தாயிஃப் நகரில் மரணம் அடைந்த இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அங்கேயே நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்.

ஹதீஸ் எண்:12. பாறையை அகற்றிய பிரார்த்தனைகள்!

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்)அவர்கள் இவ்வாறு கூறிய நான் கேட்டுள்ளேன்: 'உங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த முன்று பேர் (ஒருபாதை வழியே) நடந்து சென்றனர். ஒருகையில் இரவு தங்க வேண்டிய நிர்ந்தத்திற்குள்ளாயினர். அவர்கள் குகையினுள் சென்றதும் மலையிலிருந்து ஒருபாறை உருண்டு வந்து குகை வாசலை அடைத்துக் கொண்டது.

அவர்கள் தங்களுக்குள் கூறிக்கொண்டார்கள்: நாம் செய்த நல்ல அமல்களின் மூலம் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்வதைத் தவிர வேறெ துவும் இந்தப் பாறையை அகற்றி நம்மைக் காப்பாற்றப் போவதில்லை.,,

அவர்களில் ஒருவர் பிரார்த்தனை செய்தார்: யா அல்லாஹ்! என்னுடைய பெற்றோர் இருவரும் தள்ளாத வயதுடைய முதியோராய் இருந்தார்கள். நான் மாலைநேரத்தில் பால் கறந்து அவர்கள் இருவருக்கும் புகட்டிய பிறகுதான் என் மனைவி- மக்களுக்கும் பணியாட்களுக்கும் புகட்டுவேன்.

ஒருநாள் (ஆடுகளை மேய்த்திட) புல்-செடிகொடிகளைத் தேடிச் சென்றது வெகு தூரத்திற்கு என்னை இட்டுச் சென்றுவிட்டது! மாலையில் அவர்கள் இருவரும் கண்ணயரும் வரைக்கும் கால்நடைகளை நான் வீட்டுக்கு

ஓட்டிக்கொண்டுவரவில்லை! அவ்விருவருக்கும் தேவையான பாலை நான் கரந்து முடித்தபொழுது இருவரும் நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கக்கண்டேன்.

அவ்விருவரையும் தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பவோ அவர் களுக்கு முன்னர் என் மனைவி - மக்களுக்கும் பணியாட்களுக்கும் பால் புகட்டவோ நான்

விரும்பவில்லை. கையில் பால் குவளையை ஏந்தியபடியே பெற்றோர்கள் விழித்தெழுவதை எதிர் பார்த்து நின்று கொண்டிருந்தேன்., அதிகாலை

உதயமாகும் வரையில்! பிள்ளைகள் என் காலடியில் பசிதாளாமல் கதறிக் கொண்டிருந்தனர்!

யா அல்லாஹ்! உனது விருப்பத்தை நாடியே இவ்வாறு நான் செய்திருந்தேன் எனில் நாங்கள் சிக்கியிருக்கும் இந்தப் பாறையை எங்களை விட்டும் அகற்றுயாயாக!,,

- சீறிதளவு பாறை அகன்றது., அவர்களால் வெளியேற இயலாத வகையில்! மற்றொருவர் பிரார்த்தனை செய்தார்: யா அல்லாஹ்! என் சீறிய தகப்பனாருக்கு ஒருமகள் இருந்தாள். அனைவரீனும் எனக்கு அவள் பிரியமானவள். (மற்றோர் அறிவிப்பில், பெண்கள் மீது ஆண்கள் அன்புகொள்வதிலெல்லாம் கூடுதலாக நான் அவள் மீது அன்பு கொண்டிருந்தேன்) அவளை அனுபவிக்க வேண்டுமென நான் பெரிதும் விருப்பம் கொண்டேன். அவளோ என் விருப்பத்தை நிராகரித்து விட்டாள். இவ்வாறு இருக்கும்பொழுது வறுமை யும் துயரமும் அவளை வாட்டின. என்னிடம் வந்தாள். அப்பொழுது எனது ஆசைக்குத் தன்னை அவள் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்பதற்காக 120 தங்க நாணயங்கள் அவளுக்கு கொடுத்தேன். அவள் எனக்கு இணங்கினாள். இவ்வாறாக அவளை என் வசத்திற்கு நான் கொண்டுவந்தபோது (மற்றோர் அறிவிப்பில் அவளது இரண்டு கால்களிடையே நான் அமர்ந்த பொழுது) அவள் சொன்னாள்:

'அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சிவிடு., எனது கற்பை அநியாயமாகப் பறித்து விடாதே! ”

உடனே அவளை விட்டும் நான் விலகிவிட்டேன். அப்பொழுது அவள் மீது அனைவரீனும் அதிகமாக பிரியம் வைத்திருந்தேன். அவளுக்குக் கொடுத்திருந்த தங்க நாணயங்களையும் அப்படியே விட்டுக் கொடுத்தேன்.

யா அல்லாஹ்! உனது விருப்பத்தை நாடியே இவ்வாறு நான் செய்தேன் எனில் எங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்தச் சீரமத்தை அகற்றுவாயாக!

அந்தப் பாறை இன்னும் சற்று விலகியது. ஆனாலும் அவர்களால் அதிலிருந்து வெளியேற இயலவில்லை!

முன்றாமவர் பிரார்த்தனை செய்தார்: யா அல்லாஹ்! நான் சீல கூலி ஆட்களை வேலைக்கு அமர்த்தினேன். அவர்களது கூலியை அவர்களுக்கு நான் கொடுத்துவிட்டேன். ஆயினும் ஒருநபர் தனது கூலியை வாங்காமல் விட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டார். அவரது கூலியை (வியாபாரத்தில் ஈடுபடுத்திப்) பெருக்கினேன். அதன்மூலம் அதிகமான சொத்துக்கள் உருவாயின!

சீல காலத்திற்குப் பிறகு அவர் வந்து அல்லாஹ்வின் அடியாரே! எனது கூலியை என்னிடம் ஒப்படைத்துவிடும் எனச் சொன்னார். நான் சொன்னேன்: நீ பார்க்கிற அதைத்தும் உனது கூலியில் சேர்ந்ததே! ஒட்டகங்கள், மாடுகள், ஆடுகள், கூலியாட்கள் எல்லாமும் உனது கூலியே!

அதற்கு அவர் அல்லாஹ்வின் அடியாரே! என்னைப் பரிசாசம் செய்யா தீர்!
என்றார். நான் சொன்னேன்: நான் உன்னைப் பரிசாசம் செய்யவில்லை!
பிறகு அவை எல்லாவற்றையும் அவர் எடுத்துக்கொண்டார்., ஓட்டிச் சென்றார்!
எது ஒன்றையும் விட்டுவைக்கவில்லை. -யா அல்லாஹ்! உனது விருப்பத்தை
நாடியே இதை நான் செய்தேன் எனில் எங்களது துன்பத்தை அகற்றுவாயாக!
- பாறை முழுவதும் அகன்றது. அவர்கள் வெளியே புறப்பட்டுச் சென்றார்கள் ”
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

இது, முற்காலத்து பனி இஸ்ராயீல் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மூன்று
மனிதர்களின் வாழ்வில் நடைபெற்ற அபூர்வமான நிகழ்ச்சியாகும். பல
படிப்பினைகளையும் தத்துவங்களையும் இது உள்ளடக்கியுள்ளது.
குகையின் வாயிலை முடிய கற்பாறையை அகற்றிவிட்டு வெளியேறுவ தற்கு
அம்மூவருக்கும் எந்த வழியும் இல்லை. பிறகு என்ன ஆனது? அல்லாஹ்வின்
ஆற்றலின் பக்கம் அடைக்கலம் தேடி அவனது தனிப்பட்ட உதவி கிடைத்தாலே
தவிர அங்கிருந்து அவர்களால் வெளியேற முடியாத நிலை! அப்பொழுதுதான்
ஒவ்வொருவரும் தத்தமது வாழ்வில் செய்த நல்ல அமல்களை எடுத்துச்
சொல்லி அல்லாஹ்வின் நெருக்கத்தையும் தனிப்பட்ட அன்பையும் உதவியையும்
பெறுவதற்காகப் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள்!
முதலாமவர், ஆடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு தாமதமாக வீடு திரும்பிய பொழுது
பெற்றோர் விழித்தெழுவதை எதிர்பார்த்திருப்பதா? அல்லது மனைவி மக்களின்
பசியைப் போக்குவதா? எதற்கு முன்னுரிமை கொடுப்பது என்கிற நிலையில்
பெற்றோருக்கே முன்னுரிமை கொடுத்தார்! பால்க் குவளையைக் கையில்
ஏந்தியவண்ணம் விடியவிடிய அவர்களின் காலடியில் காத்துநின்றார்., அவர்களின்
தூக்கம் கெடக்கூடாது., அவர்களின் மனம் நோக்கக்கூடாது என்பதற்காக!
என்ன ஆச்சரியம்! இவ்வாறு அவர் செய்த பிரார்த்தனை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு
பாறை சீறிது விலகியது!
பெற்றோருக்குப் பணிவிடை செய்வது உயர் பண்பு மட்டுமல்ல., உயிரைப்
பறிக்க வரும் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றும் அளவு வல்லமை கொண்டதும் கூட
என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது.

இரண்டாமவர் தனது பயபக்தியை - நல்லொழுக்கத்தை நினைவுகூர்ந்து அல்லாஹ்வின் அன்பையும் உதவியையும் வேண்டி உள்ளம் உருகிப் பிரார்த்தனை செய்கிறார்.

அவரது சீரிய தந்தையின் அழகு மங்கையை வறுமை வாட்டிய பொழுது - அவளுடைய தந்தை மரணம் அடைந்த பிறகு உண்ண உணவின்றி அவள் வாடியபொழுது அவளாகவே அவரைத் தேடிவந்தாள்., அப்போது அவரது விருப்பப்படி தவறான வழிக்கு தன்னை ஒப்படைக்க முன்வந்தாள்! இவ்வாறு பணத்திற்காகக் கற்பைப் பறிகொடுக்க இணங்கு வது கூடாது. ஆனால் அவ்வாறுதான் நடந்தது!

ஆம்! பணத்தை அள்ளிக்கொடுத்து இன்பம் அனுபவிக்க அவர் தயாரான போதுதான் அந்தமெய்சிலிக்க வைக்கும் சொற்களை அவள் மொழிந்தாள்! - 'அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சிக்கொள்., அநியாயமாக என் கற்பைப்பறித்துவிடாதே!'

அவளது இதய ஆழத்திலிருந்து கிளம்பிய இந்தச் சொல் அவரது இதய ஆழத்தில் பதிந்தது! உடனே இறைவனுக்கு அஞ்சி அவளை விட்டும் விலகினார்! இறையச்சத்தால் நடுங்கும் உள்ளத்தை அவர் பெற்றிருந்ததால்தான் அவள்மீது அவர் ஆத்திரப்படவில்லை. அப்பொழுதும் அவள் மீது அவருக்கு அன்புதான் இருந்தது. அதனால்தான் அவளுக்குக் கொடுத்த 120 தங்க நாணயங்களை அவர் திரும்பப்பெறவில்லை!

மனிதன் பலவீனமானவன்., தீமை புரியுமாறு தூண்டும் அவனது உள்ளம் சிலபோது அவனைத் தீமையில் தள்ளிவிடுகிறது. அல்லது ஷைத்தானிய ஊசாட்டத்தினால் அவன் தீமையில் விழுந்துவிடுகிறான். ஆக, மனிதன் ஒருதீமையை நாடி, பிறகு இறையச்சத்தின் அடிப்படையில் அதிலிருந்து விலகுகிறான் என்றால் அது ஒரு நன்மையாகவே பதிவு செய்யப்படுவது மட்டுமல்ல. உதவியை ஈத்துவரும் அளவுக்கு இறைவனுக்கு உவப்பான உயர் பண்பாக மாறிவிடுகிறது!

இந்த அடிப்படையில்தான் நல்லொழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்த அந்த மனிதரின் பிரார்த்தனையும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பாறை இன்னும் கொஞ்சம் விலகிறது!

இதனை இறையாற்றலின் சான்று என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இறைவன் நாடினால் முதல் தடவையிலேயே அதனை முற்றாக அகற்றி யிருக்க முடியும். ஆயினும் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது பிரார்த்தனையைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்பது இறைநாட்டம் போலும்!

முன்றாமவர், கூலியாளிடம் தான் நடந்து கொண்ட மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையிலான நடத்தையையும் உதவியையும் எடுத்துச் சொல்ல

இறைஞ்சினார். தொழிலாளர் பலகாலம் கடந்த பிறகு வந்து கூலி கேட்ட பொழுது நீ அப்பொழுதே ஏன் உனது கூலியை வாங்கிக் கொண்டுபோக வில்லை., இப்பொழுது உனக்கு எதுவும் தரமுடியாது என்று அவரது உரிமையை அபகரித்துக் கொள்ளவில்லை! அல்லது இதோ உனது கூலி என்று ஓர் ஆட்டை மட்டும் கொடுத்து ஆளை அனுப்பிவிடவில்லை. அப்படிச் செய்தாலும் அவர் வாங்கிக் கொண்டு சென்றிருப்பார்தான். ஆனால் அவர் அந்தக் கூலியை விட்டுச் சென்ற ஓர் ஆட்டை வியாபார ரீதியாகப் பல்கிப் பெருகச் செய்து - ஆடுகள், மாடுகள், ஓட்டகங்கள் எனப் பெரும் மந்தையையே அள்ளிக்கொடுத்தார்! அவர் அமானிதத்தைப் பாதுகாத்தார் என்பது மட்டுமல்ல தொழிலாளர் நலனுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து அவர்களின் உரிமைகளைப் பேணினார். பாதுகாத்துக் கொடுத்தார்.

இதுவும் இறைவனுக்கு உவப்பான- இறையுதவியை ஈர்த்துவரக்கூடிய நற்செயல்கள் என்பதை இந்நபிமொழி எடுத்துரைக்கிறது! இந்நபிமொழியில் இருந்து மேலும் பல விஷயங்களை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இஃக்லாஸ் எனும் எண்ணத்தூய்மை மிகவும் முக்கியம். இம்மூன்று மனிதர்களில் ஒவ்வொருவரும் இஃக்லாஸை தங்களது பிரார்த்தனையில் குறிப்பிடுவதை நீங்கள் காணலாம். 'யா அல்லாஹ்! உனது விருப்பத்தை நாடியே இதை நான் செய்தேன் எனில் எங்களது துன்பத்தை அகற்று வாயாக!'

ஆனால் முகஸ்துதி அதாவது பிறர் பார்ப்பதற்காகவோ பாராட்டு வதற்காகவோ செயல்படும் போக்கு இருக்கிறதே அது, எல்லா அமல்களையும் பாழாக்கிவிடும். செய்த அமல்களெல்லாம் நீரில் ஒதுங்கும் நுரை போலாகி இறுதியில் ஒன்றுமில்லாமல் போய்விடும்! அமல் செய்த மனிதனுக்கு அவற்றால் எந்தப் பயனும் இராது.

பத்தினித் தன்மையின் சிறப்பு! விபச்சாரம் செய்வதற்கான சாதகமான சூழ்நிலை இருந்தும் அதிலிருந்து ஒருவன் விலகினான் எனில் அது மிகச் சிறப்பு மிக்க அமல்களில் ஒன்றாகும். வேறொரு நபிமொழி இத்தகைய பத்தினித்தனத்தை மேற்கொள்ளும் மனிதனை மிகவும் சிறப்பித்துக் கூறு கிறது: அதாவது, அல்லாஹ்வின் நிழலைத் தவிர வேறு நிழலே இல்லாத மறுமை நாளில் அல்லாஹ் தன் பிரத்தியேக நிழலின் கீழ் நிழல் கொடுக்கக் கூடிய ஏழு வகையினருடன் இந்தமனிதனுக்கும் நிழல் கொடுப்பான் என்று!

அல்லாஹ்வின் ஆற்றல் எத்துணை மகத்தானது என்பதும் இங்கு கவனத்திற்குரியது. அம்மூவரும் செய்த பிரார்த்தனை ஏற்கப்பட்டு பாறை முற்றாக விலகியது அல்லாஹ்வின் கட்டளைப்படியே! அவன் அனைத்தின் மீதும் ஆற்றல் மிக்கவன்!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள்

இவர்கள் உமர் (ரலி) அவர்களின் புதல்வர். அப்துல்லாஹ் என்பது இவர்களின் இயற்பெயர். அபூ அப்துர் ரஹ்மான் என்பது இவர்களின் குறிப்புப் பெயர்.

நபியவர்களுக்கு நபித்துவம் வழங்கப்படுவதற்கு ஓராண்டுக்கு முன்னர் பிறந்தார்கள். சிறு வயதிலேயே இஸ்லாத்தை ஏற்ற இவர்கள் தம் தந்தை உமர் (ரலி) அவர்களுடன் மதீனாவுக்கு ஹிஜ்ரத் மேற்கொண்டார்கள். பற்று மற்றும் உஹுத் போர்களில் அவர்கள் கலந்துகொள்ளாததற்குக் காரணம் வயதின்மையே! ஆனால் அகழ் போரில் கலந்துகொள்ள அவர்களுக்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் அனுமதி அளித்தார்கள். அதன் பிறகு நபியவர்கள் அனுப்பிய அனைத்துப் போர்ப்படைகளிலும் அவர்கள் கலந்துகொள்ளத் தவறியதில்லை.

ஷரீஅத் சட்டங்களை அதிகம் கற்றறிந்து மார்க்கத் தீர்ப்பு வழங்கி வந்த - உலகில் பற்றற்ற வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட தோழர்களுள் இவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஸஹாபாக்களிடையே குழப்பமான சூழ்நிலை நிலவிய காலகட்டத்தில் எந்தப் பிரிவிலும் சேராமல் ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள்.

ஹுதைபிய்யா உடன்படிக்கையின் காலகட்டத்தில் நபியவர்களின் சார்பாக குறைஷிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தச்சென்ற உஸ்மான் (ரலி) அவர்களை குறைஷிகள் கொன்றுவிட்டார்கள் என்று பரவிய வதந்தியை அடுத்து நடைபெற்ற பைஅதுர் ரிள்வான் என்ற யுத்தப் பிரமாணத்தில் இப்னு உமர் அவர்களும் கலந்துகொண்டார்கள். 86 வது வயதில் - ஹிஜ்ரி 73 ஆம் ஆண்டு மக்காவில் மரணம் அடைந்த இவர்களது ஜனாஸா தீதுவா என்ற இடத்தில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களிடமிருந்து 1630 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

பாடம்: 2 தெளபா – பாவ மீட்சி தேடல்

இறைமார்க்க அறிஞர்கள் கூறுவர்: அனைத்துப் பாவங்களில் இருந்தும்

பாவமீட்சி தேடுவது கடமையாகும். மனித உரிமையுடன் தொடர்பில்லாமல் - மனிதனுக்கும் இறைவனுக்கும் மத்தியிலான பாவமாக இருந்தால் அதிலிருந்து மீட்சி பெறுவதற்கு முன்று நிபந்தனைகள் உள்ளன.

- அந்தப் பாவத்திலிருந்து முற்றாக விடுபடுதல்
- அதனைச் செய்தது குறித்து வருந்துதல்
- இனி எப்போதும் அந்தப் பாவத்தைத் திரும்பச் செய்வதில்லை என்று உறுதி கொள்ளல்

இந்த முன்று நிபந்தனைகளில் ஒன்று விடுபட்டால் அவனது பாவமீட்சி நிறைவேறாது. மனித உரிமையுடன் தொடர்பான பாவமாக இருந்தால் அதிலிருந்து மன்னிப்புத் தேடுவதற்கு நான்கு நிபந்தனைகள் உள்ளன. நான்காவதாக அந்த மனிதனின் உரிமையி(னைப் பாதிக்கும் தீங்கி)லிருந்து விடுபடல் வேண்டும். அது பணமாகவோ பொருளாகவோ இருந்தால் அதனை அவனிடம் திருப்பிக் கொடுத்திட வேண்டும். அவதூறு சுமத்தியதற்கான தண்டனை போன்றதாக இருந்தால் அந்தத் தண்டனையை ஏற்றிடும் வகையில் அவனிடம் தன்னை ஒப்படைத்திட வேண்டும். அல்லது அதனை மன்னித்து விடுமாறு அவனிடம் கோரிட வேண்டும். புறம் பேசிய பாவமாக இருந்தால் அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ளுமாறு அவனிடம் கேட்க வேண்டும்.

அனைத்துப் பாவங்களை விட்டும் மீட்சி பெறுவது கடமை. ஒரு மனிதன் சில பாவங்களிலிருந்து மட்டும் பாவமீட்சி தேடினால் சத்தியவான்களிடத்தில் அந்தப் பாவத்திலிருந்து மட்டும் தான் மீட்சி தேடியதாக ஆகும். மற்ற பாவங்கள் அப்படியே அவன் மீது படிந்திருக்கும்.

பாவமீட்சி தேடுவது கடமை என்பதற்கு குர்ஆன் மற்றும் நபிமொழிகளின் ஆதாரங்கள் ஏராளம் உள்ளன. சமுதாயத்தின் கருத்தொற்றுமையும் அதற்குண்டு. அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"இறைநம்பிக்கையாளர்களே! நீங்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து பாவமன்னிப்புக் கோரி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுங்கள். நீங்கள் வெற்றி அடையக்கூடும்" (24:31)

வேறோரிடத்தில், "உங்கள் இரட்சகனிடம் பாவமன்னிப்புப் கோரி பிறகு அவன் பக்கம் மீளுங்கள்" (11:3)

இன்னோரிடத்தில், "இறைநம்பிக்கைகொண்டோரே! அல்லாஹ்விடம் பாவ மன்னிப்புக் கோருங்கள். தூய்மையான பாவமன்னிப்பாக" (66:8)

தெளிவுரை

தெளபா எனும் அரபிச் சொல்லுக்கு அகராதியில் திரும்புதல் என்று பொருள். இறைமார்க்கத்தின் வழக்கில் அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கு மாறு செய்வதை விட்டும் திரும்பி, அவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதாகும்.

பாவமீட்சி தேடுவதில் மிக முக்கியமானதும் கண்டிப்பானதும் யாதெனில், இறைநிராகரிப்பை விட்டும் இணைவைப்பை விட்டும் பாவமீட்சி தேடி இறைநம்பிக்கை கொள்வதாகும். ஏனெனில், இவை தான் மிகவும் கொடிய பாவச்செயல்களாகும்.

இறைமறை கூறுகிறது: (நபியே!) இறைநிராகரிப்பாளர்களிடம் கூறும்: (இப்போதேனும் அசத்தியத்தைவிட்டும்) அவர்கள் விலகிக் கொள்வார்களாயின் அவர்கள் செய்த முந்தைய பாவங்கள் யாவும் மன்னிக்கப்படும். (8:38)

இரண்டாவதாக, பெரும் பாவங்களிலிருந்து மன்னிப்புத் தேடி மீளுவது. முன்றாவதாக, சீறிய பாவங்களிலிருந்து மன்னிப்புத் தேடி மீளுவது. ஆக, ஒரு மனிதன் அனைத்துப் பாவங்களையும் விட்டொழித்து அல்லாஹ்வின் பக்கம் திரும்பி மன்னிப்புத் தேடுவது கடமையாகும்.

பாவமீட்சி தேடுவதற்கு இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று முன்று நபந்தனைகள் உள்ளன. மேலும் ஆராய்ந்தால் அவற்றுடன் இன்னும் இரு நபந்தனைகள் வந்து சேருவதைக் காணலாம்.

முதலாவது நபந்தனை: அல் இக்லாஸ் எனும் எண்ணத்தின் தூய்மை. தன்னுடைய பாவங்களை அல்லாஹ் மன்னிக்க வேண்டும்., அவனது உவப்பை நாம் பெறவேண்டும் எனும் தூய எண்ணத்தின் அடிப்படையில் பாவமீட்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமே தவிர தன்னை தூய மனிதன் போல் ஊர் உலகுக்குக் காட்டிக்கொண்டு அதன் முலம் மக்களிடம் செல்வாக்கும் மதிப்பும் பெறலாமெனும் உலகாயத நோக்கம் இருக்கக் கூடாது.

இரண்டாவது நபந்தனை: செய்த பாவம் குறித்து மனம் வருந்துதல். இதுதான் அவன் பாவமீட்சி தேடுவது உண்மை என்பதற்கான அடை யாளமாகும். தான் செய்தது தவறான செயலல்ல என்று அவன் அகந்தையுடன் இருந்திருந்தால் இவ்வாறு மனம் நொந்து கைசேதப்படமாட்டான் என்பது வெளிப்படை.

முன்றாவது நபந்தனை: பாவத்திலிருந்து முற்றாக விலகுதல். இதுதான் மிகவும் முக்கியமானது! அல்லாஹ் விதித்த கடமைகளை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதும் ஒருபாவமே! எனவே அதிலிருந்து மீட்சி பெறவேண்டுமானால் உடனே அவற்றை நிறைவேற்றத் தொடங்கிட வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக, ஜகாத் கொடுக்காமல் தட்டிக்கழித்துக் கொண்டிருக்கும்

ஒருவன் அந்தப் பாவத்திலிருந்து மீட்சி பெறவேண்டுமானால் உடனே கடந்த காலத்திற்கும் சேர்த்துக் கணக்குப் பார்த்து ஜகாத் கொடுத்திட வேண்டும்.

இவ்வாறுதான் தொழுகையை நிறைவேற்றாமல் இருப்பது. பெற்றோரை நிந்திப்பது, ரத்தபந்தத்தை முறிப்பது, வட்டிவாங்கித்தீன்பது, மது அருந்துவது, ஏமாற்றிப்பணம் பறிப்பது, புறம்பேசித் திரிவது போன்ற பாவச்செயல்களும். இவற்றிலிருந்து பாவமீட்சி பெற வேண்டுமானால் உடனே அவற்றை விட்டும் விலகிட வேண்டும்.

மாறாக அந்தப் பாவங்களைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டு நான் பாவமீட்சி தேடுகிறேன் என்றால் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது. மட்டுமல்ல அப்படிச் செய்வது அல்லாஹ்வைப் பரிசாசம் செய்த குற்றமாகவும் ஆகிறது.

உங்களுடன் கொடுக்கல்- வாங்கல் வைத்துள்ள ஒருவன் ஒருவிவகாரத் தில் தவறு செய்துவிடுகிறான்., பிறகு அது குறித்து நான் வருந்துகிறேன்., இனிமேல் அப்படிச் செய்ய மாட்டேன் என்றுசொல்லிக் கொண்டே தொடர்ந்து அந்தத் தவறைச் செய்தால் அது, உங்களைப் பரிசாசம் செய்வ தாகத்தான் ஆகும். இதுபோன்றுதான் அல்லாஹ்வுடன் நடந்து கொள்வதும்.

இங்கு ஒரு விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். பாவங்கள் இரண்டு வகையில் உள்ளன. ஒன்று மனித உரிமையுடன் தொடர்புடையது. இரண்டாவது இறைச்சட்டங்களை- கடமைகளை மீறுதல் தொடர்பானது.

இரண்டாவது வகையைப் பொறுத்தவரையில் அதைப்பற்றி பிற மனிதர் களிடம் தெரியப்படுத்த வேண்டியதில்லை. இறைவனிடம் பாவமீட்சி தேடு வதே போதுமானது. தான் இப்படி ஒரு பாவத்தைச் செய்தேன் என்று பிறருக்குத் தெரியப்படுத்துவது, தன்னைத்தானே கேவலப்படுத்துவதுபோன்ற தாகும். அப்படிச் செய்வது கூடாது. அல்லாஹ் அந்தப் பாவத்தை மக்களின் கண்களைவிட்டும் மறைத்து அந்த மனிதன் மீது உபகாரம் செய்திருக்கும்பொழுது அவனும் தனது தவற்றை உணர்ந்து பாவமீட்சி தேடிடும் போது பிறருக்குத் தெரிவிப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது!

மட்டுமல்ல செய்த பாவத்தைப் பிறரிடம் சொல்லிக்காட்டுவதை நபி(ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கண்டித்துள்ளார்கள்:"என் சமுதாயத்தினர் அனைவரும் மன்னிப்பைப் பெறக்கூடியவர்களே. ஆனால் (செய்த தவறுகளைப்) பகிரங்கப் படுத்துவோரைத் தவிர! ஒருவன் பாவம் செய்துவிட்டு காலையில் எழுந்து மக்களிடம் சென்று நான் இன்னின்ன பாவங்களைச் செய்தேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு திரிவது (தான்பகிரங்கப்படுத்துவதாகும்)" புகாரி, முஸ்லிம் ஆனால் தண்டனைக்குரிய பாவத்தை அவன் செய்திருந்தால் அதற்குப்

பொறுப்பான அமீர் - தலைவரிடம் சென்று தெரியப்படுத்தித் தனது தண்டனையை நிறைவேற்றுமாறும் அந்தப் பாவத்திலிருந்து தன்னைத் தூய்மைப் படுத்துமாறும் கோருவது அவனுக்குக் கூடும். ஏனெனில் தண்டனைகள் பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக உள்ளன. ஆயினும் பிறரிடம் சொல்லி அதனை வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பதே சிறந்ததாகும்.

மனித உரிமையைப் பாதிக்கும்படியான பாவத்தைப் பொறுத்த வரையில் -இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியது போன்று அதனை உரியவரிடம் திருப்பி ஒப்படைப்பதே பாவத்தில் இருந்து விடுபடுவதாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக, வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் மறுத்த வன் பின்னர் அது பாவமென உணர்ந்து பாவமீட்சி தேடுகிறான் எனில் பாதிக்கப்பட்டவரிடம் சென்று உண்மையைச் சொல்லி அந்தப் பணத்தை ஒப்படைத்திடவேண்டும். அவர் இறந்துவிட்டாரெனில் அவருடைய வாரிசுகளிடம் அதைக் கொடுத்திடவேண்டும். அவர் எங்கிருக்கிறார்? உயிருடன் உள்ளாரா? இறந்துவிட்டாரா என்று அவரைப் பற்றிய தகவல் தெரிய வில்லை யெனில், வாரிசுகளும் இல்லையெனில், அவரது பெயரில் அந்தப் பணத்தைத் தர்மம் செய்திடவேண்டும். அவரைப்பற்றி அல்லாஹ் அறிவான்., அந்தத் தர்மத்தின் கூலியை அவரிடம் சேர்த்திடுவனான்.

அநியாயமாக ஒருவரை அடித்திருந்தால் அதற்குப் பகரமாக அவர் அடிப்பதற்காக அவரிடம் தன்னை ஒப்படைத்திட வேண்டும். அவரது உடலில் எந்த இடத்தில் அநியாயமாக அடிக்கப்பட்டதோ அதே இடத்தில் அவரும் அடித்துப் பழி தீர்த்துக் கொள்வார். முதுகிலெனில் முதுகில்., தலையிலெனில் தலையில்! அடிபட்டவர் அதனை மன்னித்து மனம் பொறுத் தால் அப்படிச் செய்யவேண்டியதில்லை.

இறைவன் கூறுகிறான்: "தீமையின் கூலி அதேபோன்ற ஒருதீமையே ஆகும்" அல்குர்ஆன் (42:401)

பிற்தோர் இடத்தில், "எனவே உங்களிடம் எவரேனும் வரம்பு மீறினால் அவர் எந்த அளவுக்கு உங்களிடம் வரம்பு மீறினாரோ அந்தஅளவுக்கு நீங்களும் அவருக்குப் பதிலடி கொடுங்கள்" (2:194)

புறம் பேசிய பாவம் தொடர்பாகச் சான்றோர் சிலர் மேலும் ஒருவிளக்கம் கொடுக்கிறார்கள்: புறம் பேசியதை அந்த மனிதர் அறிந்து விட்டாரெனில் அவரிடம் சென்று மன்னிப்புக் கோரிட வேண்டியதுதான். ஆனால் அது அவருக்குத் தெரியாது என்றால், அவருக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டிய தில்லை. மாறாக, புறம் பேசியவர் அவருக்காக அல்லாஹ்விடம் பாவ மன்னிப்புக் கேட்டிட வேண்டும். அவரைக் குறித்துப் புறம்பேசிய அதே சபையில் அவரது

நற்குணத்தைப் புகழ்ந்து பேசிட வேண்டும். - நன்மை தீமையை அழித்துவிடும் எனும் நியதிக்கேற்ப அமைவதாகும் இது!

ஆக பாவமீட்சி தேடுவது நிறைவேறவேண்டுமெனில் பாவங்களிலிருந்து முற்றாக விடுபடல் வேண்டும்.

நான்காவது நிபந்தனை: மீண்டும் அந்தப் பாவத்தைச் செய்வதில்லை யென உறுதிகொள்வது. -சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் மீண்டும் பாவம் செய்யும் எண்ணத்துடன் இருந்தால் பாவமீட்சி ஒப்புக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

எடுத்துக்காட்டாக, ஒருமனிதன் மது, மாது, சூது என எல்லாப் பாவச் செயல்களிலும் பணத்தை விரயம் செய்தான். கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்த பணமெல்லாம் சீல நாட்களிலேயே காலியானது. இப்பொழுது அவன் வறுமையின் பிடியில்! உடனே பக்தி மேலிட - யா அல்லாஹ்! என்னை மன்னித்துவிடு. என்னைத் தண்டித்தவிடாதே! என்று பிரார்த்தனை செய்து பாவமீட்சி தேடுகிறான். ஆனாலும் அடிமனத்தில் ஓர்எண்ணம்: மீண்டும் கையில் பணம் வந்தால் ஒரு தடவையேனும் அவற்றை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று! இப்படிப்பட்ட மனிதனின் பாவமீட்சி ஒப்புக்கொள்ளப்பட மாட்டாது. இவன் தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக் கொள்கிறானே தவிர வேறில்லை!

ஐந்தாவது நிபந்தனை: பாவமீட்சியை அதற்குரிய காலகட்டத்தில் மேற்கொள்வதாகும். அதன் பிறகு பாவமீட்சி தேடினால் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது. இந்தக் காலகட்டம் இரண்டு வகையில் உள்ளது:

- 1) ஒவ்வொருவருக்கும் உரியது
- 2) எல்லோருக்கும் பொதுவானது

முதலாவது மரண நேரம். அதற்கு முன்பே பாவமீட்சி தேடிட வேண்டும். மரண நேரம் வந்த பிறகு பாவமீட்சி தேடினால் அது பயனளிக்காது.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"எவர்கள் தீயசெயல்கள் செய்துகொண்டே இருக்கிறார்களோ - எதுவரை யெனில், அவர்களில் ஒருவருக்கு மரண நேரம் நெருங்கினால் நான் இப்பொழுது பாவமீட்சி தேடுகிறேன் என்கிறாரோ - இத்தகையவர்களுக்குப் பாவமன்னிப்புக் கிடையாது" (குர்ஆன் 4:18)

மற்றோர் இடத்தில்,

"அவர்கள் நமது தண்டனையைக் கண்டபொழுது ஏக இறைவனாகிய அல்லாஹ்வை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டோம். அவனுக்கு இணையாக நாங்கள்

ஏற்படுத்தியிருந்த தெய்வங்களை நிராகரித்தோம் என்று கூறினர். ஆனால் நமது தண்டனையைக் கண்ட பின்னால் அவர்கள் கொண்ட ஈமான் - நம்பிக்கை அவர்களுக்குச் சிறிதும் பயனளிக்காது போயிற்று! இது அல்லாஹ்வின் நியதி. அவனுடைய அடியார்களாகிய மனிதர்களிடையே என்றென்றும் நடைபெற்று வரக்கூடியது. மேலும் அந்நேரத்தில், நிராகரிப்பாளர்கள் நஷ்டமடைந்து விட்டார்கள்” (40:84 -85)

ஆம்! மரண நேரம் நெருங்கிய பிறகு "இப்பொழுது நாம் உலகத்தை விட்டுப் பிரியப் போகிறோம்., இனி நமக்கு வாழ்வில்லை., ஐயோ! வசமாக மாட்டிக் கொண்டோம், இனி தப்பிக்க எதுவும் செய்யமுடியாது” என்ற நிலையில் தேடுகிற பாவமன்னிப்பு நிர்ப்பந்த நிலையிலானது. அது எவ்விதப் பயனும் அளிக்காது!

எல்லோருக்கும் பொதுவான காலகட்டமெனும் இரண்டாவது வகையை பின்வரும் நபிமொழி விளக்குகிறது:

நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: "தௌபா-பாவமீட்சி தேடுவதற்கான கால அவகாசம் முடிவடையாதவரை ஹிஜ்ரத் முடிவடையாது. சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதிக்காதவரையில் (அதாவது யுகமுடிவு நாள் வரையில்) பாவமீட்சி தேடுவது முடிவடையாது” நூல்:அபூ தாவூத், அஹ்மத்

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"உம் இறைவனின் சான்றுகளில் சில, வெளிப்படும் நாளில் முன்னரே நம்பிக்கை கொள்ளாதவருக்கும் அல்லது நம்பிக்கை கொண்டிருந்தும் அதனுடன் யாதொரு நன்மையையும் சம்பாதிக்காதவருக்கும் - அவருடைய நம்பிக்கை எவ்விதப் பயனும் அளிக்கா! ” (குர்ஆன் 6: 158)

இறைவனின் சான்றுகளில் சில என்பதுதான் சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதயமாவதாகும். -இவ்வாறே நபி(ஸல்) அவர்கள் விளக்கம் அளித்துள்ளார்கள்.

எதிரிகளின் சூழ்ச்சி வலை

இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று எல்லாப் பாவங்களில் இருந்தும் பாவமீட்சி தேடுவது கடமை என்பதற்கு நேரடியான ஆதாரங்கள் குர்ஆனிலும் நபிமொழிகளிலும் ஏராளம் உள்ளன. பாவமீட்சி தேடுவதன் சிறப்பும் அதன் நன்மையும் அவற்றில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள் பின்வரும் இறைவசனத்தைக் கூறினார்கள்:

"இறைநம்பிக்கையாளர்களே! நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து பாவமீட்சி

தேடி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுங்கள் ” (24:31)

இந்த வசனம், பார்வையைப் பேணுவது கடமையென உணர்த்தும் வசனத்தொடரின் இறுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. அது வருமாறு:

"(நபியே!) இறைநம்பிக்கை கொண்ட ஆண்களிடம் அவர்கள் தங்கள் பார்வைகளைப் பேணிக்கொள்ளும்படியும் தங்களுடைய வெட்கத்தலங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும்படியும் நீர் கூறும். இதுவே அவர்களுக்கு மிகத் தூய்மையான வழிமுறையாகும். அவர்கள் செய்யும் அனைத்தையும் திண்ணமாக அல்லாஹ் நன்கு தெரிந்தவனாக இருக்கிறான் ;

மேலும் (நபியே!) இறைநம்பிக்கை கொண்ட பெண்களிடம் கூறும், அவர்கள் தங்களுடைய பார்வைகளைப் பேணிக்கொள்ளட்டும் . தங்களுடைய வெட்கத்தலங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளட்டும். தாங்கள் மறைத்து வைத்திருக்கும் தங்களது அழகை மக்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக தங்களுடைய கால்களை(ப் பூமியில்) அடித்துக் கொண்டு நடக்க வேண்டாம். இறைநம்பிக்கையாளர்களே! நீங்கள் அனை வரும் ஒன்றுசேர்ந்து பாவமீட்சி தேடி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுங்கள்! நீங்கள் வெற்றி பெறலாம்.” (அல்குர்ஆன் 24: 30 -31)

பார்வையைப் பேணாதிருப்பதும் வெட்கத்தலங்களைப் பாதுகாக்க காதிருப்பதும் பாவச் செயல்களாகும்., அவற்றில் இருந்து பாவமீட்சி தேடுவது கடமை என்பதை இந்த வசனம் உணர்த்துகிறது.

பார்வையைப் பேணாதிருப்பது என்றால் அதைக் கட்டுப் படுத்தா திருப்பது - பார்க்கக் கூடாதவற்றையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு திரிவது என்று பொருள். வெட்கத்தலத்தைப் பாதுகாக்காதிருப்பதென்றால் மானக் கேடான செயல் அதாவது விபச்சாரம் செய்வது என்று பொருள். இவை, பெரும் அழிவையும் நாசத்தையும் துன்பத்தையும் ஏற்படுத்தும் காரணி களின் பாற்பட்டவையாகும். நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"எனக்குப் பின்னால் நான் விட்டுச் செல்கிற சோதனைகளில் ஆண்களின் மீது அதிகத் தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய சோதனைபெண்களின் சோதனையே”

(நூல்: புகாரி) - மேலும் சொன்னார்கள்:

"யூதர்களுக்கு நேர்ந்த ஆரம்ப சோதனை பெண்களின் விஷயத்தில் ஏற்பட்ட சோதனையே” நூல்: முஸ்லிம்

இதனால் தான், முஸ்லிம்களை எப்படியேனும் பெண்களின் விஷயத்தில்

சீரழித்திட வேண்டும் என்று எதிரிகள் தொடர்ந்து சூழ்ச்சி வலை பின்னு கிறார்கள். பார்தா அணிவதால் பெண்களின் சுதந்திரம் பறிபோகிறது என்று கூப்பாடு போட்டு, முஸ்லிம் சமுதாயத்துப் பெண்களைத் தூண்டி விடுகிறார்கள். ஆண்-பெண் சமத்துவம் என்கிற கோஷத்தை எழுப்பி அதன் மாயையில் முஸ்லிம் பெண்களையும் வீழ்த்தப் பார்க்கிறார்கள்., பெண்களும் தங்களின் அழகைக்காட்டிக் கொண்டு வீதிக்கு வர வேண்டும் என்பதே அவர்களது திட்டம்! இதற்காகச் சர்வதேச அளவில் சதி வலை பின்னிச் செயல்படுத்துகிறார்கள்.

இதில் இவர்களின் எதிர்பார்ப்பு என்னவெனில், ஆண்களும் பெண்களும் எவ்விதக் கட்டுப்பாடுமின்றி பழகுகிற ஒழுக்கக் கேடான இந்த மேற்கத்திய கலாச்சாரத்தை முஸ்லிம்களிடையே எப்படியேனும் புகுத்திட வேண்டும் என்பதுதான்! அதன் மூலம் முஸ்லிம்களை - குறிப்பாக இளைஞர்களை வழிகெடுத்துச் சீற்றின்ப மோகத்தில் சிக்க வைத்து அவர்களை உயிரற்ற சடலங்களாக்கி மூலையில் முடங்கிடச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான்!

பொதுவாக ஏகஇறைக்கொள்கையில் முஸ்லிம்கள் உறுதியுடன் உள்ளதை யும் இஸ்லாமிய நெறிகளைப் பெரும்பாலும் பேணி வருவதையும் எதிரிகள் நன்கு அறிவர். எனவேதான் முஸ்லிம்களின் கொள்கைப்பற்றையும் கலாச் சாரத் தனித் தன்மையையும் எப்படியேனும் பலவீனப்படுத்திட வேண்டும்., மாற்றிட வேண்டும் என்று எதிரிகள் முனைப்புக்காட்டுகின்றனர். அதற்காக அவர்கள் தேடிக் கண்டுபிடித்த வழிதான் இது:

அதாவது, முஸ்லிம் சமுதாயத்தில் சமத்துவம் என்கிற பெயரில் அந்நிய ஆண்களும் பெண்களும் கட்டுப்பாடின்றி பழகும் நிலை வந்துவிட்டால் முஸ்லிம்கள் சீற்றின்ப வேட்கைக்குப் பலியாகி - ஒழுக்க வீழ்ச்சிக்கு உள்ளாகி இறைமார்க்கத்தின் நெறிமுறைகளைத் தாங்களாகவே கைகழுவி விடுவார்கள். இதுதான் எதிரிகளின் திட்டம்.

எனவே இது விஷயத்தில் அனைத்து முஸ்லிம்களும் - குறிப்பாக இளைஞர்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். மேலே சொன்ன இந்த வசனம் அதாவது, இறைநம்பிக்கையாளர்களே! நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து பாவமீட்சி தேடி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுங்கள்., நீங்கள் வெற்றி பெறலாம்., என்கிற வசனம் முஸ்லிம் சமுதாயம் முழுவதையும் நோக்கி கட்டளை இடுகிறது!

எனவே தவறான பார்வை எனும் பாவத்தைத் தவிர்ப்பதில்- அதிலிருந்து பாவமீட்சி தேடுவதில் ஒருவருக்கொருவர் அறிவுரை கூறிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். நம்முடைய சகோதரர் இந்தப் பாவத்திலிருந்து மீண்டாரா? இல்லை அதிலேயே முழுகித் தன்னைத்தானே அழித்துக் கொண்டிருக்கிறாரா? என்று

ஒவ்வொருவரும் கண்காணித்திட வேண்டும். அதன் முலம்தான் நாம்
இவ்வுலகிலும் மறுவுலகிலும் வெற்றி பெறமுடியும்.

www.hicaz2000.com

ஹதீஸ் எண்:13,14 இதில் இரு நன்மைகள் உண்டு

ஹதீஸ் 13

அபூ ஹு ரைரா(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூறியதை நான் கேட்டுள்ளேன்: 'அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! திண்ணமாக நான் ஒரு நாளில் எழுபது தடவைக்கு அதிகமாக அல்லாஹ் விடம் பாவமன்னிப்பு கோருகிறேன்.,அவன் பக்கம் மீளுகிறேன்'(நூல்: புகாரி)

ஹதீஸ் 14

அஃகர்ரு இப்னு யஸார்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: 'ஓ! மனிதர்களே! பாவமீட்சிதேடி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுங்கள்., அவனிடம் மன்னிப்புத் தேடுங்கள். திண்ணமாக நான் ஒருநாளில் நூறு தடவை பாவமீட்சி தேடி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளு கிறேன்' (நூல்: முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள், பாவமீட்சி தேடுவதற்கு ஆதாரமாக குர்ஆன் வசனங்களைக் குறிப்பிட்ட பிறகு இப்பொழுது நபிமொழிகளை வரிசைப்படுத்துகிறார்கள். ஒரு கருத்துக்கு ஒன்றுக்கதிகமான ஆதாரங்கள் சேரும்பொழுது அதன் உறுதிப்பாடும் கட்டாய நிலையும் அதிகரிக்கும்.! நபி(ஸல்)அவர்கள் பரிசுத்தமானவர்கள். அவர்களின் முந்தைய- பிந்தைய பாவங்களை அல்லாஹ் மன்னித்துவிட்டான். அத்தகைய உத்தமரான நபி(ஸல்) அவர்களே ஒருதடவை இருதடவை அல்ல. ஒருநூறு தடவை பாவமீட்சி தேடியுள்ளார்கள் எனில் அதற்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார்கள் என்பதை எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம்.

பாவமீட்சி தேடுமாறு நபியவர்கள் தம் சமுதாயத்திற்கு இட்ட கட்டளை யாகும் இது. இதில் கவனிக்கவேண்டியது என்னவெனில், ஒருமுஸ்லிம் பாவமீட்சி தேடும்பொழுது அதில் இரு நன்மைகள் கிடைக்கின்றன. ஒன்று: அல்லாஹ் - ரஸூ லின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிதல் அதிலுள்ளது. அல்லாஹ் - ரஸூ லின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவது முழுக்க முழுக்க நன்மையே! இம்மை, மறுமையின் நற்பேறுகளுக்கு அதுவே அடிப்படை.

இரண்டாவதாக ஒரு நாளைக்கு சுமார் நூறுதடவை பாவமீட்சி தேடிய உத்தம நபியைப் பின்பற்றிய நற்பேறு கிடைக்கிறது.

இந்த நபிமொழிகள் சில உண்மைகளை உள்ளங்களில் பதிய வைக் கின்றன. நபி(ஸல்) அவர்கள் இறைவழிபாட்டில் கொண்ட உறுதி நிலை யில் அனைத்து மனிதர்களினும் சிறந்து விளங்கினார்கள். ஏனெனில் நபி(ஸல்) அவர்கள் அனைவரின்மீதும் அதிகமாக அல்லாஹ்வின் திருமுன்னால் பணிபவர்களாய் - அவனை வணங்குபவர்களாய் - அனைவருக்கும் அதிகமாக அவனுக்கு அஞ்சுபவர்களாய் திகழ்ந்தார்கள். அல்லாஹ்வை அவர்கள் அறிந்திருந்ததை விட உலகில் யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை.

நபி(ஸல்) அவர்கள் நன்மையின் சிறந்த போதகராய்த் திகழ்ந்தார்கள். எதனை

நன்மை என்று உலக மக்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்களோ அதனை அனைவருக்கும் முதலில் தமது வாழ்வில் செயல்படுத்தினார்கள். பாவ மன்னிப்புக் கோருங்கள் என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் பிறருக்கு ஏவியது அவ்வழியில் தாங்கள் ஒரு முன்மாதிரியாய் வாழ்ந்தபிறகுதான். இவ்வாறு அவர்களின் சொல்லும் செயலும் ஒன்றுபட்டிருந்தன. இதில் அனைத்து முஸ்லிம்களுக்கும் -குறிப்பாக அழைப்புப் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு நல்ல படிப்பினை உள்ளது. ஒன்றைச் செய்யுமாறு மக்களுக்கு ஏவுப்பொழுது அனைவருக்கும் முதலில் அதனை அவர்கள் செயல்படுத்தி வேண்டும். தீமையை விட்டும் தடுத்திடும் பொழுது அனைவரை விடவும் முதலில் அவர்கள் அதிலிருந்து விலகி வேண்டும். அப்படிச்செய்யும்பொழுதுதான் அவர்களின் அழைப்புப்பணி வெற்றி பெறும். அவர்களின் உழைப்பு மறுமையில் மதிக்கப்படும்., நற்கூலியைப் பெறும்! அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - அஃகர்ரு பின் யஸார்(ரலி) அவர்கள் அஃகர்ரு பின் யஸார் -அல் முஸனி(ரலி) அவர்கள், நபித்தோழர்களில் ஒருவர். இவர் அறிவித்த ஹதீஸ்களை அல் அதபுல் முஃப்ரதில் இமாம் புகாரி அவர்களும் அல்யவ்மு வல்லைலா வில் நஸாஈ அவர்களும் பதிவு செய்துள்ளார்கள். முஸ்னத் அஹ்மதிலும் அபூதாவூதிலும் கூட பதிவாகியுள்ளது.

ஹதீஸ் எண்:15, பாவம் செய்த மனிதனும் காணாமல் போன ஒட்டகமும்

ஹதீஸ் 15

நபி(ஸல்) அவர்களின் பணியாளரான அனஸ்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: தன்னுடைய அடியான் பாவமீட்சி தேடி தன் பக்கம் மீளும்பொழுது அதுகுறித்து அல்லாஹ் அதிக மகிழ்ச்சி உடையவனாக இருக்கிறான்., ஒரு பொட்டல் பூமியில் தனது ஒட்டகத்தைத் தவறவிட்டிருந்த உங்களில் ஒருவர், திடீரென அது கிடைக்கப் பெற்றதும் அடையும் மகிழ்ச்சியை விட அதிகமாக!

ஸஹீஹ் முஸ்லிமின் மற்றோர் அறிவிப்பில் வந்துள்ளது:

நபி(ஸல்) அவர்களின் பணியாளரான அனஸ்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: தன்னுடைய அடியான் பாவமீட்சி தேடி தன் பக்கம் மீளும்பொழுது அது பற்றி அல்லாஹ் அதிக அளவு மகிழ்ச்சி அடைபவனாக இருக்கிறான்., அது உங்களில் ஒருவர் (பின்வரும் சூழ்நிலையில்) அடையும் மகிழ்ச்சியைவிட அதிகமாகும்., அவர் ஒருபொட்டல் பூமியில் தனது வாகனத்தில் பயணமாகிக் கொண்டிருந்தார். திடீரென அது

அவரை விட்டும் காணாமல்போய்விட்டது! அவரது உணவும் பானமும் அதிலேதான் இருந்தன. இனி அந்தவாகனம் கிடைக்கப் போவதில்லை என அவர் நிராசை அடைந்தார். பிறகு ஒரு மரத்தருகே வந்து அதன் நிழலில் ஓய்வாகப் படுத்திருந்தார்., தன் வாகனம் கிடைக்கு மென்ற நம்பிக்கையே அவருக்கில்லை. இந்நிலையில் திடீரென அந்த வாகனத்தை அவர் காண்கிறார். அவர் முன்னால் அது நின்று கொண்டிருக்கிறது! உடனே அதன் கடிவாளத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சிப் பெருக்கோடு கூறலானார்: யாஅல்லாஹ்! நீதான் என் அடிமை! நான் உன் எஜமானன் என்று! அதிக அளவு மகிழ்ச்சியினால் அவரது வார்த்தை தவறியது!., (நூல்: முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

பாவம் செய்த மனிதன் திருந்தி மனம் வருந்தி பாவமீட்சி தேடுவது குறித்து இறைவன் அடையும் மகிழ்ச்சியை ஓர் உவமை மூலம் அழகாக விளக்கியுள்ளார்கள் நபி(ஸல்)அவர்கள். அந்தஉவமை இதுதான்: தண்ணீரோ புற்பூண்டுள்ளோ இல்லாத ஒருபொட்டல் பூமியில் ஒட்டகப் பயணம் மேற்கொண்ட மனிதன் அந்தஒட்டகத்தைத் தொலைத்துவிடுகிறான். அங்கும் இங்கும் எங்கும் தேடியும் கிடைக்கவில்லை. பதறிப்போய்விட்டான். என்ன செய்வது? எதுவும் அவனுக்குப் புலப்படவில்லை. அப்படியே அலைந்து திரிந்து களைத்து- மனம்நொந்து கடைசியில் ஒருமரத்தடிக்கு வந்து அதன் நிழலில் படுத்துச்சிறிது கண்ணயர்ந்து விடுகிறான்!

இனி நமக்கு வாழ்வேது! மரணமாக வேண்டியதுதான். தாகத்திற்குத் தண்ணீரோ உண்பதற்கு உணவோ எதுவுமில்லை! எல்லாம் அந்தப் பாழாய்ப்போன ஒட்டகத்தில்! அதுதான் தொலைந்துவிட்டதே! எங்கே போய்த் தேடுவது? எங்கே கிடைக்கப் போகிறது? - இவ்வாறு நிராசையின் உச்சகட்டத்தை அடைந்திருந்தான்.

ஏதோ அரவம் கேட்டு கண்விழித்தான். என்ன ஆச்சரியம்! அவனது ஒட்டகம் அங்கே நின்றுகொண்டிருந்தது! அவன் படுத்திருந்த மரத்தடியில் அதன் கடிவாளம் சிக்கிவிட்டிருந்தது!

திடீரென தன்முன்னால் அந்த ஒட்டகத்தைக் கண்டதும் திக்குமுகக் காடிப் போனான் அவன்! அளவிலா ஆனந்தம் அவனுக்கு! அதன் யதார்த்த நிலையை எவராலும் கற்பனை செய்ய முடியாது! மரணத்திற்குப் பிறகு வாழ்வு கிடைத்தது போன்ற மட்டில்லாத மகிழ்ச்சி அது! அப்படியொரு சூழ்நிலை யாருக்கு ஏற்பட்டதோ அவர்தான் அதை முழுமையாக உணர முடியும்.

உடனே ஓட்டகத்தின் கடிவாளத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியில் முழுகித் திளைத்தவாறு சொன்னான்: யா அல்லாஹ்! நீதான் என் அடிமை., நான் உன் எஜமானன்.,-ஓட்டகம் கிடைத்ததற்காக இறைவனுக்கு நன்றி சொல்லத்தான் நா உயர்த்தினான். யா அல்லாஹ் நீதான் நல்லுதவி செய்த எஜமானன் என்று புகழத்தான் நாடினான். ஆனால் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கின் காரணத்தால் நா தடுமாறியது., வார்த்தை தவறியது!

பாவம் செய்த மனிதன் பின்னர் மனம் திருந்தி நல்வழி திரும்புவது குறித்து அல்லாஹ் அந்தளவுக்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறான் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதே நோக்கம். இவ்வாறு பாவமீட்சி தேடுமாறு இந்நபிமொழி ஆர்வமுட்டுகிறது. இறைஉவப்பைப் பெறுவதிலேயே மனிதனின் இம்மை - மறுமை நலன் அடங்கியுள்ளது.

இன்னொரு விஷயத்தையும் இங்கு புரிந்துகொள்ளவேண்டும். பாவமீட்சி தேடுவதை இறைவன் விரும்புகிறான் எனில் அதற்குக் காரணம், நமது பாவமீட்சியும் நல்லமல்களும் அவனுக்குத் தேவை என்பதல்ல., மாறாக, இறைவன் பெருந்தகைமையாளன்., மனிதர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும்-பழிவாங்க வேண்டும் என்று அவன் துடித்துக் கொண்டிருக்க வில்லை. மனிதர்களை மன்னிக்கவே அவன் பெரிதும் விரும்புகிறான். அவர்களின் குற்றங்குறைகளைப் பொறுத்தருளுவதே அவனுக்கு மிகவும் பிரியமானது! மேலும் மகிழ்ச்சித் தன்மை இறைவனுக்கு உண்டு என்பதையும் இந்நபிமொழி உறுதிப்படுத்துகிறது. இறைவன் மகிழ்ச்சி அடைகிறான்., கோபம் கொள்கிறான்., அன்பு வைக்கிறான்., வெறுக்கிறான்! ஆனால் அவை மனிதர்களுக்கு ஏற்படுவது போன்ற தன்மைகள் அல்ல! இறைவன் சகல நிலைகளிலும் தனித்தவன்., இணையற்றவன். குர்ஆன் குறிப்பிடுகிறது:

"(உலகின்) எந்தப் பொருளும் அவனுக்கு ஒப்பானதாய் இல்லை., அவன் அனைத்தையும் செவியுறுபவனாகவும் பார்ப்பவனாகவும் இருக்கிறான்" (42:11)

மேலே சொன்ன தன்மைகள் அவனது மகத்துவத்திற்கும் மாண்புக்கும் ஏற்றவகையில் அவனிடம் உள்ளன. இறைவனின் மகிழ்ச்சிக்குப் படைப்பினங்களின் மகிழ்ச்சி ஒப்பாகாது. படைப்பினங்களின் மகிழ்ச்சிக்கு இறைவனின் மகிழ்ச்சி ஒப்பானதல்ல.

மேலும் இந்நபிமொழியிலிருந்து தெரிய வருகிறது: ஒரு மனிதன் இறை நிராகரிப்பு (குஃபர்) வார்த்தையை நா தவறி கூறிவிட்டால் அது குற்றமா காது. தொலைந்துபோன ஓட்டகம் கிடைக்கப் பெற்ற இந்த மனிதன் நிராகரிப்பு வார்த்தையைத்தான் கூறினான். தன் இறைவனை நோக்கி, நீ எனது அடிமை.

நான் உன் எஜமானன் என்று சொல்வது சந்தேகமின்றி குஃபர்தான்
இறைநிராகரிப்புதான்! ஆனால் நாவு தடுமாறியதே தவிர இதயமோ இறையைப்
புகழவும் நன்றி செலுத்தவும் தான் நாடியது என்பதால் அந்த வார்த்தை
மன்னிப்பைப் பெற்றது!

இதே போன்று தான் ஒருவன் பிற்தொருவனைத் தவறுதலாகத் திட்டி விடுவதும்
பேசிவிடுவதும்! வேண்டுமென்றே திட்டும்பிட்டுப் பேசவில்லை என்றிருந்தால் அது
குற்றத்திற்குரியதோ தண்டனைக்குரியதோ அல்ல! இதே போன்று ஒருவன்
வேண்டுமென்றில்லாமல் தவறுதலாக தன் மனைவியை தலாக் - மணவிலக்கு
சொன்னால் அதனால் எந்தப் பாதிப்பும் இல்லை. நா தவறி வெளிப்படும்
இதுபோன்ற வார்த்தைகளின் சட்டநிலை அபத்தமாகச் சொல்கிற சத்தியத்தைப்
போன்றதாகும். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அல்லாஹ்வின் மீது
சத்தியமாக! என்று அபத்தமாக - வீணாகச் சொல்வதால் எதுவும்
வினையமாகஆகாது! குர்ஆன் கூறுகிறது:

"(உள்ளோக்கம் எதுவுமின்றி) தற்செயலாக நீங்கள் செய்யும் அபத்தமான
சத்தியங்களுக்காக அல்லாஹ் உங்களைக் குற்றம் பிடிக்க மாட்டான். ஆனால்
நீங்கள் உள்ளத்தால் நாடிச்செய்யும் சத்தியங்களுக்காக உங்களைக் குற்றம்
பிடிப்பான்" (2:225)

ஆனால் இறைநிராகரிப்பு (குஃபர்) வார்த்தையைப் பரிசாசத்திற்காகப் பேசுவன்
பாவியே! அவன் நிராகரிப்பாளனாகவே ஆகிவிடுகிறான். குர்ஆன் கூறுகிறது:

"(நீங்கள் என்ன பேசிக் கொண்டிருந்தீர்கள் என்று) அவர்களிடம் நீர்
கேட்பீராயின் நாங்கள் நகைச்சுவையாகவும் விளையாட்டாகவும்தான் பேசிக்
கொண்டிருந்தோம் என்று கூறுவர். அவர்களிடம் நீர் கேளும்: அல்லாஹ் வையும்
அவனுடைய வசனங்களையும் அவனுடைய தூதரையும் தான் நீங்கள் பரிசாசம்
செய்து கொண்டிருக்க வேண்டுமா?- நீங்கள் ஈமான் (நம்பிக்கை) கொண்ட பின்
நிராகரித்து விட்டீர்கள்!" (9:65)

இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை - கோட்பாடுகள் தொடர்பான வார்த்தை
களைப் பேசிப் பரிசாசம் செய்வது எந்தவகையிலும் கூடாது. பரிசாசம்
செய்பவன் ஆழமான பொருள்கொண்டு- அர்த்தம் வைத்தே பேசுகிறான்., சிரித்து
மகிழ்கிறான். எனவே குஃபர் - நிராகரிப்பு வார்த்தை பேசி பரிசாசம் செய்பவன்
பாவியே ஆவான்.

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள்

அண்ணல் நபி(ஸல்) அவர்கள் ஹிஜ்ரத்தை மேற்கொண்டு மதீனா வந்தபொழுது அனஸ்(ரலி) அவர்கள் எட்டு வயது சிறுவர். அவர்களை, அவர்களின் தாயார் உம்மு ஸு லைம்(ரலி) அவர்கள் நபியவர்களிடம் அழைத்துவந்து: அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதோ என் மகன் அனஸ். இவர் உங்களோடு இருந்து உங்களுக்குப் பணிவிடை செய்யட்டும். இவருக்கு தீன் - இறைமார்க்கம் போதியுங்கள்., நல்லொழுக்கம் புகட்டுங்கள் என்று சொல்லி ஒப்படைத்தார்கள்! அன்றிலிருந்து நபி(ஸல்) அவர்களுக்கு, அவர்கள் மரணம் அடையும்வரையில் பணிவிடை செய்யும் பெரும் பேறு பெற்றார்கள், அனஸ்(ரலி) அவர்கள்! நபி(ஸல்) அவர்களது தலைமையில் நடைபெற்ற எட்டுப் போர்களில் கலந்துகொண்டார்கள்!

இவர்களின் குறிப்புப் பெயர் அபூ ஹம்ஸா. மதீனாவில் இவர்களது கோத்திரம் புகழ்பெற்ற கஸ்ரஜ் கோத்திரமாகும். பனூ நஜ்ஜார் கிளையைச் சேர்ந்த இவர்களுடைய மாமன்மார்கள் நபி(ஸல்)அவர்களுக்குத் தாய்வழி உறவினர்களாவர். உமர்(ரலி) அவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் பஸராவில் குடியேறிய அனஸ்(ரலி) அவர்கள், ஹிஜ்ர 93 ஆம் ஆண்டு அங்கேயே மரணம் அடைந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்களது வயது 103 என்றும் 93 என்றும் இரு கருத்துகள் உள்ளன. ஸஹாபாக்களில் இறுதியாக மரணம் அடைந்தவர்கள் இவர்களே! அன்னாரிடமிருந்து 1286 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

www.whicaz200

ஹதீஸ் எண்:16,17,18 சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதித்தால!

ஹதீஸ் 16

அபூ முஸா அல் - அஷ்அரி(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக அல்லாஹ், பகலில் பாவம் செய்த மனிதன் பாவமீட்சி தேடட்டும் என்பதற்காக இரவில் தனது கையை விரித்து வைக்கிறான். இரவில் பாவம் செய்தவன் பாவமீட்சி தேடட்டும் என்று பகலில் கையை விரித்து வைக்கிறான். (இது) சூரியன் மேற்கில் இருந்து உதயமாகும் வரையில் (நடந்துகொண்டிருக்கும்)' நூல்: முஸ்லிம்

ஹதீஸ் 17

அபூ ஹு ரைரா(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதயமாவதற்கு முன் (அதாவது யுக முடிவு நாள் வருவதற்கு முன்) யார் பாவமீட்சி தேடுகிறாரோ அவரை அல்லாஹ் மன்னித்துவிடுகிறான்' (நூல்: முஸ்லிம்)

ஹதீஸ் 18

உமர்(ரலி)அவர்கள்அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: 'நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதனின் பாவமன்னிப்புக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்கிறான்., அம்மனிதனின் உயிர் ஊசலாடும் கட்டத்தை அடையாதிருக்கும் வரையில்!' (நூல்:திர்மதி)

தெளிவுரை

இந்த முன்று நபிமொழிகளின் கருத்து இதுதான்: பாவம் செய்த மனிதனை இறைவன் உடனுக்குடன் தண்டிப்பதில்லை. பாவமன்னிப்புத் தேடுவதற்கு அவனுக்கு அவகாசம் அளிக்கிறான். மனிதன் தாமதமாகப் பாவமன்னிப்புத் தேடினாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறான்.

ஒருவன் பகலில் பாவம் செய்துவிட்டு இரவில் தான் தாமதமாகத் தான் மன்னிப்புக் கோருகிறான் என்றாலும் அல்லாஹ் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறான். இதே போன்று இரவில் பாவம் செய்த மனிதன் உடனே பாவமீட்சி தேடாமல் விடிந்த பிறகு தான் பகலில் தான் பாவமன்னிப்புத் தேடுகிறான் என்றாலும் அல்லாஹ் அதனை ஏற்று அவனுக்கு மன்னிப்பு வழங்குகிறான். தன் மீது நம்பிக்கை கொண்ட மனிதன் திருந்தவேண்டும். நல்வழியில் திரும்ப வேண்டும் என்பதுதான் இறைவனின் விருப்பம். எனவேதான் மனிதனது தாமிதமான பாவமீட்சியையும் ஏற்றுக் கருணை பொழிகிறான்.

ஆனால் அதற்கும் ஓர் எல்லை உண்டு. அதுதான் சூரியன் மேற்கில் இருந்து உதயமாவது. அப்படி சூரியன் மேற்கில் இருந்து உதயமாகி விட்டால் பாவமன்னிப்பு வழங்குவது முடிவடைந்துவிடும்.

சூரியன் எப்படி மேற்கில் உதயமாகும்? கிழக்கில் உதயமாவது தானே உலகின் நியதி என்று இங்கு ஒருகேள்வி எழலாம்!

ஆம்! இறைவன் சூரியனைப் படைத்த காலம் முதல் அது கிழக்கில்

இருந்துதான் உதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் யுக முடிவுநாள்
 நெருங்கும்பொழுது அது மேற்கில் உதித்து வரும்!
 அதாவது, பூமியின் வேகச் சுழற்சி படிப்படியாகக் குறைந்து வரும் பொழுது
 அது தலைகீழாகச் சுழலத் தொடங்கும். கிழக்கு நோக்கிச் சுற்றிக்
 கொண்டிருக்கும் பூமி, மேற்கு நோக்கிச் சுற்றத் தொடங்கும். அப்பொழுது
 சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதயமாவதாகத் தோன்றும்!
 கோளங்களின் சுழற்சியில் இப்படிப்பட்ட மாற்றத்தை மக்கள் காணும் பொழுது
 எல்லோரும் ஈமான் - இறைநம்பிக்கை கொள்வார்கள். யூதர்கள், கிறிஸ்தவர்கள்
 உள்ளிட்ட எல்லா நிராகரிப்பாளர்களின் உள்ளங்களிலும் திடீர் விசுவாசம்
 பிறக்கும். ஆனால் யார் யாரெல்லாம் அதற்கு முன்பு நம்பிக்கை
 கொள்ளவில்லையோ அவர்களின் ஈமான் அவர்களுக்குப் பயனளிக்காது!
 சூரியன் மேற்கில் இருந்து உதயமாவதைக் கண்டதும் எல்லோரும் அஞ்சி
 நடுங்குவார்கள்! ஐயோ! நாம் பாவங்களிலேயே முழுகிக்கிடந்து விட்டோமே!
 இதோ! கேள்வி கணக்கு கேட்கப்படும் மறுமைநாள் உண்மையாகிவிட்டதே!
 என்று பதறித்துடித்து அவசர அவசரமாக பாவ மீட்சி தேடுவார்கள். ஆனால்
 மறுமைக்கான அடையாளங்கள் வெளிப்படத் தொடங்கிவிட்டால் ஈமான்
 கொள்வதோ பாவமீட்சி தேடுவதோ எவ்விதப் பயனும் அளிக்காது.
 இதே போன்று தான் மனிதன் நன்கு ஆரோக்கியமாக வாழும்போதே பாவமீட்சி
 தேடி இறைவனின் மன்னிப்பைப் பெற்றிட வேண்டும். காலம் முழுவதும்
 தீமைகளைச் செய்து கொண்டிருந்துவிட்டு - இறைமறையின்
 எச்சரிக்கைகளையும் இறைத்தூதரின் அறிவுரைகளையும் அலட்சியப் படுத்திக்
 கொண்டே இருந்து விட்டு உயிர் தொண்டையை அடைத்து நிற்கும் மரண
 வேளையில் பாவமீட்சி தேடினால் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது.
 இந்தவிவரம் குர்ஆனிலும் நேரடியாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது:
 'எவர்கள் தீய செயல்கள் புரிந்தவண்ணம் இருந்து, அவர்களில் ஒருவருக்கு
 மரணம் நெருங்கும்போது இப்பொழுது நான் பாவமீட்சி தேடுகிறேன் என்று
 சொல்கிறாரோ அத்தகையவர்களுக்குப் பாவமன்னிப்பு கிடையாது' (4:18)
 கேள்விகள்

- 1) மனிதனின் பாவமன்னிப்புக் கோரிக்கையை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்வதற்குரிய கால அவகாசம் என்ன? அதில் எத்தனை வகைகள் உள்ளன?
- 2) சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதயமாகும் என்பதன் விளக்கம் என்ன?
- 3) இந்நபிமொழிகளின் அறிவிப்பாளர்கள் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

ஹதீஸ் எண்:19 காலுறை மீது மஸஹ் செய்வதன் சட்டம

ஹதீஸ் 19

ஸிர்ரு பின் ஹு பைஸ் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: காலுறைகளின் மீது மஸஹ் செய்வது பற்றி கேட்பதற்காக நான் ஸஃப்வான் பின் அஸ்ஸால் (ரலி) அவர்களிடம் வந்தேன்.

"அப்பொழுது அவர்கள் ஸிர்ரே! என்ன விஷயமாக வந்துள்ளீர்? என வினவினார்கள்"

"கல்வியைத் தேடித்தான்" என்றேன்.

"கல்வியைத் தேடுவருக்காக - அவரது தேடல் குறித்து திருப்தி அடைந்தவாறு மலக்குகள் தங்கள் இறக்கைகளைத் தாழ்த்துகிறார்கள்" என்றார்கள். நான் சொன்னேன்: மலம், சிறுநீர் கழித்த பிறகு (உளு செய்யும்போது) காலுறைகளின் மீது மஸஹ் செய்வதென்பது என் மனத்தில் ஒருநெருடலை ஏற்படுத்திவிட்டது. நீங்கள் நபி(ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர். எனவேதான் உங்களிடம் விளக்கம் கேட்கலாம் என வந்தேன். நபியவர்கள் இதுவிஷயத்தில் ஏதேனும் சொல்ல நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்களா?"

அவர்கள் சொன்னார்கள்: "ஆம்! நாங்கள் பயணம் மேற்கொண்டால் மலஜலம் கழித்தாலோ தூங்கினாலோ (உளுவீன்பொழுது) எங்கள் காலுறை களை முன்று பகல் - இரவுகளுக்குக் கழற்ற வேண்டாமென நபி(ஸல்) அவர்கள் எங்களை ஏவுவார்கள் - பெருந்துடக்கு நீங்கலாக!

"அன்பு கொள்வது பற்றி நபி(ஸல்) அவர்கள் ஏதாவது கூறக் கேட்டிருக்கிறீர்களா?"

"ஆம்! ஒரு தடவை நாங்கள் நபி(ஸல்) அவர்களுடன் பயணம் புறப்பட்டிருந்தோம். நாங்கள் அவர்களுடன் இருந்து கொண்டிருந்தபோது ஒரு நாட்டுப்புற மனிதர், அவருக்கே உரிய உரத்தகுரலில் நபி(ஸல்) அவர்களை நோக்கி- ஏ முஹம்மத்! என அழைத்தார். நபி(ஸல்) அவர்களும்- அவரது குரலுக்கு ஈடாக குரலுயர்த்தி "பெற்றுக்கொள்வீராக" என்று அவருக்குப் பதில் அளித்தார்கள்.

நான் சொன்னேன்: "நாசமாகப் போவாய்! குரலைத் தாழ்த்து! நீ நபியவர்களின் சமூகத்தில் இருக்கிறாய்! இப்படிக் குரலுயர்த்துவது உனக்குத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது!" என்று. அதற்கு அவர், அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நான் குரலைத் தாழ்த்தமாட்டேன்.

அந்த நாட்டுப்புறத்துக்காரர் கேட்டார்: "ஒரு மனிதன் தன் சமூகத்தினரை நேசிக்கிறான். ஆனால் (அமல் விஷயத்தில்) அவர்களைச் சென்றடையாமல் இருக்கிறான்?"

அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: "ஒரு மனிதன் யாரை

நேசித்தானோ அவர்களுடனேதான் மறுமைநாளில் இருப்பான் - இவ்வாறாகத் தொடர்ந்து பலவிஷயங்களை அவர்கள் எங்களுக்கு அறிவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இறுதியில் மேற்குத் திசையில் ஒரு வாசல் படைக்கப் பட்டிருப்பது பற்றி எடுத்துரைத்தார்கள். அது எத்துணை விசாலமானது என்றால், அதன் அகலத்தின் நடை பயணம் (அல்லது ஒருபயணி அதன் அகல வாட்டில்) நாற்பது அல்லது எழுபது ஆண்டுகள் நடந்து செல்லும் அளவு இருக்கும். (அறிவிப்பாளர்களில் ஒருவராகிய ஸுஃப்யான் (இப்னு உயைனா) என்பார் கூறுகிறார்: "அது ஷாம் தேசத்தை நோக்கியதாகும்")
வானங்கள், பூமியைப் படைத்த காலத்திலேயே அந்தவாசலையும் அல்லாஹ் படைத்துவிட்டான். அந்தவாசல் பாவமீட்சிக்காகத் திறந்தே இருக்கும். சூரியன் மேற்கில் உதிக்கும் வரையில் அது முடப்படமாட்டாது" - இதனை இமாம் திர்மிதி(ரஹ்) அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் இது, ஹஸன் - ஸஹீஹ் என்றும் சொல்லியுள்ளார்கள்.

தெளிவுரை

பாவமீட்சி தேடுவதற்கான காலம் எப்பொழுது முடிவடையும் என்பதை விளக்கும் நபிமொழிகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். இதற்காகவே இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள் இதனை இங்கு கொண்டுவந்துள்ளார்கள்.

இந்த மாழியிலிருந்து இன்னும் பலவிஷயங்கள் தெரிய வருகின்றன.

முதலாவதாக, கல்வியின் சிறப்பு. கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்காக வானவர்கள் இறக்கையைத் தாழ்த்துகிறார்கள். அதாவது, அவரது முயற்சிக்கு உதவியும் ஒத்துழைப்பும் பாதுகாப்பும் அளிக்கிறார்கள்.

இங்கு இல்மு-கல்வி எனும் வார்த்தை நபி(ஸல்) அவர்கள் கொண்டு வந்த ஷரீஅத்தின் கல்வியைச் சுட்டுகிறது. அத்துடன் அதற்கு வலிவும் பொலிவும் சேர்க்கிற அனைத்துக் கல்விகளுக்கும் அவற்றின் உபகரணங்களுக்கும் இந்தச் சிறப்பு உண்டு.

ஸிர்ரு இப்னு ஹுபைஸ்(ரஹ்) என்பார் நபித்தோழர்களுக்கு அடுத்த தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்! அவரது உள்ளத்தில் ஓர் ஐயம் எழுந்தது. காலுறைகளை அணிந்திருப்பவர் உரு செய்யும்பொழுது அவற்றின் மீது

மஸஹ் செய்வது (ஈர்க்கையால் தடவுவது) கூடுமா? குர்ஆனில்-"இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களே! நீங்கள் தொழுகைக்காகச் செல்லும் பொழுது உங்கள் முகங்களையும் முழுங்கைகள் வரை உங்கள் கைகளையும் கழுவுங்கள். மேலும் உங்கள் தலைகளை ஈர்க்கையால் தடவுங்கள். மேலும் உங்கள் கால்களைக் கணுக்கால்கள் வரை கழுவுங்கள்" (5:6) என்று இறைவன் கட்டளையிட்டபடி பாதங்களைக் கழுவ வேண்டியதில்லையா? என்பதே அந்த ஐயம்!

இதற்கு பிரபல நபித்தோழர் ஸுஃப்வான்(ரலீ) அவர்கள் விளக்கம் அளித்தார்கள். இதிலிருந்து-காலுறை மீது மஸஹ் செய்வதுதான் சிறந்தது என்பது தெரிய வருகிறது!

புகாரியிலும் முஸ்லிமிலும் இடம் பெற்றுள்ள இன்னொரு நிகழ்ச்சியும் இதற்கு ஆதாரம் சேர்க்கிறது. முஃகீராபின் ஷு அபா(ரலீ) அவர்கள் அறிவிக் கிறார்கள்:

"நான் ஒருதடவை நபி(ஸல்) அவர்களுடன் பயணம் சென்றிருந்தேன்.

நபியவர்கள் உரு செய்தார்கள். அப்பொழுதுநான், அவர்களின் காலுறைகளைக்

கழற்றுவதற்காகக் குனிந்தேன். நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்:

"அவற்றை விட்டுவிடும். நான் அவற்றைச் சுத்தமான நிலையிலேயே மாட்டியுள்ளேன்" பிறகு நபியவர்கள் அவற்றின்மீது மஸஹ் செய்தார்கள்,. - ஆனால் காலுறைகளின் மீது மஸஹ் செய்யலாம் என்பதற்குச் சில நபந்தனைகள் உள்ளன.

1) உளு செய்துகொண்டு காலுறைகளை அணிந்திருக்க வேண்டும். மேலேசொன்ன-முஃகீரா(ரலி) அவர்களது அறிவிப்பில் இது தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

எனவே தயம்மும் செய்துகொண்டு காலுறைகள் அணிந்திருந்தால் பிறகு உளு செய்யும்பொழுது அவற்றின் மீது மஸஹ் செய்வது கூடாது. ஏனெனில் தயம்மும் என்பது உளுவுக்கான மாற்று ஏற்பாடுதான்! அத்துடன் அது முகத்திலும் கைகளிலும் மட்டும் மேற்கொள்ளும் சுத்தமே ஆகும்!

2) சிறு துடக்கை நீக்குவதற்கான உளுவில் மட்டுமே மஸஹ்! பெருந்துடக்கை நீக்குவதற்கான குளிப்பில் மஸஹ் செய்வது போதுமாகாது! **பெருந்துடக்கு நீங்கலாக** என இந்நபிமொழியில் வந்துள்ள வார்த்தை இதனைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

ஆனால் காயத்திற்காக ஓர் உறுப்பில் கட்டுப்போடப்பட்டு அது அவிழக் கூடாத நிலையில் இருந்தால் குளிப்பின்போது அதன் மீது மஸஹ் செய்யலாம். தலை மஸஹ் குளிப்பில் இல்லை., அத்துடன்-பெருந்துடக்கை நீக்கு தவதற்கான சுத்தம் பெரிய அளவிலானதாக உள்ளது. எனவே அதில் காலுறைகளைக் கழற்றிப் பாதங்களைக் கழுவுவது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது! இவ்வாறாக கியாஸ் எனும் ஒப்பீட்டாய்வும் கடமையான குளிப்பில் காலுறைகளின் மீது மஸஹ் இல்லை என்பதையே வலியுறுத்துகிறது!

3) நபி(ஸல்) அவர்கள் வரையறை செய்த காலத்திற்குள் மஸஹ் செய்தல் இருக்க வேண்டும். அலீ(ரலி) அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்: "ஊரில் தங்கியிருப்பவருக்கு ஒருபகல் ஓர் இரவு என்றும் பயணிக்கு முன்று பகல்கள் என்றும் (காலுறையின் மீது மஸஹ் செய்வதற்கு) நபி(ஸல்) அவர்கள் கால நிர்ணயம் செய்தார்கள்" (நூல்: முஸ்லிம்)

நிர்ணய காலத்திற்குப் பிறகு உளு செய்யும்பொழுது பாதங்களைக் கழுவியாக வேண்டும். மேலும் மஸஹ் அனுமதிப்பட்ட காலத்தில்கூட இடையில் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் காலுறைகளைக் கழற்றாமல் இருக்க வேண்டும். அப்படிக் கழற்றியாக வேண்டியது வந்தால் அத்துடன் அனுமதி காலம் முடிவடைந்தது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இங்கு இன்னொன்றையும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். நிர்ணய காலம் முடிந்த நேரத்தில் நீங்கள் உளுவுடன் இருந்தால் நீங்கள் அதனுடனேயே நீடிக்கலாம். பிறகு சுத்தம் நீங்குகிறபோதுதான் மஸஹ்க்கான அனுமதி முடிவுக்குவரும்.

பிறகு செய்யும் உளுவில் பாதங்களைக் கழுவி நீங்கள் காலுறைகளை அணிந்தால் அதிலிருந்து புதிய கால அவகாசம் தொடங்கும்.

அந்த நாட்டுப்புறத்தாரின் கேள்வி!

விளக்கம் கேட்டுவந்த நாட்டுப்புறத்தார் நபி(ஸல்) அவர்களைக் குரலுயர்த்தி அழைத்தபொழுது-அப்படி அழைப்பது கூடாது., நபியவர்களின் சமூகத்தில் குரலுயர்த்திப் பேசுவதே தடை என்று அவருக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இது பின்வரும் இறைவசனத்தின் கட்டளையாகும்:

"இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களே! உங்களது குரலை நபியின் குரலுக்கு மேல் உயர்த்தாதீர்கள்! மேலும் உங்களில் ஒருவர் மற்றவரிடம் குரலுயர்த்திப் பேசுவது போல் நபியிடம் உயர்ந்த குரலில் பேசாதீர்கள். நீங்கள் செய்த நற்செயல்கள் அனைத்தும் - நீங்கள் அறியாத நிலையிலேயே வீணாகிப் போய்விட வேண்டாம்" (49: 3)

ஆனாலும் நாட்டுப்புற மக்கள் ஒழுங்குமுறைகள் அறியாதவர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் நகரத்து மக்களை விட்டும் தூரமானவர்கள். நற்கல்வியும் நல்ல பழக்கவழக்கங்களும் கிடைக்கப் பெறாதவர்கள்! அதனால் தான் அவர் நபியவர்களைக் குரலுயர்த்தி அழைத்தார். குரலைத் தாழ்த்தமாட்டேன் என்றும் சொன்னார்.

அந்த மனிதருக்கு அவரைப் போலவே குரலுயர்த்திப் பதிலளித்து, அவரது செயல் விரும்பத்தக்கதல்ல என்று உணர்த்தினார்கள், நபியவர்கள். இந்தப் பாணி நயமானது. எவர் மனத்தையும் புண்படுத்தாதது. ஏனெனில் அண்ணல் நபி(ஸல்) அவர்கள் அனைவரிடமும் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளும் நற்குணம் கொண்டவர்கள். அவரவரது அறிவின் கொள்ள எவிற்கு ஏற்ப அனைவருக்கும் மரியாதை கொடுப்பவர்கள்!

இங்கு நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியது, அந்த நாட்டுப் புறத்து மனிதர் கேட்ட கேள்வியே! அது மிக முக்கியமானது. அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் அளித்த பதில் அதனினும் முக்கியமானது. அதனை மீண்டும் ஒருமுறை படித்துப் பாருங்கள்.

"ஒருமனிதன் யாரை நேசித்தானோ அவர்களுடனேயே மறுமை நாளில் இருப்பான்"

ஆகா! எத்துணை மகத்தான அருட்கொடை! உண்மையான அன்புக்குக் கிடைத்த பலன் எத்துணை சிறந்தது?

மற்றொரு தடவை அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் நேசித்த

மனிதரை நோக்கி நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: "நிச்சயமாக யாரை நீர் நேசித்தீரோ அவர்களுடனேயே இருப்பீர்"

இதனை அறிவித்த அனஸ்(ரலி) அவர்கள் சொன்னார்கள்: "நான் ரஸூலுல்லாஹ்(ஸல்) அவர்களையும் அபூபகர், உமர் (ரலி-அன்ஹு ம்) ஆகியோரையும் நேசிக்கிறேன். மறுமை நாளில் அவர்களுடன் இருப்பதையே விரும்புகிறேன்" (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

இவ்வாறே நாமும் அல்லாஹ்வையும் நபி(ஸல்) அவர்களையும் அவர்களின் தோழர்களையும் குறிப்பாக நேர்வழிபெற்ற கலீபாக்களையும் நேசிப்போம். அதற்குப் பின்னர் வாழ்ந்த தீனின் - இறைமார்க்கத்தின் முன்னோடிகளையும் இமாம்களையும் நேசிப்போம். அவர்களின் மீதான அன்பை, நம் உள்ளத்தில் நிலைப்படுத்தி உறுதியேற்போம். அதற்கு அல்லாஹ்வைச் சாட்சியாக்குவோம்! தன் சமுதாயத்தின்மீது உண்மையான அன்பு செலுத்தும் ஒருமுஸ்லிம் நாளை மறுமை நாளில் அவர்களுடனேயே எழுப்பப்படுவார்., அனைவரும் நபி(ஸல்) அவர்களின் தடாகத்தில் தண்ணீர் அருந்தும் பேறு பெறு வார்கள் என்பது எத்துணை மகத்தான நற்செய்தி!

அதே நேரத்தில் அந்த முஸ்லிம் இஸ்லாத்தின் எதிரிகளை வெறுத்திட வேண்டும். அது அவர் மீதான கடமை என்பதையும் மறந்திடக் கூடாது.

அவர்கள் இறைவனுக்கும் இறைத்தூதருக்கும் பகைவர்கள். தவ்ஹீத் - ஏகத்துவக் கொள்கைக்கும் இறைத்தூதரின் ஸுன்னத்- நடைமுறை களுக்கும் எதிராகச் செயல்படுபவர்கள் எனத் தெரிந்தபிறகும் ஒருமுஸ்லிம் அவர்களுடன் நட்போ நேசமோ வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது! இறைவன் கூறுகிறான்:

"இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களே! எனக்கும் உங்களுக்கும் பகை வர்களாய் இருப்பவர்களை நண்பர்களாக்கிக்கொள்ளாதீர்கள்" (குர்ஆன் 60: 1)

ஆக, ஒருபொதுவான சட்ட நியதியை இந்நபிமொழி நமக்கு வழங்கு கிறது: ஒரு மனிதன் யாரை நேசித்தானோ அவர்களுடனேயே இருப்பான்,, நல்லவர்களை நேசித்தால் நல்லவர்களுடன் இருப்பான்., தீயவர்களை நேசித் தால் அத்தீயவர்களுடன்தான் இருப்பான்!

அறிப்பாளர் அறிமுகம் - ஸிர்ரு பின் ஹு பைஸ் (ரஹ்)

ஸிர்ரு பின் ஹு பைஸ் அவர்கள் தாபிஈன் (எனும் நபித்தோழர்களை அடுத்த) தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர். இவர்கள் அறியாமைக் காலத்தையும் கண்டுள்ளார்கள். ஸஃப்வான் பின் அஸ்ஸால் (ரலி) அவர்கள் நீங்கலாக உமர் (ரலி) அவர்கள் மற்றும் அலீ (ரலி) அவர்கள் ஆகியோரிடமும் ஹதீஸ்களைச் செவியேற்றுள்ளார்கள். மேலும் புகழ்பெற்ற நபித்தோழர்களாகிய - உபை பின் கஅப், இப்னு மஸ்வூக், அப்பாஸ், அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் ஆஸ் (ரலி) போன்றவர்களிடம் இருந்தும் ஹதீஸ்களை அறிவித்துள் ளார்கள். 122 வயது வரை வாழ்ந்த இவர்கள் ஹஜ்ஜாஜ் பின் யூசுப் காலத்தில் ஜமாஜிம் யுத்தத்தில் மரணம் அடைந்தார்கள்.

ஹதீஸ் எண்:20 நூறு கொலை செய்தவனுக்கும் மன்னிப்பு உண்டு. ஆனால்?

ஹதீஸ் 20

அபூ ஸயீதில் குத்ரி (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்து சென்ற சமுதாயத்தில் ஒருமனிதன் இருந்தான். அவன் தொன்னூற்றி ஒன்பது பேரைக் கொலை செய்திருந்தான்! பிறகு அவன், இந்தப் புவிவாழ் மக்களில் அதிகம் அறிந்த வர் யார் என்று விசாரித்தான். ஒரு குறவியின் பக்கம் அவனுக்கு வழி காட்டப்பட்டது. அவரிடம் வந்தான். நான் தொன்னூற்றி ஒன்பது பேரைக் கொலை செய்துவிட்டேன். எனக்கு மன்னிப்பு உண்டா? என்று அவரிடம் கேட்டான். அவர், கிடையாது என்று சொல்லி விட்டார். உடனே அவரையும் கொலை செய்து அவருடன் நூறைப் பூர்த்தியாக்கினான்.

பிறகு இப்புவி வாழ் மக்களில் அதிகம் அறிந்தவர் யார் என்று கேட்டான். கல்லி அறிவுபெற்ற இன்னொரு மனிதரின் பக்கம் அவனுக்கு வழிகாட்டப் பட்டது. (அவரிடம் சென்று) கேட்டான்: நான் நூறு பேரைக் கொலை செய்துள்ளேன்., எனக்குப் பாவமன்னிப்பு உண்டா?

அவர் சொன்னார்: ஆம், உண்டு! பாவமன்னிப்புப் பெறவிடாமல் உன்னை யாரால் தடுக்க முடியும்? நீ இன்ன இன்ன ஊருக்குச் செல்! அங்கு, அல்லாஹ்வை வணங்கிவழிபட்டுக் கொண்டிருக்கும் மக்கள் உள்ளனர்., அவர்களுடன் சேர்ந்து நீயும் அல்லாஹ்வை வணங்கு. உனது சொந்த ஊருக்கு நீ திரும்பி விடாதே! அது கெட்டதொரு பூமியாகும்!

உடனே அவன் (அந்த ஊரை நோக்கிப்) புறப்பட்டான். பாதி வழி வந்திருக்கும்பொழுது மரணம் அவனைத் தழுவிக்கொண்டது! அவனைக் கைப்பற்றும் விஷயத்தில் கருணைமலக்குகளும் தண்டனை மலக்குகளும் தர்க்கம் செய்யலானார்கள்!

கருணை மலக்குகள் சொன்னார்கள்: இவன் பாவமீட்சி தேடியவனாக - தனது இதயத்தால் அல்லாஹ்வின் பக்கம் முன்னோக்கியவனாக வந்துள்ளான்., என்று! தண்டனை மலக்குகள் சொன்னார்கள்: இவன் எந்த ஒரு நன்மையையும் செய்யவில்லை., என்று!

இந்நிலையில் வேறொரு மலக்கு மனித வடிவத்தில் அங்கு வந்தார். அவரைத் தங்களுக்கிடையே தீர்ப்பு வழங்கும் நடுவராக்கினார்கள், அந்த மலக்குகள். அவர் சொன்னார்: இரண்டு ஊர்களுக்கும் இடைப்பட்ட தூரத்தை அளந்து பாருங்கள். இந்த மனிதன் எந்த ஊரின் பக்கம் நெருக்கமாக இருக்கிறானோ அந்த ஊரைச் சேர்ந்தவனாவான்! ”

அவ்வாறு அளந்து பார்த்த பொழுது அவன்,எந்த ஊரை நாடி வந்தானோ அந்த ஊரின் பக்கம் நெருக்கமானவனாக இருந்தான். உடனே கருணை மலக்குகள் அவனைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள்!” (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

ஸஹீஹ் (முஸ்லிமின்) ஓர் அறிவிப்பில் வந்துள்ளது: "அவன் நல்ல ஊரின் பக்கமே ஒருசாண் அளவு அதிக நெருக்கமாக இருந்தான். எனவே அவ்வூர்வாசிகளுடன் சேர்க்கப்பட்டான்"

ஸஹீஹ் (முஸ்லிமின்) வேறோர் அறிவிப்பில் உள்ளது: "இந்த ஊருக்கு நீ தூரமாகிவிடு என்று அல்லாஹ் கட்டளையிட்டான்., மேலும் அந்த ஊருக்கு- நீ நெருக்கமாகிவிடு என்று கட்டளையிட்டான். மேலும் கூறினான்: (இப்பொழுது) இரு ஊர்களுக்கும் மத்தியில் அளந்து பாருங்கள் என்று! அதன்படி அந்த மனிதன் இந்த ஊரின் பக்கமே அதிக நெருக்கமாக இருக்கக் கண்டார்கள்!"

ஸஹீஹ் (முஸ்லிமின்) இன்னோர் அறிவிப்பில் உள்ளது: "அவன் தனது இதயத்தால் அந்த ஊரை நாடிப்புறப்பட்டான் "

தெளிவுரை

வாய்மையுடன் பாவமன்னிப்புத் தேடும் மனிதனுக்கு அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்பு உண்டு., அவன் செய்த பாவம் எவ்வளவு பெரிதாயினும் எவ்வளவு அதிகமாயினும் சரியே! ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் கருணை எல்லையில்லாதது! உலகின் எல்லாப் பொருள்களையும் வியாபித்து நிற்கக் கூடியது! இந்த உண்மைக்கு இன்னோர் ஆதாரமே இந்நபிமொழி.

நபி(ஸல்) அவர்கள் முற்காலச் சமுதாயத்தில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைத் தத்துவார்த்தமான முறையில் விளக்கிக்காட்டி பாவமீட்சி தேடுவதன் முக்கியத்துவத்தையும் சிறப்பையும் உணர்த்துகின்றார்கள்.

பாவமீட்சி தேடும் மனிதனுக்கு மன்னிப்பு கிடைக்கவேண்டுமாயின் அதற்கு மிகமுக்கியமான நிபந்தனை, அவன் மனம் திருந்தியிருக்க வேண்டும் என்பதே. பாவம் குறைவாக, லேசானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதல்ல. அவன் மனம் வருந்தி - திருந்தி வாழ முன்வந்து விட்டால் அவனது பாவம் எவ்வளவு கடுமையானதாக-கொடுமையானதாக இருந்தாலும் அவனுக்கு மன்னிப்பு உண்டு!

இந்தக் கருத்துக்கு ஓர் உவமை கூறி தத்துவார்த்தமாக விளக்கித் தருகிறார்கள், நபி(ஸல்) அவர்கள்! உவமையுடன் எடுத்துரைக்கும் கருத்துக்கள் மனதில் நன்கு பதிக்கின்றன! அவற்றைக் கடைப்பிடித்து வாழ வேண்டுமெனும் நல்லார்வமும் பிறக்கிறது. - மக்களின் உள்ளங்களில் கருத்துக்களை நயமாகப் புகட்டுவதில் நபி(ஸல்)அவர்கள் மேற்கொண்ட நுட்பமான பாணியாகும் இது!

மட்டுமல்ல இஸ்லாத்தின் அழைப்புப் பணியில் ஈடுபடுபவர்கள் மென்மை யாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். நல்லவற்றை நயமாக எடுத்துக்கூறி மக்களை இஸ்லாத்தின் பக்கம் அழைக்க வேண்டும். அவர்களை நிராசை அடையச் செய்துவிடக்கூடாது என்பதையும் இங்கு நபியவர்கள் நயமாக வலியுறுத்தியுள்ளார்கள்! இறைமார்க்கம் - ஆன்மீகம் பற்றிப் பேசுபவர்கள் - அறிவுரை கூறுபவர்கள் ஷரீஅத்தின் அடிப்படைகளை நன்கு அறிந்து அதன்படி செயலாற்றுவது அவசியம். அழைப்புப் பணியின் வழியில் இது ஓர் அடிப்படை அம்சமாகும்.

99 பேரைக் கொலை செய்த குற்றத்திற்கு மன்னிப்பு உண்டா என்ற கேள்விக்கு- ஆலயத்தில் அமர்ந்து வழிபட்டுவந்த அந்தத் துறவி தவறான பதிலைத் தந்தார். குற்றத்தின் கடுமையை மட்டுமே பார்த்தாரே தவிர பாவமீட்சி தேடிவந்த மனிதனின் மனமாற்றத்தைப் பார்க்கவில்லை., உனக்கு மன்னிப்பே கிடையாது என்று சொல்லி அவனை நிராசைகொள்ளச் செய்தார்.

ஆனால் மார்க்கத்தைக் கற்றுணர்ந்த அந்த அறிஞரின் அணுகுமுறை சரியாக இருந்தது. முதலில் - மன்னிப்புத் தேடிவந்த மனிதனின் மனத்தில் நம்பிக்கை ஒளி பாய்ச்சினார்., மன்னிப்புப் பெறவிடாமல் உன்னை யாரால் தடுக்க முடியும் என்று கூறி தைரியமீட்டினார்.

இரண்டாவதாக - இனி என்ன செய்ய வேண்டும்? என்ன செய்யக் கூடாது? எங்குச் செல்ல வேண்டும்? எங்குச் செல்லக்கூடாது என்று -செயல்படும் விதத்தையும் விளக்கினார். தீமை செய்த ஒருமனிதன் திருந்திய பிறகு மீண்டும் தீமையில் சிக்காதிருப்பதற்கு இது மிகமிக முக்கியம்! கெட்ட-மோசமான சூழ்நிலையை விட்டு வெளியேறிட வேண்டும்., நல்லோ ருடன் சேர்ந்து வாழவேண்டும்., இறைவழிபாடு செய்துவர வேண்டும்.

ஆகா! இது எத்துணை விவேகமான பதில்! கடும் முரடனின் கல்மனத்தையும் கனியச்செய்திடும் காரியசாத்தியமான அணுகுமுறை! பாவ மீட்சி தேடிப் புறப்பட்ட அந்த மனிதனிடம் - அந்த வழியில் எத்தனை சோதனைகள் வந்தாலும் பின்வாங்கக்கூடாது எனும் மன உறுதி இருந்தது. வாய்மையான எண்ணம் இருந்தது. இதனால்தான் நல்லோர் வாழ்ந்த ஊரை நோக்கிப் புறப்பட்டு - அதனை அடையும் முன்பே அவன் மரணம் அடைந்த நிலையிலும், எவ்வித நற்செயலும் அவன் செய்யவில்லை என்பது டனையும் அவனுக்கு மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டது. நல்லூரை நெருங்கி விட்டானா என்று மலக்குகளால் அளக்கப்பட்டு முடிவெடுக்கப்பட்டதாக நபி யவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருப்பது - உண்மையான மனமாற்றத்திற்கும் மனத் தூய்மைக்கும் இறைமார்க்கம் எத்துணை முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது என்பதை உணர்த்தவே! இறைவனின் ஆணைகளும் மலக்குமார்களின் செயல்களும் மிக நுட்பமானவை., அவற்றின் யதார்த்த நிலையை நம்மால் அறியமுடியாது., ஆனால் நாம் புரியும் பாஷையில் - பாணியில் நபியவர்கள் விளக்கச் சொல்லியுள்ளார்கள் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஸஹீஹ் முஸ்லிமின் பல்வேறு அறிவிப்புகளின் வாசகங்கள் உணர்த்தும் கருத்தும் இதுவே!

கொலைகாரன் திருந்தி மனம் வருந்தி பாவமீட்சி தேடினால் அவனுக்கு மன்னிப்பு உண்டு என்பதே ஷரீஅத் சட்ட வல்லுனர்கள் பெரும்பாலோரின் கருத்தாகும். ஆனால் புகழ்பெற்ற நபித்தோழர் இப்னு அப்பாஸ்(ரலி) அவர்களின் கருத்து- கொலை செய்தவனுக்கு மன்னிப்புக் கிடையாது என அறிவிக்கப் பட்டுள்ளது. ஏனெனில் அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறியுள்ளான்:

"ஓர் இறைநம்பிக்கையாளரை ஒருவன் வேண்டுமென்றே கொலை செய்துவிட்டால் அவனுக்குரிய தண்டனை நரகமாகும். அதில் அவன் நிரந்தரமாக வீழ்ந்துகிடப்பான். மேலும் அல்லாஹ் அவன் மீது கோபம்

கொண்டான். அவனை சபித்தும்விட்டான். மிகப் பெரிய வேதனையும் அவனுக்காகத் தயார் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது" (அல்குர்ஆன் 4: 95) ஆயினும் பெரும்பாலான அறிஞர்களின் கருத்தே சரியானதாகும். இப்பனு அப்பாஸ் (ரலீ) அவர்களின் கருத்து பின்வரும் விளக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்படுகிறது:

கொலை செய்தவனுக்குப் பாவமன்னிப்புக் கிடையாது என்பது கொலை செய்யப்பட்டவனைப் பொறுத்துச் சொல்லப்பட்டதாகும். அதாவது கொலை செய்தவனுடன் முன்று உரிமைகளின் தொடர்பு ஏற்படுகிறது.

- அல்லாஹ்வின் உரிமை
- கொலைசெய்யப்பட்டவனின் உரிமை
- கொலை செய்யப்பட்டவனின் வாரிசுகளின் உரிமை

அல்லாஹ்வின் உரிமையைப் பொறுத்தவரையில் - கொலை செய்தவன் பாவமீட்சி தேடினால் அல்லாஹ் மன்னிப்பு வழங்கிவிடுவான். குர்ஆனில் அல்லாஹ் கூறுகிறான் :

"(நபியே!) கூறுவீராக: தங்கள் ஆன்மாக்களுக்கு கொடுமை இழைத்துக் கொண்ட என் அடிமைகளே! அல்லாஹ்வின் கருணை பற்றி நம்பிக்கை இழந்துவிடாதீர்கள். திண்ணமாக அல்லாஹ் எல்லாப் பாவங்களையும் மன்னித்துவிடுகிறான்" (39:52) மற்றோர் இடத்தில்,

"மேலும் அவர்கள் அல்லாஹ்வுடன் வேறெந்தத் தெய்வத்தையும் அழைப்பதில்லை. (கொலைசெய்யக்கூடாதென) அல்லாஹ்வினால் தடை செய்யப்பட்ட எந்த உயிரையும் அவர்கள் கொலை செய்வதில்லை. மேலும் விபச்சாரமும் செய்வதில்லை. யாரேனும் இந்தச் செயல்களைச் செய்தால் அவன் தன் பாவத்திற்கான கூலியைப் பெற்றே தீருவான். மறுமை நாளில் அவனுக்கு இரட்டிப்புத் தண்டனை அளிக்கப்படும். அதிலேயே இழிவுக்குரியவனாக வீழ்ந்து கிடப்பான். ஆனால் எவர் மன்னிப்புக்கோரி இறைநம்பிக்கை கொண்டு நற்செயலும் புரிந்தாரோ அவரைத் தவிர! இத்தகையோரின் தீமைகளை அல்லாஹ் நன்மைகளாக மாற்றிவிடுகிறான்.

அவன் பெரும் மன்னிப்பாளனும் கிருபையாளனும் ஆவான்" (25:69 - 70)

கொலைசெய்யப்பட்டவனின் உரிமையைப் பொறுத்தவரையில் கொலை செய்தவனின் பாவமீட்சியினால் அவனுக்கு எந்தப் பயனும் கிடைக்கப்போவதில்லை., அவனது உயிர் திரும்பப்போவதில்லை. அவனது உரிமை நிறைவேறப் போவதில்லை. அவன் இறந்தது இறந்ததுதான். அவனிடம்

மன்னிப்பு கோரிடவும் முடியாது. அவனது உயிரைப் பறித்த குற்றத்தில் இருந்து பொறுப்பு நீங்கிடவும் முடியாது. கொலை செய்தவனின் மீதான ஒருகளங்க மாகவே அது நீடிக்கும்! மறுமை நாளில் அல்லாஹ் அவ்விருவருக்கும் மத்தியில் தீர்ப்பு வழங்குவான்.

இந்தக் கோணத்தில்தான் இப்னு அப்பாஸ்(ரலி) அவர்கள் இப்படிக் கருத்து தெரிவித்துள்ளார்கள்.

கொலைசெய்யப்பட்டவனின் வாரிசுகளின் உரிமையைப் பொறுத்த வரையில் கொலைசெய்தவன் தன்னை அவர்களிடம் ஒப்படைத்து தனது குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு, நீங்கள் விரும்பினால் என்னைக் கொன்று பழிதீர்த்துக்கொள்ளுங்கள். விரும்பினால் எனக்கு மன்னிப்பு வழங்குங்கள்! என்று சொல்லாத வரையில் அவனது பாவமீட்சிதேடல் நிறைவேறாது!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - அபூ ஸயீதுல் குத்ரி(ரலி) அவர்கள்

அபூ ஸயீதுல் குத்ரி(ரலி) அவர்கள் வயதின்மையின் காரணத்தால் உஹுத் போரில் கலந்துகொள்ளவில்லை. அதில் அவர்களின் தந்தை கொல்லப்பட்டு ஷஹீத் ஆனார்கள். அதற்குப் பிறகு நடந்த அனைத்துப் போர்களிலும் கலந்துகொண்டார்கள். இவர்களிடம் இருந்து ஏராளமான நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை சுமார் 1270 இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அபூ ஸயீதுல் குத்ரி(ரலி) அவர்கள், நபித்தோழர்களில் இளைய தலைமுறையில் ஷரீஅத் சட்டங்களை அதிகம் தெரிந்தவர்களாயும் சிறப்புக்குரியவர்களாயும் திகழ்ந்தார்கள். ஹிஜ்ரி 64 ஆம் ஆண்டு ஜு ம்ஆ நாளில் மரணம் அடைந்தார்கள். அவர்களது ஜனாஸா மதீனாவில் பக்ஃ மண்ணறையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஹதீஸ் எண்:21, தபூக் யுத்தமும் தடுமாற்றமும்

ஹதீஸ் 21

கஅப் இப்னு மாலிக்(ரலி) அவர்களின் மகனார் அப்துல்லாஹ் அறிவிக்கிறார்கள்: (இவர்தான் கஅப்(ரலி)அவர்கள் கண்பார்வை இழந்த காலத்தில் அவர்களை வழிநடத்தி அழைத்துச் செல்பவராக இருந்தார்.) கஅப்(ரலி) அவர்கள் தபூக் போரில் கலந்துகொள்ளாமல் நபியவர்களை விட்டும் பின்தங்கி விட்டபொழுது நடந்த நிகழ்ச்சி பற்றி இவ்வாறு அறிவித்ததை நான் கேட்டுள்ளேன்.

கஅப்(ரலி) அவர்கள் சொன்னார்கள்: நபி(ஸல்)அவர்கள் கலந்துகொண்ட எந்தப் போரை விட்டும் நான் எப்போதும் பின்தங்கியதில்லை., தபூக்

யுத்தத்தைத்தவிர! ஆனால் பற்று போரில் நான் கலந்து கொள்ளவில்லை என்பது வேறு விஷயம்! அதில் கலந்துகொள்ளாமல் இருந்த எவரும் கண்டிக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் நபி(ஸல்) அவர்களும் முஸ்லிம்களும் - குறைஷிகளின் வாணிபக் குழுவைத் தாக்குவதற்காகத்தான் புறப்பட்டிருந்தார்கள். அங்கே முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் அவர்களையும் அவர்களுடைய பகைவர்களையும் மோதச் செய்தான், அல்லாஹ்!

இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்காக நாங்கள் உறுதிமொழி கொடுத்த போது நடைபெற்ற நள்ளிரவு கணவாய் உடன்படிக்கையில் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் நான் ஆஜராகியுள்ளேன். அதற்குப் பகரமாக பதருப் போரில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கப்பெறுவதை நான் விரும்பவில்லை. அதைவிட பதருப் போர்தான் மக்களிடையே அதிகம் பேசப்படக்கூடியதாக இருந்தாலும் சரியே!

தபுக் போரில் நபி(ஸல்) அவர்களை விட்டும் நான் பின்தங்கி யிருந்தபோது நடைபெற்றது பற்றி நான் அறிவிப்பது என்னவெனில், நான் அதிக அளவு சக்தியும் செளகரியமும் முன்னெப்போதும் பெற்றிருந்ததில்லை. அல்லாஹ்வின் மீது சக்தியமாக! அதற்கு முன்பு ஒரு பொழுதும் கிரண்டு ஒட்டகங்கள் என்னிடம் இருந்ததில்லை. ஆனால் அந்தப் போரின்போது கிரண்டு ஒட்டகங்களை நான் சேகரித்து வைத்திருந்தேன்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் ஏதேனும் போருக்குப் புறப்பட நாடினால் அதனை மற்றொரு விஷயத்துடன் இணைத்து மறைத்தே பேசுவார்கள். இவ்வாறு இந்தப் போரும் வந்தது! நபியவர்கள் இந்தப் போருக்காகப் புறப்பட்டது கடுமையான வெயில் நேரத்தில்! அதுவும் நெடியதொரு பயணத்தை மேற்கொண்டார்கள்.

பாலைவெளியைக் கடந்து செல்ல நேர்ந்தது! எதிரிகளின் அதிக எண்ணிக்கை கொண்ட படையைச் சந்திக்க நேர்ந்தது! எனவே முஸ்லிம்கள் தங்களுடைய போர்த் தளவாடங்களைத் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக யதார்த்த நிலையை அவர் களுக்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் தெளிவாகக் கூறினார்கள். முஸ்லிம்கள் எங்கு நோக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்பது தமது நாட்டம் என்பதை வெளிப் படையாக அறிவித்தார்கள்.

நபி(ஸல்) அவர்களுடன் முஸ்லிம்கள் அதிக அளவில் புறப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களின் எண்ணிக்கை எந்த ஏட்டிலும் பதிவு செய்து வைக்கப்படவில்லை. (அதாவது அரசாங்கப் பதிவேடு என்று எதுவும் அப்பொழுது இல்லை)

கஅப்(ரலி) அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: போருக்குப் புறப்படாமல் தங்கி விடலாமென விரும்பும் எவரேனும் இருந்தால் நாம் கலந்து கொள்ளாதது பற்றி

அல்லாஹ்விடம் இருந்து வஹி (குர்ஆன் வசனம்) இறங்கினாலேதவிர அது யாருக்கும் தெரியப் போவதில்லை - என்றே எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்! நபி(ஸல்) அவர்கள் இந்தப் போருக்காகப் புறப்பட்ட நேரத்தில் கனிகள் கனிந்திருந்தன., நிழல்கள் நன்கு அடர்த்தியாகிவிட்டிருந்தன! நான் அவற்றின் மேல் அதிக மையல் கொண்டிருந்தேன்!

நபி(ஸல்)அவர்கள் போருக்கான ஏற்பாட்டைச் செய்து முடித்திருந்தார்கள். அவர்களுடன் முஸ்லிம்களும் அதற்கான ஏற்பாட்டை முழுமையாக்கி விட்டிருந்தார்கள். நானும் அவர்களுடன் போருக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வ தற்காகக் காலையில் புறப்படலானேன். ஆனால் எதையும் செய்து முடிக்காமலேயே திரும்பி வருவேன்.

நான் என் மனத்திற்குள் சொல்லிக்கொள்வேன்: நாம் நாடிவிட்டால் ஏற்பாட்டைச் செய்துமுடிக்கும் ஆற்றல் நம்மிடம் இருக்கத்தானே செய் கிறது!- இந்த எண்ணத்தான் தொடர்ந்து என்னைத் தாமதப்படுத்திக் கொண்டே இருந்தது! மக்களோ இடைவிடாது முயற்சிகள் மேற்கொண்ட வண்ணம் இருந்தனர்!

நபி(ஸல்)அவர்கள் தோழர்களுடன் ஒருநாள் அதிகாலையில் போருக்காகப் புறப்பட்டுவிட்டார்கள். நானோ அதுவரையில் எவ்வித ஏற்பாட்டையும் செய்து முடிக்காமலேயே இருந்தேன். பிறகு மறுநாள் காலையில் சென்றேன். எதையும் செய்து முடிக்காமலேயே திரும்பி வந்தேன். இவ்வாறு நான் தாமதமாகிக்கொண்டே இருந்தேன். படைவீரர்களோ மிக வேகமாகப் புறப் பட்டுச் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். வெகுதூரம் சென்றுவிட்டார்கள். நானும் பயணம் புறப்பட முனையத்தான் செய்தேன்., எப்படியேனும் அவர்களைப் பிடித்துவிட வேண்டும் என நாடத்தான் செய்தேன். அந்தோ! அப்படி நான் செய்தேனில்லையே! எனது விதியில் அந்தப் பாக்கியம் எழுதி வைக்கப் பட்டிருக்க வில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்!

நபி(ஸல்) அவர்கள் சென்ற பிறகு நான் மக்கள் மத்தியில் சென்றபொழுது - நயவஞ்சகனென்று இழித்துக் கூறப்பட்டவனையும் (பெண்கள் முதிய வர்கள், குழந்தைகள், நோயாளிகளைப் போன்ற) இயலாதவர்களையும் தக்க காரணம் உடையவர்களையும் தவிர என்னைப்போல் போருக்குக் கிளம்பா திருந்த எவரையும் நான் காணவில்லை., இது எனக்கு மிகுந்த துயரம் அளிக்கலானது!

நபி(ஸல்) அவர்கள் தபூக் சென்றடையும் வரையில் என்னைப் பற்றி எதுவும் கூறவில்லை. தபூக்கில் மக்கள் மத்தியில் அவர்கள் அமர்ந்திருந்த பொழுது கேட்டார்கள்: கஅப் பின் மாலிக் என்ன செய்தார்? பனூ ஸலிமா குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் பதில் சொன்னார்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர்

அணிந்திருக்கும் வேஷ்டியும் மேலங்கியும் அவரைத் தடுத்துவிட்டன! தமது ஆடையழகைக் கண்டு பூரிப்படைவதே அவரது வேலை!

அதற்கு முஆத் பின் ஜபல்(ரலி) அவர்கள் சொன்னார்கள்: நீ எவ்வளவு மோசமான வார்த்தையைக் கூறிவிட்டாய்! அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் அவரது விஷயத்தில் நல்லதைத் தவிர வேறெதையும் அறிந்திருக்கவில்லை! - நபி(ஸல்) அவர்கள் மௌனமாகிவிட்டார்கள்.

இதற்கிடையில் வெள்ளை ஆடை அணிந்த ஒரு மனிதர் பாலைவனத்தில் கானல் அசைவதுபோல் வந்துகொண்டிருப்பதை நபி(ஸல்) அவர்கள் பார்த்தார்கள். இவர் அபூ கைஸமா- ஆகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று நபியவர்கள் சொன்னார்கள். அவ்வாறே அபூ கைஸமாதான் வந்து கொண்டிருந்தார்! இவர் ஒரு அன்ஸாரித் தோழர்., இவர் தான் ஒரு மரைக் கால் பேரீத்தம் பழத்தைப்போர்) நிதியாக வழங்கினார். அப்பொழுது அவரை நயவஞ்சகர்கள் குறை பேசினார்கள்.

சீந்தையில் இருந்து பொய் அகன்றுவிட்டது!

கஅப்(ரலி) அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் தழுக்கில் இருந்து திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கும் செய்தி எனக்குக் கிடைத்த பொழுது கவலை என்னை ஆட்கொண்டது! எப்படிப் பொய் சொல்ல லாமெனச் சீந்திக்க ஆரம்பித்தேன். நாளை நபியவர்களின் கோபத்தை விட்டும் எப்படித் தப்பிக்கப் போகிறோமோ என்று எனக்குள் சொல்லிக் கொண்டேன். இது தொடர்பாக எனது குடும்பத்தில் விஷயஞானம் உடைய அனைவரிடமும் ஆலோசனை கலந்தேன்.

ஆனால் நபி(ஸல்) அவர்கள் இதோ வந்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லப் பட்டபொழுது (எனது சீந்தையிலிருந்து) பொய் அகன்றுவிட்டது. பொய் சொல்ல எந்தவகையிலும் அவர்களிடம் இருந்து தப்பிக்க முடியாது என்பது எனக்கு உறுதியாகிவிட்டது. எனவே அவர்களிடம் உண்மையே கூறுவது என்று உறுதியான முடிவுக்கு நான் வந்துவிட்டேன்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் அதிகாலையில் வருகை தந்தார்கள். அவர்கள் எப்போது பயணத்திலிருந்து திரும்பி வந்தாலும் முதலில் பள்ளிவாசல் சென்று இரண்டு ரக்அத் தொழுவார்கள். அப்படியே அமர்ந்து மக்களிடம் உரையாடுவார்கள்.

அப்படி அமர்ந்திருந்தபொழுது - போருக்குச் செல்லாமல் பின்தங்கிவிட்ட வர்கள் வந்து நபியவர்களிடம் சாக்குப் போக்குச் சொன்னார்கள்., அவர்களிடம் சத்தியம் செய்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை எண்பது சொச்சம் இருந்தது. அந்த மனிதர்கள் வெளிப்படையாய் எடுத்துவைத்த வாதங்களை

நபியவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்களிடம் விசுவாசப் பிரமாணம் வாங்கினார்கள். அவர்களின் பாவமன்னிப்புக்காக பிரார்த்தனையும் செய்தார்கள். அவர்களின் உள்ளத்து ரகசியங்களை உயர்வுமிக்கவனாகிய அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்தார்கள்!

கடைசியாக நான் சென்றேன். நான் ஸலாம் கூறியபொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள் கோபத்தை வெளிப்படுத்தியவாறு புன்னகை செய்தார்கள். பிறகு சொன்னார்கள்: "அருகே வாரும்" - நான் சென்று நபியவர்களின் முன்னால் அமர்ந்தேன்.

என்னிடம் கேட்டார்கள்: நீர் ஏன் புறப்படாமல் இருந்து விட்டீர்? நீர் ஒட்டகத்தை வாங்கி வைத்திருக்கவில்லையா?

நான் சொன்னேன்: அல்லாஹ்வின் சூதரே! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! தாங்களின் சமூகத்திலன்றி உலகில் வேறொருவர் முன்னால் நான் அமர்ந்திருந்தால் ஏதேனும் சாக்குப்போக்குச் சொல்லி அவரது கோபத்தில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளலாமென நான் கருதியிருப்பேன். அந்த அளவுக்கு வாதம் புரியும் திறனை அல்லாஹ் எனக்கு வழங்கியுள்ளான்.

ஆனாலும் அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நான் உறுதியாக அறிந்துள்ளேன்: அதாவது இன்று நான் தாங்களிடம் பொய் சொல்லி அதனடிப்படையில் தாங்கள் என்னைப் பொருந்திக் கொண்டாலும் அல்லாஹ் என் மீது உங்களைக் கோபம் கொள்ளச் செய்தே தீருவான்! நான் உங்களிடம் உண்மை உரைத்து, அதனால் நீங்கள் என் மீது கோபம் கொண்டால் நிச்சயமாக நான் அது விஷயத்தில் அல்லாஹ்வின் புறத்திலிருந்து நல்ல முடிவை எதிர்பார்க்கிறேன்.

அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! என்னிடம் தக்க காரணம் எதுவுமில்லை. அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நான் உங்களுடன் (போருக்குப்) புறப்படாமல் தங்கி விட்டபொழுது நல்ல ஆற்றல் உடையவனாக - வசதி உடையவனாகவே இருந்தேன்., முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு!

அப்பொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: இவர்தான் உண்மை சொல்லியுள்ளார். நீர் செல்லலாம்., அல்லாஹ் உம் விஷயத்தில் தீர்ப்பளிக்கும் நேரத்தை நீர் எதிர்பார்த்தீரும்,

ஸலாம் சொல்வேன்., அருகிலேயே தொழுவேன்,

பனூ ஸலிமா கிளையைச் சேர்ந்த சிலர் என்னைத் தொடர்ந்து நடந்து வந்தார்கள். என்னிடம் சொன்னார்கள்:

அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இதற்கு முன்பு நீர் எந்தப் பாவமும் செய்ததாக நாங்கள் அறிந்ததில்லை. போருக்குப் புறப்படாதிருந்த ஏனையோர் சாக்குப்போக்கு சொன்னதுபோல் நீரும் சாக்குப்போக்குச் சொல்வதற்கில்லாமல் செய்துவிட்டீரே! நபியவர்கள் உமக்காகப் பாவமன்னிப்பு வேண்டிப் பிரார்த்தனை செய்வதே உமது பாவத்திற்குப் பரிகாரமாக - போதுமானதாக ஆகியிருக்குமே!,

கஅப்(ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! இவ்வாறு அவர்கள் என்னை நச்சரித்துக்கொண்டே இருந்தனர். எந்த அளவுக்கெனில், நபியவர்களிடம் திரும்பிச் சென்று முன்பு நான் சொன்னது உண்மையல்ல என்று சொல்லவிடலாமா? என்றுகூட நான் சிந்தித்தேன்,,

- பிறகு அந்த மனிதர்களிடம் கேட்டேன்: என்னைப்போல் இந்நிலைக்கு ஆளானோர் எவரேனும் உண்டா?,,
அவர்கள் சொன்னார்கள்: இரண்டு போர் உம்மைப்போல் இதே நிலைக்கு ஆளாகியுள்ளனர். நீர் சொன்னதுபோன்றே அவர்களும் சொன்னார்கள். உமக்குச் சொல்லப்பட்டதுபோன்றே அவர்களிடமும் சொல்லப் பட்டுள்ளது,,

"அவர்கள் யார் யார்? "

"முறாறா பின் ரபீஇல் ஆமிரி, ஹிலால்பின் உமையா -அல் வாகி:பி"

கஅப்(ரலி)அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: "அவர்கள் என்னிடம் சொன்ன இரண்டு பேரும் எப்படிப்பட்டவர்கள் எனில், இருவரும் பற்றுப் போரில்

கலந்துகொண்டவர்கள்., அவ்விருவரிலும் எனக்கு ஒரு முன்மாதிரி இருந்தது! "

கஅப்(ரலி) அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: அவ்விருவரைப் பற்றியும் மக்கள் என்னிடம் சொன்போது நான் பேசாமல் சென்றுவிட்டேன்,,

போரில் கலந்து கொள்ளாமல் பின்தங்கியவர்களில் எங்கள் முவரிடம் மட்டும் எவரும் பேசக்கூடாதென நபி(ஸல்) அவர்கள் தடைவிதித்தார்கள். மக்கள் எங்களை விட்டும் ஒதுங்கிக்கொண்டார்கள். (அல்லது இந்த இடத்தில் கஅப் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம் :) எங்கள் விஷயத்தில் மக்களின் நடவடிக்கை மாறிவிட்டது,

எனது மனத்தில் விரக்தி ஏற்பட்டு இந்தப் பூமியே என்னைப் பொறுத்து அந்திய பூமியாகத் தென்பட்டது. நான் முன்பு அறிந்த பூமியாக அது இல்லை. ஐம்பது இரவுகளாக இந்நிலையிலேயே நாங்கள் இருந்தோம்.

என்னுடைய இரு தோழர்களோ அடங்கிவிட்டார்கள். அழுத வண்ணம் வீட்டிலேயே முடங்கிக்கிக் கிடந்தார்கள். முன்று பேரில் நான்தான் வயதில் குறைந்தவனாகவும் வலிமை மிக்கவனாகவும் இருந்தேன்.

நான் வெளியே செல்வேன். முஸ்லிம்களோடு தொழுகையில் கலந்துகொள்வேன். கடைவீதிகளிலே சுற்றுவேன். யாருமே என்னுடன் பேசமாட்டார்கள். நபி(ஸல்) அவர்கள் தொழுகையை முடித்துக் கொண்டு அதே இடத்தில் அமர்ந்திருக்கும்போது அவர்களிடம் ஆஜராவேன்., அவர்களுக்கு ஸலாம் சொல்வேன். ஸலாத்திற்கு பதில் சொல்லிட உதடுகளை அசைக்கிறார்களா? இல்லையா? என்று எனக்கு நானே கேட்டுக்கொள்வேன்.

பிறகு அவர்களுக்கு அருகிலேயே தொழுவேன். ஓரக்கண்ணால் அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன். நான் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது நபியவர்கள் என்னைப் பார்ப்பார்கள். நான் அவர்களின் பக்கம் முன்னோக்கும்பொழுது என்னை விட்டும் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள் வார்கள்.

இவ்வாறாக முஸ்லிம்களின் ஒட்டுமொத்தப் புறக்கணிப்பு நீடிப்பதை நான் உணர்ந்தபோது - ஒருநாள் அப்படியே நடந்துசென்றேன். அபூ கதாதாவின் தோட்டத்துச் சுவர் ஏறி உள்ளே சென்றேன். அவர் என் சிறிய தந்தையின் மகன். எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர். அவருக்கு நான் ஸலாம் சொன்னேன். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அவர் எனது ஸலாத்திற்கு பதில் சொல்லவில்லை. நான் கேட்டேன்: அபூ கதாதாவே! அல்லாஹ்வைக் கொண்டு சத்தியமிட்டுக் கேட்கிறேன்: நான் அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் நேசிக்கிறேன் என்பது உமக்குத் தெரியாதா? - அவர் மௌனமாக இருந்தார். மீண்டும் அல்லாஹ்வைக் கொண்டு சத்தியம் செய்து அவரிடம் அவ்வாறு கேட்டேன். அப்பொழுதும் அவர் மௌனமாகவே இருந்தார். முன்றாவது தடவையும் கேட்டேன். அப்பொழுது சொன்னார். அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் தான் மிகவும் அறிந்தவர்கள்.

என் கண்களிரண்டும் கண்ணீர் வடித்தன. வந்த வழியே திரும்பி சுவர் ஏறித்தாவி வெளியே வந்தேன்.

அப்படியே மதீனாவின் கடைவீதியில் நான் நடந்து சென்று கொண்டிருந்த பொழுது, உணவுப் பொருள்களை மதீனாவில் விற்பனை செய்ய வந்திருந்த சிரியா தேசத்து விவசாயி ஒருவன் அங்கே, காபி பின் மாலிக்கை அறிவித்துக்கொடுப்பவர் யார்? என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். உடனே மக்கள் என் பக்கம் சுட்டிக்காட்டி அவனுக்கு என்னைத் தெரியப் படுத்தத் தொடங்கினார்கள். உடனே அவன் என்னிடம் வந்தான். கஸ்ஸான் மன்னன் எழுதிய ஒரு கடிதத்தை என்னிடம் கொடுத்தான். நான் எழுத்தறிவு உடையவனாக (அதாவது எழுதவும் படிக்கவும் தெரிந்தவனாக) இருந்தேன். அந்தக் கடிதத்தைப் படித்தேன். அதில் எழுதப்பட்டிருந்தது:

"நான் எழுதுவது என்னவெனில், உம்முடைய தோழர் உம்மை வெறுத்து ஒதுக்கிவிட்டார் எனும் செய்தி எங்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது. கேவலமும் உரிமையழிப்பும் உடைய நாட்டில் அல்லாஹ் உம்மை வைத்திருக்கவேண்டாம். எங்களிடம் வந்துவிடும். நாங்கள் உம்மை உபசரிப்போம்"

அதைப் படித்தபொழுது- இதுவும் ஒரு சோதனையே!,, என்று சொன்னேன், பிறகு அந்தக் கடிதத்தை அடுப்பில் தூக்கி வீசி எரித்து விட்டேன்.

இவ்வாறு ஐம்பதில் நாற்பது நாட்கள் கழிந்துவிட்டபொழுது வஹி எனும் இறையருட்செய்தி வருவது தாமதமானபொழுது நபியவர்களின் தூதுவர் என்னிடம் வந்துசொன்னார்: நீர் உம் மனைவியை விட்டும் பிரிந்திருக்குமாறு நபியவர்கள் உமக்குக் கட்டளையிடுகிறார்கள்.

அவளை நான் விவாவ ரத்து செய்துவிடவா? அல்லது நான் என்ன செய்யவேண்டும் ? என்று நான் கேட்டேன்,

இல்லை., அவளைவிட்டும் விலகியிரும்! அவளை நெருங்கக் கூடாது என்றார் அவர்.

இதேபோன்ற கட்டளையை என்னிரு தோழர்களுக்கும் நபி(ஸல்) அனுப்பியிருந்தார்கள். நான் என் மனைவியிடம் சென்னேன்: நீ உன் பெற்றோரிடம் சென்றுவிடு! அல்லாஹ் இந்த விஷயத்தில் ஒரு தீர்ப்பை அளிக்கும் வரையில் அவர்களிடம் தங்கியிரு,,

ஹிலால் பின் உமையாவின் மனைவி நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்து சொன்னாள்: ஹிலால் பின் உமையா தள்ளாத வயதுடைய முதியவராக இருக்கிறார். அவருக்குப் பணிவிடை செய்பவர் யாரும் இல்லை. நான் அவருக்குப் பணிவிடை செய்வதைத் தாங்கள் விரும்பவில்லையா? என்ன?

அதற்கு நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: அப்படியில்லை. ஆனால் அவர் உன்னை நெருங்கக்கூடாது.

அதற்கு அந்தப் பெண்மணி கூறினாள்: "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! எந்தச் செயலின் பக்கமும் எந்த அசைவும் அவரிடம் இல்லை. அவரது விவகாரம் இவ்வாறு ஆனதிலிருந்து இன்றுவரை அவர் ஓயாது அழுது கொண்டே இருக்கிறார்"

என்னுடைய குடும்பத்தினர் சிலர் என்னிடம் சொன்னார்கள்: உமது மனைவி விஷயத்தில் நபியவர்களிடம் நீர் அனுமதி கேட்கக்கூடாதா?

நான் சொன்னேன்: அவள் விஷயத்தில் நபியவர்களிடம் நான் அனுமதி கேட்டால் நபியவர்கள் சொல்லப்போவதென்ன என்பது எனக்கு என்ன தெரியும்? நானோ இளைஞனாக இருக்கிறேன்.

இதேநிலையில் பத்து நாட்கள் கழிந்தன. எங்களோடு எவரும் பேசக்கூடாது என்று தடைவிதித்து ஐம்பது நாட்கள் நிறைவடைந்தன!

உண்மைக்குக் கிடைத்த பரிசு

பிறகு ஐம்பதாவது நாள் அதிகாலையில் எங்களது வீடொன்றின் மாடியில் நான் ஃபஜர் தொழுகை தொழுதுகொண்டிருந்தேன். நான் அந்த நிலையிலே - அதாவது, எங்களைப் பற்றி (குர்ஆனில்) அல்லாஹ் கூறியுள் எதுபோல் - உயிர்வாழ்வதே எனக்குக் கஷ்டமாகிவிட்டது. பூமி இவ்வளவு விரிவாக இருந்தும் என்னைப் பொறுத்து குறுகிப்போய் விட்டது என்ற அந்நிலையிலே இருந்துகொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது ஸல்லவு என்ற மலை மீதேறி சப்தமிட்டு அழைப்பவரின் அழைப்பைக் கேட்டேன்!

"ஓ!....! கஅப் பின் மாலிக்! நற்செய்தி பெறுவீராக!"

-அப்படியே ஸஜ்தாவில் விழுந்தேன். நமது துன்பம் நீங்கியது என்பதை அறிந்தேன்!

நபி(ஸல்)அவர்கள் ஸு ப்ஹு தொழுதபொழுது, எங்களது பாவமன்னிப்புக் கோரிக்கையை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொண்டு எங்கள் மீது மீண்டும் கருணை பொழிந்துவிட்டான் என்பதை மக்களுக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

உடனே மக்கள் அந்த நற்செய்தியை எங்களுக்கு அறிவித்திடப் புறப்பட்டு விட்டார்கள். என் இரு தோழர்களை நோக்கியும் நற்செய்தி யாளர்கள் சென்றனர். ஒருவர் குதிரை மீது ஏறி என்னை நோக்கி விரைந்து வந்தார். அஸ்லம் கிளையைச் சேர்ந்த ஒருவரோ என்னை நோக்கி விரைந்து வந்தவர் மலை உச்சியிலே ஏறிவிட்டார். அவரது குரலின் வேகம் குதிரையை விடவும் விரைவானதாக இருந்தது.

எவரது உரத்த குரலினால் நற்செய்தியை நான் செவியுற்றேனோ அவர் என்னிடம் வந்தபோது அவரது நற்செய்திக்குப் பரிசாக என்னுடைய இரண்டு ஆடைகளையும் களைந்து அவற்றை அவருக்கு அணிவித்தேன். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அப்பொழுது அவற்றைத் தவிர வேறு ஆடைகள் என்னிடம் இல்லை. பிறகு இரண்டு ஆடைகளை இரவல் வாங்கி அணிந்துகொண்டு நபி(ஸல்) அவர்களிடம் ஆஜராக நாடியவாறு புறப்பட்டேன். மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து என்னைச் சந்தித்தனர். பாவமன்னிப்புக் கிடைத்ததன் பேரில் என்னை வாழ்த்திக் கொண்டிருந்தனர்! மக்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள்:

உமது பாவமன்னிப்புக் கோரிக்கையை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொண்டதன் பேரில் உமக்கு வாழ்த்துக்கள்!,,

அவ்வாறாக மஸ்ஜிதுக்குள் நுழைந்தேன். அங்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அவர்களைச் சுற்றிலும் மக்கள் அமர்ந்திருந்தனர். தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ் எழுந்து என்னை நோக்கி ஓடிவந்தார். எனக்குக் கைலாகு கொடுத்தார். எனக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்தார். அல்லாஹ் வின்மீது சத்தியமாக! அவரைத் தவிர முஹாஜிர்கள் வேறெவரும் எழுந்து வரவில்லை. தல்ஹா(ரலி) அவர்களின் இந்த உபகாரத்தை கஅப்(ரலி) அவர்கள் என்றென்றும் மறக்காமல் இருந்தார்கள்!

கஅப்(ரலி)அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:"நான் நபி(ஸல்)அவர்களுக்கு ஸலாம் சொன்னபொழுது - நபியவர்கள் கூறினார்கள்., அவர்களின் முகம் மகிழ்ச்சியால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது: உம் அன்னை உம்மை ஈன்றெடுத்த நாள் முதல் உமக்குக் கிடைக்கப்பெறாத சிறந்ததொரு நாளினைக் கொண்டு மகிழ்வு அடைவீராக!

நான் கேட்டேன்: "இது தங்களிடம் நின்றும் உள்ளதா? அல்லாஹ்வின் புறத்திலிருந்து வந்ததா?"

நபியவர்கள்: "இல்லை., இது, கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்வின் புறத்திலிருந்து வந்ததாகும் "

நபி(ஸல்) அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தால் அவர்களின் முகம் ஒளியால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். அது சந்திரனின் ஒருபகுதியைப் போலிருக்கும். நபியவர்களின் இந்நிலையை நாங்கள் அறிபவர்களாய் இருந்தோம்.

நான் நபி(ஸல்) அவர்களின் முன்னால் உட்கார்ந்தபொழுது சொன்னேன்: "அல்லாஹ்வின் சூாதரே! எனக்கு மன்னிப்புக் கிடைத்ததன் பொருட்டு நன்றி செலுத்திடவே எனது எல்லாச் சொத்துகளையும் அல்லாஹ் - ரஸூலின் பாதையில் தர்மம் செய்கிறேன் "

அதற்கு நபியவர்கள் கூறினார்கள்: "உமது சொத்தில் சிறிது அளவை உமக்காக வைத்துக் கொள்ளும். இதுவே உமக்குச் சிறந்ததாகும்"

நான் சொன்னேன்: "கைபரில் இருந்து எனக்குக் கிடைத்த பங்கை எனக்காக நான் வைத்துக் கொள்கிறேன் "

மேலும் நான்சொன்னேன்: அல்லாஹ்வின் சூாதரே! உண்மை பேசியதனால் தான் அல்லாஹ் எனக்கு ஈடேற்றம் அளித்துள்ளான். எதிர்காலத்தில் என்

ஆயுள் முழுவதும் உண்மையே நான் பேசவேன் என்பதும் - எனக்கு மன்னிப்பு கிடைத்ததன் பொருட்டு நான் செலுத்தும் நன்றியாக உள்ளது.

அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நபி(ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையில், உண்மையே பேசவேன் என நான் வாக்குறுதி கொடுத்த நாளில் இருந்து இன்று வரை முஸ்லிம்களில் எவரைக் குறித்தும் (நான் அறியேன் அதாவது) உண்மை பேசும் விஷயத்தில் அல்லாஹ் என்னைச் சோதனைக் குள்ளாக்கியதை விடவும் அழகாக அல்லாஹ் அவரைச் சோதனைக்குள்ளாக்கியதை நான் அறியேன். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நபியவர்களிடம் அவ்வாறு நான் வாக்குறுதி கொடுத்ததில் இருந்து இன்றைய தினம் வரை எந்தச் சூழ்நிலையிலும் பொய் பேச நான் நாடியதே இல்லை. எதிர் காலத்திலும் அதிலிருந்து அல்லாஹ் என்னைப் பாதுகாப்பான் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு”

கஅப்(ரலீ) அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: அப்போது அல்லாஹ் இறக்கி யருளிய வசனம் இதுதான்: "நபியையும் - துன்பம் சூழ்ந்த நேரத்தில் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்த முஹாஜிர்களையும் அன்ஸர்களையும் அல்லாஹ் பொறுத்தருளினான். அவர்களில் ஒருசீலரின் உள்ளங்கள் நெறி தவறுதலின் பால் சற்று சாய்ந்துவிட்டிருந்த பிறகும்! (ஆனால் அவர்கள் நெறிதவறிச் செல்லாமல் நபிக்கு பக்கபலமாக இருந்தார்கள்! அப்பொழுது) அல்லாஹ் அவர்களை மன்னித்தான். திண்ணமாக அவன் அவர்கள் விஷயத்தில் அதிகப் பரிவும் கருணையும் கொண்டவனாக இருக்கிறான். மேலும் விவகாரம் ஒத்தி போடப்பட்டிருந்த முவரையும் அவன் மன்னித்து விட்டான். அவர்களது நிலைமை எந்த அளவு மோசமாகி விட்டதெனில், பூமி இத்துணை விரிவாய் இருந்தும் அவர்களைப் பொறுத்து அது குறுகி விட்டிருந்தது., அவர்கள் உயிர் வாழ்வதே கஷ்டமாகிவிட்டது. மேலும் அல்லாஹ்விடம் இருந்து தப்பிப்பதற்கு அவனது அருளின் பக்கம் திரும்புவதைத் தவிர வேறு புகலிடம் இல்லை என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொண்டார்கள். பின்னர் பாவமன்னிப்புக் கோரி தன்னிடம் அவர்கள் மீண்டு வர வேண்டும் என்பதற்காக அல்லாஹ் அவர்களின் மீது கருணை பொழிந்தான். திண்ணமாக அவன் பெரும் மன்னிப்பாளன்., கருணை மிக்கவன். இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களே! அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சங்கள். வாய்மையாளர்களுடன் இருங்கள்” (9: 117 - 119)

கஅப்(ரலீ) அவர்கள் மேலும் சொல்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! இஸ்லாத்தின் பால் அல்லாஹ் எனக்கு வழிகாட்டிய பின்பு நபி(ஸல்)அவர்களிடம் நான் உண்மை பேசியதைவிட பெரியதோர் அருட் கொடையை அல்லாஹ் என் மீது அருளிடவில்லை! அவர்களிடம் நான் பொய்சொல்லி இருந்தால் பொய்

சொன்னவர்கள் அழிந்து போனதுபோல் நானும் அழிந்துபோயிருப்பேன்.
நிச்சயமாக அல்லாஹ் (வஹி எனும் இறையருட் செய்தியை
இறக்கியருளியபொழுது) பொய் சொன்னவர்கள் குறித்து மிகவும் மோசமான
நிலையைக் கூறினான்., வேறு எவர் விஷயத்திலும் அப்படிக்கூறவில்லை.
அல்லாஹ் கூறினான்:

"நீங்கள் அவர்களிடம் திரும்பிவரும்பொழுது அவர்களை நீங்கள் கண்டு
கொள்ளாமல் இருந்திட வேண்டும் என்பதற்காக உங்கள் முன்னிலையில்
அவர்கள் அல்லாஹ்வின் பெயரில் சத்தியம் செய்வார்கள். எனவே நீங்கள்
அவர்களைக் கண்டு கொள்ளாமலே இருந்துவிடுங்கள். ஏனெனில் அவர்கள்
அசுத்த மானவர்கள். உண்மையில் அவர்கள் சேருமிடம் நரகம்தான். அவர்கள்
சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்த தீமைகளுக்கு இதுவே கூலியாகும். நீங்கள்
அவர்கள் மீது திருப்தி கொண்டிட வேண்டும் எனும் நோக்கத்தில் அவர்கள்
சத்தியம் செய்வார்கள். நீங்கள் அவர்கள் மீது திருப்தி கொண்டா லும்
திண்ணமாக அல்லாஹ், பாவிளான இத்தகைய மக்கள்மீது திருப்தி
கொள்ளமாட்டான்" (9: 95-96)

கஅப்(ரலி) அவர்கள் மேலும் சொல்கிறார்கள்: "எவர்கள் நபியவர்களிடம் வந்து
சத்தியம் செய்தார்களோ, நபியவர்களும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களிடம்
விசுவாசப் பிரமாணம் வாங்கினார்களோ அவர்களுக்காக அல்லாஹ்விடம்
பாவமன்னிப்பும் கோரினார்களோ அத்தகையவர்களின் விவ காரத்தைவிடவும்
எங்கள் முவரின் தீர்ப்பு பிற்படுத்தப்பட்டது. அல்லாஹ் பின் வருமாறு குர்ஆன்
வசனத்தை இறக்கியருளி எங்கள் விவகாரத்தில் தீர்ப்பு அளிக்கும் வரையில்
நபி(ஸல்) அவர்கள் எங்கள் விவகாரத்தை ஒத்தி போட்டார்கள்"

"விவகாரம் ஒத்தி போடப்பட்ட முவரையும் (அல்லாஹ் மன்னித்து விட்டான்")

- இங்கு குல்லூபு எனும் வார்த்தை, நாங்கள் முவரும் போரில்
கலந்துகொள்ளாமல் பின்தங்கியிருந்தவர்கள் எனும் ரீதியில்
சொல்லப்பட்டதல்ல, மாறாக, எவர்கள் நபியவர்களிடம் வந்து சத்தியம் செய்து
சாக்குப்போக்குச் சொல்லி - நபியவர்களும் அதனை ஒப்புக் கொண் டார்களோ
அவர்களைவிடவும் எங்களது தீர்ப்பை (تَخْلِيْفًا) பிற்படுத்துதல், எங்களது
விவகாரத்தை ஒத்திப்போடுதல் என்பதேகருத்து. (புகாரி, முஸ்லிம்)

மற்றோர் அறிவிப்பில் உள்ளது: "நபி(ஸல்)அவர்கள் தபூக் போருக்குக்
கிளம்பியது வியாழக்கிழமையில்! மேலும் வியாழக்கிழமையிலேயே பயணம் புறப்பட
விரும்பக்கூடியவர்களாய் இருந்தார்கள்"

இன்னோர் அறிவிப்பில்: "பயணத்திலிருந்து திரும்பிவந்தால் முற்பகல் - வேளையில்தான் வருவார்கள். (ஊரை) வந்தடைந்தால் முதலில் பள்ளி வாசலுக்குச் சென்று இரண்டு ரக்காத் தொழுவார்கள். பிறகு அங்கு அமர்ந்திருப்பார்கள்.,

தெளிவுரை

முதல் கோணல் முற்றும் கோணல்

தபூக் போர் ஹிஜ்ரி 9 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. முஸ்லிம்கள் மீது போர் தொடுக்கும் நோக்கத்துடன் ரோம் நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்கள் பெரும் படைதிரட்டிக்கொண்டிருப்பதாகநபி(ஸல்)அவர்களுக்குச் செய்தி கிடைத்தது. அவர்களை எதிர்த்துப் போர் புரிவதற்காக முஸ்லிம்களை அழைத்துக் கொண்டு நபியவர்கள் தபூக் நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

தபூக்கை அடைந்தபொழுது அங்கு எதிரிகள் யாரையும் காணோம். அவர்களின் போர் நடவடிக்கையோ நடமாட்டமோ எதுவும் இல்லை. முஸ்லிம்களை எதிர்த்து வெற்றிகொள்ள முடியாது எனக்கருதி, கிறிஸ்த வர்கள் பின்வாங்கி விட்டிருந்தார்கள். ஆகையால் நபியவர்கள் தபூக்கில் இருபது நாட்கள் தங்கியிருந்துவிட்டுப் போர் எதுவுமின்றி மதீனா திரும்பினார்கள்.

மதீனாவில் இருந்து முஸ்லிம்கள் போருக்காகப் புறப்பட்டபொழுது கடுமையான கோடை காலம்! பழங்கள் நன்கு விளைந்து அறுவடைக்கு நெருங்கிய பருவம்! நயவஞ்சகர்களோ மறுமை பற்றிக் கவலைப்படாமல் உலக வாழ்க்கைக்கே முன்னுரிமை கொடுத்தார்கள்., அவர்களில் யாரும் போருக்குப் புறப்பட வில்லை. கழனிகளிலும் கனிகளிலும் கவனம் செலுத்தினார்கள். நிழலில் தஞ்சம் புகுந்தார்கள். தபூக் நோக்கிப் பயணமாவது அவர்களுக்கு மிகவும் சிரமமாகப்பட்டது! வாய்மையான இறைவிசுவாசிகளோ, நபியவர்களிடம் இருந்து கட்டளை பிறந்ததும் உடனே போருக்குப் புறப்பட்டுவிட்டார்கள்! பயணத்தின் நீண்ட தொலைவோ அறுவடைக்குக் காத்திருந்த கனிகளோ அவர்களின் ஊக்கத்தைக் குலைத்திடவில்லை!

ஆனால் கஅப் பின் மாலிக்(ரலி)அவர்கள் தக்க காரணம் எதுவுமின் றியே தபூக் நோக்கிப் புறப்படாமல் பின்தங்கிவிட்டார்கள். அவர்கள் வாய்மை யான இறைநம்பிக்கையாளரே தவிர வஞ்சகர் அல்லர்! அவர்கள் சொன்னார்கள்:

"நபி(ஸல்) அவர்கள் கலந்து கொண்ட எந்தப் போரை விட்டும் நான் எப்பொழுதும் பின் தங்கியதில்லை"

- ஆம்! கஅப் பின் மாலிக்(ரலி) அவர்கள் ஓர் இறைவழிப்போராளியாகவே திகழ்ந்தார்கள்.

பற்று போரின் பின்னணி!

"ஆனால் பற்றுப் போரைத் தவிர"

- பற்று போரில் கஅப்(ரலி) அவர்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் அன்று நபி(ஸல்) அவர்கள் மதீனாவில் இருந்து வெளிக்கிளம்பியது போரை நாடியல்ல. குறைஷிகளின் வாணிபக்குழு ஒன்றைத் தாக்கி விபாரச் சரக்குகளைப் பறிக்க வேண்டும் என்றுதான் புறப்பட்டிருந்தார்கள். அதனால் நபியவர்களுடன் வந்தது குறைந்த அளவிலான தோழர்களே!

இங்கு ஓர் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மக்காவாசிகளின் வாணிபக் குழுமீது தாக்குதல் தொடுத்து அவர்களின் வியாபாரச் சரக்கு களைப் பறிப்பதற்காக நபி(ஸல்) அவர்களும் முஸ்லிம்களும் புறப்பட்டது வரம்பு மீறிய செயலோ அநீதியோ அல்ல. மக்கத்து குறைஷிகள்தாம் நபியவர் களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் கடும் தொல்லை கொடுத்து மக்காவில் வாழும் உரிமையை அவர்களிடம் இருந்து பறித்து விட்டிருந்தார்கள்! வீடு, வாசல்கள், சொத்து - சுகங்கள் அனைத்தை விட்டும் அவர்களை வெளியேற்றியிருந்தார்கள்! ஆகையால் குறைஷிகளின் வாணிபக்குழு மீது தாக்குதல் தொடுத்து அவர்களின் வியாபாரச் சரக்குகளைப் பறிப்பதற்காக முஸ்லிம்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை - தங்களுடைய உரிமைகளில் சீலவற்றைத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியே ஆகும்.

ஆக! நபியவர்கள், வாணிபக்குழுவை எதிர்கொள்வதற்காகப் புறப்பட்டதால் தான் அதிகப் படையையும் திரட்டவில்லை., போதிய ஆயுதங்களையும் குவித்துக்கொள்ளவில்லை! நபியவர்களோடு புறப்பட்டிருந்த முஸ்லிம்கள் வெறும் 313 பேர்தான்! உடன்சென்ற வாகனங்களும் குறைவுதான். எழுபது ஓட்டகங்களும் இரண்டு குதிரைகளும்தான் இருந்தன!

முஸ்லிம்கள் புறப்பட்டு வருவதை அறிந்த வாணிபக்குழுவின் தலைவர் அபூஸு ப்யான், வியாபாரக் கூட்டத்தைக் காப்பாற்ற வருமாறு குறைஷி களுக்குத் தூது அனுப்பிவிட்டுப் பாதையைக் கடலோரமாக மாற்றிக் கொண்டுத் தப்பிவிட்டார்.

அபூ ஸு ப்யான் அனுப்பிவைத்த ஆள் மக்கா நகர் வந்து அபாய அறிவிப்புச் செய்து உதவி கேட்டதும் குறைஷிகள் - தலைவர்கள், சமூகப் பிரமுகர்கள் உட்பட அனைவரும் போருக்கான ஏற்பாட்டுடன் புறப் பட்டுவிட்டார்கள். பெரிய

அளவில் ஆயுதங்ளைச் சேகரித்துக் கொண்டு ஏறக்குறைய ஆயிரம் பேர் திரண்டு வந்தார்கள்!

அபூ ஸு ப்யான் - நாங்கள் தப்பித்து வந்துவிட்டோம்., நீங்கள் மக்கா திரும்புங்கள். இப்போதைக்குப் போர் வேண்டாம் என்று மீண்டும் தூது அனுப்பிக் கேட்டுக்கொண்டபிறகும் குறைஷித் தலைவர்கள் மக்கா திரும்ப வில்லை. சண்டைக்கு வலியவந்தார்கள். ஆம்! குறைஷித் தலைவர்கள் ஆணவத்துடன் போர் முரசு கொட்டிக் கொண்டுவந்து பற்று மைதானம் வந்து முகாமிட்டார்கள். இறுதியில் அவர்களுடைய ஆணவத்திற்குக் கிடைத்த பரிசு வரலாறு காணாத தோல்விதான்!

- இவ்வாறு முஸ்லிம்கள் பற்றுப் போரைச் சந்தித்தது எதிர்பாராத ஒன்றாகும். அதனால்தான் அதில் கஅப் பின் மாலிக்(ரலி) அவர்கள் கலந்து கொள்ள இயலவில்லை!

ஆனால் தொடக்க காலத்தில் நபியவர்களிடம் - இஸ்லாத்தின் பேரில் பைஅத் எனும் உறுதிப் பிரமாணம் செய்து கொடுத்த நிகழ்ச்சியில் தாமும் கலந்துகொண்டதைப் பெருமீதத்துடன் குறிப்பிடுகிறார்கள் கஅப்(ரலி) அவர்கள். அந்த நிகழ்ச்சி ஹிஜ்ரத்திற்கு முன்பு மினாவில் ஒரு கணவாயில் வைத்து நடைபெற்றது. பற்று போரைவிட அதுதான் தமக்குப் பிரியமானது என்றும் சொல்கிறார்கள். ஏனெனில் ஐயமின்றி அது ஒரு மகத்தான உடன்படிக்கை., மாபெரும் விசுவாசப் பிரமாணம்! ஆனாலும் பற்று போர்தான் காலமெல்லாம் மக்களிடையே பேசப்படும் வகையில் பிரபலம் அடைந்தது! ஏனெனில் அது முக்கியமானதொரு போர்., பிரபலம் அடைந்துவிட்டது. என்ன இருந்தாலும் உறுதிமொழி எடுக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சி போரைப் போல் பிரபலமாக முடியாது! ஆக, கஅப் பின் மாலிக்(ரலி) அவர்கள் தமக்குத்தாமே ஆறுதல் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். பற்றில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்புத் தப்பினாலும் அந்தக் கணவாய் உடன்படிக்கையின் பாக்கியம் கிடைத்ததே என்று!

"நபி(ஸல்) அவர்கள் ஏதேனும் போருக்குப் புறப்பட நாடினால் அதனை மறைத்தே பேசுவார்கள்"

- அதாவது தங்களது நாட்டத்தை வெளிப்படுத்தமாட்டார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, தெற்கு நோக்கிப் புறப்பட நாடியிருந்தால் - வடக்கு நோக்கிப் புறப்பட வேண்டும் என்பதுபோல் பேசுவார்கள். கிழக்கு நோக்கிப் புறப்பட நாடியிருந்தால் மேற்கு நோக்கிப் பயணமாக வேண்டும் என்பதுபோல் பேசுவார்கள். - இது நபியவர்கள் மேற்கொண்ட விவேகமிக்க நடவடிக்கை., போர்த் தந்திரம்!

ஏனெனில், எங்குச் செல்லப் போகிறோம் என்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்லவிட்டால் அது பற்றிய செய்தி எதிரிகளுக்குக் கிடைத்துவிடலாம். அதற்கேற்ப அவர்கள் தங்களது திட்டத்தை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளலாம்., போருக்குப் பொருத்தமான இடமென எந்த இடத்தை நபிய வர்கள் தேர்வு செய்துள்ளார்களோ அந்த இடத்தை விட்டும் எதிரிகள் விலகிச் சென்றிடவும் செய்யலாம்!

ஆனாலும் தபூக் போர்ச்சூழ்நிலையில் பொதுவான இந்த வழக்கத்திற்கு ஏற்ப நபியவர்கள் மறைத்துப் பேசவில்லை. தபூக் நோக்கிப் புறப்படப் போகிறோம் என்பதைத் தெளிவுபடவே கூறினார்கள். அப்படிச் செய்ததற்குப் பலகாரணங்கள் இருந்தன:

1) முன்பு நாம் குறிப்பிட்டதுபோன்று -அது கடுமையான கோடை காலம்., கனிகள் அறுவடைக்குத் தயாராகி வந்த நேரம்! மனித மனம் சுக வாழ்வை நாடும் இயல்புடையதாகவும் சோம்பலின் பக்கம் சாயக்கூடியதாகவும்தானே உள்ளது. எனவே மனத்தைக் கட்டுப்படுத்திப் பயனுள்ள பணிகளில் நாட்டம் செலுத்த வேண்டுமெனில் இலட்சியம் தெளிவாக இருப்பது அவசியம்!

2) மதீனாவில் இருந்து தபூக் வெகுதொலைவில் இருந்தது. எங்கும் ஒரேபோலைவெளி., மணற்பரப்பு!அத்துடன் கோடை வெயிலும் சுட்டெரித்துக் கொண்டிருந்தது! ஆகையால் இந்தப் பயணத்தில் முஸ்லிம்கள் கடுமையான தாகத்தையும் களைப்பையும் சகித்துக்கொள்ள வேண்டும்! இத்தகைய சூழ்நிலையில் எங்குச் செல்கிறோம் என்பதை வெளிப்படையாகச் சொன்னால் தான் அதற்கேற்ப அவர்கள் தங்களைத் தயார் படுத்திக் கொள்ள முடியும்!

3) எதிரிகளோ அதிக வலிமையுடன் இருந்தார்கள். அவர்களின் எண்ணிக்கை திகைப்பூட்டும் அளவு இருந்தது. அதனை எதிர்கொள்ளும் வகையில் முஸ்லிம்கள் ஊக்கத்துடன் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நபி(ஸல்) அவர்கள் எங்கு நோக்கிப் புறப்படுகிறோம்., யாரை எதிர்த்துப் போர் புரியப் போகிறோம் என்பதைத் தெளிவாகக் கூறினார்கள்!

"நபி(ஸல்)அவர்களும் முஸ்லிம்களும் போருக்கான தயாரிப்பைச் செய்து முடித்திருந்தார்கள் . . ."

ஆனால் கஅப்(ரலி)அவர்கள் அதைப் பிற்படுத்திக் கொண்டே இருந்தார்கள். தினமும் காலையில் வாகனத்தில் ஏறி, இதோ! இப்பொழுதே நான் புறப்பட்டுச் சென்று நபியவர்களை அடைந்துவிடுவேன்., முஸ்லிம்களோடு இணைந்துவிடுவேன் என்று கூறுவார்கள்தான். ஆனால் அவர்களால் அப்படிச்

செயல்பட முடிவதில்லை. நிலைமை அவர்களை மேலும் மேலும் தாமதப்படுத்திக்கொண்டே சென்றது!

படிப்பினைகள்

இங்குநாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய பாடம் இதுதான். சத்தியத்தை அறிந்துவிட்டால் உடனே அதன்படி செயல்படத் தொடங்கிட வேண்டும். சத்தியத்தின் பால் முன்னேறிச் செல்ல முயன்று கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆரம்பத்திலேயே அப்படிச் செய்யாமல் அசட்டையாக இருந்து விட்டால் அதன் நற்பேற்றையே இழக்க வேண்டிய நிலை வந்துவிடும். குர்ஆனில் அல்லாஹ் கூறுவதைக் கவனியுங்கள்:

"ஆரம்பத்தில் இந்த வேதத்தின் மீது அவர்கள் நம்பிக்கை கொள்ளா திருந்ததுபோன்று (இப்பொழுதும் நம்பிக்கை கொள்ளாதிருக்கும் வகையில்) அவர்களுடைய இதயங்களையும் பார்வைகளையும் நாம் திருப்புகிறோம். மேலும் வரம்புமீறிய போக்கிலேயே உழன்றுகொண்டிருக்குமாறு அவர்களை விட்டுவிடுகிறோம்" (6:110)

ஆம்! நற்பணிகளை நோக்கி நாம் விரைந்திடவில்லையானால் - ஷைத்தானின் ஊசாட்டமும் மனஇச்சையும் நம்மை மிகைத்துவிடும். எந்த நல்ல காரியமும் நம் கையைவிட்டும் போய்விடும்.

எடுத்துக்காட்டாக, தொழுகையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்! நீங்கள் பலரைப் பார்த்திருக்கலாம். தொழுகைக்காக மஸ்ஜித் நோக்கி வருவார்கள்தான். ஆனால் முன் வரிசைக்கு வரமாட்டார்கள். அதில் அவர்களுக்கு அப்படி யொரு அலட்சியம்! எப்பொழுதும் கடைசி வரிசையில்தான் நிற்பார்கள்! அப்படிப்பட்டவர்கள் குறித்து நபி(ஸல்) அவர்கள் செய்த எச்சரிக்கையைப் பாருங்கள்: "சிலர் தொடர்ந்து தாமதமாகவே வருகிறார்கள். இறுதியில் அல்லாஹ்வும் அவர்களைத் தாமதப்படுத்திவிடுகிறான்" (முஸ்லிம்)

ஆம்! யார் தாமதத்தை வழமையாக்கிக் கொள்கிறார்களோ அவர்களை அல்லாஹ்வும் தாமதத்தில் சிக்கவைத்துவிடுகிறான்.

-கஅப் பின் மாலிக்(ரலி)அவர்கள் தபுக்கின் பயண ஏற்பாடுகளை எல்லா முஸ்லிம்களுடனும் சேர்ந்து செய்யாமல் நாளை நாளை என்று தாமதப்படுத்தி னார்கள்., இறுதியில் மிஞ்சியது தாமதமும் கவலையும் கலக்கமும் தான்!

ஆம்! போரில் கலந்து கொள்ளும் நற்பேறு கைக்கு எட்டாத தொலைவுக்கு விலகிச் சென்றபொழுது - கஅப்(ரலி) அவர்கள், மதீனாவின் தெருக்களுக்கும் கடைவீதிகளுக்கும் வருகிறார்கள். அங்கிருந்த நிலையைக் கண்டதும்

அவர்களது மனம் பதறியது. நபி(ஸல்) அவர்களோ அபூ பக்ரோ உமரோ உஸ்மாளோ அலீயோ (ரலி . . . அன்ஹும்) யாரும் இல்லை! முஹாஜிர்களும் இல்லை., அன்ஸாரிகளும் இல்லை! தெருக்களில் அங்கும் இங்கும் நடந்து சென்றுகொண்டிருந்தது நயவஞ்சகர்கள் மட்டும்தான்! தவிர நோயாளிகள், முதியவர்கள் என பலவீனப்பட்டவர்கள் இருந்தார்கள், அவ்வளவுதான்!

இப்படிப்பட்டவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் மதீனாவில் இல்லையே! அவர்களுடன் நாமும் தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலை நமக்கு ஏற்பட்டு விட்டதே என்று தம்மைத்தாமே நொந்துகொள்கிறார்கள் கஅப்(ரலி)!

நபி(ஸல்)அவர்கள் தபூக்கில் தோழர்களுடன் இருக்கும்பொழுது கஅப்(ரலி) அவர்களைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு பனூ சலிமா கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் கஅப் அவர்கள் மீது குற்றம் சுமத்த, அதற்கு முஆத் பின் ஜபல்(ரலி)அவர்கள் தக்க பதில் கொடுத்தார்கள்!ஆனால் நபி(ஸல்)அவர்கள் குற்றம் சுமத்தியவர் பற்றியோ மறுத்தவர் பற்றியோ எதுவும் கூறாமல் மெளனமாக இருந்தார்கள்.

இந்த நேரத்தில், தூரத்தில் ஒருவர், வெள்ளைவெளேரென ஆடைகள் அணிந்து கானல் அசைவதுபோல் வந்து கொண்டிருந்த நபரைக் குறித்து இவர் அபூ கைஸமாவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று நபியவர்கள் சொன்னதுபோன்று அபூ கைஸமாதான் வந்து கொண்டிருந்தார். - இது நபி(ஸல்)அவர்களின் நுட்பமான மதிப்பீட்டையும் கூர்மையான பார்வை யையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. கஅப்(ரலி) அவர்கள், அபூ கைஸமா(ரலி) அவர்களைப் பற்றி கூறிய தகவலில் பல விஷயங்கள் நமது கவனத்தை ஈர்க்கின்றன.

அதாவது, போர் நிதி வழங்குமாறு அண்ணல் நபி(ஸல்) அவர்கள் ஆணையிட்டபொழுது ஒரேஒரு மரைக்கால் பேரீத்தம் பழுத்தை நிதியாக அளித்தது, இந்த அபூ கைஸமாதான்! - அதைத்தான் நயவஞ்சகர்கள் கேலிசெய்தார்கள். இந்த ஒருமரைக்கால் பேரீத்தம் பழம் அல்லாஹ்வுக்குத் தேவையா என்ன? என்று நக்கல் பேசினார்கள்.

இதேபோல் - அதிக நிதியுதவி செய்தவர் பற்றியும் - இப்படி அதிக அளவு அள்ளிக்கொடுக்கிறாரே இவர்., அல்லாஹ்வின் உவப்பை நாடியா செய்கிறார், பேரும் புகழுக்காகவும்தானே வாரிவழங்குகிறார்! என்று பேசினார்கள்!

ஆனால் எந்த ஒரு தர்மமனாலும் - அரைப் பேரீத்தம் பழமேயானாலும் ஓர் அணுஅளவுப் பொருளானாலும் அதுவும் இறைவழிப்போருக்கு உதவினால் மறுமையின் நற்பயன் கிடைக்கும் என்கிறது இஸ்லாம்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: "திண்ணமாக ஒருமனிதர் பேரீத்தம் பழம் அளவுக்கு ஒருபொருளைத் தர்மம் செய்கிறார்., அதனையும் அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்கிறான்., பிறகு அதனை அவருக்காக எவ்வாறு பல்கிப் பெருகச் செய்கிறான் எனில், உங்களில் ஒருவர் தனது ஒட்டகக்குட்டியைக் கண்ணும் கருத்துமாய் வளர்ப்பதுபோன்று பல்கிப்பெருகச் செய்கிறான் அல்லாஹ். இறுதியில் (குறைந்த அளவிலான) அந்தத் தர்மம் உஹு த் மலைபோன்று பெருகி விடுகிறது" (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

மற்றொரு தடவை சொன்னார்கள்: "(தர்மம் கொடுப்பதன் மூலம்) உங்களை நரகத்திலிருந்து தற்காத்துக் கொள்ளுங்கள். பாதிப் பேரீத்தம் பழத்தை வழங்குவது மூலமானாலும் சரியே!" (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்: "ஒருவன் அணுஅளவு நன்மை செய்திருந்தாலும் அதனை அவன் கண்டுகொள்வான். அணுஅளவு தீமை செய்திருந்தாலும் அதனை அவன் கண்டுகொள்வான்" (குர்ஆன் (99: 8)

இதன்படியே ஒவ்வொரு தோழரும் தத்தம் வசதிக்கும் சக்திக்கும் ஏற்ப போர் நிதிக்கு அள்ளிக்கொடுத்தார்கள். ஆனால் இஸ்லாம் வெற்றிபெறும் வகையில் யாரும் செயல்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதுதான் நயவஞ்சகர்களின் எதிர்பார்ப்பு! அதனால்தான் அதிகஅளவு நிதி அளித்தவர் பற்றியும் அவதூறு பரப்பினார்கள்., குறைவாக நிதி அளித்தவர் பற்றியும் கேலிபேசினார்கள்.

நயவஞ்சகர்களின் இத்தகைய விஷமத் தனத்தையே கஅப்(ரல்) அவர்கள் இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். குர்ஆனும் இதனை ஓரிடத்தில் கூறுகிறது:

"இறைநம்பிக்கையாளர்களில் மனமுவந்து வாரிவழங்குவோரின் தர்மங்களைப் பற்றியும் இந்த நயவஞ்சகர்கள் குறை பேசுகிறார்கள். (இறைவழியில் செலவு செய்வதற்காகச்) சிரமப்பட்டு உழைத்ததைத் தவிர வேறெதுவும் பெற்றிருக்காதவர்களைப் பற்றியும் இவர்கள் கேலி செய்கிறார்கள். அல்லாஹ் இவர்களைக் கேலி செய்கிறான். மேலும் இவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் தண்டனையும் உண்டு" (9: 79)

இத்தகைய வஞ்சகர்கள் இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்தில்தான் இருந்தனர் என்பதில்லை. அன்றைய வஞ்சகர்களின் வாரிசுகள் இன்றைக்கும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். தங்களுடைய முதாதையர்கள் விட்டுச் சென்ற பணியை - முஸ்லிம்களைக் கேலிபேசுகிற பணியை - இஸ்லாத்திற்குக் கேடு விளை விக்கிற சூழ்ச்சியை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். இறைவனின் படைப்பு களிலேயே இவர்கள்தாம் மிகவும் கேடுகெட்டவர்கள்!

"என் குடும்பத்தில் விஷயஞானமுடைய அனைவரிடமும் ஆலோசனை கலந்தேன்

”
—

- ஏதாவது பொய்சொல்லித் தப்பிக்கத்தான் கஅப்(ரலி) அவர்கள் முதலில் திட்டமிட்டுள்ளார்கள். அது பற்றி தம் குடும்பத்தினரிடம் ஆலோசனையும் செய்துள்ளார்கள். ஆனால் நபி(ஸல்) அவர்கள் மதினா திரும்பிய பொழுது தான் உண்மைசொல்லிவிடுவது என்கிற உறுதிப்பாடு அவர்களுக்கு வந்தது. நயவஞ்சகர்கள் பொய்யான சாக்குப்போக்குகள் சொல்லி, பொய் சத்தியம் செய்தார்கள். தங்களை மன்னிக்கும்படி கோரினார்கள். அவர்களின் வெளிப்படையான நிலையை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தராங்கத்தை அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்தார்கள் நபிவர்கள்! மட்டுமல்ல நயவஞ்சகர்களுக்காகப் பாவ மன்னிப்பு வேண்டிப் பிரார்த்திக்கவும் செய்தார்கள்! ஆனாலும் அது அவர்களுக்கு எவ்விதப்பயனும் அளிக்கவில்லை, அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

"(நபியே!) நீர் இவர்களுக்காக பாவமன்னிப்புக் கோரினாலும் கோரா விட்டாலும் சரி - எழுபது தடவைகள் இவர்களுக்காக நீர் பாவமன்னிப்புக் கோரினாலும்கூட அல்லாஹ் இவர்களை ஒருபோதும் மன்னிக்கமாட்டான்." (9: 80)

ஆனால் கஅப் பின் மாலிக்(ரலி)அவர்கள் உண்மையே உரைத்தார்கள். தமது தவறை வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். அது பற்றியே நபியவர்கள் கூறினார்கள்:

"இவர்தான் உண்மை உரைத்துள்ளார்"

கஅப்(ரலி)அவர்களின் வாய்மைக்கும் சிறப்புக்கும் இதுவே போதுமான சான்று. அதற்கு நபியவர்கள் வழங்கிய நற்சான்றே இது!

"அல்லாஹ் உமது விவகாரத்தில் தீர்ப்பு அளிக்கும் நேரத்தை எதிர் பார்த்திரும்

”
—

கஅப் பின் மாலிக் அவர்கள் அல்லாஹ் - ரஸூ லின் கட்டளைக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிந்தவராகவும் முழுமையான நம்பிக்கை கொண்ட வராகவும் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.

அப்பொழுது அவர்களுடைய பனூ ஸலிமா குலத்தினர் சிலர் தவறான ஆலோசனையை வலியுறுத்தினார்கள். அப்படிச்செய்யலாமே என்றுதான் கஅப்(ரலி)அவர்களது மனம் முதலில் விரும்பியது. வேறு இரு தோழர்களுக்கும் இதேநிலை ஏற்பட்டுள்ளது., அவ்விருவரும் உண்மையைத் திரும்பப் பெறுவதற்காக நபியவர்களிடம் செல்லவில்லை என்றும் தெரியவந்தது.

"மக்கள் என்னிடம் சொன்ன இரண்டு பேரும் எப்படிப்பட்ட வர்களெனில் இருவரும் பற்று போரில் கலந்துகொண்டவர்கள். அவ்விரு வரிலும் எனக்கு முன்மாதிரி இருந்தது"

ஆம்! அல்லாஹ், சில பேருக்குச் சிலநேரங்களில் நல்ல சூழ்நிலையை அமைத்துக் கொடுக்கிறான். வாய்மையில் நிலைத்திருக்க - தீமையை நாடாதிருக்க நல்ல முன்மாதிரியைக் காண்பித்துக்கொடுத்துப் பேருதவி புரிகிறான்! கஅப்(ரலீ) அவர்கள் தம் இருதோழர்களையும் பின்பற்றி உண்மையிலிருந்து பின்வாங்கக்கூடாது என்று உறுதிகொண்டார்கள். சோதனைக்கு மேல் சோதனைகள் வந்தாலும் எல்லாவற்றையும் தாங்குவ தெனும் உறுதிப்பாட்டில் உள்ளம் உறுதிபூண்டது! பொய்யிலிருந்து முழுமையாக அவர்களை அல்லாஹ் காத்தருளினான். கஅப்(ரலீ) அவர்களது உளத் தூய்மைக்குச் சான்றாகத் திகழும் அந்த உண்மை வரலாற்றை குர்ஆனிலும் இடம்பெறச் செய்து அவர்களுக்குச் சிறப்பளித்தான்!

படிப்பினைகள்

1) **நல்லெண்ணம்.** ஆம்! ஒருவரின் உள்ளத்தில் நல்லெண்ணம் இருந்தால் அல்லாஹ் அவர் மீது பேருபகாரம் புரிகிறான். பாவத்திலிருந்து அவரைக் காப்பாற்றுகிறான். கஅப்(ரலீ) அவர்களைப் பாருங்கள். நபிவர்களிடம் பொய் சொல்ல நாடியபொழுது உண்மையே பேசும்படி செய்து அவர்களை அல்லாஹ் காப்பாற்றினான். அதற்குக் காரணம் அவர்களது உள்ளத்தில் உறுதியுடன் உறைந்திருந்த நல்லெண்ணமே!

2) **இறைநம்பிக்கையில் முழுஉறுதிப்பாடு.** ஏதேனும் சாக்குப்போக்குச் சொல்லி நபிவர்களிடம் இருந்து தப்பித்துவிட்டாலும் நாளை அல்லாஹ் கோபம் கொண்டால் அதிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது என்று கஅப்(ரலீ) அவர்கள் சொல்லியிருப்பது அவர்களது இறைநம்பிக்கையின் உறுதிப்பாட்டையே எடுத்துக்காட்டுகிறது. நாம் என்றென்றும் நினைவில் கொண்டு பின்பற்றத்தக்க பாடமாகும் இது.

அந்த முன்று தோழர்கள் மீதும் சமூகத்தடை விதித்து நபிவர்கள் கட்டளை பிறப்பித்தபொழுது அனைத்து மக்களும் அதனை ஏற்று அப்படியே செயல்படுத்தினார்கள்.

"நான் நபிவர்களிடம் ஆஜராவேன்!. ஸலாத்திற்குப் பதில் சொல்லி உதடுகளை அசைத்தார்களா இல்லையா? என்பதை நான் அறியேன்"

ஆம்! கஅப் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களின் ஸலாத்திற்கு நபி(ஸல்) அவர்களே பதில் சொல்லவில்லை. நபியவர்களோ நற்குணத்தில் சிறந்தவர்கள். அனைவரிடமும் நல்ல முறையில் பழகக்கூடியவர்கள்! ஆயினும் அந்தத் தோழர்களைச் சற்றுக் கடினமாக நடத்தவேண்டும்., பண்படுத்த வேண்டும் எனும் கட்டளைக்கு நபியவர்களும் கட்டுப்பட்டார்கள்.

"என்னுடைய இரண்டு தோழர்களும் மிகவும் மனம் நொந்து போனார்கள். அழுதவண்ணம் தங்கள் வீடுகளிலேயே முடங்கிவிட்டார்கள்"

ஆம்! அந்த முவரில் கஅப் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் மட்டுமே மஸ்ஜிதுக்கு வந்து ஜமாஅத் - கூட்டுத் தொழுகையில் கலந்துகொண்டிருந்தார்கள். பிறகு நாட்கள் செல்லச் செல்ல அவர்களும் வீட்டிலேயே தொழலானார்கள். அந்த அளவுக்கு மனவேதனையும் சஞ்சலமும் அவர்களை வாட்டியெடுத்தது! (அதன் விவரம் பின்னால் வருகிறது)

"ஒருநாள் அப்படியே நடந்து சென்றேன். அபூ கதாதாவின் தோட்டத்துச் சுவர் ஏறி உள்ளே சென்றேன் "

அதாவது, வாசல் வழியாக உள்ளே செல்லாமல் சுவர் ஏறிக் குதித்துச் சென்றுள்ளார்கள். வாசல் அடைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அல்லது சுற்றுச் சுவரில் ஒருபகுதியில் இடிபாடு ஏற்பட்டு லேசாகத் தாண்டி உள்ளே செல்லும் வகையில் அமைந்திருக்க வேண்டும். (அல்லாஹ் மிக அறிந்தவன்)

"நான் அவருக்கு ஸலாம் சொன்னேன். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அவர் எனது ஸலாத்திற்கு பதில் சொல்லவில்லை"

கஅப் அவர்களின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்தான் அபூ கதாதா (ரலி) அவர்கள். மக்கள் எல்லோரும் புறக்கணித்துவிட்ட நிலையில் நெருங்கிய உறவுடைய பாசத்திற்குரிய சகோதரராவது சந்தோசமாகப் பேசுவார்., ஆறுதல் சொல்லி மனத்தைத் தேற்றுவார் என்றுதான் அவரிடம் சென்றுள்ளார்கள், கஅப் (ரலி) அவர்கள். ஆனால் அவரும் பேசவில்லை. ஸலாத்திற்குக் கூடப் பதில் சொல்லவில்லை. - இதற்குக் காரணம் அல்லாஹ்-ரஸூ லின் கட்டளைக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதுதானே தவிர கஅப் அவர்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்பதல்ல!

"என் கண்கள் இரண்டும் கண்ணீர் வடித்தன. வந்த வழியே திரும்பி சுவர் ஏறித் தாவி வெளியே வந்தேன் "

அபூ கதாதா(ரலி) அவர்களிடம் - நான் அல்லாஹ்வையும் ரஸூலையும் நேசிப்பவன் இல்லையா? என்று, அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்து முன்றுமுறை கேட்டார்கள், கஅப் பின் மாலிக் அவர்கள். நிலையின் கடுமையை உணர்த்தக்கூடிய மிகப்பெரியதொரு சத்தியமாகும் இது! அபூ கதாதா(ரலி) அவர்கள் ஆம் என்றோ இல்லை என்றோ எதுவும் சொல்ல வில்லை. ஆனால் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும்: கஅப்(ரலி) அவர்கள் அல்லாஹ்வையும் ரஸூலையும் அதிகம் நேசிப்பவர்கள் என்பது! முன்றாவது தடவையில் ஒப்புக்கு ஒரு பதிலைச் சொன்னார்., அல்லாஹ்வும் ரஸூலும் தான் மிகவும் அறிந்தவர்கள் என்று! இது அந்தக் கேள்விக்குரிய பதிலாகக் கருதப்படாத ஒரு வார்த்தையாகும். - இந்தக் கட்டத்தில்தான் கஅப்(ரலி) அவர்கள் மனம் நொந்து கண்ணீர் வடித்துவிட்டார்கள்.

"ஷாம் தேசத்து விவசாயி ஒருவர், கஅப் பின் மாலிக்கை எனக்குக் காண்பித்துத் தருபவர் யார்?என்று அங்கே கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்"

அன்றைய ஷாம் தேசத்து விவசாயிகளைக் குறிப்பதற்கு நபதி (பன்மை:அன்பாத்)எனும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பாலைவனப்பகுதிகளில் பூமிக்கடியில் எங்கெங்கு தண்ணீர் உள்ளதென ஆய்வு (இஸ்தின்பாத்) செய்வதே அவர்களுடைய பணி. அதனால்தான் அவர்கள் நபதி - அன்பாத் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

"அவன் என்னிடம் வந்தான். கஸ்ஸான் மன்னன் எழுதிய ஒருகடிதத்தை என்னிடம் கொடுத்தான்"

இந்த கஸ்ஸான் மன்னன் இறைநம்பிக்கை இல்லாதவன்., நிராகரிப்பாளன். கஅப் பின் மாலிக்(ரலி) அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட நெருக்கடியைப் பயன் படுத்திக் குழப்பம் விளைவிக்கத் திட்டமிட்டான். வாய்மை மிக்க அந்தத் தோழருக்கு ரகசியக் கடிதம் எழுதி அனுப்பி அவரைத் தன் பக்கம் இழுக்கச் சதி செய்தான். ஆனால் அல்லாஹ் - ரஸூலின் மீதான நம்பிக்கை யில் - வாய்மையான அன்பில் உறுதியாக இருந்த அந்தத் தோழர் அந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்தபொழுது இதுவும் ஒரு சோதனையே என்று சொல்லிய வாறு அதனை அடுப்பில் வீசி எரித்தார்!

கஅப்(ரலி) அவர்கள் சொன்னது முற்றிலும் உண்மையே! அதுவும் ஒரு சோதனையே! மிக நெருங்கிய உறவினர் உட்பட மக்கள் அனைவரின் புறக்கணிப்புக்குள்ளாகி மனம் நொந்துள்ள ஒருமனிதரைப் பக்கத்து நாட்டு மன்னனே வலை விரித்து அழைக்கும் பொழுது - ராஜ மரியாதை தருவதாகக் கூறும்போது அதிலிருந்து தப்பிப்பது கடினம்தானே! ஆனால் கஅப் அவர்கள்

அந்தச் சோதனையிலும் சாதனை படைத்தார்கள். கடிதத்தை கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்தால், அவ்வப்பொழுது அதைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டியது வரும்., மன்னிடம் சென்று நிம்மதியாக இருக்கலாமே என்று தீய மனம் தூண்டும்., ஷைத்தானின் ஊசாட்டமும் விரட்டிக் கொண்டுவரும்! அப்படியொரு வழிச்சிறுகல் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது., அதற் கான எந்த வாய்ப்பும் இருக்கக்கூடாது என்றுதான் கடிதத்தையே அடுப்பிலிட்டு அழித்தார்கள்!

" வஹி (எனும் இறையருட்செய்தி) தாமதமானபொழுது . . . நீர் உம் மனைவியை விட்டும் விலகி இருக்கும்படி நபியவர்கள் உமக்குக் கட்டளையிடுகிறார்கள் "

வஹி வருவது தாமதமானதில் அல்லாஹ் ஒரு தத்துவத்தை அமைத்து வைத்தான். வஹியின் பக்கம் மக்கள் அனைவரையும் ஆர்வம் கொள்ளச் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் அது. வாய்மையும் தூய்மையும் மிக்க இந்தத் தோழர்களின் விஷயத்தில் இப்பேரண்டத்தின் அதிபதி என்ன தீர்ப்பு வழங்குகிறானோ, எப்பொழுது வஹி வரப்போகிறதோ? என்று அனைவரையும் எதிர்பார்க்கச் செய்வதே இறைவனின் நாட்டம் - ஆயிஷா(ரலி) அவர்கள் மீது அபாண்டம் சுமத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சியின்போதும் இவ்வாறுதான் வஹி வருவது தாமதமாயிற்று!

இத்தகைய பரபரப்பான சூழ்நிலையில் அந்த முன்று தோழர்களுக்கும் மேலும் ஒருகட்டுப்பாட்டை விதித்தார்கள் நபி(ஸல்) அவர்கள். அவர்களை விட்டும் அவர்களுடைய மனைவியரே விலகிக்கொள்ள வேண்டும் என்பது தான் அது. கஅப்(ரலி) அவர்கள் நல்ல திடகாத்திரமான - வாலிபத்துடிப்புள்ளவர். மனைவியுடன் வாழக்கூடாது என்று அவரை விலக்கி வைப்பது மிகவும் கஷ்டமான சமாச்சாரம்தான்!

ஆயினும் நபியவர்களின் தூதுவர் வந்து அந்தக் கட்டுப்பாட்டை அறிவித்த பொழுது -

"நான் என் மனைவியை மணவிலக்கு செய்துவிடவா? அல்லது நான் என்னசெய்ய வேண்டும்?" என்றுதான் கேட்டார்கள் கஅப் பின் மாலிக்(ரலி) அவர்கள். ஆகா! இத்துணை சோதனைகளிடையேகூட நபியவர்களின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதில்தான் அவர்கள் ஆர்வமாக இருந்துள்ளார்கள். மனைவியை மணவிலக்கு செய்யும்படி சொன்னால்கூட அதற்கும் அவர்கள் தயார் என்பதையே அவர்களது வார்த்தை காட்டுகிறது.

தூது கொண்டு வந்தவர் சொன்ன பதிலையும் கவனியுங்கள். நபியவர்கள் சொல்லி அனுப்பிய வார்த்தைகளையே அவர் திரும்பச் சொன்னாரே தவிர அவற்றை மாற்றவோ புதியதொரு கருத்தைக் கற்பிக்கவோ அவர் முயற்சி செய்யவில்லை. முன்சொன்ன வார்த்தைகளையே திரும்ப ஒருமுறை சொல்லி அவற்றின் யதார்த்தமான கருத்தையே வலியுறுத்தினார். நபி(ஸல்) அவர்களின் கட்டளைகள் - ஹதீஸ்களைப் பொறுத்து ஸஹாபாக்களின் நிலைப்பாடு இதுதான் என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும்!

படிப்பினைகள்

இந்நிகழ்ச்சிகளில் நமக்குப் பல படிப்பனைகள் உள்ளன:

(1) இறைத்தூதரின் கட்டளைக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிதல்! ஊர் விலக்கு எனும் தண்டனை மிகக் கடுமையானது. அதனைச் சற்றுத் தளர்த்த வேண்டும் என்று யாரும் மேல் முறையீடு செய்யவில்லை. அல்லது அதை செயல் படுத்த முடியாதபடி குடும்ப ரீதியான நெருக்கடியையோ குழப்பத்தையோ எவரும் ஏற்படுத்தவில்லை - அந்த மூன்று தோழர்களோ அவர்களுடைய குடும்பத்தினரோ யாரும் அப்படிச் செய்யவில்லை! அவர்க ளுடைய மனையிவரேகூட நபியவர்களின் கட்டளையை மீறவில்லை. அலட்சியம் செய்யவில்லை. அதற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டாமென தம் கண வர்களைத் தூண்டவில்லை! நபித்தோழர்களின் வாழ்வில் நடைபெற்ற இத்தகைய சமூகக் கட்டமைப்புக்கு உலகில் வேறெந்த சமூகத்திலும் நிகர் காண்பது கடினமே!

(2) தீய சக்திகள் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருப்பதும் நமது சமுதாயத்தினுள் ஊடுருவுவதற்கான எந்தச் சந்தர்ப்பத்தையும் அவர்களுக்கு அளிக்காதிருப்பதும்!

(3) குழப்பத்திற்கும் வழிகேட்டிற்கும் இழுத்துச் செல்லக்கூடிய வழி வகைகளை அடைத்துவிடுவது! - கஸ்ஸான் மன்னனின் கடிதம் கையில் இருந்தால் அவனது நாட்டில் தஞ்சம்புகலாம் எனும் தீய எண்ணத்திற்குப் பலியாக வேண்டியது வரலாம்., அதனால் அந்தக் கடிதத்தையே தீயிட்டுக் கொள்ளுத்தி அதன் வழியை அடைத்துவிட்டார்கள், கஅப்(ரலி) அவர்கள்!

"பிறகு ஐம்பதாவது நாளின் அதிகாலையில் எங்களது வீடொன்றின் மாடியில் ஃபஜர் தொழுகு கொண்டிருந்தேன் "

ஐமாமத் தொழுகையை அலட்சியம் செய்ததால் அப்படிச் செய்யவில்லை. முன்பு சொன்னதுபோல் - பள்ளிவாசல் சென்றால் பேசுவார் யாருமில்லை., வலியச் சென்று ஸலாம் சொன்னாலும் பதில் வருவதில்லை. இந்நிலையில்தான் கஅப்(ரலி) அவர்கள் மனம் நொந்து வீட்டிலேயே தங்கிவிட்டார்கள். மற்ற இருதோழர்களின் நிலையும் இதுவே!

"அவரது நற்செய்திக்குப் பகரமாக என்னுடைய இரண்டு ஆடைகளையும்
களைந்து அவற்றை அவருக்கு அணிவித்தேன் "

மலைமீதேறி உரக்கக் குரல் கொடுத்தவர் மூலம்தான் நற்செய்தி பற்றிய தகவல் முதலில் கிடைத்தது. அவர்தான் பரிசுக்குரியவர் ஆனார். அணிந்தி ருந்த இரு நல்லாடைகளையும் களைந்து அவருக்குப் பரிசாக நல்கி விட்டு இரவல் ஆடைகளை அணிந்துகொண்டே நபியவர்களிடம் சென்றார் களெனில் அந்தச் செய்தி எவ்வளவு ஆனந்தத்தை அவர்களுக்கு அளித்துள் ளது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்!

"நான் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் செல்லப் புறப்பட்டேன். மக்கள் கூட்டமாக
வந்து என்னைச் சந்தித்தார்கள்"

எந்த மக்கள்? அல்லாஹ் -ரஸூ லின் கட்டளைப்படி அம்முன்று தோழர் களையும் ஊர் விலக்கிவைத்த அதே மக்கள்தான்! மன்னிப்பு அறிவிக்கப்பட்ட டதும் அவர்கள் அனைவருக்கும் அளவிலா ஆனந்தம்! ஒருவருக்கொரு வர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு கூட்டம் கூட்டமாக வந்து வாழ்த்துத் தெரிவிக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், அவர்களின் உள்ளத்தில் - அவர்க ளுடைய சகோதரர்களின் பேரில் இருந்த நேசம்தான்! தங்களுக்கு எதை விரும்பினார்களோ அதையே தம் சகோதரர்களுக்கும் விரும்பினார்கள்.

அந்த நேசத்தினால்தான் -அம்முன்று தோழர்களையும் அல்லாஹ் மன்னித் ததாக அறிவிக்கப்பட்டபொழுது - திருக்குர்ஆனின் வசனங்களையே இறக் கியருளிச் சிறப்பித்தபொழுது யாரும் பொறாமைப்படவில்லை., புளகாங்கிதத் துடன் ஓடோடிவந்து வாழ்த்துக்கூறி மகிழ்வைப் பகிர்ந்து கொள் கிறார்கள்!

"தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ் எழுந்து என்னை நோக்கி ஓடிவந்தார்.
எனக்குக் கைலாகு கொடுத்து வாழ்த்துத் தெரிவித்தார் "

பள்ளிவாசலில் நபியவர்களுடன் அமர்ந்திருந்த தோழர்களில் தல்ஹா மட்டும்தான் எழுந்துவந்து கஅப்(ரலீ) அவர்களுக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித் தார்கள். இதனைப் பெரும் மரியாதையாகவும் பேருபகாரமாகவும் கஅப்(ரலீ) அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

வருகை தருபவருக்காக எழுந்து நிற்பது கூடுமா?

இந்த இடத்தில் மேலும் சில விவரங்களை அறிந்துகொள்வது பயன் மிக்கது. அதாவது, ஓர் அவையினுள் வருபவரை நோக்கி எழுந்து செல்வதும் கைலாகு கொடுப்பதும் ஆகுமானவையே., கண்ணியம் அளிப்பவையே!

இதே போல வருகை தருபவருக்காக எழுந்து நிற்பதிலும் தவறில்லை. அப்படிச் செய்வது கூடாதென எந்தத் தடையும் வரவில்லை.

ஆனால் ஒருவர் வரும்பொழுது உட்கார்ந்திருப்பவரை எழுந்து நிற்கும்படிச் செய்வதும் எழுந்து நிற்குமாறு வற்புறுத்துவதும் தான் கூடாது என்று தடை வந்துள்ளது. நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்: "தனது வருகையின் பொழுது பிற மக்கள் நிற்பவர்களாய்க் காட்சியளிக்க வேண்டுமென யார் விரும்புகிறாரோ அவர் தனது இருப்பிடத்தை நரகமாக்கி கிக்கொள்ளட்டும்"
நூல்: அபு தாவூத், தீர்மானி

ஆக, எழுந்தென்பது மூன்று வகையில் உள்ளது:

- வருகை தருபவரை நோக்கி எழுந்து செல்வது
- வருகை தருபவருக்காக எழுந்து நிற்பது
- உட்கார்ந்திருக்கும் ஒருவருக்கருகில் நின்றுகொண்டிருப்பது

முதல்வகை: வருகை தருபவரை நோக்கி எழுந்து செல்வதில் தவறில்லை. நபி(ஸல்) அவர்களின் சொல், செயல், அங்கீராரம் மூலகை ஆதாரங்களும் இதற்குண்டு.

சொல்லாதாரம்: பனூகுறைளா எனும் மதீனாவாழ் யூதர்களின் விஷயத்தில் தீர்ப்பளிப்பதற்காக ஸஅத் பின் முஆத்(ரலி) அவர்கள் வருகை தந்தபொழுது யூதர்களை நோக்கி நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: "உங்கள் தலைவரின் பக்கம் எழுந்து செல்லுங்கள்"

- பனூ குறைளா போருக்குப் பிறகு நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியாகும் இது. இந்த யூதர்கள், முஸ்லிம்களுடன் செய்திருந்த உடன்படிக்கைக்கு எதிராகச் செயல்பட்டதாலும் குறிப்பாக, அகழ் யுத்தத்தில் மிகக் கடுமையான நெருக்கடியில் எதிரிகளுக்குச் சாதகமாக அவர்கள் நடந்ததாலும் நபி(ஸல்) அவர்கள் அந்த யூதர்களை முற்றுகையிட்டுக் கைது செய்தார்கள்.

இவர்களுக்கு என்ன தண்டனை கொடுப்பது? அதுபற்றித் தீர்ப்பளிக்கும் பொறுப்பு ஸஅத் பின் முஆத்(ரலி) அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஸஅத் பின் முஆத் அவர்கள், மதீனத்து முஸ்லிம்களில் அவ்ஸ் கோத்தி ரத்திரத்தின் தலைவர். நபி(ஸல்) அவர்கள் ஹிஜ்ரத்தை மேற்கொண்டு மதீனா வருவதற்கு முன்பே பனூ குறைளா யூதர்களுக்கும் அவ்ஸ் கோத்தி ரத்துக்கும் உடன்படிக்கை இருந்தது. அந்த வகையில் இருசாராரும் நேச குலத்தவர்கள் ஆவர். ஆகையால் தங்களது நேசகுலத்தின் தலைவர் ஸஅத் பின் முஆத்

அவர்களை நடுவராக ஆக்குவதற்கும் அவர்கள் அளிக்கும் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் அந்த யூதர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அகழ் யுத்தத்தில் எதிரிகளின் தாக்குதலுக்குள்ளாகியிருந்த ஸஅத் பின் முஅத் (ரலி) அவர்களால் நடக்க இயலாதிருந்தது. அதனால் வாகனத்தின் மீது அமர்ந்து வந்தார்கள். "உங்கள் தலைவரின் பக்கம் எழுந்து செல்லுங்கள்" என்று யூதர்களை நோக்கி நபியவர்கள் கூறியதும் அவர்கள் எழுந்து சென்று ஸஅத் (ரலி) அவர்களை வரவேற்று வாகனத்தில் இருந்து கீழே இறக்கினார்கள்! (அந்த யூதர்களுக்கு மரண தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென ஸஅத் (ரலி) அவர்கள் தீர்ப்பளித்தார்கள் என்பது வரலாறு)

அங்கீகாரம்: இது நாம் விளக்கம் அளிக்கும் இந்த நபிமொழியில் உள்ளது. - கஅப் (ரலி) அவர்கள் மஸ்ஜிதீனுள் நுழைந்தபொழுது அவர்களை நோக்கி தல்ஹா (ரலி) அவர்கள் எழுந்துசென்றார்கள். இது நபி (ஸல்) அவர்களால் மறுக்கப்படாததால் அவர்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றதாகிறது.

செயல்ரீதியான ஆதாரம்: பனூ ஸகீப் கோத்திரத்தாரின் தூதுக்குழுவினர் - ஹு னைன் போருக்குப் பிறகு ஜு அரானா எனும் இடத்தில் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தபொழுது அந்தத் தூதுக்குழுவினரை நோக்கி நபியவர் கள் எழுந்து சென்றார்கள். (மற்றோர் அறிவிப்பில், எழுந்து நின்றார்கள் என்றுள்ளது)

(2) வருகை தருபவருக்காக எழுந்து நிற்பது. இதில் குற்றமில்லை. வருகை தருபவருக்காக எழுந்து நிற்கவில்லையாயின் அது மரியாதைக் குறைவாகக் கருதப்படும் சூழ்நிலையில் அது ஆகுமானதே! அப்படி நிற்காமலிருப்பது சிறந்ததாயினும் அத்தகையதொரு வழக்கம் நடைமுறையில் இருக்கும்பொழுது அதில் குற்றமில்லை.

(3) ஒருவர் உட்கார்ந்திருக்க மற்றொருவர் அவருக்கருகில் - அவருக்குக் கண்ணியம் அளிப்பதற்காக நின்றுகொண்டிருப்பது! இது தடைசெய்யப்பட்டதாகும். நபி (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: "அந்நியர்கள் சிலர், சிலருக்கு கண்ணியம் அளிக்கும் பொருட்டு நின்று கொண்டிருப்பது போன்று நீங்கள் செய்யாதீர்கள்" என்ற அளவுக்கெனில், தொழுகையில் கூட இமாம் நிற்க இயலாமல் உட்கார்ந்து தொழுகை நடத்தினால் அவரைப் பின்பற்றித் தொழுபவர்கள் உட்கார்ந்துதான் தொழுதிட வேண்டும்., நின்று கொண்டு தொழக்கூடாது.

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் பிணியுற்ற பொழுது - அவர்கள் உட்கார்ந்து தொழுகை நடத்த நாங்கள் அவர்களைப் பின்பற்றித்

தொழுதோம். அபூ பகர்(ரலி) அவர்கள், நபியவர்களின் தக்பீரை உரக்கச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். நபியவர்கள் எங்களை நோக்கித் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். நாங்கள் நின்று கொண்டிருக்கக் கண்டார்கள். உடனே எங்கள் பக்கம் உட்காருமாறு சமிஞ்சை செய்யவே நாங்களும் உட்கார்ந்தோம்., உட்கார்ந்துகொண்டே நபியவர்களின் தொழுகையைப் பின்பற்றித் தொழுதோம். நபி(ஸல்) அவர்கள் தொழுகு முடித்து ஸலாம் கொடுத்தபொழுது சொன்னார்கள்: சற்று முன்னர் - ரோமர்களும் பாரசீகர்களும் செய்வது போன்று நீங்களும் செய்ய முனைந்து விட்டீர்களே! அவர்கள்தாம் தங்களுடைய மன்னர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க அவர் களுக்கு அருகில் நின்று கொண்டிருப்பார்கள்! நீங்கள் அவ்வாறு செய்யா தீர்கள்” (முஸ்லிம்)

ஆனால் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவருக்கு அருகில் மற்றொருவர் நிற்க வேண்டிய தேவை இருந்தால் - அந்தச் சூழ்நிலையில் அது கூடும். ஆம்! ஒருவர் மீது எதிரிகள் திடீர் தாக்குதல் தொடுக்கக்கூடும் என்று அஞ்சப்படு கிற சூழ்நிலையில் அவருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்காக அவருகில் மற்றொருவர் நின்று பாதுகாப்புக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதில் குற்ற மில்லை.

இதேபோல ஒருவருக்குக் கண்ணியம் கொடுப்பதற்காகவும் நம்மிடையே உள்ள கட்டமைப்பையும் தலைமைக்குக் கீழ்ப்படியும் பண்பையும் எதிரிக ளுக்கு உணர்த்தி உள்ளச்சத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அவருக்கு அருகில் ஒருவர் நின்றிகொண்டிருப்பதில் குற்றமில்லை.

நபி(ஸல்) அவர்கள் வரலாற்றில் - ஹு தையிய்யா உடன்படிக்கை யின்போது இப்படி நடைபெற்றது. உடன்படிக்கை குறித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்த மக்கத்து குறைஷிகள் சார்பில் சில தலைவர்கள் வந்தார்கள். அவர்களுக்கும் நபியவர்களுக்கும் பேச்சு வார்த்தை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபொழுது புகழ்பெற்ற நபித்தோழர் முஃகீரா பின் ஷு அபா(ரலி) அவர்கள், கையில் வாளை ஏந்திக்கொண்டு நபியவர்களுக்கு அருகில் நின்றிகொண்டிருந்தார்கள்.

ஆக, உட்கார்ந்திருக்கும் ஒருவருக்கு அருகில் நின்றிகொண்டிருப்பதன் நோக்கம் பாதுகாப்பு அளிப்பதாகவோ எதிரிகளுக்கு உணர்த்து வதாகவோ இருந்தால் அதில் குற்றமில்லை.

லட்சியக் குழுவினரின் சிறு தவறுகூட .....

"அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நபியவர்களிடம் அவ்வாறு நான் வாக்குறுதி கொடுத்ததில் இருந்து இன்றைய தினம் வரை எந்தச் சூழ்நிலை யிலும் பொய் சொல்ல நான் நாடியதில்லை. எதிர் காலத்திலும் அதிலிருந்து அல்லாஹ் என்னைக் காத்தருள்வான் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு"

உண்மை பேசியதால் கஅப்(ரலி) அவர்களுக்கு அல்லாஹ் ஈடேற்றம் அளித்தான், அல்லவா? அதற்கு கைமாறு செலுத்த வேண்டும்., தமது தவறுக்குப் பரிகாரமாகவும் அமைய வேண்டும் என்று இவ்வாறு அவர்கள் சபதம் செய்துள்ளார்கள். இனி வாழ்நாள் முழுவதும் உண்மையே பேச வேண்டுமென உறுதியேற்றுச் செயல்பட்டுள்ளார்கள். வாய்மைமிகு அந்த ஸஹாபியின் வரலாறு உண்மைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழும் அளவு புகழ் பெற்றுவிட்டது!

"நபியையும் - துன்பம் சூழ்ந்த நேரத்தில் அவருக்கு உறுதுணை யாக இருந்த முஹாஜீர்களையும் அன்ஸார்களையும் திண்ணமாக அல்லாஹ்

பொறுத்தருளினான் "

கஅப்(ரலி) அவர்களுக்கும் ஏனைய இருதோழர்களுக்கும் மன்னிப்பு வழங்கியதாக அறிவித்த இந்த முன்று வசனங்களின் விளக்கத்தைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

முதலில் நபியைப் பொறுத்தருளியதாக அல்லாஹ் அறிவித்திருப்பது ஏன்? போரில் கலந்துகொள்ளாதிருக்க சில நயவஞ்சகர்களுக்கு நபி அனுமதி அளித்ததைத் தவறு என்று அல்லாஹ் கருதியிருக்கலாம். அல்லது இறை வனின் மன்னிப்பும் கருணையும் - நபி உட்பட எல்லோருக்கும் தேவையே எனும் பொருளிலும் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கலாம்! - அவர்கள் இறுதி நபி., முந்தைய, பிந்தைய பாவங்கள் அனைத்தும் மன்னிக்கப்பட்ட தூய்மையான தூதர்!

பிறகு முஹாஜீர்களையும் அன்ஸார்களையும் பொறுத்தருளியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அல்லாஹ் இவ்விரு சாராரின் சிறுசிறு பிழைகளை மன்னித்து நன்மைகளை அள்ளி அள்ளி வழங்கினான். உன்னதமான அந்தஸ்துகளை அவர்களுக்கு அளித்தான்.

இந்த வசனத்தில் முஹாஜீர்களை முதலில் கூறியிருப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் அன்ஸார்களைவிடவும் சிறந்தவர்கள் என்பதே! ஏனெனில் அவர்கள், ஹிஜ்ரத் (நாடுதூறத்தல்) நுஸ்ரத் (பேருதவிப்புரிதல்) என்கிற இருவகை தியாகங்களையும் ஒருசேர நிறைவேற்றியவர்கள்!

துன்பம் சூழ்ந்த நேரத்தில் எனும் சொல் தபூக் போரையும் அப்பொழுது நிலவிய கடும் நெருக்கடியையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. வரலாற்றில் இந்த போருக்கு ஃகஸ்வதுல் உஸ்ரா (கஷ்ட காலத்துப் போர்) என்றுகூட ஒருபெயர் உண்டு.

"அவர்களில் ஒருசிலரின் உள்ளம் நெறிதவறுதலின் பால் சற்று சாய்ந்து விட்டிருந்த பிறகும் . . ."

அதாவது அன்று முஸ்லிம்களில் சிலர் - வாய்மையாளர்களாய் இருந்த துடனேயே போரில் கலந்திடாமல் தவிர்க்கவே விரும்பினார்கள். ஏனென்று கேட்டால் ஏதாவது சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்றே கருதினார்கள். ஆயினும் தக்க நேரத்தில் அவர்களின் உள்ளம் தெளிவு பெற்றது. சத்தியத்தில் நிலைத் திருக்கும் உறுதியை அல்லாஹ் அவர்களுக்கு நல்கினான். அவர்களது தடுமாற்றம் நீங்கியது. தயக்கம் மாறியது. நபியவர்களுடன் சேர்ந்து போருக்குப் புறப்பட்டார்கள்.

"வீவகாரம் ஒத்தி போடப்பட்டிருந்த முவரையும் அல்லாஹ் மன்னித்து விட்டான். அவர்களது நிலைமை எந்தஅளவு மோசமாகி விட்டதெனில், பூமி இத்துணை விரிவாய் இருந்தும் அவர்களைப் பொறுத்துக் குறுகிவிட்டது. அவர்கள் உயிர் வாழ்வதே கடினமாகி விட்டது"

அந்த முன்று தோழர்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட ஒழுங்கு நடவடிக்கை எனும் ஒட்டுமொத்த சமூகப் புறக்கணிப்பு குறித்துத்தான் இவ்வாறு சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளது, குர்ஆனில். ஆம்! பூமி இவ்வளவு பரந்துவிரிந்து இருந்தும் இம்மதினா வாழ் முன்று தோழர்களின் வாழ்க்கை வட்டம்தான் மிகவும் குறுகலாகி அவர்கள் உயிர் வாழ்வதே சிரமமானது.

இத்தகையதொரு கடுமையான தண்டனை கொடுக்கப்பட்டதன் நோக்கம், போரில் கலந்து கொள்ளாமல் பின்தங்கியிருந்த அந்தத் தோழர்களுக்கு நல்லொழுக்கப் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும் என்பதுதான். ஏனெனில் அவர்கள் ஒருலட்சியக் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள்., சத்தியத்திற்குச் சான்று வழங்கும் கடமையை ஏற்றிருந்த, நீதி வழிவந்த, நடுநிலைமிக்க ஒரு சமுதாயத்தின் அங்கத்தினர்கள்! உலகில் மனித குலத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்யும் லட்சியத்திற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கும் உன்னதமான உம்மத்தினர்கள்! இப்படிப்பட்டவர்களின் சிறுதவறுகூட கண்டிக்கப்படாமல்- களையப்படாமல் நீடித்தால் எதிர்காலத்தில் பின்னடைவுக்கும் பெரும் வீழ்ச்சிக்கும் அது வழிவகுத்துவிடலாம். மட்டுமல்ல அத்தகைய கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்ததில் ஏனைய தோழர்களுக்கும் தக்க படிப்பினை இருந்தது. ஏன், எல்லாக் காலத்து முஸ்லிம்களுக்கும் நல்ல பாடத்தை அது வழங்குகிறது என்பதே உண்மை.

இந்தத் தொடரில் நயவஞ்சகர்களின் மிக மோசமானநிலை குறித்தும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவர்களோ நபியவர்களிடம் பொய்யான சாக்குப் போக்குகள் சொல்லித் தப்பித்துவிட்டிருந்தார்கள். அந்த மோசமான நிலை இதுதான்:

"எனவே நீங்கள் அவர்களைக் கண்டுகொள்ளாமலே இருந்துவிடுங்கள்.
ஏனெனில் அவர்கள் ரிஜ்ஸ் - அசுத்தம் ஆவர்"

அரபி மொழியில் ரிஜ்ஸ் என்றால் நரகல் என்று பொருள். மது நரகல்!
மனிதனின் மலம் நரகல்! ஆடுமாடுகளின் சாணம் நரகல்! இதுபோன்று
நயவஞ்சகர்களும் நரகல்தான்! (இத்தகைய இழிநிலையில்ருந்து அல்லாஹ்
நம்மைப் பாதுகாப்பானாக)

"திண்ணமாக அல்லாஹ் பாவிக்கான இந்த மக்கள் மீது திருப்தி கொள்ளவே
மாட்டான் "

நயவஞ்சகத்தை நாம் தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அல்லாஹ்வின் திருப்
பொருத்தத்தையும் மன்னிப்பையும் இலட்சியமாகக் கொண்டே நாம் செயல் பட
வேண்டும். அல்லாஹ் நம் மீது அதிருப்திகொண்ட நிலையில் மக்கள்
அனைவரும் நம் மீது திருப்தி கொண்டாலும் அது நமக்குப் பயன் அளிக்கப்
போவதில்லை! ஆனால் அல்லாஹ் நம்மைப் பொருந்திக்கொண்டா னெனில்
மக்களின் உள்ளங்களையும் நம் பக்கம் ஈர்த்துக்கொண்டு வருவான்.
அவர்களும் நம்மைப் பொருந்திக் கொள்ளும்படி செய்வான்!

குர்ஆன் ஓரிடத்தில் கூறுகிறது: "எவர்கள் இறைநம்பிக்கை கொண்டு
நற்செயல்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்காக விரைவில்
கருணைமிக்க இறைவன் (மக்களின் உள்ளங்களில்) அன்பைத்
தோற்றுவிப்பான்"

"திண்ணமாக அல்லாஹ், பாவிக்கான இத்தகைய மக்கள் மீது திருப்தி
கொள்ளவே மாட்டான்"

என்கிற வசனம் பாவங்கள் குறித்து எச்சரிக்கை செய்கிறது. எந்த ஒரு
பாவத்தைச் செய்தாலும் அது, அல்லாஹ்வின் கோபத்திற்குத்தான் நம்மை
ஆளாக்கும். பாவத்தில் பலவகை உள்ளன. கு:பார் - இறை நிராகரிப்பும்
நயவஞ்சகமும் கொடிய பாவங்களாகும். தவிர பெற்றோரை நிந்திப்பது பாவம்!
இரத்த பந்தத்தை முறிப்பது பாவம்! ஏமாற்றிப் பணம் சம்பாதிப்பது பாவம்!
ஒப்பந்தத்தை மீறிச் செயல்படுவது பாவம்! பொய் பேசுவது பாவம்!

ஆக, அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தத்தையும் மன்னிப்பையும் பெற
வேண்டுமெனில் பாவங்களை விட்டொழிக்க வேண்டும். அவனது கட்டளைக்குக்
கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும்.

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - கஅப் பின் மாலிக் (ரலீ)

கஅப் பின் மாலிக்(ரலி) அவர்கள் மதீனாவைச் சேர்ந்தவர்கள். மக்கா வில் நபி(ஸல்) அவர்களுக்கும் மதீனத்து முஸ்லிம்களுக்கும் நடை பெற்ற இரண்டாம் கணவாய் உடன்படிக்கையில் கலந்துகொண்டு தொடக்க காலத் திலேயே இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க வர்கள்! பற்று, தபூக் நீங்கலாக ஏனைய எல்லாப் போர்களிலும் இவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள்! நபி(ஸல்)அவர்களுடைய கவிஞர்களுள் இவரும் ஒருவர்! முதுமையினால் கண்பார்வை இழந்திருந்தார்கள். 77 ஆம் வயதில் முஆவியா(ரலி) அவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் ஷாம் தேசத்தில் மரணம் அடைந்தார்கள். ஹிஜ்ரி 51 ஆம் ஆண்டு மதீனாவில் மரணம் அடைந்தார்கள் என்று மற்றொரு கருத்தும் உள்ளது.

ஹதீஸ் எண்:22, இதனை விடவும் சிறந்த பாவமீட்சி உண்டா?

ஹதீஸ் 22

இம்றான் ஹு ஸைன்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "ஜு ஹைனா என்ற குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருபெண்மணி நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்தாள். அவள் விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டதினால் கருவுற்றிருந்தாள். அவள் சொன்னாள்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் தண்டனை பெறும் அளவுக்குத் தவறு செய்து விட்டேன். என் மீது தண்டனை நிறைவேற்றுங்கள்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் அந்தப் பெண்ணின் பொறுப்பாளரை அழைத்தார்கள். அவரிடம் சொன்னார்கள்: நீர் இவளிடம் மிகவும் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளும். குழந்தை பெற்றெடுத்ததும் இவளை என்னிடம் அழைத்து வாரும். அவ்வாறே அவளுக்குக் குழந்தை பிறந்ததும் அவளை நபியவர்களிடம் அழைத்து வந்தார் அவர். அவளது விஷயத்தில் நபி(ஸல்) அவர்கள் கட்டளை பிறப்பித்தார்கள். அவள் மீது அவளுடைய ஆடைகள் கட்டப்பட்டன. பிறகு கல்லெறிந்து அவளைக் கொல்லுமாறு நபியவர்கள் கட்டளை யிட்டார்கள். அவ்வாறே செய்யப்பட்டது. பிறகு நபியவர்கள் அந்தப் பெண்ணுக்கு ஜனாஸா தொழுகை நடத்தினார்கள்.

அப்பொழுது உமர்(ரலி)அவர்கள் கேட்டார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! இவள் விபச்சாரம் செய்தவளாயிற்றே! இவளுக்காகவா நீங்கள் ஜனாஸா தொழுகை நடத்துகிறீர்கள்?

அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: இந்தப் பெண்மணி தேடிக் கொண்டது எத்தகைய பாவமீட்சியெனில், அதனை மதீனத்து முஸ்லிம்களில்

எழுபது பேருக்குப் பங்கீடு செய்தால் அவர்கள் அனைவருக்கும் அது போதுமாகிவிடுமே! அல்லாஹ்வின் வழியில் தனது உயிரையே இவள் ஈந்து விட்டாளே! இதனைவிடவும் சிறந்த நிலையொன்றை நீர் கண்டுள்ளீரா என்ன? ”
நூல்: முஸ்லிம்

தெளிவுரை

பாவமீட்சி தேடுவது கடமை என்பதையும் வாய்மையான பாவமீட்சியின் பயனையும் சிறப்பையும் இந்த அரிய நிகழ்ச்சி அழகாய் உணர்த்துகிறது. அன்றைய அறியாமைக் காலத்து மக்களின் வாழ்க்கை மிகவும் சீரழிந்திருந்தது. மிருக நிலையொத்தது என்று கூறுமளவு மிகவும் தரம் தாழ்ந்திருந்தது. விபச்சாரம் போன்ற மானக்கேடான செயல்களும் கொலை பாதகங்களும் மது-சூதுபோன்ற கொடிய பாவங்களும் மக்களின் பார்வையில் சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டிருந்தன!

இந்நிலையில்தான் தீனுல் இஸ்லாமெனும் இறைமார்க்கம் இறையருட்போதனைகளுடன் இத்தரணியில் ஒளிவீசிக்கொண்டு உதித்தது! மக்களின் இதயங்களை ஓரிறை நம்பிக்கையிலும் தூய்மைமிக்க இறை வழிபாட்டிலும் நிலை கொள்ளச் செய்தது! மறுவுலகம் பற்றிய அச்சத்தை அவற்றில் ஆழப்படுத்தது! அதன் பயனாய் அறியாமையின் அடிப்படையிலான அநாச்சாரங்களும் வழிகேடுகளும் அழிந்தன. மனித வாழ்வில் தீமைகள் மாய்ந்து அமைதி தவழ்ந்தது., நன்மைகள் மலர்ந்தன!

இஸ்லாம் வழங்கிய இத்தகைய சீர்திருத்தத்தின் உச்சநிலையும் ஆச்சரியமும் என்னவெனில், பாவத்தில் வீழ்ந்த சீலர் தாமாகவே முன்வந்து தவறை ஒப்புக்கொண்டுத் தம் மீது தண்டனை நிறைவேற்றுமாறு வேண்டி னார்கள் என்பதுதான்!

இதோ! விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டுக் கர்ப்பம் தரித்த மதீனத்து மாது ஒருத்தி, செய்த குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்கிறாள்., அதற்கான தண்டனையைத் தாருங்கள் என்று கேட்கிறாள். என்ன தண்டனை? அதனை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டுதான் கேட்கிறாள். திருமணமானவர்கள் விபச்சாரம் செய்துவிட்டால் கல்லால் அடித்துக் கொல்லவேண்டுமென்பதுதான் அது! அந்தத் தண்டனையைத்தான் தேடி வருகிறாள். தண்டனை பெற்றால்தான் இறைவன் அக்கொடிய பாவத்தை மன்னிப்பான் எனும் உறுதியுடன் வருகிறாள். இஸ்லாத்தின் வரலாற்றைத் தவிர வேறெங்கும் இதற்கு நிகரான நிகழ்ச்சியை நாம் காண்பது அரிது!

விபச்சாரம் போன்ற சமூகவிரோதச் செயல்களுக்குக் கடும் தண்டனை கொடுக்கத்தான் வேண்டுமென்பது இஸ்லாமிய ஷரீஅத்தின் உறுதியான தீர்ப்பாகும். இந்த அளவுக்குத் தண்டனையும் எச்சரிக்கையும் இல்லை யெனில், மக்களிடையே பாவச்செயல்களும் ஒழுக்கச்சீரழிவுகளும் பெருகிவிடும்! பிறகு அவற்றை யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாமலாகி இறுதியில் அது மனித குலத்தின் அழிவுக்கும் நாசத்திற்கும் வழிவகுத்து விடும்!

ஒழுக்கச் சிதைவுகளில் இருந்தும் நாசத்திலிருந்தும் மனித குலத்தைக் காப்பதே- இஸ்லாமியக் குற்றவியல் சட்டத்தின் குறிக்கோள் என்பதுடன் - தண்டனையை நிறைவேற்றுவதில் நபியவர்கள் மேற்கொண்ட மென்மையான போக்கும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருப்பது நம் கவனத்திற்கு உரியதாகும்.

ஆம்! அந்தப் பெண் மீது - அவள் காப்பத்துடன் உள்ள நிலையிலேயே தண்டனை நிறைவேற்றாமல் குழந்தை பெற்றெடுக்கும் வரை பிற்படுத்து மாறு நபியவர்கள் கட்டளையிடுகிறார்கள். காரணம், அவள் செய்த தவறுக் காக வயிற்றிலுள்ள சிசுவின் உயிர் பறிக்கப்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான்!

மேலும் பாருங்கள்! அந்த இடைபட்ட காலத்தில் அவளை ஏசுவோ கேவலமாகப் பேசுவோ கூடாது என்றும் நல்லமுறையில் அவளிடம் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்றும் நபி(ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிடுகிறார்கள்.

குழந்தை பிறந்த பின் அவள்மீது தண்டனை நிறைவேற்றியபோது அவள் மீது அவளுடைய ஆடைகளை நன்கு சுற்றிக்கட்டுமாறு கட்டளை இட்ட தற்குக் காரணமும் அவளது கண்ணியம் காக்கப்படவேண்டும் என்பதே! அவளுடைய உடலுறுப்புகள் வெளிப்படக் கூடாதென்பதே!

மேலும் அந்தப் பெண்ணுக்கு மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்ட பின்பு அவளுக்கு ஜனாஸா தொழுகை நடத்தப்பட்டது, ஜனாஸா தொழுகை என்பது என்ன? இறந்தவரின் பாவமன்னிப்புக்காகவும் சுவனப் பேற்றிற் காகவும் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்வதும் அதற்காக மேற்கொள்கிற வழிபாடும் தான் அது! நபி(ஸல்) அவர்களே இமாமாக நின்று கூட்டான முறையில் அதனை நிறைவேற்றினார்கள்!

அப்பொழுது உமர்(ரலி)அவர்கள், இவள் விபச்சாரம் செய்தவளாயிற்றே., இவளுக்காகவா நீங்கள் ஜனாஸா தொழுகை நடத்துகிறீர்கள்? என்று கேட்ட பொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள் அளித்த பதில் ஆழ்ந்து சிந்திக்கத்தக்க ஒன்றாகும். இஸ்லாத்தின் நடுநிலைப் பார்வையையும் அதன் வழிகாட்டல் இம்மை - மறுமை எனும் இருவகை நலன்களையும் உள்ளடக்கிய தென்பதையும் இஸ்லாமிய ஷரீஅத்தின் நீதி மற்றும் குற்றவியல் சட்டங் களின் அடிப்படையையும் தூரநோக்கையும் அது தெளிவுபடுத்துகிறது.

அந்தப் பெண்மணி தானாகவே வந்து குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு அதற்குரிய தண்டனையைத் தாங்கிக் கொள்கிறாள். அந்த அளவுக்கு வாய்மையானது - தூய்மையானது அவள் மேற்கொண்ட தெளபா -பாவ மன்னிப்பு! அதனால்தான் அது எழுபது பேருடைய பாவமன்னிப்புக்குச் சமமானது என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் புகழ்ந்து கூறினார்கள்!

ஆம்! அளிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு கால அவகாசத்தின் பிறகும் அவள் தண்டனையைத் தேடித்தான் வருகிறாள்! எந்தக் கட்டத்திலும் அவள் எவ்விதத் தில்லுமுல்லும் செய்யவில்லை., திரிபுவாதம் பேசவில்லை! அவளது உள்ளத்தில் நிறைந்திருந்தது, உறுதியான (ஈமான்) இறை நம்பிக்கைதான்! அத்துடன் - உலகத் தண்டனை எவ்வளவு கடுமையான தாயினும் மறுமைத் தண்டனைக்கு எதிரில் மிகவும் சாதாரணமானதே! தாங்கிக் கொள்ள முடியாதது - சகித்துக் கொள்ள இயலாதது-மறுமையில் இறைவன் கொடுக்கும் தண்டனைதான் என்கிற ஆழமான இறையச்சமும் ஞானமும் தான் இருந்தது!

அதனால்தான், இப்பாருலகம் முழுவதையும் படைத்தாளும் ஆற்றல்மிக்க அல்லாஹ்வின் பேராற்றலுக்கு முன்னிலையில் தன்னையே - தன்னுயிரையே ஒப்படைத்தாள்., அந்த ஸஹாபிப் பெண்மணி! ரலியல்லாஹு அன்ஹா (அந்தப் பெண்மணியை அல்லாஹ் பொருந்திக் கொள்வானாக)

இந்நபிமொழியின் மூலம் தெரிவது என்னவெனில், விபச்சாரம் செய்த ஒருவன், தன்னைத்தானே இழிவுபடுத்தும் நோக்கமின்றி -முஸ்லிம்களின் தலைவரிடமோ பொறுப்பாளரிடமோ வந்து குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டு தன் மீது தண்டனை நிறைவேற்றுமாறு கோரினால் அது பழிப்புக்கோ இழிவுக்கோ உரிய செயலல்ல! ஆனால் விபச்சாரம் செய்தவன் எல்லோரிடமும் அதைச் சொல்லிக் காட்டிக் கொண்டு திரிவதும் தனக்குத்தானே இழிவைத் தேடிக்கொள்வதும் கூடாது. இப்படிச் செய்பவனுக்கு மன்னிப்பே கிடையாது.

ஏனெனில் நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: "என் சமுதாயத்தார் எல்லோரும் மன்னிப்புக்குரியவர்களே., ஆனால் பகிரங்கப்படுத்துபவர்களைத் தவிர! பகிரங்கப்படுத்துபவர்கள் யார் என்று தோழர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: எவர்கள் பாவம் செய்து பிறகு அல்லாஹ் அவர்களது விஷயத்தில் அதனை மறைத்திருக்கும் நிலையில் காலையில் எழுந்து அதனை அனைவரிடமும் அறிவித்துக்கொண்டு திரிகிறார்களோ அவர்கள்தாம்" (நூல்: புகாரீ, முஸ்லிம்)

இன்று சமுதாயத்தில் கேடுகெட்ட மனிதர்கள் சீலரைக் காண்கிறோம். அவர்கள் பாவச்செயல்கள் புரிவது ஒருபுறம் இருக்கட்டும்., ஆனால் அதனைப்

பெருமையாகச் சொல்லிக்காண்பித்துக் கொண்டு திரிகிறார்களே அதனை விடவும் மோசமான சீரழிவு வேறென்ன இருக்க முடியும்! இதனை வேரடி மண்ணோடு கெல்லி எறிவதற்குக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பது அவசியம்தானே!

இங்கு இப்படி ஒரு கேள்வி பிறக்கிறது: விபச்சாரம் செய்துவிட்ட ஒரு மனிதன் நீதிபதியிடம் சென்று தெரியப்படுத்தி தனது குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டு தண்டனை நிறைவேற்றுமாறு கேட்பது சிறந்ததா? அதை மறைப்பது சிறந்ததா?

பதில்: அவன் தூய்மையான முறையில் பாவமீட்சி தேடினால் மனம் நொந்து திருந்தினால் மீண்டும் அந்தப் பாவத்தில் விழுவதில்லையென உறுதியுடன் இருந்தால் அப்படிப்பட்டவன் நீதிபதியிடம் செல்லாமல் இருப்பதே சிறந்தது. தனது குற்றத்தைத் தெரிவிக்காமல் இருப்பதே நல்லது. தனக்கும் அல்லாஹ்வுக்கும் உள்ள ரகசியமாக அதனை ஆக்கிடவேண்டும். வாய்மையான முறையில் பாவமீட்சி தேடுபவனை அந்தக் கருணைமிக்க இறைவன் மன்னித்துவிடுவான்!

ஆனால் மீண்டும் அந்தப் பாவத்தில் விழலாமென அவன் அஞ்சினால் - தனது பாவமீட்சி தூய்மையானதல்ல எனத் தெரிந்தால் இத்தகைய மனிதன் நீதிபதியிடம் சென்று குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு தண்டனையைக் கோரிப் பெறுவதுதான் சிறந்தது.

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - இம்ரான் பின் ஹு ஸைன் (ரலி) அவர்கள்

இம்ரான் பின் ஹு ஸைன் அவர்களின் குறிப்புப் பெயர் அபூ நுஜைத் என்பதாகும். சிறப்புமிக்க நபித்தோழர்களில் ஒருவராகிய இவர்கள் ஃபிக்ஹு சட்டம் அறிந்தவர்களும் கூட! இவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவிவது கைபர் போர் நடைபெற்ற ஆண்டில்! நபி(ஸல்) அவர்களுடன் பல போர்களில் கலந்துகொண்டார்கள். இவர்களிடம் இருந்து 180 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப் பட்டுள்ளன. பஸராவில் குடியேறிய அன்னார் அங்கேயே ஹிஜ்ரி 53 ஆம் ஆண்டு மரணம் அடைந்தார்கள்.

ஹதீஸ் எண்:23,24 இருவரும் சுவனம் சென்றனர்!

ஹதீஸ் 23

"இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: ஆகத்தின் மகனுக்கு ஓர் ஓடை நிறைய தங்கம் கிடைத்தால்

இரண்டு ஓடைகள் நிறைய தங்கம் வேண்டும் என்று விரும்புகிறான். அவனது வாயை மண்ணைத் தவிர வேறெதுவும் நிரப்பப் போவதில்லை! எவர் பாவமீட்சி தேடி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுகிறாரோ அவருக்கு அல்லாஹ் மன்னிப்பு வழங்குகிறான் ” (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

ஹதீஸ் 24

அபூ ஹு ரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ரஸூ லுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: "இந்த இரண்டு மனிதர்களைப் பார்த்து அல்லாஹ் சிரிக்கிறான். அவர்களில் ஒருவர் இன்னொருவரைக் கொல்கிறார். பிறகு இருவரும் சுவனம் செல்கிறார்கள். - ஒருவர் அல்லாஹ்வின் வழியில் போர் புரிகிறார். கொல்லப்படுகிறார். பிறகு கொலை செய்தவர் தெளபா - பாவமீட்சி தேடி மீளவே அவருக்கு அல்லாஹ் மன்னிப்பு வழங்கி கருணை பொழிக்கிறான். அவர் இஸ்லாத்தைத் தழுவுகிறார். பிறகு அவரும் (இறைவழிப் போரில் கொல்லப்பட்டு) ஷஹீதாகிறார்!" (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

இந்த இரண்டு நபிமொழிகளும் பாவமீட்சி பற்றி விளக்குகின்றன. மனிதன் எவ்வளவு பெரிய பாவங்கள் செய்திருந்தாலும் திருந்தி, மனம் வருந்தி, வாய்மையுடன் தெளபா- பாவமீட்சி தேடினால் அவனை அல்லாஹ் மன்னித்து விடுகிறான் என்பதே இவற்றின் மையக் கருத்தாகும்.

குர்ஆனும் ஓரிடத்தில் இதனையே எடுத்துரைக்கிறது: "(கருணைமிக்க இறைவனின் உண்மையான அடியார்களாகிய) அவர்கள் அல்லாஹ்வுடன் வேறெந்தத் தெய்வத்தையும் அழைப்பதில்லை. மேலும் (கொலை செய்யக் கூடாதென) அல்லாஹ்வினால் தடைசெய்யப்பட்ட எந்த உயிரையும் நியாயமின்றி கொலை செய்வதில்லை. மேலும் விபச்சாரம் செய்வதில்லை. இந்தச் செயல்களைச் செய்தவன் யாராயினும் அவன் தன் பாவத்திற்கான கூலியைப் பெற்றே தீருவான். மறுமை நாளில் அவனுக்கு இரட்டிப்புத் தண்டனை கொடுக்கப்படும். மேலும் அவன் இழிவுக்குரியவனாய் அதிலேயே என்றென்றும் வீழ்ந்துகிடப்பான். ஆனால்(இந்தப் பாவங்களுக்குப் பிறகு) எவன் மன்னிப்புக் கோரி, இறை நம்பிக்கை கொண்டு நற்செயலும் செய்யத் தொடங்கினானோ அவனைத் தவிர! இத்தகையவர்களின் தீமைகளை அல்லாஹ் நன்மைகளாக மாற்றி விடுகிறான். அல்லாஹ் பெரிதும் மன்னிப்பவனாகவும் கிருபைமிக்க வனாகவும் இருக்கிறான்" (25: 68 -70)

முதல் ஹதீஸின் கருத்து இதுதான்: மனிதன் பணத்தின் மீது பேராசை கொண்டவன். அவனிடத்தில் பணம் அபரிமிதமாகவே இருந்தாலும் இன்னும்

பணம் வேண்டும்., இன்னும் பணம் வேண்டும் என்றுதான் பேராசைப் படுகிறான்! பணத்தாசை மரணம் வரையிலும் அவனைத் தொடர் கிறது! அவனது வாயை மண்ணைத் தவிர வேறெதுவும் நிரப்பப் போவதில்லை என்கிற வார்த்தை சுட்டிக்காட்டுவது இதையே! "எவ்வாறாயினும் பாவமீட்சி தேடி அல்லாஹ்வின் பக்கம் அவன் மீளவேண்டுமென நபி(ஸல்) அவர்கள் ஆர்வமுட்டுகிறார்கள்.

ஏனெனில் பேராசையுள்ள மனிதன் பணத்திற்காகத் தவறான வழிகளின் மூலம் வருவாய் ஈட்ட தயங்குவதில்லை. பணம்தான் அவனுக்கு முக்கியம்! இந்த நோய்க்கு மருந்தென்ன? வாய்மையான முறையில் பாவமன்னிப்புத் தேடிக் கொள்வதே அதன் அருமருந்தாகும்.

ஆம்! மனிதன் திருந்திவிட்டால், மனம் வருந்தி பாவமன்னிப்புத் தேடி விட்டால் அல்லாஹ்விடம் அதற்கு மன்னிப்பு உண்டு. பொருளீட்டுவது தொடர்பான பாவமாக இருந்தாலும் சரியே!

இரண்டாவது ஹதீஸின் கருத்து இதுதான்: இறைநிராகரிப்பாளன் தனது நிராகரிப்புப் போக்கை கைவிட்டு பாவமீட்சி தேடினால் - இஸ்லாத்தை ஏற்றால் அல்லாஹ் அவனுக்கு மன்னிப்பு வழங்குகிறான். ஒரு முஸ்லிமை அவன் கொலை செய்திருந்தாலும் சரியே! ஏனெனில் புதிதாக இஸ்லாத்தைத் தழுவுதல் என்பது முந்தைய பாவங்கள் அனைத்தையும் மாய்த்துவிடுகிறது!

அந்த இருமனிதர்களைப் பார்த்து அல்லாஹ் சிரிப்பதற்குக் காரணம் இதுதான்: உலகில் அவ்விருவரிடையே கடுமையான பகைமை இருந்தது. கொலை செய்யும் அளவுக்கு ஒருவரை ஒருவர் வெறுத்தனர். பிறகு ஷஹீத் (இறைவழிப் போரில் இறந்த தியாகி) எனும் அந்தஸ்தில் அவ்விருவருமே சுவனம் சென்றுவிட்டனர்! பரஸ்பரம் நேசம் கொள்ளக்கூடியவர்களாய் மாறி விட்டனர். ஏனெனில் சுவனம் சென்ற பிறகு அவர்களின் உள்ளத்தில் இருந்த பகைமையை அல்லாஹ் மாற்றிவிடுகிறான். சுவனம் புகுந்த அனைவரும் ஒருவரை ஒருவர் நேசிக்கக்கூடியவர்களாய் ஆகிவிடுகிறார்கள்! பொறாமை, பகைமை போன்ற எவ்விதமான இழிக் குணங்களும் இல்லாத தூயநிலை அடைந்து விடுகிறார்கள்! சுவன வாசிகளின் யதார்த்த நிலை பற்றி குர்ஆன் ஓரிடத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது: "அவர்களின் உள்ளங்களில் படிந்திருந்த குரோதங்களை நாம் அகற்றிவிடுவோம். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சகோதரர்களாய் கட்டில்களில் எதிரெதிரே அமர்ந்திருப்பார்கள் " (15: 47)

பாடம்: 3 பொறுமை

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களே! பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள். (எதிரிகளை விஞ்சும் வகையில்) பொறுமையில் நிலைத்திருங்கள். (சத்தியத்திற்காகத் தொண்டு செய்திட) எப்பொழுதும் ஒருங்கிணைந்து முனைப்புடன் இருங்கள்" (3:200)

மேலும் கூறுகிறான்: "சிறிதளவு அச்சத்தாலும் பசியாலும் உடைமைகள், உயிர்கள், விளைபொருள்களில் இழப்பை ஏற்படுத்தியும் திண்ணமாக உங்களை நாம் சோதிப்போம். (இந்தச் சூழ்நிலைகளில்) பொறுமையை மேற்கொள்வோருக்கு (நபியே!) நீர் நற்செய்தி சொல்வீராக!" (2:155)

மேலும் கூறுகிறான்: "பொறுமையாளர்களுக்கு அவர்களின் கூலி கணக்கின்றி நிறைவாய் வழங்கப்படும்" (39:10)

வேறோர் இடத்தில், "யார் பொறுமையை மேற்கொள்கிறார்களோ மேலும் மன்னிக்கவும் செய்கிறார்களோ அவர்களின் அந்தச் செயல் திண்ணமாக உறுதி மிக்க (வீரச்) செயல்களைச் சேர்ந்ததாகும்" (42:43)

பிற்தோரிடத்தில்,

"பொறுமை மற்றும் தொழுகையின் முலம் உதவி தேடுங்கள். திண்ணமாக அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கிறான்" (2:153)

மற்றோரிடத்தில், "மேலும் நாம் உங்களை நிச்சயம் சோதனைக்கு உள்ளாக்குவோம். உங்களில் யார் யார் முஜாஹிதுகள் (போராளிகள்) பொறுமையாளர்கள் என்பதை நாம் கண்டறிவதற்காக!" (47:31)

பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்குமாறு கட்டளையிடக்கூடிய குர்ஆன் வசனங்கள் ஏராளமாய் பிரபலமாய் உள்ளன.

தெளிவுரை

பொறுமையின் தத்துவம்

பொறுமை என்பதற்கு அரபியில் ஸப்ர் என்பர். தடுத்து வைத்தல் என்பது அதன் அகராதீப் பொருள். ஆனால் ஸப்ர் என்றால் இஸ்லாமிய வழக்கில் மனத்தை முன்று விஷயங்களில் கட்டுப்படுத்துவதாகும்.

- அல்லாஹ்வை வணங்கி வழிபடுவதில்

- விலக்கப்பட்ட செயல்களை விட்டு விலகுவதில்
- அல்லாஹ் நிர்ணயித்த விதியை ஏற்பதில்

இறைவழிபாட்டில் பொறுமை தேவை. ஏனெனில் இறைவனை வணங்கி வழிபடுவதை சீரமமான ஒன்றாகவே மனிதன் உணர்கிறான். மனத்திற்கு அது ஒரு பாரமாகவே உள்ளது.

நோயினாலோ முதுமையினாலோ மனிதனுக்கு இயலாமை வந்து விட்டால் வணக்க வழிபாடென்பது உடலைப் பொறுத்தும் பாரமாகிவிடுகிறது.

இதே போலவே ஹஜ், ஜஹாத் போன்ற பணம் செலவு செய்து நிறைவேற்றும் வழிபாடு என்று வரும் பொழுது அவற்றை நிறைவேற்றுவதும் மனிதனுக்குச் சீரமமாகவே படுகிறது! இந்தச் சூழ்நிலைகளில் இறைவழிபாட்டை நிறைவேற்றுவதற்குப் பொறுமை தேவை.

குர்ஆன் ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுகிறது: "பொறுமை மற்றும் தொழுகையின் மூலம் நீங்கள் உதவி தேடுங்கள். திண்ணமாக தொழுகை ஒரு பாரமான செயல் தான். ஆனால் எவர்கள், இறுதியில் தங்கள் இறைவனைச் சந்திப்பவர்களாய் இருக்கிறோம் என்றும் அவனிடமே திரும்பிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது என்றும் உறுதியாக நம்பி அஞ்சி வாழ்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அது பாரமானதே அல்ல" (2:46)

இதே போல் தீமைகளை விட்டு விலகி வாழ்வதற்கும் பொறுமை தேவை. இறைமார்க்கம் தடை செய்த காரியங்களில் விழுந்து விடாதவாறு மனத்தைத் தடுத்து வைக்க வேண்டும். மனித மனமோ தீமை செய்யத் தூண்டக் கூடியதாகவே உள்ளது.

கொடுக்கல், வாங்கலின் பொழுது பொய் பேசவும் ஏமாற்றவும் மனம் ஆசைப்படுகிறது. வட்டிக் கொடுக்கல், வாங்கல் போன்ற தவறான வழியில் பொருளீட்டி உண்ணவே தூண்டுகிறது. அந்தத் தூண்டுதலுக்குப் பலியாகாமல் மனத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கும் அதன் கடிவாளத்தைக் கைப்பற்றி அதனை நல்ல வழியில் செலுத்துவதற்கும் பொறுமை தேவை!

இதே போல விதியைப் பொருந்திக் கொள்வதற்கும் பொறுமை அவசியம். இறைவனால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விதி மனிதனைப் பொறுத்து இரண்டு வகைப்படும்.

- 1) உடன்பாடானது
- 2) எதிர்மறையானது

மனிதனுக்கு வளவாழ்வும் நிம்மதியும் ஏற்படுவது உடன்பாடான விதி.

(அப்பொழுது அவன் அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்திட வேண்டும்)

உலக வாழ்வில் மனிதன் கஷ்டத்தையும் நஷ்டத்தையும் சந்திக்க நேரிடுகிறது. சில பொழுது நோய்நொடிகள் வந்து வாட்டுகின்றன. வறுமையின் பிடிக்குள் சிக்குண்டு வாழ்வு சீதைகிறது. சில பொழுது குடும்பத்தில் மனைவி, மக்கள் மற்றும் உறவினர்கள் தொடர்பான கடும் பிரச்சனைகள்! மனம் நிம்மதி இழக்கிறது. சில பொழுது சமுதாய வாழ்க்கையில் சோதனைக்கு மேல் சோதனைகள்! இது எதிர்மறையான விதி! இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் பொறுமையே மிகமிகத் தேவை!

பொதுவாகத் துன்பங்களுக்கு உள்ளாகும் மனிதனிடம் பின்வரும் நான்கு நிலைகளில் ஒன்றைக் காணலாம்:

- கோபம் கொள்வது
- பொறுமை கொள்வது
- பொருந்திக்கொள்வது
- நன்றி செலுத்துவது

முதல் நிலை கோபம் கொள்வது. இறைவனைக் குறித்து உள்ளத்தில் கோபமும் வெறுப்பும் அடைவது. இறைவன் துன்பம் அளித்துவிட்டான். அநீதி இழைத்துவிட்டான் என்று அவனைக் குறை காண்பதாகும் இது!

சிலநேரம் மனிதன் இந்தக் கோபத்தை நாவால் வெளிப்படுத்துவதும் உண்டு. அட நாசமே! அட நாசமே! எனப் புலம்பிக் கொண்டு திரிகிறான் அல்லது காலத்தையும் நேரத்தையும் ஏசுகிறான். இவை யாவும் அல்லாஹ்வுக்குத் துன்பம் கொடுக்கும் வகையிலான பாவச் செயல்களாகும். (இவற்றைத் தவிர்த்துப் பொறுமை காக்க வேண்டும்!)

சில பொழுது உள்ளத்தில் எழுந்த கோபத்தை உறுப்புகளால் வெளிப்படுத்துகிறான். அதாவது, மார்பிலும் தலையிலும் அடித்துக் கொண்டு அழுகிறான். ஆடைகளைக் கிழிக்கிறான். தன்னிலை இழந்து பதறிப் பரிதவிக்கும் பதற்றக்காரர்களின் நிலையாகும் இது. இதிலிருந்து மனத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும்!

இப்படிப் பொறுமை இழந்து பதறிப் பரிதவிப்பதால் என்ன பயன்? துன்பம் தான் இரட்டிப்பாகும்! நோவினையும் வேதனையும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் துன்பம் ஒரு புறம். விதி குறித்து பொறுமை இழந்ததால் இறைமார்க்கத்தின் நல்லொழுக்கத்தைப் பேணாததால் நன்மை இழந்து நிற்கும் துன்பம் மறுபுறம்! இரண்டாவது நிலை பொறுமை! அதாவது, துன்பம் குறித்து இயல்பாக

மனத்தில் ஒருவித வெறுப்பு ஏற்பட்டாலும் அதைக் கட்டுப்படுத்துவதும்
இறைவனின் கோபத்திற்கு வழிவகுக்கும் வகையில் எதையும்
செய்யாதிருப்பதுமாகும் இது!

முன்றாவது நிலை அந்தத் துன்பத்தை முழுமையாகப் பொருந்திக் கொள்ளும்
பண்பட்ட நிலை! அதாவது, துன்பம் எதுவும் நேராதது போன்று முழு
நிம்மதியாக இருப்பது போன்று மனம் பொருந்திக் கொள்வது!

நான்காவது நிலை, துன்பம் வந்ததற்காக அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்தும்
ஏற்றமிகு நிலை! அதாவது, இந்தத் துன்பம் அல்லாஹ் விதித்த விதி என்று
ஏற்றுப் பொறுமை கொள்வதுடன் பொருந்திக் கொள்வதுடன், பொறுமைக்கு
அல்லாஹ்விடம் அதிக அளவு நற்கூலி உண்டு எனும் ரீதியில் அதனை ஒரு
நற்பேறாகக் கருதி நன்றி செலுத்துவதாகும்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் ஏதேனும் துன்பத்தைக் கண்டால் மனம் வெறுக்கும்
காரியம் நிகழக் கண்டால் அல்லாஹ்வுக்கு லில்லாஹிலாலா குல்லி ஹால் (எல்லா
நிலைகளிலும் அல்லாஹ்வுக்கே புகழ் அனைத்தும்) என்று சொல்வார்கள்!
(நூல்: இப்னு மாஜா)

அந்தஸ்தை உயர்த்தும் அமல்கள்

இமாம் நவவீ(ரஹ்) அவர்கள், பொறுமைக்கு ஆர்வமுட்க்கூடிய -
பொறுமையாளர்களைப் புகழ்க்கூடிய குர்ஆன் வசனங்கள் சிலவற்றைக்
குறிப்பிட்டார்கள். அவற்றின் விளக்கத்தைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

முதல் வசனம் : "இறைநம்பிக்கை கொண்டவர்களே! பொறுமையை
மேற்கொள்ளுங்கள். (இறைவழிபாடு செலுத்திடப்) பொறுமையில் உறுதியாய்
இருங்கள். (சத்தியத்திற்குத் தொண்டாற்றிட) எப்பொழுதும் ஒருங்கிணைந்து
முனைப்புடன் இருங்கள்" (3 : 200)

இந்த வசனத்தில் இறைவன், நம்பிக்கையாளர்களே என்று அழைத்து இந்தக்
கட்டளைகளை வழங்கியிருப்பதால் இவை ஈமானின் தேட்டத்திற்கும் அதன்
ஏற்றத்திற்கும் உரியவை என்பது தெளிவு. அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சியே
வாழ்வுகள் எனும் வாக்கியத்தையும் சேர்த்தால் இந்தக் கட்டளைகள் மொத்தம்
நான்காகும்:

- 1) பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள்
- 2) பொறுமையில் உறுதியுடன் இருங்கள்
- 3) ஒருங்கிணைந்து முனைப்புடன் இருங்கள்

4) அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சியே வாழ்வுங்கள்

1) பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள்: அதாவது, வணக்க வழிபாடுகள் மற்றும் துன்பங்கள் மீதும் பாவங்களை விட்டும் விலகுவதிலும் பொறுமையைக் கடைப்பிடியுங்கள்.

ஒன்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பாவம் செய்யும்படி மனம் தூண்டும் பொழுதுதான் அதை விட்டும் பொறுமை கொள்வதெனும் விஷயம் வருகிறது! பாவத்தின் சிந்தனையே மனத்தில் எழாத மனிதனைக் குறித்து அவன் பொறுமை கொண்டான் என்று சொல்வதில்லை! ஆனால் பாவம் செய்யுமாறு உங்கள் மனம் தூண்டும் பொழுது பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள். மனத்தைக் கட்டுப்படுத்துங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

2) (எதிரிகளை விஞ்சும் வகையில்) பொறுமையில் நிலைத்திருங்கள். அதாவது எதிரிகள் எவ்வாறு கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் சகித்துக் கொண்டு அசத்தியத்திற்கு ஆதரவாய் இருக்கிறார்களோ அதை விடவும் அதிகப் பொறுமையுடனும் சகிப்புத் தன்மையுடனும் நீங்கள் சத்தியத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்திட வேண்டும்.

இவ்விடத்தில் இரண்டாவது கட்டளைக்கு அறிஞர்கள் சீலர் இப்படிப் பொருள் கொடுக்கிறார்கள்: வழிபாடுகளை நிறைவேற்றுவதில் இத்தகைய பொறுமையுடன் நிலைத்திருங்கள் என்று! ஏனெனில் இறைவழிபாட்டில் இரண்டு விஷயங்கள் உள்ளன.

அ) அது மனிதன் மீது கடமையாக்கப்பட்டிருக்கும் நிலை

ஆ) அது மனத்திற்குப் பாரமாக இருக்கும் நிலை

இறைவனை வழிபடுவதென்றால் அது ஒரு சமையாகவே படுகிறது. பாவத்தை விட்டொழிப்பதென்பது தீய மனத்திற்கு ஒரு பளுவாக இருப்பது போன்று!

இதனால் தான் இறைவழிபாட்டில் பொறுமையுடன் நிலைத்திருப்பது, பாவத்தை விட்டும் பொறுமையாய் இருப்பதை விடவும் சிறப்பு மிக்கதாகத் திகழ்கிறது!

இந்த வசனத்தில் இஸ்பிஹ் (பொறுமை கொள்ளுங்கள்) என்பதற்குப் பிறகு ஸாபிஹ் எனும் வார்த்தை ஆளப்பட்டிருப்பதன் காரணமும் இது தான். இந்த வகையில் இதன் பொருள் இவ்வாறு விரிகிறது: அதாவது பிறருடன் போட்டி போடும் அளவிலான பொறுமையுடன் வழிபாட்டில் நிலைத்திருங்கள். மனிதன் போரிலோ சண்டையிலோ தன் எதிரியுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பொறுமையை மேற்கொள்வது போன்று!

3) ஒருங்கிணைந்து முனைப்புடனிருங்கள் எனும் கட்டளையின் கருத்து, இஸ்லாமிய நாட்டிற்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் நிம்மதியும் பாதுகாப்பும்

அளிப்பதற்காக எல்லையில் காவல் புரிதல், எதிரிகளின் ஊடுருவலைக் கண் காணித்தல் என்பதாகும். ஆம்! முஸ்லிம்கள் நாட்டையும் தீனை, இறை மார்க்கத்தையும் பாதுகாத்திட முடிந்த அளவு வலிமையைத் திரட்டி வைத்திருக்க வேண்டும். எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும்.

இந்த வசனத்தில் வந்துள்ள றாபிதூ (இதன் வேர்ச் சொல் அல் முறாபதா) எனும் வார்த்தைக்கு அதிக அளவு நல்லமல்கள் செய்தல், அதில் நிலைத்திருத்தல் எனும் அர்த்தமும் உண்டு.

பின்வரும் நபிமொழியில் இந்த அர்த்தம் உள்ளது. நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என்னென்ன அமல்களைக் கொண்டு அல்லாஹ், தவறுகளை மாய்ப்பானோ, அந்தஸ்துகளை உயர்த்துவானோ அவற்றை உங்களுக்கு அறிவித்துத் தரட்டுமா? அவைதான்: மனம் விரும்பாத நிலைகளிலும் உளுவை முழுமையாகச் செய்வது, பள்ளிவாசல்களை நோக்கி அதிகம் நடப்பது, தொழுகைக்குப் பிறகு தொழுகையை எதிர்பார்த்திருப்பது! இது தான் எல்லையைக் காவல் காப்பது, இதுதான் எல்லையைக் காவல் காப்பது!" (அறிவிப்பாளர்: அபூ ஹு ரைரா(ரலி) - நூல்: முஸ்லிம்)

ஏனெனில் இந்த அமல்களில் நன்மைகளை அதிகம் தேடிக் கொள்வதும் அதில் நிலைத்திருப்பதும் உள்ளது. மேலும் முன்கூட்டியே பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று தொழுகைக்கு இகாமத் சொல்வதை எதிர்பார்த்து காத்திருப்பதை, எல்லையைக் காவல் புரிவதுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறியிருப்பதன் நுட்பம் என்னவெனில், எல்லையைக் காவல் காப்பதற்கு அல்லாஹ்விடம் எவ்வளவு அதிக நன்மைகள் கிடைக்குமோ அவ்வளவு அதிக நன்மைகள், முன்கூட்டியே பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று தொழுகையை எதிர்பார்த்திருப்பதற்கும் உண்டு. இதையே இவ்வாசகம் உணர்த்துகிறது.

4) அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சிய வண்ணம் (அதாவது தக்வாவுடன்) வாழ்தல் என்பதன் கருத்து, அவனது கோபம் மற்றும் தண்டனையில் இருந்து தற்காப்பை மேற்கொள்வதாகும். ஏனெனில் தக்வா எனும் வார்த்தையின் உண்மைப் பொருள் தற்காத்தல் என்பதே! இறைக்கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதன் மூலமும் விலக்கப்பட்ட தீய செயல்களைவிட்டு விலகுவதன் மூலமும் இந்தத் தற்காப்பு கிடைக்கிறது! இந்த வகையில் முதல் மூன்று கட்டளைகளின் பொருள்களையும் இந்த வார்த்தை உள்ளடக்கும் என்பது தெளிவு! தனித்தனி விஷயங்களைக் கட்டளையிட்ட பின் பொதுவான விஷயத்தைத் தொடுத்துரைத்தல் எனும் இலக்கண விதியின் கீழ் அமைந்ததாகும் இது!

இறுதியில் நீங்கள் வெற்றியாளர்களாய்த் திகழ்க்கூடும் என்று இந்த வசனம் முடிந்திருப்பதும் கவனத்திற்குரியதாகும்! இந்த நான்கு கட்டளைகளையும் நிறைவேற்றினால் தான் வெற்றிக்கு வழி பிறக்கும் என்பதை இது உணர்த்துகிறது! அத்துடன் ஃபலாஹ் என்பது பொருட்செறிவானாதோர் அரபிச் சொல். அதன் கருத்தில் இரண்டு விஷயங்கள் உள்ளன. ஒன்று: நாடியது நிறைவேறுவது. மற்றொன்று: அஞ்சியதை விட்டும் தப்பிப்பது. அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சிய வாழ்வை மேற்கொண்டால் மட்டுமே இந்த இரண்டும் கிட்டும். அதுவே வெற்றி!

சோதனையில் சாதனை

இரண்டாவது வசனம்: "திண்ணமாக நாம் சிறிதளவு அச்சத்தாலும் பசியாலும் உடைகைகள், உயிர்கள், விளைபொருள்கள் ஆகியவற்றில் இழப்பை ஏற்படுத்தியும் உங்களைச் சோதிப்போம். (இந்நிலைகளில்) பொறுமையை மேற்கொள்கிறவர்களுக்கு (நபியே!) நீர் நற்செய்தி சொல்வீராக!" (2 : 155) உலகில் மக்களுக்கு ஏற்படும் சோதனைகளை இந்த வசனம் பட்டியலிடுகிறது.

சிறிதளவு அச்சம் ஏனெனில் முழு அளவு அச்சத்தைக் கொடுத்து அல்லாஹ் சோதிப்பதில்லை. ஏனெனில் முழு அளவிலான அச்சத்தை மனிதனால் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது. அவனை அது அழித்தே விடும்!

மேலும் அச்சம் என்பது பசி, பட்டினியை விடக் கொடுமையானது. இதனால் தான் சோதனைகளின் வரிசையில் இதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. பசித்த மனிதன் தண்ணீரையாவது அள்ளி அருந்தலாம். எங்காவது அலைந்து திரிந்து வயிற்றுப் பசிக்கு ஏதாவது தேடலாம். இலை தழைகளையாவது தின்று வயிற்றை நிறைத்து உயிர் வாழலாம்!

ஆனால் அச்சத்திற்குள்ளான மனிதனுக்கு வீட்டிலும் நிம்மதி இருக்காது. வெளியிலும் அவன் செல்ல முடியாது. அவன் அஞ்சி அஞ்சியே சாக வேண்டியது தான்!

ஓர் உண்மையைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். எவற்றையெல்லாம் குறித்து நாம் அஞ்சுகிறோமோ அவை அனைத்திலும் நாம் அதிகம் அஞ்ச வேண்டியது நம்முடைய பாவங்களைக் குறித்துத்தான்! ஏனெனில் பாவங்கள் தாம் அனைத்து விதமான அழிவுகளுக்கும் நாசங்களுக்கும் மூல காரணம். மறுமை மற்றும் உலக ரீதியான எல்லாத் தண்டனைகளிலும் நம்மைச் சீக்க வைப்பது அவைதான்!

பசி இதில் இருவகைகள் உள்ளன. (அ) மனிதர்கள் மீது சில காலகட்டத்தில்

ஒரு விதமான நோயை அல்லாஹ் ஏவுகிறான். அது தான் 'பசி' எனும் நோய். இந்நோய் வந்துவிட்டால் எவ்வளவு அதிகம் உணவு உட்கொண்டாலும் வயிறு நிறையாது, பசித்துக்கொண்டே இருக்கும்! (ஆ) பஞ்சம் - பட்டினி! விவசாய உற்பத்தி நின்று, கால்நடைகளின் வளர்ச்சியும் பெருக்கமும் குறைந்து எங்கும் பஞ்சம் தாண்டவமாடுவதாகும் இது.

உடைமைகள் இழப்பு பொருளாதாரம் நசிந்துவிடுவதாகும் இது. அதாவது மக்களின் கையிருப்பு குறைந்து விடுவது, அவர்களின் வருமானம் ஏமாற்றம் அளிப்பது, அவர்களின் வாழ்வில் வறுமை தலை தூக்குவது, அரசாங்கத்தின் கடன் சமை அதிகரித்து நிர்வாகம் ஸ்தம்பித்து விடுவது போன்ற காரணங்களால் ஏற்படுவதாகும் இது!

உயிரிழப்பு அதாவது மரணம்! கொடிய நோய்களின் தாக்குதலால் மக்கள் மரணத்தைத் தழுவுவது. முற்காலத்தில் காலரா, பிளேக் போன்ற கொள்ளை நோய்கள் தாக்கி மக்கள் மடிந்தனர்., இப்பொழுது எய்ட்ஸ் போன்ற உயிர்க்கொல்லி நோய்களில் மக்கள் சிக்கித் தவிக்கின்றனர்!

விளைச்சலின்மை பசியும் பட்டினியும் இருக்காது. ஆனால் விவசாய உற்பத்தி குறைந்து விடும். நெற்பயிர்களில் உணவு தானியங்களில் அபிவிருத்தி இல்லாமலாகிவிடும்!

இப்படியெல்லாம் அவ்வப்பொழுது அல்லாஹ் மனிதர்களைச் சோதிக்கிறான். அது, அவர்களுடைய தீய செயல்களுக்கான தண்டனை! இதில் இறைநியதியின் நோக்கம் என்னவெனில், மக்கள் தக்க படிப்பினை பெறவேண்டும். பாவங்களை விட்டொழித்து நற்செயல்கள் ஆற்ற வேண்டும் என்பதே!

இந்த வசனத்தில், **பொறுமையை மேற்கொள்வோர்க்கு (நபியே!) நற்செய்தி சொல்வீராக** எனும் வாக்கியம் வாழ்க்கையில் இத்தகைய சோதனைகள் எதிர்ப்பும்பொழுது பொறுமையுடன் இருப்பவர்களே நற்செய்திக்கு உரியவர்கள் நற்பேறுபெற்றவர்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது!

இங்கு ஓர் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சோதனைகளில் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதால் சோதனைக்குள்ளாகும் மனிதன் செயல்படாமல் முடங்கிக் கிடக்க வேண்டும் என்பது பொருளல்ல! வாழ்க்கையில் இவை போன்ற கஷ்டங்கள் சூழ்கிற பொழுது அவற்றின் தீய பாதிப்புகளில் இருந்து தப்பிக்க முயல்வது. அதாவது, பஞ்சம் வருவதை முன்கூட்டியே அறிந்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துச் சமாளிப்பது, உயிர்க்கொல்லி நோய்களை ஒழிக்கும் அரிய மருந்துகளைக் கண்டுபிடித்து மக்களை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றுவது போன்ற முயற்சிகள்

இறைஉவப்புக்கு எதிரானவையும் அல்ல. பொறுமைப் பண்புக்கு முரணானவையும் அல்ல.

இதற்கொரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு குர்ஆனில் உள்ளது. அது தான் யூசுப் நபி(அலை) அவர்களின் வரலாறு. யூசுப் நபி அவர்கள், எகிப்து நாட்டில் கடுமையான உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படவிருந்ததை முன்கூட்டியே அறிந்தபொழுது அதைச் சமாளிக்கும் அரிய திட்டம் ஒன்றை வகுத்துக் கூறினார்கள். பருவ காலத்தில் கிடைக்கும் அதிக விளைச்சலை வீண் விரயம் செய்யாமல் சேமித்து வைத்து எதிர்காலத் தேவைகளைச் சமாளிக்க வேண்டும் எனத் திட்டம் தீட்டினார்கள்!

(மேலும் விவரத்திற்கு பார்க்க: குர்ஆனின் 12 வது அத்தியாயம் யூசுப் நபி வரலாறு) இந்த ரீதியில் பார்த்தால் இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை மேற்கொள்வது நபிமார்களின் செயல் முறையாகவும் இறை உவப்பைப் பெறும் நற்செயலாகவும் உள்ள தென்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இந்த வசனத்தின் தொடரில் அல்லாஹ் மேலும் கூறுகிறான்: "அவர்கள் எத்தகையோர் எனில், தங்களுக்குத் துன்பம் நேரும் பொழுது கூறுவார்கள்: இன்னா லில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி ராஜிஹன் (பொருள்: நிச்சயமாக நாம் அல்லாஹ்வுக்கே உரியவர்கள்., மேலும் அவனிடமே திரும்பிச் செல்லக் கூடியவர்கள் ஆவோம்)"

பொறுமையாளர்கள், வாழ்க்கையில் துன்பங்கள் சூழ்கிற பொழுது ஓர் உண்மையை நினைத்துப் பார்க்கிறார்கள். நாவால் மொழிகிறார்கள். அதிகாரம் முழுவதும் அல்லாஹ்வின் கையில் உள்ளது. அவர்களும் கூட அவனுடைய உடைமைகள் தாம்! தனது உடைமையில் தனது விருப்பப்படி செயல்படுவதற்கு அல்லாஹ்வுக்கு முழு அதிகாரம் உள்ளது. மேலும் மரணத்திற்குப் பிறகு மனிதர்கள் யாவரும் அல்லாஹ்வின் பக்கமே திரும்பிச் செல்ல வேண்டியதுள்ளது. அவரவர் செய்த நன்மைகள், தீமைகளுக்கு அந்த மறுவுலகில் அல்லாஹ் நற்கூலி - தண்டனை வழங்கியிருக்கிறான் என்பதே அந்த உண்மை! இதனை உணர்ந்ததால் தான் நம்பிக்கையாளர்கள் நிலைகுலையாமல் இருக்கிறார்கள். அவன் வழங்கும் நற்கூலியை எதிர்பார்த்து பொறுமையை மேற்கொள்கிறார்கள்.

இந்த வசனம் இவ்வாறு முடிகிறது: அத்தகையோர் மீது அவர்களின் இறைவனிடம் இருந்து புகழுரைகளும் கருணையும் உண்டாகட்டுமாக!,

இந்த வசனத்திலுள்ள ஸலவாத் எனும் அரபிச் சொல்லுக்குத் தான் புகழுரைகள் என்று நாம் மொழியாக்கம் செய்துள்ளோம். இது ஸலாத்

என்பதன் பன்மை. இதன் கருத்து, அவர்கள் பொறுமையை மேற்கொண்டது பற்றி அல்லாஹ் மலக்குகளிடம் புகழ்ந்துரைப்பதாகும். அந்தளவுக்கு அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களை நேசிக்கிறான். பொறுமையை விரும்புகிறான்!

இஸ்லாமிய அறிஞர்களில் சீலர், ஸலாத் எனும் வார்த்தை அல்லாஹ்வுடன் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டால் அவனது கருணை என்று பொருள். மலக்குகளுடன் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டால் அவர்கள் பாவமன்னிப்புக் கோருவது என்று பொருள். மனிதர்களுடன் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டால் அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்வது என்று பொருள் என்பதாக விளக்கம் அளித்துள்ளனர். இதன் படி அல்லாஹ்விடமிருந்து ஸலவாத் உண்டாவதாக என்பதற்கு அவனது கருணை உண்டாகட்டும் என்றே பொருளானால் இதே இடத்தில் ரஹ்மத் - கருணை எனும் வார்த்தையும் இடம் பெற்றிருப்பது அதற்கு முரணாகிறது! எனவே ஸலவாத் - ரஹ்மத் இரண்டும் வெவ்வேறான பொருள் கொண்டவை என்பதே சரியாகும்.

மட்டுமல்ல (அல்லாஹு ம் மர்ஹம் அலா ஃபுலான்) யா அல்லாஹ்! இன்னார் மீது கருணை புரிவாயாக! என்று நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்வது கூடும்., இதில் இஸ்லாமிய அறிஞர்களிடம் மாற்றுக் கருத்து இல்லை. ஆனால் அல்லாஹு ம்ம ஸல்லி அலா ஃபுலான் (யா அல்லாஹ்! இன்ன முஸ்லிம் மீது ஸலாத் பொழிவாயாக என்று பிரார்த்தனை செய்வது கூடாது. நபி(ஸல்) அவர்களுக்காக மட்டும் தான் (அல்லாஹு ம்ம ஸல்லி அலா முஹம்மத்) என்று பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். இதற்குக் காரணம் ஸலாத் என்பது ரஹ்மத் என்பதை விடவும் மேலான பொருள் உடைய வார்த்தை என்பது தான்!

இந்த இடத்தில் இன்னொரு நுட்பத்தையும் புரிந்துகொள்வது பயன்மிக்கது. அதாவது, நபி(ஸல்) அவர்களின் மீது ஸலாத் சொல்வதுடன் சேர்ந்து வந்தால் பிறர் மீதும் ஸலாத் வேண்டி பிரார்த்தனை செய்யலாம். அல்லாஹு ம்ம ஸல்லி அலா முஹம்மதின் வ அலா ஆலி முஹம்மத் (யா அல்லாஹ்! நபியவர்கள் மீதும் அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் ஸலவாத் பொழிவாயாக) என்று பிரார்த்தனை செய்வது போன்று!

மேலும் நபியவர்களின் பெயருடன் தொடுத்து வரவில்லை. ஆனால் "நபியே! அவர்களுடைய செல்வத்திலிருந்து தர்மத்தை வசூல் செய்து கொண்டு அதன் மூலம் அவர்களை அகழும் புறமும் தூய்மைப் படுத்துவீராக. மேலும் அவர்கள் மீது ஸலவாத் உண்டாவதாக என்று பிரார்த்தனையும் செய்வீராக" (9:103) என்று குர்ஆன் குறிப்பிடுவது போன்று ஒரு காரணம் இருந்தால் அந்த முஸ்லிம் மீது ஸலவாத் உண்டாகட்டுமென நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்வதில்

தவறில்லை.

எடுத்துக்காட்டாக, உங்களிடம் ஒருவர் வந்து, இதோ! எனது ஜகாத் பணம். இதனை ஏழைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுங்கள் என்று தந்தால் ஸல்லல்லாஹு அலைக் (அல்லாஹ் உங்கள் மீது ஸலவாத் பொழிவானாக) என்று நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்வது கூடும். ஆனால் அவரது பெயருடன் சேர்த்து ஸல்லல்லாஹு அலைஹி என்று சொல்வது ஒரு மரபாக ஆக்கப் படாமல் இருக்க வேண்டும்.

கணக்கின்றி கூலி

முன்றாவது வசனம்: "பொறுமையாளர்களுக்கு அவர்களின் கூலி கணக்கின்றியே வழங்கப்படும்" (39: 10)

கணக்கோடு வழங்கப்படுவது எவ்வளவு என்று தெரிந்தால் கணக்கின்றி வழங்கப்படுவதை எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம்.

குர்ஆனில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது : ஓர் நற்செயலுக்கு பத்து மடங்கு ஏன், எழுநூறு மடங்குகள் வரை அதை விடவும் இரட்டிப்புடன் அல்லாஹ் அதற்கு கூலி வழங்குவான் என்று!

அதே நேரத்தில் பொறுமைக்கு எவ்வளவு கூலி? அதற்குக் கணக்கே இல்லை என்கிறது இந்த வசனம்! பொறுமைக்கு ஏராளமான கூலி தாராளமாக உண்டு! எவ்வளவு என்று மனிதனால் கற்பனை செய்யவே முடியாது! அது, அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே தெரிந்த இரகசியமாகும்!

மன்னிப்பும் சீர்திருத்தமும்

நான்காவது வசனம்: "யார் பொறுமையை மேற்கொள்ளவும் மன்னிக்கவும் செய்கிறாரோ அவரது இந்தச் செயல் திண்ணமாக உறுதிமிக்க (வீரச்) செயல்களைச் சேர்ந்ததாகும்" (42:43)

கருத்து இது தான்: மனிதர்களிடமிருந்து வரும் துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொள்வதென்பது அவர்களை மன்னித்து விடுவதென்பது சாதாரணச் செயல் அல்ல. உறுதிமிக்க செயல். பெரிய அளவில் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தினால் தான் மன்னிப்பதற்கு மனம் இணங்கும்.

அதிலும் குறிப்பாக அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்யும் பொழுது கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக் கொள்வதென்பது போர் புரியுமாறு இறைவன் இடும் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படியுமாறு மனத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதென்பது வீரமிக்க தீரச் செயல் என்பதில் இரு கருத்து இருக்க முடியாது. போர்ச் சூழ்நிலையில் ஒரு போராளி மேற்கொள்ளும் பொறுமைக்குச் சாதாரணப் பொறுமையைக் காட்டிலும்

அதிக நற்கூலி உண்டு.

இதே போன்றே மக்களை நன்மை புரியுமாறு ஏவுதல், தீமையை விட்டும் தடுத்தல் எனும் பணிகளுக்காகப் பொறுமையை மேற்கொள்வதற்கும் அதிகச் சிறப்பு உண்டு. ஏனெனில் இப்பணிகளை மேற்கொள்பவருக்கு இரண்டு வகைகளில் கூலி உண்டு!

அவருக்குத் துன்பம் ஏற்படுகிறது எனும் வகையில்!

இறைவனுக்காக - இறைமார்க்கத்திற்காக பொறுமை கொண்டார் எனும் வகையில்!

ஆக! மன்னிப்பதற்கும் மனிதர்களால் ஏற்படுகிற தொல்லைகளைப் பொறுத்துக் கொள்வதற்கும் இதில் ஆர்வமுட்டப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் ஓர் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உங்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்தவனை நீங்கள் மன்னிக்க வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு நிபந்தனை உண்டு. அந்த நிபந்தனையுடன் இருந்தால் தான் அந்த மன்னிப்பு புகழுக்குரியதாகும். அஷ்ஷூ ரா அத்தியாயத்தில் வரும் ஒரு வசனத்தில் இது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மன்னிப்பதும் கூட சீர்திருத்தத்துடன் இருக்க வேண்டும் என்பதே அந்த நிபந்தனை. அந்த வசனம் இதுதான்:

"எவர் மன்னிக்கிறாரோ மேலும் சீர்திருத்தவும் செய்கிறாரோ அவரது கூலி அல்லாஹ்வின் பொறுப்பில் உள்ளது" (42:40)

எடுத்துக்காட்டாக, உங்களுக்குத் துன்பம் இழைத்த மனிதன் தீமை புரியத் துணிந்தவனாக எவரையும் துன்புறுத்த அஞ்சாதவனாக இருந்தால் நீங்கள் அவனைச் சாதாரணமாக மன்னித்து விடுவதால் திருந்தமாட்டான் என்றிருந்தால் அவனை மன்னிக்காதீர்கள்! உங்களது நியாயத்தை விட்டுக் கொடுக்காதீர்கள்! உங்களது உரிமையை முறையாகப் பெற்றுக் கொள்வதே சிறந்தது. ஏனெனில் உங்களது மன்னிப்பு அந்த மனிதனின் தீமையை வளர்க்கவே செய்யும்!

ஆனால் அந்த மனிதனை நீங்கள் மன்னிப்பதால் அவன் திருந்திவிடுவான்.. அவனது தீமை தொடராது என்றிருந்தால் நீங்கள் அவனை மன்னிப்பதே சிறந்தது. உகந்தது. ஏனெனில் அவரது கூலி அல்லாஹ்வின் பொறுப்பில் உள்ளது. நீங்கள் மன்னிக்காமல் நாளை மறுமையில் அந்த மனிதனின் நற்செயல்களை உங்கள் உரிமைக்குப் பகரமாக நீங்கள் பெறுவதை விட, இந்த வசனம் குறிப்பிடுவதன்படி அந்த மனிதனை மன்னித்து அதற்கான கூலியை அல்லாஹ்விடத்தில் பெற்றுக் கொள்வதே சிறந்தது!

பொறுமையும் இறையுதவியும்

பொறுமை குறித்து எடுத்துரைக்கும் ஐந்தாவது வசனம்: "பொறுமை மற்றும் தொழுகையின் முலம் உதவி தேடுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கிறான்" (2 : 153)

வாழ்க்கையில் பிரச்சனைகள் எழும் பொழுது பொறுமையை மேற்கொண்டு அதன் முலம் உதவி தேடுமாறு இவ்வசனம் அறிவுறுத்துகிறது. ஆம்! அல்லாஹ்விடம் உதவியை எதிர்பார்த்து பொறுமையுடன் இருந்தால் பிரச்சனைகள் இலகுவாகத் தீர்ந்து நிம்மதி பிறக்கும் என்பது திண்ணம்! துன்பத்திற்குப் பின் இன்பமும் கஷ்டத்திற்குப் பின் இலகுவும் தொடர்வது தானே உலக வாழ்வின் நியதி! அதற்கான வழி பிறப்பதற்குத் தான் பொறுமை தேவை. பொறுமையில் தான் வெற்றியின் இரகசியம் அடங்கி உள்ளது!

பொறுமையைப் போன்றது தான் தொழுகையும். அது இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் ஒரு வலுவான தொடர்பாகத் திகழ்கிறது! இதோ! தொழுகையில் அல்லாஹ்வின் திரு முன்னால் மனிதன் நிற்கிறான். இரகசிய உரையாடலை அவனிடம் சமர்ப்பிக்கிறான். பணிந்தும் குனிந்தும் தலையைத் தரையில் வைத்தும் வணங்கியும் அல்லாஹ்விடம் நெருங்கிச் செல்கிறான். இறை உதவி அவன் பக்கம் கனிந்து வருதற்கு இது ஒருபலமான பாலமாக அமைகிறது. இதோ! நபியவர்களின் வாழ்க்கை இதற்கு ஓர் அழகிய முன்மாதிரி! நபியவர்களுக்கு ஏதேனும் துன்பம் ஏற்பட்டால் உடனே தொழுகையின் பக்கம் விரைவார்கள் என்று ஹதீஸ் அறிவிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கிறான்" இதிலுள்ள உடனிருக்கிறான் எனும் வாசகம் அல்லாஹ்வின் பிரத்தியேகமான நெருக்கத்தைக் குறிக்கிறது. இது இரண்டு வகைகளிலாகும். ஒன்று: அல்லாஹ் எல்லா மனிதர்களுடனும் இருப்பது. பின்வரும் இரண்டு வசனங்களில் இது கூறப்பட்டுள்ளது :

"நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் அவன் உங்களுடன் இருக்கிறான்" (57 : 4)

"முன்று மனிதர்களிடையே ரகசியப் பேச்சு வார்த்தை எதுவும் நடைபெறுவதில்லை. அவர்களிடையே நான்காவதாக அல்லாஹ்வும் இருந்தே தவிர! அல்லது ஐந்து மனிதர்களிடையே இரகசியப் பேச்சுவார்த்தை எதுவும் நடைபெறுவதில்லை. அவர்களிடையே ஆறாவதாக அல்லாஹ்வும் இருந்தே தவிர! இரகசியப் பேச்சுகள் பேசுவோர் இதனைவிடக் குறைவாக இருந்தாலும் கூடுதலாக இருந்தாலும் அவர்கள் எங்கு இருந்தாலும் அவர்களுடன் அல்லாஹ் இருக்கிறான்" (58:7)

இந்த முதல் வகை எல்லாப் படைப்பினங்களுக்கும் பொருந்தும். பேரண்டத்தில் எந்த ஒரு படைப்பாளாலும் அல்லாஹ் அதனுடன் இருக்கிறான். அதாவது, அவனது அறிவும் ஆற்றலும் அதிகாரமும் அவற்றைச் சூழ்ந்திருக்கிறது.

இரண்டாவது, பிரத்தியேகமான முறையில் உடனிருத்தல். அல்லாஹ் உடனிருக்கிறான் என்றால் உதவியும் ஒத்தாசையும் நல்கிக் கொண்டிருக்கிறான் என்பது கருத்தாகும். இது ரஸூல்மார்களுக்கும் அவர்களைப் பின்பற்றியோருக்கும் மட்டும் உரியது.

அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கிறான் என்பது போன்ற வசனங்கள் இத்தகைய உடனிருத்தலை உணர்த்தக் கூடியவையே!

இந்த இடத்தில் இன்னொரு உண்மையையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அதாவது, உடனிருத்தல் என்கிற வாசகத்தின் கருத்து, அல்லாஹ் எல்லா மனிதர்களுடனும் அவரவருடைய இடங்களில் அவர்களுடன் இருக்கிறான் என்பதல்ல. அவன் இருப்பது அண்ட சராசரங்களுக்கும் மேலே அர்ஷில் தான்! அவன் அங்கிருப்பதுடனேயே தனது அதிகாரத்தால், அறிவு ஞானத்தால் எல்லா மனிதர்களையும் எல்லா படைப்புகளையும் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொண்டிருக்கிறான்!

பொறுமையும் ஜஹூதும்

பொறுமையின் சிறப்பை எடுத்துரைக்க இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள் கொண்டு வந்த இறுதி வசனம் இதுதான்:

"நாம் உங்களை நிச்சயம் சோதனைக்குள்ளாக்குகிறோம். எதற்காகவெனில், உங்களின் முஜாஹித் (போராள்)களையும் பொறுமையாளர்களையும் நாம் அறிந்து கொள்வதற்காகத்தான். மேலும் உங்களுடைய நிலைமைகளைப் பரிசீலிப்பதற்காகத்தான்!" (47 : 31)

சோதனைக்குள்ளாக்குதல் என்பதன் கருத்து, அல்லாஹ், இறை நம்பிக்கையாளர்களின் மீது ஜஹூத் எனும் இறைவழிப்போரைக் கடமை ஆக்கியிருப்பதாகும். இப்படிச் செய்வதன் நோக்கம் என்ன? பொறுமையாளர்கள் யார் என்பதை அறிவது தான்., அவர்களின் அந்தஸ்தை உயர்த்துவதுதான் என்கிறது இந்த வசனம்.

இன்னொரு வசனம் கூறுகிறது: "அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் அவனே அவர்களுக்குப் பதிலடி கொடுத்திருப்பான். ஆயினும் (இப்படியொரு வழியை அவன் மேற்கொண்டது) உங்களில் சிலரை வேறு சிலரைக் கொண்டு சோதிப்பதற்காகத்தான்! மேலும் எவர்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில்

கொல்லப்படுகிறார்களோ அவர்களின் பணிகளை ஒரு போதும் அல்லாஹ்
வீணாக்க மாட்டான்'' (47:4-5)

இப்படி இறைநம்பிக்கையாளர்கள் மீது இறைவழிப் போரை கடமையாக்கி அவர்களைப் போர்க்களத்தில் கொண்டு வந்து நிறுத்திச் சோதிப்பதன் மூலம் அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களை அறிகிறான் என்கிற பொழுது குறை மதியாளர் சீலர் ஒரு தவறான கருத்தை முன் வைக்கிறார்கள். எந்த ஒரு காரியமானாலும் அது நிகழ்கிற பொழுது தான் அல்லாஹ் அதை அறிந்து கொள்கிறான். நிகழ்வதற்கு முன்னால் அது பற்றி எதுவும் அவனுக்குத் தெரியாது என்கின்றனர்! இதற்குத் தெளிவானதொரு பதில் தருவது நமது கடமை. எல்லா விஷயங்களையும் நிகழ்வுகளையும் அவை நிகழ்வதற்கு முன்பே அல்லாஹ் அறிகிறான். அப்படி அறிவதற்கு நம்மால் இயலாது தான். ஆனால் இறைவனுக்கு இயலாதது என்று எதுவும் இருக்க முடியாது! அவனது ஆற்றல் அளவில்லாதது. இதனை இன்னோர் இடத்தில் குர்ஆன் இவ்வாறு எடுத்துரைக்கிறது:

"வானம் பூமியிலுள்ள ஒவ்வொன்றையும் அல்லாஹ் அறிகிறான் என்பதையும் அவை அனைத்தும் ஓர் ஏட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதையும் நீங்கள் அறிவதில்லையா? திண்ணமாக இது அல்லாஹ்வுக்குச் சிறிதும் சிரமமானதன்று!"
(22 : 90)

ஒரு விஷயத்தை அது நிகழ்வதற்கு முன்னால் அல்லாஹ் அறிய மாட்டான் என்று வாதிடுபவன் குர்ஆனில் இடம் பெற்றுள்ள இது போன்ற வசனங்களைப் பொய்ப்படுத்தியவன் ஆகிறான்.

ஒரு வேறுபாட்டைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். உங்களில் போராளிகளையும் பொறுமையாளர்களையும் நாம் அறிவதற்காக எனும் வாசகத்தில் வரும் அறிதல் என்பதன் கருத்து, எந்த அறிதலின் அடிப்படையில் நற்கூலியோ தண்டனையோ வழங்கப்படுமோ அந்த அறிதல் ஆகும். அதாவது, ஒன்றை அது நிகழ்வதற்கு முன்னால் அல்லாஹ் அறிந்து வைத்திருக்கிறான் என்பது சரி தான். ஆனால் அதனடிப்படையில் மனிதனின் செயலுக்கு நற்கூலியோ தண்டனையோ அளிப்பது நீதமாகாது! அதைக் கொண்டு அவன் சோதனைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு அதில் அவனது செயல்பாடு வெளிப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் நற்கூலியோ தண்டனையோ அளிக்கப்பட்டால் தான் அது நீதியாகும்.

அறிஞர் சீலர் இதற்கு இன்னொரு விளக்கம் தருவர். அதாவது, உங்களில் போராளிகளை பொறுமையாளர்களை அறிவதற்காக என்றால் அதன் கருத்து,

அது வெளிப்படையாக நிகழ்வதை அறிவது, தெளிவாகத் தெரிவது என்பதாகும். ஒரு செயலைக் குறித்து அது எதிர்காலத்தில் நிகழும் என்று அறிவதற்கும் நேற்று அது நிகழ்ந்துவிட்டது என்று அறிவதற்கும் நிறைய வேறுபாடு உண்டு.

இதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் இன்னும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஒரு மனிதன் இந்தச் செயலை நாளை செய்வேன் என்று உங்களிடம் சொல்கிற பொழுது அந்த விஷயம் உங்களுக்குத் தெரிய வந்து விட்டது. மறுநாள் அந்தச் செயலை அவன் செய்து விடும் பொழுது அதுவும் உங்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. இந்த இரண்டையும் அறிந்து கொள்வதற்கு மத்தியில் வித்தியாசம் தெளிவாய் உள்ளதை எவரும் எளிதாய்ப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

எழுத்தாளனும் ஒரு போராளியே!

போராளி (முஜாஹித்) எனும் வார்த்தையின் கருத்து விரிவானது. அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக, மேலோங்கச் செய்வதற்காக உழைப்பவர் என்றால் கல்வியின் மூலம் அதற்காக உழைப்பவரையும் ஆயுதம் ஏந்திக் களத்தில் குதிப்பவரையும் அது உள்ளடக்கும். இருவருமே அல்லாஹ்வின் வழியில் அறப்போர் புரிபவர் தாம்!

கல்வியைக் கற்று - கற்றுக்கொடுத்து மக்கள் மத்தியில் கல்விப் பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர் கல்வியின் மூலம் ஜஹாத் செய்பவர் ஆகிறார். அல்லாஹ் வழங்கிய ஷரீஅத்தை அரியணையேற்றுவதற்குக் கல்வியை ஒரு கருவியாகக் கொண்டு பாடுபடுகிறார். இதே போன்று தான் ஆயுதமேந்தி எதிரிகளுடன் போர் புரிவரும்! ஆனால் ஒரு நிபந்தனை: இவர்களின் நோக்கம் இறைமார்க்கத்தை இத்தரணியில் மேலோங்கச் செய்வதாக இருக்க வேண்டும்.

கேள்விகள்

- 1) ஸப்ர் (பொறுமை) என்பதன் அகராதிப் பொருள் என்ன? இஸ்லாமிய வழக்கில் அதன் விரிவாக்கம் என்ன? சுருக்கமாக விளக்கவும்.
- 2) தவறுகளை மாய்க்கக்கூடிய மற்றும் அந்தஸ்துகளை உயர்த்தக்கூடிய அமல்கள் என்று நபிகளார்(ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டவை யாவை?
- 3) 2:155 ஆம் வசனத்தில் சில சோதனைகளை குர்ஆன் பட்டியலிடுகிறது. அவற்றைச் சுருக்கமாக விளக்கவும்.
- 4) அத்தகையோர் மீது அவர்களின் இறைவனிடம் இருந்து புகழுரைகளும் (ஸலவாத்தும்) அருளும் உண்டாகும் எனும் வசனத்தின் கீழ் ஸலவாத்

என்பதற்கு அளிக்கப்பட்ட விளக்கம் என்ன?

5) மன்னிக்க வேண்டும்தான் ஆனால் அது சீர்திருத்தத்துடன் இருக்க வேண்டும் என்பதன் விளக்கம் என்ன?

6) நிச்சயமாக அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கிறான் என்கிற வசனத்தின் கீழ் உடனிருத்தல் என்பதற்கு அளிக்கப்பட்ட விளக்கம் என்ன?

7) உலகில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை அவை நிகழ்ந்த பிறகு தான் அல்லாஹ் அறிகிறான். அதற்கு முன்பு அது பற்றி அவனுக்கு எதுவும் தெரியாது என்கிற தவறான கருத்துக்கு அளிக்கப்பட்ட பதில் என்ன என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்கவும்.

ஹதீஸ் எண்:25 பொறுமையின் தனிச்சிறப்பு

ஹதீஸ் 25

அபூ மாலிக் அல் அஷ்அரி(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: தூய்மை (ஈமான் எனும்) நம்பிக்கையின் பாதியாகும். அல்ஹம்துல்லில்லாஹ் தராசை நிரப்புகிறது. ஸு ப்ஹா னல்லாஹி வல் ஹம்து லில்லாஹ் வானங்களுக்கும் பூமிக்கும் மத்தியிலுள்ள இடைவெளியை நிரப்புகிறது. தொழுகை ஒளியாகும். தர்மம் ஆதாரமாகும். பொறுமை வெளிச்சமாகும். திருக்குர்ஆன் உனக்குச் சாதகமான அல்லது பாதகமான ஆதாரமாகத் திகழ்கிறது!. ஒவ்வொரு மனிதரும் காலையில் (தத்தம் பணிக்காகச்) செல்கின்றனர். தமது ஆன்மா தொடர்பான வியாபாரத்தை மேற்கொள்கின்றனர். அதற்கு விடுதலை பெற்றுத் தருகின்றனர் அல்லது அதை அழிவுக்கு உள்ளாக்குகின்றனர்!" (நூல்: முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

பொறுமையின் சிறப்பையும் நன்மையையும் விவரித்து அதைக் கடைப்பிடிக்குமாறு வலியுறுத்தக்கூடிய இறைவசனங்களை முன்னர் பார்த்தோம். இப்பொழுது பொறுமை பற்றிப் பேசும் நபிமொழிகளைப் பார்ப்போம்.

பொறுமை வெளிச்சமாகும் எனும் வாசகத்திற்காகத்தான் இந்த நபிமொழியை இந்த அத்தியாயத்தின் கீழ் இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ளார்கள்.

பொறுமை உள்ளத்தின் ஒளியாகவும் பாதையின் வெளிச்சமாகவும் பணிக்கு ஊக்கமாகவும் திகழ்கிறது! ஆம்! சூழ்ந்து வரும் துன்பங்களினாலும்

இன்னல்களினாலும் வாழ்க்கைப் பாதையில் இருள்கள் அடர்ந்து தொடர்ந்து பயணிப்பது தடைபடும் பொழுது பொறுமை தான் வெளிச்சம் பாய்ச்சி இடற கற்றுக்கிறது. பொறுமையில் உறுதியாக இருப்பவருக்கே அப்பொழுது யதார்த்த நிலை என்ன என்பது புலப்படும்! இருள்களில் இடறி விழுந்திடாமல் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளைத் தொடர்ந்து அவர் ஆற்றுகிறார்.

இறைவழியில் வாழும் மனிதர் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தால் நேர்வழியில் நிலைத்து நிற்கும் நற்பேறு பரிசாகக் கிடைக்கிறது. சத்திய நெறியின் அழைப்பாளன் பொறுமையை மேற்கொண்டால் அவனது உழைப்பு வெற்றிக் கனியைப் பறிக்கும் காலம் விரைந்துவருகிறது!

தூய்மை ஈமானில் பாதியாகும். தூய்மை என்பதில் புலனுக்குட்பட்ட அசுத்தங்களை விட்டு விலகுவதும் அடங்கும். தீய கொள்கைகள், தீய செயல்கள் ஆகியவற்றை விட்டு விலகுவதும் அடங்கும்.

ஈமான் என்பது ஏற்பது, தவிர்ப்பது எனும் இரு அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. தவிர்ப்பது என்பதன் கருத்து, ஷரீக் எனும் இணைவைப்பை விட்டும் இதர தீமைகளை விட்டும் விலகதல், இணைவைத்து வணங்குபவர்கள், தீமை புரிபவர்கள் ஆகியோருடன் உள்ள தொடர்பை அவர்கள் செய்யும் தீமைகளின் அளவுக்குத் துண்டித்தலாகும். இந்த ரீதியில் ஒரு மனிதன் இறைநம்பிக்கையாளனாகத் திகழ வேண்டுமெனில் எல்லா வகையான தீமைகளை விட்டும் அவற்றைச் செய்பவர்களை விட்டும் விலகித் தூய்மை பெற்றிடவேண்டும். தூய்மையின் இந்த அம்சத்தின் அடிப்படையில் தான் சுத்தம் ஈமானில் சரி பாதி என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

அல்லஹ்து லில்லாஹ் என்பது தராசை நிரப்புகிறது. எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே என்பது இதன் பொருளாகும். இறைப் புகழை இயம்பும் வார்த்தைகளிலே இதற்கு தனிச்சிறப்பு உண்டு. அதனால் தான் திருக்குர்ஆனின் தொடக்கமே இதனைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

ஹம்து என்றால் புகழ்தல் என்று பொருள். அதாவது, அழகிய செயல்கள் - ஆற்றல்களைக் கொண்டு அல்லாஹ்வைப் புகழ்வதாகும். அப்படிப் புகழ்வதுடன் அவனுக்கு முழுமையாக அடிபணிவதும் அவன் நிர்ணயித்த விதியை முழுமனத்துடன் ஏற்பதும் அதிலிருக்க வேண்டும்.

தராசு என்பது மறுவுலகத்தில் மனிதர்களின் செயல்களை எடை போடுவதற்காக நிறுவப்படும் கருவியாகும். செயல்கள் எப்படி எடைத் தட்டில் நிற்கும்? அவற்றை எப்படித் தராசில் வைத்து நிறுக்க முடியும்? என்றொரு கேள்வி பிறக்கலாம். பதில் இதுதான்:

1) மனிதர்களின் செயல்களுக்கு மறுமை நாளில் அவற்றைத் தராசில் வைத்து நிறுக்கும் வகையில் வடிவமும் பருமனும் கொடுக்கப்படும்.

2) அல்லது நிறுக்கப்படும் என்றால், செயல்களை அல்ல. அவற்றின் பதிவேடுகள் தான் தராசில் வைத்து நிறுக்கப்படும் என்று பொருள் காணவேண்டும். தீமைகள் நிறுவைக்கு நிற்கமாட்டா. நல்ல செயல்களே எடையில் நிற்கும்.

அல்லஹ்து லில்லாஹ்வுக்கு தராசையே நிரப்பும் அளவு மகத்தான நன்மை உண்டென்பதன் கருத்து இது தான்: ஹம்து என்பதிலுள்ள அல் எனும் துணையெழுத்திற்கு புகழின் எல்லா வகைகளையும் உள்ளடக்கும் அர்த்தம் உண்டு. அல்லஹ்து லில்லாஹ் என்றால் எல்லா வகையான புகழும் அல்லாஹ்வுக்கு மட்டும் சொந்தம் என்று பொருள்.

- அல்லாஹ், எல்லாவகையான பூரணத் தன்மைகளையும் பெற்றவன் என்று கூறுவதும் புகழ்தான்.
- பலவீனங்களும் குறைபாடுகளும் இல்லாதவன்., அவற்றை விட்டும் தூய்மையானவன் என்றுரைப்பதும் புகழ்தான்.
- அவனது பேராற்றலை ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கு எதிரில் நமது இயலாமையை ஒப்புக் கொள்வதும் புகழ் தான்.
- அவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதும் புகழ்தான்.
- மிக உயர்ந்த அந்தஸ்துகளைப் பெற்றுத் திகழ்வதில் அல்லாஹ் தனித்துவம் உடையவன் என்பதும் புகழ் தான்.

இப்படிப்பட்ட புகழ் மொழிகளும் இன்னும் நம் அறிவுக்கு எட்டாத புகழுரைகள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தம் என்றுரைப்பதில் அல்லஹ்து லில்லாஹ் எனும் வார்த்தை தன்னிகரற்றுத் திகழ்கிறது! இதன் அடிப்படையிலேயே இவ்வளவு மகத்தான கூலியை இவ்வார்த்தை பெறுகிறது!

ஸ ப்ஹானல்லாஹி வல்லஹ்துலில்லாஹ், வானங்களுக்கும் பூமிக்கும் மத்தியிலுள்ள இடைவெளியை நிரப்புகிறது,

இதில் இருவார்த்தைகள் உள்ளன. விடுவித்தல், அணிவித்தல் என்கிற இரு அம்சங்களை முறையே அவை பெறுகின்றன.

முதல் வார்த்தை ஸ ப்ஹானல்லாஹ். இதன்பொருள், அல்லாஹ் தூய்மையானவன் என்பதாகும். அதாவது, அல்லாஹ்வின் திருப்பெயர்கள், தன்மைகள், செயல்கள் மற்றும் அவன் வகுத்தளித்த சட்டங்கள் ஆகியற்றில் எவ்விதக் குறைபாடுமில்லை. அவை எல்லாமும் தூய்மையானவை!

பொருத்தமற்ற பெயர்களை, தன்மைகளை இறைவனுக்குச் சொல்வது கூடாது என்கிற கருத்தில் விடுவித்தல் எனும் அம்சமாகும் இது!

அல்லாஹ்வின் பெயர்கள், தன்மைகளின் தூய்மைநிலை பற்றி குர்ஆன் குறிப்பிடுவதைக் கேளுங்கள்:

"மிகவும் அழகிய பெயர்கள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தம்" (7:180)

"தீய தன்மைகளால் வர்ணிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் மறுவுலகின் மீது நம்பிக்கை கொள்ளாதவர்கள் தான். ஆனால் மிக உயர்ந்த தன்மைகள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தம். அவனே யாவரையும் மிகைத்தவன். விவேகமிக்கவன் "

அல்லாஹ்வுடைய செயல்களின் தூய்மைநிலை குறித்து குர்ஆன் வேறொர் இடத்தில் கூறுகிறது:

"இந்த வானங்களையும் பூமியையும் இவற்றிற்கிடையே உள்ள அனைத்தையும் விளையாட்டுக்காக நாம் படைக்கவில்லை. சத்தியத்துடன் தான் படைத்துள்ளோம். ஆனால் இவர்களில் பெரும்பாலோர் இதனை அறிவதில்லை" (44 : 38)

அல்லாஹ் வழங்கிய சட்டங்களின் தூய்மைநிலை குறித்து அவற்றில் எவ்வித முரண்பாடோ குறைபாடோ இல்லை என்பது பற்றி இன்னொர் இடத்தில் குர்ஆன் கூறுகிறது:

"அறியாமையின் அடிப்படையிலான தீர்ப்பினையா அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்? ஆனால் அல்லாஹ்வின் மீது உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டவர்களைப் பொறுத்தவரை அல்லாஹ்வைவிட நல்ல தீர்ப்பு வழங்குபவன் யார்?" (5:50)

இரண்டாவது வார்த்தை அல்ஹம்து லில்லாஹ். சிறப்பிற்கும் உயர்வுக்கும் உரிய எல்லா விதமான முழுமைப் பண்பையும் அல்லாஹ்வுக்குச் சூட்டுகிற சொல்லாகும் இது. இதுவே அணிவித்தல் என்கிற அம்சம். இவ்விரு அம்சங்களின் அடிப்படையில்தான் இவ்வார்த்தைக்கு இவ்வளவு அதிகமான நன்மைகள் உண்டென இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தொழுகை ஒளியாகும்: - தொழுகை முகத்திற்கு ஒளி. இதனால் தான் யார் அதிகம் அதிகம் தொழுகிறார்களோ அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் அதிக அளவில் சிரவணக்கம் செய்கிறார்களோ அவர்களின் முகம் ஒளியால் இலங்குவதைக் காண்கிறோம்.

தொழுகை உள்ளத்திற்கு ஒளி. ஆம், அல்லாஹ்வை பற்றிய ஞானக்கதவைத்

திறக்கிறது தொழுகை. அல்லாஹ்வின் திருப்பெயர்கள், செயல்கள், அவன் வழங்கிய சட்டங்கள் ஆகியவை குறித்துத் தெளிவான அறிவை வழங்குகிறது தொழுகை. இதனால் தான் தொழுகையாளிகள் இறைவனை அஞ்சி வாழ்வதில், இஸ்லாத்தின் நெறிமுறைகளைப் பேணி நடப்பதில் தொடர்ந்து முன்னேறிக் கொண்டே செல்கிறார்கள்.

இதே போன்று மண்ணறையிலும் மறுமை நாளின் மஹ்ஷர் மைதானத்திலும் தொழுகை ஒளியாக வருகிறது. ஏனெனில் தொழுகை இஸ்லாத்தின் தூண். தூண் நிலை பெற்றிருந்தால் கட்டிடம் நிலைத்து நிற்கும். உலகில் இஸ்லாமியப் பெருவாழ்வு நிறைவாக மலர்ந்துவிட்டால் மறுமை வாழ்வில் இருள் அகன்று எங்கும் ஒளிமயமாகிவிடும் என்பது திண்ணம்!

இங்கு பொறுமை மற்றும் தொழுகையின் இரு ஒளிகளுக்கு மத்தியிலுள்ள வேறுபாட்டை தெரிந்து கொள்வது பயன்மிக்கது. பொறுமைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள ழியா எனும் சொல்லின் பொருளும் ஒளி தான் என்றாலும் அது லேசான வெப்பத்துடனும் அதிக வெளிச்சத்துடமுள்ள ஒளியாகும். குர்ஆனில் இவ்வார்த்தை சூரியனுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்கவும்.

"அவனே சூரியனை வெளிச்சம் தரக்கூடியதாக அமைத்தான். சந்திரனை ஒளியாக ஆக்கினான்" (10 : 5)

பொறுமைக்கு ழியா - வெப்பம் இணைந்துள்ள வெளிச்சம் என்று கூறப்பட்டதற்குக் காரணம், பொறுமை கொள்ளும் பொழுது மனித மனம் சிரமத்தையும் கஷ்டத்தையும் தாங்கிட நேர்வதையும் உடலில் வெப்பமும் களைப்பும் அதிகரிப்பதையும் பார்க்கிறோம். இதனால் தான் பொறுமையாளர்களுக்குக் கணக்கின்றி கூலி வழங்கப்படும் என்றுரைக்கிறது குர்ஆன்!

தர்மம் ஆதாரமாகும் - அதாவது தர்மம் என்பது அல்லாஹ்வின் உவப்பைப் பெறும் எண்ணத்துடன் செல்வத்தைச் செலவு செய்வதாகும். மனைவி, மக்களுக்கு வாழ்வாதாரம் வழங்குவது, ஏழை எளியோருக்கு உணவளிப்பது, இறையில்லங்கள் கல்விக் கூடங்கள் போன்றவை கட்டுவது, இதரப் பொது நலப்பணிகளுக்கு வழங்குவது போன்ற எல்லா வகையான தர்மங்களும் இதில் அடங்கும்.

தர்மம் ஆதாரமென்பது வழங்குபவரின் உள்ளத்தில் இறைநம்பிக்கை உள்ளதென்பதற்குத் தான்! எவ்வாறெனில், செல்வம் மனத்திற்கு அதிகப் பிரியமான ஒன்று. அதனைச் சாதாரணமாகப் பிறருக்கு வழங்கிட மனம்

ஒப்புவதே இல்லை. ஒரு முஸ்லிம் செல்வங்களை அல்லாஹ்வுக்காக எனும் வாய்மையுடன் வாரி வழங்குகிறானெனில் அவனது உள்ளத்தில் இறைநம்பிக்கை இருப்பதால் தான் வழங்குகிறான். தர்மங்களின் நற்கூலியாக நாளை மறுவுலகில் சுவனப்பேறுகள் கிடைக்கும் எனும் உறுதிப்பாட்டின் அடிப்படையில்தான் அப்படிச் செய்கிறான். மனித இயல்பு என்னவெனில், அவனுக்குப் பிரியமான எதுவொன்றையும் இழப்பதற்கு எளிதில் அது முன்வருவதில்லை. அதனை விடவும் பிரியமான வேறொன்று கிடைக்கும் என்றிருந்தால்தான் பணத்தை வழங்க மனம் வருகிறது, இல்லையா? இந்த ரீதியில்தான் இறைவன் மீதும் மறுவுலகத்தின் மீதும் சுவனத்தின் மீதும் ஆழமான நம்பிக்கையுள்ள நன்மக்களே அதிக அளவில் தானதர்மங்கள் செய்வதை நாம் பார்க்கிறோம்!

"ஒவ்வொரு மனிதரும் காலையில் (தத்தம் பணிக்காகச்) செல்கின்றனர். தமது ஆன்மா தொடர்பான வியாபாரத்தை மேற்கொள்கின்றனர். அதற்கு விடுதலை பெற்றுத் தருகின்றனர் அல்லது அதை அழிவில் ஆழ்த்துகின்றனர்"

அதிகாலை புலர்ந்ததும் மக்கள் கண்விழித்தெழுந்து அன்றைய தினத்தின் பணிகளைத் தொடங்குகின்றனர். இது அன்றாடம் நாம் காணும் காட்சி! பகலெல்லாம் ஓடியாடி உழைத்த மனிதன் இரவில் நிம்மதியாகத் தூயில் கொண்டு ஓய்வெடுக்கிறான். இதற்காகவே இரவை இறைவன் படைத்துள்ளான் என்கிறது குர்ஆன்.

"பகலில் நீங்கள் என்னென்ன செயல்களைச் செய்தீர்கள் என்பதை அவன் அறியும் நிலையில் அவனே இரவில் உங்கள் உயிர்களைக் கைப்பற்றுகிறான். பிறகு மறுநாள் (இந்த வாழ்க்கை எனும் செயற்களத்தில்) மீண்டும் உங்களை எழுப்புகிறான்" (6:60)

இரவில் மனிதர்களைத் தூக்கத்தில் ஆழ்த்துவதைத் தான் உயிர்களைக் கைப்பற்றுதல் எனும் வாசகம் குறிப்பிடுகிறது. ஆம்! தூக்கம் என்பது மரணத்தின் சகோதரன் என்று ஒரு நபிமொழி கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

இரவின் அந்தத் தூக்கம், பகலின் பணிகளில் ஏற்பட்ட களைப்பையும் சோர்வையும் களைகிறது. மீண்டும் நாளைப் பணிகளைத் தொய்வின்றி தொடர்ந்திட உடலிலும் உள்ளத்திலும் உற்சாகம் பொங்குகிறது. மக்கள் காலையில் எழுந்து உற்சாகத்துடன் தத்தம் பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். சிலர் நற்பணிகள் ஆற்றுகின்றனர். அவர்கள் தாம் இறை நம்பிக்கையாளர்கள்.

சிலர் தீமைகள் புரிகின்றனர். அவர்கள் தாம் இறைநிராகரிப்பாளர்கள்.

ஆம்! முஸ்லிம்கள் அதிகாலையில் எழுந்து உளு செய்து தூய்மையாகி தொழுக்கையை நிறைவேற்றுகிறார்கள். கண்ணியத்திற்கும் மகத்துவத்திற்கும் உரிய வல்ல இறைவனாகிய அல்லாஹ்வை வணங்குவது கொண்டு அன்றைய தினத்தைத் தொடங்குகிறார்கள்.

இன்னும் சரியாகச் சொல்வதாயின் அன்றைய அதிகாலைப் பொழுது தெளவீர்த் எனும் ஏகத்துவச் சிந்தனையுடன் தொடங்குகிறது! எவ்வாறெனில்

ஒரு முஸ்லிம் அதிகாலையில் எழுந்து அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்ந்த வண்ணம் ஆலு இம்றான் அத்தியாயத்தின் இந்த நான்கு வசனங்களை ஓதிட வேண்டுமென்பது ஷரீஅத்தின் போதனை! ஆம்! நபி(ஸல்) அவர்களின் அழகிய முன்மாதிரி அதுவே என அறிவிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. அந்த வசனங்கள் இவைதான்:

"திண்ணமாக வானங்களையும் பூமியையும் படைத்திருப்பதிலும் இரவு பகல் மாறி மாறி வருவதிலும் அறிவுடையோர்க்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. அவர்கள் எத்தகையவர்கள் எனில், நிற்கும்போதும் உட்காரும் போதும் படுத்திருக்கும் போதும் ஆக எல்லா நிலைகளிலும் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்கிறார்கள். மேலும் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் படைப்பமைப்பைக் குறித்துச் சிந்திக்கிறார்கள். (பிறகு உணர்ச்சி பொங்கக் கூறுகிறார்கள்:)

எங்கள் இறைவனே! இவை அனைத்தையும் (யாதொரு நோக்கமும் இன்றி) வீணாக நீ படைக்கவில்லை. நீ தூய்மையானவன். எனவே நரக வேதனையிலிருந்து எங்களை நீ காப்பாற்றுவாயாக! எங்கள் இறைவனே! நீ யாரை நரகத்தில் புகுத்தினாயோ அவனை நீ உண்மையில் கேவலப்படுத்தி விட்டாய். அக்கிரமக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வோர் யாருமில்லை. எங்கள் இரட்சகனே! விசுவாசத்தின்பால் அழைக்கக்கூடிய ஒருவரின் அழைப்பை நாங்கள் செவியுற்றோம். உங்கள் இரட்சகனை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று அவர் கூறினார். நாங்கள் அவ்வாறே ஏற்றுக் கொண்டோம். எனவே எங்கள் இறைவனே! எங்கள் பாவங்களை மன்னித்தருள்வாயாக! எங்களிடம் உள்ள தீமைகளை அகற்றுவாயாக. மேலும் எங்களை நல்லோர்களுடன் மரணிக்கச் செய்வாயாக! எங்கள் இறைவனே! மேலும் தூதர்களின் வாயிலாக நீ அளித்த வாக்குறுதிகளை எங்களுக்கு நிறைவேற்றித் தருவாயாக! மேலும் மறுமை நாளில் எங்களைக் கேவலப்படுத்திவிடாதே! திண்ணமாக நீ வாக்குறுதி மீறாதவன் ஆவாய்," (3 : 190 - 194)

இவ்வாறு அதிகாலையில் எழுந்ததும் முஸ்லிம்கள் ஆன்மா தொடர்பான

வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டு அதற்கு விடுதலை வாங்கிக் கொடுக்கின்றனர்.
நரகத்திலிருந்து!

மறுபுறம், இறைவன் விரும்பாத வெறுக்கக்கூடிய, தடை செய்துள்ள
தீமைகளைச் செய்வது கொண்டு அன்றைய தினத்தைத் தொடங்குகிற மக்கள்
உள்ளனர். இத்தகையவர்கள் தாம் தங்களது ஆன்மாவை அழிவின் படுகுழியில்
தள்ளுகின்றனர்! (அல்லாஹ் பாதுகாப்பானாக!)

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - அபூ மாலிக் அல் - அஷ்அரி(ரலீ) அவர்கள்

அபூ மாலிக்அல் அஷ்அரி(ரலீ) அவர்கள் நபித்தோழர்களில் ஒருவரும் மதீனா
வாழ் அன்ஸாரியும் ஆவார். அபூ மாலிக் என்பது குறிப்புப் பெயர். அன்னாரது
இயற்பெயர் அல் ஹாரீஸ் பின் அல்ஹாரீஸ் என்றும் உபைத் என்றும்
உபைதுல்லாஹ் என்றும் கஅப் என்றும் பல கருத்துகள் உள்ளன. இவர்கள்
நபி(ஸல்) அவர்களிடம் இருந்து அறிவித்த ஹதீஸ்கள் ஸஹீஹு ல் புகாரி,
முஸ்லிம் போன்ற நூல்களில் பதிவாகியுள்ளன. உமர்(ரலீ) அவர்களின்
காலத்தில் மரணம் அடைந்தார்கள்.

கேள்விகள்

- 1) பொறுமை வெளிச்சமாகும் என்பதை சுருக்கமாக விளக்கவும்.
- 2) சுத்தம் ஈமானில் பாதியாகும் என்பதன் கருத்து என்ன?
- 3) இந்நபிமொழியில் தராசு என்பது எந்த அர்த்தத்தில்
பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது?
- 4) தர்மம் எதற்கு ஆதாரம்? அதன் விளக்கம் என்ன?
- 5) ஒவ்வொரு மனிதனும் காலையில் ஈடுபடும் பணிகள் என்ன? முஸ்லிம்களின்
பணிகளில் உள்ள சிறப்பு என்ன?
- 6) அல் ஹம்து என்பதிலுள்ள அல் எனும் துணை எழுத்தின் பொருள் என்ன?
- 7) ஸு ப்ஹானல்லாஹ்வில் உள்ள விடுவித்தல் எனும் அம்சம் என்ன? அல்
ஹம்துலில்லாஹ்வில் உள்ள அணிவித்தல் எனும் அம்சம் என்ன?
- 8) இந்நபிமொழியில் பொறுமைக்குரிய தனிச் சிறப்பு என்ன?
- 9) சுத்தம் ஈமானில் பாதியாகும் என்பதன் கருத்து என்ன?
- 10) அறிவிப்பாளர் பற்றி நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

ஹதீஸ் எண்:26 பொறுமையே சிறந்த செல்வம்

ஹதீஸ் 26

அபூ ஸயீத் - அல்குத்ரி(ரலி)அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அன்ஸாரி களில் சீலபேர் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் பொருளுதவி கேட்டார்கள். நபிவர் களும் வழங்கினார்கள்.மீண்டும் கேட்டார்கள்., நபியவர்கள் மீண்டும் வழங்கி னார்கள். இறுதியில் நபியவர்களிடம் இருந்த அனைத்தும் தீர்ந்துவிட்டன. இவ்வாறாக தங்கள் கைவசம் இருந்த அனைத்தையும் (இறைவழியில்) நபியவர்கள் செலவு செய்துவிட்டபொழுது அந்த அன்ஸாரிகளிடம் சொன் னார்கள்:

ஏதேனும் செல்வம் என்னிடம் வந்தால் நான் அதை உங்களுக்குத் தராமல் சேமித்து வைக்க மாட்டேன். ஆனால் ஒருவர் ஒழுக்கத் தூய்மை மேற்கொண்டால் அவரை அல்லாஹ் அவ்வாறே ஆக்குவான். பிறரிடம் தேவைப்படாத நிலையை ஒருவர் மேற்கொண்டால் அவரை, தேவையாகாத வராகவே அல்லாஹ் ஆக்குவான். மேலும் ஒருவர் பொறுமையை உறுதியுடன் கடைப்பிடித்தால் அவரைப் பொறுமையாளராக ஆக்குவான். பொறுமையைவிடவும் சிறந்த, விசாலமான கொடை எதுவும் எவருக்கும் வழங்கப் படவில்லை!, - புகாரி, முஸ்லிம்

தெளிவுரை

நபி(ஸல்) அவர்களின் வள்ளல் தன்மையைப் பறைசாற்றும் பல நிகழ்ச்சிகளில் இதுவும் ஒன்று! கேட்போருக்கு ஈந்து மகிழ்வதே நபியர்களின் உயரிய பண்பு. எவர் வந்து கேட்டாலும் இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னதே இல்லை! வீட்டிலோ ஏழ்மைதான்., கஷ்டம்தான்! எந்த அளவுக்கு எனில், சீலநேரங்களில் நபியவர்கள் தமது வயிற்றில் கூழாங் கற்களை வைத்துக் கட்டிக் கொண்டு பசியின் கடுமையைச் சமாளித் திருக்கிறார்கள் என்று வரலாறு கூறுகிறது. இப்படி ஏழ்மையுடன் வாழ்ந்த ஏந்தல் நபியவர்கள் வறுமைக்கு அஞ்சாமல் வாரிவாரி வழங்கி கைவசம் இருந்ததெல்லாம் காலியானபொழுது சொன்னார்கள்:

"ஏதேனும் செல்வம் என்னிடம் வந்தால் அதை உங்களுக்குத் தராமல் நான் சேமித்து வைக்கமாட்டேன்"

நபியவர்கள் செல்வத்தைச் சேமித்துவைத்துக் கொண்டு இல்லை என்று சொல்வதென்பது கற்பனைக்கும் எட்டாதது. அந்நேரத்தில் அவர்க ளிடம்

எதுவும் இல்லை என்பதே உண்மை!

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நபியவர்கள் முன்று பண்புகள்மீது ஆர்வமுட்டு கிறார்கள்:

1) ஒழுக்கத் தூய்மை : அதைக் கடைப்பிடித்து வாழ வேண்டும் எனும் ஆர்வம் உண்மையில் எவருக்கு உள்ளதோ, சீற்றின்ப வேட்கையைத் தவிர்த்திட, தீய பெண்களின் பின்னால் சுற்றித்திரியும் போக்கை வெறுத்திட எவர் முன்வருகிறாரோ அவரது மனத்தைத் தீமைகளிலிருந்து திருப்பி அவரது வாழ்க்கையை அல்லாஹ் தூய்மையாக்குகிறான். அவரை பாது காக்கிறான். இதேபோல் அவருடைய மனைவி மக்களுக்கும் அந்தப் பாது காப்பை அளிக்கிறான்.

ஆனால் தீய மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் அதை நல்வழிக்குத் திருப்பவும் அக்கரை செலுத்தாதவன் சீற்றின்ப மோகத்திற்கு ஆளாகிறான். சதாவும் தீமைகளைச் சிந்திக்கிறான்: தீய பெண்கள் பின்னால் சுற்றித் திரிகிறான். அவனுடைய கண், காது, கை- கால்கள் ஆகியவை விபச்சாரம் செய்கின்றன. இறுதியில் அவனது மரம் உறுப்பே அந்தக்கொடிய பாவத்தில் ஈடுபடுகிறது! (அல்லாஹ் பாதுகாப்பானாக!)

2) பிறரிடம் தேவைப்படாத நிலை : உண்மையாதெனில், செல்வ நிலையென்பது போதுமெனும் மனநிறைவே ஆகும். அல்லாஹ் வழங்கிய ரிஜ்க் - வாழ்வாதாரத்தில் - அது குறைவே என்றாலும் அதில் நிறைவு கண்டு வாழ்பவன்தான் செல்வந்தன்! இத்தகைய மனிதனை அல்லாஹ் கண்ணியத்துடன் வாழச்செய்கிறான்.

ஆனால் மக்களிடம் கையேந்திப் பழகியவன் என்றைக்கும் அப்படியேதான் இருப்பான். சுய முயற்சியையும் முன்னேற்றத்தையும் அவனிடம் காண முடியாது. எவ்வளவு கொடுத்தாலும்- கிடைத்தாலும் அவனுக்கு நிறைவு ஏற்படாது. அவனும் அவனது மனமும் என்றைக்கும் ஏழைகள்தாம்!

3) பொறுமை : அல்லாஹ் விலக்கியவற்றை விட்டும் உங்கள் மனத்தை நீங்கள் கட்டுப்படுத்தினால் - ஏழ்மை, கஷ்டம் என வரும்பொழுது எவரிட மும் கையேந்தாமல் கண்ணியம் காத்தால் பொறுமைப் பண்பை அல்லாஹ் உங்களுக்கு இலகுவாக்கித் தருவான். அதில் ஓர் இணைப்பை- பிரியத்தை உங்களது உள்ளத்தில் நிச்சயம் ஏற்படுத்துவான்!

உலகில் எத்தனையோ பேருக்கு எவ்வளவோ வசதிகளை- வாழ்க்கைச் சாதனங்களை அல்லாஹ் வழங்கியிருக்கலாம். ஆனால் அவை அனைத்திலும் பொறுமைதான் சிறப்புமிக்கது., உன்னதமானது! அதனை விடவும் விசாலமான - விரிவான அருட்கொடை வேறெதுவும் இல்லை! ஏனெனில் பொறுமையுடன்

வாமுமும் மனிதன் எதையும் தாங்கிக்கொண்டு இமயம்போல் உயர்ந்து நிற்கிறான்.

பாருங்கள்! சிலநேரம் தீய மனம் ஹராமான - விலக்கப்பட்ட பாவச் செயல்களைச் செய்யுமாறு தூண்டுகிறது. மறுபுறம் ஷைத்தான் வந்து இஸ்லாத்தின் கடமைகளை - இறைவழிபாடுகளை நிறைவேற்ற விடாமல் ஊசலாட்டம் ஏற்படுத்துகிறான். இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் பொறுமையைக் கடைப் பிடித்துவாமும் மனிதன் சலனம் அடைவதில்லை., நெறி பிறழ்வதில்லை! என்றைக்கும் அவனுக்கு நிமிர்ந்த நடைதான்., நேர்கொண்ட பார்வைதான்!

இதேபோன்று மனிதர்களிடம் இருந்து தொல்லைகள் ஏற்பட்டாலோ- யாரேனும் ஏசிப் பேசினாலோ வரம்புமீறி அநீதி புரிந்தாலோ அவன் அமைதியே உருவாகக் காட்சி அளிக்கிறான்! உணர்ச்சி வசப்படுவதில்லை., கட்டுப்பாடு இழந்து தீயசொல் -செயல்களில் இறங்கிவிடுவதில்லை! இதனால் தான் பொறுமையே அனைத்தினும் சிறந்த- விசாலமான அருட்கொடை என்கிறது, இந்நபிமொழி!

கேள்விகள்

- 1) பொறுமையே சிறந்த - விசாலமான கொடை என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்கவும்.
- 2) ஒழுக்கத் தூய்மையைக் கடைப்பிடிப்பதன் சிறப்பையும் உயர்வையும் கூறவும்.
- 3) பிச்சை எடுத்துப் பிழைப்பதன் இழிநிலையையும் போதுமெனும் மனநிறைவின் சிறப்பையும் விளக்கிக் கூறவும்.
- 4) பொறுமையின் மூலம் கிடைக்கும் நன்மைகளை விவரித்து எழுதவும்.
- 5) ஒரு முஸ்லிமின் குணபாடுகள் எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென இந்நபி மொழி உணர்த்துகிறது?
- 6) நபி(ஸல்) அவர்களின் சீரிய வாழ்க்கையிலிருந்து அவர்களின் வள்ளல் தன்மையைப் பறைசாற்றும் நிகழ்ச்சிகள் சிலற்றை எழுதவும்.
- 7) அறிவிப்பாளர் வரலாற்றைச் சுருக்கமாக எழுதவும்.

ஹதீஸ் எண்:27 இன்பமும் துன்பமும் நன்மையாய் அமைந்திட..

ஹதீஸ் 27

ஸு ஹைப் பின் ஸினான்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் நவீன்றார்கள்: ' ஓர் இறைநம்பிக்கையாளனின் விவகாரம் குறித்து நான்

ஆச்சரியம் அடைகிறேன். அவனுடைய ஒவ்வொரு விஷயமும் அவனுக்கு நன்மையாகவே அமைகிறது. இது ஒருநம்பிக்கையாளனுக்கே அன்றி வேறெவருக்கும் வாய்க்கப்பெறவில்லை! அவனுக்கு மகிழ்வுநிலை வந்தால் நன்றி செலுத்துகிறான். அது அவனுக்கு நன்மையாக அமைகிறது. அவனுக்கு கஷ்ட நிலை வந்தால் பொறுமை காக்கிறான். அதுவும் அவனுக்கு நன்மையாக அமைகிறது! (நூல்: முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

நபி(ஸல்) அவர்கள் இறைநம்பிக்கையாளரின் நிலைமை குறித்து வியப்பை வெளிப்படுத்தியது அவரைச் சீறப்பிக்கும் வகையில்தான்! அவரது இறைநம்பிக்கையையும் அதிலிருந்து மலரும் வாழ்க்கைப் போக்கையும் திருப்பங்களையும் மெச்சிப் பாராட்டியே நபியவர்கள் கூறினார்கள்: அவனது ஒவ்வொரு விஷயமும் அவனுக்கு நன்மையாகவே அமைகிறது என்று! தொடர்ந்து அதற்கு விளக்கமும் தந்தார்கள். மனித வாழ்வில் இறைவன் நிர்ணயித்த விதி என்பது - இன்பம் துன்பம் இரண்டில் ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். இவற்றை எதிர்கொள்ளும் விதத்தில் மனிதர்கள் இருவகையாய்ப் பிரிகின்றனர்., நம்பிக்கையாளன் என்றும் நிராகரிப்பாளன் என்றும்! ஏக இறைவன்மீது நம்பிக்கை கொண்டு வாழ்க்கையில் எது ஏற்பட்டாலும் அது இறைவன் நிர்ணயித்ததுதான் என்று நம்பி செயல்படுபவன் நம்பிக்கையாளன்.

வாழ்க்கையில் சிலபொழுது மகிழ்ச்சியும் இன்பமும் அவனை வந்தடை கின்றன. போதிய வசதிவாய்ப்புகள், கண்குளிர்ச்சியான மனைவி - மக்கள், கண்ணியம் காக்கும் உறவுகள் ஆகியவை கிடைக்கின்றன. இவை யாவும் உலக ரீதியான அருட்பேறுகள். இதேபோல் நற்கல்வியும் நல்லமல் செய்யும் நற்பேறும் கிட்டுகிறது. இவை மார்க்க ரீதியான அருட் கொடைகள்!

இத்தகைய மகிழ்வான நேரங்களில் இறைநம்பிக்கையாளன் அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்ந்து, அவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறான்.

சில நேரத்தில் வாழ்வில் கஷ்டமும் நஷ்டமும் ஏற்பட்டு துன்பங்கள் வந்து சூழ்ந்து கொள்கின்றன. அப்பொழுது அவற்றை அவன் பொறுமை யோடு தாங்கிக் கொள்கிறான். அதற்கான கூலியையும் இன்பநிலையையும் இறைவனிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறான்.

இவ்வாறு பொறுமை, நன்றி எனும் இவ்விருபண்புகளும் இறை நம்பிக்கையாளனின் வாழ்க்கையை அலங்கரிக்கும் இரு அணிகலன்களாகும். மனஇச்சைகளும் மாயைகளும் நிறைந்த இவ்வுலக வாழ்வில் இலட்சியத்தை நோக்கிய அவனது பயணம் தொடர இருதுருப்புகளாய் அவை பயன்பட்டு மறுமை வெற்றிக்கும் வழிவகுத்துக் கொடுக்கின்றன. எவ்வாறெனில் -

நன்றிக்கு பின்வரும் இறைவசனம் குறிப்பிடுவது போன்று இறையருட் கொடைகளை மேலும்மேலும் ஈர்த்து வரும் ஆற்றலுள்ளது: 'நீங்கள் நன்றி செலுத்துவீர்களாயின் உங்களுக்கு மேலும்மேலும் வழங்குவேன்' (14 : 17)

பொறுமைக்குக் கிடைக்கும் நற்கூலிக்கோ அளவே இல்லை. குர்ஆன் ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுவது போன்று: 'பொறுமையாளர்களுக்கு அவர்களின் கூலி கணக்கின்றி - நிறைவாய் வழங்கப்படும்' (39 : 10)

இறைநிராகரிப்பாளனின் நிலையோ இதற்கு நேர்மாறானது. வாழ்வில் அவனுக்கு மகிழ்ச்சி வந்தால் மமதை கொள்கிறான். நமக்கு என்றைக்கும் நற்பேறும்தான்., நம்மைபோல் உலகில் யாருண்டு என்று ஆணவம் பேசுகிறான்.

அளவுக்கதிகமாய் பூரித்துப்போகிறான்! இந்த இறுமாப்பு இறை நினைவை விட்டும் அவனைத் திசைதிருப்பும் சாபக்கேடாக அமைகிறது! இதேபோல் துன்பம் வரும்பொழுது பொறுமை இழந்து பதறித் துடிக்கிறான். ஐயோ! அழிவு காலம் வந்துவிட்டதே என்று கூப்பாடு போடுகிறான் -இப்படிக்காலத்தையும் நேரத்தையும் ஏசு அது, இறைவனை ஏசுவதாக ஆகிறது. ஏனெனில் இரவையும் பகலையும் சுழலச்செய்து காலத்தை உருவாக்குபவன் இறைவன்தானே!

இந்நபிமொழி இறைநம்பிக்கைக்கு ஆர்வமுட்டுவதுடன் உள்ளத்தில் விசுவாசம் உள்ளதென்பதற்கு பொறுமை ஓர் அடையாளம் என்றும் உணர்த்துகிறது! நீங்கள் இறைநம்பிக்கையாளர் எனில், துன்பம் நேரும்பொழுது மனம் சஞ்சலம் அடையாமல் பொறுமையுடன் இருக்கவேண்டும். மாறாக உங்கள் மனம் பொறுமை இழந்து பதறிப் பரிதவித்தால் உங்கள் இறைநம்பிக்கை பலவீனம் அடைந்துள்ளது., பழுதுபட்டுள்ளது என்பதற்கு அது அடையாளமாகும். உடனே நீங்கள் பாவமன்னிப்புக்கோரி அல்லாஹ் வின் பக்கம் மீளுவதுடன் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்குமாறு உங்கள் மனத்தைப் பக்குவப் படுத்தி வேண்டும்.

அறிப்பாளர் அறிமுகம்- ஸு ஹைப் பின் ஸினான் (ரலீ) அவர்கள்

ஸு ஹைப் பின் ஸினான் (ரலீ) அவர்கள் ரோம் நாட்டைச் சேர்ந்தவர். ஆரம்ப நாட்களிலேயே இஸ்லாத்தைத் தழுவிய நபித்தோழர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர். இஸ்லாத்தின் பக்கம் மக்களை அழைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டதற்காக மக்காவில் எதிரிகளால் தொல்லைக்கும் தண்டனைக்கும் ஆளாக்கப்பட்டு பிறகு மதீனாவை நோக்கி ஹிஜ்ரத் மேற்கொண்டார்கள். அப்பொழுது வியாபாரத்தில் ஈட்டிய பெரும் செல்வத்தை மக்காவிலேயே விட்டுவிடும்படியாக ஆயிற்று! அவர்களது தியாகத்தைச் சிறப்பிக்கும் வகை யிலேயே இந்த இறைவசனம் இறக்கியருளப்பட்டது: (மக்களில் இப்படியும் ஒருவர் இருக்கிறார்: அவர் அல்லாஹ்வின் திருப்தியைத் தேடித் தன் வாழ்வையே அர்ப்பணித்து விடுகிறார்!) - இவர்கள் ஏராளமான நபிமொழிகளை மனனம் செய்தி ருந்தார்கள். பெரும் எண்ணிக்கையிலான தாபிசன்கள் இவர்களிடம் இருந்து நபிமொழிகளை அறிவித்துள்ளனர். ஹிஜ்ரி 80 ஆம் ஆண்டு மதீனாவில் மரணம் அடைந்தார்கள்!

ஹதீஸ் எண்:28 இப்படிச்செய்வதற்கு எப்படி மனம் வந்தது??

ஹதீஸ் 28

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'நபி(ஸல்) அவர்கள் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டபொழுது கடும் துன்பத்திற்கு உள்ளானார்கள். அப்போது ஃபாத்திமா(ரலி) அவர்கள் சொன்னார்கள்: ஆஹ்! என் அன்புத் தந்தைக்கு ஏற்பட்ட துன்பமே! - இதனைச் செவியுற்ற நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: இந்நாளுக்குப் பிறகு உன் தந்தைக்கு துன்பம் என்பதே இல்லை,, என்று! - நபியவர்கள் மரணம் அடைந்தபோது ஃபாத்திமா(ரலி) அவர்கள் சொன்னார்கள்: என் அன்புத் தந்தையே! இரட்சகன் விடுத்த அழைப்புக்குப் பதில் அளித்துவிட்டீர்களே! அன்புத்தந்தையே! ஃபிர் தெளஸ் எனும் சவனத் தோட்டம்தான் உங்கள் தங்குமிடம் ஆனதோ! அன்புத் தந்தையே! உங்கள் மரணச் செய்தியை ஜப்ரீலுக்கு நாங்கள் தெரிவித்து விடுகிறோம். நபியவர்களது உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டபொழுது ஃபாத்திமா(ரலி) அவர்கள் (நபித்தோழர்களை நோக்கிக் கேட்டார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்களின் (உடலை அடக்கம் செய்து அவர்கள்) மீது மண்ணை அள்ளிப்போட்டது உங்கள் மனத்திற்குத் திருப்தியாக இருந்ததா?' (நூல்: புகாரீ)

தெளிவுரை

நபி(ஸல்) அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கடுமையான துன்பம் என்பது மரணத் தருவாயின் கடும் பிணியும் காய்ச்சலுமாகும். கடுமையான காய்ச்சல் என்றால் இருமடங்கு அதாவது சாதாரணமாக இரண்டு நபர்களுக்கு ஏற்படும் காய்ச்சலை நபியவர்கள் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று!

காருண்ய நபியவர்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு கடுமையான கஷ்டமும் துன்பமும்? என்று எவருக்கும் ஓர் ஐயம் எழலாம். ஆனால் இறைவன் இதில் ஒருதத்துவத்தை நாடியுள்ளான். அதுதான், பொறுமையின் மிக்க மேலான - உயர்ந்த அந்தஸ்தை நபியவர்கள் அடையவேண்டும் என்பது! இறைவனால் பெரும் சோதனை கொடுக்கப்பட்டு அதில் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தால்தான் அது முடியும்! மனம் வெறுக்கக்கூடிய சங்கடமான காரியத்தில்தானே பொறுமையின் சோதனை உள்ளது!

இந்த ரீதியில் இரண்டு மனிதர்கள் தாங்கும் காய்ச்சலையும் கஷ்டத்தையும் நபியவர்கள் சகித்துக் கொள்ளும்படியானபொழுது -அதைக் கண்ணுற்ற ஃபாத்திமா(ரலி) அவர்கள் கடும் சஞ்சலத்துடனும் மனவேதனையுடனும் சொன்னார்கள்:

'என் அன்புத் தந்தைக்கு ஏற்பட்ட துன்பமே!'

ஏனெனில் அவர்கள் ஒருபெண்மணிதான்., பெரும்பாலும் பெண்களால் எதுவொன்றையும் பொறுத்துக் கொள்ள இயலாது! இதனால்தான் ஃபாத்திமா(ரலி) அவர்களின் சஞ்சலத்தைத் தணித்துப் பொறுமையூட்டும்

வண்ணம் நபிவர்கள் சொன்னார்கள்:

'இன்றைய தினத்திற்குப் பிறகு உன் தந்தைக்கு எந்தத் துன்பமும் இல்லை'
ஏனெனில் மரணத்தருவாயின் இந்தத் துன்பத்திற்குப் பிறகு இனி
எந்தத்துன்பமும் கஷ்டமும் நபியவர்களுக்கு வராது! நபியவர்கள் இவ்வுலகில்
இருந்து விடைபெற்றுச் சென்றதும் மிக்க மேலான தோழரிடம் அதாவது,
அல்லாஹ்விடம் போய் சேர்ந்துவிடுகிறார்கள்.

ஆம்! நபி(ஸல்) அவர்கள் மரணத்தருவாயில் 'மிக்க மேலான தோழரை நான்
விரும்புகிறேன்' என்று வீட்டின் முகட்டைப் பார்த்தவண்ணம்
கூறிக்கொண்டிருந்ததாக ஹதீஸ் அறிவிப்புகளில் காணப்படுகிறது. மிக்க
மேலான தோழன் (அர் ரஃபீக்குல்அஃலா) என்பது அல்லாஹ்வைக் குறிக்கும்
சொல்லாகும்.

'அன்புத் தந்தையே! ஜிப்ரீலிடம் உங்கள் மரணச் செய்தியை அறிவித்து
விடுகிறோம்'

- ஜிப்ரீலீ என்பவர் மலக்குகள் எனும் வானவர்களின் தலைவர். நபியவர்களின்
மரணச்செய்தியை அவருக்கு அறிவிப்பதென்றால் இனி அவர் வானிலிருந்து வஹி
எனும் இறையருட்செய்தியை ஏந்திய வண்ணம் பூமிக்கு இறங்கமாட்டார்
என்பதை உணர்த்துவதே இதன் கருத்து. ஏனெனில் அவர்தான் காலையும்
மாலையும் நபியவர்களுக்கு வஹியைச் சேர்ப்பித்துக் கொண்டிருந்தார்.
இப்பொழுது அது நின்றுவிடுகிறது!

'அன்புத் தந்தையே! இரட்சகனின் அழைப்புக்கு பதில் அளித்து விட்டீர் களோ!'

-ஏனெனில் உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருட்களின் மீதும் முழு அதிகாரத்துடன்
ஆட்சி செய்துகொண்டிருப்பவன் அந்த இறைவன்தான். ஒவ்வொரு படைப்பின்
ஆயுட்காலத் தவணைகள் அவன் கைவசமே உள்ளன. எல்லா மனிதர்களும்
அவன் பக்கமே திரும்பிச் செல்ல வேண்டியுள்ளது.

'பிர்தெளஸ் எனும் சுவனமே உங்கள் தங்குமிடம்'

- ஏனெனில் நபி(ஸல்)அவர்கள் சுவனத்தின் மிக உயர்ந்த அந்தஸ்தை
அடையக்கூடியவர்கள். வேறு எந்த மனிதரும் அதை அடைந்திட முடியாது.
நபியவர்களே அது குறித்து இவ்வாறு நவீனதாக ஸஹீஹ் முஸ்லிமில்
பதிவாகியுள்ளது போன்று:

'வஸீலா எனும் உயர் அந்தஸ்தை நான் அடைவதற்காக நீங்கள் பிரார்த்தனை
செய்யுங்கள். திண்ணமாக அது சுவனத்தின் மிக உயரிய அந்தஸ்தாகும்.

அல்லாஹ்வின் அடியார்களில் ஓர்அடியாருக்கே அது கிடைக்கும். அந்த அடியார்
நானாகவே இருக்க விரும்புகிறேன்' - அது சுவனத் தில் ஃபிர்தெளஸ் எனும்
உல்லாசத் தோட்டம்தான். ஏனெனில், அதுவே சுவனத்தின் மேல்தட்டில்
அமைந்ததாகும்.

'நபியவர்களின் (உடலை அடக்கம் செய்து அவர்கள்) மீது மண்ணை
அள்ளிப்போடுவது உங்கள் மனத்திற்குத் திருப்தியாக இருந்ததா?'

- ஃபாத்திமா(ரலீ)அவர்கள் இவ்வாறு கேட்டது அவர்களது மனம் அடைந்த
கடும் சஞ்சலம், கவலை மற்றும் சோகத்தின் வெளிப்பாடே தவிர, அடக்கம்
செய்ததை ஆட்சேபித்தல்ல! ஏனெனில், ஸஹாபாப் பெருமக்கள்
நபியவர்களின்மீது அதிக அளவு அன்பு வைத்திருந்தார்கள் என்பது அவர்
களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதன் அடிப்படையில்தான்-உயிருக்கு உயிராய்,
ஏன், உயிரினும் மேலாய் நீங்கள் நேசித்துவந்த நபி(ஸல்) அவர்களை
அடக்கம் செய்து மண்ணைப்போட்டு முடிவிட்டீர்களே! உங்கள் மனம் எப்படி

இடம் கொடுத்தது? என்கிற கருத்தில் அவ்வாறு கேட்டுள்ளார்கள்,
ஃபாத்திமா(ரல்) அவர்கள்.

ஆம்! அவ்வாறு செய்வது அன்புத் தோழர்களின் மனத்திற்குத் திருப்தியே என்று சொல்வதுதான் அதற்குப் பதில்! ஏனெனில் அல்லாஹ் வழங்கியுள்ள ஷரீஅத்கும் நபியவர்கள் போதித்துச் சென்ற வழிகாட்டலும் அதுதான்! இறந்தவர்களை மண்ணினுள் வைத்து நல்லடக்கம் செய்யவேண்டும் என்பதுதான்!

நபித்தோழர்களோ - இவ்வுலகம் முழுவதையும் ஈடாகக் கொடுத்து நபி(ஸல்) அவர்களை மரணத்தின் பிடியில் இருந்து விடுவிக்க முடியும் என்றிருந்தால் அவர்கள் அதைச் செய்திருப்பார்கள்! ஆனால் பரிசுத்த ஏக இறைவன் அல்லாஹ்தான் என்றென்றும் நிலைத்திருப்பவன். மனிதர்கள் அனைவரும் மரணம் அடைபவர்களே! பின்னர் அவனிடம் திரும்பிச் செல்ல வேண்டியவர்களே! அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறியிருப்பது போன்று :

'(நபியே!) நீரும் மரணமாகத்தான் போகிறீர்., இவர்களும் மரணமாகத்தான் போகிறார்கள்' (39 : 31)

இந்த நபிமொழியிலிருந்து பல உண்மைகள் தெரியவருகின்றன:

ஃ நபி(ஸல்) அவர்கள் மனிதர்தாம். ஏனைய மனிதர்களைப்போல் அவர்களுக்கும் நோய் வந்தது. பசிக்கும் தாகத்திற்கும் ஆளானார்கள். வெயிலும் குளிரும் அவர்களை வாட்டியதும் உண்டு! மரணம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது., மண்ணினுள் வைத்து அடக்கமும் செய்யப்பட்டார்கள். மனிதர்களுக்கு ஏற்படுகிற எல்லா நிலைகளும் அவர்களுக்கும் ஏற்படத்தான் செய்தன.

நபி(ஸல்) அவர்களே நவீனர்து போன்று:

'நான் உங்களைப்போன்று மனிதன்தான். உங்களுக்கு மறதி ஏற்படுவது போன்று எனக்கும் மறதி ஏற்படத்தான் செய்கிறது' (புகாரி, முஸ்லிம்)

ஃ நபி(ஸல்)அவர்களின் விஷயத்தில் வரம்புமீறிச் செல்பவர்களுக்கு இந்நபிமொழியில் தெளிவான மறுப்பு உள்ளது. இவர்கள் நபியவர்களுக்கு சிறப்பும் உயர் அந்தஸ்தும் அளிப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு ஷரீக் எனும் இணைவைப்பில் சிக்கிவிடுகிறார்கள். நபியவர்கள் மண்ணறையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் நிலையில் இவர்கள் நபியவர்களை அழைத்துப் பிரார்த்தனை செய்வது எவ்வளவு பெரிய தவறு. இரட்சிக்க வேண்டுமென நபியவர்களை அழைக்கிறார்களே! இன்னும் சிலர் இறைவனிடத்தில் எந்தப் பிரார்த்தனையும் செய்யாமல் நபியவர்களிடம் மட்டும் பிரார்த்தனை செய்கிறார்களே. இதனை ஷரீக் என்று தீர்ப்பளிக்காமல் வேறென்ன சொல்வது? மதீனாவில் - மஸ்ஜிதுந் நபவியில் இவர்கள் நபியவர்களின் கப்பறை முன்னோக்கி நிற்கும்போது அவர்களை நீங்கள் பார்த்தால் தெரியும். ஆம்! தொழுகையில் அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் பணிவுடனும் பயபக்தியுடனும் நிற்பதுபோன்று, ஏன், அதை விடவும் அதிகப் பக்தியுடனும் பணிவுடனும் நபியுடைய கப்பறை நோக்கி இவர்கள் நிற்பதை நீங்கள் காணலாம்! இரட்சிக்க வேண்டி நபியவர்களின் கப்பறை நோக்கி இவர்கள் பிரார்த்தனை செய்வதை நீங்கள் கேட்கலாம்! (இவர்களின் வழிகேட்டிலிருந்து அல்லாஹ் பாதுகாப்பானாக!) இத்தகையவர்கள் தீன்-இறைமார்க்கத்தில் வழிதவறிப் போய்விட்டார்கள். இவர்களின் புத்தி பேதலித்துவிட்டதோ என்றுதான் கருத வேண்டிய திருக்கிறது! தமக்குத் தாமே நன்மை செய்து கொள்ளவோ தீங்கைத் தடுக்கவோ எந்த அதிகாரமும் நபியவர்களுக்குக் கிடையாது எனும் நிலையில் பிறருக்கு அப்படிச் செய்வதற்கான அதிகாரம் அவர்களுக்கு எப்படி இருக்க முடியும்?

நபி(ஸல்) அவர்களுக்கு அல்லாஹ் கட்டளையிடுவதைப் பாருங்கள்:

'(நபியே! இவர்களிடம்) கூறும்: அல்லாஹ்வின் கருவுலங்கள் என்னிடம் உள்ளன என்றோ மறைவானவற்றை நான் அறிகிறேன் என்றோ உங்களிடம் நான் கூறவில்லை. நான் ஒருமலக்கு என்றும் நான் உங்களிடம் கூற வில்லை. நானோ என்மீது இறக்கியருளப்படுகிற வஹ்யை மட்டும் தான் பின்பற்றுகிறேன்' (6 : 50)

-ஆம்! நபியவர்கள் மலக்குகளைச் சேர்ந்தவர் அல்லர். அல்லாஹ்வின் ஓர் அடியார்தான் - மனிதர்தான்!

'(நபியே!) கூறும்: உங்களுக்கு ஏதேனும் தீமையோ நன்மையோ செய்திடும் ஆற்றல் எனக்கில்லை. கூறும்: அல்லாஹ்வின் பிடியிலிருந்து எவராலும் என்னைக் காப்பாற்ற முடியாது. மேலும் அவனைத்தவிர வேறெந்தப் புகல் டத்தையும் என்னால் பெறமுடியாது! அல்லாஹ்வின் வார்த்தைகளையும் அவனுடைய தூதுச்செய்திகளையும் சேர்ப்பித்துவிடுவதைத் தவிர வேறு எந்தப் பணியும் எனக்கில்லை' (72 : 21-22)

மேலும் பாருங்கள்! - '(நபியே!) உம்முடைய மிக நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வீராக!' (26 : 214) எனும் வசனம் நபியவர்களின் மீது இறக்கியருளப்பட்டபொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள் தம் உறவினர்களைப் பெயர் கூறி அழைத்து எச்சரிக்கை விடுத்தார்கள். தம் மகளையும் அழைத்து இவ்வாறு கூறினார்கள்:

' . . . முஹம்மதின் மகள் :பாத்திமாவே! எனது செல்வத்தில் நீ எவ்வளவு விரும்பினாலும் கேள்., தருகிறேன்! ஆனால் அல்லாஹ்வின் தண்டனையில் இருந்து என்னால் சிறிதளவும் உன்னைக் காப்பாற்ற முடியாது!' (நூல்: புகாரி) எந்த அளவுக்கு சொல்கிறார்கள், பாருங்கள்! அதுவும் யாரை அழைத்து? தம் உயிருக்கு உயிரான மகளை- யாருக்கு ஒரு சஞ்சலம் என்றால் நபியவர்களின் மனம் நோகுமோ அத்தகைய கண்மணி :பாத்திமாவை அழைத்தே இவ்வாறு சொன்னார்கள் எனில் மற்றவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை! ஆக, இவற்றிலிருந்து ஓர் உண்மை தெளிவாகத் தெரிகிறது: அல்லாஹ் வின் தண்டனையில் இருந்து ஒருவரைக் காப்பாற்றுவதோ நோய்நொடிகள் அகற்றி உதவி செய்வதோ துன்பங்களை அகற்றுவதோ குழந்தைப் பேறுகள் அருளுவதோ நபியவர்களின் ஆற்றலுக்குட்பட்ட விஷயங்கள் அல்ல., அவர்களால் தனிப்பட்டமுறையில் இப்படி எதுவும் செய்ய இயலாது. இவை எல்லாம் அல்லாஹ்வின் அதிகாரத்தில் உள்ளவை. எனவே அல்லாஹ் விடம் மட்டும் தான் எந்த ஓர் உதவியும் கேட்டுப் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்., அவனையே நாடவேண்டும். அவற்றைத் தருமாறு நபி(ஸல்) அவர்களிடம் பிரார்த்தனை செய்வது ஷரீக் எனும் மன்னிப்பில்லாத இணை வைப்பாகும்! ஆம்! இது நபியவர்களைக் கடவுளாக்கும் கொடிய செயல். இந்தப் பாவத்திற்கு மன்னிப்பே கிடையாது!

நபியவர்கள் மரணம் அடைந்தபொழுது :பாத்திமா(ரலி) அவர்கள் நபியவர்களின் நற்புகழை எடுத்துச் சொல்லி அழுதது மிகக்குறைவே! அது-அல்லாஹ் நிர்ணயித்த விதியை நொந்து அழுததாக ஆகாது!

மேலும் இந்நபிமொழியிலிருந்து தெரியவருகிறது:

நபியவர்களது வாழ்நாளிலேயே அவர்களுடைய ஆண்மக்கள், பெண்மக்கள் அனைவரும் மரணம் அடைந்து விட்டார்கள்., :பாத்திமா(ரலி) அவர்களைத் தவிர! அவர்கள் மட்டுமே நபியவர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகும் உயிர் வாழ்ந்தார்கள்.

ஆகவே நபியவர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகு ஃபாத்திமா(ரலி) அவர் களுக்கு வாரிசு சொத்து கிடைத்ததா? வேறு யார் யாருக்குக் கிடைத்தது? இதன் பதிலைத் தெரிந்து கொள்வது அவசியம்.

நபியவர்கள் விட்டுச் சென்றதில் இருந்து அனந்தரசு சொத்தாக யாருக்கு எதுவும் கிடையாது. ஃபாத்திமா(ரலி) அவர்களுக்கோ அலீ(ரலி) அவர்களுக்கோ நபியவர்களின் மனைவியருக்கோ நபியவர்களின் பெரிய தந்தை அப்பாஸ்(ரலி) அவர்களுக்கோ வாரிசுச் சொத்து என்று எதுவும் இல்லை! வேறு எந்த வாரிசுகளுக்கும் இல்லை. ஏனெனில் நபிமார்கள் விட்டுச் செல்வது வாரிசு சொத்தல்ல, அதனை உறவினர் யாரும் அனந்தரமாகப் பெற முடியாது! நபியவர்கள் அருளியதாக ஆதாரப்பூர்வமாகப் பதிவாகியுள்ளது: 'நபிமார் களாகிய எங்களிடம் இருந்து வாரிசுச் சொத்தாக யாரும் எதையும் பெற முடியாது., நாங்கள் விட்டுச்செல்வது அனைத்தும் தர்மமாகும்' (புகாரி)

நபிமார்களுக்கு மட்டுமே உரிய இந்நியதியில் அல்லாஹ் ஒரு தத்துவத்தை வைத்துள்ளான். அதாவது, நபிமார்கள் விட்டுச் சென்ற சொத்துக்களை அவர்களுடைய உறவினர்கள் வாரிசுச் சொத்தாகப் பெற்றார்களெனில் இப்படி ஓர் ஆட்சேபனை எழுப்பப்படலாம்: நாங்கள் இறைவனின் தூதர்களாய் - நபிமார்களாய் வந்துள்ளோம் என்று இவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தது இதற்காகத்தான் போலும்! அதிகாரத்தை அவர்கள் பெற வேண்டும்., அவர்களுக்குப் பிறகு அவர்களின் சந்ததிகளுக்கும் அதிகாரம் இருந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தானா! - இத்தகைய அவதூறுக்கும் பழிச் சொல்லுக்கும் இடம் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நபிமார்களின் விஷயத்தில் அல்லாஹ் இந்த நியதியை ஏற்படுத்தியுள்ளான். எனவே நபிமார்கள் விட்டுச்சென்றது வாரிசுச் சொத்துக்கள் அல்ல., தர்மச் சொத்துக்கள்., ஏழை எளியோருக்கே செலவு செய்யப்பட்டன! கேள்விகள்

- 1) நபியவர்களுக்கு மரணத் தருவாயில் இரு மடங்கு காய்ச்சல் கொடுக்கப் பட்டதேன்? அதில் இறைவன் நாடிய தத்துவம் என்ன?
- 2) ஃபிர்தௌஸ், வஸீலா எனும் வார்த்தைகளை விளக்கவும்.
- 3) நபியவர்களை அடக்கம் செய்து அவர்களின் உடலின் மீது மண்ணை அள்ளிப்போட்டது உங்கள் மனத்திற்குத் திருப்தியாக இருந்ததா? என்று ஃபாத்திமா(ரலி) அவர்கள் சொன்னதன் கருத்து என்ன?
- 4) நபி(ஸல்) அவர்கள் மனிதர்தாம் என்பதை குர்ஆன் - ஹதீஸின் ஆதாரங்களுடன் விவரிக்கவும்.
- 5) நபி(ஸல்) அவர்களின் விஷயத்தில் வரம்பு மீறச் செல்பவர்களுக்கு இந்நபிமொழியில் தக்க மறுப்பு உள்ளதென்பதை ஆதாரங்களுடன் விளக்கவும்.
- 6) நபியவர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகு அவர்களின் சொத்துக்களை யார் யார் வாரிசுச் சொத்தாகப் பெற்றார்கள்?
- 7) அறிவிப்பாளர் வரலாறு சுருக்கமாக எழுதவும்.

ஹதீஸ் எண்:29 ஆறுதல் சொல்வது, யாருக்கு? எப்படி?

ஹதீஸ் எண்: 29

உஸாமா(ரலீ) அவர்கள், (நபியவர்களால் விடுதலை செய்யப்பட்ட ஜைத் பின் ஹாரீஸா(ரலீ) அவர்களின் மகன். இவரும் இவருடைய தந்தை ஜைத் அவர்களும் நபியவர்களின் பிரத்தியேக அன்புக்குரியவர் ஆவர்.) கூறுகிறார்கள்: நபியவர்களின் மகளார்- என் மகன் உயிர் பிரியும் நெருக்கடியான நிலையில் இருக்கிறான்., எனவே நீங்கள் எங்களிடம் அவசியம் வரவேண்டும் என்று நபியவர்களுக்குத் தூது அனுப்பினார்கள். அதற்கு நபியவர்கள் ஓர் ஆள் மூலம் இவ்வாறு பதில் அனுப்பினார்கள்: மகளுக்கு ஸலாம் உரைத்து இவ்வாறு சொல்லவும்: எதனை அல்லாஹ் எடுத்துக் கொண்டானோ அது அவனுக்குரியதே., எதனை வழங்கி யிருக்கிறானோ அதுவும் அவனுக்கே சொந்தம்! ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அவனிடத்தில் ஒருகுறிப்பிட்ட காலத் தவணை உண்டு! எனவே என் மகள் பொறுமையுடன் இருக்கட்டும். அதற்கான கூலியை (அல்லாஹ்விடத்தில்) எதிர் பார்க்கட்டும்.

ஆனால் நபியவர்களின் மகளோ - அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமிட்டு நபியவர்கள் அங்கு வரத்தான் வேண்டும் என்று மீண்டும் அவர்களுக்குத் தூது அனுப்பினார்கள்.

எனவே நபி(ஸல்) அவர்கள் புறப்பட்டார்கள்., மேலும் ஸஅத் பின் உபாதா, முஆத் பின் ஜபல், உபை இப்னு கஅப், ஜைத் பின் ஸாபித் (ரலீ -அன்ஹு ம்) மற்றும் தோழர்கள் சிலரும் உடன் சென்றார்கள். அப்பொழுது நபியவர்களிடம் குழந்தை கொடுக்கப்பட்டது. நபியவர்கள் அதனைத் தமது மடியில் ஏந்தினார்கள்.அப்போது குழந்தைக்கு முச்ச வாங்கியது! (அதனைக் கண்ணூற்ற) நபியவர்களின் கண்களும் கண்ணீர் வடித்தன! அப்பொழுது ஸஅத் பின் உபாதா(ரலீ) அவர்கள் கேட்டார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது என்ன?,, அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள்: "அல்லாஹ் தன் அடியார்களின் இதயங்களில் வைத்துள்ள இரக்கமாகும் இது!" - மற்றோர் அறிவிப்பில் வந்துள்ளது: தன் அடியார்களில் தான் நாடுவோரின் இதயங்களில் இதனை அல்லாஹ் அமைத்துள்ளான். தன் அடியார்களில் (துன்பத்திற்குள்ளானோர் மீது) இரங்குகிறவர் யாரோ அவர்கள் மீதுதான் அல்லாஹ் இரங்குகிறான்., (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

தகஅகஉ துடிக்கிறது., நெகிழ்கிறது.

தெளிவுரை

இதன் அறிவிப்பாளராகிய உஸாமா(ரலீ) மற்றும் அவர்களின் தந்தை ஜைத்(ரலீ) இருவரின் சிறப்பு குறித்து இரண்டு வார்த்தைகளில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒன்று: மௌலா ரஸூல்-அடிமைத் தளையில் இருந்து நபியவர்களால் விடுதலை செய்யப்பட்டவர். அதாவது, சீறு வயதில் அடிமையாய் இருந்த ஜைத்(ரலி) அவர்களை விலைக்கு வாங்கி நபியவர் களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார்கள், அவர்களின் மனைவி கதீஜா(ரலி) அவர்கள்! நபியவர்களோ ஜைத்(ரலி) அவர்களுக்கு முழு விடுதலை அளித்தார்கள். இதனால்தான் ஜைத்(ரலி) அவர்களுக்கு மௌலா ரஸூல் (நபியவர்களால் விடுதலை செய்யப்பட்டவர்கள்) என்று கூறுவது நபித் தோழர்களின் வழக்கம் ஆனது!

மற்றொன்று: ஹிப்பு - அதிக அன்புக்குரியவர் என்பது அதன் பொருள். அதாவது, தந்தை மீதும் மகன் மீதும் நபியவர்கள் அதிக அன்பு வைத்திருந்ததால் ஹிப்புந் நபி (நபியின் பிரத்தியேக அன்புக்குரியவர்) எனும் சிறப்புப் பெயரை இருவரும் பெற்றனர்.

பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பது கடமை என்று வலியுறுத்தக்கூடிய ஆதாரங்களுள் இந்த நபிமொழியும் ஒன்று. இதனாலேயே இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள் இந்தப் பாடத்தின் கீழ் இதனைக் கொண்டுவந்துள்ளார்கள்.

மகனின் உயிர் பிரியும் நெருக்கடியான நிலையைக் கண்டு மனம் நொந்து தூது அனுப்பிய தம் மகளுக்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் சொல்லி அனுப்பிய வார்த்தை கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

"அவள் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கட்டும்., கூலியை எதிர்பார்த்த திருக்கட்டும்"

-அதாவது, பதற்றப்படாமல், சஞ்சலம் அடையாமல் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தட்டும். பொறுமைக்கான கூலியை அல்லாஹ்விடம் எதிர்பார்த்து அமைதி கொள்ளட்டும். - இப்பனு அபீ ஷைபா(ரஹ்) அவர்களின் நபிமொழித் தொகுப்பில், இவ்வாறு தூது அனுப்பியது நபியவர்களின் மகளார் ஜைனப்(ரலி) அவர்கள் என்றுள்ளது.

துன்பத்திற்குள்ளானவருக்குச் சொல்லும் ஆறுதல் மொழிகளில் நபி(ஸல்) அவர்கள் மொழிந்த இவ்வார்த்தை பொருட்செறிவானது மட்டுமல்ல., மனதிற்கு உண்மையான ஆறுதலளிக்க வல்லதுமாகும். பொறுமையை மேற்கொள்ளும்பொழுது அதற்கான கூலியை அல்லாஹ்விடம் எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்பது முக்கியம். ஆறுதல் சொல்பவர் இதனையும் சேர்த்து நினைவூட்டுவது அதனினும் முக்கியம்.

ஏனெனில் இன்று நம்மில் பலர் துன்பத்தின்பொழுது பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கத்தான் செய்கின்றனர்., ஆனால் அதற்கான கூலியை அல்லாஹ் தர வேண்டும் என்கிற நாட்டமும் தேட்டமும் அவர்களுக்கு இருப்ப தில்லை. அதனால் அதிகமான நன்மைகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது.

"எதனை அல்லாஹ் எடுத்துக் கொண்டானோ அது அவனுக்குரியதே! எதனை வழங்கியிருக்கிறானோ அதுவும் அவனுக்குரியதே!"

பெரியதோர் உண்மையை உணர்த்தும் மகத்தான வார்த்தையாகும் இது. நம்முடைய உடைமைகள் யாவும் அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தம் எனும் பொழுது அவனது நாட்டப்படி எதையும் - எப்பொழுதும் நம்மிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ள அவனுக்கு முழு அதிகாரம் உள்ளது. அது குறித்து பதறவும் பரிதவிக்கவும் என்ன இருக்கிறது!

இதனால்தான் துன்பத்திற்குள்ளாகும்பொழுது-இன்னாலில்லாஹிவ இன்னா இலைஹி ராஜிஊன் (பொருள்: திண்ணமாக நாம் அல்லாஹ்வுக்கே உரிய வர்கள். மேலும் திண்ணமாக நாம் அவனிடமே திரும்பிச் செல்லக் கூடிய வர்கள்) என்று சொல்வது இஸ்லாத்தின் நடைமுறையாய் உள்ளது.

அனைத்தும் அல்லாஹ்வின் உடமைகள் எனும் ரீதியில்தான் அவன் நமக்கு வழங்கியவற்றை நம் விருப்பப்படி கையாளுவதற்கு நமக்கு அனுமதி இல்லை. அல்லாஹ் அனுமதித்த முறையில்தான் கையாள வேண்டும். மேலும் நம் உடைமைகளில் நாம் பெற்றிருக்கும் உரிமை முழுமையானதல்ல., ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டதே ஆகும்.

ஒருவன் தனது சொத்தில் மனஇச்சைப்படி ஆதிக்கம் செலுத்த நாடி னால்-ஷரீஅத் அனுமதிக்காத முறையில் அதைக் கையாள விரும்பினால் அவனுக்கு நாம் சொல்வோம்:

"இப்படிச் செய்ய உனக்கு அனுமதி இல்லை., உன் கைவசமுள்ளவை அல்லாஹ்வின் சொத்துக்கள். அவற்றை அவன் உனக்கு வழங்கியிருப்பது தற்காலிகமாகத்தான்!"

குர்ஆன் இதனை ஓர் இடத்தில் கூறுகிறது: "அல்லாஹ் உங்களுக்கு வழங்கியிருக்கும் செல்வத்திலிருந்து அவர்களுக்கு வழங்குங்கள்" (24:33) எனவே அவன் அனுமதித்த முறைப்படி அவற்றைக் கையாளுவதுதான் அவனது பேருதவிக்கு நன்றி செலுத்துவதாகவும் ஆகும்.

"ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அவனிடத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட தவணை உண்டு"

குர்ஆனும் இதனை இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது: "ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அவன் ஓர் அளவை நிர்ணயித்துள்ளான்" (13 : 8)

ஆம்! ஒவ்வொன்றுக்கும் -அவற்றின் காலம், இடம், தன்மைகள் ஆகிய வற்றைக் கவனித்து ஒரு வரையறை உள்ளது. அப்படி இறைவனால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட

விதியை முற்படுத்தவோ பிற்படுத்தவோ யாராலும் முடியாது.

குர்ஆன் மற்றோரிடத்தில் கூறுகிறது: "ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் ஒரு காலத்தவணை உண்டு. அவர்களுடைய தவணை முழுமையாகி விட்டால் அவர்கள் ஒருவிநாடி பிந்தவும் மாட்டார்கள்., முந்தவும் மாட்டார்கள்" (10 : 49)

எனவே மனிதர்களின் இறப்பு குறித்து அழுது புலம்புவதனால், அமைதி இழந்து பதறிப் பரிதவிப்பதனால் விதி மாறிடப் போவதில்லை!

"நபியவர்களின் கண்களில் கண்ணீர் வடிந்தது"

- நபியவர்கள் மனம் பதறித்தான் அழுதார்கள் எனப் புரிந்து கொண்டு ஸஅத் பின் உபாதா(ரலி) அவர்கள் வியப்புத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் நபியவர்கள் அழுகது சிறுவனின் நெருக்கடியான நிலைகண்டு மனம் இளகியதால்தான்! இரங்கியதால்தான்!

கடும் பிணியினால் துன்பத்திற்குள்ளானோரைக் கண்டு மனம் இரங்கி கண்ணீர் வடிப்பதற்கு அனுமதி உண்டு என்பதையே இது காட்டுகிறது. சப்தமிட்டு அழுது புலம்பவோ ஒப்பாரி வைக்கவோ அனுமதி இல்லை. அப்படி மனம் இரங்கி நீங்கள் அழுவது உங்கள் உள்ளத்தில் ரஹ்மத் - கிருபை உள்ளது என்பதற்கும் அதனால் அல்லாஹ்வின் கிருபைக்கு நீங்கள் தகுதி பெற்றுவிட்டீர்கள் என்பதற்கும் அடையாளம் என்று இந்த அறிவிப்பு காட்டுகிறது. இங்கே ஓர் உண்மையை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஆறுதல் சொல்வதென்பது வாழ்த்துக் கூறுவதல்ல. மக்களில் சிலர் அவ்வாறு தவறாகப் புரிந்துகொண்டு தவறாகச் செயல்படுகின்றனர். இறந்த வீட்டில், பகட்டுக்காக வண்ண விளக்குகள் ஏற்றி, வருபவர்களை வர வேற்று, உயர்தர இருக்கைபோட்டு அமரச்செய்து மகிழ்வீக்கின்றனர்., மகிழ் கின்றனர்! இப்படிச் செய்வது எந்த வகையிலும் பொருத்தமாகாது! இதுதவறு.

ஆறுதல் என்பது வாழ்த்துவது அல்ல. கவலைக்குள்ளான மனிதனின் மனத்தைச் சாந்தப்படுத்துவதும் சஞ்சலம் தவிர்த்து பொறுமை கொள்ளு மாறு செய்வதும் தான் ஆறுதல் என்பது!

மேலும் பாருங்கள். ஒரு முஸ்லிம் தன் உறவினர் மரணம் குறித்து கவலைப்படாமல் இருக்கிறார்., யார் இறந்தால் நம்கென்ன என்று வாளா விருக்கிறார் என்றால் அவரிடம் சென்றும் ஆறுதல் சொல்லத்தான் வேண்டுமா? இது மிகவும் நுட்பமான - கவனிக்கத்தக்க விஷயமாகும்.

கவலைக்குள்ளானவருக்கு ஆறுதல் கூறுவது ஸுன்னத் - நபிவழி என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதே தவிர உறவினருக்கு ஆறுதல் கூறுவது ஸுன்னத் என்று

சொல்லப்படவில்லை!

ஒரு முஸ்லிமின் மரணத்தினால் அவருடைய உறவினர் கவலைப்படாமல் இருக்க, எவ்வித உறவுமுறையுமில்லாத அவருடைய உயிர்த்தோழர் கடும் கவலைக்கும் துயரத்திற்கும் ஆளாகலாம். இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்த நண்பருக்குத்தான் ஆறுதல் கூற வேண்டுமே தவிர அந்த உறவினருக்கல்ல! ஆனால் இன்று நம்மிடையே ஆறுதலுக்கான அளவுகோல் தலைகீழாக மாறிவிட்டது. உறவினருக்குத்தான் ஆறுதல் சொல்வது என்றாகிவிட்டது. ஏற்பட்ட இறப்பினால் அவர் எவ்வளவுதான் ஆனந்தக் கூத்தாடினாலும் சரியே! வலியச் சென்று அவருக்கே மக்கள் ஆறுதல் சொல்கின்றனர்! அது ஒரு சடங்குச் சம்பிரதாயமாகி விட்டது!

இதனை இன்னும் தெளிவாக்குகிறது இந்த உதாரணம். ஓர் ஏழை, அவருக்கு சிறிய தகப்பனார் அல்லது சிறிய தகப்பனாருடைய மகன் இருக்கிறார்., இவருக்கும் அவருக்கும் பல விஷயங்களில் சண்டை-தகராறுகள்! இந்நிலையில் அவர் இறந்துவிடுகிறார். அவரது பல லட்சம் பெறுமான சொத்துக்கு இவர் மட்டும்தான் வாரிசு. அவரது இறப்பு குறித்து இந்த ஏழை கவலைப்படுவானா? நிச்சயம் கவலைப்படமாட்டான். நம்மைப் பிடித்த தொல்லை தீர்ந்தது என்றிருப்பது மட்டுமல்ல., அவரை மரணிக்கச் செய்து அவருடைய ஏகப்பட்ட சொத்துக்கு நம்மை வாரிசு ஆக்கினானே அந்த அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும் என்றுகூறி ஆனந்தம் அடைவான். இப்பொழுது இவனுக்கு ஏதாவது சொல்லித்தான் ஆக வேண்டுமெனில் வள வாழ்வு கிடைத்ததற்காக வாழ்த்துத்தான் சொல்ல வேண்டும்!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - உஸாமா பின் ஜைத்(ரலி) அவர்கள்

உஸாமா(ரலி) அவர்களின் தாயார் பெயர் உம்மு ஐமன்(ரலி) அவர்கள். இவர்கள் நபி(ஸல்) அவர்களின் வளர்ப்புத் தாயார். நபியவர்கள் தங்களது அந்திம காலத்தில் உஸாமா(ரலி) அவர்களை சிரியா தேசத்து கிறிஸ்தவர் களுடன் போர் செய்யப் பணித்து தளபதியாக்கி அனுப்பி வைத்தார்கள். அப்படையில் அபூபக்ர், உமர்(ரலி) போன்ற முத்த ஸஹாபாக்களும் இடம்பெற்றிருந்தார்கள். உஸாமா(ரலி) அவர்களுக்கு அப்பொழுது பதினேழு வயதுதான்!

ஆனால் போர்க் களத்தை அடையும் முன்பே நபி(ஸல்) அவர்கள் மரணம் அடைந்த செய்தி கிடைக்கவே அப்படை மதீனா திரும்பியது. பிறகு அபூ பக்ர்(ரலி) அவர்கள் கலீஃபாவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதும் நபியவர்கள் விரும்பியபடியே - உஸாமாவின் தலைமையிலேயே அந்தப் படையை

அனுப்பிவைத்தார்கள்!

முன்றாம் கல்ஃபா உஸ்மான் (ரலி) அவர்கள் தீயோரால் கொலை செய்யப்பட்ட பிறகே - பிந்திய காலத்திலேயே உஸாமா (ரலி) அவர்கள் மரணம் அடைந்தார்கள். அது ஹிஜ்ரி 54 ஆம் ஆண்டு என்றொரு கருத்து உண்டு.

கேள்விகள்

- 1) உறவினரின் மரணத்தின் பேரில் துன்பத்திற்குள்ளானவருக்கு எந்த வார்த்தையைக் கொண்டு ஆறுதல் சொல்ல வேண்டும்? அந்த வார்த்தையின் பொருளையும் விவரிக்கவும்.
- 2) நபியவர்களின் கண்கள் கண்ணீர் வடித்தன என்று வந்துள்ளது., அப்படியெனில் உறவினரின் மரணத்திற்காக அழுவது கூடுமா? விளக்கம் என்ன?
- 3) ஆறுதல் சொல்வது என்றால் யாருக்குச் சொல்ல வேண்டும்? மரணம் அடைந்தவரின் உறவினருக்கு - அவர் துன்பப்படாவிட்டாலும் ஆறுதல் கூறத்தான் வேண்டுமா?
- 4) உஸாமா பின் ஜைத் (ரலி) அவர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்பைத் தரவும். அவர்களும் அவர்களின் தந்தையும் பெற்றிருந்த சிறப்பு என்ன?
- 5) ஜைத் பின் ஹாரிஸா (ரலி) அவர்கள் சிறு வயதில் அடிமையாக ஆனதெப்படி? அந்த வரலாற்றைச் சுருக்கமாக விவரிக்கவும்.

ஹதீஸ் எண்:30 இறைநம்பிக்கையாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட சோதனை

ஹதீஸ் 30

ஸு ஹைப் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: உங்களுக்கு முன் வாழ்ந்து சென்ற சமுதாயத்தில் ஒரு மன்னன் இருந்தான். அவனுக்கு ஒரு சூனியக்காரர் (ஆலோசகராக) இருந்தார். அவர் முதுமை அடைந்தபோது மன்னனிடம் சொன்னார்: 'நான் முதுமை அடைந்து விட்டேன். எனவே ஒரு சிறுவனை என்னிடம் அனுப்பிவை. நான் அவனுக்குச் சூனியம் கற்றுக் கொடுக்கிறேன்., அதன்படி சிறுவனொருவனை அவரிடம் அனுப்பிவைத்தான் மன்னன். அந்தச் சூனியக்காரர் சிறுவனுக்குச் சூனியம் கற்றுக் கொடுத்தார். சிறுவன் நடந்துவரும் பாதையில் ஒரு துறவி இருந்தார். சிறுவன் சூனியம் கற்க வரும்பொழுது துறவியிடம் சிறிது நேரம் அமர்ந்து அவர் சொல்வதைக் கேட்பான். அவர் சொல்வது அவனுக்கு மிகவும் பிடித்து விட்டது. அதனால் சூனியக்காரரிடம்

வரும்பொழுது வழியில் அந்தத் துறவியிடம் அமர்ந்து அறிவுரை கேட்பது அவனது வழக்கமானது.

ஒருதடவை சூனியக்காரரிடம் வரும்பொழுது (தாமதமானதால்) அவனை அவர் அடித்தார். அது குறித்து துறவியிடம் சிறுவன் முறையிட்டான். அவர் அவனுக்கு ஒருவழி சொன்னார்:

'இனி சூனியக்காரர் அடிப்பாரே என்று நீ பயந்தால், என் பெற்றோர்தான் என்னைத் தடுத்துத் தாமதப்படுத்தி விட்டனர் என்று அவரிடம் சொல். தாமதமாகத் திரும்பியது பற்றி பெற்றோர் கேட்டால் சூனியக்காரர்தான் தாமதப்படுத்தி விட்டார் என்று சொல்'

இவ்வாறு அவன் செய்து வந்தபொழுது ஒருதடவை பாதையில் பெரியதொரு மிருகத்தைக் கண்டான். அது மக்களின் நடமாட்டத்தைத் தடுத்து வைத்திருந்தது. சிறுவன் (மனத்திற்குள்) சொல்லிக் கொண்டான்: சூனியக்காரர் சிறந்தவரா? துறவி சிறந்தவரா? என்பதை இன்று பார்த்து விடலாம்!-ஒருபெரிய கல்லை எடுத்தான்., யா அல்லாஹ்! சூனியக்காரரைவிட துறவியின் விஷயம் உனக்குப் பிரியமானதாக இருந்தால் நான்(இந்தக் கல்லை எறிந்ததும்) மிருகத்தைக் கொன்றுவிடு., மக்கள் நடந்து செல்வதற்கு வழி ஏற்படுத்து! என்று பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு கல்லால் அந்த மிருகத்தை அடித்தான். அதனைக் கொன்றுவிட்டான். மக்கள் நடந்து செல்ல வழிபிறந்தது!

துறவியிடம் வந்து நடந்த விஷயத்தைச் சொன்னான். அதற்கு அவர், 'என் அன்பு மகனே! இன்று என்னை விடவும் நீ சிறந்து விட்டாய். (ஞானத்தால் - பக்தியினால்) உனது விவகாரம் உயர்ந்துள்ளது என்பதை நான் காண்கிறேன். திண்ணமாக நீ சோதனைக்குள்ளாக்கப்படுவாய். அத்த கைய சோதனைக் கட்டம் வந்தால் என்னைப் பற்றி மக்களிடம் சொல்லி (எனது ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தி) விடாதே!'

அந்தச் சிறுவன், பிறவிக் குருடனையும் தொழு நோயாளியையும் குணப் படுத்தக்கூடியவனாக ஆனான். ஏனைய அனைத்து நோய்களில் இருந்தும் மக்களுக்கு நிவாவரணம் அளிப்பவனாகத் திகழ்ந்தான்.

மன்னனின் அவைத் தோழர் ஒருவர் இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப் பட்டார். அவர் கண்பார்வை இழந்திருந்தார். உடனே அவர் நிறைய அன்பளிப்புகளை எடுத்துக்கொண்டு அந்தச் சிறுவனிடம் வந்து சொன்னார்:

'நீ எனக்கு நிவாரணம் அளித்தால் நான் கொண்டுவந்துள்ள அனைத்து அன்பளிப்புகளும் உனக்குத்தான்!'

அதற்கு சிறுவன் சொன்னான்: 'நான் யாருக்கும் (சுயமாக) நிவாரணம் அளிப்பதில்லை. நீர் அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் - நம்பிக்கை கொண்டால் உமக்காக அல்லாஹ்விடம் நான் பிரார்த்தனை செய்கிறேன். அல்லாஹ் உமக்குக் குணம் அளிப்பான்'

அதன்படி அவர் அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொண்டார். அல்லாஹ் அவருக்கு நிவாரணம் அளித்தான்.

பின்னர் அவர் மன்னரிடம் வந்து வழக்கம் போல் அவனது அவையில் அமர்ந்தார். மன்னன் கேட்டான்:

'உமக்கு மீண்டும் பார்வையைக் கொடுத்தது யார்?

'என் இறைவன்'

'என்னைத் தவிர வேறொரு இறைவன் உமக்கு உண்டா? '

'என்னுடையவும் உம்முடையவும் இறைவன் அல்லாஹ்தான்'

உடனே மன்னன் அந்த நண்பரைச் சிறையில் அடைத்தான். அவருக்குத் தொடர்ந்து தண்டனை கொடுத்துக்கொண்டிருந்தான். இறுதியில் அவர் சிறுவனைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டார்.

சிறுவனை அழைத்து வந்தார்கள். அவனிடம் மன்னன் கேட்டான்: என் அன்பு மகனே! உனது மந்திரத்திறமை எந்த அளவு வளர்ந்துள்ளதெனில் பிறவிக் குருடனையும் வெண்குஷ்டக்காரனையும் கூட நீ குணப்படுத்து கீறாய். - இப்படி இப்படியெல்லாம் நீ சாதனை புரியவந்துவிட்டாய்,, அதற்கு அந்தச் சிறுவன் சொன்னான்: 'நான் (சுயமாக) யாருக்கும் நிவாரணம் அளிப்பதில்லை., நிச்சயமாக நிவாரணம் அளிப்பவன் அல்லாஹ்தான்!' மன்னன் அந்தச் சிறுவனையும் சிறைபிடித்தான். அவனுக்கும் தொடர்ந்து தண்டனை கொடுத்தான். இறுதியில் சிறுவன் அந்தத் துறவியைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டான்.

துறவியை அழைத்துவந்தார்கள். உமது மதத்தை நீர் விட்டுவிடும் என்று அவரிடம் சொல்லப்பட்டது. அதற்கு அவர் மறுத்துவிட்டார். உடனே ரம்பம் தருவிக்கப்பட்டது. அதனை அவரது தலையில் நேர் வகிடு எடுக்கும் இடத்தில் வைத்து அறுத்து அவர் இரண்டாகப் பிளக்கப்பட்டார்! துறவியின் உடல் இரண்டானது!

பிறகு மன்னனின் நண்பர் கொண்டு வரப்பட்டார். உமது மதத்தை நீர் விட்டுவிடும் என்று அவரிடம் சொல்லப்பட்டது. அவரும் அதனை மறுத்து விடவே ரம்பத்தை அவரது தலையில் நேர் வகிடு எடுக்கும் இடத்தில் வைத்து அறுத்தார்கள். அவரது உடல் இரு துண்டுகளானது!

பிறகு அந்தச் சிறுவனை அழைத்து வந்தார்கள். அவனிடம் சொல்லப் பட்டது: 'உனது மதத்தைக் கைவிடு' என்று. அதற்கு அவனும் மறுத்து விட்டான். மன்னன், அரசு அதிகாரிகள் சிலரிடம் சிறுவனை ஒப்படைத்துக் கூறினான்: 'இவனை இன்ன இன்ன மலைக்குக் கொண்டு செல்லுங்கள். மலையின் உச்சிக்கு அவனை ஏற்றுங்கள். அதன் சிகரத்தை அடைந்ததும் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும்: தனது மதத்தை இவன் கை கழுவிவிட்டால் சரி! இல்லையெனில் அவனைக் கீழே எறிந்துவிடுங்கள்!'

அவ்வாறே அவர்கள் சிறுவனை அழைத்துச் சென்றார்கள். அவனைப் பிடித்துக் கொண்டு மலைமீது ஏற்றினார்கள்.

சிறுவன் பிரார்த்தனை செய்தான்: 'யா அல்லாஹ்! இவர்களுக்கு எதிரில் எனக்கு உதவி செய்ய நீ போதுமாகிவிடு. அந்த ஏற்பாட்டை நீ விரும்பிய விதத்தில் செய்திடு' - அவ்வாறே அவர்களோடு சேர்த்து மலை நடுங்கியது. எல்லோரும் கீழே விழுந்தார்கள்.

சிறுவன் மன்னனிடம் நடந்து வந்தான். அவனிடம் மன்னன் கேட்டான்.

'உன்னுடன் வந்தவர்கள் என்ன ஆனார்கள்? சிறுவன் சொன்னான்: அவர் களுக்கு எதிராக எனக்கு உதவி செய்ய அல்லாஹ் போதுமாகி விட்டான்'

மன்னன் அவனைத் தன்னுடைய பிரத்தியேக அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத் தான்.

சொன்னான்: 'இவனை அழைத்துச் சென்று ஒரு கப்பலில் ஏற்றி நடுக்கடலுக்குக் கொண்டு செல்லுங்கள். (அங்கு இவனிடம் கேளுங்கள்) இவன் தன் மதத்தில் இருந்து விலகினால் சரி. இல்லையெனில் இவனைக் கடலில் எறிந்து விடுங்கள்'

அவ்வாறே அவனை அழைத்துச் சென்றார்கள். சிறுவன் (கப்பலில் அமர்ந்து) துஆ செய்தான்: 'யா அல்லாஹ்! இவர்களுக்கு எதிராக நீ எனக்கு உதவி செய்திடு.

(அந்த ஏற்பாட்டை) நீ விரும்பியபடி செய்திடு'

உடனே கப்பல் கவிழ்ந்தது. அனைவரும் நீரில் முழுகினார்கள். சிறுவன் மீண்டும் மன்னனிடம் வந்தான். மன்னன் கேட்டான்: 'உன்னுடன் வந்த வர்கள் என்ன ஆனார்கள்?'

சிறுவன் சொன்னான்: 'அவர்களுக்கு எதிராக அல்லாஹ் எனக்கு உதவிடப் போதுமாகிவிட்டான்'

அப்பொழுது சிறுவன் மன்னனிடம் சொன்னான்: 'நான் உனக்குக் காண்பித்துத் தருகிற முறைப்படி நீ செயல்படாத வரையில் என்னை நீ கொல்லமுடியாது!'

'அது என்ன?'

'திறந்ததொரு பூமியில் மக்கள் அனைவரையும் ஒன்றுதிரட்டு. ஒரு பேரிச்ச மரத்தின் அடிப்பகுதியில் என்னை சிலுவை அடித்து வை. பிறகு என்னுடைய அம்புகளில் ஒன்றை எடுத்து அதனை வில்லின் நடுவில் வை. பிறகு சிறுவனின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால் . . . என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னை நோக்கி அம்பை எய்திடு. அப்படிச் செய்தால் தான் நீ என்னைக் கொல்ல முடியும்!'

மன்னன் அவ்வாறே திறந்ததொரு திடலில் மக்களை ஒன்றுதிரட்டினான். சிறுவனை மரத்தின் அடிப்பகுதியில் கட்டி வைத்தான். பிறகு அவனுடைய அம்புக்கூட்டிலிருந்து ஓர் அம்பை எடுத்து வில்லின் நடுவில் வைத்துக் கொண்டு - சிறுவனின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால் . . . என்று சொல்லிக்கொண்டு சிறுவனை நோக்கி அம்பை எய்தான். அவனது நெற்றிப்பொட்டை அது தைத்தது. நெற்றிப்பொட்டில் கையை வைத்துக் கொண்டே சிறுவன் இறந்துவிட்டான்! இதனைக் கண்ணுற்ற மக்கள் சொன்னார்கள்: 'சிறுவனின் இரட்சகனின் மீது நாங்கள் ஈமான் - நம்பிக்கை கொண்டோம்'

மன்னன் ஒருகனவு கண்டான். அதில் அவனிடம் சொல்லப்பட்டது: 'பார்த் தாயா! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! எதனைக் குறித்து நீ அஞ்சிக் கொண்டிருந்தாயோ அதுதான் உனது விஷயத்தில் நடந்துள்ளது, இதோ! மக்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு விட்டார்களே!'

உடனே வீதிகளின் ஓரங்களில் கிடங்குகள் தோண்டுமாறு மன்னன் கட்டளை பிறப்பித்தான். அவ்வாறே தோண்டப்பட்டது. அவற்றில் நெருப்பும் முட்டப்பட்டது.

மன்னன் கூறினான்: 'யார் யாரெல்லாம் தமது மதத்தைக் கைவிட வில்லையோ அவர்களைப் பிடித்து இவற்றில் வீசி எறியுங்கள்!- அல்லது இந்த நெருப்பில் இறங்குங்கள் என்று அவர்களை நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும்.'

அவ்வாறே செய்தனர். கிறிதியில் ஒருபெண் வந்தாள். அவளுடன் அவளுடைய குழந்தையும் இருந்தது. நெருப்பில் இறங்குவதற்கு அவள் தயங்கியபொழுது அந்த ஆண்குழந்தை சொன்னது: 'தாயே! பொறுமை கொள்! நிச்சயமாக நீதான் சத்தியத்தின் மீது இருக்கிறாய்' (நூல்: முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

சிறுவன் ஆற்றிய அழைப்புப் பண்

இது முந்தைய பனூ இஸ்ராயீல்களின் காலத்தில் நடைபெற்ற விநோதமான கதையாகும்.

இறைநம்பிக்கையைப் பாதுகாப்பதற்காக எத்தகைய இன்னல்களையும் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொள்ள வேண்டும்., அவ்வழியில் இன்னுயிரை ஈந்திட நேர்ந்தாலும் - அதற்கும் தயங்கக்கூடாது என்பதற்கு சிறந்ததொரு முன்னுதாரணத்தை இந்தக் கதை வழங்குகிறது. இதனாலேயே இந்தத் தலைப்பின் கீழ் இதனைக் கொண்டு வந்துள்ளார்கள், இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்கள்!

சூனியக்கலையில் கைதேர்ந்ததொரு மந்திரவாதி மன்னனுக்குக் கிடைத் திருந்தார். மன்னன், அரசாங்க விவகாரங்களானாலும் - மதவிஷயங்களானாலும் அவற்றில் ஒருமுடிவு காண்பது அந்த மந்திரவாதியிடம் ஆலோசனை கேட்டுத்தான்! முதுமைக் காலத்தில் யாருக்காவது தனது மந்திரக்கலையைக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென மந்திரவாதி கருதினான். தனக்குப் பிறகும் தனது தொழில் நிலைத்திருக்க வேண்டும்., மன்னனுக்குப் பயனளித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என எண்ணினான்.

அதற்காக ஒரு சிறுவனை அனுப்பித்தருமாறு மன்னனிடம் கேட்டுக் கொண்டான். ஏனெனில்,

‘சிறுவன் தான் எதுவொன்றையும் அக்கறையுடன் கற்பான். மேலும் சிறு வயதில் கற்கும் கல்விதான் காலாகாலம் நிலைத்து நிற்கும். அவன் பெரியவனாக வளரவளர அந்தக் கலையும் ஓர் இயல்பான திறமையாக வளர்ந்து வரும்!

‘கல்வி கற்பது தொட்டில் முதல் மண்ணறை வரையில் என்பது உண்மைதான். ஆனாலும் கசடறக் கற்பதற்கு - அதிலொரு திறமையை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு இளமைக் காலமே சிறந்த பருவமாகும்.

‘அந்தப் பருவத்து மனம் கள்ளங்கபடமற்றது., தூய்மையானது! வாழ்க்கைக் கஷ்டங்களின் அழுத்தமோ பிரச்சனைகளின் இழுபறியோ எதுவுமின்றி வெள்ளை பலகைபோல் தெள்ளத்தெளிவானது. அதில் பதியும் விஷயங்கள் கற்பலகையில் செதுக்கப்படுவதுபோல் ஆழமாகப் பதிக்கின்றன!

மன்னன் சிறுவனைத் தேர்வு செய்து அனுப்பிவைத்தான். ஆனால் அல்லாஹ் சிறுவன் விஷயத்தில் வேறொரு நலனை நாடியிருந்தான். அதற்கான சூழ்நிலைகளை மலரச் செய்தான்! அது எப்படி?

சிறுவன் மந்திரம் கற்கச் செல்லும் வழியில் ஒருதுறவி கிடைத்தார். துறவி (றாஹிப்) என்றால் ஆலயத்தில் சதாவும் இறைவழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருப்பவர். அவர் கல்விஞானத்தை அதிகம் பெற்றிருந்தாலும் ஆலய வழி பாட்டில் முழுகிவிடுவதால் துறவி என்றே அவர் அழைக்கப்படுகிறார். சிறுவன் இயல்பிலேயே நல்லவனாக இருந்ததால் - நன்மையை நாடும் உள்ளத்தை அவன் பெற்றிருந்ததால் மந்திரவாதியிடம் சூனியம் கற்கச் சென்றவன் துறவியின் அறிவுரையில் சீக்குண்டான்! அவரிடம் உட்கார்ந்து ஞானம் கற்காமல் மந்திரவாதியிடம் செல்வதில்லை! ஏன் தாமமாகவே வருகிறாய் என்று கேட்டு மந்திரவாதி அடித்தார்.

சிறுவன் துறவியிடம் முறையிடவே அவர் அதிலிருந்து விடுபட ஒருவழி சொல்லித்தந்தார். பொய்யான சாக்குப்போக்குச் சொல்லித் தப்பித்து விடுவதே அது!

இன்று நம்முடைய சிறுவர்களிடம் - ஏன் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அல்லது மத்ரஸாவுக்குத் தாமதமாக வருகிறாய் என்று கேட்டால் ஏதாவது ஒருபொய்யைச் சொல்லிச் சமாளிக்கிறார்களே அது போன்றதே இதுவும்!

எப்பொழுதும் உண்மையே பேசவேண்டும் என்றல்லவா கற்றுக் கொடுக்க

வேண்டும்., பொய் சொல்லும்படி ஏன் அறிவுரை சொன்னார்., அந்தத் துறவி?

இது நற்கல்வி தேடுவதற்குக் கிடைத்த நல்ல சூழ்நிலை! அது தடைபட்டு

விடக்கூடாது. சிறுவனேகூட அடிக்குப் பயந்து தன்னிடம் வருவதை

நிறுத்திவிடக்கூடாது என்று அவர் கருதியிருக்கலாம். அல்லது அன்று ஏதாவது

சாக்குப்போக்குச் சொல்வதைத் தவிர வேறுவழி இல்லை என்பதால் அவர் அப்படிச்

சொல்லிக் கொடுத்திருக்கலாம்! (அல்லாஹ்தான் மிக அறிந்தவன்)

ஒருநாள் நடைபாதையில் நின்று தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருந்த மிருகத்தைக் கண்டதும் அதனை அப்புறப்படுத்தி மக்களுக்குச் சேவை செய்ய நாடினான், சிறுவன்! அப்பொழுது அவனது உள்ளத்தில் ஓர் எண்ணம் உதித்தது: துறவி சிறந்தவரா? மந்திரவாதி சிறந்தவரா? என்று இன்று பார்த்துவிட வேண்டும் என்பதே அது!

அவ்வாறே அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு கல்லை எறிய அந்த மிருகம் செத்துவிடுகிறது. -ஆகா!என்ன ஆச்சரியம்! அப்படியானால் துறவிதான் சிறந்தவர் என்று சிறுவன் பெருமதம் கொண்டான்!

உண்மையும் அதுதான்! ஏனெனில் சூனியம் செய்பவன், இறைவனோடு இணைவைத்துச் சிலைகளையும் வைத்தான்களையும் வணங்குபவனாக இருந்ததால் சந்தேகமின்றி முஷ்ரிக்க்தான் - இணைவைத்து வணங்குபவன் தான். அல்லது மந்திரப் பொருட்களைக் கையாண்டு கண்கட்டி வித்தை செய்து பிழைப்பு நடத்தினால் அவன் அந்தியாளன் ஆவான்.

ஆனால் அந்தத் துறவியின் நிலை அவ்வாறல்ல. அவர் சரியான ஞானத் துடன் அல்லாஹ்வை வணங்கிவழிபட்டால் நேர்வழியில் உள்ளவர். அல்லது அன்றைய சூழ்நிலையில் அறியாமைக்குள்ளாகி வழிகேட்டில் உழன்று கொண்டிருந்தால், குறைந்தபட்சம் உள்ளத்தில் நல்லெண்ணம் கொண்டவர் என்றாகிறார்!

-ஆக, வழியில் நடந்த நிகழ்ச்சியைச் சிறுவன் துறவியிடம் தெரிவிக்க அவர் சொன்னார்: 'சிறுவனே! இன்று நீ என்னைவிடவும் சிறந்து விட்டாய்'

அவர் உண்மையே உரைத்தார். சிறுவனது பிரார்த்தனையை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொண்டு உதவி செய்துள்ளான் என்பதே அவனது சிறப்புக்குச் சான்றாகும். அல்லாஹ் அவன் மீது பொழிந்த அருட் கொடையாகும். ஒரு மனிதன் தனக்குத் தயக்கமாயுள்ள விஷயத்தில் சரியான முடிவை- தெளி வானதொரு அடையாளத்தைக் காண்பிக்குமாறு அல்லாஹ்விடம் கேட்க அவன் அதனை ஏற்றுத் தெளிவாக்கிக் கொடுக்கிறான் எனில், அல்லாஹ் அந்த மனிதனை நேசிக்கிறான்., அவன் மீது அருள்பொழிகிறான் என்பது தானே பொருள்!

இங்கு ஒரு விஷயத்தை அறிந்துகொள்வது பயன்மிக்கது. ஷரீஅத்தின் நடைமுறையில் இஸ்திகாரா தொழுகை உள்ளது. அதாவது, ஒருகாரியத்தை மேற்கொள்வதா? வேண்டாமா? என்று தயங்கினால் இரண்டு ரக்அத் தொழுகு வாய்மையான உள்ளத்துடனும் உறுதியான ஈமானுடனும் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்து ஒருதெளிவைத் தருமாறு கேட்க வேண்டும். இந்தத் தொழுகையின் பயனாக உள்ளத்தில் ஓர் உள்ளுதிப்பை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அல்லது கனவின் மூலம் அல்லது அனுபவமுள்ள ஒருவரின் ஆலோசனையின் மூலம் ஒருதெளிவான முடிவை அல்லாஹ் தருவான். இந்தச் சிறுவனும் இதுபோன்றே செய்தான்!

இதே போன்று நோயாளிகள் குணமடைவதற்காகவும் அல்லாஹ்விடம் இந்தச்சிறுவன் பிரார்த்தனை செய்ய அதனையும் அல்லாஹ் ஏற்று உதவி செய்தான். பிறவிக்குருடர்கள், வெண்குஷ்டக்காரர்கள் என பலரும் வந்து சிறுவனிடம் நிவாரணம் பெற்றுச் சென்றார்கள்.

ஈஸா நபி (அலை) அவர்களின் வரலாற்றிலும் இதுபோன்று நடந்துள்ளது. அவர்களும் அல்லாஹ்வின் அனுமதி கொண்டு பிறவிக் குருடர்களையும் வெண்குஷ்டக்காரர்களையும் குணப்படுத்தியுள்ளார்கள்! அந்த விவரம் குர்ஆனிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் ஒருவித்தியாசம். அதாவது, ஈஸா நபி (அலை)அவர்கள் தங்கள் கையால் நோயாளிகளைத் தடவுவார்கள்., அவர்கள்

குணமடைந்துவிடுவார்கள். ஆனால் இங்கே இந்தச் சிறுவன் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்ய -அல்லாஹ் அதனை ஏற்று நிவாரணம் அளித்தான். இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டு மன்னனின் நெருங்கிய நண்பரும் சிறுவனைத் தேடிவந்தார். எனக்குக் கண்பார்வையை மீட்டுத்தந்திடு., அப்படிச் செய்தால் இந்த அன்பளிப்புகள் அனைத்தும் உனக்குத்தான் என்று அவர் சொன்னபொழுது, நோயைக் குணப்படுத்துவது அல்லாஹ்தானே தவிர., நான் அல்ல.. என்று பதிலளித்தான்.

இன்னும் சொன்னான்: நீர் அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் - நம்பிக்கை கொண்டால் உமக்குக் கண்ணொளி கிடைக்க அல்லாஹ்விடம் நான் துஆ செய்கிறேன்,, இறைநம்பிக்கையில் எவ்வளவு தெளிவான நிலையை அவன் பெற்றிருந்தான் என்பதைப் பாருங்கள்! நோய்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் சிறப்பை அடக்கத்துடனும் பணிவுடனும் அல்லாஹ்வின் பக்கம் சேர்த்தான் என்பது மட்டுமல்ல., அந்த ஏக இறைவன் மீதே நம்பிக்கை கொள்ளுமாறு அனைவரையும் அழைத்தான் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது!

பிறகு கண்ணொளி பெற்ற அந்த மனிதர் வழக்கம்போல் மன்னனின் அவைக்கு வந்து அமர உமக்கு கண்ணொளி கிடைத்தது எப்படி? என்று மன்னன் கேட்டபொழுது -சிறுவனைப் பின்பற்றியே அவரது பதிலும் அமைந்திருந்தது. என் இறைவன் எனக்கு கண்பார்வை கொடுத்தான் என்றே அவரும் பதிலளித்தார். மன்னன் கோபம் கொண்டு, என்னைத் தவிர உமக்கு வேறொர் இறைவனா? என்று பிதற்றினான். அவரைச் சீறைப்பிடித்துச் சீத்திரவதை செய்தான். அதனைத்தாங்க முடியாமல் அவர் சிறுவனைக்காட்டிக் கொடுத்தார். அவ்வாறே சிறுவன் துறவியைக் காட்டிக் கொடுத்தான்.

உடனே துறவியின் மீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டது. பாவம், ஆலயத்தில் அமர்ந்து வணக்கவழிபாட்டில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த அவரைப் பிடித்துக் கொண்டுவந்தார்கள். அவரிடம் மன்னன், 'என்னையே இறைவனாக ஏற்றுக் கொண்டு உமது புதிய மதத்தைக் கைவிட்டுவிடும்' என்று சொன்னான், ஆனால் அவர் மறுத்துவிட்டார்.

மன்னன் திடுக்கிட்டான். ஆகா! நமது ஆட்சிக்கு எதிராக பெரும் சூழ்ச்சி நடக்கிறதுபோல் தெரிகிறது. இந்த இறைநம்பிக்கைப் படலம் மேலும் தொடரவிடக்கூடாது. இல்லையெனில் நமக்கு ஆபத்து! இந்தத் துறவி தான் இதற்கெல்லாம் முல காரணம்! முதலில் இவரைத் தீர்த்துக் கட்ட வேண்டும் எனத் தீர்மானித்தான்! அவர் மீது ராஜதுரோகக் குற்றம் சுமத்தி கொலைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. உடனே ரம்பத்தைக் கொண்டு வந்து அவரது தலையில் நேர்வகிடு எடுக்கும் இடத்தில் வைத்து நேராக அறுத்தார்கள். முதலில் தலை., பிறகு கழுத்து., முதுகு என்று அப்படியே அறுத்தார்கள்! உடல் இரண்டு துண்டுகளாயின! ஒன்று இந்தப் பக்கமும் மற்றொன்று அந்தப் பக்கமுமாக விழுந்தன!

மன்னனின் அரசவைத் தோழரை அழைத்துவந்து அவரையும் ரம்பத்தால் அறுத்தார்கள்.

அந்த இறைநம்பிக்கையாளர்களின் கொள்கைப் பற்றும் பொறுமையும் எவ்வளவு உறுதியானவை என்பதைக் கவனியுங்கள்! மன்னன் இவ்வளவு கொடிய தண்டனை தருவான் என்று தெரிந்தும் என்ன நடந்தாலும் சரியே என்று எதற்கும் துணிந்தார்கள்., உறுதியான ஈமானுடனேயே உயிரைத் துறந்தார்கள்!

[தற்கொலையா? தியாகமா?](#)

இங்கு ஒருகேள்வி எழலாம். இத்தகைய சீத்திரவதையையும் பொறுமை யுடன் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்று என்ன இருக்கிறது? நிராக ரிப்பு (குஃபர்) வார்த்தையை ஒப்புக்கு மொழிந்துவிட்டு தப்பித்து விடலாம் தானே., உள்ளத்தில் விசுவாசம் பசுமையாக இருக்கத்தானே செய்கிறது?

இதற்கான பதில் சற்று விரிவானது. பிரச்சனை, நீர்பந்தத்திற்குள்ளான மனிதனுடன் நின்றுவிடும் எனில், அவரது விருப்பப்படி அவர் நடந்து கொள்ளலாம். அதாவது, நிராகரிப்பு வார்த்தையை உயிர்போனாலும் உச்சரிக்க மாட்டேன் என்று மறுக்கவும் செய்யலாம். அல்லது உதட்டளவில் ஒப்புக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தப்பிக்கவும் செய்யலாம்.

ஆனால் நிராகரிப்பு வார்த்தையை ஏற்று மொழிகிறபொழுது மக்கள் அனைவருடைய நம்பிக்கையையும் அது பாதிக்கும் - பலவீனப்படுத்தும் என்றிருந்தால் அது கூடாது. உயிர் போனாலும் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இறைவழியில் ஜஹாத்-புனிதப்போர் செய்வது போன்றதாகும்இது. புனிதப்போராள் எதிரிகளால் கொலை செய்யப்படுவதையும் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொண்டு கொள்கையில் உறுதியுடன் இருக்கிறார்.

இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் (ரஹ்) அவர்களது வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியொன்று இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

இமாம் அவர்களின் காலத்தில் ஒருகுழப்பம் தலைதூக்கி இருந்தது. அதாவது குர்ஆன் மக்லூக் - படைக்கப்பட்டது என்று சிலர் குதர்க்க வாதம் பேசினர். அதையே அன்றைய கலீஃபாவும் ஆதரித்தார்.

ஆனால் இமாம் அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கவே அவர்களை கலீஃபா கடுமையாகத் தண்டித்தார். இமாம் அவர்களைக் கட்டிவைத்துச் சாட்டையால் அடித்தார். அவர்களைக் கழுதை வாலில் கயிற்றால் கட்டி கடைவீதிகள் வழியாக இழுத்துக்கொண்டு சென்றார்கள். ஒருகட்டத்தில் இமாம் அவர்கள் சாட்டை அடிகளைத் தாங்க முடியாமல் மயங்கி கீழே விழ நேரிட்டது! பிறகு மயக்கம் தெளிந்து சுய உணர்வு வரும் பொழு தெல்லாம் உரத்த குரலில் - குர்ஆன் என் அதிபதியின் வாக்கு தானே தவிர மக்லூக்-படைக்கப்பட்டதல்ல.,-(அழியுந்தன்மை கொண்ட தல்ல),, என்று மொழிந்தார்கள்.

நிர்பந்த நிலையில் குஃபர் - நிராகரிப்பு வார்த்தையை மொழிவது தங்களைப் பொறுத்து ஆகுமானதே என்று இமாம் அவர்கள் ஆகுமாக்கிக் கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் இமாம் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் அனைவரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குர்ஆன் மக்லூக் -படைக்கப் பட்டதுதான் என்று இமாம் அவர்கள் சொல்லி விட்டால் மக்களும் அது தான் சரி என்று சொல்ல ஆரம்பித்து விடுவார்கள். தீன் - இறைமார்க்கம் குழப்பத்திற்கு உள்ளாகிவிடும்! அதனால்தான் தீனின் நலன் கருதி இமாம் அவர்கள் தங்களை அர்ப்பணித்தார்கள். காலங்கள் கடந்தன. தீய கொள்கையுடைய கலீஃபாக்களின் ஆட்சியும் காலாவதியானது. முன்றாவது தலைமுறையில் நல்ல கொள்கைப்பிடிப்புள்ள கலீஃபா ஆட்சிக்கு வந்தார். அவர் இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் (ரஹ்) அவர்களுக்குக் கண்ணியம் அளித்தார். சத்தியத்தை-சரியான கொள்கையை உரத்த குரலில் இமாம் அவர்கள் முழங்க மக்களும் அவ்வாறு செய்தார்கள். இத்தகைய சுதந்திரம் நிலைபெற்ற பிறகே இமாம் மரணம் அடைந்தார்கள்!

இறுதியாக சிறுவனைக் கொண்டுவந்து, உனது கொள்கையைக் கைவிட்டுவிட்டு மன்னன்தான் கடவுள் என ஏற்றுக்கொள் என்று வற்புறுத் தினார்கள்! சிறுவன் மறுக்கவே அவனையும் தண்டிக்குமாறு மன்னன் கட்டளையிட்டான்.

மலையிலிருந்து கீழே எறிந்தோ கடலில் தூக்கி வீசியோ சிறுவனைக் கொலை செய்ய மன்னனின் அடியாட்கள் எவ்வளவோ முயன்றும் முடிய வில்லை. அல்லாஹ்வின் உதவி சிறுவனைப் பாதுகாத்தது! கடைசியாக தன்னைக் கொல்லவேண்டுமாயின் அதற்கு ஒரே வழிதான் உள்ளது என்று சிறுவன் மன்னனிடம் சொன்னான். அல்லாஹ்வின் பெயரை மன்னன் மொழிய வேண்டும்., மக்கள் அனைவரும் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது அதில் பிரதானமான நிபந்தனைகள்! எந்தஇறைவன்மீது விசுவாசம் கொண்டதைக் குற்றமெனக்கருதி அம் முவரையும் மன்னன் தீர்த்துக் கட்டினானோ அந்த இறைவனே நிஜமா னவன்., ஆற்றல் மிக்கவன் என்பதை மன்னனே நிரூபித்தான். ஆம்! அல்லாஹ்வின் பெயரை மொழிந்து அம்பை எய்துதான் மன்னன் சிறு வனைக் கொன்றான்! இந்த உண்மையைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த மக்கள் அனை வரும் அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல்லி விசுவாசம் கொண்டார்கள்!

மன்னனின் உள்ளம், தன்னை எதிர்ப்பவர்களை எப்படியாவது கொன்றிட வேண்டுமென்று வெறுகொண்டிருந்ததே தவிர தாம் எதனை ஏற்று மொழிகி ரோம் என்பதை அவன் சிந்திக்கவில்லை.

இந்த நபிமொழிக் கதையின் ஒளியில் பல விஷயங்கள் தெரிய வருகின்றன: கடும் துன்பத்தில் சிக்கித் துயரப்படுபவன் - நிச்சயம் இறையுதவி கிடைக்கும் எனும் உறுதியுடன் இறைவனின் திருமுன்னால் அடைக் கலமாகி உள்ளம் உருகிப் பிரார்த்தனை செய்தால் திண்ணமாக அவனுக்கு உதவி கிடைக்கிறது., அவன் இறை விசுவாசமில்லாதவனாக - நிராகரிப் பாளனாக இருந்தாலும் சரியே! அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் உதவி செய்து துன்பத்தை அகற்றுகிறான் இறைவன்., அப்படி உதவுபவனே இறைவன் என்கிறது, குர்ஆன் பல இடங்களில்! அதற்கோர் மற்றோர் ஆதாரம்தான் இந்நபிமொழியில் வரும் சிறுவனின் விவகாரம்! தன்னைத் தானே அழிவில் ஆழ்த்துவது முஸ்லிம்களுக்குப் பெரிய அளவில் நலன்கள் கிடைக்க வழிவகுக்குமெனில் அவ்வாறுசெய்வது கூடும். அதற்கு இந்த நபிமொழியில் வரும் சிறுவனின் செயல் ஆதாரமாக உள்ளது. ஆம், எந்த முறையைக் கையாண்டால் தன்னைக் கொல்ல முடியும் என்பதை மன்னனுக்குக் காண்பித்துக் கொடுத்துத் தன்னையே அழித்துக் கொண்டான் அவன்! அதனால் விழைந்த நல்ல விளைவுதான் மக்கள் அனைவரும் ஏக இறைவன் மீது விசுவாசம் கொண்டது!

இது குறித்து ஷைகுல் இஸ்லாம் இப்னு தைமீய்யா (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

'திண்ணமாக இது ஜஹாத் - இறைவழியிலான புனிதப் போர் ஆகும்!
ஒருசமுதாயமே இறைவன் மீது விசுவாசம் கொண்டது. அந்தச்சிறுவன் எதையும் இழந்து விடவில்லை. அவன் மரணத்தைத் தழுவினான்-அவ்வளவுதான்! இன்றில்லா விட்டாலும் என்றாவது ஒருநாள் அவன் மரணம் அடைந்துதான் ஆக வேண்டும்'
 அப்படி ஏகஇறைவன் மீது விசுவாசம் கொண்ட அனைத்து மக்களையும் மன்னன் கடும் சோதனைக்குள்ளாக்கினான். ஆயினும் அவர்கள் ஏக இறைக்கொள்கையைக் கைவிடவில்லை! அதில் உறுதியாக இருந்தார்கள். அதற்காக உயிரையே அர்ப்பணித்தார்கள். அவர்களது கொள்கையே சத்திய மானது என்பதற்கு ஓர் ஆதாரத்தையும் அல்லாஹ் காண்பித்துக் கொடுத் தான், அதுதான் நெருப்புக்குண்டத்தில் இறங்கத் தயங்கிய ஒருபெண்ணின் கையிலிருந்த ஆண்குழந்தை ஒன்று - 'தாயே! பொறுமை கொள்., நீதான் சத்தியத்தின் மீது

இருக்கிறாய் என்று பேசிய அற்புதம்!

இன்று முஸ்லிம்களில் சிலர் உடலில் குண்டைக் கட்டிக் கொண்டு எதிரிகளுக்கு மத்தியில் ரகசியமாகப் புகுந்து அதை வெடிக்கச் செய்து பிறரை அழிப்பதுடன் தம்மையும் அழித்துக் கொள்கின்றனர். இப்படிச் செய்வது இஸ்லாத்தில் தடைசெய்யப்பட்ட தற்கொலையே! தற்கொலை செய்பவன் நரகத்தில் தள்ளப்பட்டு காலாகாலம் அதில் வீழ்ந்துகிடப்பான் என்று நபிமொழியில் எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டுள்ளதன் அடிப்படையில் கடும் தண்டனையும் அதற்குண்டு. ஆனால் இந்நபிமொழிக் கதையில் வரும் சிறுவன் செய்தது தற்கொலை அல்ல! இரண்டிற்கும் உள்ள வேறு பாட்டைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உடலில் குண்டைக் கட்டிக்கொண்டு தம்மைத்தாமே அழிக்கும் செயல் தற்கொலையே. ஏனெனில் இதனால் இஸ்லாத்திற்கு எந்த நலனும் இல்லை. இதன்மூலம் யாராவது ஈமான் -இறைவிசுவாசம் கொள்கிறார்களா? இஸ்லாத்தின் மீது ஒரு நல்லெண்ணம் வருகிறதா? எதுவும் இல்லை! மட்டுமல்ல நிரபராதிகள் பலரும் அந்தக் குண்டு வெடிப்பில் சிக்கி உயிரிழந்து விடுகிறார்கள்! இது மாபாதகச் செயல் அல்லவா?., இதனால் இஸ்லாத்தின் மீது பெரிய அளவில் தவறான கருத்து பரவிவிடுகிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது! ஆனால் ஒன்று: இப்படிச் செய்பவர் தனிப்பட்டதோர் ஆய்வின் அடிப்படையில் அது கூடுமெனக் கருதி அதை மேற்கொண்டாரெனில் தற்கொலை எனும் பாவத்திலிருந்து அவர் தப்பிக்கலாமென ஆதரவு வைக்கலாம். ஆனால் அவரது செயலை மெச்சுவதற்கோ பிறர் அதைப் பின்பற்றுவதற்கோ எந்த அடிப்படையும் இல்லை. மேலும் ஷஹாதத்- இறைவழியில் உயிர்த் தியாகம் என்கிற உயர் அந்தஸ்தும் அவருக்கு இல்லை! ஏனெனில் அவர் ஜஹாதின் வழியில் நடைபோடவில்லை.

கேள்விகள்

- 1) இளமையில் கல்வி கற்பதன் பயன்களை விவரிக்கவும்.
- 2) சூனியக்காரனைவிடவும் துறவிதான் சிறந்தவர் என்பதை அந்தச் சிறுவன் எவ்வாறு அறிந்துகொண்டான்?
- 3) சூனியக்காரன் கீழானவன் என்றால் அதற்கான காரணம் என்ன?
- 4) இஸ்திகாரா தொழுகை என்பது என்ன? இந்நபிமொழிக் கதையில் அதுபோன்று நடந்ததென்ன?
- 5) பிறவிக் குருடர்களையும் வெண்குஷ்டக்காரர்களையும் குணப்படுத்துவதில் இந்தச் சிறுவனுக்கும் ஈஸா நபிக்கும் வித்தியாசம் என்ன?
- 6) இந்தச் சிறுவன் ஆற்றிய அழைப்புப் பணி என்ன?
- 7) இறைவிசுவாசிகளுக்கு ஏற்பட்ட சோதனைகளை விவரிக்கவும்.
- 8) உயிருக்கு ஆபத்து நேரலாம் என்றிருந்தால் குஃபர் - நிராகரிப்பு வார்த்தையை ஒப்புக்கு மொழிந்துவிட்டுத் தப்பித்துக் கொள்ளலாம் தானே ..., என்கிற கேள்விக்குப் பதில் என்ன?
- 9) இன்று தற்கொலைப் படை என்கிற பெயரில் உடலில் குண்டைக் கட்டிக்கொண்டு எதிரிகளின் கூட்டத்தில் புகுந்து குண்டை வெடிக்கச் செய்வது தற்கொலையா? தியாகமா? விளக்கிக் கூறவும்.

ஹதீஸ் எண்:31 பொறுமையின் இலக்கணம்

ஹதீஸ் 31

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "நபி(ஸல்) அவர்கள், ஓர் அடக்கத் தலத்தின் அருகில் அழுது கொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணைக் கடந்து சென்றபொழுது (அவளிடம்) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வைப் பயந்து கொள்., பொறுமையைக் கடைப்பிடி., - அதற்குப் பெண் சொன்னாள்: என்னை விட்டும் தூரவிலகிச்செல்லும்., எனக்கு ஏற்பட்ட துன்பம் உமக்கு ஏற்படவில்லை., - நபியவர்களை அந்தப் பெண் அறிந்திருக்கவில்லை. பிறகு -இவர்கள்தாம் நபிகளார் என்று அவளிடம் சொல்லப்பட்டது. உடனே அவள் நபியவர்களின் வாசல் தேடி வந்தாள். அங்கு காவலாளிகள் யாரையும் அவள் காணவில்லை.

அவள் சொன்னாள்: "உங்களை நான் அறிந்திருக்க வில்லை.,- அதற்கு நபி(ஸல்)அவர்கள் சொன்னார்கள்: "பொறுமை என்பது துன்பத்தின் தொடக்கத்திலேயே மேற்கொள்வதுதான்., (புகாரி, முஸ்லிம்) இமாம் முஸ்லிம் (ரஹ்) அவர்களின் மற்றோர் அறிவிப்பில் உள்ளது: அவள் அழுதுகொண்டிருந்தது அவளது ஆண் குழந்தையின் அடக்கத் தலத்தில்., தெளிவுரை

குழந்தைப் பருவத்திலேயே மரணம் அடைந்த தன் மகனின் பிரிவினால் அந்தப் பெண்மணி கடும் துயரத்திற்குள்ளாகி இருந்தாள். மகனின் மீது அவளுக்கு அளவு கடந்த அன்பு! மனத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு வீட்டில் தங்கி பொறுமை காத்திட அவளால் இயலவில்லை.

அந்தப் பெண்ணுக்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறிய அறிவுரையின் கருத்து யாதெனில், இவ்வாறு அடக்கத்தலம் தேடிவந்து அழுது புலம்புவது தவறு. அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சி பொறுமை காத்திட வேண்டும் என்பதாகும்.

ஆனால் அவள் - என்னை விட்டும் விலகிச் செல்லும். எனக்கு ஏற்பட்ட துன்பம் உமக்கு ஏற்படவில்லை என்று பதில் கூறினாள், அறியாமை யினாலும் ஆற்றாமையினாலும்!

ஆம்! அவளுக்கு ஏற்பட்ட துன்பம் கடுமையானதென்பதை இந்தப் பதில் காட்டுகிறது! பிறகு நபி(ஸல்) அவர்கள் அவ்விடத்தைவிட்டும் விலகிச் சென்றார்கள். இவ்வாறு அறிவுரை கூறியவர்கள் நபிகளார் என்று அவளிடம் எடுத்துக் கூறப்பட்டபொழுது- அடடா! நபியவர்களின் கட்டளையை மீறிவிட்டோமே., அலட்சியமாகப் பேசினோமே என்று மனம் வருந்தினாள். உடனே நபி(ஸல்) அவர்களின் வீட்டுக்கு வந்தாள். உங்களை நான் அறிந்திருக்க வில்லை. மிகவும் மனம் வருந்துகிறேன். இதோ! உங்கள் கட்டளை ஏற்று பொறுமை கொள்கிறேன். அறியாத்தனமாக அவ்வாறு பதில்

சொல்லி விட்டேன். என்று கேட்டுக்கொண்டபொழுது -
 பொறுமை என்பது துன்பத்தின் தொடக்கத்திலேயே மேற்கொள்வது தான்,,
 என்று தெளிவுபடுத்தினார்கள் நபியவர்கள்!
 அதாவது துன்பம் நம்மைப் பீடித்தவுடனேயே மேற்கொள்வதுதான் பொறுமை!
 அதற்குத்தான் நன்மையும் நற்கூலியும் உண்டு. அப்பொழுது பொறுமை இழந்து
 வீணாகப் பதறித் துடித்து ஒப்பாரி வைத்து அழுது தீர்த்து - எல்லாம்
 முடிந்தபிறகு வருகிற அமைதி இருக்கிறதே அது பொறுமையாக இருக்க
 முடியாது., ஐந்தறிவுப் பிராணிகள் அடைவது போன்ற ஆறுதலாகத்தான் இருக்க
 முடியும்.

உண்மையான பொறுமை என்பது துன்பம் வந்து உள்ளத்தை உலுக்கு
 கிறபொழுது மேற்கொள்கிற பொறுமைதான்! அதுதான் சிறப்புக்குரியது.
 அப்பொழுது அதற்கான கூலியை எதிர்பார்த்து இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்வது
 மேலும் சிறப்பு சேர்க்கும்: இன்னா லில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி ராஜிஊன்
அல்லாஹு ம்ம அஜிர்னீ .:பீ முஸீபத்தீ வ:க்லு:பீனீ கைர (ன்) மின் ஹா
 (நிச்சயமாக நாம் அனைவரும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியவர்கள். அவன் பக்கமே
 திரும்பிச் செல்பவர்களாய் இருக்கிறோம். யா அல்லாஹ்! எனது துன்பத்தில்
 எனக்கு நற்கூலி வழங்குவாயாக. மேலும் இதனைவிடச் சிறந்த நிலையை
 எனக்கு நீ பகரமாக்கித் தருவாயாக)

இந்த நபிமொழியில் இருந்து பல விஷயங்கள் தெரிய வருகின்றன:
 நபி(ஸல்) அவர்கள் நன்மையின் பக்கம் மக்களை அழைத்து சத்திய நெறியில்
 அவர்களை நடைபோட வைப்பதில் அதிக ஆர்வமும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்த
 அதேநேரத்தில் மென்மையுடன் - நற்குணத்துடன் தான் மக்களை
 அணுகுபவர்களாய் இருந்தார்கள். இத்தகைய மிகஉயர்ந்த நற்குணம்
 அனைவருக்கும் -குறிப்பாக அழைப்புப் பணியில் உள்ளவர்களுக்கு மிகச் சிறந்த
 முன்மாதிரி ஆகும்.

இதோ! அடக்கத்தலம் வந்துஅழுது கொண்டிருந்த அப்பெண்ணிடம் -
 இறையச்சத்தையும் பொறுமையையும் கடைப்பிடிக்குமாறு நபியவர்கள்
 கட்டளையிட்டபொழுது - என்னை விட்டும் தூரமாக விலகிச் செல்லும் என்றே
அவள் கூறினாள்., ஆனாலும் நபியவர்கள் ஆத்திரப்படவில்லை., பழிவாங்கும்
போக்கைக் கடைப்பிடித்து வலுக்கட்டாயமாக அங்கிருந்து அவளை வெளியேறச்
செய்யவுமில்லை! காரணம், அவளுக்கு ஏற்பட்டிருந்த கடும் துயரத்தையும்
சஞ்சலத்தையும் நபியவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். அதற் கேற்பவே
நடந்துகொண்டார்கள்.

அடக்கத்தலத்தை ஜியாரத் செய்வது பெண்களுக்கு ஹராம் அல்லவா?
 தடைசெய்யப்பட்டதல்லவா? என்று சீலர் வினா எழுப்பலாம்.

ஆம்! அது அவர்களுக்கு ஹராம் மட்டுமல்ல பெரும் பாவமான செயலும் கூட.
 ஏனெனில் நபி(ஸல்) அவர்கள், அடக்கத் தலங்களை ஜியாரத் செய்யக்கூடிய
 பெண்களை- அவற்றின் மீது தொழுமிடங்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய,
 விளக்கேற்றக்கூடிய பெண்களைச் சபித்துள்ளார்கள்! (ஆதாரம்: திர்மீதி, நஸாஈ)
 - எந்தச் செயலை அல்லாஹ்வோ ரஸூலோ சபித்துள் ளார்களோ அது
 பெரும்பாவமான செயலே!

ஆனால் இந்தப் பெண்மணி ஜியாரத்திற்கு வரவில்லை., தனது மகனது
 பிரிவால் கடும் துயரத்திற்கும் சஞ்சலத்திற்கும் உள்ளாகியிருந்ததால் அவன்
 அடக்கமாகிய இடம் தேடி வந்துவிட்டாள்! அதனால்தான் நபியவர்களும் சரி

என்று விட்டு விட்டார்கள். வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்லுமாறு அவளை நிபந்திக்கவில்லை.

அறியாமையினால் தவறுசெய்யும் மனிதன் மீது குற்றப்பதிவு செய்யப் படமாட்டாது. ஷரீஅத் சட்டம் என்னவென்று அறியாமல் செய்த தவறா யினும் சரி.. நிலைமையை அறியாமையினால் செய்த தவறாயினும் சரியே! அந்தப்பெண் நபியவர்களிடம் அலட்சியமாகப் பதில் சொன்னது அறியாமையினால்தான்! அந்தப் பெண்மணி நபியவர்களின் வீட்டுவாசலுக்கு வந்தபொழுது அங்கு காவலாளிகள் யாரையும் அவள் காணவில்லை என்று இந்த அறிவிப்பில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருப்பது நபியவர்களின் எளிய வாழ்க்கையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. மக்களின் விவகாரங்களுக்குப் பொறுப்பேற்றிருப்போர் இதனையே முன்மாதிரியாகப் பின்பற்ற வேண்டும். அவர்கள் தமது வீட்டு வாசலில் காவலாளிகளை நியமித்து பொதுமக்களை உள்ளே வரவிடாமல் தடுப்பது கூடாது.

ஆனால் அப்படிச் சந்திக்க வரும் மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகமிருந்து அவர்களால் பணிகள் பாதிப்படவதைப் பயந்தால் மக்களைச் சந்திக்கவும் அவர்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றவும் வேறொரு குறிப்பிட்ட நேரத்தை ஒதுக்கியிருந்தால் அவ்வாறு செய்வது கூடும்., அதில் குற்ற மில்லை. மட்டுமல்ல, ஒருவீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டுமானால் முன் அனுமதி பெற்றுத்தான் செல்ல வேண்டுமென்று ஷரீஅத்தில் ஓர் ஒழுங்குமுறை உள்ளது., அதன் நியாயக் காரணம் என்ன? ஒருநபிமொழியில் கூறப்பட்டிருப்பதுபோன்று - அந்நியப் பார்வையைத் தடுப்பது ஒருகாரணம். அதே போன்று, தான்விரும்பும் நபரை வீட்டினுள் அனுமதிக்கவும் தடுக்கவும் வீட்டின் உரிமையாளருக்கு அதிகாரம் உண்டு என்பதுவும் ஒருகாரணம். அதில் நியாயமுண்டு என்பதையே இந்த நபிமொழி காட்டுகிறது. ஆனால் சமூகப் பணிகளுக்கு பொறுப்பேற்றிருப்பவர்கள் தங்களது அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

அடக்கத் தலத்திற்கு வந்து அழுவதென்பது பொறுமைப் பண்புக்கு எதிரானதாகும். அதனால்தான் நபி(ஸல்) அவர்கள் அந்தப் பெண்ணிடம் - [அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்.. பொறுமையைக் கடைப்பிடி](#) என்று சொன்னார்கள்.

மக்களில் சிலர் இத்தகைய சோதனைக்கு உள்ளாக்கப்படுவது உண்டு. நெருங்கிய உறவினரோ உயிருக்குயிரான நண்பரோ தலைவரோ இறந்து விட்டால் அவர்களின் பிரிவைத் தாங்கமுடியாமல் அவர்களின் அடக்கத் தலங்களுக்கு அடிக்கடி வருவதையும் அழுவதையும் காணலாம்.

இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நாம் சொல்வது இதுதான்: "மரணம் அடைந்த வருக்கு நீங்கள் பயனளிக்க விரும்பினால் உங்கள் வீட்டில் இருந்து கொண்டே அவர்களுக்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். அதனை விடுத்து அடக்கத்தலத்திற்கு வருவதனால் யாருக்கும் எந்தப் பயனும் இல்லை" ஏனெனில் மண்ணறைக்கு அடிக்கடி வருவதென்பது மரணித்த மனிதரையே சதாவும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கச் செய்து சஞ்சலத்திலும் துயரத்திலும் முழுகிக்கிடக்கவே வழிவகுக்கும்!

மனிதன் துன்பங்களை மறந்திடவேண்டும்., மனத் துயரத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வுலகமெனும் செயற்களம் சுழன்றுகொண்டே இருக்க வேண்டும்.

- துன்பத்திற்குள்ளான மனிதன் மனத்தை வேறு விஷயங்களில் ஈடுபடுத்துவதும் துன்பங்களை முடிந்தவரையில் மறந்திட முயல்வதும் தானே அதற்கான சிறந்த வழிமுறையாகும்.

கேள்விகள்

- 1) எந்தப் பொறுமைக்கு நன்மையும் நற்கூலியும் உண்டு? அதற்கான இலக்கணம் என்ன?
- 2) இந்நபிமொழி நிகழ்ச்சியில் இஸ்லாமிய அழைப்பாளர்களுக்கு என்ன முன்மாதிரி கிடைக்கிறது?
- 3) கப்பு ஜியாரத் செய்வது பெண்களுக்கு விலக்கப்பட்டதல்லவா? இங்கு நபியவர்கள் கப்பு ஜியாரத்திற்கு அந்தப் பெண்ணை அனுமதி அளித்ததுபோல் தெரிகிறதே எனும் கேள்விக்கு பதில் என்ன?
- 4) வீட்டு வாசலில் காவலாளிகளை நியமித்து மக்களின் வருகையைத் தடுப்பதற்கு அனுமதி உண்டா?
- 5) அறிவிப்பாளர் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

www.hicaz200

ஹதீஸ் எண்:32 இந்தப் பொறுமையாளருக்குச் சுவனமே கூலியாகும்!

ஹதீஸ் 32

அபூ ஹு ரைரா(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: 'உயர்வுமிக்கவனாகிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்: விசுவாசியான என்னுடைய அடியானுக்கு என்னிடத்தில் கூலி - உலக வாழ்மக்களில் அவனுக்கு மிகப்பிரியமானவரின் உயிரை நான் கைப்பற்றினால் பிறகு அவன் (விதியைப் பொருந்திக் கொண்டு பொறுமை காத்து அதற்கான) கூலியை எதிர்பார்த்திருந்தால், (என்னிடத்தில் அவனுக்குரிய கூலி) சுவனத்தைத் தவிர வேறில்லை' (புகாரி)

தெளிவுரை

அல்லாஹ் கூறியதாக வருகிற இவ்வகை ஹதீஸ், நபிமொழிக் கலையில் ஹதீஸ் ல் குத்ஸி (புனிதமான ஹதீஸ்) என அழைக்கப்படுகிறது. முலத்தில் அஸ்ஸஃபிய்யு - அதிகப் பிரியமானவர், உயிருக்குயிரானவர் எனும் வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் அகராதிப் பொருள், தேர்வு செய்யப்பட்டவர், உண்மையான நேசத்திற்குரியவர் என்பதாகும். அதாவது, ஒரு மனிதன் எவரை தனது அதிக நேசத்திற்கும் ஆழமான உறவுக்கும் நெருக்கத்திற்கும் உரியவராகத் தேர்வு செய்கிறானோ அவரைக் குறித்தே இவ்வாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவர் அவனுடைய மனைவி யாகவோ மகனாகவோ தந்தையாகவோ தாயாகவோ சகோதரனாகவோ அல் லது நண்பனாகவோ இருக்கலாம். இத்தகைய உயிருக்கு உயிராய் நேசிக் கப்பட்டவர் -நெருங்கிப் பழகியவர் மரணமாகிவிடும்பொழுது அந்த மனிதன் கடுமையான சஞ்சலத்திற்கும் துயரத்திற்கும் ஆளாகிறான்., அதுவும் அந்த மரணம் திடீரென வந்துவிடும்பொழுது அவனது இதயமே நொறுங்கி விடுகிறது. துன்பம் வந்து வாட்டும் இத்தகைய சூழ்நிலையில் உள்ளத் தைத் திடப்படுத்தி பொறுமை கொண்டால், பதறித் துடிக்காமல்- அழுது பிதற்றாமல் அமைதி காத்தால் அல்லாஹ் அவனுக்குச் சுவனத்தைக் கூலியாக வழங்குகிறான். பொறுமையின் பல வகைகளில் இந்தக் குறிப்பிட்ட பொறுமை தனிச் சிறப்புடையதாகும்.

இதே போல் அல்லாஹ் தன் அடியார்களின் மீது பொழியும் கருணையின் சிறப்பும் இந்த நபிமொழியில் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. எவ்வாறெனில், நீங்கள் யாரை உயிருக்குயிராய் நேசிக்கிறீர்களோ அவரும் நீங்களும் - இருவரும் அல்லாஹ்வின் உடைமைகளே.,தன் உடைமைகளில் யாரையும் - எப்பொழுதும் மரணமடையச் செய்வதற்கு அல்லாஹ்வுக்கு முழுஅதிகாரம் உண்டு. அப்படியிருக்க நீங்கள் பொறுமையை மேற்கொள்கிறீர்கள் என்கிற வகையில்

உங்களுக்கு சுவனத்தை அல்லாஹ் கூலியாக வழங்குகிறான் எனில் அது அவனது கருணையல்லாமல் வேறென்ன!
இந்நபிமொழி மூலம் மேலும் தெரிய வருகின்றது: உயிரை நான் கைப்பற்றினால் எனும் வாசகம், தான் விரும்பியதை அல்லாஹ் செயல் படுத்தக்கூடியவன் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த இடத்தில், இன்னோர் உண்மையையும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது, அல்லாஹ் வின் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் நன்மைக்குரியவையே! தீமை என்றுள்ள எதுவும் அவனுடன் சேர்க்கப்படமாட்டாது. எங்கேனும் - ஏதேனும் தீமை நிகழ்கிறதெனில் செய்யப்படுகிற பொருள்களில் நிகழ்கிறதே தவிர செயல் படுகிறவனின் அதாவது இறைவனின் செயலில் அல்ல!

எடுத்துக்காட்டாக, விதியில் அல்லாஹ் நிர்ணயித்த ஒன்று, ஒரு மனிதன் வெறுக்கும்படியாக உள்ளதெனில், அது அவனைப் பொறுத்து தீமை என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆயினும் அது, அல்லாஹ்வின் நிர்ணயத்தைப் பொறுத்து தீமை அல்ல! ஏனெனில் அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய நிர்ணயத்தின் பின்னணியில் ஏதேனும் மகத்தான தத்துவம் - பெரும் பயன்பாடு அமைந்திருக்கும். அது அவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்ட மனிதனுக்கு குரிய பயன்பாடாக இருக்கும். அல்லது பொதுவாக எல்லோருக்கும் உரிய பயன்பாடாக இருக்கும்.

இதோ, பாருங்கள்! நிகழ்ந்துவிட்ட மரணத்தை அந்த மனிதன் பொறுமை யுடன் எதிர்கொண்டு அதற்கான கூலியை எதிர்பார்த்திருந்தான் எனில் அது அவனுக்குப் பெரும் நன்மையாக அமைந்துவிடுகிறது. அதாவது அப்படி ஒருதீங்கு அவனுக்கு ஏற்பட்டதன் காரணமாக அல்லாஹ்விடம் அவன் அடைக்கலமாகிறான்., பணிவோடு பிரார்த்தனை செய்து உதவிகேட்கிறான். அல்லாஹ்வின் கருணையும் உதவியும் மீண்டும் அவனை அரவணைத்துக் கொள்கிறது! அதன் மூலம் முன்னெவிட அதிகமாக அல்லாஹ்வின் பக்கம் அவன் நெருங்கிச்செல்ல வழிபிறக்கிறது. இது மிகப்பெரிய பயன் அல்லவா? மட்டுமல்ல, மனிதனிடம் ஒரு பலவீனம் உள்ளது. அவனுக்குத் தொடர்ந்து நன்மைகளே கிடைத்துக் கொண்டிருந்தால் நன்றி மறந்து விடு கிறான். ஏதேனும் கஷ்டம் வரும்பொழுதுதான் அவனுக்கு மீண்டும் இறை வனைப் பற்றிய நினைவு வருகிறது. பணிவுடனும் பக்தியுடனும் இறைவன் முன்னிலையில் உதவி கேட்டு மன்றாடுகிறான்! இவ்வாறாக அந்தத் தீமை அந்த மனிதனைப் பொறுத்து பெரும் நன்மையாக மாறுகிறது.

அதே தீமை மற்றவர்களைப் பொறுத்து நன்மையாக அமைவது எவ்வாறெனில், ஒரு மனிதனுக்கு மண் வீடுதான் உள்ளதென்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்நிலையில் அல்லாஹ் பெருவாரியான மழையைப் பொழி விக்கிறான். அது மண்வீட்டுக்காரனுக்கு பெரும் தொல்லைதான்! அதே நேரத்தில் அதே மழை ஏனைய மக்களுக்கு பெரும் நன்மையாகிறது! இதோ! அந்த மழையால் அவர்களது விவசாயம் செழிக்கிறது. கால் நடைகள் பல்கிப்பெருகுவதற்கு வழிபிறக்கிறது!

அந்தப் பெரு மழையினால் ஏற்படும் துன்பம் மண்வீட்டு வாசிக்கும்கூட ஒருவகையில் நன்மையாக அமையலாம்! எப்பொழுதெனில், அந்தத் துன்பத் தின் மூலம் அவன் படிப்பினை பெற்று அல்லாஹ்வின் பக்கம் அடைக்க லமாகி பணியையும் பயபக்தியையும் மேற்கொள்ளும்பொழுது அதற்கான கூலி அல்லாஹ்விடம் கிடைக்கிறது. இது, அந்தச் சிறிய தீமையை விடவும் பெரிய நன்மையாகிறது., அவனுக்கு!

கேள்விகள்

- 1) அஸ்ஸஃபிய்யு எனும் சொல்லின் அர்த்தம் என்ன? விளக்கம் என்ன?
- 2) உயிரை நான் கைப்பற்றினால் எனும் வார்த்தையின் உள்ளர்த்தம் என்ன? இறைவனின் செயல்கள் முழுக்க முழுக்க நன்மை விளைவிப்பவையே என்பது எப்படி?
- 3) அறிவிப்பாளர் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

ஹதீஸ் எண்:33,34 பிளேக் நோயும் தியாகியின் கூலியும்

ஹதீஸ் 33

ஆயிஷா(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'நபி(ஸல்) அவர்களிடம் தாவூன் எனும் உயிர்க்கொல்லி நோய் பற்றி கேட்டேன். அதற்கு என்னிடம் நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: தாவூன் (எனும் நோய்) ஒரு தண்டனையாகும். அல்லாஹ், அதனை எந்த மக்கள் மீது அனுப்ப விரும்புகிறானோ அந்த மக்கள் மீது அனுப்புகிறான். ஆனால் முஃமின் (இறைவிசுவாசி) களுக்கு, அதனை ஓர் அருட்கொடையாக ஆக்கியுள்ளான். (இறைவிசுவாசியான) ஓர் அடியார், தாவூன் நோயில் மாட்டிக்கொள்கிறபொழுது -விதியில் அல்லாஹ் எழுதியதைத்தவிர வேறெதுவும் அவரைத் தீண்டாது என்று அறிந்தவராக, பொறுமையுடனும் அதற்கான கூலியை எதிர்பார்த்தவராகவும் தனது ஊரிலேயே தங்கியிருந்தார் எனில், இறைவழிப் போரில் உயிர் நீத்த தியாகி பெறுவதுபோன்ற கூலி நிச்சயம் அவருக்குண்டு,, (புகாரி)

ஹதீஸ் 34

அனஸ்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூறக் கேட்டுள்ளேன்: அல்லாஹ் கூறுகிறான்: என்னுடைய ஓர் அடியானை நான் சோதனைக்குள்ளாக்கினால் (அதாவது) அவனுக்கு விருப்பமான இரண்டைப் பறித்து அவனைச் சோதித்)தால் அப்பொழுது அவன் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொண்டான் என்றால், அவ்விரண்டுக்குப் பகரமாக சுவனத்தை அவனுக்கு நான் வழங்குவேன்,, - அவனுக்கு விருப் பமான இரண்டை: அதாவது அவனுடைய இரு கண்களை. (நூல்: புகாரி)

தெளிவுரை

இவ்விரு நபிமொழிகளும் குறிப்பிட்ட இரு துன்பங்களின் மீது பொறுமை கொள்வதன் சிறப்பை எடுத்துரைக்கின்றன. ஒன்று: உயிரையே காவு கொள்ளும் பிளேக் போன்ற கொடிய நோய்! இரண்டு: இரு கண்களையும் இழந்து பரிதவிப்பது.

ஆயிஷா(ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பு பிளேக் போன்ற உயிர்க்கொல்லி நோய் தொடர்பானது.

தாவூன் எனும் அரபிச்சொல்லின் பொருள், பிளேக் எனும் குறிப்பிட்ட தொரு நோயாகும். அல்லது தொற்று நோய்போல் எல்லோரையும் தாக்கி மரணத்தின் பிடியில் சிக்கவைக்கும் உயிர்க்கொல்லி நோய் அனைத்தையும் அது குறிக்கும். இந்த இரண்டாவது கருத்தின்படி காலரா, பிளேக் போன்ற நோய்கள் அனைத்தையும் இந்த வார்த்தை உள்ளடக்கும். ஆக, தாவூன் என்பது

அல்லாஹ் அனுப்பும் கடுமையானதொரு தண்டனையே!

'ஆனால் இறைநம்பிக்கையாளனைப் பொறுத்தவரையில் அந்நோய் ஓர் அருட்கொடையாக மாறிவிடுகிறது'

இது, அவன் மேற்கொள்ளும் பொறுமையின் அடிப்படையிலாகும்! அதாவது, ஒவ்வொரு மனிதனும் -எங்கே உயிர்க்கொல்ல நோய் நம்மையும் தாக்கி விடுமோ., நம் உயிருக்கும் உலை வைத்துவிடுமோ என்று பயந்து உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு ஏதாவது ஒரு திக்கு நோக்கி ஓடிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் அந்த இறைநம்பிக்கையாளன் பொறுமையுடன் அந்த ஊரில் தங்கியிருக்கிறான்., அல்லாஹ் எழுதிய விதிப்படியே எதுவும் நடக்கும் எனும் உறுதிப்பாட்டுடன் நிலைகுலையாமல் இருக்கிறான்.. இதனால் அந் நோயால் தாக்குண்டு அங்கேயே மரணம் அடைகிறான் எனில் ஷஹீத் எனும் இறைவழிப் போர்த்தியாகியின் கூலியைப் போன்ற மகத்தான கூலி அவனுக்கு எழுதப்படும்! -இது அல்லாஹ்வின் அருட் கொடையே அன்றி வேறென்ன! இதனால்தான் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப்(ரலீ) அவர்கள் அறிவித்த ஆதாரப் பூர்வமான நபிமொழியில் கூறப்பட்டுள்ளது:

'ஓர் ஊரில் இந்நோய் தாக்கியுள்ளதென நீங்கள் கேள்விப்பட்டால் அங்கு செல்லாதீர்கள்., நீங்கள் இருக்கும் பகுதியில் இந்நோய் ஏற்பட்டால் அதை விட்டும் தப்பித்துவிடலாமென அங்கிருந்து வெளியேறாதீர்கள்'(நூல்: புகாரி) ஏனெனில் பிளேக் தாக்கியுள்ள ஊர் என்று தெரிந்தே அங்கு செல்வது நமக்கு நாமே அழிவைத் தேடிக் கொள்வது போன்றதாகும். இது கூடாது! இதேபோல் ஓர் ஊரை அந்நோய் தாக்கிவிட்ட பிறகு அங்குள்ள எல்லா மக்களும் ஊரையே காலிசெய்துவிட்டு வெளியேறுவதும் அவ்வாறுசெய்தால் அந்நோயில் இருந்து தப்பிவிடலாம் என்று கருதுவதும் கூடாது! ஏனெனில் அல்லாஹ் விதித்த விதியில் இருந்து தப்பி ஓடுவது எவ்விதப் பயனையும் அளிக்காது. அந்த ஊரிலேயே தங்கியிருப்பதும் நோய் நிவாரணத் திற்கான வழிவகைகளைக் கண்டுபிடித்து வாழ்வதுமே ஈமான் எனும் இறை நம்பிக்கையின் தேட்டமாகும்.

குர்ஆனில் - அல்பகரா அத்தியாயத்தில் ஓர் ஊர் மக்களைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருப்பது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கதாகும். ஏதோ ஓர் உயிர்க் கொல்லி நோய் அந்த ஊரில் பரவியபொழுது மரணத்திற்குப் பயந்து வீடு வாசல்களைவிட்டும் ஒட்டுமொத்தமாக அந்த மக்கள் வெளியேறி ஓடினார்கள்! செத்து மடியுங்கள் என்று அம்மக்களை நோக்கி அல்லாஹ் கட்டளை யிட்டான்! அனைவரும் செத்து மடிந்தார்கள். பிறகு மீண்டும் அவர்களை உயிர் பெற்றெழுச் செய்தான்.-அப்படிச் செய்ததன் நோக்கம், அல்லாஹ் நிர்ணயித்த விதியை விட்டும் எவரும் எங்கும் விரண்டோடித் தப்பிக்க முடியாது., அல்லாஹ்வின் பக்கம்தான் அடைக்கலம் தேடியாக வேண்டும் என்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்துவதே ஆகும்!

உயிர்க்கொல்லி நோய் பரவியுள்ள ஊரில் வாழும் மக்கள் பொறுமையுடன் அங்கு தங்கியிருப்பதை - இறைவழிப்போரில் பொறுமையுடன் நின்றுபோர் புரிவதுடன் ஒப்பிட்டுக்கூற பொறுமையின் சிறப்பைச் சிலாகித்துக் கூறு கிறது, இந்நபிமொழி! **சுவனபதியில் ஒரு மீட்டர் இடமானாலும்...!**

அனஸ்(ரலீ) அவர்கள் அறிவித்துள்ள ஹதீஸ் கண்ணியுந்து தவிக்கும் பரிதாபகரமான நோய் மீது பொறுமை கொள்வது பற்றியதாகும். உலக வாழ்வில் மனிதர்களுக்குப் பல்வேறு சோதனைகளைக் கொடுக்கிறான், இறைவன்.

நோய்நொடிகளைக் கொடுத்துச் சோதிக்கிறான். இதுபோல் உறுப்புகளை ஊனம் அடையச் செய்தும் சோதிக்கிறான்! கண்ணொளி மங்கச்செய்வதோ முற்றிலுமாக இழக்கச் செய்வதோ இந்த இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்ததாகும்!

உலக வாழ்வில் மனிதன் இருகண்களையும் இழப்பதென்பது உலகத் தையே இழப்பதற்குச் சமமாகும். கண்ணொளி இழந்த மனிதனின் 'உலகம்' இருண்டுபோய் விடுகிறது! உலகிலுள்ள எந்தப் பொருளின் அழகையும் அவன் கண்டு மகிழ முடியாது! இந்தச் சோதனையின் கடுமையை உணர்த்தும் வகையிலேயே இந்நபிமொழியின் வாசகமும் அமைந்திருப்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. அடியானின் இருகண்களை . . . என்று சொல்வதற்கு பதிலாக அவனுக்கு அதிகப்பிரியமான இரண்டை என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதேபோல் சோதனையின் கடுமைக்குத் தக்கவாறு அதிக மதிப்புமிக்க நிலையான சுவன வாழ்வே அதற்கான கூலியாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளதும் பொறுத்தமான ஒன்றே!

ஆம்! சுவனப் பேறு என்பது இவ்வுலகம் முழுவதற்கும் சமமானது. ஏன் இவ்வுலகத்தையும் இதிலுள்ள அனைத்துச் சுகபோகங்களையும் விடவும் மிக்க மேலான இன்ப நுகர்ச்சி கொண்ட வாழ்வே சுவன வாழ்வென்பது! மற்றொரு நபிமொழி கூறுகிறது:

'சுவனத்தில் உங்களில் ஒருவரின் சாட்டை அளவுக்குரிய இடமென்பது உலகத்தைவிடவும் அதிலுள்ள அனைத்தை விடவும் சிறந்ததாகும்,,- புகாரி ஏனெனில் சுவன வாழ்வுதான் அழியாதது. நிலையானது. உலக வாழ்வு அழியக்கூடியதே. இதனால்தான் சாட்டை அளவு இடம் அதாவது ஒரு மீட்டர் இடம் சுவனத்தில் கிடைப்பது பெற்றகரிய பெரும் பேறு என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது! கண்ணொளி இழந்தாலும் பொறுமை இழக்காமல் - இறைவனை ஏசாமல் -வீதியை நோகாமல்- பாவங்கள் புரியாமல் - பதறிப் பரிதவிக்காமல் இருக்கும் இறைநம்பிக்கையாளனுக்கே இவ்வளவு உயர்ந்த பரிசை இந்த நபிமொழி அறிவித்துள்ளது! இது மகிழ்ச்சிக்குரிய நற் செய்தியாகும்!

இன்னொன்றையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். ஒரு மனிதனின் ஒரு புலனை அல்லாஹ் பறித்துவிடும்பொழுது பெரும்பாலும் வேறு புலன்களுக்கு அதிக ஆற்றலை அல்லாஹ் கொடுத்து விடுகிறான். அது, இழந்த புலனுக்கு ஈடாக அல்லது அந்த மனிதனின் வாழ்க்கையை ஓரளவுக்கு எளிதாக்கக் கூடியதாக அமைந்துவிடுகிறது.

பார்வை இழந்த மனிதன் எது ஒன்றையும் துல்லியமாக உணர்ந்து சர்வ சாதாரணமாக நடந்து செல்வதை நாம் காணலாம். இதோ! கைத் தடியின் துணைகொண்டு அன்றாடம் வீதிகளில் அவர் உலா வருகிறார், பார்வையுள்ள மனிதர்களைப்போல்! பாதைகளில் அமைந்துள்ள வளைவு களை, மேடுபள்ளங்களைத் துல்லியமாக உணர்ந்து போய்வருவதும் செயல் படுவதும் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்திவிடுகிறது! இதுவும் அல்லாஹ் வின் பெரும் அருட்கொடையே ஆகும்!

கேள்விகள்

- 1) தாவூன் எனும் சொல்லின் பொருளை விவரிக்கவும்.
- 2) பிளேக் வந்து மரணம் அடைபவருக்கு தியாகியின் கூலி கிடைப்பதன் அடிப்படை என்ன?

3) சுவனத்தில் ஒருசாட்டை அளவுஇடம்கூட இவ்வுலகத்தையும் அதிலுள்ள அனைத்தையும் விடச் சிறந்தது என்பதன் விளக்கம் என்ன?

www.hicaz200

ஹதீஸ் எண்:35 பொறுமையும் நற்செய்தியும்

ஹதீஸ் 35

அதா இப்னு அபீ ரபாஹ் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள்: 'சுவனவாசிகளுள் ஒருவரான ஒருபெண்மணியை உனக்குக் காண்பித்துத் தர வேண்டாமா?' அதற்கு நான், 'வேண்டும்' என்றேன். அவர்கள் சொன்னார்கள்:

'இந்தக் கருப்பு நிறப் பெண்மணிதான்! இவள் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் சொன்னாள்: 'சீலபொழுது நான் மயக்கம் போட்டு விழுந்துவிடுகிறேன்., என் ஆடைகள் விலகிவிடுகின்றன. எனக்காக அல்லாஹ்விடம் துஆ- பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்'

அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீ விரும்பினால் இதனைப் பொறுத்துக்கொள்., உனக்குச் சுவனம் கிடைக்கும். அல்லது அல்லாஹ் விடம் நான் பிரார்த்தனை செய்யத்தான் வேண்டுமென நீ விரும்பினால் உனக்கு நிவராணம் அளிக்க (அல்லாஹ்விடம்) பிரார்த்தனை செய்கிறேன்'

அதற்கு அவள்- '(அப்படியாயின்) நான் பொறுத்துக் கொள்கிறேன்., என்றாள். மேலும் சொன்னாள்: ஆனால் என் ஆடைகள் விலகிவிடுகின்றன., அப்படி விலகாதிருக்க அல்லாஹ்விடம் துஆ செய்யுங்கள் - அவ்வாறு அந்தப் பெண்மணிக்காக நபி(ஸல்) அவர்கள் துஆ செய்தார்கள்' (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

சுவனத்தைப் பற்றிய நற்செய்தி கிடைக்கப் பெற்ற ஒரு பெண்மணியைக் காண்பித்துத் தரவா என்று கேட்கிறார்கள் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள், தம் மாணவர் அதா (ரஹ்) அவர்களிடம்!

சுவனப் பேறு பெற்றவர்கள் இரண்டு வகையில் உள்ளனர்.

1) கொள்கையின் அடிப்படையில் சுவனப் பேறு பெற்றவர்கள்.

-அதாவது யார் யார் ஏக இறைவனை ஏற்று வணங்கிவழிபட்டு அவனது ஆணைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து வாழ்கிறார்களோ அத்தகைய ஒவ்வொரு வரும் சுவனவாசிகளே! ஆனால் இவ்வாறு பொதுவாகச் சொல்லப்படுமே தவிர இன்ன இன்ன மனிதர்கள் சுவனவாசிகளே என்று எவரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படமாட்டாது! ஏனெனில் அவர்களுக்கு எத்தகைய முடிவு ஏற்பட்டது - ஏற்படும் என்பது நமக்குத் தெரியாது., அவர்களின் புறவாழ்க்கை அழகாக இருப்பது போல் அவர்களின் அகமும் தூய்மை யானதுதானா என்பதை நாம் அறியோம்!

ஆனால் நல்லவர்., பயபக்தியாளர் என்று எல்லோராலும் நற்சான்று வழங்கப்பட்ட ஒருநல்லடியார் இறந்தால் அவரைக் குறிப்பிட்டு நாம் சொல்லலாம்., இவர் சுவன பாக்கியம் பெறலாமென ஆதரவு வைக்கிறோம் என்று!

2) இன்னார் இன்னார் எல்லாம் சுவனம் செல்வர் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படுபவர்கள்!

- இது நபி(ஸல்)அவர்களால் நற்சான்று வழங்கப்பட்டதன் அடிப்படை யிலாகும்.

தம்முடைய தோழர்களில் சிலருக்கு அத்தகைய நற்சான்றை நபியவர்கள் வழங்கியுள்ளார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, அபூபக்ர், உமர், உஸ்மான், அலீ, ஸயீத் பின் ஸைத், ஸஅத் பின் அபீ வகாஸ், அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப், தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ், அபூ உபைதா ஆமீர் பின் ஜர்ராஹ், ஜு பைர் பின் அவ்வாம் (ரலீ. . . அன்ஹு ம்) ஆகிய பத்துத் தோழர்கள்! இதேபோன்று ஸாபித் பின் கைஸ், ஸஅத் பின் முஆத், அப்துல்லாஹ் பின் ஸலாம், பிலால் போன்ற ஸஹாபாக்களுக்கும் நபியவர்கள் அவ்வாறு சொல்லியுள்ளார்கள். இத்தகையவர்களுள் - இந்த நபிமொழியில் கூறப்பட்ட பெண்மணியும் ஒருவர்!

இவர் சாதாரணமான ஒருபெண்தான்., சமுதாயத்தில் எவ்வித மதிப்பும் இல்லாதவள்தான்! ஆயினும் சுவனத்தின் நற்செய்தி கிடைக்கப் பெற்றவள் எனும் வகையில் மிக உன்னதமான அந்தஸ்தைப் பெற்றுவிடுகிறாள்! இதற்கு அடிப்படை பொறுமைதான்! நீ விருப்பினால் இதனைப் பொறுத்துக்கொள்., உனக்குச் சுவனம் கிடைக்கும் என்று நபியவர்கள் சொன்ன பொழுது (அப்படியாயின்) நான் பொறுத்துக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லி பொறுமையைத் தேர்ந்தெடுத்தாள்., சுவனம் குறித்து நபியவர்கள் வழங்கிய நற்செய்தியைத் தக்கவைத்துக் கொண்டாள்!

இன்றைய காலத்திலும் சிலர் இதுபோன்று திடீர் திடீர் என்று மயக்கம் போட்டு கீழே விழும் சோதனைக்குள்ளாகுவதுண்டு. ஆகையால் இது தொடர்பாக மேலும் சில விவரங்களைச் சொல்வது பயனுள்ள ஒன்றே!

முதலாவதாக, இதில் இரண்டு வகைகள் உள்ளன. ஒன்று: நோயினால் ஏற்படுவது! -அதாவது, நரம்புத் தளர்ச்சி அதிகரித்தால் சிலர் இவ்வாறு பாதிக்கப்படுவதுண்டு. இப்படிப்பட்டவர்கள் நரம்பியல் மருத்துவரிடம் (நேசு ஏழுருளு னீநுஊஐயுடுஐளுவு) காண்பித்து முறையாக மருத்துவம் செய்தால் இதனைக் குணப்படுத்தலாம். குறைந்தபட்சம் கட்டுக்குள் வைத்திருக்கலாம். இரண்டாவது ஜின்களின் தீண்டுதலால் ஏற்படுவது! அதாவது மனிதனைச் சிலபொழுது ஜின்னு தீண்டுவதுண்டு. அப்பொழுது அவன் உணர்வற்று கீழே விழுந்துவிடுவான். பிரமைக்குள்ளாவான். சிலபொழுது அவனது நாவின் மூலம் ஜின்னு பேசும்., தீண்டியதற்கான காரணத்தையும் சொல்லும்.

ஆனால் தீய மனிதர் சிலர் ஜின்னு பிடித்திருப்பதாக நடிப்பது - பேசுவது பற்றியும் அதன் மூலம் தங்களது தீய நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வது பற்றியும் பல பொய்யான நிகழ்ச்சிகளை நீங்கள் கேள்விப்படலாம். ஆயினும் உண்மையில் சிலர் ஜின்னுகளின் தீண்டுதலால் பாதிப்புக்கு உள்ளா வதையாரும் மறுக்க முடியாது! இதோ குர்ஆனில் ஓரிடத்தில், '(ஆனால்) வட்டி உண்பவர்கள் ஷைத்தானால் தீண்டப்பட்டு பைத்தியம் கொண்டவன் எழுவதுபோன்றே எழுவார்கள்' (2 : 275) - இந்த வாசகங்களிலும் அவற்றின் சமீஞ்சுகளிலும் ஷைத்தான் மனிதனைத் தீண்டுகிறான்., அதனால் அவன் புலனுணர்வு இழந்துவிடுகிறான் என்பதற்கு ஆதாரம் உள்ளது.

நபிமொழியிலும் இதற்கு ஆதாரம் உண்டு. இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் (ரஹ்) அவர்கள் தமது முஸ்னதில் பதிவு செய்துள்ளார்கள்: 'நபி(ஸல்) அவர்கள் ஏதோ ஒருபயணத்தில் இருந்தார்கள். அப்பொழுது ஒருபெண்ணைக் கடந்து சென்றார்கள். உணர்விழந்து கீழே விழக்கூடிய சிறுவனாகிய அவளுடைய மகனும் அவளுடன் இருந்தான். அந்தப்பெண் அவனை நபி(ஸல்)

அவர்களிடம் கொண்டு வந்தாள். நபியவர்கள் அந்த ஜின்னை நோக்கிப் பேசினார்கள். அதுவும் அவர்களிடம் பேசியது. பிறகு அந்தச் சிறுவனை விட்டும் அது வெளியேறியது. அதன் பேரில் சிறுவனின் தாயாகிய அந்தப் பெண் நபி(ஸல்)அவர்களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்தாள்' (இதனை ஷைக் நாஸிருத்தீன் அல்பானி (ரஹ்) அவர்கள் ஸஹீஹ் தரத்தீலானது என்று சொல்லியுள்ளார்கள்) இன்றைய காலத்தில் முஸ்லிம்கள் சீலர் இத்தயை நோய்களின் சிகிச்சைக்காக மந்திரவாதிகளிடம் செல்வதையும் அவர்கள் தகடு எழுதி தாயத்துகளில் அடைத்து கொடுப்பதை வாங்கி கழுத்துகளிலும் இடுப்பு களிலும் கட்டிக் கொண்டு தீர்வதையும் பரவலாகப் பார்க்கலாம்.

மட்டுமல்ல எதிர் காலத்தில் இன்ன இன்ன காரியங்கள் நடைபெறும் என்று அந்த மந்திரவாதிகள் சொல்லும் ஜோசியத்தையும் இந்த அப்பாவி மக்கள் நம்புகிறார்கள்! எதிர்காலத்தில் நடைபெறுபவை ஃகைப் எனும் மறைவான உண்மைகள்., அவை இறைவனுக்கு மட்டுமே தெரிந்த இரக சீயம். எனக்கும் அது தெரியும் என்று ஒருவன் சொல்வதோ சொல்வதை நம்புவதோ ஷீர்க் - இணைவைப்பெனும் எனும் கொடிய பாவமாகும் என்பதை இந்த மக்கள் அறிவதில்லை! அல்லது அறிந்துகொண்டே சீலர் அந்தப் பாவத்தில் முழுகிக்கிடக்கிறார்கள்!

இவ்வாறு சூனியத்தையும் ஜோசியத்தையும் தொழிலாகச் செய்து பிழைப்பு நடத்துவோர் இஸ்லாமிய சமுதாயத்திலும் பெருகிக்கிடக்கிறார்கள். அவர்கள் சிலைவணங்கிகளிடமிருந்து இதனைக் கற்றுவந்து அப்பாவி முஸ்லிம்களைக் குழப்பத்திலும் வழிகேட்டிலும் தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! இப்படிப்பட்ட வேடதாரிகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களிடம் செல்வதையும் அவர்கள் சொல்வதை நம்புவதையும் முஸ்லிம்கள் தவிர்த்திட வேண்டும்!

இத்தகைய நிலையில் ஜின்னின் தீண்டுதலில் இருந்து பாதுகாப்பாக இருப்பதன் வழிமுறைகள் குறித்தும் ஷரீஅத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள துஆ, திகர்கள் பற்றியும் ஒருசில விவரங்கள் கூறுவது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

முதலில்: தூய்மையை எப்பொழுதும் பேணிவர வேண்டும். சுத்தம் ஈமானில் பாதி என்கிற நபிமொழியை முன்னர் நாம் விளக்கியுள்ளோம். உடைகளில் - உறுப்புகளில் அசுத்தங்கள் மண்டினால் - ஜின்னுகளின் தீண்டுதல் ஏற்பட இலகுவாகும்! எனவே தினமும் குளித்து, ஆடைகளை மாற்றி சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். மேலும் தொழுகைகளைப் பேணிவர வேண்டும். அவற்றை ஜமாஅத்துடன் நிறைவேற்றுவதில் கவனம் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாவது, குர்ஆன்-ஹதீஸில் வந்துள்ள திகர்கள், பாதுகாப்புத்தேடும் வாசகங்கள் ஆகியவற்றை ஒதிப் பாதுகாப்புத் தேடிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பிறகு ஸலாம் கொடுத்தவுடன் ஓதும் திகர்களுடன் ஆயத்துல் குர்ஸியை ஓத வேண்டும். மேலும் தூங்கும் முன்பாகவும் அதை ஒதிவர வேண்டும்.

ஆயத்துல் குர்ஸி

உச்சரிப்பு: அல்லாஹு லா இலாஹ இல்லா ஹு வல் ஹய்யுல் கய்யூம், லா தஅஃகுதுஹு ஸினது (ன்வ்) வலா நவ்மு(ன்ல்) லஹு மா ஃபிஸ் ஸமாவாத்தி வமா ஃபிஸ் அர்மு, மன் ஃதல்லதீ யஷஃபஉ இன்தஹு இல்லா பி இஃத்னீஹி, யஅலமு மாபைன அய்தீஹிம் வ மா ஃகல்ஃபஹு ம், வ லா யுஹீத்துான பி ஷையின்(ம்) மின் இல்மீஹி இல்லா பிமா ஷாஅ வஸிஅ குர்ஸிய்யுஹு ஸ் ஸமாவாத்தி வல் அர்மு, வலா யஹீதுஹு ஹிஃபுமுஹு மா வ ஹு வல்

அலிய்யுல் அழீம்

பொருள்: அல்லாஹ் ஒருவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாருமில்லை. அவன் நித்திய ஜீவன்., (இப்பேரண்டம் முழுவதையும்) நன்கு நிர்வகிப்பவன். தூக்கமோ சிற்றுறக்கமோ அவனைப் பிடிப்பதில்லை. வானங்கள், பூமியிலுள்ளவை யாவும் அவனுடையவையே. அவனது அனுமதி இன்றி அவனது முன்னிலையில் யார்தான் பரிந்து பேசமுடியும்! (மனிதர் களாகிய) இவர்களுக்கு முன்னாலிருப்பவற்றையும் இவர்களுக்குப் பின்னால் (மறைவாக) இருப்பவற்றையும் அவன் நன்கு அறிவான். அவன் (அறிவித்துக் கொடுக்க) நாடியதைத் தவிர அவனது ஞானத்தில் இருந்து எவரும் எதையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது! அவனது குர்ஸி வானங்கள் பூமி அனைத்தையும் வியாபித்துள்ளது. அவற்றைப் பாதுகாப்பது அவனைச் சோர்வுறச் செய்வதில்லை. அவன் மிக உயர்ந்தவன்., மகத்துவம் மிக்கவன்!., (2 : 255) மேலும் நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்:

'ஒருவர் இரவில் ஆயத்துல் குர்ஸியை ஓதினால் அவருக்காக அல்லாஹ்வின் சார்பில் ஒரு பாதுகாவலர் இருந்து கொண்டே இருப்பார்., அதிகாலை வரை ஷைத்தான் அவரை நெருங்கவே மாட்டான்' நூல்: புகாரி

இதேபோல் குல் ஹு வல்லாஹு அஹத்

குல்அவுது பிரப்பில் :பலக்

குல் அவுது பி ரப்பிந்நாஸ்

ஆகிய சூராக்களையும் ஓதிட வேண்டும்.

அத்தகைய தீண்டுதலுக்கு ஒருவன் உள்ளாகிவிட்டால் அதன் பிறகு செய்ய வேண்டியது என்னவெனில், திருக்குர்ஆனின் வசனங்களை அந்த மனிதன் மீது ஓதி ஊதவேண்டும். அந்தத் தீண்டுதலில் இருந்து முற்றாகத் தெளிவு கிடைக்கும் வரையில் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத்தேடும் துஆக் களையும் திகர்களையும் ஓதிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - அதா பின் அபீ ரபாஹ் (ரஹ்)

அதா பின் அபீ ரபாஹ் (ரஹ்) அவர்கள் தாபிஈன் (எனும் நபித் தோழர்களுக்கு அடுத்த) தலைமுறையினர் ஆவார்! மக்கா நகரைச் சேர்ந்த இவர் புகழ்மிக்க மேதைகளுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்! தங்களது எண்பதா வது வயதில் ஹிஜ்ரி 114 ம் ஆண்டில் மரணம் அடைந்தார்கள்! அதாரப் பூர்வமான ஆறு நபிமொழித் தொகுப்புகளிலும் பிற நூல்களிலும் இவர்கள் அறிவித்த நபிமொழிகள் பதிவாகியுள்ளன!

கேள்விகள்

1) சுவன பாக்கியம் பெற்றவர்கள் இருவகையினர் என்று சொல்லப்பட்டது.

அதன் விளக்கம் என்ன?

2) ஸாபித் பின் கைஸ், ஸஅத் பின் முஆத், அப்துல்லாஹ் பின் ஸலாம்,

பிலால் பின் ரபாஹ் (ரலி . . . அன்ஹு ம்) ஆகிய ஸஹாபாக்களுக்கு நபியவர்கள் சுவனம்கொண்டு நற்செய்தி அளித்த நிகழ்ச்சிகளைக் கூறவும்.

3) ஜோசியம் சொல்வதை அதாவது எதிர் காலத்தில் இன்ன இன்ன காரியங்கள் நடைபெறும் என்று சொல்வதை நம்புவது ஷீர்க் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் எழுதவும்.

4) ஆயத்துல் குர்ஸி ஓதுவதன் சிறப்பு என்ன? விளக்கம் என்ன?

ஹதீஸ் எண்:36 இதனினும் மேலான பொறுமை உண்டா?

ஹதீஸ் 36

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்வூத்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "இறைத் தூதர்(ஸல்)அவர்கள், நபிமார்களில் ஒருநபியின் நிலையை (அவர்களின் மீது அல்லாஹ்வின் நல்வாழ்த்துக்களும் சாந்தியும் பொழியட்டுமாக) எடுத்து ரைத்தது, இப்பொழுதும் என் கண்முன் உள்ளது போன்று இருக்கிறது: அந்நபியை அவருடைய சமூகத்தார் அடித்தார்கள். இரத்தம் வடியும் அளவு அவரைக் காயப்படுத்தினார்கள். அவர் தமது முகத்தில் ரத்தத்தைத் துடைத்துக் கொண்டே பிராத்தனை செய்தார்: யா அல்லாஹ்! என் சமூகத்தாருக்கு நீ மன்னிப்பு வழங்குவாயாக! நிச்சயமாக இவர்கள் அறியாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள்" நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்

தெளிவுரை

முற்காலத்து நபிமார்களில் ஒருவரின் வாழ்வில் நடந்த நிகழ்ச்சி ஒன்றை இங்கு இறுதி நபி முஹம்மத்(ஸல்) அவர்கள் எடுத்துரைக்கிறார்கள்.

நபிமார்கள் என்றால் யார்? அல்லாஹ்வின் திருத்தூதர்கள். இறைவனின் தூதுச் செய்தியை இவ்வுலக மக்களிடம் சேர்ப்பிக்கும் பணி அவர்கள்மீது சுமத்தப்பட்டிருந்தது! அந்தப் பணிக்கு அவர்கள்தாம் மிகவும் பொருத்தமானவர்கள் என்பதால் அல்லாஹ் அவர்களைத் தூதர்களாகத் தேர்வு செய்தான்! அல்லாஹ் குர்ஆனில் சுட்டிக்காட்டுகிறான்:

"தனது தூதுத்துவப் பொறுப்பை யார் மீது சுமத்த வேண்டும் என்பதை அல்லாஹ் நன்கு அறிந்தவனாக இருக்கிறான்" (6: 124)

ஆம்! அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று இறைமார்க்கத்தைத் தொய்வின்றிப் பிரச் சாரம் செய்திட, அதன் பக்கம் உலக மாந்தர்களை அழைத்துக் கொண்டு வந்திட, நன்மை புரியும்படி ஏவித் தீமைகளைத் தடுத்திட, அவ்வழியில் எதிர்படும் இன்னல்களைப் பொறுமையுடன் சகித்திட அந்நபி மார்களே தகுதியும் ஆற்றலும்

மக்கோராய்த் திகழ்ந்தார்கள்! கற்களாலும் சொற்களாலும் தாக்கப்பட்டபோதும் கொண்ட கொள்கையிலிருந்து எள்ளளவும் அவர்கள் பின்வாங்கிடவில்லை., கடமையை கண்ணும் கருத்துமாய் நிறை வேற்றி னார்கள்! அவ்வழியில் எதிர்ப்பட்ட துன்பங்களையெல்லாம் பொறுமை யுடன் சகித்துக் கொண்டார்கள்! ஆனாலும் எதிரிகளின் எதிர்ப்பு எந்த அளவுக்கு கடுமையாக இருந்ததெனில், அந்நபிமார்களைக் கொலை செய்யவும் அக்கொடியவர்கள் துணிந்தார்கள்! குர்ஆன் ஓரிடத்தில் இதனை இவ்வாறு வர்ணிக்கிறது:

"(நபியே) உமக்கு முன்னரும் மக்கள், இறைத்தூதர்கள் பலரை பொய்யர் என்று தூற்றியுள்ளனர். ஆனால் அவ்வாறு பொய்யர்களென்று தாங்கள் தூற்றப்பட்டதையும் தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட துன்பங்களையும் - நமது உதவி அவர்களிடம் வரும் வரை பொறுமையுடன் அவர்கள் சகித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்! அல்லாஹ்வின் வாக்குகளை மாற்றுவதற்கான வல்லமை உடையவர் யாரும் இல்லை! மேலும் முந்தைய நபிமார்(களுக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்)களின் செய்திகள் உமக்குக் கிடைத்தே உள்ளன. இருப் பினும் (உம்மை) இம்மக்கள் புறக்கணிப்பதை சகித்துக் கொள்வது உமக்குக் கடினமாக இருந்தால் - பூமியில் சுரங்கப் பாதையைத் தேடியோ வானில் ஏணி வைத்து ஏறியோ ஏதேனும் சான்றினைக் கொண்டுவர உம்மால் முடிந்தால் முயற்சி செய்து பாரும்! உண்மையாதெனில் அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் இவர்கள் எல்லோரையும் நிச்சயமாக நேர்வழியில் ஒன்று திரட்டியிருப்பான்! எனவே அறியாதோரில் நீரும் ஒருவராகிவிடாதீர்" (6:34-35)

கருத்து இதுதான்: சத்தியத்திற்கும் அசத்தியத்திற்கும் போராட்டம் நடைபெற்று, வாக்குவாதம் நிகழ்ந்து அதன் முலம் சத்தியம் தெளிவாக வேண்டும் எனும் தூதுவப் பணியின் நோக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே நபியே! உமக்கு இந்தச் சோதனைகள் ஏற்பட்டுள்ளன! உம்மை இம்மக்கள் பகைப்பதும் நீர் சொல்வதை எதிரிகள் நிராகரிப்பதும் பகைவர்களால் நீர் தூற்றப்படுவதும் துன்புறுத்தப்படுவதும் இதனால்தான்! எனவே நீர் இவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்று அல்லாஹ் தன்னுடைய தூதருக்கு ஆறுதல் மொழி பகர்கிறான்!

இந்த ரீதியில்தான் முந்தைய காலத்தில் அனுப்பப்பட்ட ஒருநபியுடன் அக்காலத்து மக்கள் நடந்துகொண்ட முறையையும் அதற்குப் பதிலாக அந்தநபி மேற்கொண்ட பொறுமையையும் நமக்கு எடுத்துச் சொல்கிறார்கள், பொறுமைக் கடலான பூமான் நபி(ஸல்) அவர்கள்!

அந்தோ! அந்த மக்கள் நேருக்குநேர் தாக்குதல் தொடுத்து விட்டார்கள்,

அவர்களுக்கு இறைமார்க்கம் போதிக்க வந்த அந்த நபியுடன்! அதோ!
அந்நபியின் முகத்தில் ரத்தம் வடிகிறது! ஆனால் பதிலுக்கு என்ன செய்கிறார்,
அவர்?

இன்று உலகில் நடை பெறுவதென்ன?. ஏதேனும் ஒரு சூழ்நிலையில்
ஒருமனிதன் தாக்கப்பட்டால் உடனே அவன் கோபத்தால் கொதித்தெழுவதைப்
பார்க்கிறோம்! தன்னைத் தாக்கியவனைப் பழிவாங்கிடத் துடிப்பதைக்
காண்கிறோம்!

ஆனால் அந்த நபி அல்லாஹ்வின் தூதராக வந்தவர்! மக்களுக்கு நீதிநெறி
களைப் போதிக்கும் போதகர்! இறைமார்க்கம் காண்பிக்க வந்த மாபெரும்
வழிகாட்டி! இத்தகைய இறைப்பணி செய்வதற்காக - மக்கள் சேவை
ஆற்றுவதற்காக அவர்களிடம் கூலியோ பணம் காசுகளோ அவர் கேட்டாரா?
இல்லை! ஆனாலும் அந்த மக்கள் அவரை எதிர்க்கிறார்கள்., நேருக்குநேர்
தாக்குதல் தொடுக்கிறார்கள்.,அவரது முகத்தில் உதிரம் வழிகிறது! அதற்கு
அந்நபி என்ன செய்கிறார்?

தமது முகத்தில் வழியும் ரத்தத்தை துடைத்துக் கொண்டே "யா அல்லாஹ்!
என் சமூகத்தாருக்கு நீ மன்னிப்பு வழங்குவாயாக!" என்றுதான் பிரார்த்தனை
செய்கிறார்! அந்த மக்களின் மன்னிப்புக்காகத்தான் அல்லாஹ் விடம்
மன்றாடுகிறார்! இத்தகைய பொறுமைக்கு வேறொர் உவமை இவ் வுலகில்
உண்டா?

இந்நிகழ்ச்சியை நபி(ஸல்) அவர்கள் நமக்கு எடுத்துச் சொல்வது
வேடிக்கைக்காக அல்ல., கதைகள் சொல்லி நேரத்தை வீணாகக் கடத்து
வதற்காக அல்ல! இவற்றிலிருந்து நாம் தக்க படிப்பினை பெற வேண்டும்.,
அதன்படியே நமது வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டு இறைவழியில் பாடுபட
வேண்டும்., அவ்வழியில் எதிர்படும் இன்னல்களையும் ஏச்சுப் பேச்சுக்களையும்
நாம் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ப தற்காகவே
எடுத்துரைக்கிறார்கள்! அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுவது போன்று:

"அவர்களுடைய இந்தச் சரிதைகளில் அறிவுடைய மக்களுக்கு அரிய படிப்பினை
உள்ளது" (12 : 11)

ஒரு யுத்தத்தில் நபி(ஸல்) அவர்களது வீரல் ஒன்று காயப்படுத்தப்பட்டு
இரத்தம் வழிந்தது. அப்பொழுது நபியவர்கள் என்ன கூறினார்களோ
அதேபோன்று நாமும் - இறைவழியில் எதிர்படும் துன்பங்களைச் சகித்துக்
கொண்டு - அவ்வாறு கூறிட வேண்டும். நபியவர்கள் கூறினார்கள்: (அந்த

விரலை நோக்கி):

நீ இரத்தம் வழியும் ஓர் விரல்தான்!

நீ அல்லாஹ்வின் வழியில் சந்தித்தது இதுதான்!,,

இந்நபிமொழியின் மூலம் நாம் பெறவேண்டிய நற்சீந்தனை ஒன்றுள்ளது. அழைப்புப் பணியில் நாம் ஈடுபடும்பொழுது தீய மனிதர்களின் ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் நாம் உள்ளாக நேரிடும். அசத்தியவாத அரசும் அதிகார வர்க்கமும் கூட நம்மைத் தொல்லைக்குள்ளாக்கலாம்., தொலைத்துக்கட்டவும் துணியலாம்! எல்லாவற்றையும் நாம் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்., சகித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல இதுபோன்ற துன்பங்க ளையும் கஷ்டங்களையும் நாம் எவ்வாறு கருதவேண்டுமெனில், இவை நம்முடைய பாவங்களை மாய்க்கக் கூடியவை.. நமக்கு உயர் அந்தஸ்து களை அல்லாஹ்விடம் பெற்றுத்தரக்கூடியவை என்றே கருத வேண்டும்.

மட்டுமல்ல இஸ்லாமிய அழைப்புப் பணியை நிறைவேற்றுவதில் நம்மிடம் பலகுறைபாடுகள் உள்ளன என்பதே உண்மை! நமது வாய்மையில் குறை பாடு! நாம் மேற்கொள்ளும் நோக்கிலும் போக்கிலும் குறைபாடு! இதனாலேயே இத்தகைய தொல்லைகள் நம்மைச் சூழ்கின்றன! எனவே முதலில் அல்லாஹ் விடம் நாம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு நமது சீந்தனையையும் செயலையும் சீராக்கிக்கொள்ள வேண்டும். அழைப்புப் பணியில் நமது அணுகு முறையைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும்!

மாறாக கஷ்டங்களைக் கண்டவுடன் நாம் கலக்கம் அடைந்து பொறுமை இழந்துவிடக்கூடாது! நமக்கு எதற்கு இந்த வம்பு என்று சொல்லி நழுவிச் செல்லக்கூடாது., பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கக் கூடாது! நல்லவர்கள் களத்திலிருந்து ஒதுங்கிவிட்டால் தீயவர்களின் கைதான் ஓங்கும். தீமைகள்தான் பெருகும்! நன்மைகள் அருகிவிடும்! அந்நிலை ஏற்படலாகாது! உலக வாழ்க்கை என்பது சீலநாட்கள்தாம்! அழியும் அற்ப ஆயுசு கொண்டதுதான்! எனவே களத்தை விட்டும் நல்லோர்கள் விலகிச் சென்றுவிடக்கூடாது. சீர்திருத்தப் பணியில் இருந்து நின்று விடக்கூடாது.

நபிகளார்(ஸல்)அவர்கள் முந்தைய நபிமார்களில் ஒருநபியின் நிலையை அன்றொரு நாள் எடுத்துரைத்தது இன்றும் என் கண் முன்னால் உள்ளது போன்றுள்ளது என்று இப்னு மஸ்ஹூத்(ரலி) அவர்கள், சொல்லியிருப்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும், நபியவர்களைப் பற்றி தோழர்கள் அறிவிக்கும் செய்தி ஆதாரப்பூர்வமானது என்று வலுப்படுத்தும் பாணி யுமாகும் இது. மேலும் அந்தஅளவுக்கு அந்நிகழ்ச்சி அவர்களது மனத்தில் ஆழமான பாதிப்பை

ஏறப்படுத்தியுள்ளது என்பதையும் காட்டுகிறது!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - இப்னு மஸ்வூத்(ரலீ) அவர்கள்

நபியவர்களின் தோழரும் பணியாளருமான அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஹூத்(ரலீ) அவர்கள் ஆரம்ப காலத்திலேயே இஸ்லாத்தை ஏற்றவர்கள். பற்று யுத்தத்தில் கலந்துகொண்ட முக்கிய தோழர்களில் குறிப்பிடத் தக்க வர்கள். நபி(ஸல்) அவர்களிடம் நேரடியாக எழுபது அத்தியாயங்களைக் கற்று மனப்பாடம் செய்திருந்தார்கள். ஒருதடவை நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: "எவர், குர்ஆனைப் புத்தம் புதிதாக- இறக்கியருளப்பட்டது போன்று ஓத விரும்புகிறாரோ அவர் இப்னு உம்மீ அப்து (இப்னு மஸ்வூத்) அவர்கள் ஓதும் முறைப்படி ஓதட்டும்" இத்தகைய பல எண்ணற்ற சிறப்புகளுக்குச் சொந்தக்காரரான இப்னு மஸ்வூத்(ரலீ) அவர்கள் தங்களின் 60 வது வயதில் ஹிஜ்ரி 32 ம் ஆண்டில் மதீனாவில் மரணம் அடைந்தார்கள்.

கேள்விகள்

- 1) நபிமார்கள் என்போர் யார்? அவர்களின் பணிகள் என்ன?
- 2) ஒருநபியின் வாழ்வில் நடைபெற்றதாக நபி(ஸல்) அவர்கள் விவரித்த நிகழ்ச்சி என்ன?
- 3) இதன் முலம் நாம் பெறும் படிப்பினை என்ன?
- 4) அறிவிப்பாளர் பற்றி நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

ஹதீஸ் எண்:37, 38 ஏன் இந்தத் துன்பங்கள்?

ஹதீஸ் 37

அபூ ஸயீத் - அல்குத்ரி(ரலீ) மற்றும் அபூ ஹு ரைரா(ரலீ) ஆகிய இருவரும் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்)அவர்கள் அருளினார்கள்: "களைப்பு, நோய், கவலை, துயரம், துன்பம், துக்கம் ஆகிய ஒன்றின் முலம் அல்லது உடலில் முள் குத்துவது வரையில் எதன் முலம் ஒரு முஸ்லிமுக்குத் துன்பம் ஏற்பட்டாலும் அல்லாஹ் அதனை அவனுடைய தவறுகளுக்குப் பரிகாரமாக்காமல் இருப்பதில்லை" :- புகாரி, முஸ்லிம் (அல் வஸப்: நோய்)

ஹதீஸ் 38

இப்னு மஸ்ஊத்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நான் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அப்பொழுது அவர்கள் காய்ச்சலுக்கு உள்ளாகி இருந்தார்கள்.

நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தங்களுக்கு இவ்வளவு கடுமையான காய்ச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறதே?" அதற்கு நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: ஆம்! உங்களில் இருவருக்கு ஏற்படும் காய்ச்சல் எனக்கு ஏற்பட்டுள்ளது!"

நான் கேட்டேன்: "அதற்கு பகரமாக உங்களுக்கு இருமடங்கு கூலி உண்டு அல்லவா?" - நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: "ஆம்! அது அப்படித்தான்! எந்த ஒரு முஸ்லிமானாலும் சரி, அவருக்கு ஒரு தொல்லை வந்தால் - ஒரு முள்ளோ அதை விடவும் பருமனான ஒன்றோ அவரது உடலைக் குத்தினால் கூட அதனை அவருடைய தீமைகளுக்குப் பரிகார மாக்காமல் அல்லாஹ் விடுவதில்லை. மேலும் மரம் தன்னுடைய இலைகளை உதிர்ப்பதுபோன்று அந்த முஸ்லிமின் பாவங்கள் அனைத்தும் அவரை விட்டும் களையப்படுகின்றன!" நூல்: புகாரி

முலத்தில் அல்வஅக் எனும் வார்த்தை ஆளப்பட்டுள்ளது. அதன் பொருள்: காய்ச்சலின் தாக்கம் அல்லது காய்ச்சல்.

தெளிவுரை

உலகில் ஒருமனிதனுக்கு ஏற்படுகிற துன்பங்கள் அவனுடைய பாவங் களுக்குப் பரிகாரமாகின்றன. மேற்சொன்ன இரண்டு நபிமொழிகளிலும் இது எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

மனிதனுக்கு அல்லாஹ் வழங்கும் அருட்கொடை என்றுதான் இதனைச் சொல்ல வேண்டும். துன்பங்களைக் கொடுத்து மனிதனைச் சோதிப்பதும் சோதிக்காதிருப்பதும் இறைவனின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவையே! அப்படி இருக்க அந்தத் துன்பங்களின் முலம் பாவங்களைப் போக்குகிறான்., பரிகா ரம் அளிக்கிறான் என்றால் அது அவனது அருட்கொடை அன்றி வேறென்ன!

இவ்வுலகில் மனிதன் என்றைக்கும் சந்தோசமாகவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்க முடியாது. இன்பம் ஒருநாள் என்றால்., துன்பம் ஒருநாள்! லாபம் ஒருநாள் என்றால்., நஷ்டம் ஒருநாள்! இவ்வாறு இன்பமும் துன்பமும் மாறிமாறி வருவதுதான் உலக வாழ்க்கை! எத்தனை விதமான துன்பங்கள், கஷ்டங்கள்! உடல் மற்றும் உள்ளம் ரீதியான துன்பங்கள் ஒருபக்கம் என்றால் குடும்பம் மற்றும் சமுதாய ரீதியான துன்பங்கள் மறுபக்கம்! இவ்வாறு சமுன்றுவரும் துன்பங்களை எண்ணிக் கணக்கிடவே முடியாது! இறைவிசுவாசிகளானாலும்

நிராகரிப்பாளர்களானாலும் -அனைவரும் துன்பங் களுக்கு ஆட்பட்டே ஆக வேண்டும்!

ஆனால் ஓர் இறைவிசுவாசியைப் பொறுத்தவரையில் அவனுடைய அனைத்து விவகாரங்களும் நன்மைகளாகவே அமைந்து விடுகின்றன. வாழ்க்கையில் எது வந்தாலும் அதனை அவன் எதிர் கொள்வது ஈமான் எனும் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில்தான்! துன்பம் வந்தால் அதனைக் கொடுத்தது இறைவன்தான்., அதன் முலம் நம்மைச் சோதிக்கிறான் என பொறுமையுடன் அதைத் தாங்கிக் கொள்கிறான். அதன் பேரில் அவனுக்குக் கூலி கிடைக்கிறது. அது நன்மையாகிவிடுகிறது.

நீங்கள் உண்மையான இறைவிசுவாசி எனில் வாழ்க்கையில் நீங்கள் எதிர் கொள்ளும் எது ஒன்றாலும் அதனை ஈமானுடன் எதிர்கொள்ளுங்கள். எந்த ஒருகவலையாயினும்- காலில் முள் குத்தியதால் ஏற்படும் நோவாயினும் சரியே, அதன்முலம் வீணாக அல்லாஹ் நம்மைத் துன்பப்படுத்துகிறானே என்று விதியை நொந்து கவலைப்படாதீர்கள். இறைவனின் எந்த ஒரு செயல்பாடு என்றாலும் அது குறித்து உங்கள் மனம் திருப்த்தி அடைந்து பொறுமை காத்தால் அதனை அல்லாஹ் உங்கள் பாவங்களுக்குப் பரிகார மாக்குகிறான். உங்கள் அந்தஸ்தை உயர்த்துகிறான். இது அவனது பெரும் அருட்கொடையே! இத்துடன் இன்னொன்றையும் கவனியுங்கள். பொறுமை கொள்வதுடன் அதற்கான கூலியை எதிர்பார்த்திருந்தால் அதற்கும் நன்மை கிடைக்கிறது.

ஆனால் துன்பத்திற்குள்ளாகும் மனிதன் சிலபொழுது இதனை மறந்து விடுகிறான். அதாவது, பொறுமைக்கான கூலியை எதிர்பார்க்க மறந்து விடுகிறான். அந்த மறதிக்குக் காரணம் வந்துற்ற துன்பத்தால் அவனது மனம் துவண்டு விடுவதே! ஆகையால் பொறுமை கொள்வதுடன் கூலியை எதிர்பார்க்க மறந்ததால் அவனுக்குக் கிடைப்பது. பாவப்பரிகாரம் எனும் பயன் மட்டும்தான்! எப்படியானாலும் துன்பம் வந்தால் ஏதேனும் வகையில் அது லாபமாகத்தானே அமைகிறது! எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே!

கேள்விகள்

- 1) வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துன்பங்கள் பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் ஆகுவதை ஆதாரத்துடன் விளக்கவும்.
- 2) துன்பங்களுக்குள்ளாவது ஓர் இறைவிசுவாசியைப் பொறுத்தவரையில் ஓர் அருட்கொடை என்பதன் கருத்து என்ன? அறிவிப்பாளர்கள் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

ஹதீஸ் எண்:39,40 தற்கொலை செய்தால் மட்டும் தொல்லை தீர்ந்துவிடுமா, என்ன?

ஹதீஸ் 39

அபூ ஹு ரைரா (ரலீ) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: 'எவருக்கு அல்லாஹ் நன்மையை நாடுகிறானோ அவரைத் துன்பத்திற்குள்ளாக்குவான்' நூல்: புகாரி

(இமாம் நவவீ அவர்கள் சொல்கிறார்கள்) : بصبی என்பதிலுள்ள البصبی க்கு حقت் கொடுத்தும் سرك் கொடுத்தும் இருவிதமாகவும் உச்சரித்திருக்கிறார்கள்.

ஹதீஸ் 40

அனஸ் (ரலீ) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: 'உங்களில் யாரும் தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தின் காரணத் தால் மரணத்தை விரும்ப வேண்டாம். அவ்வாறு விரும்பிடத்தான் வேண்டு மெனில் அவர் இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்யட்டும்: யா அல்லாஹ்! உயிர் வாழ்வது எனக்கு நலமுடையதாக இருக்கும் காலமெல்லாம் என்னை உயிர் வாழச் செய். மரணம் எனக்குப் பயனளிப்பதாக இருந்தால் என்னை மரணம் அடையச் செய்!' நூல் : புகாரி

தெளிவுரை

வாழ்க்கையில் துன்பங்கள் ஏற்பட்டால் அவற்றைப் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொள்வது கடமை என்பதை இந்நபிமொழிகள் விளக்குகின்றன.

முதல் ஹதீஸில் بصبی எனும் அரபிச் சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது. இதனைச் செய்வனையாகவும் செய்ப்பாட்டுவினையாகவும் பயன்படுத்தலாம். இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்களும் இதனைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். செய் வினை எனில் அதற்கு இவ்வாறு பொருள் அமையும்: அல்லாஹ் அவரைத் துன்பத்திற்குள்ளாக்குவான். -அதாவது, அந்தமனிதனின் விதியில் துன்பத்தை ஏற்படுத்தி, அவன் பொறுமை கொள்கிறானா? அல்லது பொறுமை இழந்து பதறிப்பரிதவிக்கிறானா? என்று அல்லாஹ் அவனைச் சோதிப்பான்.

செய்ப்பாட்டுவினை எனில், இவ்வாறு பொருள் அமையும்: அதனால் அவன் துன்பத்திற்குள்ளாக்கப்படுவான். - இதில் இரண்டு நிலைகளும் வரும். அல்லாஹ் அவனுக்குத் துன்பங்களைக் கொடுப்பான்., மற்றவர் களாலும் அவனுக்குத் துன்பங்கள் நேரும். இவ்வாறு இது பொதுவான அர்த்தத்தைத் தருகிறது.

ஆயினும் வேறு சில அறிவிப்புகளின் மூலம் இதன் கருத்து இவ்வாறு நிர்ணயமாகிவிடுகிறது: அல்லாஹ் எந்த மனிதனுக்கு நலன் நாடுகிறானோ அந்தமனிதனின் பொறுமையை சோதிப்பான். அதற்காக அவனுக்குத் துன்பங்களைக் கொடுப்பான். அப்பொழுது அவன் பொறுமைகாத்திட வேண்டும்.

அதற்கான கூலியை அல்லாஹ்வீடம் எதிர்பார்க்க வேண்டும்.

பொறுமையை மேற்கொள்ளவில்லையெனில் எந்த நன்மையும் இல்லை. மனித

வாழ்வில் எத்தனையோ துன்பங்கள் வருகின்றன. அவற்றைப் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டால்தான் அல்லாஹ் அந்த மனிதனுக்கு நலன் நாடியுள்ளான் என்று பொருள்!

இறைவன் மீது விசுவாசம் கொள்ளாத - அவனை நிராகரிக்கும் மனிதர்களுக்குப் பல்வேறு துன்பங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன., அதன் பிறகும் நிராகரிப்புக் கொள்கையில்்தான் அவர்கள் பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து விலகுவதில்லை. அதிலேயே மரணம் அடைகிறார்கள். அவர்களுக்கு அல்லாஹ் எந்த நன்மையும் நாடவில்லை என்பதில் ஐயமில்லை! ஆனால் ஒரு முஸ்லிம் உடைய வாழ்க்கையில் துன்பந்துயரங்கள் வரும்பொழுது இறைவிசுவாசத்தின் அடிப்படையில் அவற்றை அவன் பொறுத்துக்கொள்கிறான்., பொறுமை காக்கிறான். அதனால் துன்பங்கள் யாவும் அந்த இறைவிசுவாசீக்கு நன்மையாகின்றன! அதாவது அவனுடைய பாவங்களுக்கும் தவறுகளுக்கும் அவை பரிகாரமாகின்றன. (இதன் விவரம் முன்பு சென்றுள்ளது.)

மட்டுமல்ல இத்துன்பங்கள் உலக ரீதியானவைதான். அவை நீடிக்கக் கூடியவை அல்ல. நாட்கள் செல்லச் செல்ல துன்பத்தின் கடுமை குறைந்து இறுதியில் அது இல்லாமலாகி அதன் பிறகு இன்பம் வருவதைக் காண லாம்! ஆனால் மறுவுலகத்தின் துன்பம் - தண்டனை என்பது நீடித்தது., நிரந்தரமானது! (அல்லாஹ் அனைவரையும் அதிலிருந்து பாதுகாப்பானாக) இந்நிலையில் உலக ரீதியான துன்பங்களை உங்களின் பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக்கி மறுவுலகத்தின் அத்தகைய நீடித்த தண்டனையை அல்லாஹ் அகற்றுக்கிறான் என்றால் அது உங்களுக்குக் கிடைத்த பெரும் நன்மையே அன்றி வேறென்ன?

இரண்டாவது நபிமொழியின் கருத்து இதுதான்: தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தினால் மரணத்தை எவரும் விரும்பக்கூடாது. அப்படி விரும்பு வதை விட்டும் நபி(ஸல்) அவர்கள் தடுத்துள்ளார்கள். துன்பத்திற் குள்ளாகும் மனிதன் அதைச் சகித்துக்கொள்ள இயலாமல் அதனைப்பெரும் கஷ்டமாகக் கருதி - மரணம் வர வேண்டுமே., மரணம் வர வேண்டுமே என்றோ இறைவா! என்னை மரணம் அடையச் செய்துவிடு என்றோ பிரார்த்தனை செய்யக் கூடாது! மனிதரில் சிலர் வாய்திறந்து இவ்வாறு சொல்லி அழுவார்கள். அல்லது அவர்களது மனம் அவ்வாறு விரும்பும்! இரண்டுமே கூடாது! ஏனெனில் அவனுக்கு வந்த அந்தத் துன்பம் சிலபொழுது நன்மையாக அமையலாம்! ஆனால் துன்பத்தின்பொழுது யா அல்லாஹ்! எனக்குப் பொறுமை கொடுத்து உதவிசெய் என்று பிரார்த்தனை செய்யலாம். அப்பொழுது பொறுமையை மேற்கொள்ள அல்லாஹ் உதவி செய்வான். அது நன்மை யாக அமையும். மாறாக மரணமே! வா, வா என்று அழைத்தால் அந்த மரணம் தீமை விளைவிக்கக் கூடியதாக ஆகிவிடலாம்! ஏனெனில் மரணத்ததைத் தேடிச் செல்லும் ஒவ்வொரு மனிதனும் -மரணம் அடையும் ஒவ்வொரு ஆத்மா வும் நிம்மதி அடைந்து விடுவதில்லை! மரணத்திற்குப் பிறகு மனிதன் மண்ணறையைச் சந்திக்க வேண்டியதிருக்கிறது. அங்கு- உலகில் அவன் செய்த தீமைகளுக்குக்குரிய தண்டனையைச் சுவைக்க நேரிடலாம்! ஒரு மனிதன் மரணத்தை விரும்புவதில் - யா அல்லாஹ்! எனது வாழ்க்கையை சீக்கிரம் முடித்துவிடு என்று அவசரப்படும் நிலை உள்ளது. அப்படி மரணத்திற்கு அவசரப்படுவதால் நிறைய நன்மைகள் அவனுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடுகின்றன! உலகில் இன்னும் சில காலம் அவன் உயிர் வாழ்ந்தால்

சிலபொழுது பாவங்கள் குறித்து மனம் வருந்தி- பட்சாதாபப்பட்டு மன்னிப்புக் கோரி அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளலாம்! அல்லாஹ் அவனுக்கு மன்னிப்பு வழங்கலாம்! உலகில் இன்னும் அதிக நல்லமல்கள் செய்யும் பாக்கியம் கிடைக்கும்.

ஆக, உங்களுக்கு ஒரு துன்பம் வந்துவிட்டால் உடனே மரணமே! வா! என்று அழைக்காதீர்கள்! அது கூடாது!

இந்த இடத்தில் நாம் சீந்திக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவெனில், மரணத்தை அழைப்பதையோ அதற்கு ஆசைப்படுவதையோ நபியவர்கள் தடை செய்திருக்கும்பொழுது தற்கொலை செய்து கொள்கிறானே, தூர்ப் பாக்கியவான் அதனை என்னவென்று சொல்வது!!

மதியினர்கள் சிலர் தற்கொலை செய்துகொண்டு விலைமதிப்பற்ற தமது உயிரை மாய்த்துக்கொள்வதைக் காண்கிறோம். இன்று மேலைக் கலாச்சாரத் தின் பிடியில் சிக்கியுள்ள பல நாடுகளில் - பல பகுதிகளில் தற்கொலைகள் பரவலாக நிகழ்கின்றன! ஏதேனும் நோயோ குடும்பத்தில் தீர்க்கமுடியாத சிக்கலோ வந்துவிட்டால் - எடுத்த முயற்சி தோல்வி அடைந்துவிட்டால் - விரும்பியவளைத் திருமணம் செய்யப் பெற்றோர் தடைசெய்தால்- அதனால்

அவமானத்திற்குள்ளானல் உடனே குறுக்குவழியில் நிம்மதி அடைந்து விடலாமென மரணத்தை வர வழைத்துக்கொள்கிறார்கள்! தூக்கில் தொங்குவோர் பலர். கத்தி போன்றவற்றால் தம்மைத்தாமே குத்திக்கொண்டு மரணப் படுகுழியில் வீழ்வோர் சிலர்! இன்னும் எத்தனையோ பேர் உயரமான இடங்களில் இருந்து கீழே விழுந்தும் விஷம் அருந்தியும் மடிகிறார்கள்! துன்பம் தாளாமல் மரணத்தை விரும்பி வர வழைத்துக்கொள்ளும் இவர்களுக்கு நிம்மதி கிடைக்கிறதா என்றால் அதுதான் இல்லை., இந்தத் துன்பத்தை விடவும் வேறொரு கொடுமையான வேதனையை நோக்கித்தான் அவர்களின் பயணம் அமைகிறது!

ஆம்! தற்கொலை செய்துகொண்டவர்களுக்கு நரகத்தில் கடும் வேதனை காத்திருக்கிறது. இது குறித்த எச்சரிக்கை வேறுசில நபிமொழி அறிவிப்பு களில் காணலாம். அதாவது, எதனைப் பயன்படுத்தித் தற்கொலை செய்து கொண்டார்களோ அதனைக் கொண்டே நரக நெருப்பில் அவர்களுக்கு வேதனை கொடுக்கப்படும். அது நிரந்தரமாகவும் இருக்கும்.

கத்தி அல்லது வாளைக் கொண்டு அவன் தற்கொலை செய்திருந்தால் அதே ஆயுதத்தைக் கொண்டு நரகத்தில் அவன் குத்தப்படுவான்! நஞ்சை அருந்தி தற்கொலை செய்திருந்தால் அதனை அருந்திய வண்ணம் நரகத் தில் தொடர் வேதனையை அவன் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பான்! மலையிலிருந்து கீழே விழுந்து தற்கொலை செய்திருந்தால் நரகத்தில் ஒரு மலை அவனுக்கென நாட்டப்படும்., அதிலிருந்து அவன் கீழே விழுந்து துன்பப்பட்டுக்கொண்டே இருப்பான்!

ஒரு துன்பம் அல்லது ஒருகஷ்டம் வந்ததெனில் அதிலிருந்து விடுபடும் நோக்கில் மரணத்தை அழைக்கக்கூடாது என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் தடுத்துள்ளார்கள் எனும்பொழுது ஒருமனிதன் மரணத்தை விரைவாக அழைத்துக்கொள்வதற்கென்று தற்கொலை செய்துகொள்வதும் அதனால் சகித்துக்கொள்ளமுடியாத நரக வேதனைக்கு ஆளாவதென்பது கொடுமையினும் பெரிய கொடுமையன்றோ!

இங்கு இன்னொன்றும் நமது கவனத்திற்குரியது. நபி(ஸல்)அவர்கள்

ஒருவிஷயத்தைத் தடைசெய்தார்களெனில் அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு ஏதேனும் இருந்தால் அதனை விளக்கிக்கொடுப்பது அவர்களது வழக்கம்! அதில் குர்ஆனின் வழிகாட்டலைப் பின்பற்றுவதும் உள்ளது. ஆம்! அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

'இறைவிசுவாசம் கொண்டவர்களே! (எங்கள் பக்கம் கவனம் செலுத்துங்கள் என்று உணர்த்துவதற்காக) ராஇனா என்று சொல்லாதீர்கள். உன்னுள்ளா என்று சொல்லுங்கள்' (2:104)

ஏனெனில் ராஇனா என்பது எங்கள் இடையே என்பது போன்ற சில தவறான அர்த்தங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய வார்த்தையாகும். இத்தகைய தவறான அர்த்தத்தில் யூதர்கள் நபியவர்களை அழைத்துப் பரிசாசம் செய்பவர்களாய் இருந்தனர்! இதனை முன்னிட்டே இந்த வசனம் இறக்கியருளப் பட்டது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

மரணத்தை விரும்பக் கூடாது என்று தடுத்த நபி(ஸல்) அவர்கள் அதற்கான மாற்று ஏற்பாட்டை விளக்கித்தருகிறார்கள். அதுதான் இந்நபி மொழியில் கூறப்பட்டுள்ள பிரார்த்தனை!

ஒரு பாதையை மாற்று ஏற்பாட்டை நபி(ஸல்)அவர்கள் உங்களுக்குத் திறந்து வைக்கிறார்கள். அது ஆபத்தில்லாத பாதை! துன்பம் தாளாமல் மரணத்தை விரும்புவதென்பது பொறுமையின்மையினால்தானே! அல்லாஹ் நிர்ணயித்த விதியை அவன் பொருந்திக் கொள்ளாமல் பதறிப் பரிதவிப்பதைத்தான் அது காட்டுகிறது! ஆனால் நபி(ஸல்) அவர்கள் காண்பித்துத் தந்த பிரார்த்தனையில் அது இல்லை. அதில் - மனிதன் தன்னுடைய அனைத்து விவகாரங்களையும் அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்து நன்மை எதுவோ அதைச் செய்யும்படி கேட்கிறான்! எனெனில் எதிர்காலம் பற்றி மனிதனுக்கு எதுவும் தெரியாது. எல்லாம் அறிந்தவன் இறைவன் ஒருவனே! குர்ஆன் பல இடங்களில் இதனைக் குறிப்பிடுகிறது:

'(நபியே! இவர்களிடம்) கூறும்: அல்லாஹ்வைத் தவிர வானங்கள் மற்றும் பூமியில் உள்ள எவரும் மறைவான உண்மைகளை அறியமாட்டார்' (27:65)

'மேலும் எந்த மனிதனும் அவன் நாளை என்ன சம்பாதிக்கப் போகிறான் என்பதை அறிவதில்லை. தான் எந்தப் பூமியில் மரணம் அடைவோம் என்பதும் எந்த மனிதனுக்கும் தெரியாது' (31:34) எனவே வாழ்வானாலும் மரணமானாலும் - எல்லாவற்றையும் பேரறிவாளனாகிய அந்த இறைவனிடம் ஒப்படைத்து விடுவதே மிகவும் சாலச சிறந்தது!

இந்தஅடிப்படையில் உங்கள் நண்பர் ஒருவரின் நீண்ட ஆயுளுக்காக நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்ய விரும்பினால் - அல்லாஹ், உமது ஆயுளை அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து வாழும் நிலையுடன் நீட்டிப்பானாக! எனும் வார்த்தையைச் சேர்த்துக் கொள்வது அவசியம். அப்பொழுதுதான் அவர் நீண்ட நாட்கள் வாழ்வதில் நன்மைகள் இருக்க முடியும்.

ஒருவர் கேள்வி கேட்கலாம்: ஈசா நபியின் தாயார் மர்யம் (அலை) அவர்கள் மரணத்தை விரும்பி பிரார்த்தனை செய்ததாக குர்ஆனில் வந்துள்ளதே., அது ஏன்? குர்ஆனின் அந்த வசனம் இதுதான்:

'அப்பொழுது அவர் (மர்யம்), அந்தோ! நான் இதற்கு முன்னரே மரணமடைந்து முற்றிலும் மறக்கடிக்கப்பட்டுப் போயிருக்கக்கூடாதா! என்று கூறலானார்' (19 :23)

இதற்கான பதில்: முதலில் ஓர் அடிப்படையை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

முந்தைய சமுதாயத்தினருக்கு வழங்கப்பட்ட ஷரீஅத்தை எப்பொழுது ஆதாரமாக எடுத்துக்கொள்ளலாமெனில் நம்முடைய ஷரீஅத் அதனை அங்கீகரித்தால்தான்! ஏனெனில் முந்தைய நபிமார்களுடைய ஷரீஅத் சட்டங்களை நம்முடைய ஷரீஅத் மாற்றிவிட்டது!

இரண்டாவதாக, மர்யம் (அலை) அவர்கள் மரணத்தை விரும்பவில்லை. அவர்களுக்கு வந்துற்ற சோதனைக்கு முன்னரே மரணம் அடைந்திருக்கக் கூடாதா என்றுதான் அப்படி ஆதங்கத்துடன் கூறினார்கள். இனி அவர்கள் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்தாலும் சரியே! எனவே மரணத்தை அவர்கள் அவசரப்பட்டு அழைக்கவில்லை!

ஆக, எந்தஒரு முஸ்லிமும் தீன் - இறைமார்க்கம் தொடர்பாக எவ்விதக் குழப்பத்திற்கும் உள்ளாகாமல் - இறைவனின் உவப்பைப் பெறும் வகை யில் மரணம் அடைந்திட வேண்டும் என்பதே கருத்து! இதோ நபி யூசுப் (அலை) அவர்களது பிரார்த்தனையைக் கவனியுங்கள்:

'(இறைவா!) நீதான் இம்மையிலும் மறுமையிலும் என் பாதுகாவலன். என்னை இஸ்லத்தின் மீது மரணிக்கச் செய்வாயாக! மேலும் என்னை ஒழுக்கசீலர்களுடன் சேர்த்துவைப்பாயாக' (12 : 101)

இது, துன்பத்திலிருந்து விடுபடுவதற்காக மரணத்தைக் கேட்டுச் செய்த பிரார்த்தனை அல்ல. மாறாக இஸ்லாத்தின்மீது மரணிக்கச் செய்யும்படியாகக் கேட்கிறார்கள்! இறுதி முடிவு நல்ல விதமாக அமையும் படியாகக் கேட்கிறார்கள்! நீங்களும் இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்யலாம். யா அல்லாஹ்! என்னை இஸ்லாத்தின் மீதும் ஈமான் மீதும் ஏகத்துவத்தின் மீதும் இக்லாஸ் - வாய்மையின் மீதும் மரணிக்கச் செய்வாயாக! என்றோ, யா அல்லாஹ்! நீ என்னைப் பொருந்திய நிலையில் என்னை மரணிக்கச் செய்வாயாக! என்றோ பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்! அது ஆகுமானதே!

ஆக! ஒருமனிதன், கஷ்டத்திற்கும் துன்பத்திற்கும் உள்ளாகி அதனால் பொறுமை இழந்து மரணத்தை விரும்புவது வேறு., அல்லாஹ் நம்மைப் பொருந்தி ஏற்றுக்கொள்கிற ஒருகுறிப்பிட்ட தன்மையுடன் மரணத்தை விரும்புவது வேறு! இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் உள்ளதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். முந்தியதை நபி(ஸல்) அவர்கள் தடை செய்துள்ளார்கள். இரண்டாவது ஆகுமானதே!

கேள்விகள்

- 1) இந்நபிமொழியில் செய்வினையாகவும் செயப்பாட்டு வினையாகவும் பயன்படுத்தலாம் என்றுள்ள வார்த்தை எது? இருவகை உபயோகத்தின் படி அதன் கருத்தை விளக்கவும்.
- 2) துன்பங்களின் மூலம் இறைவிசுவாசி எவ்வாறு நன்மை அடைகிறான் என்பதை விளக்கவும்.
- 3) தற்கொலை செய்பவர்களுக்கு மறுமையில் கொடுக்கப்படும் தண்டனையை விவரிக்கவும்.
- 4) மரணத்தை விரும்பக்கூடாது எனத் தடுத்த நபியவர்கள் ஒரு பிரார்த்தனையைக் கற்றுத் தந்தார்கள்., அதனை எழுதி அதிலுள்ள தத்துவத்தையும் விளக்கவும்.
- 5) மர்யம் (அலை) அவர்கள் ஏன் மரணத்தை விரும்பி துஆ செய்தார்கள்? எனும் கேள்விக்கு என்ன பதில்?
- 6) யூசுப் நபி செய்த பிரார்த்தனை என்ன? அதைத் தொடர்ந்து ஒரு

முஸ்லிம்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட பிரார்த்தனை என்ன?

ஹதீஸ் எண்:41 அதோ! வெற்றி., வெகு தூரத்தில்..

ஹதீஸ் 41

கப்பாப் பின் அல்-அரத்து (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: "(இஸ்லாத்தின் எதிரிகள் எங்களுக்கிழைத்த கொடுமை குறித்து) இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் நாங்கள் முறையிட்டோம். அப்பொழுது அவர்கள், கஅபாவின் நிழலில், தங்களது சால்வையைத் தலையணையாக வைத்துக்கொண்டு (ஓய்வாக) சாய்ந்திருந்தார்கள். நாங்கள் சொன்னோம்: "எங்களுக்காக (அல்லாஹ்விடம்) தாங்கள் உதவி கோரமாட்டீர்களா? எங்களுக்காக அல்லாஹ் விடம் பிரார்த்தனை செய்யமாட்டீர்களா?" அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களுக்கு முன்னிருந்த சமுதாயத்தினரின் நிலைமை எவ்வாறு இருந்ததெனில், அவர்களில் ஒருவர் (இறைவன் மீது விசுவாசம் கொண்ட தற்காக) பிடிக்கப்படுவார். அவருக்காகப் பூமியில் குழி தோண்டப்பட்டு அதில் அவர் நிறுத்தப்படுவார். பிறகு ரம்பம் தருவிக்கப்பட்டு அதை அவரது தலையில் வைத்து அறுத்து இரண்டு துண்டுகளாகப் பிளக்கப் படுவார். மேலும் (பழுக்கக் காய்ச்சிய) இரும்புச் சீபுகளைக் கொண்டு ஒருவரது மேனி கோதப்பட்டு அவரது சதையின் உட்பகுதி பிய்க்கப்பட்டு எலும்புவரை அது சென்றடையும்! அப்படியெல்லாம் செய்வது அவரை அவரது இறைமாராக்கத்தில் இருந்து பிறழச் செய்திடாது. அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அல்லாஹ் இந்த மார்க்கத்தை நிச்சயம் வெற்றிபெறச் செய்வான். எந்த அளவுக்கெனில், ஒருபயணி (யமன் தேசத்து) ஸன்ஆவில் இருந்து ஹளரமெளத் என்ற ஊர் வரை நடைபயணமாகச் செல்வார். (வழியில்) அல்லாஹ்வைத் தவிர அல்லது அவரது ஆட்டின் விஷயத்தில் ஓநாயைத் தவிர வேறுயாருக்கும் அவர் அஞ்சவேண்டியதிருக்காது! ஆயி னும் நீங்கள்தாம் (பொறுமை காக்காமல்) அவசரப்படுகிறீர்கள்!" நூல்: புகாரி

மற்றோர் அறிவிப்பில்: அப்பொழுது அவர்கள் சால்வையைத் தலைக்கு வைத்து

(ஓய்வாகச்) சாய்ந்திருந்தார்கள். இறைவனுக்கு இணைவைத்து வணங்குவோரிடம் இருந்து கடும் துன்பங்களை நாங்கள் சந்தித்துவந்தோம் என உள்ளது.

தெளிவுரை

இஸ்லாமியப் பிரச்சாரத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் முஸ்லிம்கள் மீது நிராகரிப்பாளர்கள் இழைத்த அநீதிகளும் கொடுமைகளும் அளவிட முடியாதவை! அவை தாங்கிக்கொள்ள முடியாத அளவு கடுமையாகவும் கொடுமையாகவும் இருந்தன! அதுபற்றி நபி(ஸல்) அவர்களிடம் தோழர்கள் பலதடவைகள் முறையிட்டு, அதற்கு நபியவர்கள் ஆறுதல் அளித்த நிகழ்ச்சிகள் பல! அவற்றுள் ஒன்றுதான் இது.

கப்பாப்(ரலீ) அவர்கள் முறையிட்டபொழுது, முந்தைய காலத்தில் இறைவிசுவாசிகள் சந்தித்த - இதனினும் கொடுமையான சில துன்பங்களை எடுத்துக் கூறித் தம் தோழர்களின் உள்ளங்களைத் தேற்றுகிறார்கள் நபி(ஸல்) அவர்கள்!

அந்தோ! எத்துணை பயங்கரம்! கேட்டாலே குலைநடுங்கவைக்கக்கூடிய கொடுமைகள்! யூமியில் குழிகள் தோண்டி அவற்றில் அந்த இறைவிசுவாசிகளை நிறுத்தி ரம்பத்தால் இருதுண்டுகளாக அறுத்து வதை செய்திருக்கிறார்கள். இதேபோல் இரும்புச் சீப்புகளைப் பழுக்கக் காய்ச்சி அவற்றை அவர்களின் மேனியில் பாய்ச்சி சதைவேறு எலும்பு வேறாய்ப் பிய்த்துப் பிராண்டியிருக்கிறார்கள்! அந்த மக்களின் உள்ளங்களிலிருந்து ஈமான் எனும் விசுவாசத்தைப் பறித்திட வேண்டும் எனும் வெறியுடன் இவ்வாறெல்லாம் கொடுமை செய்தார்கள்! ஆயினும் அவர்கள் எதிர்பார்த்தது நிறைவேறியதா என்றால் அதுதான் இல்லை! அந்தமக்கள் தம்முடைய கொள்கையில் எஃகு போன்ற உறுதியுடன் நிலைத்திருந்தார்களே தவிர., எள்ளவும் பின்வாங்க வில்லை!

இவ்வாறு தம் தோழர்களுக்குப் பொறுமையூட்டிய நபி(ஸல்) அவர்கள்,

"அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அல்லாஹ் இந்த மார்க்கத்தை நிச்சயம் வெற்றியடையச் செய்வான்." என்று கூறி எதிர் காலத்தில் இந்த இஸ்லாமிய மார்க்கத்திற்கு அல்லாஹ் மகத்தான வெற்றியை நல்குவான் என்று முன் னறிவிப்பும் செய்கிறார்கள்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையிட்டு எத்துணை உறுதியுடன் சொல்கிறார்கள்,, பாருங்கள்! அதுவும் எந்தச் சூழ்நிலையில்? முஸ்லிம்கள் மிகவும் பலவீனப்பட்டிருந்த - நிராகரிப்பாளர்களின் ஆதிக்கமே கொடிகட்டிப்

பறந்துகொண்டிருந்த சூழ்நிலையில்!

ஆனால் என்னே ஆச்சரியம், பாருங்கள்! எதிரிகள் கடுமையாகத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்த - அதனை எதிர்க்கவோ தடுத்துநிறுத்தவோ எந்த சக்தியும் இல்லாதிருந்த - ஆதரவற்ற சூழ்நிலையில் நபியவர்கள் முன்னறிவிப்பு செய்ததுபோலவே படிப்படியாக சூழ்நிலைகள் மாற்றமடைந்து எல்லாம் சாதகமாக நடந்தேறின! ஆம்! நபியவர்களும் முஸ்லிம்களும் முன்னெடுத்துச் சென்ற இஸ்லாமியப் பிரச்சாரப் பணிக்கு மாபெரும் வெற்றியை அல்லாஹ் அளித்தான்!

"ஒருபயணி (யமன் தேசத்து) ஸன்ஆவில் இருந்து ஹளரமெளத் என்ற ஊர் வரை நடைபயணமாகச் செல்வார். (வழியில்) அல்லாஹ்வைத் தவிர அல்லது அவரது ஆட்டின் விஷயத்தில் ஓநாயைத் தவிர வேறு யாருக்கும் அவர் அஞ்சவேண்டியதிருக்காது!"

என்று நபியவர்கள் கூறினார்களே அதுபோன்று - இஸ்லாம் வெற்றி பெற்று அதன் வழிகாட்டல்கள் அனைத்தும் மக்களின் வாழ்வில் மலர்ந்த பொழுது மக்கள் அச்சமற்ற, அமைதியான சூழ்நிலையைக் கண்டார்கள். அவர்களது வாழ்வில் அது ஒருவசந்த காலமாய் மலர்ந்தது! நபிமொழி களில் சொல்லப்பட்டது போன்று ஒரு பொற்காலமாகத் திகழ்ந்தது!

இன்றும் கூட, உலகை வழிநடத்திச் செல்லும் அதிகாரம் இஸ்லாத்தின் கையில் கிடைக்கும் காலங்களில் - கிடைக்கும் பகுதிகளில் சட்டம் ஒழுங்கைச் சீராகப் பராமரிப்பதும் மக்களின் வாழ்வில் நீதியையும் அமைதி யையும் நிம்மதியையும் நிலைநாட்டுவதுமே இஸ்லாமிய ஆட்சியாளர்களின் - இந்த இஸ்லாமியச் சமுதாயத்தின் தனிப்பெரும் சிறப்பாகவும் அடையாள மாகவும் திகழ்வதைக் காணலாம்!

ஆக! நபி(ஸல்) அவர்கள் செய்த இதுபோன்ற முன்னறிவிப்புகள் யாவும் அவர்கள் உண்மையான இறைத்தூதர்தாம்., ரஸூல்தாம் என்பதற்கு அல்லாஹ் வழங்கிய தெளிவான சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன.

இந்நபிமொழி - எதிரிகளால் இழைக்கப்படும் இதுபோன்ற துன்பங்களைப் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொள்வது கடமை என்பதற்கு ஆதாரமாகும். பொறுத்தார் பூமி ஆள்வார் என்பது மெய்யான முகுமொழி ஆகும்!

அல்லாஹ், இவ்வுலகில் பல்வேறு வகையில் விசுவாசிகளைச் சோதிக் கிறான். அவற்றுள் ஒன்றுதான் நிராகரிப்பாளர்கள் மூலம் ஏற்படும் சோதனை யும்! அவர்கள் இறைவிசுவாசிகளுடன் கடுமையான பகைமைப் போக்கை மேற்கொண்டு அவர்களைக் கொலைசெய்யவும் துணிவார்கள். முற்காலத்து

நிராகரிப்பாளர்கள் அன்றைய நபிமார்களையே கொலை செய்யவில்லையா?
வரலாற்றுப் பக்கங்களைப் புரட்டிப் பாருங்கள்! இதோ! யூத சமுதாயம்,
தங்களிடம் வருகை தந்த எத்தனையோ நபிமார்களை மிகவும் முர்க்கத்
தனமாக கொலை செய்துள்ளதே! நபிமார்கள் என்போரின் உயர் அந்தஸ்தை
நாமெல்லாம் அறிவோம். அவர்கள் இறைவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட
மேன்மக்கள் - மனிதருள் மாணிக்கங்கள்., இறை விசுவாசிகள் அனைவரி னும்
ஏன், இறைவழிப் போராளிகள் - அழைப்பாளர்கள் அனைவரை விடவும்
சிறந்தவர்கள். அவர்களுக்கே இத்தகைய எதிர்ப்பும் சோதனைகளும்
ஏற்பட்டதுண்டென்றால் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்!

எனவே முஸ்லிம்களுக்கு என்றைக்கும் பொறுமையே மிகமிக அவசியம்.
துன்பங்களைக் கண்டு துவளவோ பதற்றமடையவோ கூப்பாடு போடவோ
கூடாது. மாறாக எஃகுபோன்ற உறுதியுடன் இமயம்போல் நிமிர்ந்து நிற்க
வேண்டும். இறுதி வெற்றி இறை பக்தர்களுக்கே என்பதில் எள்ளவும்
ஐயமில்லை. நிச்சமாக அல்லாஹ்வின் உதவி பொறுமையாளர்களுத்தான்!
துன்பங்களைச் சகித்துக்கொண்டு தொடர்ந்து பொறுமையைக் கடைப்
பிடித்தால் - ஒற்றுமையுடனும் கட்டுக்கோப்புடனும் தூரநோக்குடனான
திட்டங்கள் தீட்டியும் செயல்பட்டால் இலட்சியத்தை எளிதில் அடையலாம்.
ஆனால் தலைமையில்லாத அல்லது தலைமைக்குக் கீழ்ப்படியாத-
தன்னிச்சையான செயல்பாடுகள் எவ்விதப் பயனும் அளிக்காது., இதேபோல்
உணர்வுகளைத் தூண்டிவிட்டுக் காரியமாற்றும் சுய நலப் போக்கும்
வீழ்ச்சிக்குத்தான் வழிவகுக்கும்.

சத்தியத்திற்கு எதிராகச் செயல்படுவோர் எத்துணை உறுதியான கட்டுக்
கோப்புடன் திட்டங்கள் தீட்டிச் செயல்படுகிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள்!
ஆனால் அதற்கு எதிரணியில் என்ன நடக்கிறது? எதனையும் மேலோட் டமாகச்
சிந்தித்துச் செயல்படுபவர்கள்தாம் இங்கு அதிகம். எடுத்த தற்கெல்லாம்
உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் காரியத்தைக் கெடுத்துவிடுகிறார்கள். எப்பொழுதும்
எல்லா விவகாரங்களிலும் எதிர் மறையான 'வெறுப்பான அணுகு
முறையைத்தான் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்! எதிர்மறை அணுகு முறையால்
எதையாவது இவர்கள் சாதிக்கிறார்களா என்றால் எதுவும் இல்லை! மட்டுமல்ல,
சிலபொழுது இப்படிப்பட்டவர்கள் செய்யும் சிறுதவறு கூட அவர்களுடைய
எல்லாமுயற்சிகளையும் பாழாக்கி விடுகிறது! (அவர்கள் ஏதாவது உருப்படியான
உழைப்புகள் - முயற்சிகள் செய்திருந்தால்!)

ஆனால் இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சியையும் வெற்றியையும் இலட்சியமாகக் கொண்ட
இறைவிசுவாசிகள் உறுதியான பொறுமையை மேற்கொள்வார்கள். நிதானமாகச்

சிந்தித்து தூரநோக்குடனான திட்டங்கள் தீட்டிச் செயல்படு வார்கள். இவ்வாறு செயல்படுவதன் மூலம் எதிரிகளின் சதித் திட்டங்களை வீழ்த்துவதுடன் அவர்களின் எதிர்பார்ப்புகள் நிறைவேறாமல் நீர்த்துப் போகவும் செய்திடலாம்!

நல்லோர்களுக்கு - நன்னெறியின் பக்கம் மக்களை அழைப்பவர்களுக்கு கேடுவரவேண்டும்., எப்படியாவது அவர்களை வீழ்த்தவேண்டும் என்பதுதான் எதிரிகளின் எதிர்பார்ப்பு! அதற்கான சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிப்பதற்காகவே சூழ்ச்சி வலைகள் பின்னுகிறார்கள்! ஆத்திர மூட்டும் வகையிலான காரியங்களை செய்கிறார்கள்., உணர்ச்சிகளைக் காயப்படுத்தும் சொற்களைகளை சுழற்றிச் சுழற்றி வீசுகிறார்கள். இறைவிசுவாசிகள் கோபப்பட வேண்டும்., அவர்களிடையே உணர்ச்சிக் கொந்தழிப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்று ஆவ லுடன் எதிர்பார்க்கிறார்கள்!

தூரநோக்குடன் சிந்தித்தால் எதிரிகளின் இத்தகைய விஷமத்தனமான சூழ்ச்சியினை எவரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ள முடியும்! ஆனால் அவசர புத்தியுடன் அணுகினால்- பேரும் புகழும் சிலஅரசியல் ஆதாயமும் கிடைத்தால்போதும் என்கிற சுயநலக் கண்ணோட்டத்துடன் செயல்பட்டால் இதயம் குருடாகி விடும்! சிந்தனை செயலிலுந்து விடும்., அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எதுவும் புலப்படாது.,

மட்டுமல்ல எடுத்ததற்கெல்லாம் ஆத்திரப்பட்டு அவசர கோலத்தில் செயல்பட்டால் எதையும் சாதிக்க முடியாது. அதன் எதிர்விளையையும் கவனிக்க வேண்டும். அவசர கோலத்தில் ஏதாவது செய்துவிட்டால் அதைச் சாக்காகக்கொண்டு நம்மீது அடக்குமுறைகளைக் கட்டவீழ்த்து விட்டும் திடீர் தாக்குதல் தொடுத்தும் நம்மை வென்றடக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் எதிரிகள்! நம் சமுதாய மக்களின் சொத்துகளுக்குப் பெருத்த நாசத்தை ஏற்படுத்தும் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள்! இதற்கு இடமளிக்காத வகையில் செயல்படுவதே புத்திசாலித்தனம்!

இங்கு நபி(ஸல்) அவர்கள், முற்காலத்தில் வாழ்ந்த இறைவிசுவாசிகள் வாழ்வில் ஏற்பட்ட சோதனைகளைச் சுட்டிக்காட்டி ஆறுதலூட்டிப் பொறுமை காக்குமாறு போதிக்கிறார்கள் என்றால் அதன் பொருள், தீமை களைக் கண்டு மெளனமாக இருக்க வேண்டும்., எதுவும் செய்யாமல் - பேசாமல் எல்லாக் கொடுமைகளையும் தாங்கிக்கொண்டுதான் இருக்க வேண்டும் என்பதல்ல. மாறாக, தீயோரின் நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பதற்குத் தொடர்ந்து தீவிரமாகச் செயல்பட வேண்டும்தான். ஆனால் மேலே சொன்னது போன்று - அதற்குரிய முறையில் அது அமைந்திட வேண்டும். நிதா னமும் பொறுமையும் நீடித்த முயற்சியும் உழைப்பும் மிகமிகத் தேவை! வெற்றிக்கான பாதை தூரமானது.

லட்சியப் பயணம் கரடுமுரடானது. அதிலும் சோதனைப்படலம் இப்பொழுதுதான் தொடக்கம் என்றிருந்தால் மிகுந்த பொறுமை அவசியத்திலும் அவசியம் என்பதை மறந்திடலாகாது!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - கப்பாப் பின் அல் - அரத்து(ரலீ) அவர்கள்

கப்பாப் பின் அல்-அரத்து(ரலீ) அவர்கள் முதன்முதலில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட முன்னணியினரில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஆம்! ஆறாவது நபராக அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தில் அவர்கள் இணைந்தார்கள்! அன்று முதல் எதிரிகளின் சீண்டல்களின் படலம் அவர்களையும் விட்டுவைக்க வில்லை! பற்று உள்ளிட்ட எல்லா யுத்தங்களிலும் கலந்து கொள்ளும் பாக்கியத்தைப் பெற்றார்கள்! பின்னாட்களில் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டு கூஃபா நகரில் குடியேறிய கப்பாப்(ரலீ) அவர்கள் அங்கேயே ஹிஜ்ரி 37 ம் ஆண்டு மரணம் அடைந்தார்கள்! அன்னாரின் மூலம் 32 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன!

கேள்விகள்

- 1) முற்காலத்து இறைவிசுவாசிகளுக்கு ஏற்பட்டதாக இந்நபிமொழியில் சொல்லப்பட்ட சோதனைகள் சிலவற்றை விவரிக்கவும்.
- 2) இறைவிசுவாசிகளுக்கு - அன்றும் இன்றும் சோதனைகள் ஏற்படுவது ஏன்? அதில் இறைவன் நாடியுள்ள தத்துவம் என்ன?
- 3) நபி(ஸல்) அவர்கள் செய்த முன்னறிவிப்பு என்ன? அது எவ்விதம் நிறைவேறியது?
- 4) மேலோட்டமாகச் சிந்திப்பவர்கள் அவசர கோலத்தில் செயல்படுவதால் ஏற்படும் கெடுதிகளை விவரிக்கவும்.
- 5) அறிவிப்பாளர் வரலாறு குறித்து சிறு விளக்கம் எழுதவும்.

www.ahicaz200

ஹதீஸ் எண்:42 பொறுமைக்கு ஓர் அழகிய முன்மாதிரி

ஹதீஸ் 42

இப்பனு மஸ்ஹத்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'ஹு னைன் யுத்தம் நடைபெற்றபொழுது ஃகனீமத்(அதாவது, போரில் கைப்பற்றப்பட்ட) பொருட்களின் பங்கீட்டில் நபி(ஸல்) அவர்கள் சீல மனிதர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தார்கள். அக்ரஉ பின் ஹாபிஸ் என்பாருக்கு நூறு ஒட்டகங்கள் கொடுத்தார்கள். உயைனா பின் ஹிஸ்ன் என்பாருக்கும் அதுபோல் கொடுத்தார்கள். மேலும் அரபு மக்களில் சிறப்பு அந்தஸ்து பெற்றிருந்த வேறு சிலருக்கும் வழங்கினார்கள். அந்நாளின் பங்கீட்டில் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தார்கள். (இது குறித்து) ஒருவர் சொன்னார்: அல்லாஹ் வின் மீது ஆணையாக! இது நீதி கடைப்பிடிக்கப்படாத பங்கீடாகும். இறை உவப்பு இதில் நாடப்படவில்லை.

நான் சொன்னேன்: 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இறைத்தூதர்(ஸல்) அவர்களிடம் இதனை நிச்சயம் நான் தெரிவிப்பேன்' அவ்விதமே நான் நபி(ஸல்)அவர்களிடம் வந்தேன். அந்த மனிதர் சொன்னதைத் தெரிவித்தேன். அப்பொழுது நபியவர்களின் முகம்-சீகப்புச் சாயம் போல் மாறிவிட்டது! பிறகு நபியவர்கள் சொன்னார்கள்: அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் நீதி செலுத்தவில்லையானால் பிறகு யார்தான் நீதி செலுத்துவார்? பிறகு சொன்னார்கள்: முஸாவுக்கு அல்லாஹ் அருள் புரிவானாக. அவருக்கு இதனை விடவும் அதிகமாகத் துன்பம் இழைக்கப்பட்டது., ஆயினும் அவர் பொறுமை காத்தார்!

(எனக்குள்) நான் சொல்லிக்கொண்டேன்: நிச்சயமாக! இனி எந்த விவகாரத்தையும் நபியவர்களிடம் கொண்டுசெல்லமாட்டேன், நூல்: புகாரி, முஸ்லிம் - அஸ் ஸிர்ஃப்: சீகப்புச் சாயம்

தெளிவுரை

ஹு னைன் யுத்தம் என்பது தாயிப் வாசிகளுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட போராகும். இது மக்கா வெற்றிக்குப் பிறகு நடந்தது. இதில் வெற்றி பெற்றது நபியவர்களும் முஸ்லிம்களுமே! இந்தப் போரில் எதிரிகளிடம் இருந்து நிறைய பொருள்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. ஒட்டகங்கள், ஆடுகள், தங்கம் - வெள்ளி நாணயங்கள் எனப் பலவகைப் பொருள்கள் முஸ்லிம் களுக்குக் கிடைத்தன. பிறகு முஸ்லிம்களை அழைத்துக்கொண்டு நபி(ஸல்) அவர்கள் மதீனா திரும்பும் வழியில் ஜு அரானா என்ற இடத்தில் தங்கினார்கள். இது தாயிபில் இருந்து மக்கா வழியில் ஹரம் (புனிதப்) பகுதியின் எல்லை யிலுள்ள ஓர் இடம். நபி(ஸல்) அவர்கள் அங்கு தங்கியிருந்த பொழுது - போரில் கைப்பற்றப்பட்ட பொருட்களைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தார்கள்.

மக்கா வெற்றிக்குப் பிறகு இஸ்லாத்தைத் தழுவிய பல்வேறு அரபு குலங்களின் தலைவர்களுக்கு அதிகஅளவு வழங்கினார்கள். இதற்குக் காரணம் இருந்தது. அவர்கள் இஸ்லாத்திற்குப் புதியவர்கள்,, அவர்களின் இதயங்களை இணக்கமாக்க வேண்டும்., ஈக்க வேண்டும் என்பதுதான் அது! ஆனால் இந்நோக்கத்தை அறியாத சிலர் இது குறித்து பலவாறு பேசினார்கள்., ஒருவர் சொன்னார்:

'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இது நீதி கடைப்பிடிக்கப்படாத பங்கீடாகும்.'

இறை உவப்பு இதில் நாடப்படவில்லை'

நபி(ஸல்) அவர்களே நேரடியாக ஈடுபட்டுப் பங்கிட்டுக்கொடுத்தது பற்றியே இவ்வாறு அவதூறு பேசினார். உலகாசையும் ஷைத்தானிய ஊசாட்டமும் எந்தஅளவுக்கு ஒருமனிதனை அழிவிலும் வழிகேட்டிலும் தள்ளிவிட வல்லது என்பதை இதிலிருந்து புரிந்து கொள்ளலாம்!

இது சாதாரணமான வார்த்தை அல்ல., ஈமானைப் பறித்துவிடும் வார்த்தை! இறைநிராகரிப்பில் ஆழ்த்தக்கூடிய வார்த்தை! அல்லாஹ்வும் ரஸூலும் நீதி செலுத்தவில்லை என்பதற்கு என்ன பொருள்? அவ்விருவரும் அநீதி இழைத்துவிட்டார்கள் என்பதுதானே பொருள். (அல்லாஹ் காப்பா னாக) இது குஃபர் - இறை நிராகரிப்பு அன்றி வேறென்ன? ஆனால் நபியவர்களோ அந்தப் பங்கீட்டில் இஸ்லாத்தின் நலனையே நாடினார்கள். இறை உவப்பே அவர்களின் இலட்சியம்!

நபி(ஸல்) அவர்கள் அவ்வாறு அதிகப்படியாக வழங்கியது புதிதாக இஸ்லாத்திற்கு வந்த மக்களின் தலைவர்களுக்குத்தான்! அதன் முலம் அவர்களின் இதயங்களைக் குளிரச் செய்ய வேண்டும்., இஸ்லாத்திற்கு வலிமை சேர வேண்டுமெனக் கருதியே அப்படிச் செய்தார்கள். சமூகத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் - மக்களின் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் இஸ்லாத்தில் கவர்ச்சியாகி விட்டால் - அவர்களின் விசுவாசம் வலுப்பெற்று விட்டால் அவர்களுக்குக் கீழுள்ள மக்கள் சந்தோசம் அடைவர்! நபி(ஸல்) அவர்கள் நமக்கு விரோதமானவர் அல்லர்., நமக்குச் சாதகமாகவே உள்ளார்கள் என்கிற செய்தி பரவுவதன் முலம் ஏனைய குலத்தார்களும் கோத்திரத்தார்களும் இஸ்லாத்தில் இணைவார்கள். அதன் முலம் இஸ்லாத் திற்கு வலிவும் பொலிவும் கூடும்! ஆனால் எந்த விஷயங்களையும் மன மாச்சரியமின்றி - சுய நலக் கண்ணோட்டமின்றி ஆராய்ந்திட வேண்டும். அறியாமை என்பது எப்பொழுதும் ஆபத்துதான்! மனிதர்களை அது அழிவில்தான் ஆழ்த்தும்! (அல்லாஹ் பாதுகாப்பானாக)

நபியவர்கள் மன வேதனை அடைந்தார்கள். அது அவர்களது முகத்தில் வெளிப்பட்டது. முகம் செக்கச்செவேறென்று சீவந்துவிடும் அளவு சினம் கொண்டார்கள்! அப்பொழுது சொன்னார்கள்:

'அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் நீதி செலுத்தவில்லையானால் பிறகு யார்தான் நீதி செலுத்துவார்?'

உண்மைதானே! இவ்வுலகில் நீதியை நிலைநிறுத்துவதற்காகவே இறைவன், அவர்களை நபியாக அனுப்பிவைத்தான், இறைவழிகாட்டலின் அடிப்படையிலேயே நபியவர்கள் செயல்பட்டார்கள். அந்த நபியவர்களின் செயலையே அவதூறு பேசினால் பிறகு இந்நானிலத்தில் வேறு யாரால்தான் நீதியை நிலைநாட்ட முடியும்? - மேலும் சொன்னார்கள்:

'முஸாவுக்கு அல்லாஹ் அருள் புரிவானாக. அவருக்கு இதனை விடவும் அதிகமாகத் துன்பம் இழைக்கப்பட்டது., ஆயினும் அவர் பொறுமை காத்தார்' இந்த வாசகத்திற்காகவே இந்நபிமொழியை இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்கள் இங்கு இடம்பெறச் செய்துள்ளார்கள். அதாவது நபிமார்களுக்குத் துன்பம் இழைக்கப்பட்டதுண்டு., அந்தச் சூழ்நிலைகளில் அவர்கள் பொறுமைதான் மேற்கொண்டார்கள்!

ஆம்! தூதுத்துவப் பணியேற்று மக்களைச் சீர்திருத்தம் செய்யுமாறு இறைவன் இட்ட கட்டளையைச் சீரமேற்கொண்டு இவ்வுலகில் நபிமார்கள் அழைப்புப்

பணியாற்றிப்பொழுது அறியாமையில் உழன்று கொண்டிருந்த மக்கள் சிலர், அவர்களைப் பைத்தியக்காரர்கள் என்றனர். வேறு சிலர், சூனியக் காரர்கள் - ஜோதிடர்கள், கவிபாடுகிறவர்கள் - கற்பனை உலகில் வாழ்பவர்கள் என்றெல்லாம் அவதூறுகளை அள்ளி வீசினர்! இவற்றை யெல்லாம் அந்நபிமார்கள் சீறிகும் பொருட்படுத்தவில்லை., பொறுமையின் சீகரமாக விளங்கித் தங்களது சீர்திருத்தப் பணியிலேயே கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்தார்கள். மக்களை ஓரீறை விசுவாசத்தில் நிலைக்கச் செய்து நேர்வழியில் செலுத்திட ஓயாது உழைத்தார்கள். நபிமார்களின் பொறுமைப் பண்பு குறித்து குர்ஆனில் ஓரிடத்தில் அல்லாஹ் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறான்:

'இந்நபிமார்கள் தாங்கள் பொய்ப்படுத்தப்பட்டதையும் தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட துன்பங்களையும் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டிருந்தனர்., நம்முடைய உதவி அவர்களிடம் வரும்வரையில்!' (6:34)

இதோ! நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் மீதே பழி சுமத்தப்படுகிறது! பண்பாடற்ற வார்த்தை கூறப்படுகிறது! அதுவும் எப்பொழுது? இஸ்லாமிய அழைப்புப் பணி தொடங்கிய ஆரம்பத்தில் அல்ல., ஹிஜ்ரத் நடைபெற்று எட்டு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர்! அவர்கள் ஓர் உண்மைத் தூதர்தான் - நபிதான் என்று தெளிவாக்கப்பட்டதன் பின்னர் - அதற்கான தெளிவான சான்றுகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டதன் பின்னர் - நபியவர்கள் மேற்கொண்ட அழைப்புப் பணிக்கு அல்லாஹ் மகத்தான வெற்றியை அளித்த பின்னர் - அவர்களுக்கு ஆட்சியதிகாரமும் வழங்கப்பட்ட பின்னர்தான் இவ்வாறு அவதூறு கூறப்பட்டுள்ளது! அவர்கள் மேற்கொண்ட பங்கீட்டில் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் உவப்பை நாட வில்லை என்று தூற்றப்பட்டுள்ளது!

ஸஹாபாக்களில் ஒருவர் நபி(ஸல்)அவர்களைக் குறித்து கூறியிருக்கிறார் எனில் இன்று இஸ்லாமிய அழைப்புப்பணியை வாய்மையுடன் மேற்கொள் ளும் அறிஞர் பெருமக்கள் மீது - ஆலிம்கள் மீது இதுபோன்ற அவதூறு களை சிலர் அச்சமின்றி அள்ளி வீசுவது குறித்து ஆச்சரியப்பட என்ன இருக்கிறது? மட்டுமல்ல இன்று இதில் ஷைத்தானின் தீய சூழ்ச்சியும் பின்னப் பட்டுள்ளது. மார்க்க அறிஞர்களைக் களங்கப்படுத்திவிட்டால் அவர்களின் அறிவுரைகளுக்கு மக்களிடத்தில் மதிப்பில்லாமல் போய்விடும். மக்கள் எளிதாக வழிகெட்டுப் போய்விடுவர் என்பதே அது! இதனால்தான் அறிஞர் பெருமக்களைப் பற்றி புறம் பேசுவது ஏனைய மனிதர்கள் தொடர்பாக புறம் பேசுவதை விடவும் கொடிய பாவமாக உள்ளது.

இந்நபிமொழியில் மேலும் பல விஷயங்கள் தெரிய வருகின்றன: தலைவருக்கு - இதுபோன்ற விவகாரங்களில் அதிகாரம் உள்ளது. இஸ்லாத்தின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு அவர், சிலபேருக்கு அதிகம் வழங்கலாம். ஆனால் சுய நலத்திற்காக அவ்வாறு செய்வது யாருக்கும் கூடாது. முந்தைய நபிமார்களின் வரலாற்றின் மூலம் நபி(ஸல்) அவர்கள் படிப்பினை பெற்றுள்ளார்கள்! அந்த ரீதியில் தான் முஸா நபி (அலை) அவர்களுக்குத் துன்பம் இழைக்கப்பட்டதையும் அப்பொழுது அவர்கள் பொறுமை காத்ததையும் நபி(ஸல்) அவர்கள் நினைவு கூர்ந்தார்கள்! அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறியுள்ளான்: 'அந்நபிமார்களின் சரிதைகளில் அறிவுடையோருக்கு அரிய படிப்பினை உள்ளது' (12 : 111)

மற்றோரிடத்தில்,

'அத்தகைய நபிமார்கள்தாம் அல்லாஹ்வினால் நேர்வழி காட்டப்பட்ட வர்கள்.,

அவர்களுடைய வழியினையே (நபியே!) நீரும் பின்பற்றிச் செல்வீராக!' (6 : 90)
இவ்வாறே நாமும் துன்பங்களின்போது நபிமார்களை - குறிப்பாக அண்ணல்
நபி(ஸல்) அவர்களைப் பின்பற்றிப் பொறுமை காத்து சத்தியத்தில் உறுதியாக
நிலைத்து நிற்க வேண்டும்., அதற்கான கூலியை அல்லாஹ்விடத்தில்
எதிர்பார்த்திட வேண்டும்!

கேள்விகள்

- 1) ஹுனைன் போர் பற்றி சுருக்கமாகக் குறிப்படவும்.
- 2) போரில் கைப்பற்றப்பட்ட ஃகனீமத் பொருட்களைப் பங்கிடும் பொழுது
சீலருக்கு அதிகம் வழங்கப்பட்டதன் நோக்கம் என்ன?
- 3) முஸா நபிக்கு இழைக்கப்பட்ட சீல துன்பங்களையும் அவற்றின்
பொழுது அவர்கள் பொறுமை மேற்கொண்டதையும் விவரிக்கவும்.
- 4) அறிவிலிகள் கூறிய அவதூறுகளை எல்லாம் பொறுமையுடன் சகித்துக்
கொண்டு இறை மார்க்கப்பணியிலேயே நபிமார்கள் ஈடுபட்டிருந்தது குறித்து
குர்ஆன் குறிப்பிட்டது என்ன?
- 5) அறிவிப்பாளர் பற்றி ஓர் அறிமுகம் செய்யவும்.

ஹதீஸ் எண்:43 சோதனையின் ரகசியம்

ஹதீஸ் 43

அனஸ்(ரல்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்:

"அல்லாஹ் தன்னுடைய ஓர் அடியாருக்கு நலன் நாடினால் அவனுக்கு
(அவனுடைய பாவங்களின்) தண்டனையை இவ்வுலகிலேயே விரைவாகக்
கொடுத்துவிடுகிறான். மேலும் அல்லாஹ் தன்னுடைய அடியா னுக்குத் தீங்கை
நாடினால் அவனது பாவத்திற்குரிய தண்டனையை (உலகில்) அவனை விட்டும்
தடுத்துக்கொள்கிறான்., அந்தப் பாவத்தைச் சமந்துகொண்டே மறுமை
நாளினை திடுமென அவன் சந்திப்பதற்காக வேண்டி!

மேலும் நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: கூலியை அதிகப்படுத்துவது
சோதனையின் அதிகரிப்புடன் உள்ளது. நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒரு கூட்டத்
தினரை நேசிக்கிறான் எனில் அவர்களைச் சோதனைக்கு உள்ளாக்குகிறான்.

எவர் அதில் மனதிருப்தி கொள்கிறாரோ அவருக்கு (இறைவனின்) திருப் பொருத்தம் உண்டு. எவர் அதிருப்தி அடைகிறாரோ அவருக்கு (இறைவனின்) அதிருப்தியே உண்டு. (நூல்: திர்மதி, இது ஹஸன் தரத்திலானது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது)

தெளிவுரை

அனைத்து விவகாரங்களும் அல்லாஹ்வின் கைவசத்தில் உள்ளன. அவனது நாட்டப்படியே எல்லாம் நடைபெறுகின்றன. இது குறித்து அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

"நிச்சயமாக உம் இறைவன் தான் நாடுவதைச் செய்பவனாக இருக்கிறான்" (11 : 107) - மற்றோரிடத்தில்,

"திண்ணமாக அல்லாஹ் தான் நாடுவதைச் செய்யக் கூடியவனாக இருக்கிறான்!" (22 : 18)

எந்த மனிதனானாலும் சரியே! ஏதேனும் தவறுகள், பாவங்கள் இல்லாமல் இருக்காது. கடமையில் குறைபாடு என்பதாவது அவனிடம் இருக்கத்தான் செய்யும்!

அல்லாஹ் ஓர் அடியானுக்கு நலன் நாடினால் அந்த அடியானின் தவறுகளுக்கு இவ்வுலகத்திலேயே சீக்கிரம் தண்டனை கொடுத்துவிடுகிறான். அவனது சொத்தில் நஷ்டம், அவனுடைய குடும்பத்தில் கஷ்டம் என்கிற வடிவத்தில்! இப்படி அவனுக்கே நேரும்., அல்லது அவனுடன் தொடர்புடையவர்களுக்கு நேரும்!

இவ்வாறாக அந்த அடியானுக்கு இவ்வுலகத்திலேயே தண்டனை கொடுப்பது அவனுடைய பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக அமைகிறது. பிறகு மறுமை நாளில் அல்லாஹ்வை அவன் சந்திக்கும்பொழுது தூய்மையான அதாவது பாவங்களில்லாத - பரிசுத்தமான நிலையில் சந்திக்கிறான்! - இதுதான் அல்லாஹ் அந்த அடியானை நேசிக்கிறான்., அவனது விஷயத்தில் நலன் நாடியுள்ளான் என்பதன் தாத்பரியமாகும்!

இது எந்தஅளவுக்கு அமைகிறதெனில், அந்த அடியானுக்கு மரணம் நெருங்கும்பொழுது அதன் வேதனைகூட கடுமையாக்கப்படலாம்! அதன் நோக்கம் என்ன? அவனிடத்தில் மன்னிக்கப்படாமல் எஞ்சியுள்ள ஓரிரு தீமைகளும் பாவங்களும் மன்னிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே நோக்கம்! இவ்வாறு எல்லாப் பாவங்களும் மன்னிக்கப்பட்டுத் தூய்மையின் பரிபூரண நிலையில் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும் அளவுக்கு அவன் விஷயத்தில் அல்லாஹ்

நலன் நாடுகிறான்!

ஆனால் இதற்குப் பொறுமை காக்க வேண்டும் என்பது பிரதான நிபந்தனை! மனிதன் பதறிப் பரிதவிக்காமல், இறைவன் நிர்ணயித்த விதியைக் குறித்து மனம் நொந்து புலம்பாமல், இறைவிசுவாசத்தில் பலவீனம் அடையாமல், இஸ்லாமிய நெறிமுறைகளைப் பேணிவாழ்வதில் பின்தங்கி விடாமல்- மனம் வெறுப்படையாமல் இருக்க வேண்டும்., அதனை விட்டும் பொறுமை அவனைப் பாதுகாக்க வேண்டும்! அப்பொழுதுதான் பொறுமைக் கான இத்தகைய முழுப் பலனை அவன் அடைந்திட முடியும்!

அடியான் செய்த பாவங்களுக்குரிய தண்டனை மறுமை நாளில் கொடுக்கப்படாமல் இவ்வுலகிலேயே ஒருசீல கஷ்டங்களின் மூலம் அவற்றிற் குப் பரிகாரம் காணப்பட்டதெனில் அது அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையே அன்றி வேறென்ன! ஏனெனில் மறுமையின் தண்டனையே மிகக் கொடியது., நீடித்ததும் கூட! அதற்கு எதிரில் இவ்வுலகின் தண்டனை என்பது எதுவுமில்லை., வெறும் தூசு போன்றதுதான்! விரைவில் விலகி விடுவதுதான்! ஆனால் அல்லாஹ் ஓர் அடியானுக்குத் தீங்கை நாடினால் அவனுக்கு அவகாசம் கொடுக்கிறான்., உலகின் அருள் வளங்களையும் அதிக அளவு அள்ளிக் கொடுக்கிறான். அவனுக்குத் துன்பங்களும் தருவதில்லை! இவ்வாறு அந்த அடியான் இன்ப வாழ்வை அனுபவிக்கிறான். ஆணவம் கொள்கிறான். அதிகஅளவு -அதாவது எல்லோராலும் இகழப்படும் அளவில் பூரித்துப் போகிறான்.

இந்நிலையில் திடுமென மரணம் வந்து அவனை வாரிக்கொண்டு செல் கிறது. பாவங்களும் தீமைகளும் நிறைந்திருக்கும் நிலையில் அல்லாஹ்வை சந்திக்கும் துர்பாக்கிய நிலை அவனுக்கு! அந்தப் பாவங்களுக்குரிய தண்டனை மறுமையில் நிறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது!

நீங்கள் ஒரு மனிதனைக் காண்கிறீர்கள். சத்தியத்தை நிராகரிக்கிறான். இறைகட்டளைகளை உதாசீனப்படுத்துவதுடன் அவற்றிற்கு எதிரான கிளர்ச்சியை மேற்கொண்டு இறைவனுடன் மோதல் போக்கை கடைப்பிடிக்கிறான்! இந்நிலையில் உலகத்தில் அவனுக்கு எந்தச் சேதனைகளும் வராமல் அல்லாஹ்வும் அவனைப் பாதுகாக்கிறான் எனில் நிச்சயமாக அல்லாஹ் அந்த மனிதனுக்கு தீங்கையே நாடியுள்ளான் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்! ஏனெனில் அவன் செய்யும் அட்டூழியங்களுக்குரிய தண்டனையை அல்லாஹ் பிற்படுத்தி வைத்துள்ளான்., அனைத்தையும் மரணத்தின் பிறகு - மறுவுலகத்தில் அந்தமனிதன் அனுபவிப்பான் என்பதே உண்மை!

"கூலியை அதிகப்படுத்துவது சோதனையின் அதிகரிப்புடன் உள்ளது"

அதாவது, சோதனை கடுமையாகும்பொழுது கூலியும் அதற்கேற்ப மதிப்பு மிக்கதாக அதிகரித்துக்கொண்டே செல்லும்! லேசான சோதனை எனில் கூலியும் அதற்கேற்பவே-சீறிய அளவிலேயே இருக்கும். ஏனெனில் அல்லாஹ் மனிதர்கள் மீது அருள் புரிபவனாகவே இருக்கிறான். கடுமையான துன்பங் களைக் கொடுத்து அடியார்களை அவன் சோதனைக்கு உள்ளாக்கினால் அதற்கேற்ப அதிகக் கூலிகளைக் கொடுப்பதென்பது அவனது அருட் கொடையே!

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒரு கூட்டத்தினரை நேசிக்கிறான் எனில் அவர்களைச் சோதனைக்குள்ளாக்குகிறான் . . . . "

இது இறைவிசுவாசிகளுக்கு ஓர் நற்செய்தியாகும். அல்லாஹ் விசுவாசி யைச் சோதனைக்குள்ளாக்கினால், ஐயோ! அல்லாஹ் என்னைச் சோதித்து விட்டானே என்று மனம் நொந்து போக வேண்டாம்! மாறாக அல்லாஹ் அந்த அடியானை நேசிப்பதற்காகவே அவ்வாறு செய்யலாம்! அதனால்தான் சில துன்பங்களைக் கொடுத்து சோதிக்கிறான். எனவே அல்லாஹ் நிர்ணயித்த விதியை - விதி விளைவிக்கும் துன்பங்களை அடியான் பொருந்திக் கொள்ள வேண்டும். பொறுமை காக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் இறைவனின் திருப்பொருத்தத்தை அவன் பெறமுடியும்!

கேள்விகள்

- 1) உலகில் நலலடியார்களுக்கு வரும் சோதனைகள் அல்லாஹ்வின் அன்புக்கு அடையாளம் என்பதை விளக்கவும்.
- 2) அல்லாஹ் ஓர் அடியானுக்குத் தீங்கை நாடினால் அவனுடன் எத்தகைய போக்கை மேற்கொள்கிறான்?
- 3) மகத்தான கூலி என்பது கடுமையான சோதனையுடன் உள்ளது என்பதை விளக்கவும்.
- 4) உலகில் நிகழும் எல்லாவும் அல்லாஹ்வின் நாட்டப்படியே நிகழ்கின்றன என்பதற்கு குர்ஆன் - ஹதீஸின் ஆதாரங்கள் எழுதவும்.

ஹதீஸ் எண்:44 பெண் குலத்தின் முன்மாதிரி

ஹதீஸ் 44

அனஸ்(ரலீ) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அபூதல்ஹா(ரலீ) அவர்களின் மகன் ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். அபூ தல்ஹா அவர்கள் (ஏதோ ஒரு பணிக்காக) வெளியே சென்றிருந்தார்கள். அப்பொழுது அந்தச் சிறுவர் மரணம் அடைந்தார். அபூ தல்ஹா திரும்பி வந்தபொழுது கேட்டார்கள்: 'என் மகனின் நிலை என்ன?'

அதற்கு 'அவர் முன்னைவிடவும் மிக அமைதியாக இருக்கிறார்' என்று சிறுவரின் தாயாராகிய உம்மு ஸு லைம்(ரலீ) அவர்கள் சொன்னார்கள். பிறகு இரவு உணவை அவர்கள் முன்னால் வைத்தார்கள். அபூ தல்ஹா(ரலீ) அவர்கள் உணவு உட்கொண்டார்கள். பிறகு மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவும் கொண்டார்கள். அவர்கள் ஓய்வு பெற்றபொழுது உம்மு ஸு லைம் சொன்னார்கள்:

'எல்லோரும் சிறுவனை அடக்கம் செய்யுங்கள்!'

பொழுது விடிந்ததும் அபூதல்ஹா(ரலீ)அவர்கள் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார்கள். அவர்களிடம் செய்தி சொன்னார்கள். நபி(ஸல்) அவர்கள் கேட்டார்கள்:

'இன்று இரவு நீங்கள் வீடு கூடினீர்களா?'

அதற்கு அபூ தல்ஹா 'ஆம்' என்றார்கள்.

அப்பொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள், 'யா அல்லாஹ்! இவ்விருவருக்கும் அருள்பாக்கியம் புரியாயாக!' என்று பிரார்த்தனை செய்தார்கள் - அவ்வாறே உம்மு ஸு லைம் அவர்கள் ஓர் ஆண் மகனைப் பெற்றெடுத்தார்கள்.

அனஸ்(ரலீ)அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:'அபூ தல்ஹா அவர்கள் என்னிடம் குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு நபி(ஸல்)அவர்களிடம் செல்லும்' என்று சொன்னார்கள்! அதனுடன் சில பேரீத்தம் பழங்களையும் அனுப்பினார்கள்.

நபி(ஸல்)அவர்கள் ஏதேனும் உண்டா., அதனிடம்? என்று கேட்டார்கள்.

'ஆம்!பேரீத்தம்பழங்கள்உள்ளன'என்று சொன்னார்கள் அபூதல்ஹா. அவற்றை

எடுத்துத் தங்கள் வாயில் போட்டு மென்றார்கள் நபியவர்கள். பிறகு தங்கள் வாயிலிருந்து எடுத்து குழந்தையின் வாயில் வைத்தார்கள்., பிறகு அதை அதன் மேல் வாயிலும் இரு உட்பகுதிகளிலும் தடவினார்கள். அக்குழந் தைக்கு அப்துல்லாஹ் என்று பெயரிட்டார்கள்' (புகாரி, முஸ்லிம்)

புகாரியின் மற்றோர் அறிவிப்பில் வருகிறது: இப்னு உயைனா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்: அன்ஸார்களில் ஒருவர் என்னிடம் சொன்னார்: நான் ஒன்பது பிள்ளைகளைப் பார்த்துள்ளேன்., அனைவரும் குர்ஆனை கற்றறிந்த

அறிஞராகத் திகழ்ந்தார்கள். அதாவது அந்த ஒன்பது பேரும் (உம்மு ஸு லைமுக்கு பிறந்த) இந்த அப்துல்லாஹ்வின் பிள்ளைகளே!

ஸஹீஹ்முஸ்லிமின் மற்றோர் அறிவிப்பில் வந்துள்ளது: உம்மு ஸு லைம் - அபூ

தல்ஹா தம்பதியினரின் ஆண் குழந்தை ஒன்று இறந்துவிட்டது. அப்பொழுது உம்மு ஸு லைம்(ரலீ) அவர்கள் தம் குடும்பத்தினரிடம் சொன்னார்கள்:

'அபூ தல்ஹாவிடம் அவருடைய மகனைப் பற்றி நீங்கள் எதுவும்

சொல்லாதீர்கள்., நானே அவரின் அவ்விஷயத்தைச் சொல்வேன்!'

அபூ தல்ஹா(ரலீ)அவர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் முன்னால் இரவு உணவை வைத்தார்கள் உம்மு ஸு லைம் அவர்கள். அபூ தல்ஹா உணவு - பானங்களை உட்கொண்டார். பிறகு உம்மு ஸு லைம்(ரலீ)அவர்கள் அபூ தல்ஹாவுக்காக தம்மை அலங்கரித்தார்கள்., அதற்கு முன்பு தம்மை அலங்கரித்ததை விடவும் அழகாக! அபூ தல்ஹா(ரலீ) அவர்கள் உம்மு ஸு லைமுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டார்கள். - இவ்வாறு அபூ தல்ஹா நன்றாக உணவு உட்கொண்டு தம்முடன் உடலுறவும் கொண்ட பிறகு உம்மு ஸு லைம் அவர்கள் சொன்னார்கள்:

'அபூ தல்ஹாவே! உங்கள் கருத்து என்ன? ஒருகூட்டம் தங்களது பொருளொன்றை ஒருவீட்டாரிடம் இரவலாகக் கொடுத்துவைத்தார்கள்., பிறகு தங்களது பொருளைத் திருப்பிக்கொடுக்குமாறு கேட்கும்பொழுது தர முடியாது என்று சொல்லும் உரிமை அந்த வீட்டாருக்கு உண்டா?'

'கிடையாது'

'(அவ்வாறாயின்) உங்கள் மகன் விஷயத்தில் நீங்கள் பொறுமை கொண்டு அல்லாஹ்விடம் கூலியை எதிர்பார்த்திருங்கள்!'

அப்பொழுது அபூ தல்ஹா(ரலீ)அவர்கள் கோபம் கொண்டார்கள்., சொன்னார்கள்: 'என்னிடம் முன்னரே எதுவும் சொல்லாமல் இருந்துவிட்டு நான் இப்படி இப்படி எல்லாம் செய்து பெருந்துடக்கை அடைந்த பிறகு இப்பொழுது என் மகனைப் பற்றி சொல்கிறாயே!' (அதன் பிறகு) அபூ தல்ஹா அவர்கள் புறப்பட்டு நபி(ஸல்)அவர்களிடம் வந்து நடந்த செய்தியை அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள்.

அப்பொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள், 'உங்கள் இருவரது இந்த இரவில் அல்லாஹ் அருட்பாக்கியம் புரிவானாக!' என்று பிரார்த்தனை செய்தார்கள்.

(நபிமொழியின் அறிவிப்பாளர் அனஸ்(ரலீ) தொடர்ந்து கூறுகிறார்கள்:)

அவ்விதமே உம்மு ஸு லைம்(ரலீ) அவர்கள் கர்ப்பம் தரித்தார்கள்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் ஒரு பயணம் புறப்பட்டார்கள். (தம் கணவர் அபூ தல்ஹாவுடன்) உம்மு ஸு லைம் அவர்களும் அந்தப்பயணத்தில் சென்றார்கள். நபியவர்களின் வழக்கம் என்னவெனில், பயணத்திலிருந்து திரும்பி னால் இரவு நோத்தில் வந்து ஊரினுள் நுழையமாட்டார்கள்! அந்தப் பயணக்கூட்டம் மதீனாவை நெருங்கியபொழுது உம்முஸு லைம்(ரலீ) அவர்களுக்குப் பிரசவ வேதனை ஏற்பட்டது. அதனால் அபூதல்ஹாவும் உம்மு ஸு லைமுடன் தடைபட்டிருக்க வேண்டியதாகிவிட்டது. நபி(ஸல்) அவர்கள் தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

(அறிவிப்பாளர் சொல்கிறார்கள்:) அப்பொழுது அபூ தல்ஹா(ரலீ) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்: 'யா அல்லாஹ்! நபிகளார் அவர்கள் (மதீனாவை) விட்டும் கிளம்பினால் நானும் அவர்களுடன் கிளம்புவதும் அவர்கள் மதீனா வில் நுழைந்தால் நானும் அவர்களுடன் மதீனா வந்தடைவதும் எனக்கு மிகவும் பிரியமான ஒன்று என்பதை நீ அறிவாய்! இப்பொழுது நீ அறியக் கூடிய இந்தக் காரணத்தால் நான் இங்கு தடைபட்டுவிட்டேனே!'

உம்மு ஸு லைம்(ரலீ) அவர்கள் சொன்னார்கள்: 'அபூ தல்ஹாவே! இப்பொழுது பிரசவ வேதனையை நான் உணரவில்லை. எனவே நீங்களும் புறப்படுங்கள்' அவ்வாறே அனைவரும் புறப்பட்டு வந்தோம். இருவரும் மதீனா வந்த பொழுது உம்முஸு லைமுக்கு பிரசவவேதனை ஏற்பட்டது. ஓர்ஆண் குழந்தை பெற்றெடுத்தார்கள்!

அப்பொழுது என் தாயார் என்னிடம் சொன்னார்கள்: 'அனஸே! யாரும் குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்துவிடக் கூடாது., நீ அதனை நபி(ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு செல்கிறவரையில்!'
காலையில் நான் குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு நபிகளாரிடம் வந்தேன். ...பிறகு முன்னர் சென்றபடி அனைத்து விவரமும் அனஸ்(ரலி) அவர்களது அறிவிப்பில் உள்ளது.

தெளிவுரை

உம்மு ஸு லைம்(ரலி) அவர்கள், அறியாமைக்காலத்தில் மாலிக் பின் நள்ர் என்பவருக்கு வாழ்க்கைப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்தான் அனஸ்(ரலி) அவர்களுடைய தந்தை! நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் இஸ்லாமிய அழைப்புப் பணியைத் தொடங்கியதும் உம்மு ஸு லைம்(ரலி) அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றார்கள். தம் கணவரையும் அதன் பக்கம் அழைத்தார்கள்! தம் மகன் அனஸு க்கும் (லா இலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதுர் ரஸூ லுல்லாஹ்) எனும் திருக்கலிமாவின் பொருள் விளக்கம் அளித்து நன்றெறிப்படுத்தத் தொடங்கினார்கள். ஆனால் மாலிக் பின் நள்ர் இஸ்லாத்தை ஏற்கவில்லை. மாறாக உம்மு ஸு லைமின் இஸ்லாமியப் பற்றுதலைக் குறித்து கோபமடைந்தார். பிறகு சீரியா தேசம் சென்ற அவர் அங்கேயே மரணம் அடைந்தார்!

அதன் பிறகுதான் உம்மு ஸு லைம் அவர்கள் அபூ தல்ஹாவை மணந்தார்கள். இந்த வகையில் அபூ தல்ஹா(ரலி) அவர்கள் அனஸ்(ரலி) அவர்களுக்கு மாற்றாந் தந்தை ஆவார்.

அபூ தல்ஹா - உம்மு ஸு லைம் தம்பதிக்குப் பிறந்த ஓர் ஆண் மகனின் மரணம் குறித்தே இந்நபிமொழி பேசுகிறது.

அனைவரும் அவரை அபூ உமைர் என்று செல்லமாக அழைப்பார்கள். அவர் ஐந்தாறு வயது வரையில் நல்லாரோக்கியமாகவே இருந்தார். சில அறிவிப்புகளில் வருகிறது: சிறுவர் அபூ உமைர் குருவீ ஒன்றை ஆசையோடு வளர்த்து வந்தார். அது ஒருநாள் செத்துவிடுகிறது! ஆசை யாக வளர்த்த குருவீ அகால மரணம் அடைந்துவிட்டதே என்று அபூ உமைர் கடுமையாக மனம் நொடிந்து போனார்! அதனை அறிந்த நபி(ஸல்) அவர்கள்கூட உம்மு ஸு லைமின் வீட்டுக்கு வந்து சிறுவர் அபூ உமைருக்கு ஆறுதல் கூறினார்கள்., அப்பொழுது அவரது தலையை அன்பாகத் தடவிக் கொடுத்தவாறு கேட்டார்கள்:

'என்னருமை உமைர்! என்னவாயிற்று நுஃகைர்!' (நுஃகைர் என்றால் சிட்டுக் குருவீ என்று பொருள்.)

பிணியற்றுக் கடும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகியிருந்த மகனுக்கருகே அமைதியே உருவாக அமர்ந்திருந்த உம்மு ஸு லைம்(ரலி) அவர்கள் பையன் அமைதியாகத்தானே படுத்திருக்கிறான் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்! ஆனால் அது மரணத்தின் அமைதி என்பது பிறகுதான் தெரிய வந்தது! அப்பொழுது இதயமே நொறுங்கியது போன்றாகிவிட்டது அவர்களுக்கு! ஆனாலும் பொறுமை காத்தார்கள்! கவலையையும் துயரத்தையும் மென்று விழுங்கினார்கள். அந்தச் செய்தி கேட்டு அபூ தல்ஹா(ரலி) அவர்களும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாகிவிடக்கூடாது என்பதற்காக நயமான முறையில் அவருக்கு அறிவிக்கிறார்கள்!

'அவன் முன்னையிடவும் அமைதியாக இருக்கிறான்'

ஒருவகையில் உம்முஸு லைம் உரைத்தது உண்மையே! மனிதனுக்கு மரணத்திற்குப் பிறகுதானே ஆழ்ந்த அமைதி ஏற்படுகிறது! மரணத்தை விடவும் பெரிய அமைதி வேறென்ன இருக்க முடியும்!

உம்மு ஸு லைம் மேற்கொண்ட பொறுமை கண்டு நம் விழிகள் ஆச்சரியத்தால் அகல விரிகின்றன! எவ்வளவு பெரிய விவேகம் வேண்டும் இதற்கு! அதுவும் ஒருபெண்மணி இவ்வாறு செயல்பட்டுள்ளார்களெனில் பன்மடங்கு ஆச்சரியம்! கணவரிடத்தில் விஷயத்தை வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் மறைத்தே - அதாவது பையன் முன்னைவிடவும் மிகஅமைதியாக இருக்கிறான் என்று சாடைமாதையாகக் கூறிய பாணியும் நமது சீந்தனைக்குரியது! அவ்வாறு பேசுவது கூடும் என்பது இந்நபிமொழியில் இருந்து தெரிகிறது.

அரபி இலக்கியத்தில் இதற்கு அத்- தெளரிய்யா (التورية) விஷயத்தை மறைத்துப்பேசுவது என்பர். அதாவது ஒருகருத்தை மனத்தில் மறைத்துக் கொண்டு வெளிரங்கத்தில் அதற்கு மாறான ஒன்றை உணர்த்தக்கூடிய வார்த்தையைப் பேசுவதாகும். வெளிரங்கமான கருத்துதான் பேசுபவரின் நோக்கம் என்று கேட்பவர் புரிந்துகொள்வார். ஆனால் அந்த வார்த்தையில் உள்ளடங்கியுள்ள வேறொரு கருத்துதான் பேச்சின் நோக்கம்! இவ்வாறு பேசுவது கூடும் தான்., ஆனால் ஒரு நலனை முன்னிட்டு அல்லது ஒருதீங்கை அதன் மூலம் தவிர்க்கலாமெனும் சூழ்நிலையில் அப்படிப் பேசலாம். தேவையின்றி அவ்வாறு பேசினால் கேட்பவர் அதைப் பொய்யென்று கருதவேண்டியதுவரும். அதனால் அவரது மனம் புண்படும், தவறானதோர் எண்ணம் ஏற்படும்! ஆனால் ஏதேனும் தேவை இருந்தால் அவ்வாறு பேசுவதில் தவறில்லை.

ஓர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் இதனை இன்னும் தெளிவாகப் புரியலாம். ஒருதடவை ஒரு பெண்மணி ஏதோ ஒரு தேவைக்காக நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். அப்பொழுது நபியவர்கள், 'உன் கணவர் யார்?' எனக் கேட்டார்கள். 'இன்னார்தான் என் கணவர்' என்று அவள் சொன்னாள். 'இரண்டு கண்களிலும் வெள்ளை இருக்குமே அவரா?' என்று (ஏதோ ஒரு குறையைச் சுட்டுவதுபோல்) நபிகளார் கேட்டார்கள்! பிறகு அந்தப்பெண் விரைவாக வீடு திரும்பி தன் கணவரின் கண்களையே கூர்ந்து கவனிக்கத் தொடங்கினாள். கணவர் கேட்டார்: 'உனக்கு என்ன ஆனது?' அப்பொழுது அந்தப்பெண் சொன்னாள்: உங்களுடைய இரண்டு கண்களிலும் வெள்ளை இருப்பதாக நபிகளார்(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள். (அப்படி என்ன வித்தியாசம் உங்கள் கண்களில் என்றுதான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்) கணவர் சொன்னார்: 'என்னுடைய கண்களில் கருப்பை விடவும் வெண்மை அதிகமாக இருப்பது தெரிகிறதா? அதைத்தான் நபிகளார் குறிப்பிட்டிருப்பார்கள்! - அப்பொழுதான் நபியவர்கள் சுட்டிக் காட்டிய நகைச்சுவையான பேச்சு அந்தப் பெண்ணுக்குப் புரிந்தது!

அவ்வாறு உம்மு ஸு லைம்(ரலி) அவர்கள் கூறியதும் - பரவாயில்லை., நோயின் உழற்றல் எதுவுமின்றி மகன் நிம்மதியாய் உறங்கத்தான் செய்கிறார் எனக்கருதிக்கொண்டு வழமையான நடவடிக் கையை மேற்கொண்டார்கள் அபூ தல்ஹா அவர்கள். வெளியே சென்று வந்த களைப்பு நீங்கி நன்றாக உணவு உட்கொண்டு உம்மு ஸு லைமுடன் சந்தோசமாக இருந்தார்கள். தாம்பத்திய உறவும் கொண்டார்கள்! அது வரையில் எதுவும் சொல்லாமல் எல்லாம் முடிந்த

பிறகே மகன் மரணம் அடைந்த செய்தியைச் சொல்லி அவனை அடக்கம் செய்யுங்கள் என்றார்கள் உம்மு ஸு லைம் அவர்கள்!

காலையில் சிறுவனை அபூ தல்ஹா(ரலி) அவர்கள் அடக்கம் செய்யும் பொழுதே விஷயம் நபி(ஸல்) அவர்களுக்குத் தெரியவந்தது! செய்தியைக் கேட்டதும் அவ்விருவருக்கும் குழந்தைப் பாக்கியம் வேண்டி நபிகளார்(ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்தது அன்புமகனின் பிரிவினால் அவ்விரு வரும் மனம் கலங்கக்கூடாது என்பதற்காகவே!

அவ்வாறே ஓர் ஆண் குழந்தை பிறக்கவே அதற்கு அப்துல்லாஹ் என்று பெயர் சூட்டி அதன் அருட்பாக்கியத்திற்காகவும் பிரார்த்தனை செய்தார்கள் நபியவர்கள்.

அன்று பிறந்த அப்துல்லாஹ்வின் எதிர் கால வாழ்வு எப்படி இருந்தது என்பதும் கவனிக்கப்பட்டு அந்த விளக்கமும் இந்த அறிவிப்பில் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது. ஆம்! மதீனாவாழ் முஸ்லிம்களில் ஒருவர் அந்த விவரத்தை அறிவித்துள்ளார். அன்று நபியவர்கள் எந்தக் குழந்தைக்காக அருட் பாக்கியம் வேண்டிப் பிரார்த்தனை செய்தார்களோ அந்த அப்துல்லாஹ் வுக்கு பிற்காலத்தில் ஒன்பது ஆண்மக்கள் பிறந்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் குர்ஆனைக் கற்றுத் தேர்ந்து பெரும் அறிஞர்களாய்த் திகழ்ந்தார்கள்! இது நபியவர்கள் செய்த பிரார்த்தனையின் நற்பயனே அன்றி வேறென்ன!

இந்நபிமொழி மூலம் மேலும் பல விஷயங்கள் தெரியவருகின்றன. நபி(ஸல்) அவர்கள் பேரித்தம் பழங்களை மென்று அதனைக் கையிலெடுத்து குழந்தையின் உள்வாயின் மேற்பகுதியிலும் அடிநாக்கிலும் தடவுவார்கள். அந்த முறைக்கு அரபியில் தஹ்னீக் என்பர்.

நபிகளாரின் உமிழ் நீரின் பாக்கியம் குழந்தைக்குக் கிடைக்க வேண்டும்., அதுவே அதன் வயிற்றினுள் முதலில் செல்லவேண்டும் என்பது நோக்கமா? அல்லது அனைத்திற்கும் முதலில் பேரித்தம் பழச்சாரும் சத்தும் குழந்தையின் வயிற்றுள் செல்லவேண்டும் என்பது நோக்கமா?

முந்தையதுதான் நோக்கமெனில் அது நபி(ஸல்)அவர்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமான - பிரத்தியேகமான சிறப்புகளுள் ஒன்றாகும். வேறு யாரும் இது போன்று பேரித்தம் பழங்களை மென்று குழந்தைக்கு தஹ்னீக் செய்ய வேண்டியதில்லை! ஏனெனில் நபியவர்கள் நீங்கலாக வேறு யாருடைய உமிழ் நீருக்கும் அந்த சிறப்பு கிடையாது!

இரண்டாவதுதான் நோக்கமெனில் அதாவது, பேரித்தம் பழச்சாரும் சத்தும் குழந்தையின் வயிற்றில் முதலில் செல்ல வேண்டுமென்பது நோக்கம் எனில் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் இதுபோல் தஹ்னீக் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் சொல்லலாம்!

மேலும் நபி(ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்ததன் பயனாக அந்தக் குழந்தைக்கும் அதன் சந்ததிகளுக்கும் அல்லாஹ் பெரும் பாக்கியங்கள் அருளியது அல்லாஹ்வின் வல்லமைக்கான சான்றுகளில் ஒன்றே!

மேலும் குழந்தைகளுக்கு அப்துல்லாஹ் (அல்லாஹ்வின்அடிமை)என்றும் அப்துர் ரஹ்மான் (கருணைமிக்க இறைவனின் அடிமை) என்றும் பெயர் சூட்டுவது சிறப்பானது., விரும்பத்தக்கது என்பதும் இந்நபிமொழியில் இருந்து தெரிகிறது. நபி(ஸல்)அவர்கள் அருளினார்கள்: 'உங்கள் பெயர்களிலேயே அல்லாஹ் வுக்குப் பிரியமானது அப்துல்லாஹ் என்பதும் அப்துர் ரஹ்மான் என்பதும் தான்' நூல்: முஸ்லிம்

அழகிய பெயர்களைத் தேர்வு செய்து உங்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சூட்டு வதன் மூலம் அல்லாஹ்விடம் நற்கூலியும் கிடைக்கும், உங்கள் பிள்ளை களுக்கு நல்லுபகாரம் செய்தவர்களாகவும் நீங்கள் ஆகிறீர்கள்!

ஆனால் இன்று பெரும்பாலான மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நூதன மான பெயர்களைத் தேடுகிறார்கள். இதுவரையில் யாருக்குமே சூட்டப்படாத புதிய பெயர்கள் வேண்டுமாம்! அப்படி ஒரு பெயரைத் தேர்வு செய்யுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள்!

இந்தப் போக்கு எதிர் காலத்தில் பிள்ளைகளின் பெரும் மனக் கஷ்டத்திற்கே வழிவகுக்கும்! எவ்வாறெனில் அந்த நூதனமான பெயரைக் கேட்போர் அனை வரும் இது என்ன பெயர்? இப்படையும் ஒரு பெயரா? என்று ஏளனமாகப் பேசும்பொழுது அது பிள்ளைகளின் மனத்தைப் புண்படுத்தும். அந்தப் பாவங்கள் உங்கள் மீதுதான் விழும்! ஏனெனில் அத்தகைய விநோதமான பெயர்களைச் சூட்டியது நீங்கள்தானே!

இங்கே இன்னொன்றையும் குறிப்பிடுவது பயன்மிக்கதே! அதாவது, சீலர் புதிய பெயர்களைத் தேர்வு செய்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டு இறைநிராகரிப் பாளர்களின் பெயர்களைத் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சூட்டுகின்றனர்! அல்லது நடிகர் - நடிகைகளின் பெயர்களைச் சூட்டுகின்றனர்! இது எவ்வளவு பெரிய அறியாமை! வெட்கக்கேடு! கேட்டால் இவர்கள் பிரபலங்கள்., அதனால் அவர்களின் பெயர்களைப் பிள்ளைகளுக்குச் சூட்டுகி றோம் என்கிறார்கள்! இத்தகைய போக்கு குறித்து நபி(ஸல்) அவர்கள் செய்த எச்சரிக்கையைப் பாருங்கள்:

'யார் பிற கூட்டத்தினரைப் போல் தங்களைப் பாவித்துக்கொள்கிறார்களோ அவர்கள் அந்தக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களே!'(நூல்: அபூதாவூத், அஹ்மத்) இன்னும் சீலர் மகான்களின் பெயர்களைச் சூட்டுவதில்தான் பாக்கியம் உள்ளதெனக் கருதுகின்றனர். பெரியார்களின் பெயர்களைச் சூட்டுவதில் தவறில்லைதான். ஆனால் அவையும் நல்லபெயர்கள்தானா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கண்டகண்ட பெயர்களிலெல்லாம் தர்ஹாக்கள் உள்ளன, நம் நாடு களில்! அவையாவும் மகான்களின் பெயர்கள்தானே என்று சொல்லி அந்தப் பெயர்களைச் சூட்டுவது கூடாது!

வேறு சீலர் வெகு காலமாகக் குழந்தைப் பாக்கியம் இல்லாத நிலையில் ஏதேனும் மகானின் பெயரில் நேர்ச்சை செய்துகொண்டு குழந்தை பிறந்ததும் - அது ஆணானாலும் சரி, பெண்ணானாலும் சரியே அந்த மகானின் பெயரைக் குழந்தைக்குச் சூட்டும்பொழுது பிச்சை எனும் வார்த்தை யையும் சேர்த்து மைதீன் பிச்சை, நாகூர்பிச்சை என்று சூட்டுகிறார்கள்! இது நமது ஈமான் - விசுவாசத்தையே பாழாக்கிவிடும் போக்காகும்! பிள்ளைகள் அல்லாஹ் நமக்களித்த பிச்சையே தவிர மகான்கள் அளித்த பிச்சை அல்ல! பொறுமையின் சீகரமாய்த் திகழ்ந்த உம்மு ஸு லைம்(ரலி) அவர்கள் பிள்ளையின் மரணத்தினால் பதறிப் பரிதவித்து மனம்நொடிந்து உட்கார்ந்து விடக்கூடாது என்பதைக் கணவருக்கு நயமாக எடுத்துச் சொல்லி ஒருகேள்வி கேட்டார்கள். அதுவும் நம் சிந்தனைக்குரியது! உயர் தத்து வத்தை விளக்கக் கூடியது!

'அபூ தல்ஹாவே! உங்கள் கருத்து என்ன? ஒருகூட்டம் தங்களது பொருள் ஒன்றை ஒரு வீட்டாரிடம் இரவலாகக் கொடுத்துவைத்தார்கள்., பிறகு தங்களது பொருளைத் திருப்பிக்கேட்கும்பொழுது தர முடியாது என்று

சொல்லும் உரிமை அந்த வீட்டாருக்கு உண்டா?’

அதாவது, நம்முடைய பிள்ளைகள் அல்லாஹ்வின் உடமைகள்! அவற்றை அவன் நம்மிடம் இரவலாகத் தந்துவைத்துள்ளான். அவன் விரும்பும் நேரத்தில் நம்மிடம் இருந்து அவற்றைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை அவனுக்கு உண்டு!-உம்மு ஸு லைம்(ரலீ) அவர்கள் இப்படி ஓர் உதாரணத்தைக் கூறியது தம் கணவர் அபூ தல்ஹா(ரலீ) அவர்கள் பதற்றம் அடையாதிருப்பதற்காகத்தான்., பொறுமை காத்து அதற்கான கூலியை அல்லாஹ்விடம் எதிர்பார்த்திருப்பதற்காகத்தான்!

உம்மு ஸு லைம்(ரலீ) அவர்கள் பொறுமையிலும் புத்திக்கூர்மையிலும் சிகரமாய்த் திகழ்ந்தார்கள் என்பதையே இது காட்டுகிறது! இல்லையெனில் குழந்தையின் பிரிவால் கடும் துன்பத்திற்குள்ளாவதில் தந்தையைப் போன்றது தான் தாயின் நிலையும்! இன்னும் சொல்லப்போனால் பெண்கள்தாம் பெரும்பாலும் பலவீனமானவர்கள். அதிகம் மனம் நொடிந்து உட்கார்ந்து விடுவர்., துயரம்தாளாமல் துடிதுடித்துப்போவர்! ஏனெனில் அவர்கள்தாம் பொறுமையில்லாதவர்கள்! ஆனால் உம்முஸு லைம்(ரலீ)அவர்கள் ஒரு வித்தியாசமான பெண்மணி!

அபூ தல்ஹா(ரலீ) அவர்களது கறாமத் எனும் சிறப்புத் தன்மையும் இங்கு கவனிக்கத் தக்கதாகும். அவர்களும் உம்மு ஸு லைமும் நபிகளார்(ஸல்) அவர்களுடன் பயணத்திலிருந்து திரும்பி வந்துகொண்டிருந்த நிலையில் உம்மு ஸு லைம்(ரலீ) அவர்களுக்குப் பிரசவ வேதனை ஏற்பட்டு அபூ தல்ஹா(ரலீ)அவர்கள் பயணத்தைத் தொடர முடியாத நிலை ஏற்பட்டபொழுது அவர்கள் செய்த பிரார்த்தனை ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது! உடனே உம்மு ஸு லைம்(ரலீ) அவர்கள் பிரசவ வேதனை தணிந்தது. எந்தத் தொல்லையும் இல்லாததுபோன்றாகிவிட்டது! இது அபூ தல்ஹா அவர்களுக்கு அல்லாஹ் அளித்த கறாமத் -அற்புதம் ஆகும். ஆம்! அவர்களது பிரார்த்தனையை ஏற்று உம்மு ஸு லைமின் பிரசவ வேதனையை அல்லாஹ் இலகு வாக்கினான்! உம்மு ஸு லைம்(ரலீ) அவர்களது வாழ்க்கையில் முஸ்லிம் பெண்மணி களுக்கு மிகச்சிறந்த முன்மாதிரி உள்ளது! ஆணினமே ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையிலான பொறுமையும் அறிவுத் திறமையும் அவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள்! மகனாரின் மரணச் செய்தியை நயமாக எடுத்துச்சொல்லி கணவரை மகிழ்வித்தது ஒருபெண் தம் கணவருக்கு ஆற்றும் கடமைக்கும் காட்டும் பரிவுக்கும் மிகச்சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்!

கேள்விகள்

- 1) உம்மு ஸு லைம்(ரலீ) அவர்களின் முதல் கணவரின் பெயர் என்ன? அவரது நிலை என்ன?
- 2) மரணம் அடைந்த அபூ உமையுக்கும் அனஸ்(ரலீ) அவர்களுக்கும் உள்ள உறவு என்ன?
- 3) அத் தெளரிய்யா என்பதன் விளக்கம் என்ன?
- 4) தஹ்னீக் என்பதன் கருத்து என்ன? அதன் சட்ட நிலை என்ன?
- 5) பிள்ளைகளுக்குப் பெயர் சூட்டுவதில் நபிகளாரின் வழிகாட்டுதல் என்ன?
- 6) பிள்ளைகள் அல்லாஹ் நம்மிடம் ஒப்படைத்துள்ள அமானிதம் என்பதை உம்மு ஸு லைம்(ரலீ) அவர்கள் எப்படி விவரிக்கிறார்கள்?
- 7) அபூ தல்ஹா(ரலீ) அவர்களின் கறாமத் எனும் சிறப்புத் தன்மையை விவரிக்கவும்.

8) அறிவிப்பாளர் பற்றி நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

ஹதீஸ் எண்:45, 46 வீரமும் கோபமும்

ஹதீஸ் 45

அபூ ஹு ரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: பலசாலி என்பவன் (எதிரியை) கீழே வீழ்த்துபவன் அல்லன். மாறாக கோபத்தின்பொழுது யார் தன்னைக் கட்டுப்படுத்துகிறானோ அவன் தான் பலசாலி! நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்

அரபுகளிடத்தில் அஸ் ஸு ரஆ என்பதன் அசல் பொருள், மக்களை அதிகமாக கீழே வீழ்த்துபவன் என்பதாகும்.

ஹதீஸ் 46

ஸு லைமான் பின் ஸு ர்த் (ரலி) அறிவிக்கிறார்கள்: "நான் நபி(ஸல்) அவர்களின் அவையில் அமர்ந்திருந்தேன். அப்பொழுது இரு மனிதர்கள் பரஸ்பரம் ஏசிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒருவரின் முகம் சீவந்துவிட்டது. அவருடைய நரம்புகள் புடைத்துவிட்டன. அப்பொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: நான் ஒரு வார்த்தையை அறிவேன். அதை அவர் சொன்னரெனில் அவரது கோபம் அகன்றுவிடும். விரட்டப்பட்ட ஷைத்தானை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன் என்று அவர் சொன்னால் இவரது கோபம் போய்விடும்! அப்பொழுது மக்கள் அந்த மனிதரை நோக்கிச் சொன்னார்கள்: விரட்டப்பட்ட ஷைத்தானை விட்டும் நீ அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுமாறு நபியவர்கள் சொல்கிறார்கள்" புகாரி, முஸ்லிம் தெளிவுரை

கோபம் கொண்ட மனிதனின் உள்ளத்தில் ஷைத்தான் தீ மூட்டிச் சூடேற்றுகிறான்! அதனால் கோபம் கொண்டவனின் முகம் சீவந்து விடு கிறது. நரம்பு - நாளாங்கெளல்லாம் புடைத்துப் பருத்துவிடுகின்றன! அப்பொழுது நிதானமிழந்து போகிறான்! என்ன பேசுகிறோம்., என்ன செய்கிறோம் என்பது கூட அவனுக்குத் தெரிவதில்லை!

இதனால்தான் ஒருமனிதர் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்து எனக்கு அறிவுரை பகருங்கள் என்ற பொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள் நீ கோபம் கொள்ளாதே என்றார்கள். அவர் மீண்டும் எனக்கு அறிவுரை பகருங்கள் என்றார். அதற்கும் நபியவர்கள் நீ கோபம் கொள்ளாதே என்றார்கள். மூன்றாவது தடவையும் அந்த மனிதர் எனக்கு அறிவுரை பகருங்கள் என்றபொழுதும் நபிகளார்(ஸல்) அவர்கள் நீ கோபம் கொள்ளாதே என்றே சொன்னார்கள்! (நூல்: புகாரி)

சண்டை - தகராறு என்று வரும்பொழுது மக்களை கீழே வீழ்த்தி விடுபவன் வீரன் அல்லன் என்று இங்கே விளக்கப்படுகிறது. ஆனால் வீரன் - பலசாலி என்று மக்கள் புகழ்வதோ அந்த மனிதனைத்தான்! உண்மையில் வீரன் யாரென்றால், கோபத்தின்பொழுது தன்மனத்துடன் போராடி கோபத்தை அடக்குகிறானே அவன்தான்! உண்மையில் அதுதான் வீரச்செயல்! அது தான் பாரதூரமான - கஷ்டமான காரியம்! எல்லோராலும் அது முடியாது. மனத்தை வென்றடக்கி அதன் தீய தூண்டுதல்களைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்துள்ளானே அவனால்தான் அது முடியும்! அப்படிப்பட்ட மனிதனைத் தான் வீரன் என்று புகழவேண்டும் என நபியவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள்!

இந்தவகையில் கோபத்தை அடக்கவும் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் இந்நபிமொழி ஆர்வமுட்டுகிறது. மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தாமல் அதன் தீய தூண்டுதல்களின் பின்னால் சென்றுகொண்டிருந்தால் பேரிழப்பதான் ஏற்படும். பிற்பாடு மனம் வருந்தும் நிலைதான் வரும்!

இதனை அன்றாடம் நாம் காணலாம். சீலர் எடுத்ததெற்கெல்லாம் கோபப் படுவார்கள். மிகச்சாதாரண விஷயத்திலும் ஆத்திரம் கொண்டு அவசரப்பட்டு மனைவியைக்கூட மணவிலக்கு சொல்லிவிடுகிறார்கள்! அது மணவிலக்கின் கடைசித் தவணையாக இருக்கும்! இதனால் கணவனும் மனைவியும் நிரந்தரமாகப் பிரிய வேண்டியதாகிவிடுகிறது! பிறகு ஐயோ! அறியாத்தனமாக மணவிலக்கு செய்து விட்டேனே என்று புலம்பிக்கொண்டு திரிகிறார்கள்!

இன்னும் சீலர் கோபத்தின் வேகத்தை தன் மகன் மீது அல்லது மனைவி மீது காட்டுவார்கள். கண்மண் தெரியாமல் அடித்து நொறுக்கி விடுவார்கள்! இதனால் சிலபொழுது முரட்டுத்தனமான அந்த அடிகளைத் தாங்கமுடியாமல் அவர்கள் இறந்தே போய்விடுகிறார்கள்! வேறு சீலர் உணர்ச்சி வசப்பட்டு தமது உடமைகளையே அழித்துவிடுகிறார்கள்! ஆத்திரக்காரனுக்கு புத்திமட்டம் என்று சொல்வார்களே அதுபோல இவ்வாறு பற்பல நிகழ்ச்சிகளை நாம் காண்கிறோம். அல்லது கேள்விப்படுகிறோம்!

இதனால்தான் கோபம் உள்ள நேரத்தில் தீர்ப்பு வழங்கக்கூடாது என்று நீதிபதியைக்கூட தடுத்துள்ளார்கள் நீதி நபி(ஸல்) அவர்கள். (நூல்: புகாரி)

ஏனெனில் பிரச்சனை குறித்து ஆழமாகச் சிந்திக்க விடாமல் கோபம் அவரைத் தடுத்துவிடுகிறது! அப்பிரச்சனையில் ஷரீஅத் அளிக்கும் தீர்ப்பு என்ன என்று ஒப்பு நோக்கி ஆராய்வதற்கு ஆத்திரம் அவரை விடுவ தில்லை! எனவே கோபத்துடன் தீர்ப்பு அளித்து அது அசத்தியத்தின்படி அமைந்து அதனால் அவர் அழிவுக்குள்ளாகிவிடலாம்!

இத்தகைய கோபத்தை அடக்கிட வேண்டும்., அதற்கான வழியைத்தான் இங்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் கற்றுத்தருகிறார்கள். அதுதான்: அஹ்து பில்லாஹி மினஷ்ஷைத் தானிர் ரஜீம் (விரட்டப்பட்ட ஷைத்தானை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்வது! ஆம்! முன்னர் சொன்னது போன்று - கோபத்தின் பொழுது மனத்தில் தீயை முட்டுவது ஷைத்தான்தான்! எனவே அவனது பகைமையை நினைவில் கொண்டு வந்து - அதிலிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடினால் மனம் அமைதிப்படும் என்பது திண்ணம்!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - ஸு லைமான் பின் ஸு ர்த்(ரலி) அவர்கள்

ஸு லைமான் பின் ஸு ர்த்(ரலி)அவர்கள் இறைமார்க்கப் பற்றும் பயபக்தியும் மிக்கவராக இருந்தார்கள். தமது குலத்தாரிடையே உயர் அந்தஸ்து அவர்களுக்கு இருந்தது. பற்று யுத்தத்தில் கலந்துகொண்ட அன்னார் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். அப்பொழுது அவர்களது வயது 93 ஆகும். அன்னா ரிடம் இருந்து 15 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன!

கேள்விகள்

- 1) பலசாலி என்பதற்கு நபிகளார் அவர்கள் அளித்த விளக்கம் என்ன?
- 2) கோபத்தினால் ஏற்படும் தீமைகளை விளக்கவும்.
- 3) கோபம் ஏற்பட்டால் மேற்கொள்ள வேண்டிய உபாயம் என்ன? அதற்கு நபியவர்கள் காண்பித்துத்தந்த வழி என்ன?

ஹதீஸ் எண்:47, 48, 49 கோபமும் துயரமும்

ஹதீஸ் 47

முஆத் பின் அனஸ்(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: ஒருமனிதன் சினத்தைச் செல்லுபடியாக்க ஆற்றல் பெற்றிருக்கும் நிலையிலும் அதனை மென்று விழுங்கினால் அவனை மறுமை நாளில் எல்லாப்

படைப்பினங்களுக்கு முன்னிலையில் அல்லாஹ் அழைப்பான். ஹூ ருல் ஈன் எனும் அழகுமிக்க (சுவனத்துப்) பெண்களில் அவன் விரும்புகிறவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள அவனுக்கு அனுமதி அளிப்பான். (நூல்: அபூ தாவூத், திர்மீதி)

ஹதீஸ் 48

அபூ ஹு ரைரா (ரலீ) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒரு மனிதர் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்து எனக்கு அறிவுரை கூறுங்கள் என்றார். அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் நீ கோபம் கொள்ளாதிருப்பாயாக என்றார்கள். மீண்டும் அறிவுரை கூறுமாறு பல தடவை அவர் கேட்டதற்கும் நபிகளார்(ஸல்) அவர்கள் நீ கோபம் கொள்ளாதிருப்பாயாக என்றே பதில் அளித்தார்கள்! (நூல்: புகாரி)

ஹதீஸ் 49

அபூ ஹு ரைரா (ரலீ) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: விசுவாசம் கொண்ட ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் - அவர்களுடைய உயிர், பிள்ளைகள் மற்றும் செல்வம் ஆகியவற்றில் கஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது! (அவர்களுடைய தவறுகளுக்கு அது பரிகாரமாகிவிடுவதால்) இறுதியில் அவர்கள் மீது எவ்வித தவறும் இல்லாத நிலையில் அல்லாஹ்வை அவர்கள் சந்திக்கிறார்கள்! (நூல்: திர்மீதி)

தெளிவுரை

இம்முன்று நபிமொழிகளும் பொறுமையின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கின்றன. முதல் ஹதீஸின் கருத்து: நியாயமாக நடவடிக்கை எடுத்து தனது சினத்தைத் தீர்க்க ஆற்றல் பெற்றிருந்தும் ஒருமனிதன் சினத்தை அடக்கு கிறான்., பொறுமையை மேற்கொள்கிறான் எனில் அதற்கு அல்லாஹ்விடத் தில் மகத்தான பரிசு உள்ளது!

அரபியில் அல் ஃகைள் - ظمئاً என்றால் கடும்கோபம் அதாவது சினம் என்று பொருள். தனது சினத்திற்குப் பழிதீர்க்க வலிமை இல்லாதவன் சினத்தை மென்று விழுங்கினான் என்று சொல்லப்படுவதில்லை! கோபம் எனும் சொல் கூட ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் வார்த்தையே! ஆனால் துயரு றுதல் எனும் வார்த்தையில் பலவீனத்தின் பொருள் உள்ளது. அதனால்தான் கோப நிலை - அது தன்னைப் பொறுத்து பூரணமான ஒன்றெனக் கூறப்படுகிறது! இந்த ரீதியில்தான் அல்லாஹ் கோபம் கொள்கிறான் என்று சொல்வது சரிகாணப்படுகிறது. ஆனால் அல்லாஹ் துயரப்படுகிறான் என்று சொல்லப்படுவதில்லை! ஏனெனில் நினைத்ததை நிறைவேற்ற முடியாத பொழுதுதான் துயரப்படும் நிலை வருகிறது! அல்லாஹ்வோ எல்லா

ஆற்றல்களும் கொண்டவன்!

ஆக! கடுமையாகக் கோபம் கொண்ட ஒருமனிதன் தனது சினத்திற்குப் பழி வாங்கும் சக்தி பெற்றிருந்தும் பொறுத்துக்கொள்கிறான்., சகித்துக் கொள்கிறான் என்றால் அது அல்லாஹ்விடத்தல் மிகவும் பிரியமான நற்குணமாக மதிக்கப்படுகிறது!

இரண்டாவது ஹதீஸின் கருத்து இதுதான்: அறிவுரை கேட்டுவந்த அந்த மனிதருக்கு முன்று தடவையும் கோபம் கொள்ளாதே என்பதையே அறிவுரையாக நபியவர்கள் கூறியதற்குக் காரணம் அந்த மனிதர் அதிகம் கோபம் கொள்ளும் சபாவம் உடையவராக இருந்தார் என்பதுதான்! எனவே அவரது பலவீனத்திற்கேற்ப அவருக்குப் புத்திமதி கூறுவதே பொருத்தம்! நோய்க்கேற்ற மருந்து வழங்குவதில் நபிகளார்(ஸல்) அவர்கள் கைதேர்ந்த வர்கள்! பொறுமைப் பண்பே எந்நிலையிலும் சிறப்புக்குரியது என்பதையே இது காட்டுகிறது!

முன்றாவது ஹதீஸின் கருத்து இதுதான்: மனிதனுக்கு பல்வேறு விதங்களில் தொல்லைகள், துன்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கவை அவனுக்கும் அவனுடைய உடமைகளுக்கும் அவனுடைய பிள்ளைகளுக்கும் ஏற்படுகிற நோய்நொடிகள், கஷ்டங்கள்! இவ்வாறு தொடர்கிற துன்பங்கள் மனிதனின் பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக அமை கின்றன! பிறகு அவன் பூமியில் நடந்து செல்கிறான்., அவன் மீது எவ்விதப் பாவங்களும் குற்றங்களும் இல்லாத நிலையில்! ஆனால் இதற்கு ஒருநிபந்தனை உண்டு. அதுதான் பொறுமை! பொறுமை கொள்வதற்கு மாறாக அந்த மனிதன் கோபம் கொண்டால் கோபத்தின் விளைவுதான் அவனுக்குக் கிடைக்கும்!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - முஆத் பின் அனஸ்(ரலி) அவர்கள்

எகிப்து மற்றும் சிரியா ஆகிய தேசங்களில் வாழ்ந்த முஆத் பின் அனஸ்(ரலி) அவர்களின் மூலம் 30 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன!

கேள்விகள்

- 1) கோபம், சினம், துயரம் ஆகிவற்றின் விளக்கம் என்ன?
- 2) முன்று தடவையும் ஒரே அறிவுரையையே நபி(ஸல்) அவர்கள் அந்த மனிதருக்கு வழங்கியதன் இரகசியம் என்ன?
- 3) அல் ஹு ருல் ஈன் என்பதன் விளக்கம் என்ன?
- 4) அறிவிப்பாளர் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

ஹதீஸ் எண்:50 உமர்(ரலி) அவர்களின் உயர் பண்பு!

ஹதீஸ்; 50

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'உயைனா இப்னு ஹிஸ்ன் என்பார் (மதீனா) வந்து தன்னுடைய சகோதரர் மகனாகிய ஹுர் ரூபின் கைஸ் என்பாரிடம் தங்கியிருந்தார். உமர்(ரலி) அவர்கள் யார் யாரையெல்லாம் தங்களது அவையில் நெருக்கமான அந்தஸ்தில் வைத்திருந்தார்களோ அத்தகைய நபர்களுள் ஹுர் ரூபும் ஒருவர். குர்ஆனை கற்றறிந்த அறிஞர்கள்தான் உமர்(ரலி) அவர்களது அவைத் தோழர்களாகவும் ஆலோசகர்களாகவும் இருந்தனர். அவர்கள் பெரிய வயதுடையவர்களாயினும் இளைஞர்களாயினும் சரியே! தன் சகோதரர் மகனிடம் உயைனா சொன்னார்: 'மகனே! இந்த அமீரிடத்தில் உனக்கு செல்வாக்குள்ளது. எனவே அவரைச் சத்திப்பதற்கு எனக்கு அனுமதி வாங்கிக் கொடு!' அவ்வாறே அவர் அனுமதி கேட்டார். உமர்(ரலி) அவர்களும் அனுமதி கொடுத்தார்கள்.

உமர்(ரலி) அவர்களின் சமூகத்தில் உயைனா வந்தபொழுது சொன்னார்:

"இதோ! கத்தாபின் மகனாரே! நீர் எங்களுக்கு அதிக மானியம்

கொடுப்பதில்லை. மேலும் எங்களிடையே நீதியுடன் தீர்ப்பு அளிப்பதில்லை!"

(இதனைக் கேட்டதும்) உமர்(ரலி) அவர்கள் அதிகஅளவு கோபம் கொண்டு அவரைத் தண்டிக்கவே முனைந்து விட்டார்கள்!

அப்பொழுது உமர்(ரலி) அவர்களிடம் ஹுர் ரூபு சொன்னார்: "அமீரூல் முஃமினீன் அவர்களே! (குர்ஆனில்) அல்லாஹ் தன்னுடைய நபியை நோக்கிக் கூறுகிறான்: (நபியே! மக்களிடத்தில்) மென்மையையும் மன்னிக்கும் போக்கையும்

மேற்கொள்வீராக! நன்மை புரியுமாறு ஏவுவீராக. மேலும் அறிவீனர்களைவிட்டும்

விலகியிருப்பீராக! (7 : 199) - இந்த மனிதரும் அறிவீனர்களில் ஒருவர்தானே!" -

அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! இந்த வசனத்தை அவர் ஓதிக்காட்டியபொழுது

உமர்(ரலி) அவர்கள் அதை மீறிச் செல்லவில்லை! அவர்கள் இறைவேதத்தின்

வரம்புக்குக் கட்டுப்படுபவர்களாய்த் திகழ்ந்தார்கள்!" நூல்: புகாரி

தெளிவுரை

இரண்டாம் கலீஃபா உமர்(ரலி) அவர்களைப் பற்றி இப்னு அப்பாஸ்(ரலி)

அவர்கள் அறிவித்துள்ள இந்நிகழ்ச்சியை இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்கள்

பொறுமை பற்றிய இந்தப் பகுதியில் கொண்டு வந்துள்ளார்கள்!

நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் புகழ் பெற்றவர்கள் உமர்(ரலி) அவர்கள்! சத்தியத்தை

ஏற்றுக் கொள்ளும் பண்பும் அதன் முன் பணியும் இயல்பும் அவர்களிடம்

மிகுந்திருந்தன! அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள்

இதற்குச் சான்று பகன்றுகொண்டிருப்பதைக் காணலாம்! ஒரு தடவை

ஒருபெண்மணி குர்ஆனின் வசனத்தை ஓதிக்காட்டி நினைவூட்டியபொழுது

உடனே உமர்(ரலி) அவர்கள் அதன் கட்டளைக்குக் கீழ்ப் படிந்தார்கள் எனும்

நிகழ்ச்சி மிகவும் பிரபலமானதே! அத்தகைய சான்றுகளுள் ஒன்று தான் இங்கு

கூறப்பட்ட இந்நிகழ்ச்சியும்!

உயைனா பின் ஹிஸ்ன் என்பவர் தம் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த

தலைவர்தான். ஆனாலும் அவர் நாட்டுப்புறத்தவர் என்பதால் நாகரிமற்றவராக இருந்தார். இதோ! கத்தாபின் மகனாரே! என்று அவர் தனது பேச்சைத்தொடங்கியது எவ்வளவு அநாகரிமமானது! பண்பாடற்றது! அதைத்தொடர்ந்து அவர் சொன்ன வார்த்தைகளும் அப்படிப்பட்டவைதானே!

"நீர் எங்களுக்கு அதிக மானியம் வழங்குவதில்லை. மேலும் எங்கள் டையே நீதியுடன் தீர்ப்பு அளிப்பதில்லை!"

பார்த்தீர்களா., எப்படிப் பொறுப்பின்றி - வாய்க்கு வந்தபடி பேசுகிறார் என்பதை! நீதிமீக்க ஆட்சிக்குப் புகழ்பெற்ற கல்ஃபா உமர்(ரலி) அவர்களது நடவடிக்கை நீதி அல்ல என்கிறார்! அதாவது கல்ஃபா உமர் அவர்கள் அரசாங்கப் பணத்தை அதிகஅளவு அவருக்கு அள்ளிக் கொடுக்காததை அநீதி என்று கூறுகிறார்! அதுவும் மரியாதைக் குறைவான முறையில் சுட்டிக்காட்டுகிறார்! பண்பாடற்ற அவரது பேச்சுதான் உமர்(ரலி)அவர்கள் அதிகம் கோபம் கொள்ள காரணமாயிற்று! உடனே அவரைப் பிடித்துத் தண்டிக்கவே முனைந்துவிட்டார்கள்! இதனைக்கண்டதும் அருகில் நின்று கொண்டிருந்த ஹுர்ரு என்பார் கல்ஃபா அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தினார்! மன்னித்துவிடுமாறு கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அவர் எவ்வாறு சமாதானப்படுத்தினார் என்பதுதான் இங்கு நமக்கு நல்ல தொரு பாடம்! அதாவது, உடனே - மேலே சொன்ன குர்ஆன் வசனத்தை அவர் ஓதிக்காண்பித்தார்! இறைவனின் அறிவுரையைக் கேட்டவுடனேயே உமர்(ரலி) அவர்கள் அமைதியாகிவிட்டார்கள். குர்ஆனுடன் அவர்களுக்கிருந்த ஈடுபாடு எத்தகைய ஆழமானது என்பதையே இது காட்டுகிறது! நபிகளாரிடம் பெற்றிருந்த நல்லொழுக்கப் பயிற்சி உமர்(ரலி) அவர்களது இதயத்தை அந்தஅளவுக்கு பண்படுத்தி - பக்குவப்படுத்தி இருந்தது என்பதே உண்மை! அல்லாஹ்வின் அருள்மறை குர்ஆனுக்கு நபித்தோழர்கள் அளித்துவந்த மரியாதையைப் பாருங்கள். இது அல்லாஹ் அருளிய வேதத்தின் கட்டளை என்று அவர்களுக்கு நினைவுட்டியதுமே அதற்குக் கட்டுப்பட்டார்கள். இன்று நாமும்தான் அந்த வேதத்தின் மீது விசுவாசம் கொண்டுள்ளோம்., அதன் கட்டளைகளைத் தினமும் செவிமடுக்கிறோம்., ஆனால் குர்ஆனுக்கு உரிய மரியாதை தருகிறோமா? அதன் ஆணைகளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறோமா? நம்முடைய வாழ்க்கையில் அதுதான் கேள்விக் குறியாக உள்ளது! கல்ஃபாக்களின் வாழ்வில் நடைபெற்ற இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் அத்தகைய பயிற்சியையும் பக்குவத்தையும் நாமும் பெற முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்பதே நாம் பெற வேண்டிய பாடம்!

மேலேசொன்ன வசனத்தின் முதல்கட்டளை மென்மையையும் மன்னிக்கும் போக்கையும் மேற்கொள்வீராக என்பதாகும்! இதற்கு அரபியில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ள வார்த்தை (أخف) கருத்துச் செறிவானது! அதாவது, உலகில் மக்களிடம் இணைந்து வாழும்பொழுது சீலர் உங்களிடம் மனம் நோகும் படிப் பேசிடலாம்., முறைகேடாக நடந்திடலாம்., அதற்கெல்லாம் முழு அளவில் பழிவாங்கியே தீருவது என்பது கூடாது. அந்த மனிதர்களின் குணங்களில் - செயல்களில் எது இலகுவானதோ அதை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களை நீங்கள் மனம் பொறுத்திட வேண்டுமே தவிர., உரிமை முழுவதையும் எதிர்பார்க்க முடியாது. அது உங்களுக்குக் கிடைக்காது!

இதேபோல் உங்களிடம் கடன் பெற்ற ஒருமனிதன் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை யால்

கடும் நஷ்டத்திற்குள்ளாகி வறுமைக்கோட்டின் கீழ்த் தள்ளப்பட்டு விடலாம்., அப்பொழுது அவன் தர வேண்டிய பணத்தை முழுமையாக நீங்கள் எதிர்பார்க்காதீர்கள்!உங்களது உரிமை முழுவதையும் கேட்காதீர்கள். அது உங்களுக்குக் கிடைக்காது!- இவ்வாறாக மன்னிக்கும் மனப்பான் மையை- மேலான பண்பாட்டைத் தன் தூதருக்கு அல்லாஹ் போதிக்கிறான்!

மேலும் நன்மை புரியுமாறு ஏவுவீராக (بالعرف وأمر) என்பதுதான் இரண்டாவது கட்டளை. மூலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள அல் உர்ஃப் என்பதன் பொருள் நன்மையான சொல் - செயல் அனைத்தையும் உள்ளடக்கும். அறியப்பட்டது - பழக்கமானது என்கிற அதன் அகராதீப் பொருளோடு அதற்குள்ள கருத்துப்பொருத்தம் என்ன வெனில், அத்தகைய சொல், செயல்களை ஷரீஅத்தும் நன்மை என்று கருதும்., மக்களின் கருத்தும் அதுவாகவே இருக்கும்!அந்த வகையில் நன்மையைக் கொண்டு ஏவுதல் என்றால் எது நன்மை என்று ஷரீஅத்தும் மக்களும் அறிந்திருக்கிறார்களோ அதனைச் செயல்படுத்தும்படி ஏவுவீராக!முன்கர் - منكر எனும் தீமையைக் கொண்டும் ஏவாதீர்கள்., நன்மை அல்லாததைக்கொண்டும் ஏவா தீர்கள்!- அதாவது, ஷரீஅத்திலும் மக்களிடத்திலும் நன்மை என்று அறிமுக மில்லாததைஏவாதீர்கள்!ஏனெனில் விஷயங்கள் மொத்தம் மூன்று வகைதான்:

- 1) தீமை - இதைத் தடுப்பது கடமை.
- 2) நன்மை - இதைக் கடைப்பிடிக்குமாறு ஏவி வேண்டும்!
- 3) தீமையாகவும் நன்மையாகவும் இல்லாதது- இதனை ஏவுதல் என்பதும் இல்லை., தடுத்தல் என்பதுமில்லை.

அதாவது சில விஷயங்கள் உள்ளன., முந்தைய எந்த வகையிலும் சேராதவை! அவற்றைச் செய்வதால் நற்கூலி - புண்ணியம் கிட்டும் என்ப தில்லை! அவை ஆகுமான காரியங்கள்., செய்யவும் செய்யலாம்., செய்யாம லும் இருக்கலாம். அப்படி இருக்கும்பொழுது அவற்றைச் செயல்படுத்து மாறு ஏவுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?

ஆனால் அறிவுரையின் அடிப்படையில் சொல்வதாயின் எது நல்ல வார்த்தையோ அதைத் தவிர வேறெதையும் யாரும் பேசவேண்டாம் என்று சொல்லலாம்.

ஏனெனில் நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: "யார் அல்லாஹ் வின் மீதும் மறுமை நாள் மீதும் விசுவாசம் கொண்டுள்ளாரோ அவர் நல்லதைப் பேசட்டும். அல்லது மெளனமாக இருக்கட்டும்!" (புகாரி, முஸ்லிம்)

"மேலும் அறிவீனர்களை விட்டும் விலகியிருப்பீராக!"

இதன் கருத்து: யார் உங்கள் மீது அபத்தமாகவும் வரம்பு மீறியும் நடக்கிறாரோ அவரை விட்டும் விலகிவிடுங்கள்., அப்படி விலகிச் செல்வது இழிவாகவோ அடங்கிப் போவதாகவோ இல்லாதபட்சத்தில் விலகிச் செல்வ தையே மேற்கொள்ளுங்கள்! இந்த நிகழ்ச்சியில் உமர்(ரல்) அவர்களின் செயல்பாடே நமக்கு முன்மாதிரி! அறிவீனர்களை விட்டும் அவர்கள் விலகியது இழிவாகவும் இல்லை., கீழடங்கியதாகவும் இல்லை! ஏனெனில் அப்படி அபத்தமாகப் பேசிய மனிதரைத் தண்டிக்கும் ஆற்றலை அவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள். ஆனாலும் இறைக்கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவ்வாறு அவர்கள் தண்டிக்கவில்லை! இந்த வசனத்தில் இடம்பெற்றுள்ள அல் ஜாஹிலீன் என்பதன் வேர்ச்

சொல்லான الجاهل என்பதற்கு இரண்டு பொருள்கள் உள்ளன. 1) அறியாமை 2)

அபத்தமாக-வரம்பு மீறி நடந்துகொள்வது. ஒரு கவிஞன் பாடினான்:
எங்கள் மீது யாரும்

அபத்தமாக நடந்திட வேண்டாம்!

அறிந்திடவும்! -அப்படி

நடப்பவர்களிடம் - அதற்கும் மேலாக

நாங்கள் அபத்தமாக நடப்போம்!

- ஆனால் இது அறியாமை காலத்து வைராக்கியமாகும். இஸ்லாமியப் பண்பாடு என்னவெனில், அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

"(நபியே) நன்மையும் தீமையும் சமமாக மாட்டா. மிகச் சிறந்த நன்மை யைக் கொண்டு நீர் தீமையைத் தடுப்பீராக! அப்பொழுது உம்முடன் கடும் பகைமை

கொண்டிருந்தவர்கூட உற்ற நண்பராய் ஆகிவிடுவதைக் காண்பீர்" (41 : 34)

உங்களது இப்பண்பாட்டால் எத்தகைய தலைகீழ் மாற்றம் விளை கிறது.,

பாருங்கள்! உங்களிடம் தீவிரமான பகைமை பாராட்டிக் கொண்டிருப்பவர்

உற்ற தோழராய்-நெருங்கிய நண்பராய் மாறிவிடுகிறார்! இது உங்க எது

நயமான நடவடிக்கையின் நல்ல விளைவுதானே! இவ்வாறு கூறுவது யார்?

இதயங்களைப் புரட்டிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய பேராற்றல் கொண்ட

இறைவனாகிய அல்லாஹ்தான் இவ்வாறு கூறுகிறான். ஒவ்வொரு மனிதனின்

இதயமும் கருணைமிக்க அந்த இறைவனின் இரண்டு கரங்களிடையேதான்

உள்ளது! தன் விருப்பப்படி அதனை அவன் மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறான்!

இந்த வசனத்தை ஓதிக்கேட்டு உமர்(ரலீ) அவர்கள் கடைப்பிடித்த உயர்

பண்பாடு நமது வாழ்க்கையில் மலர வேண்டும். வெஞ்சினமோ கோபதாபமோ

ஏற்படும்பொழுது இறைவேதத்தையும் இறைத்தூதரின் வழி முறையையும் நாம்

நினைத்துப்பார்த்திட வேண்டும். அவர்களின் அறிவுரைக் கேற்ப நாமும்

நடைபோட்டோமாயின் "யார் எனது வழிகாட்டலைப் பின்பற்றி னாரோ அவர்

வழிதவற மாட்டார்., தூர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு ஆளாகவும் மாட்டார்!" (20:123)

குர்ஆன் குறிப்பிடுவது போன்று என்றைக்கும் நாம் வழிபிறழ்ந்திட மாட்டோம்..

தூர்ப்பாக்கிய நிலை நமக்கு வராது!

கேள்விகள்

1) உமர்(ரலீ) அவர்களின் உயர் பண்பாடுச் சிறப்புகள் சிலவற்றை - வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் விவரிக்கவும்.

2) மென்மையையும் மன்னிக்கும் போக்கையும் மேற்கொள்வதென்ன?

3) நன்மை - அல் உர்ஃப் என்றால் என்ன?

4) அல் ஜஹ்ல் எனும் அரபிச் சொல்லின் பொருள் என்ன? அறிவீனர்களை விட்டும் விலகியிருத்தல் என்றால் என்ன?

5) அறிவிப்பாளர் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

ஹதீஸ் எண்:51, 52 நல்ல ஆட்சியாளர்கள் கிடைக்க வேண்டுமெனில்...!

ஹதீஸ் 51

இப்பினு மஸ்ஹத்(ரல்)அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: 'நிச்சயமாக என(து வாழ்நாளு)க்குப் பிறகு (உங்களுக்கு உரிமைப் பறிப்பு ஏற்படும் வகையிலான) சுயநலப் போக்கும் நீங்கள் வெறுக்கக் கூடிய வேறுசீல காரியங்களும் நடைபெறும்!' தோழர்கள் கேட்டார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! அப்பொழுது நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டு மென எங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறீர்கள்? பிகளார்(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உங்கள் மீதுள்ள கடமையை நீங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும். மேலும் உங்களுக்குச் சேர வேண்டிய உரிமைகளை அல்லாஹ்விடம் நீங்கள் கேட்க வேண்டும்!' நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்
அல் அஃதரா : ஒன்றைத் தனதாக்கிக்கொள்வது. உரிமையுள்ள வர்களின் உரிமையைப் புறக்கணித்துவிட்டு!

ஹதீஸ் 52

உஸைத் பின் ஹு ளைர்(ரல்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'மதீனத்து அன்ஸாரித் தோழர்களில் ஒருவர் கேட்டார்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! இன்ன மனிதரை அதிகாரியாக நீங்கள் நியமித்தது போன்று என்னையும் அதிகாரி யாக நியமிக்கக்கூடாதா? அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: என(து வாழ்நாளு)க்குப் பிறகு (உங்கள் உரிமைகளைப் புறக்கணிக்கும் வகையிலான) சுயநலப் போக்கை நீங்கள் சந்திக்க வேண்டியதுவரும். அப்போது பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள்., (மறுமை நாளில்) தடாகத் தின் அருகே என்னை நீங்கள் சந்திக்கும் வரையில்!'நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்
தெளிவுரை
இவ்விரு நபிமொழிகளும் எதிர்காலத்தில் முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்களிடம் தலைதூக்கும் சர்வாதிகாரப் போக்கு குறித்து எச்சரிக்கை செய்வதுடன் அந்தச் சூழ்நிலைகளில் பொறுமை மேற்கொள்ள வேண்டுமென நற்போதனை யும் தருகின்றன! இதனால்தான் இவ்விரு நபிமொழிகளையும் இந்தப் பாடத்தின் கீழ் கொண்டு வந்துள்ளார்கள் இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள்!
கருத்து இதுதான்: பிற்காலத்தில் முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்களின் வாழ்க்கைப் போக்கில் பெரும் வீழ்ச்சி ஏற்படும். நபிகளார்(ஸல்) அவர்களும் நேர் வழிபெற்ற கல்ஃபாக்களும் விட்டுச் சென்ற- நீதிநெறிமிக்க உயரிய பண்பாடு களையும் உன்னத நெறிகளையும் அவர்கள் பின்பற்றமாட்டார்கள்! பொது மக்களின் சொத்துக்களைத் தன்னிச்சையாகக் கையாளுவார்கள்! முஸ்லிம் களுக்குச் சேர வேண்டிய உரிமைகளை தமதாக்கிக்கொள்வார்கள்!
இத்தகைய சுயநலப்போக்கும் உரிமை பறிப்பும் ஆட்சியாளர்களிடத்தில் காணப்படும்பொழுது நாங்கள் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டுமெனத் தோழர்கள் கேட்டபொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள் -
'உங்கள் மீதுள்ள கடமையை நீங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும்'
என்று கட்டளையிட்டார்கள். அதாவது, அரசாங்கத்தின் பொதுச் சொத்தில் உங்களுக்குச் சேர வேண்டிய உரிமையை அந்த ஆட்சியாளர்கள் அபகரித்துக்கொண்டாலும்-உங்களுக்கு அநீதியிழைத்தாலும் செவியேற்றல்-

கீழ்ப்படிதல் என்கிற உங்கள் கடமையை நீங்கள் நிறைவேற்றாமல் புறக்கணித்துவிடாதீர்கள்! குழப்பம் விளைவிக்காதீர்கள்! பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள்., ஆட்சியதிகாரத்தில் அவர்களுடன் தகராறு செய்யாதீர்கள்! மேலும் சொன்னார்கள்:

'உங்களுக்குச் சேரவேண்டிய உரிமைகளை அல்லாஹ்வீடம் நீங்கள் கேட்கவேண்டும்'

அதாவது அத்தகைய அட்சியாளர்களுக்கு அல்லாஹ் நேர்வழி காட்ட வேண்டுமென நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். அவ்வாறு அவர்கள் திருந்தி விட்டால் உங்கள் உரிமைகளைப் பறிக்க மாட்டார்கள்.

சுயநலப் போக்குடைய ஆட்சியாளர்களின் தன்னிச்சையான நடவடிக்கை யின் போது பொறுமை மேற்கொள்ளுமாறு தம் தோழர்களுக்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் வழங்கிய அறிவுரையில் வேகம் இல்லைதான்., ஆனால் விவேகம் நிறைந்துள்ளது! மனிதர்களின் மனங்கள் கஞ்சத்தனம் மிக்கவை! மக்களின் உரிமைகளைப் பறித்து சொந்த வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொள்ளும் ஆட்சியாளர்களைக் கண்டால் அதனைப்பொறுத்துக் கொள்ள மனித மனங்களுக்கு மிகவும் சீரமம்! இத்தகைய மனித இயல்பை நன்கு அறிந்திருந்தார்கள் நபி(ஸல்) அவர்கள்! அதற்கேற்ற வகையில் இங்கு வழிகாட்டியுள்ளார்கள்! இதில் நாம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயங்கள் இரண்டு.

1) நபிகளார்(ஸல்) அவர்கள் உண்மையில் இறைத்தூதரே என்பதற்கான ஆதாரம் இதிலுள்ளது. ஏனெனில் அன்று அவர்கள் முன்னறிவிப்பு செய்தது போன்றே நடைபெற்றது.

ஆம்! கல்பாக்கள் - அமீர்கள் என்போர் ரொம்ப காலமாகவே மக்களின் சொத்துக்களைத் தன்னிச்சையாகவே அனுபவித்து வருகிறார்கள்! அவர்களின் உல்லாச வாழ்க்கையை நாம் பார்க்கிறோம். உணவு-பானத்தில் வீண்விரயம்! ஆடை அணிகலன்களில் வீண்விரயம்! ஆடம்பரமான வீடுகள், மாளிகைகள்! சொகுசான வாகன வசதிகள்! இவ்வாறு மக்களின் பொதுச் சொத்துக்களைத் தங்களின் சொந்த நலனுக்காகத் தாராளமாக அவர்கள் செலவு செய்வதை காணலாம்!

ஆட்சியாளர்கள் இப்படி பொதுச்சொத்தை வீண்விரயம் செய்யும்பொழுது மக்கள் அவர்களுக்கு கீழ்ப்படியாமல் இருப்பதும் அவர்களுடன் மோதல் போக்கை மேற்கொள்வதும் உகந்ததல்ல! மட்டுமல்ல ஆட்சியாளர்களுடன் ஒத்துழையாமைப் போக்கை மக்கள் மேற்கொண்டால் - அதனால் ஆட்சி நடத்த முடியாத அளவுக்கு சட்டம் - ஒழுங்கு சீர்குலைந்து விட்டால் அதனால் வரும் சோதனை எல்லோரையும் சூழ்ந்து கொள்ளும்! இஸ்லாத்தின் நலனுக்கும் கேடு ஏற்படலாம்! எனவே ஆட்சியாளர்கள் நேர்வழி திரும்ப வேண்டுமென அல்லாஹ்வீடம் பிரார்த்தனை செய்வதும் அவர் களுக்கு அழகிய முறையில் புத்திமதி புகன்று கொண்டிருப்பதும்தான் அனைவருக்கும் நலம் பயக்கக்கூடியதாகும்!

2) இந்த அறிவுரையில் விவேகமும் நிதானமான போக்கும் உள்ளது. ஆட்சியாளர்கள் நாட்டின் பொதுச் சொத்தை அபகரித்து சுய நலனுக்காகப் பயன்படுத்துவதென்பது நாட்டு மக்களைக் கொதிப்படையச் செய்யும் கடுமை விஷயமே! மக்கள் தங்களுடைய உரிமைகளைக்கேட்டு வீதியில் இறங்கிப் போராடக்கூடத் தயங்கமாட்டார்கள்! அவர்களிடையே கொந்தளிப்பையும் கிளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய இதுபோன்ற சூழ்நிலை களில் நாம் என்ன

செய்ய வேண்டும்? அதற்கான போதனையை நபியவர்கள் வழங்குகிறார்கள்! அதுதான் பொறுமையை மேற்கொள்வதென்பது! அமைதியான முறையில் ஆட்சியாளர்களைச் சீர்திருத்த முயல வேண்டுமென்பது! அதில் தான் நமக்கும் நமது தீன் - இறைமார்க்கத்திற்கும் நன்மை உள்ளது! உஸைத் பின் ஹு னைர்(ரலி) அவர்கள் அறிவித்துள்ள நபிமொழியின் கருத்தும் இதேபோன்றதே!

'என(து வாழ்நாளு)க்குப் பிறகு(உங்களுக்கு உரிமைப் பறிப்பு ஏற்படும் வகையிலான) தன்னலப் போக்கை நீங்கள் சந்திக்க வேண்டியது வரும்! அப்பொழுது பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள்., (மறுமை நாளில்) தடாகத் தின் அருகே என்னை நீங்கள் சந்திக்கும் வரையில்!'

அதாவது, உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு உள்ளவர்களைப் புண்படுத்தும் இத்தகைய கடினமான சூழ்நிலையில் நீங்கள் பொறுமையை மேற்கொண்டால் அதற்குரிய கூலியாக- மறுமை நாளில் நபி(ஸல்) அவர்களது தடாகத்தில் பானம் அருந்தும் பெரும் பாக்கியம் உங்களுக்குக் கிடைக்கும்! (அத்த கைய பாக்கிய மிக்க மக்களின் குழுவில் அல்லாஹ் நம் அனைவரையும் சேர்த்து வைப்பானாக!) மறுமை நாளில் மகவும் கடுமையான சூழ்நிலையில் நபியவர்களின் இந்தத் தடாகம் மக்களுக்குப் பெரிதும் நிம்மதி அளித்துக்கொண்டிருக்கும்! ஆம்!மக்கள் அந்நாளில் பெரும் கவலையிலும் துன்பத்திலும் சிக்கிவிட்டிருப்பார்கள். தாங்க முடியாத வெப்பமும் வியர்வையும் அவர்களை வாட்டிக் கொண்டிருக்கும்! அத்தகைய சூழ்நிலையில்தான் நபி(ஸல்) அவர்களது தடாகத்திற்கு மக்கள் வருவார்கள்., பாக்கியமிக்க அதன் பானம் அருந்தி மகிழ்வார்கள்., நிம்மதி அடைவார்கள்!

பொறுமை மேற்கொள்ளுங்கள்., மறுமை நாளில் தடாகத்தில் நீர் அருந் தும் பாக்கியம் பெறுவீர்கள் என்கிற இந்த வாசக அமைப்பில் பொறுமை யின் மற்றொரு சிறப்பு சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆம்! மறுமை நாளில் நபிகளார்(ஸல்) அவர்களின் தடாகத்திற்கு வந்து நீர் அருந்தும் பாக்கியம் பெற வழிவகுக்கும் காரணிகளுள் பொறுமையும் ஒன்றென்பதைத் தெளிவாக நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்!

இவ்வாறு இவ்விரு நபிமொழிகளும் - பொதுமக்களின் உரிமைகளைப் பறித்து தம் சொந்த வாழ்க்கையை வளப்படுத்தும் ஆட்சியாளர்களின் சர்வாதிகாரப் போக்கைப் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொள்ள வலியுறுத்தும் இந்த இடத்தில் இன்னொரு உண்மையை நாம் அறிந்திட வேண்டும். அதாவது மக்கள் எந்த லட்சணத்தில் வாழ்கிறார்களோ அதற்கேற்பவே அவர்களின் ஆட்சியாளர்கள் அமைவார்கள்! உலகில் காணப்படும் நிதர்சன மான உண்மையாகும் இது! ஜனநாயகம் உள்ளதெனச் சொல்லப்படும் நாட்டிலும் சரி, சர்வாதிகாரம் உள்ளதெனச் சொல்லப்படும் நாட்டிலும் சரி இதைத்தானே நாம் காண்கிறோம்! மக்கள் நீதி நெறி தவறினால் - அல்லாஹ்வுக்கும் தங்களுக்கும் மத்தியி லான உறவுகளில் அதாவது, அவனுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்றுதல், அவனுக்கு அஞ்சி வாழ்தல், தீமைகள் தவிர்த்தல், நன்மை களைப் பரவலாக்குதல், இறைமார்க்கத்தின் பக்கம் அழைப்புவிடுத்தல் போன்ற விஷயங்களை மக்கள் பேணி விலையானால் மேலேசொன்னது போன்று தீய ஆட்சியாளர்களை அவர்கள் மீது அல்லாஹ் திணித்து விடுகிறான்!

'இவ்வாறே அக்கிரமக்காரர்களில் சிலரை வேறு சிலருக்கு ஆட்சியாளர் களாய் நாம் ஆக்குவோம்., அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்த தீமை களின் காரணத்தால்!' (6 : 129)

ஆம்! க்கள் நல்லவர்கள் எனில் அவர்களைப் போன்ற நல்ல ஆட்சியாளர் களை அல்லாஹ் அவர்களுக்கு இலகுவாக்கிக் கொடுக்கிறான்! மக்கள் தீயவர்களெனில் அவர்களுக்கு வாய்க்கும் ஆட்சியாளர்களும் தீயவர்களாகவே அமைவார்கள்! வரலாற்றில் கூறப்பட்டுள்ளது: :காரிஜியாக்கள் என்ற பிரிவைச் சேர்ந்த ஒருவன் அலீ(ரலி) அவர்களிடம் வந்து கேட்டான்: 'அலீ(ரலி) அவர்களே! மக்கள் இந்த அளவுக்கு உங்களை விமர்சனம் செய்கிறார்கள்! ஆனால் இவ்வாறு அபூ பகர்(ரலி) மற்றும் உமர்(ரலி) இருவரையும் யாரும் விமர்சனம் செய்யவில்லையே., என்ன காரணம்?'

அலீ(ரலி) அவர்கள் சொன்னார்கள்: 'அபூ பகர்(ரலி) மற்றும் உமர்(ரலி) இருவருக்கும் என் போன்றவர்கள் கிடைத்திருந்தார்கள்! ஆனால் எனக்குக் கிடைத்திருப்பது உன் போன்றவர்கள்தானே!' - அதாவது உன்னைப் போன்றவர்கள்தான் அதற்குக் காரணம்!

மற்றொரு நிகழ்ச்சி : பனூ உமைய்யா கலீபாக்களில் ஒருவர்தான் அப்துல் மலிக் பின் மர்வான்! இவருடைய ஆட்சிமுறை பற்றி மக்கள் குறை பேசிக்கொண்டிருந்தது இவரது காதுகளுக்கு எட்டியது. உடனே அவர் தன்னுடைய அவைப் பிரதானிகளையும் முக்கிய பிரமுகர்களையும் ஒன்றுதிரட்டினார். அவர்களிடம் கேட்டார்:

'மக்களே! நான் உங்களுக்கு -அபூ பகர் மற்றும் உமர்(ரலி) போன்று சிறந்த ஆட்சியாளனாகத் திகழ வேண்டுமென் விரும்புகிறீர்களா?'

அனைவரும் ஒருமித்த குரலில் 'ஆம்' என்று பதில் அளித்தார்கள்!

பிறகு அப்துல் மலிக் சொன்னார்: 'அப்படியானால் நீங்கள் எனக்கு - அபூ பகர் மற்றும் உமர் இருவரும் பெற்றிருந்ததைப்போன்ற சிறந்த பொது மக்களாகத் திகழுங்களேன்!'

உண்மை தானே., அல்லாஹ் நுண்ணறிவு மிக்கவன். மக்கள் எப்படிப் பட்டவர்களோ அப்படித்தான் அவர்களுடைய ஆட்சியாளர்களையும் அமைக் கிறான்! மக்கள் கெட்டவர்கள் எனில் ஆட்சியாளர்களும் கெட்டவர்கள்தான். மக்கள் நல்லவர்கள் எனில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஆட்சியாளர்களும் நல்லவர்களாய் திகழ்வார்கள்!

ஆயினும் ஆளுவோர் திருந்திவிட்டால் மக்களும் திருந்திவிடுவர் எனும் ரீதியில் ஆட்சியாளர்கள் நல்லவர்களாய் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் அனைத்திற்கும் அடிப்படை! ஏனெனில் ஆட்சியாளர்களிடத்தில் அதிகாரம் உள்ளது. அதைப் பயன்படுத்தி சீர்திருத்த நடவடிக்கையைச் சிறப்பாய் மேற்கொள்வது அவர்களுக்கு எளிது. நெறிபிறழ்ந்து செல்வோரை நெறிப் படுத்தவும் அநீதியும் அட்டூழியமும் செய்வோரைத் தடுத்து நிறுத்தவும் ஆட்சியாளர்களால் இலகுவாக முடியும்!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - உஸைத் பின் ஹு ளைர்(ரலி) அவர்கள் உஸைத் பின் ஹு ளைர்(ரலி) அவர்கள் மதீனாவில் வைத்து முஸ்அப் பின் உமையர்(ரலி) அவர்களின் அழைப்புப் பணியின் பயனாய் இஸ்லாத்தைத் தழுவினார்கள்! இரண்டாம் கணவாய் உடன்படிக்கையில் நபியவர்களிடம் விசுவாசப் பிரமாணம் செய்து கொடுத்தவர்களில் இவர்களும் முக்கியமானவர்கள்!

உஹு த் யுத்தத்திலும் அதன் பிறகு நடைபெற்ற போர்கள் அனைத்திலும் கலந்துகொண்டார்கள். குர்ஆனை அழகிய ராகத்துடன் ஓதும் தோழர் களில் இவர்கள் குறிப்படத்தக்கவர்கள்! எதையும் அறிவிப்பூர்வமாகச் சிந்திக் கும் ஆற்றல் பெற்றுத் திகழ்ந்த இவர்கள் ஹிஜ்ரி 20 ம் ஆண்டு மதீனாவில் மரணம் அடைந்தார்கள். உமர்(ரலி) அவர்கள் ஜனாஸா தொழுகை நடத்த பகீஉ மண்ணறையில் நல்லடக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளார்கள். இவர்களிடம் இருந்து 18 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப் பட்டுள்ளன!

கேள்விகள்

- 1) ஆட்சியாளர்கள் சர்வாதிகாரப் போக்கை மேற்கொள்ளும்பொழுது பொறுமையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென நபி(ஸல்) அவர்கள் அறிவுரை கூறுவதன் விளக்கம் என்ன? அநீதியைத் தட்டிக்கேட்காமல் மெளனமாக இருக்க வேண்டுமென்பதா அதன் பொருள்?
- 2) இந்நபிமொழி சுட்டிக்காட்டும் பொறுமையின் தனிச்சிறப்பு என்ன?
- 3) நல்ல ஆட்சியாளர்கள் கிடைக்க வேண்டுமெனில் மக்கள் எவ்வாறு நடந்தகொள்ள வேண்டும்?
- 4) காரிஜியாக்கள் என்போர் யார்? அவர்களின் தீய கொள்கை என்ன?
- 5) அறிவிப்பாளரின் வரலாற்றுக் குறிப்பு தரவும்.

ஹதீஸ் எண்:53 எதிரிகளைக் களத்தில் சந்திக்க ஆசைப்படாதீர்கள்

ஹதீஸ் 53

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ அவ்ஃபா(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

"இறைத்தூதர்(ஸல்) அவர்கள் எதிரிகளைச் சந்தித்த (யுத்த) நாட்களில் ஒருநாளன்று சூரியன் மேற்கு சாயும் வரையில் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார்கள். பிறகு எழுந்து கூறினார்கள்: "ஓ, மனிதர்களே! எதிரிகளை(க் களத்தில்) சந்திப்பதற்கு ஆசைப்படாதீர்கள். அல்லாஹ்விடம் சுக வாழ்வைக் கேளுங்கள். ஆனால் எதிரிகளைச் சந்திக்கும்படியானால் பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள். மேலும் நிச்சயமாக வாட்களின் நிழலின் கீழ்தான் சுவனம் உள்ள தென்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்! பிறகு இவ்வாறு நபி(ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்: யா அல்லாஹ்! வேதங்களை இறக்கியருளியவனே! மேகங்களை ஓட்டுபவனே! அடர்ந்துவந்த எதிரணி யினரைத் தோல்வி அடையச் செய்தவனே! எதிரிகளைத் தோல்வி அடையச் செய்வாயாக! அவர்கள் மீது எங்களுக்கு வெற்றியைத் தருவாயாக! (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

நபி(ஸல்) அவர்கள் மாலை நேரத்தை எதிர்பார்த்ததற்குக் காரணம், பகலின் வெப்பம் சற்றுத் தணிந்து நிழல்கள் வளர்ந்து குளுமை கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான்! அப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு உற்சாகம் பிறக்கும். முழு ஈடுபாட்டுடன் போரில் அவர்கள் இறங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும்!

போர்ச் சூழ்நிலையை முன்னிட்டு மக்களிடையே சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். நபிகளார்(ஸல்) அவர்கள்! ஜும்ஆ நாளின் நிரந்தரமான சொற் பொழிவுகளுக்கிடையே - இந்த நபிமொழியில் குறிப்பிடப்பட்டது போன்று தற்காலிக உரைகளையும் அவர்கள் நிகழ்த்தியதுண்டு! இத்தகைய தற்காலிக உரைகளும் நபித்தொகுப்புகளில் எராளம் பதிவாகியுள்ளன!

"எதிரிகளை(க் களத்தில்) சந்திப்பதற்கு ஆசைப்படாதீர்கள்"

அதாவது, எதிரிகளுடன் மோதவும் போர்ச்சூழ்நிலை உருவாகி இரத்தக் களறியை ஏற்படுத்தவும் ஆசைப்படுவது யாருக்கும் அழகல்ல. யா அல்லாஹ்! எதிரிகளுடன் எங்களை மோதச் செய்வாயாக என்று பிரார்த்தனை செய்வது ஏற்புடையதல்ல! யா அல்லாஹ்! அச்சமற்ற- அமைதி வாழ்வைக் கொடு என்றுதான் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்!

"ஆனால் எதிரிகளைச் சந்திக்கும்படியானால் பொறுமையை மேற்கொள்ளுங்கள்"

பொறுமையின் இந்த அறிவுரைக்காகத்தான் இந்த நபிமொழியை இந்தப் பாடத்தின் கீழ் கொண்டுவந்துள்ளார்கள், இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள்! கருத்து இதுதான்: எதிரிகளைச் சந்தித்தாக வேண்டிய - போர் புரிந்தாக வேண்டிய சூழ்நிலை வந்தால் பொறுமையைக் கைவிட்டுவிடக் கூடாது. இப்புலியில் இறைமார்க்கத்தை மேலோங்கச் செய்யும் உயர் இலட்சியத்தை மனத்தில் ஏந்தி, பொறுமையுடனும் உறுதியுடனும் போர் புரியத்தான் வேண்டும். பொறுமையாளர்களுக்கு உதவியும் வெற்றியும் நல்குவதாக அல்லாஹ் வாக்குறுதி அளித்துள்ளான்!

"நிச்சயமாக வாட்களின் நிழலின் கீழ்தான் சுவனம் உள்ளதென்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்!"

அதாவது, இறைவழிப் போராளி ஏந்திச் செல்லும் வாட்களின் நிழலின் கீழ்தான் சுவனம் உள்ளது. இதோ! இறைமார்க்கத்தின் வெற்றிக்காகக் களமிறங்கும் அவர் அதிலேயே மரணத்தைச் சந்திக்க நேரிட்டு விட்டால் இன்ப வாழ்வும் அருட்பேறுகளும் நிறைந்த சுவனபதி செல்லக்கூடிய மேன் மக்களில் ஒருவராக அழைத்துக்கொள்ளப்படுகிறார்!

அல்லாஹ் கூறுகிறான்:"இறைவழியில் கொல்லப்படுகிறவர்களை இறந்தவர் களாக ஒருபோதும் கருதாதீர்கள். உண்மையில் அவர்கள் உயிருடன் இருக்கிறார்கள்., தங்கள் இறைவனிடம் இருந்து தங்களுக்குரிய வாழ்வாதா ரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அல்லாஹ் தன்னருளில் இருந்து தங்களுக்கு அளித்தவற்றைக்கொண்டு மகிழ்ச்சியில் திளைத்திருக்கிறார்கள்! தங்களுக்குப் பின் உலகில் வாழ்ந்துவருகிற - இன்னும் தங்களுடன் வந்து சேராதிருக்கும் இறைநம்பிக்கையாளர்கள் குறித்து-அவர்களுக்கு எத்தகைய அச்சமும் இல்லை., அவர்கள் துயரப்படவுமாட்டார்கள் என்று இவர்கள் மன நிறைவு பெறுகிறார்கள். அல்லாஹ் அளித்த கொடையினாலும் அருளினாலும் அவர்கள் அக மகிழ்வுடன் இருக்கிறார்கள். மேலும் திண்ணமாக அல்லாஹ் விசுவாசிகளின் கூலியை வீணாக்க மாட்டான் என்பதாலும்! (3 : 169 -171)

ஆம்!அல்லாஹ்வின் வழியில் கொலை செய்யப்படுகிற தியாகியின் உடலில் எவ்வளவு வெட்டுகள் -குத்துகள் விழுந்தாலும் எத்தகைய பயங்கரமான குண்டுகள் பாய்ந்தாலும் அது குறித்து எந்த வேதனையும் கஷ்டமும் அவர் உணர்வதில்லை! அவரது உயிர் நீடித்த- நிலையான சுவன பதியை நோக்கிச் செல்கிறது! இதனால்தான் நபிகளார்(ஸல்) அவர்கள் அருளினார் கள்: சுவனம் வாட்களின் நிழலின் கீழ் உள்ளது என்று!

உஹு த் போர்க் களத்தில் ஷஹீதாக்கப்பட்ட ஸஹாபி அனஸ் பின் நஸ்ர்(ரல)அவர்கள் ஒரு கட்டத்தில் கூறினார்கள்: "திண்ணமாக நான் உஹு த் மலையின் திக்கிலிருந்து சுவனத்தின் நறுமணத்தை உணர்கிறேன்!"

ஆகா! எந்தஅளவுக்கு அந்த ஸஹாபியின் நுகர்ப் புலன்களை அல்லாஹ் திறந்துவைத்து நுட்பமான ஆற்றலை வழங்கியுள்ளான் என்பதைப் பாருங்கள்! சுவனபதியின் சுகந்தத்தை நுகர்வதாகக் கூறுகிறார்., உஹு த் மலையின் திக்கில் இருந்து அது கமழ்ந்து வருவதாகப் பேரானந்தப் படுகிறார்! இதனால்தான் நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: வாட்களின் நிழலின் கீழ் சுவனபதி உள்ளது என்று!

பிறகு நபியவர்கள் அல்லாஹ்விடம் உதவி கேட்டுப்பிரார்த்தனை செய் தார்கள். இறைவழிப்போர்வீரர்கள், களத்தில் எதிரிகளைச் சந்திக்கும் முன்னர் இதுபோல் பிரார்த்தனை செய்திட வேண்டும்.

இந்தப் பிரார்த்தனையில் அல்லாஹ்வின் ஆற்றலை நிரூபிக்கும் சான்று களைச் சட்டிக்காட்டி உதவி கேட்டுள்ளார்கள். நபி(ஸல்) அவர்கள். அவை இரு வகைகள்.

ஒன்று ஷரீஅத் ரீதியிலானவை. அதாவது, வேதங்கள்! இவற்றில் குர்ஆன்

உள்ளிட்ட - முற்காலத்தில் இறைவன் இறக்கியருளிய எல்லா வேதங்களும்
அடங்கும். அத்தகைய வேதங்களை இறக்கியருளி சத்திய மார்க்கத்தை
வழங்கிய உண்மையான இறைவனை அழைத்து உதவி கேட்டுள்ளார்கள்,
நபிகளார் அவர்கள்!

மற்றொன்று இப்பேரண்டத்தில் காணப்படும் பிரமாண்டமான படைப்புகள்!
மேகங்களையும் அவற்றின் அதிசயிக்கத்தக்க செயல்பாடுகளையும் அவற்றுள்
பிரத்தியேமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் நபி(ஸல்) அவர்கள்!

அதோ! வானத்தில் நீந்திக்கொண்டிருக்கும் மேகக்கூட்டங்கள் ஏக
இறைவனாகிய அல்லாஹ் ஒருவனின் ஆணைக்கு மட்டுமே கட்டுப் பட்டவை.
உலகிலுள்ள எல்லா மனிதர்களும் ஒன்று சேர்ந்து அனைத்து விதமான
உபாயங்களையும் பிரயோகித்து எப்போர்ப்பட்ட பிரமாண்டமான முயற்சிகள்
செய்தாலும் அவர்களால் மேகத்தை வசப்படுத்தித் தங்கள் விருப்பப்படி
மழைபொழிவிக்க முடியுமா? ஒருபோதும் முடியாது! அதற் கான பேராற்றல்
அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே சொந்தம்! அத்தகைய மகத்தான பேராற்றல் படைத்த
இறைவனை அழைத்துப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள் நபியவர்கள்!

"எதிரணிகளைத் தோல்வி அடையச் செய்பவனே!"

அதாவது, அணிதிரண்டு வந்த பல்வேறு எதிரிக் கூட்டத்தினரைத் தோல்வி
அடையச் செய்தவன் அல்லாஹ் ஒருவனே. அத்தகைய பேருதவியை இங்கும்
கேட்டுப் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள் நபிகளார்(ஸல்) அவர்கள்!

- இது அகழ் யுத்தத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டும் வாசகம்! அல்
அஹ்ஸாப் (எதிரிகளின் பல்வேறு கூட்டத்தினருடன் நடந்த) யுத்தம் என்றொரு
பெயரும் அதற்குண்டு. அப்பொழுது இஸ்லாத்தை எதிர்த்துக் கொண்டிருந்த
பல்வேறு கூட்டத்தினர் சுமார் பத்தாயிரம் வீரர்களைத் திரட்டிக்கொண்டு மதீனா
நோக்கி வந்தார்கள். இஸ்லாத்தையும் முஸ்லிம்களையும் வேரோடு வீழ்த்திட
வேண்டும் என்பதுதான் அவர்களின் திட்டம்! ஆனால் முன்னெச்சரிக்கை
நடவடிக்கையாக நபியவர்களும் தோழர் களும் பெரியஅளவில் அகழ் ஒன்றைத்
தோண்டியிருந்தார்கள்! அதனால் எதிரிகளால் மதீனாவினுள்ளே பிரவேசிக்க
முடியவில்லை. அந்த அகழுக்கு அப்பால் தங்கியிருந்து மதீனாவை பல
நாட்களாக முற்றுகையிட்டிருந் தார்கள்!

அல்லாஹ்வின் பேராற்றலைப் பாருங்கள்! சுழன்றடித்த பெரும் புயற் காற்றை
ஏவினான்! அது எதிரிகளைச் சின்னாப் பின்னமாக்கி சீதறி ஓடச் செய்தது!
அவர்களின் கூடாரங்களைத் தாறுமாறாகப் பிய்த்து வீசியது! அடுப்புகளைப்
புறட்டிப்போட்டு அவர்களை அலைக்களித்தது! தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல்

முற்றுகையை விலக்கிக்கொண்டு எல்லோரும் ஓட்டம் பிடித்தார்கள்!
அதனைத்தான் குர்ஆன் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது:

"அல்லாஹ் நிராகரிப்பாளர்களைத் திருப்பி அனுப்பினான். அவர்கள் எந்தப் பயனும் அடையாமலேயே தம் மன எரிச்சலுடன் அப்படியே திரும்பி விட்டனர். விசுவாசிகளின் சார்பில் போரிடுவதற்கு அல்லாஹ்வே போதுமாகி விட்டான்!"
(33 : 25)

ஆம்! அல்லாஹ்தான் வெற்றியைத் தருபவன். ஆனால் மனிதர்கள் திரட்டி வைத்திருக்கும் ஆற்றல்கள் அனைத்தும் பயனளிக்கவும் செய்யலாம். பயனளிக்காமலும் போகலாம். ஆயுதங்களைத் திரட்டி வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது இதன் பொருளல்ல! போர் புரிவதற்கான அனைத்து விதமான ஆயுதங்களையும் ஆகுமான காரணிகளையும் நாம் கையாளத்தான் வேண்டும். ஆனால் எதிரிகளைத் தோல்வி அடையச் செய்யும் ஆற்றல் உண்மையில் அல்லாஹ்வின் ஆற்றல் மட்டுமே! இவ்வுண்மையைச் சுட்டிக் காட்டி அதில் உறுதியான நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதே நோக்கம்!

இந்த நபிமொழியில் பல படிப்பினைகள் உள்ளன!

படைவீரர்களை மென்மையுடன் நடத்துவது படைத்தளபதியின் கடமை. பொருத்தமான நேரத்தில்தான் போரைத் தொடங்க வேண்டும். என்ன பருவகாலம்? கடுமையான கோடையா? குளிரா? என்பதைக் கவனித்துத் தான் வீரர்களைக் களமிறக்கிட வேண்டும்! கோடையும் குளிரும் கடுமை யாக இருந்தால் போர்புரிவது கடும் சிரமம்! இலையுதிர் காலமெனில் போருக்கு அது மிகவும் பொருத்தமானது!

எந்த மனிதனும் எதிரியைக் களத்தில் சந்திக்கவும் போர் புரியவும் ஆசைப்படுவது கூடாது! ஆனால் இறைவழியில் உயிர்த் தியாகம் செய்யும் (ஷஹாதத் எனும்) பாக்கியம் பெறுவதில் ஆசைப்பட வேண்டுமென நமக்குக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது! இரண்டுக்கும் நுட்பமான வித்தியாசம் உள்ளதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்!

சக வாழ்வையும் அமைதியும்தான் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்க வேண்டும். ஏனெனில் அமைதி வாழ்வுக்கு நிகரான பாக்கியம் உலகில் வேறெதுவும் இல்லை. எனவே யுத்தத்தை - போரை ஆசைப்படாதீர்கள். அமைதியைக் கேட்டுப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். இஸ்லாத்தை நிலை நாட்டுவதற்கு உதவி புரியுமாறும் அல்லாஹ்விடம் கேளுங்கள்! ஆனால் களத்தில் எதிரியைச் சந்திக்க வேண்டியது வந்தால் பொறுமையுடன் களமிறங்குங்கள். அல்லாஹ்வின் உதவி பொறுமையாளர்களுக்கு உண்டு!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம் - அப்துல்லாஹ் பின் அபீ அவ்ஃபா (ரலி) அவர்கள்
 இவர்களுடைய இயற்பெயர் அப்துல்லாஹ். குறிப்புப் பெயர் அபூ இப்ராஹீம்.
 இவருடைய தந்தை அபூஅவ்ஃபா (ரலி) அவர்களும் இஸ்லாத்தைத்
 தழுவிருந்தார்கள். அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் பைஅதுர் ரிள்வான் எனும்
 போர் உறுதிப் பிரமாணத்தில் பங்கேற்றார்கள். கைபர் யுத்தத்திலும் அதன் பிறகு
 நடைபெற்ற அனைத்துப் போர்களிலும் கலந்து கொண் டார்கள்!
 ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் மரணம் அடைந்தபிறகு கூஃபா நகருக்குப்
 பயணமான அன்னார் அங்கேயே மரணம் அடைந்தார்கள்! கூஃபா நகரில் மரணம்
 அடைந்த நபித்தோழர்களில் இறுதியானவர் இவர்கள்தாம்! அன்னாரிடம் இருந்து
 சுமார் 95 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன!

கேள்விகள்

- 1) நபி(ஸல்) அவர்கள் போரைத் தொடங்குவதற்கு மாலை நேரத்தை எதிர்
 பார்த்திருந்ததற்குக் காரணம் என்ன?
- 2) எதிரிகளுடன் சண்டை போட வேண்டுமென ஆசைப்படுவதற்கும்
 இறைவழியில் உயிர்த்தியாகம் செய்ய வேண்டுமென ஆசைப்படுவதற்கும் என்ன
 வித்தியாசம்?
- 3) வாட்களின் நழுவின் கீழ்தான் சுவனம் உள்ளதென்பதன் விளக்கம் என்ன?
- 4) இந்நபிமொழி தரும் படிப்பினைகள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடவும்.
- 5) அறிவிப்பாளர் குறித்து அறிமுகம் செய்யவும்.

பாடம்: 4 உண்மை

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'இறைநம்பிக்கையாளர்களே! அல்லாஹ்வுக்கு
 அஞ்சுங்கள். மேலும் உண்மையாளர்களுடன் இணைந்திருங்கள்!' (9:119)
 வேறோரிடத்தில், '...உண்மை பேசக்கூடிய ஆண்களும் பெண்களும்...' (33:35)
 இன்னோர் இடத்தில், 'அல்லாஹ்விடம் அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதியில்
 உண்மையாளர்களாய் அவர்கள் நடந்திருந்தால் அது அவர்களுக்கு நல்லதாய்
 இருந்திருக்கும்!' (47:21)

தெளிவுரை

அகராதியில் உண்மை (ஸித்க்) எனும் சொல்லின் பொருள், ஒருசெய்தி
 யதார்த்தற்கு ஒத்திருத்தல் என்பதாகும். நீங்கள் அறிவிக்கும் செய்தி

யதார்த்தத்தில் நடைபெற்றிருந்தால் அது உண்மைச் செய்தியே!
 எடுத்துக்காட்டாக, இன்று வெள்ளிக்கிழமை என்று நீங்கள் அறிவிக்கும்பொழுது
 யதார்த்தத்தில் அது வெள்ளிக்கிழமையாக இருந்தால் அது உண்மைச் செய்தி!
 இது சொல்லால் வெளிப்படுத்தும் செய்தியின் நிலை!
 இதேபோன்றுதான் செயல் மூலம் வெளிப்படுத்தும் செய்தியும்! அதாவது ஒரு
 மனிதனின் செயல் யதார்த்தத்திற்கும் அவனது உள்ளத்து எண்ணத்திற்கும்
 ஒத்திருந்தால் அது உண்மையாகும்! எனவே முகஸ்துதிக்காகச் செயல்படுபவன்
 உண்மையாளன் அல்லன். ஏனெனில் அவன் தன்னை ஒரு வணக்கசாலியாகக்
 வெளிக்காட்டுகிறான். ஆனால் அவனது உள்ளத்து நிலை அதற்கு
 முரண்படுவதால் உண்மையான வணக்கசாலியாக அவன் திகழமுடியாது!
 இறைவனுக்கு இணைகற்பிப்பவனும் அதாவது சீலைவணக்கம் செய்பவனும்
 உண்மையானவன் அல்லன். ஏனெனில் வெளித்தோற்றத்தில் அவன் இறைவனை
 வணங்குவதுபோல் தெரிகிறது! ஆனால் யதார்த்தத்தில் அவன் வணங்குவது
 இறைவனை அல்ல!
 நயவஞ்சகனும் உண்மையாளன் அல்லன். ஏனெனில் இறை விசுவாசம்
 கொண்டிருப்பது போல் வெளிக்காட்டிக் கொள்கிறான். ஆனால் அவன் இறை
 விசுவாசம் கொள்ளவில்லை!
 தொழுகை, நோன்பு போன்ற வணக்கவழிபாடுகளில் பித்தம் எனும் நூதனத்தை
 அனுஷ்டிப்பவனும் உண்மையாளன் அல்லன். ஏனெனில் நபி (ஸல்)
 அவர்களைப் பின்பற்றி வணக்கவழிபாடு செய்வதாக அவன் வெளிக்காட்டிக்
 கொள்கிறான். ஆனால் யதார்த்தத்தில் நபியவர்களை அவன் பின்பற்றவில்லை!
 உண்மைதான் இறைவிசுவாசிகளின் அடையாளம். அதன் எதிர்ப்பதமாகிய பொய்
 என்பது நயவஞ்சகர்களின் அடையாளம்!
 உண்மையின் சிறப்பு குறித்தும் அதனைப் பேணிவாழ்வதால் கிடைக்கும்
 நன்மை, உயர்வு ஆகியவை குறித்தும் பல வசனங்களை இமாம் நவவி
 (ரஹ்) அவர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். அவற்றுள் ஒன்றுதான் 'இறைநம்பிக்கை
 கொண்டவர்களே! அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள். மேலும் உண்மையாளர்களுடன்
 இணைந்திருங்கள்!' (9 : 119) என்பதும்.
 இந்த வசனம் - கஅப் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களும் அவர்களின் இரு
 தோழர்களும் தபுக் யுத்தத்தில் கலந்துகொள்ளாமல் பின்தங்கியிருந்த பொழுது
 இறக்கியருளப்பட்டதாகும். கஅப் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்த ஹதீஸ் ம் அதன்
 கீழ் அந்த வரலாற்றின் விரிவான விளக்கமும் முன்னர் தெளபா - பாவமீட்சியின்
 பாடத்தில் சென்றுள்ளது!

இப்பினு மஸ்ஊத் (ரல்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: நிச்சயமாக உண்மை என்பது புண்ணியச் செயலுக்கு வழி காட்டுகிறது. புண்ணியச் செயல் சுவனம் செல்ல வழிகாட்டுகிறது. திண்ணமாக ஒருமனிதன் உண்மையே பேசிக்கொண்டிருக்கிறான்., இறுதியில் அல்லாஹ்விடத்தில் உண்மையாளன் என்று எழுதப்படுகிறான்! மேலும் திண்ணமாக பொய் என்பது தீமை செய்ய வழிகாட்டுகிறது. தீமை செய்வது நரகத்திற்கு வழிகாட்டுகிறது. திண்ணமாக ஒருமனிதன் பொய் பேசிக்கொண்டிருக்கிறான்., இறுதியில் அல்லாஹ்விடத்தில் மகாப் பொய்யன் என்று எழுதப்படுகிறான்! (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

இந்நபிமொழி, ஸஹீஹ் முஸ்லிமில் பதிவாகியுள்ள அறிவிப்பின்படி - 'உண்மையைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று தொடங்குகிறது. உண்மை பேசுவதன் சிறப்பு, அதன் நல்முடிவு குறித்து இந்நபிமொழி எடுத்துரைக்கிறது. பொய் பேசுங்கள்., அப்பொழுது தான் உலகில் வாழ முடியும்., பொய் பேசினால்தான் எதுவொன்றிலும் நல்ல லாபம் ஈட்டலாம் என்று சிலர் சொல்லலாம்! ஆனால் பொய் பேசீச் சம்பாதிக்கும் பணத்தில் எந்த அபிவிருத்தியும் கிடையாது. பொய் பேசீச் சம்பாதிக்கும் செல்வம் தற்காலிகமானது - சீக்கிரம் அழியக் கூடியது என்பது மட்டுமல்ல, நம்மை நீடித்த அழிவில் ஆழ்த்தக் கூடியதும் கூட! உண்மை பேசுவது தான் நிலையான லாபத்திற்கும் நன்மைக்கும் வழிவகுக்கக்கூடியது! முன்னர் கூறியதுபோன்று - பொய்யான சொல் என்பது போல் பொய்யான செயல் என்றும் கூறப்படும்!. பொய்யான செயலுக்கு நயவஞ்சகனின் செயல் எடுத்துக்காட்டாகும்! நயவஞ்சகன் தன்னை ஓர் விசுவாசியென வெளிக்காட்டிக் கொள்கிறான். எல்லோருடன் சேர்ந்து அவனும் தொழுகிறான்., நோன்பு நோற்கிறான்., செல்வத்தை எடுத்து இறைவழியில் செலவும் செய்கிறான்! அவன் ஹஜ் செய்வதைக் கூட காணலாம்! அவனுடைய இந்தச் செயல்களைக் காண்போர் அவற்றின் வெளிநங்கத்தைப் பார்த்துப் புகழ்வார்கள்! ஆனால் அவை இறைவழிபாடாக ஒருபோதும் ஆகமாட்டா! ஏனெனில் அவன் வழங்குகிற தர்மமும் நிறைவேற்றுகிற வழிபாடுகளும் அவனது அகத்தின் நிலைக்கு மாறுபடுகிறது! ஏனெனில் அவன் இறைவனை விசுவாசம் கொள்ளவில்லை என்பதே உண்மை! எனவே அவனும் பொய்யன்தான்! அவனுடைய வணக்க வழிபாடுகளும் பொய்யானவைதான்! பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் உண்மையின் படிப்படியான நல் விளைவுகளை

இவ்வாறு விளக்கித்தருகிறார்கள்!

‘நிச்சயமாக உண்மை என்பது புண்ணியச் செயல்புரிய வழிகாட்டுகிறது. புண்ணியச்செயல் புரிவது சுவனத்திற்கு வழிகாட்டுகிறது. திண்ணமாக ஒரு மனிதன் உண்மையே பேசுகிறான்., இறுதியில் அல்லாஹ்விடத்தில்

உண்மையாளன் என்று எழுதப்படுகிறான்!’

புண்ணியமான செயல்கள் என்றால் நன்மையை - நற்கூலியை ஈட்டித் தருகிற செயல்கள். அத்தகைய செயல்களை நிறைவேற்றுவது மனிதனைச் சுவனத்தின் பக்கம் இட்டுச்செல்லும்! மறுவுலக வாழ்க்கையில் சுவனத்தை அடைய வேண்டும் என்பதுதானே இலட்சியங்களுக்கெல்லாம் இலட்சியம்!

இதனால்தான் ஒவ்வொருவரும் அல்லாஹ்விடம் சுவனத்தைக் கேட்கு மாறும் நரகத்தை விட்டும் பாதுகாப்புத் தேடுமாறும் கட்டளை இடப்படுகிறது!

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: ‘(மறுமை நாளில்) எவன் நரக நெருப்பில் இருந்து காப்பாற்றப்பட்டு சுவனத்தில் நுழைவிக்கப்படுகிறானோ அவனே உண்மையில் வெற்றி பெற்றவன் ஆவான்! இவ்வுலக வாழ்வென்பது ஏமாற்றக்கூடிய அற்ப இன்பமேயன்றி வேறில்லை!’(3:185)

நபியவர்கள் தொடர்ந்து சொல்கிறார்கள்:

ஒருமனிதன் உண்மையே பேசிக்கொண்டு வருகிறான்., இறுதியில் அல்லாஹ் விடத்தில் உண்மையாளன் என்று எழுதப்படுகிறான்!

மற்றோர் அறிவிப்பில், ஒரு மனிதன் தொடர்ந்து உண்மை பேசுவருகிறான்., மேலும் உண்மையே பேசவேண்டுமென்று தெண்டிக்கிறான்., இறுதியாக

அல்லாஹ் விடத்தில் உண்மையாளன் என்று எழுதப்படுகிறான் என்று உள்ளது!

கருத்து இதுதான்: உண்மையே பேசுவர வேண்டும். அதில் முழுக்கவனமும் நாட்டமும் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உண்மையாளன் என்று அவனை அல்லாஹ் ஒப்புக்கொள்வான்!

‘உண்மையாளர்’ எனும் நிலை, அல்லாஹ்வின் பேரருள் பொழியப்பட்ட மேன்மக்களின் வரிசையில் இரண்டாவது அந்தஸ்தில் உள்ளது. அல்லாஹ் குர்ஆனில் குறிப்பிடுகிறான்:

‘அல்லாஹ்வுக்கும் தூதருக்கும் கீழ்ப்படிகிறவர்கள் யாரோ அவர்கள், அல்லாஹ் அருள்புரிந்துள்ள நபிமார்கள், உண்மையாளர்கள், இறைவழியில் உயிர்த்தியாகம் புரிந்தவர்கள், உத்தமர்கள் ஆகியோருடன் இருப்பர்!’(4: 69)

உண்மையாளர்கள் அனைவரிலும் சிறந்தவர் - மகத்துவமிக்கவர் யார் எனில் இறைவிசுவாசத்தில் நபியவர்களை உண்மைப்படுத்துவதில் சிறந்து விளங்குபவரே ஆவார்! அத்தகைய உயர் சிறப்புக்குரியவர்கள் நபித்தோழர்

அபூபகர் ஸித்தீக் (ரலீ) அவர்கள்தாம்! ஆம்! நபி (ஸல்) அவர்கள் இஸ்லாத்திற்கு வாருங்கள் என்று அழைப்பு விடுத்தபொழுது அதை ஏற்பதில் அனைவருக்கும் முன்னிலையில் இருந்தவர்கள் அவர்கள்தாம்! அதில் அவர்களுக்கு எவ்வித தயக்கமோ கலக்கமோ இல்லை! அன்றிலிருந்து இறைவிசுவாசத்தில் -அதன் உறுதிப்பாட்டில் அபூ பகர் (ரலீ) அவர்கள் தன்னிகரற்றவர்களாய்த் திகழ்ந்தார்கள்!

இதோ! நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் தாம் கண்டுவந்த மஃராஜ் எனும் விண்ணேற்ற நிகழ்ச்சியை மக்களிடையே அறிவித்தபொழுது எதிரிகள் அதைப் பொய் என்று தூற்றினர். முஹம்மதே! ஓரிரவிலேயே எப்படி இங்கெல்லாம் சென்றுவந்தீர்? மக்காவில் இருந்து பைத்துல் மகதீஸ் வரை ஒரே நாளில் எப்படி பயணம் சென்று திரும்பிவர முடியும்? பிறகு அங்கு இருந்து வானுலம் ஏறிச் சென்றதாகவும் சொல்கிறீர்! இது எப்படி சாத்தியமாகும்? என்று ஏளனமாகக் கேட்டனர்! அந்தஉடனேயே அபூ பகர் ஸித்தீக் (ரலீ) அவர்களிடம் ஓடோடிச் சென்று, உங்கள் நண்பர் சொல்வதைக் கேட்டீர்களா? இப்படி இப்படியெல்லாம் சொல்கிறாரே அதையுமா நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறீர்கள்? என்று இடைமறித்துக் கேட்டு வழியிலேயே மடக்கப்பார்த்தார்கள்! ஆனால் அதற்கு அபூ பகர் (ரலீ) அவர்கள், 'என் அன்புத் தோழர் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு மொழிந்தார்கள் எனில், அது உண்மைதான்' என்று உறுதியுடன் - அனைவரையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தும் வண்ணம் பதில் அளித்தார்கள்! அப்பொழுதான் ஸித்தீக் உண்மையாளர் எனும் சிறப்புப்பட்டத்தை அபூபகர் அவர்களுக்கு உறுதிப்படுத்தினார்கள் நபியவர்கள்!

பொய் பேசுவதன் தீய விளைவு என்ன?

'பொய் என்பது தீமைபுரிய வழிகாட்டுகிறது. தீமை செய்வது நரகத்திற்கு வழிகாட்டுகிறது! - மற்றோர் அறிவிப்பு, பொய்யைக் குறித்து உங்களை எச்சரிக்கை செய்கிறேன் என்று தொடங்குகிறது!'

ஃபுஜ்ஜர் (தீமை செய்தல்) எனும் அரபி வார்த்தையின் அகராதிப் பொருள், அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் - அதை மீறிச் செயல்படுதல் என்பதாகும். தீமைகளிலேயே மிகவும் கொடுமையானது இறை வனை நிராகரிப்பதுதான்! அவன் மீது விசுவாசம் கொள்ள மறுப்பதுதான்! குர்ஆன் ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுகிறது:

'அவர்கள்தான் இறைவனை நிராகரிக்கக்கூடியவர்கள்., தீமைகள் செய்பவர்கள்!'
(80 : 42)

பொய் பேசிக்கொண்டிருப்பவன் அல்லாஹ்விடத்தில் மகாப்பொய்யன் என்று

எழுதப் பட்டுவிடுகிறான் என்று இந்நபிமொழியில் கடுமையாக எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டிருப்பதால் பொய் பேசுவது ஹராம் -தடைசெய்யப்பட்டது மட்டுமல்ல., அறிஞர்கள் சிலர் கூறுவதுபோன்று - பெரும் பாவங்களுள் ஒன்றாகவே அது கணிக்கப்பட்டுள்ளது!

மிகக்கொடுமையான பாவமெனும் பொய் எது எனில், இன்று சீலரிடம் உள்ளதே- அதாவது, மக்களை வீணாகச் சீர்க்கவைக்கும் நோக்கத்துடன் பொய்களை அள்ளி வீசுகிறார்களே அதுதான்! மற்றொரு நபிமொழியில் இது குறித்து கடும் எச்சரிக்கை வந்துள்ளது. அது வருமாறு:

‘அத்தகைய மனிதனுக்கு நாசம் உண்டாவதாக! அவன் பேசும்பொழுது பொய்யுரைக்கிறான்., அதன் மூலம் மக்களைச் சீர்க்க வைப்பதற்காகவே (இப்படிச் செய்கிறான்!) அத்தகைய மனிதனுக்கு நாசம் உண்டாவதாக!’ (அபூ தாவூத், தீர்மதி)

பாருங்கள்! பொய் பேசுவது பற்றி எவ்வளவு கடுமையாக எச்சரிக்கை செய்கிறார்கள் நபியவர்கள்! அதேநேரத்தில் அதனை எவ்வளவு லேசாகக் கருதுகிறார்கள் மக்கள்!

மற்றொரு கடுமையான பொய் ஒன்றும் உண்டு! அதுதான் பிறரின் உரிமைகளை அபகரித்து உண்பதற்காகப் பொய் பேசுவது! எடுத்துக் காட்டாக, பிறருக்கு வழங்க வேண்டிய உரிமையை ஒருவன் மறுப்பது, அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நான் எதுவும் தர வேண்டியதில்ல என்று பொய் சத்தியம் செய்வது! அல்லது நீ இவ்வளவு தொகை என்னிடம் கடன் வாங்கியிருந்தாய்., அதனை இன்னும் தரவில்லை என்று பொய் சத்தியம் செய்து பிறரின் சொத்தை அபகரிக்கப்பது! இது குறித்து கடுமையாக எச்சரிக்கை செய்யும் நபிமொழி வருமாறு:

‘ஒரு முஸ்லிமான மனிதரின் செல்வத்தை(அநியாயமாகப்)பறித்துக் கொள்வதற்காக (ஒருபிரமாண வாக்கு மூலத்தின்போது) துணிவுடன் யார் பொய் சத்தியம் செய்கிறாரோ அவர்மீது அல்லாஹ் கோபம் கொண்ட நிலையில் தான் அவனை மறுமை நாளில் அவர் சத்திப்பார்!’ (நூல்: புகாரி)

கேள்விகள்:

- 1) உண்மை, பொய் இவை பற்றிய விளக்கம் எழுதவும்!
- 2) உண்மையாளர் பெறும் உயர் அந்தஸ்து என்ன? அதற்கு அளிக்கப்பட்ட உதாரணம் என்ன?
- 3) பொய்களின் வகைகளை எழுதவும்.
- 4) பொய் பேசுபவன் அடையும் தீய கதி பற்றி விவரிக்கவும். அது பற்றி வந்துள்ள ஒருநபிமொழியை எழுதவும்.

- 5) சொல் - செயல் இவற்றில் பொய் மற்றும் உண்மை அமைவதெப்படி?
உதாரணங்களுடன் எழுதவும்.
- 6) அபூ பகர் (ரலி) அவர்கள் ஸித்தீக் - உண்மையாளர் எனும் சிறப்புப்
பட்டத்தைப்பெற்றது எப்பொழுது? மஃராஜின் போது தான் வழங்கப்பட்டதா?
- 7) அறிவிப்பாளர் வரலாறு சுருக்கமாக எழுதவும்.

55 உண்மையே உள்ளத்தின் அமைதி!

ஹஸன் பின் அலீ(ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி(ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூறியதை நான் மனப்பாடம் செய்துள்ளேன்: ‘உன்னைச் சந்தேகத்தில் ஆழ்த்தக் கூடியதை விட்டுவிட்டு சந்தேகமில்லாததைச் செய்திடு! ஏனெனில் உண்மையே உள்ளத்தின் அமைதியாகும். பொய்தான் சஞ்சலத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியது!’ (திர்மதி)

உன்னைச் சஞ்சலத்தில் ஆழ்த்தக்கூடியது என்பதன் பொருள் : இது ஹலால் (ஆகுமானது)தானா என்று நீ சந்தேகப்படுவதை விட்டுவிட்டு அப்படிச் சந்தேகமில்லாததன் பக்கம் சென்றிடு!

தெளிவுரை

இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்களின் நாற்பது நபிமொழிகள் எனும் நபிமொழித் தொகுப்பிலும் இது இடம்பெற்றுள்ளது.

இரத்தினச் சுருக்கமான வார்த்தைகளைத் தாங்கியுள்ள இந்நபிமொழியில் ஆழிய கருத்துகள் பயனுள்ள வகையில் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்! அது வழங்கும் மிகமுக்கியமான வழிகாட்டல் நமது ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குரியதாகும்! பேணுதலான நடைமுறை என்பது தான் அந்த வழிகாட்டல்! ஒருசெயல் ஹராமா, ஹலாலா (அதாவது இது தடைசெய்யப்பட்டதா, அனுமதிக்கப்பட்டதா?) என்று ஐயம் வந்துவிட்டால் அதை விட்டுவிட வேண்டும். அதிலிருந்து விலகி வேண்டும். அதுவே பேணுதலான முறை! தூய்மைக்கான வழிகாட்டல்! மேலும் ஹராம் தவிர்த்த சாதாரணமான விஷயங்களிலும் மிகத் தெளிவான நிலைப்பாட்டைக் கொடுக்கக் கூடியதும் இதுவே!

கல்வியாளர்களில் சிலர் ஃபிக்ஹு சட்டப் பிரச்சனைகளை அலசும்போது பேணுதல் நிலை என்று ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்! மேலும் அதனை ஒரு பொதுவான அடிப்படையாக வைத்து அதன் கீழ் பல்வேறு விஷயங்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள்! அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு பார்ப்போம்:

∴ ஆடையில் அசுத்தம் பட்டுவிடுகிறது. அவ்வாறு அசுத்தமான பகுதி ஆடையின் மேல் பகுதியா? கீழ்ப்பகுதியா? என்பதுதான் சந்தேகம்! மேல் பகுதியைக் கழுக்கிச் சுத்தம் செய்தால்- கீழ்ப்பகுதி அசுத்தமாக இருக்குமோ என்று

சந்தேகம் நீடிக்கிறது! கீழ்ப்பகுதியைச் சுத்தம் செய்தால் மேல்பகுதி
 அசுத்தமாக இருந்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று மனம் குழம்புகிறது!
 இதற்கான தீர்வைத்தான் இந்நபிமொழி வழங்குகிறது! அதுதான் பேணுதலான
 முறையைக் கடைப்பிடித்தல் என்பது! மேலே சொன்ன விஷயத்தில்
 பேணுதலான முறை என்னவெனில், அந்த ஆடையின் மேல் பகுதியையும் கீழ்ப்
 பகுதியையும் - முழுவதுமாகக் கழுதிச் சுத்தம் செய்வது தான் பேணுதல்!
 அப்படிச் சுத்தம் செய்கிறபொழுது சந்தேகம் முழுமையாக நீங்கிவிடுகிறது!
 ∴ ஒருவனுக்குத் தொழுகையில் சந்தேகம். தொழுகு முடித்தது, இரண்டு
 ரக்அத்தா? முன்றா? என்று! எந்த முடிவுக்கும் அவனால் வர முடிவதில்லை.
 இப்பொழுது என்ன செய்வது? சந்தேகம் நீங்கி மனம் அமைதி பெறுவதெப்படி?
 அதற்குத்தான் அந்தப் பேணுதலானமுறை அழகிய தீர்வைத் தருகிறது!
 ஆம்! குறைவான எண்ணிக்கையை - அதாவது, இரண்டு ரக்அத் என்பதைக்
 கணக்கில்கொண்டு செயல்பட்டால் சந்தேகம் நீங்கிவிடும்! இரண்டு ரக்அத்
 தொழுகு உறுதியானது., உறுதியான நிலையை அடைந்து விட்டால்
 சந்தேகத்திற்கு அங்கு இடமேது? இதேபோல் முன்று ரக்அத்தா? நான்கா?
 என்று சந்தேகம் வந்தால் - தொழுகு முன்று ரக்அத் என்று முடிவு
 செய்துகொண்டு மீதி ஒரு ரக்அத்தை நிறைவேற்றினால் சந்தேகம் நீடிக்கவா
 செய்யும்?

ஐயத்திற்கும் சஞ்சலத்திற்கும் உரியதை விட்டுவிட்டு ஐயமில்லாததை எடுத்துக்
 கொள்! என்பது எவ்வளவு தெளிவான வழிகாட்டல்! மனத்தைக் குழப்பக்கூடிய
 சட்டப்பிரச்சனைகள் அனைத்திற்கும் ஓர் இலகுவான தீர்வைக் கொடுக்கும்
 எவ்வளவு எளிமையான அடிப்படை!

இதன் சிறப்பை இன்னொரு கோணத்திலும் நாம் ஆராய்ந்திட வேண்டும்!
 அதாவது, இதில் மனோதத்துவ ரீதியான பயிற்சியும் உள்ளது. எவ்வாறெனில்
 மனக்கலக்கத்தை விட்டுவிட்டு அமைதிக்கும் நிம்மதிக்கும் திரும்புவது தான்
 மனிதனின் மனநலத்திற்கும் கூட நல்லது! இதோ! மக்களில் சிலர் இதுபோன்ற
 சந்தேகத்திற்குப் பலியாகி அதிலிருந்து விடுபட முடியாமல் உழன்று
 கொண்டிருப்பதை நீங்கள் பார்க்கலாம். என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை.,
 எவ்வித முடிவுக்கும் வரமுடிவதில்லை., உள்ளத்தில் உறுத்தல் இருந்து
 கொண்டே இருக்கிறது என்று புலம்புவதை நீங்கள் கேட்கலாம்! அத்தகைய
 தடுமாற்றத்தை- உறுத்தலை - கலக்கத்தை நீக்கி நிம்மதி பிறக்க வழிவகுக்கும்
 ஓர் எளிய பயிற்சியைத்தான் இந்நபிமொழி தருகிறது!

‘உண்மையே உள்ளத்தின் அமைதியாகும்’
 இந்நபிமொழியை இங்கு இடம்பெறச் செய்ததன் ஆதாரம் இதுதான்.
 உண்மையே உள்ளத்திற்கு அமைதி தரவல்லது! உண்மை பேசுபவன்

என்றைக்கும் மனம் வருந்த வேண்டியதில்லை. அட்டா! இப்படி பேசீ விட்டோமே! எதுவும் பேசாமல் மௌனமாக இருந்தோமில்லையே! என்று துயரப்பட வேண்டிய நிலையே அவனுக்கு வராது!
ஏனெனில் உண்மை பேசியவர்களுக்கு, உண்மை பேசியதன் காரணத்தால் ஈடேற்றம் அளித்திட அல்லாஹ்வே பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறான்! அதனால் தான் உண்மையாளன் எது குறித்தும் கலக்கப்படாமல் - கவலைப்படாமல் நிம்மதியாக இருப்பதை நீங்கள் காணலாம்! நடந்து முடிந்தது பற்றியோ எதிர் காலத்தில் நடக்க இருப்பது பற்றியோ எந்தக் கவலையும் அவனுக்கு இருப்பதில்லை! ஏனெனில் அவன் உண்மை உரைத்திருக்கிறான், உண்மை பேசியவனுக்கு என்றைக்கும் ஈடேற்றமே!

‘பொய்தான் சஞ்சலத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியது!’

இதுதான் பொய்யின் நிலை! இதனால்தான் பொய் பேசியது குறித்து - அனைவருக்கும் முதலில் பொய் பேசியவனின் மனமே பதற்றத்திற்குள்ளாகிறது! நாம் பொய் சொல்லியது நாலு பேருக்குத் தெரிந்து விட்டதோ என்னவோ தெரியவில்லையே! அப்படித் தெரிந்து விட்டால் நாம் சொல்வதை மக்கள் எப்படி ஏற்றுக்கொள்வார்கள்? என்று அவனது மனம் உறுத்திக் கொண்டே இருக்கும்! இதனால்தான் பொய்யன் ஏதேனும் செய்தி அறிவித்தால் முச்சுக்கு முந்நூறு தடவை அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! என்று சத்தியங்களை அள்ளி வீசுவதை நீங்கள் காணலாம்! இதோ! நயவஞ்சகர்களைக் குறித்து அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

‘நிராகரிப்புக் கொள்கையை அவர்கள் கூறியிருந்தும் நாங்கள் அவ்வாறு கூறவே இல்லை என்று அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்கிறார்கள்! அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டபின் நிராகரிப்பை மேற்கொண்டார்கள் என்பது உண்மையே!’(9: 74)

இவ்வாறு அவர்கள் சத்தியம் செய்வதற்குக் காரணம், மனக்கலக்கமும் கடும் சஞ்சலமும் அவர்களை வாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதே!

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம்

ஹஸன் பின் அலீ (ரலீ) அவர்கள்

இவர்கள்அலீ (ரலீ)அவர்களின் புதல்வரும் நபிகளார் (ஸல்) அவர்களின் பேரரும் ஆவார்! ஹிஜ்ரி 3 ம் ஆண்டு ரமளான் மாதத்தின் நடுப் பிறையில் பிறந்தார்கள். அவர்களது மனைவியின் முலம் நஞ்சு கொடுக்கப்பட்டு ஹிஜ்ரி 54 ம் ஆண்டு மரணம் அடைந்தார்கள். ஸஅத் பின் ஆஸ் (ரலீ) அவர்கள் ஜனாஸா தொழுகை நடத்த மதீனாவின் பகீஉ மண்ணறையில் அவர்களது உடல் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது! ஹஸன் (ரலீ) அவர்கள் பக்தி, பேணுதல்,

கொடைத் தன்மை ஆகிய பண்பாட்டில் பிரபலமான மேன்மக்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்! அன்னாரின் சிறப்புகளும் உயர் அந்தஸ்துகளும் ஏராளம்! இவர்களிடம் இருந்து 13 நபிமொழிகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன!

கேள்விகள்

- 1) இந்நபிமொழியின் கருத்தைச் சுருக்கமாக விவரிக்கவும்!
- 2) பேணுதலான நடைமுறைக்குச் சில உதாரணங்கள் தரவும்.
- 3) உண்மை பேசினால் ஏற்படும் பயன்கள், பொய் பேசியதால் ஏற்படும் தீங்குகள் சிலவற்றை எழுதவும்.
- 4) நயவஞ்சகர்கள் பொய்யினால் சஞ்சலத்திற்குள்ளாவதை விளக்கவும்.
- 5) பொய் குறித்து இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்கள் கொணர்ந்த குர்ஆன் வசனம் ஒன்றை எழுதி அதற்கு விளக்கம் தரவும்!
- 6) அறிவிப்பாளர் குறித்து நீ அறிந்திருப்பதென்ன?

56 அந்த நபி உண்மை பேசமாறு ஏவுகிறார்!

அபூ ஸு ப்யான் (ரலீ) அவர்கள் ஹிரகல் மன்னனின் கதை தொடர்பான தமது நீண்ட செய்தியில் அறிவிக்கிறார்கள்: ‘உங்களுக்கு அவர் அதாவது நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் எதனை ஏவுகிறார்? என்று ஹிரகல் மன்னர் கேட்டார். நான் சொன்னேன்: அவர் கூறுவது இதுதான்:

அல்லாஹ்வை மட்டும் வணங்குங்கள்., வேறெந்தப் பொருளையும் அவனுக்கு இணையாக்காதீர்கள், மேலும் உங்கள் முதாதையர் சொல்வதை விட்டுவிடுங்கள், மேலும் தொழுகை, உண்மை, பத்தினித்தனம், புந்தபாசம் ஆகியவற்றை மேற்கொள்ளுமாறும் எங்களுக்கு அவர் ஏவுகிறார்!’ (புகாரி, முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

நபிகளார் (ஸல்) அவர்களைப் பற்றி தமக்கும் ஹிரகல் மன்னனுக்கும் நடந்த உரையாடலை இங்கு நினைவு கூர்கிறார் அபூ ஸு ப்யான் (ரலீ) அவர்கள்! அப்பொழுது அவர் முஸ்லிமாக இல்லை., அவர் இஸ்லாத்தை ஏற்றது பின்னாட்களில் தான்! அதாவது ஹு தைபிய்யா உடன்படிக்கைக்கும் மக்கா வெற்றிக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தான் அபூ ஸு ப்யான் இஸ்லாம் மார்க்கம் ஏற்றார்!

ஹிஜ்ரி 6 ம் ஆண்டு ஹு தைபிய்யா உடன்படிக்கை நடைபெற்ற பிறகு நபி

(ஸல்)அவர்கள், இஸ்லாத்தை ஏற்குமாறு அண்டை நாடுகளின் மன்னர்களுக்கு கடிதம் எழுதினார்கள். அதன்படி ரோம் நாட்டு மன்னர் ஹிரகல் என்பாருக்கும் கடிதம் அனுப்பப்பட்டது! அதனைப் படித்துப்பார்த்த பிறகே நபிகளார் (ஸல்) அவர்களைப் பற்றி விசாரிக்கும் எண்ணம் ஹிரகல் மன்னருக்கு வந்தது! மக்காவாசியான அபூஸு ப்யான் அப்பொழுது வியாபாரம் தொடர்பாக ஷாம் தேசம் வந்திருந்தார். அவருடன் குறைஷிகளின் வாணிபக் கூட்டத்தினர் சிலரும் இருந்தனர். அதே காலகட்டத்தில் ஜெருஸலம் வருகை தந்த ஹிரகல் மன்னர், பைத்துல் முகத்தஸில் முகாமிட்டிருந்தார். ஹிஜாஸ் பகுதியிலிருந்து அரபுகள் சிலர் வந்திருப்பதைக் கேள்விப்பட்டதும் அந்த அரபுகளிடம் நபிகளார் (ஸல்)அவர்களைப் பற்றி விசாரிக்கலாமெனக் கருதி அவர்களை அழைத்து வருமாறு மன்னர் கட்டளையிட்டார்! அதன்படியே அபூ ஸு ப்யானும் அவருடனிருந்த அரபுகளும் அரசு தர்பாருக்கு வந்தனர்.

நபிகளாரைக் குறித்து பல கேள்விகளை அபூ ஸு ப்யானிடம் கேட்டார், மன்னர்!. நபியவர்களின் பாரம்பரியம், குணவொழுக்கம், அவர்களின் அழைப்பேற்று இஸ்லாம் மார்க்கம் தழுவும் மக்களின் நிலை, அவர்கள் நபி(ஸல்) அவர்களுக்கு அளிக்கும் கண்ணியம் ஆகியவை பற்றி விசாரித்தார்! முந்தைய காலத்தில் இறக்கியருளப்பட்ட தெளராத் - இன்ஜீல் போன்ற வேதங்களை ஹிரகல் மன்னன் கற்றிருந்ததால் நபிகளார் பற்றி அபூ ஸு ப்யான் எடுத்துரைத்த ஒவ்வொரு விஷயத்தின்போதும், முந்தைய வேதங்களில் முன்னறிவிப்புச் செய்யப்பட்ட நபி இவர்தான் எனத் தெரிகிறது என்று கூறிக் கொண்டிருந்தார்! அப்படி நபி(ஸல்)அவர்களைப் பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் தெரிவித்த ஹிரகல் மன்னர் இஸ்லாத்தை ஏற்றாரா என்றால் அதுதான் நிகழவில்லை! அதுதான் மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும்!

ஆட்சியதிகாரத்தின் மீதான மோகம் அவரை ஆட்கொண்டிருந்தது! உண்மையை ஒப்புக்கொண்டு இஸ்லாத்தை ஏற்கவிடாமல் அவரைத் தடுத்து விட்டது அதுவே! ஆயினும் ஹிரகல் மன்னன் - அபூ ஸு ப்யான் உரையாடலின் முலம் நபிகளாரின் தூதுத்துவம் உண்மையானதே என்பதற்கான உறுதிமீக்க பல சான்றுகள் உலகிற்குக் கிடைத்துள்ளன! அழகிய பல அறிவுரைகளையும் அது உள்ளடக்கியுள்ளது!

‘அல்லாஹ்வை மட்டும் வணங்குங்கள்., வேறெந்தப் பொருளையும் அவனுக்கு இணையாக்காதீர்கள்’

நபிகளாரின் போதனைகள் குறித்து அபூ ஸு ப்யான் எடுத்துரைத்த முதலாவதும் முக்கியமானதுமானது இதுதான்! அல்லாஹ் அல்லாத எவரையும் எந்தப்பொருளையும் வணங்காதீர்கள் என்பதுதான்! மலக்கையும் நபியையும் கடவுளெனக் கருதக்கூடாது. சூரியனையும் சந்திரனையும் கல்லையும்

மண்ணையும் செடியையும் கொடியையும் - எது ஒன்றையும் வழிபடக் கூடாது!
வணக்க வழிபாட்டை அல்லாஹ் ஒருவனுக்கு மட்டுமே செலுத்த வேண்டும்!
இந்த ஏகத்துவக் கொள்கையைத்தான் உலகில் தோன்றிய இறைத்தூதர்கள்
அனைவரும் போதித்தார்கள்! குர்ஆன் ஓரிடத்தில் கூறுகிறது:

‘உமக்கு முன்னர் நாம் அனுப்பிய எந்தத் தூதரிடத்திலும் - நிச்சயமாக
என்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை., எனவே என்னையே நீங்கள்
வழிபட வேண்டும் என்றே வஹி மூலம் நாம் அறிவித்திருந்தோம்!’(21 : 25)

‘மேலும் உங்கள் முதாதையர் சொல்கிற கருத்துகளை விட்டுவிடுங்கள்’

இது, சத்தியத்தைப் பகிரங்கப்படுத்தும் தெளிவான- துணிவான போக்கு
மட்டுமல்ல மனிதகுலச் சீர்திருத்தத்திற்கான அடிப்படையே இதுதான்! இதோ!
அனைத்திற்கும் முதலில் - முதாதையர்கள் பின்பற்றி வந்த சடங்கு
சம்பிரதாயங்களை விட்டொழியுங்கள் என்கிறார்கள் நபிகளார்! அவை என்ன?
சிலைவணக்கமும் அது சார்ந்த சீர்கேடுகளும் மூடப்பழங்கால
அநாச்சாரங்களும் தான்! சமூக வாழ்க்கையில் புறீசல் போல் பல்கிப் பெருகும்
எல்லா அநாச்சாரங்களுக்கும் சீரழிவுகளுக்கும் முதாதையரைக்
கண்முடித்தனமாகப் பின்பற்றும் போக்குதான் மூல காரணம் என்பது
பட்டவர்த்தனமான உண்மை!

அதே நேரத்தில் முன்னோர்கள் கடைப்பிடித்துவருவது இஸ்லாம் ஏற்றுக்
கொள்ளும் மேலான குணவொழுக்கங்கள் - நெறிமுறைகள் எனில் அவற்றைப்
பின்பற்றலாம்., பின்பற்றத்தான் வேண்டும்! அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறு வது
போன்று:

‘அவர்கள் ஏதேனும் மானக்கேடான செயலைச் செய்தால் இப்படித்தான் எங்கள்
முதாதையர் வாழ்ந்திடக் கண்டோம் என்றும் இவ்வாறு செய்யுமாறு தான்
அல்லாஹ்வும் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டான் என்றும் கூறுகிறார்கள்’ (7 :
28)

அல்லாஹ் அதற்கு மறுப்பளிக்கும்பொழுது கூறுகிறான்:

‘நீர் கூறும்: மானக்கேடானவற்றைச் செய்யுமாறு அல்லாஹ் ஒருபோதும்
கட்டளை யிடுவதில்லை! . . . ’ (7 : 28)

அதாவது, மானக்கேடான, தீய செயல்கள் எப்பொழுதுமே

தடைசெய்யப்பட்டவைதான்! ஆனால் நல்லொழுக்கம் சார்ந்த செயல்களை
முதாதையர் செய்தால் அவை வரவேற்கப்பட வேண்டியவையே!

ஆக! நபிகளார்(ஸல்) அவர்கள் முற்காலத்து மக்கள் பாரம்பரியமாகச் செய்து
வரும் சடங்கு சம்பிரதாயங்களையும் வழிகேடுகளையும் விட்டொழிக்க

வேண்டுமென்று பிரத்தியேமாகக் கட்டளை பிறப்பித்துள்ளார்கள்,

தங்களது அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்ட மக்களுக்கு!

‘தொழுகையைக் கடைப்பிடிக்குமாறு எங்களை ஏவினார்!’

மனிதனுக்கும் இறைவனுக்கும் ஓர் வலுவான தொடர்பை ஏற்படுத்தக் கூடியது

தொழுகைதான்! இறைவிசுவாசிகள் யார்? இறைமறுப்பாளர்கள் மற்றும்

இணைவைப்பாளர்கள் யார் யார் என்று வேறுபடுத்தும் எல்லைக் கோடே

தொழுகை! மற்றொரு தடவை நபிகளார்(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்:

‘நமக்கும் அவர்களுக்கும் வித்தியாசப்படுத்தும் உடன் படிக்கை தொழுகையே!

யார் அதை விட்டுவிடுகிறாரோ அவர் நிராகரிப்பாளராகி விட்டார்!’ (நூல்: திர்மதி,

நஸாஈ, இப்னு மாஜா)

ஓர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் இதனைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இரு நபருக்குச் சொந்தமான இரு நிலங்களுக்கு மத்தியில் எல்லைக் கோடு

ஒன்றிருக்கும். அந்த எல்லைக் கோட்டிற்கு உட்பட்ட நிலம்தான் அவரவருக்குச்

சொந்தம்! அதற்கு அப்பாற்பட்ட நிலத்தை யாரும் சொந்தம் கொண்டாட

முடியாது!

இதேபோன்று இறைவிசுவாசத்திற்குரிய எல்லைக் கோடாகத் தொழுகை

திகழ்கிறது! தொழுகையைக் கைவிட்டவன் இறைவிசுவாசத்திலிருந்து வெளியேறி

விடுகிறான்! ஏனெனில் தொழுகையை விட்டவன் ஓரிறை நம்பிக்கை எனும்

தெளவீரையே கைகழுவியவன் ஆவான்! ஜாபீர் (ரலீ) அவர்கள் அறிவித்த

மற்றொரு நபிமொழி இதனையே சுட்டிக்காட்டுகிறது:

‘ஒருமனிதனுக்கும் நிராகரிப்பு மற்றும் இணைவைப்புக்கும் மத்தியில் எல்லைக்

கோடு தொழுகையை விடுவதுதான்!’ (நூல்: முஸ்லிம்)

‘உண்மை, பத்தினித்தனம், பந்தஇணைப்பு ஆகியவற்றை மேற்கொள்ளுமாறும்

எங்களுக்கு ஏவுகிறார்!’

உண்மை பற்றிய விளக்கம் முன்னர் விரிவாகச் சென்றுள்ளது. பத்தினித் தனம்

என்பது இரண்டு வகையாகும். ஒன்று: மானத்தைப் பாதுகாப்பது! மற்றொன்று:

தன்மானத்தைப் பாதுகாப்பது! அதாவது, பிறரிடம் கையேந்தாமல்

தன்மானத்துடன் வாழ்வது!

முந்தையது, விபச்சாரமெனும் மானக்கேடான செயலை விட்டும் அதற்குத்

தூண்டுகோலாக இருக்கும் நடவடிக்கைகளை விட்டும் விலகியிருப்ப தாகும்.

அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

‘மேலும் விபச்சாரத்தின் அருகில் கூட நெருங்காதீர்கள். திண்ணமாக அது

மானங்கெட்ட செயலாகவும் தீய வழியாகவும் இருக்கிறது!’ (17 : 32)

விபச்சாரக் குற்றத்திற்கு ஷரீஅத் கடுமையான தண்டனைதான் கொடுக்கிறது!

அதாவது, விபச்சாரம் செய்த ஒருவனை நூறு தடவை சாட்டையால்
 அடிக்கவேண்டும்., ஓராண்டு நாடு கடத்த வேண்டும்! இது அவன் மணம்
 புரியாதவனாக இருந்தால்! திருமணம் முடித்து மனைவியுடன் வாழ்ந்தவன்
 விபச்சாரம் செய்தால் அவனைக் கல்லால் அடித்துக் கொன்றிட வேண்டும்!
 இத்தகைய கடுமையான தண்டனையை இஸ்லாமிய ஷரீஅத் வழங்குவதன்
 நோக்கம் என்ன? அருவருக்கத்தக்க - மானக்கேடான இந்த இழிச்செயலில்
 இருந்து மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும்., அவர்களை நல்லொழுக்கத்துடன்
 வாழச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான்! இந்த மாபாதகச் செயல் அவர்களின்
 ஒழுக்க உணர்வை மழுங்கச்செய்து படுபயங்கரமான சீரழிவையும் நாசத்தையும்
 சமூகத்தில் ஏற்படுத்தக் கூடியதாகும்! மக்களின் மதநம்பிக்கையையும் மனிதப்
 பண்பாட்டின் மீதான மரியாதையையும் மதிப்பச்சத்தையும் பலமிழக்கச்
 செய்யக்கூடிய படுமோசமான செயல் இது! மட்டுமல்ல இந்தக் கேவலமான
 இழிச்செயல் தான் மிகப் பயங்கரமான - உயிர்க் கொல்லி நோய்கள்
 பரவுவதற்கும் காரணம்! விபச்சாரமும் ஒழுக்கக் கேடுகளும் மலிந்துவிட்ட
 இன்றைய சீரழிந்த காலச் சூழ்நிலையில் எய்ட்ஸ் போன்ற உயிர்க்கொல்லி
 நோய்கள் மிகப்பெரிய அளவில் மக்களை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருப்பது
 நிதர்சனமான உண்மையன்றோ!
 விபச்சாரமெனும் இந்தக் கொடிய பாவத்தை இஸ்லாம் தடைசெய்து அதற்கான
 தண்டனையைக் கடுமையாக்கியது மட்டுமல்ல அந்த மானக் கேடான
 செயலுக்குத் தூண்டுகோலாக உள்ள எல்லாத் தீமைகளைக் களைவதற்கும்
 நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறது! பெண்கள் பர்தா அணிந்து உடலை மறைத்துக்
 கொண்டதான் வெளியே செல்ல வேண்டுமென்கிற நல்லொழுக்கப் போதனை
 இந்தவகையைச் சேர்ந்ததே! அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:
 ‘மேலும் உங்களுடைய வீடுகளில் தங்கியிருங்கள். முந்தைய அஞ்சானக்
 காலத்தைப்போன்று ஒப்பனையையும் ஒய்யாரத்தையும் காட்டிக்கொண்டு
 திரியாதீர்கள்!’ (33 : 33)
 ஆம்! ஒருபெண்ணின் நல்லொழுக்கத்திற்குப் பாதுகாப்பு அவள் தனது வீட்டில்
 தங்கியிருப்பதுதான்! ஏதேனும் தேவையோ நிர்ப்பந்தமோ இருந்தால் மட்டும்தான்
 அவள் வெளியே செல்ல அனுமதியுண்டு! அப்படி வெளியே செல்லும் பொழுது
 கூட - நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் கூறியது போன்று - நறுமணப்பொருட்களைப்
 பயன்படுத்தாமல் - ஒழுக்கத்தைப் பேணும் நிலையில்தான் செல்ல வேண்டும்!
 இதோ! நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள், தொழுகைக்காகப் பள்ளிவாசலுக்குச்
 செல்லும் பெண்களுக்கு என்ன போதிக்கிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள்!
 ‘அல்லாஹ்வின் அடிமைகளை (அதாவது பெண்களை) மஸ்ஜித்களுக்குச்

செல்ல வேண்டாமெனத் தடுக்காதீர்கள். ஆயினும் அவர்கள் சாதாரண ஆடைகளுடன் வீட்டில் இருந்து வெளியே வரட்டும்' (அறிவிப்பு: அபூ ஹு ரைரா (ரலி) - நூல்: அபூ தாவூத்)

பிறரிடம் தேவையாகாமல் தன்மானத்துடன் வாழ்வதும் இஸ்லாத்தின் நன்நெறிகளுள் மிக முக்கியமானதாகும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

'(அவர்களைப் பற்றி அறியாதவர்) அவர்களின் தன்னடக்கத்தைக் கண்டு அவர்களைச் செல்வந்தர்கள் என்றுதான் கருதுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களின் முக அறிகுறிகளைப் பார்த்தே அவர்களை நீர் அறிந்து கொள்ளலாம்! அவர்கள் மக்களிடம் வற்புறுத்திக் கெஞ்சிக் கேட்க மாட்டார்கள்!' (2 : 273)

மக்களிடம் யாசிப்பதை இந்த வசனம் தடுக்கிறது. மனிதன் தன்மானத்துடன் வாழவேண்டும் என்பதுதான் இஸ்லாத்தின் குறிக்கோள்! ஏனெனில் யாசிப்பது இழிவாகும். யாசிப்பவனின் கரம் தாழ்ந்தது., கொடுப்பவனின் கரம்தான் உயர்ந்தது! எனவே யாரிடமும் எதுவும் கேட்கக் கூடாது. ஆனால் இன்றியமையாத தேவை ஏற்பட்டுள்ளதெனில் - நிர்ப்பந்த மான சூழ்நிலையெனில் யாசிப்பது கூடும். அவ்வாறில்லாத நிலையில் யாசிப்பதென்பது தீயசெயலாகும்., தவிர்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

தன்மானத்திற்கு களங்கம் விளைவிக்கும் இத்தகைய தீயசெயல் குறித்து எச்சரிக்கை செய்யக்கூடிய பல நபிமொழிகள் வந்துள்ளன. ஒரு தடவை நபி (ஸல்) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

'உங்களில் ஒருவர் தொடர்ந்து யாசகம் கேட்டுக் கொண்டே இருப்பாரெனில், இறுதியில் முகத்தில் சதை இன்றி அலங்கோலமான நிலையில்தான் அல்லாஹ்வை அவர் சந்திப்பார்!'(அறிவிப்பு: இப்னு உமர்(ரலி) - நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

நபி(ஸல்) அவர்களின் இத்தகைய அழுத்தமான அறிவுரைகளைச் செவியேற்றதை அடுத்து இதோ! ஸஹாபாக்கள் யாரிடத்திலும் எந்தத் தேவையையும் கேட்க மாட்டோம் என்று சபதமே செய்துகொடுத்தார்கள் என்ற ஹதீஸ் அறிவிப்புகளில் வந்துள்ளது! அதன் பின்னர் எத்தகைய தன்மானமிக்க வாழ்க்கையை அவர்கள் மேற்கொண்டார்களெனில் அவர்களில் ஒருவர் வாகனத்தின் மேலே அமர்ந்திருக்கும் நிலையில் அவரது சாட்டை கீழே விழுந்தால் அதை எடுப்பதற்குக்கூட யாருடைய உதவியையும் அவர் நாடுவதில்லை! அவரே கீழே இறங்கித்தான் அதை எடுப்பார் என்று வரலாற்றில் பார்க்கிறோம்!

'பந்த பாசத்தை மேற்கொள்ளுமாறும் ஏவுகிறார்!'

அதாவது, எத்தகைய உறவுகளை இணைத்துவைக்குமாறு அல்லாஹ் கட்டளையிட்டுள்ளானோ அதைகைய உறவுகளுடன் இணைந்து வாழ வேண்டும்!

மிக நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு முதலிடம்! பிறகு அடுத்தடுத்த நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும்! இந்த வகையில் முதலில் பெற்றோர்கள்! பிறகு உடன்பிறந்தவர்கள், பிறகு தந்தையின் உடன் பிறந்தவர்கள்! இவ்வாறே அதன் வரிசைக்கிரமம் செல்கிறது! ஏனெனில் குர்ஆன் - ஹதீஸில் பந்துக்கள் எனும் வார்த்தை பொதுப் படையாக வந்தால் வழக்கத்திலுள்ள கருத்தே அதற்குக் கொடுக்கப்படும். அதன்படி பந்துக்களைக் கவனித்தல் என்பது மக்களின் சூழ்நிலை மற்றும் காலங்கள், இடங்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப அமைவதாகும்.

அறிவிப்பாளர் அறிமுகம்

அபூ ஸு ப்யான் (ரலீ) அவர்கள்

அபூ ஸு ப்யான் (ரலீ) அவர்கள் யானை ஆண்டிற்கு பத்து வருடங்கள் முன்பு பிறந்தார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் இஸ்லாத்தைக் கடுமையாக எதிர்க்கக் கூடியவராக இருந்த அன்னார் இஸ்லாம் மார்க்கம் ஏற்றது, மக்கா வெற்றி கொள்ளப்பட்ட இரவில்தான்! அதன் பிறகு இஸ்லாத்தின் வெற்றிக்காகவும் வளர்ச்சிக்காகவும் பல யுத்தங்களில் கலந்துகொண்டார்கள். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை ஹு னைன் மற்றும் தாயிப் யுத்தங்களாகும்.

அபூ ஸு ப்யான் (ரலீ) அவர்கள் நபிகளாரின் மனைவி உம்மு ஹபீபா (ரலீ) அவர்களுடையவும் வஹி எழுத்தர்களில் ஒருவரான அமீர் முஆவியா (ரலீ) அவர்களுடையவும் தந்தை ஆவார்கள்.

நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் அபூ ஸு ப்யான் அவர்களை நஜ்ரான் தேசத்தின் கவர்னராக நியமித்திருந்தார்கள், நபியவர்கள் மரணம் அடைந்த பொழுதும் அபூஸு ப்யான் அந்தப் பதவியில்தான் இருந்தார்கள்! 88ம் வயதில் மதீனாவில் ஹிஜ்ரி 31 ம் ஆண்டு மரணம் அடைந்த அபூ ஸு ப்யானுக்கு உஸ்மான் (ரலீ) அவர்கள் ஜனாஸா தொழுகை நடத்தினார்கள்!

பாடம்: 5 இறை கண்காணிப்பு

அல்லாஹ் கூறுகிறான் - 'அவன் எத்தகையவன் எனில் (நபியே) நீர் எழுகிறபோதும் அவன் உம்மைப் பார்க்கிறான். மேலும் சிரம் பணிந்து வணங்குவோரிடையே உமது அசைவையும் பார்க்கிறான்" (26 :218-219)

மற்றோர் இடத்தில், 'நீங்கள் எங்கிருப்பீனும் அவன் உங்களுடன் இருக்கிறான்" (57:4)

இன்னோர் இடத்தில், 'நிச்சயமாக பூமியிலும் வானத்திலும் உள்ள எப்பொருளும்

அல்லாஹ்வுக்கு மறைந்ததன்று" (3 :5)

பிற்தோர் இடத்தில், 'திண்ணமாக உம் இறைவன் குறி வைத்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறான்" (89:14)

வேறோர் இடத்தில், 'கண்களின் கள்ளத்தனங்களையும் நெஞ்சங்கள் மறைத்து வைத்திருப்பவற்றையும் அவன் அறிகிறான்"(40 :19)

இந்தப் பாடத்தில் எல்லோருக்கும் தெரிந்த இன்னும் அனேக குர்ஆன் வசனங்கள் உள்ளன.

தெளிவுரை

எண்ண ஓட்டங்களையும் இறைவன் அறிவான்!

அல் முறாக்கபா எனும் அரபிச் சொல்லுக்கு கண்காணித் தல் என்று பொருள். அதாவது, அல்லாஹ் நம்மைக் கண் காணித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்றும் சொல், செயல்களையும் உள்ளத்தில் நிழலாடும் எண்ணங்களையும் அறிகிறான் என்றும் உறுதிகொள்வதற்கே முறாக்கபா எனப்படும்.

இப்பனு கையிம் (ரஹ்)அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: நம் அகத்தையும் புறத்தையும் அல்லாஹ் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்று ஒரு மனிதன் உறுதியாகவும் தெளிவாகவும் சதாவும் அறிந்து உணர்ந்த கொண்டிருக்கும் நிலைக்கே முறாக்கபா என்று சொல்லப்படும்.

இறைக்கண்காணிப்புக்கு ஆதாரமாக குர்ஆனில் பல வசனங்களை இமாம் நவவி (ரஹ்)அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். அவற்றின் சுருக்கமான விளக்கத்தைப் பார்ப்போம்.

முதல் வசனம்: 'மேலும் (நபியே) நீர், வல்லமை மிக்கவனும் பெரும் கிருபையாளனுமாகிய அல்லாஹ்வையே முழுவதுள் சார்ந்திருப்பீராக! அவன் எத்தகையவன் எனில் நீர் எழுகிற பொழுதும் உம்மை அவன் பார்க்கிறான். சிரம் பணிந்து வணங்குவோரிடையே உமது அசைவையும் பார்க்கிறான்.

திண்ணமாக அவன் யாவற்றையும் செவியுறுபவன்., நன்கறி பவன்" (26:218 - 219)

நீர் எழுகிறபொழுதும்: அதாவது, நபியே, இரவில் யாரும் இல்லாத தனி இடத்தில் நீர் தொழுகைக்காக எழுந்து நிற்கும் போதும் அல்லாஹ் உம்மை அறிகிறான். அது எவ்வளவு மறை வான - இருள் சூழ்ந்த இடமாக இருந்தாலும் சரியே!

மேலும் சிரம்பணிந்து வணங்குவோரிடையே உமது அசை வையும் பார்க்கிறான்:

அதாவது நீர் தொழுகைக்காக நிற்கும் போதும் தரையில் சிரம்வைத்து வணங்கும்போதும் அல்லாஹ் உம்மைப் பார்க்கிறான்.

- நிலையில் நிற்பது, ஸு ஜூ து செய்வது பற்றி மட்டும் இந்த வசனத்தில் கூறியிருப்பதன் காரணம், தொழுகையில் இவ்விரு நிலைகளுக்கும் தனிச் சிறப்பு உண்டென்பதே!

குர்ஆன் ஒதுவது நிற்கும் நிலையில் என்பதால் அது, ஸு ஜூ தை விடச் சிறந்தது. தரையில் சிரம் வைத்துப் வணங்கும் அம்சத்தைக் கவனித்தால் நிற்கும் நிலையை விட ஸு ஜூ து சிறந்தது! ஏனெனில் ஸு ஜூ து செய்பவன் இறை வனின் திருமுன் மிக நெருக்கமாக ஆகிறான்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்: ஓர் அடியான் தன் இரட்சகனிடம் மிகநெருக்கமாக இருக்கும் நிலை அவன் சுஜூ து செய்துகொண்டிருக்கும் நிலையாகும் (நூல்: முஸ்லிம்)

- இதனால்தான் ஸு ஜூ தில் அதிகமாகப் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்., அவை இறைவனின் அங்கீகாரம் பெற நெருக்கமாக உள்ளதென நபியவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

மனிதனின் ஒவ்வொரு செயலையும் அசைவையும் அல்லாஹ் பார்ப்பதுபோன்று அவன் மொழியக்கூடிய ஒவ்வொரு சொல்லையும் அல்லாஹ் கேட்கிறான். குர்ஆன் கூறுகிறது:

இவர்களின் இரகசியங்களையும் கிசுகிசப்புகளையும் நாம் கேட்ப தில்லை என்று இவர்கள் எண்ணிக்கொண்டார்களா, என்ன? நாம் அனைத்தையும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். நம் மலக்குகள் அவர்களின் அருகில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்" (43 :80)

மற்றோர் இடத்தில், எந்தச் சொல்லையும் அவன் (மனிதன்) மொழிவதில்லை., அதனைப் பாதுகாப்பதற்குத் தயாராக உள்ள ஒரு கண்காணிப் பாளர் அவனிடத்தில் இருந்தே தவிர!" (50: 18)

எனவே தனிமையின் செயல்களையும் யாருக்கும் தெரியாமல் பேசும் இரகசியப் பேச்சுகளையும் ஏன், உள்ளத்தில் நிழலாடும் எண்ணங்களையும்கூட அல்லாஹ் அறிகிறான்., கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறான். இத்தகைய உறுதியான எண்ணம் தான் சதாவும் நம் உள்ளத்தில் பசுமையாகக் பதிந்திருக்க வேண்டும். இதுதான் அல் முறாக்கபா ஆகும்.

அந்நிய பூமியில் கடமையைக் கைவிட்டால்!

தனிமையிலும் இறைக்கண்காணிப்பு நம் மீது உள்ளது எனும் உறுதி வேண்டும்

எனும்பொழுது யாருமில்லாத நிலையும் தனிமைதான். தன்னைத் தெரிந்தவர்களில்லாத சூழ்நிலை யும் தனிமைதான். இங்கு இருப்பவர்கள் எல்லாம் அந்நியர்கள்., நம்மை அறிந்தவர்கள் யாருமில்லை என்று கருதிக் கொண்டு கடமை தவறுவது முறாக்கபாவுக்கு எதிரான போக்காகும்.

எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவர், சொந்த ஊரில் இஸ்லாமிய அழைப்புப் பணியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தார். நன்மை புரியுமாறு ஏவுவதிலும் தீமையை விட்டுத் தடுப்பதிலும் சறுசறுப்பாகச் செயல் பட்டார்! பிறகு தூரமான ஊரில் அவருக்குப் பணி மாற்றமாகி சென்றார். அங்கு அவருடைய நண்பர்களோ அவரைத் தெரிந்தவர்களோ யாரும் இல்லை. வேறு பலர் அங்கிருந்தாலும் அவரைப் பொறுத்து அது தனிமைதான்!

இப்பொழுது அவர் அழைப்புப் பணி செய்வதில்லை எனில் - நன்மை புரியுமாறு ஏவுதல் - தீமையை விட்டும் தடுத்தல் என்கிற கடமையை நிறைவேற்றுவதில்லை., சோம்பலாகி விடுகிறார் எனில்- அல்லது தொழுகையை நிறைவேற்றுவதில் கவனக்குறைவாக இருக்கிறார்., சொந்த ஊரில் இருந்தபோது ஜமாஅத்துடன் தொழுகை போன்று இப்பொழுது ஜமாஅத் தொழுகைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை எனில் இறைக்கண்காணிப்பின் மீதான உறுதிப்பாட்டில் அவர் பலவீன மாகி விட்டார் என்றே கருதப்படும். அவர், அந்த அந்நியச் சூழ்நிலையில் ஹராமான- தீய செயல் செய்தால்தான் இறைவன் பார்க்கிறான் என்கிற முறாக் கபா-வைக் கைவிட்டவர் என்பதில்லை. கடமையில் குறைபாடு செய்தாலும் அவர் அந்த உறுதிப்பாட்டை இழந்தவர்தான்!

எனவே எங்கு சென்றாலும் யார் உடன் இருந்தாலும் இல்லா விட்டாலும் எப்பொழுதும் அல்லாஹ் நம்மைப் பாாத்துக் கொண்டிருக்கிறான்., நம்மைக் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்கிற உறுதியான நம்பிக்கைதான் எப்பொழுதும் ஒரு முஸ்லிமை பாதுகாக்கும் கேடயம் ஆகும்.

இதனால்தான் நம் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியும் நல்லொழுக்கம் கழும் அளிக்கும்போது முறாக்கபா எனும் இறைக்கண் காணிப்பை அவர்களின் உள்ளங்களில் பதியச் செய்வதில் நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

மகனே இதோ! பார்! உனது சொல்லையும் செயலையும் ஏன், உன்னுடைய ஒவ்வொரு அசைவையும் அல்லாஹ் கண் காணித்துக் கொண்டிருக்கிறான். உன் தந்தை அல்லது ஆசிரியரின் பார்வையை விட்டும் நீ தப்பிடலாம். ஆனால் அல்லாஹ்வின் பார்வையை விட்டும் நீ எங்கும் சென்றிட முடியாது. எனவே நீ எங்குச் சென்றாலும் தொழுகையை விட்டு விடக்கூடாது. தொழுகையை நீ புறக்கணித்தால் அல்லாஹ் வின் தண்டனையில் இருந்து தப்பிக்க முடியாது'''

என்று பயிற்சி அளித்திட வேண்டும்.

நம் பிள்ளைகள் நமது முன்னிலையில் தொழலாம். நம்முடன் பள்ளிவாசலுக்கு வரலாம். ஆனால் இந்நிலையை மட்டும் பார்த்து நாம் ஏமாந்துவிடக்கூடாது. எப்பொழுதும் அல்லாஹ் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்கிற (முறாக்கபா) இறைக்கண்காணிப்பின் அடிப்படையில் தொழுகையை நிறைவேற்றுகிறார்களா என்பதுதான் முக்கியம். அப்போதுதான் பெற்றோரும் ஆசிரியரும் இல்லாத இடத்திலும்கூட நம் பிள்ளைகள் தொழுகையை நிறைவேற்றத் தவறமாட்டார்கள்!

முறாக்கபா - இறைக்கண்காணிப்பில் உறுதி கொண்டு எப்பொழுதும் நம் உள்ளத்தைத் தூய்மையாக வைத்திருப்பது அவசியம். ஷரீக் எனும் இணைவைப்பு, முகஸ்துதி மற்றும் பாவமான எண்ணம், பிற முஸ்லிம்கள் மீதான பொறாமை, குரோதம், வெறுப்பு, இதேபோல் இறைநிராகரிப்பாளர்கள் மீது நேசம் போன்ற -அல்லாஹ்வின் விருப்பத்திற்கு முரணான நிலைகள் உள்ளத்தில் எழாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் எல்லா விவகாரங்களையும் அல்லாஹ் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் கூறுகிறான்:

திண்ணமாக நாமே மனிதனைப் படைத்தோம். அவனது மனத்தில் நிழலாடும் எண்ணங்களைக்கூட நாம் அறிகிறோம்" (50:16) -அதாவது அவற்றை வார்த்தையால் வெளிப்படுத்துவதற்கு முன்பே அல்லாஹ் அறிகிறான்!

ஆக, மனிதனுடைய செயல், சொல், எண்ணம் இம் முன்றுமே அல்லாஹ்வின் கண்காணிப்பில் உள்ளன! இதனால் தான் இஹ்ஸான் என்றால் என்ன என்று நபி(ஸல்) அவர் களித்தத்தில் கேட்கப்பட்ட பொழுது அல்லாஹ்வை - நீ பார்ப்பதுபோல் வணங்கிட வேண்டும். நீ அவனைப் பார்க்க வில்லையானாலும் அவன் உன்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்று பதில் சொன்னார்கள்! (புகாரி, முஸ்லிம்)

வணக்க வழிபாட்டில் இஹ்ஸான் எனும் அழகுமிக்க நிலை யின் முதல் அம்சம், அல்லாஹ்வை கண்ணெதிரில் பார்ப்பதாகக் கருதி வணங்குவதே. இது ஆவலுடனான வழிபாடாகும்.

இரண்டாவது அம்சம், அல்லாஹ் நம்மைப் பார்க்கிறான் என்ற நிலையில் வணங்குவது. இது அச்சத்துடனான வழிபாடாகும்.

ஐந்து இருள்களுக்கு அடியிலுள்ளதையும்...!

இமாம் நவவி (ரஹ்)அவர்கள். முறாக்கபா - இறைக்கண் காணிப்புக்கு ஆதாரமாகக் கொடுத்துள்ள இரண்டாவது வசனம் வருமாறு:

திண்ணமாக வானத்திலும் பூமியிலும் எந்த ஒரு பொருளும் அல்லாஹ்வுக்கு

மறைந்தன்று" (3:5)

அல்அன்ஆம் அத்தியாயத்தில் ஓரிடத்தில் இதனை இன்னும் விவரமாகக் கூறுகிறான்:

மறைவானவற்றின் திறவுகோல்கள் அவனிடமே உள்ளன. அவற்றை அவனைத் தவிர வேறு யாரும் அறிவதில்லை. கடலிலும் திடலிலும் இருப்பவை அனைத்தையும் அவன் அறிகிறான். மரத்தில் இருந்து எந்த இலையும் அவன் அறியாமல் உதிர்வதில்லை. பூமியின் இருள்களினுள் மறைந்திருக்கும் எந்த விதையும் அவன் அறியாமல் இல்லை. பசுமை யான மற்றும் உலர்ந்த அனைத்துமே தெளிவான ஓர் ஏட்டில் பதிவு செய்யப்படாமல் இல்லை! (6:59)

கீழே விழும் இலைகளை அறியும் அளவுக்கு அல்லாஹ் வின் அறிவுஞானம் விசாலமானது. அப்படியெனில் வளர்ந்து வரும் இலைகளை அவன் அறிவது பற்றி சொல்ல வேண்டி யதே இல்லை.

பூமியின் இருள்களினுள் மறைந்திருக்கும் விதைகளை அறிகிறான்

அதாவது, ஆழ்கடலின் அடி ஆழத்தில் மொத்தம் ஐந்து இருட்கள் உள்ளன. (1) கடல் சகதியின் இருள் (2) கடல் நீரின் இருள் (3) இரவின் இருள் (4) அடர்த்தியான மேகங்களின் இருள் (5) பொழிந்து கொண்டிருக்கும் மழையின் இருள். இத்தனை இருள்களுக்குக் கீழே உள்ள வித்துக் களைக்கூட அறியும் ஆற்றல் நிறைந்தவன் அல்லாஹ்.

எனவே இந்த அளவு விசாலமான அறிவு ஞானமும் ஆற்றலும் நிறைந்த அந்த அல்லாஹ்வை - வெளிரங்கத்தில் அஞ்சி வாழ்வது போன்று அந்தரங்கத்திலும் அஞ்சி வாழ்வது நமது கடமை. சரியாகச் சொல்வதானால், அந்தரங்கத்தில் அல்லாஹ்வை அஞ்சுவதுதான் வாய்மையில் உறுதியானது. ஏனெனில், யாரும் நம்முடன் இல்லாத நிலையாகும் அது. வெளிரங்கத்தில் அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுவதில் கூட சில வேளை நம் உள்ளத்தில் முகஸ்துதி - பிறருக்குக் காண்பிக்கும் எண்ணமும் பிறர் புகழவேண்டும் என்கிற எதிர்பார்ப்பும் ஏற்பட்டு விடலாம்!

வளையம் போன்ற வானமும் பூமியும்

மற்றொரு வசனம் நீங்கள் எங்கிருப்பீனும் அவன் உங்களுடன் இருக்கிறான்"
(57 - 4)

இங்கு ஹு வ (அவன்) எனும் பிரதிபெயர்ச்சொல் அல்லாஹ் வைக் குறிப்பதாகும். அதாவது அல்லாஹ் மனிதர்களாகிய தன் அடியார்களுடன் இருக்கிறான். அவர்கள் எங்கு இருந்தாலும் சரியே! கடலில், திடலில், வான்

வெளியில், இருளில் அல்லது ஒளியில் எங்கிருந்தாலும் எந்நிலையானாலும் அல்லாஹ் அவர் களுடன் இருக்கிறான்! அறிவு ஞானத்தால் ஆற்றலால் அதி காரத்தால் மனிதர்களை அவன் முழுமையாக சூழ்ந்திருக்கி றான்.

இந்த வசனத்தின் - இதுபோன்ற பிற வசனங்களின் கருத்து, மனிதன் எந்த இடத்தில் இருக்கிறானோ அந்த இடத்திலேயே அவனுடன் அல்லாஹ் இருக்கிறான் என்பதல்ல. அல்லாஹ் இருப் பது அனைவருக்கும் மேலே அர்ஷில்தான். குர்ஆன் ஓரிடத்தில்,

கருணைமிக்க இறைவன் அர்ஷில் அமர்ந்துள்ளான்" (20:5) என்கிறது. இன்னும் பல வசனங்கள் இந்தக் கருத்துக்கு ஆதாரமாக உள்ளன. ஆனால் ஒன்று, அல்லாஹ் தன்னுடைய தன்மைகளிலும் குணாம்சங்களிலும் ஒப்புமை இல்லாதவன் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. நெருக்கமாக இருப்பதுடன் மிக உயர்வானவன். உயர்வாக இருப்பதுடன் அருகில் இருப் பவன்! இதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது இந்த வசனமும்.

என்னுடைய அடியார்கள் என்னைப் பற்றி உம்மிடம் கேட்டால் நிச்சயமாக நான் அருகிலேயே இருக்கிறேன். அழைப்பவர் என்னை அழைக்கும்போது அவரது அழைப்புக்கு பதிலளிக்கிறேன்" (2:186). அதாவது அல்லாஹ்வின் ஆற்றல், அதிகாரம், கண்காணிப்பு மனிதனின் அருகில் இருக்கிறது!

அர்ஷின் அதிபதியாகிய அல்லாஹ்வின் கண்காணிப்புக்கு எதிரில் இந்த ஏழு வானங்கள் -பூமியின் நிலைமை என்ன என்பதை ஒரு நபிமொழி இவ்வாறு எடுத்துரைக்கிறது: 'நிச்சய மாக இந்த ஏழு வானங்களும் ஏழு பூமிகளும் அல்லாஹ்வின் குர்ஸிக்கு எதிரில் பரந்து விரிந்ததொரு திடலில் போடப்பட்ட ஓர் இரும்பு வளையத்தைப் போன்றதாகும்"

இன்னோர் உண்மையையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அல்லாஹ் தன்னைக் குறித்து நான் உங்களுடன் இருக்கிறேன் எனும் வாசகத்தில் உள்ள உடனிருத்தல் என்பது வசனம் இடம் பெற்றுள்ள இடத்தைப் பொறுத்துப் பல கருத்துகளில் வருகிறது.

1) அல்லாஹ் தனது அறிவுஞானம், ஆற்றல், அதிகாரம், நிர்வாகம் ஆகியவற்றால் மனிதர்களைச் சூழ்ந்திருப்பது.

மேலே சொன்ன 57:4 வசனத்தின் கருத்தும் இதுதான். அல் முஜாதலா அத்தியாயத்தில் உள்ள இந்த வசனத்தின் கருத்தும் இதுதான்:

'மூன்று மனிதர்களிடையே ரகசியப் பேச்சு வார்த்தை எதுவும்

நடைபெறுவதில்லை., அவர்களிடையே நான்காவதாக அல்லாஹ்வும் இருந்தே

தவிர! அல்லது ஐந்து மனிதர் களிதையே எந்த இரகசியப் பேச்சு வார்த்தையும் நடை பெறு வதில்லை., அவர்களிடையே ஆறாவதாக அல்லாஹ் இருந்தே தவிர! இரகசியப் பேச்சுகள் பேசுவோர் இதனைவிடக் குறை வாக இருந்தாலும் கூடுதலாக இருந்தாலும்-எங்கு இருந்தாலும் அவர்களுடன் அல்லாஹ் இருக்கிறான்" (58 :7)

2) எச்சரிக்கை செய்வது. ஓரிடத்தில் குர்ஆன் கூறுகிறது:

'அவர்கள் தம் இழிச்செயல்களை மக்களுக்குத் தெரியாமல் மறைக்கிறார்கள். ஆனால் அல்லாஹ்விடம் மறைக்க முடியாது. அவனோ - அவனது விருப்பத்திற்கு மாறாக அவர்கள் சதியா லோசனை செய்து கொண்டிருக்கும்போதுகூட அவர்களுடன் இருக்கிறான்.மேலும் அல்லாஹ் அவர்கள் செய்யும் அனைத்துச் செயல் களையும் சூழ்ந்து அறியக் கூடியவனாக இருக்கிறான்" (4:108)

- அல்லாஹ்வுக்குத் தெரியாது என்று கருதிக்கொண்டு சதியாலோசனை செய்வது குறித்து எச்சரிக்கை செய்வதே இங்கு கருத்து.

3) உதவி செய்வது, உக்கம் அளிப்பது.

'எனவே நீங்கள் தைரியம் இழந்து விடாதீர்கள். மேலும் சமாதானத்தைக் கோராதீர்கள். நீங்கள்தாம் வெற்றி பெறக் கூடியவர்கள். அல்லாஹ் உங்களுடன் இருக்கிறான். மேலும் உங்கள் செயல்களை அவன் ஒருபோதும் வீணாக்க மாட்டான்" (47: 35)

இந்த உடனிருத்தலில் இரண்டு வகைகள் உள்ளன. ஒன்று: மேலான குணவொழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர் களுடன் அல்லாஹ் இருக்கிறான்., உதவியும் ஒத்துழைப்பும் அளித்துக் கொண்டிருக்கி றான் என்பது. குர்ஆன் கூறுகிறது:

'எவர்கள் இறையச்சத்துடன் வாழ்கிறார்களோ மேலும் நன்னடத்தையை மேற்கொள்கிறார்களோ அத்தகையவர்களு டன் திண்ணமாக அல்லாஹ் இருக்கிறான்" (16:128)

இரண்டு :குறிப்பிட்ட அடியார்களுடன் சேர்த்துச் சொல்வதாகும்.

நீங்கள் இந்த நபிக்கு உதவி செய்யாவிட்டால் (அதனால் என்ன?)

நிராகரிப்பாளர்கள் அவரை வெளியேற்றியபொழுது நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவருக்கு உதவி செய்துள்ளான். அவர்கள் இருவரும் குகையில் தங்கியிருந்தபொழுது இருவரில் இரண்டாமவராய் இருந்த அவர் - தன் தோழரை நோக்கி, கவலை கொள்ளாதீர்., நிச்சயமாக அல்லாஹ் நம்முடன் இருக்கிறான்

என்று கூறினார் "(9:40)

- ஹிஜ்ரத்தின் பொழுது குகையில் நபி(ஸல்) அவர்களும் அபூ பக்ர் (ரலீ)அவர்களும் தங்கியிருந்தபோது அல்லாஹ் அவர்களுடன் இருந்து உதவியும் ஒத்துழைப்பும் நல்கியது பற்றி கூறுகிறது இந்த வசனம். அப்பொழுது அபூபக்ர் (ரலீ) அவர்கள் கவலையும் கலக்கமும் அடைந்த நிலையில் நபியவர்களிடம் சொன்னார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதோ! எதிரிகள் நம்மை நெருங்கி விட்டார் களே! அந்தப் பாதகர்கள் தங்கள் பாதங்களின் பக்கம் நோக்கினாலே நம்மைப் பார்த்து விடுவார்கள் போலுள்ளதே! என்ன செய்வது?

- ஏனெனில் குறைஷிகள் எப்படியாவது நபியவர்களைப் பிடித்திட வேண்டும் என்று தேடி அலைந்தார்கள். இதற்காக அவர்கள் ஏறாத மலைகள் இல்லை. இறங்காத ஓடைகள் இல்லை. எல்லா இடங்களிலும் சல்லடை போட்டு அரித்தார் கள். நபியவர்களையும் அவர்களின் அன்புத் தோழர் அபூ பக்ர் அவர்களையும் பிடித்துக் கொண்டு வருபவருக்கு 200 ஒட்ட கங்கள் பரிசு என்று அறிவித் தார்கள். நபி(ஸல்) அவர்கள் தலைக்கு 100 ஒட்டகங்கள். அபூ பக்ர் தலைக்கு 100 ஒட்ட கங்கள்!

பரிசுக்கு ஆசைப்பட்டவர்கள் அனைவரும் நாலா திசைகள் நோக்கிப் பறந்தார்கள். ஆனால் அவர்களால் நபியவர்களையோ அபூ பக்ர் அவர்களையோ கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஏனெனில் அவ் விருவருடனும் அல்லாஹ் இருந்தான்! அவனது பாதுகாப்பு இருந்தது! ஒவ்வொரு இடமாகத் தேடிக்கொண்டு வந்த எதிரிகள் ஒரு கட்டத்தில் அந்தக் குகையின் வாசலை நெருங்கினார்கள்!அப்போது அபூபக்ர் (ரலீ)அவர்கள் நபியவர் களிடம், இதோ! எதிரிகளில் ஒருவன் தன் பாதங்களின் பக்கம் பார்த்து விட்டாலே நம்மைக் கண்டு கொள்வானே என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு நபியவர்கள், 'கவலை கொள்ளாதீர். திண்ணமாக அல்லாஹ் நம்முடன் இருக்கிறான். நாம் இருவர் மட்டுமல்ல., முன்றாவதாக அல்லாஹ் இருக்கிறான் " என்று கூறினார்கள்.

அவ்விருவரையும் யாரும் பிடித்துவிடக்கூடாது என்பது தானே நம் அனைவரின் எதிர்பார்ப்பு! அதுபோன்றுதான் நடந் தது. எந்த ஒருபாதுகாப்பும் தடையும் இல்லாத நிலையில் குகையிலிருந்த அவ்விருவரையும் எதிரிகளில் எவனும் பார்க்க வில்லை.

சீலபேர் சொல்வது போன்று அங்கு எந்தச் சீலந்திப் பூச்சியும் வலை பின்னவில்லை., எந்தப் புறாவும் கூடு கட்ட வில்லை! குகையின் வாசலில் திடீரென எந்தமரமும் முளைத்து விடவில்லை! சீல வரலாற்றோடுகளில்

சொல்லப்படுகிற இந்தக் கருத்துகளுக்கு எவ்விதமான ஆதாரமும் இல்லை. எல்லாம் வல்ல இறைவனாகிய அல்லாஹ்வின் பாதுகாப்பைத் தவிர வேறெதுவும் அங்கில்லை என்பதே உண்மை!

தீரென தாக்கும் இறைத் தண்டனை!

நான்காவது வசனம்: 'திண்ணமாக உம் இறைவன் குறி வைத்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறான்' (89:14)

குறிவைத்து மறைந்திருந்து காத்திருக்கும் இடத்திற்கு அரபி யில் மிர்ஸாத் என்பர். இது நரகமாகவும் இருக்கலாம். இவ்வுலகில் இறைவன் வழங்கும் தண்டனையாகவும் இருக்க லாம். அக்கிரமக் காரர்கள் இவ்வுலகில் இறைவனை நிராகரித்து விட்டு, இறைத்தூதர் களின் அறிவுரைகளையும் அலட்சியப் படுத்தி விட்டு பெரும் குழப்பத்தையும் அக்கிரமத்தையும் விளைவிக்கின்றனர்! தாங்கள் செய்யும் தீய செயல்களை இறை வன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறானே, தண்டிப்பானே எனும் உணர்வோ அச்சமோ இன்றி இறுமாந்து கிடக்கின்றனர்.

முடிந்த வரை நாள் தோறும் பல்வேறு அநீதிகளைத் துணிந்து செய்கின்றனர்! இனியும் அவர்களை விட்டு வைக்கவோ மேலே செல்ல விடவோ இறைவன் நாடாத நிலைவந்த வுடன் இறைத்தண்டனையின் சாட்டைகள் தீரென அவர்கள் மீது பாய்கின்றன! - அது பற்றியே இந்த வசனம் எச்சரிக்கை செய்கிறது!

இந்த வசனம், ஆது - ஸமூத் கூட்டத்தார்கள் அடைந்த தண்டனை பற்றி பேசுகிற வசனத் தொடரின் கடைசியில் இடம் பெற்ற தாகும். அந்தத் தொடர் வருமாறு:

'உயரமான தூண்களையுடைய இரம் என்ற ஆது கூட்டத் தாருடன் உம் இறைவன் எவ்வாறு நடந்து கொண்டான் என்பதை நீர் கவனிக்கவில்லையா? அவர்களைப் போன்று எந்தச் சமுதாயமும் உலக நாடுகளில் படைக்கப்படவில்லை. மேலும் பள்ளத்தாக்கில் பாறைகளைக் குடைந்த ஸமூத் சமுதாயத்தாருடனும் (உம்முடைய இறைவன் எவ்வாறு நடந்து கொண்டான் என்பதை நீர் கவனிக்க வில்லையா?) அந்த மக்களோ உலக நாடுகளில் பெரும் குழப்பத்தை விளைவித் திருந்தார்கள். இறுதியில் அவர்கள் மீது உம் இறைவன் தண்டனையின் சாட்டைகளைப் பொழிந்தான். உண்மையில் உம் இறைவன் குறிவைத்துக் காத்திருக்கிறான்' (89:6- 14)

ஆக் இனத்தினர், பெரிய பெரிய, வலுவான தூண்களின் மீது எழுப்பப்பட்டிருந்த பிரமாண்டமான வீடுகளில் வசித்து வந்தார்கள். அல்லாஹ் அவர்களுக்கு

அதிகமான வலிமையைக் கொடுத்திருந் தான். அதனால் அவர்கள் பூமியில் அக்கிரமம் புரிந்தார்கள்., ஹூத் நபி விடுத்த எச்சரிக்கையை அலட்சியமாகப் புறக்கணித்தார்கள். எங்களை விடவும் அதிக வலிமை உடையவர்கள் யார்? என்று ஆணவமாகப் பேசினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ் பதில் அளித்தான்:

'அவர்களைப் படைத்தானே அந்த அல்லாஹ் அவர்களை விட வலிமைமிக்கவன் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? அவர்கள் நம் சான்றுகளை மறுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்" (4 :15)

அவர்களை விட அதிக வலிமை அல்லாஹ்விடம் உள்ளது என அல்லாஹ் பதில் அளித்தான். அதற்கு அறிவுப்பூர்வமான ஓர் ஆதாரத்தையும் சமர்ப்பித்தான். அதுதான், அல்லாஹ் அவர்களைப் படைத்தான் என்பது! ஏனெனில், படைத்த இறை வன், படைப்புகளை விடவும் ஆற்றல் மிக்கவன் என்பது மிகத் தெளிவான - வெளிப்படையான உண்மையாகும்.

சத்தியத்தை அலட்சியப்படுத்தி விட்டு பாவங்களில் முழுகிக் கிடந்த ஆது இனத்தார் மீது இறைத்தண்டனை பாய்ந்தது எப்படி?

ஒருநாள் கடுமையான பஞ்சம் ஏற்பட்டது. மழை பொழியாத தால் பயிர்கள் எல்லாம் அழிந்து நாசம் அடைந்தன! எங்கும் வறட்சி! பசி, பட்டினி! என்ன செய்வது? எங்கு செல்வது? அல்லாஹ் விடம் அடைக்கலம் தேடுவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்று உணர்ந்த அந்த மக்கள் மழை வேண்டி அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். மழை வரும் என்று பெரிதும் எதிர்பார்த்தார்கள்.

ஒருநாள் அதிகாலையில் கடுமையான புயற்காற்றை அல்லாஹ் அனுப்பினான். புழுதி மண்ணோடு சுழற்றிச் சுழற்றி மிகப் பயங்கரமாக அடித்த அந்தக்காற்று பெரியதொரு மேகக் கூட்டம் போன்று தோற்றம் அளித்தது.

மழைபொழியும் மேகம் தங்களின் நீர் நிலைகளை நோக்கி வருகிறது., இதோ, பெரும் மழை கொட்டப் போகிறதெனக் கருதிய ஆத் இனத்தார்கள் ஆவலுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் எதிர் நோக்கினர்.

அல்லாஹ்வின் செயல் திறனைப்பாருங்கள்! அவன், ஆது மக்களை அழிப்பதற்கான புயற்காற்றைக்கூட எவ்வாறு அனுப்பினான் எனில், முதலில் மழை பொழியும் மேகம்போல் அது வந்தது. அதன் பிறகு தான் அவர்களைத் தண்டித்தான்! - சோதனைக்குப் பின் வேதனை எனும் நிலையாகும் இது! நீங்கள் ஒரு மனிதனுக்கு சிறிது பணம் தருவதாக ஆசை காட்டி பிறகு அதனைப் பறித்தீர்கள் எனில் அது எவ்வளவு கடுமையான நடவடிக்கையோ அது போன்றதே இதுவும்!

ஆது இனத்தினர் ஹூத் நபியிடம் ஒருவிதமான வரட்டுத் தைரியத்துடன் சவால் விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்: உம்மிடம் ஏதேனும் தண்டனை இருந்தால் அதனைக் கொண்டு வாரும், பார்க்கலாம் என்று! நீங்கள் அவசரப்பட்டுக் கொண்டிருந்த தண்டனை இதோ! வந்துவிட்டது., அனுபவித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று தான் அத்தகைய புயற்காற்றை அனுப்பினான் அல்லாஹ்!

அந்தப் புயற்காற்று ஏழு இரவுகள் எட்டு பகல்கள் சுழற்றி சுழற்றி வீசிக்கொண்டிருந்தது! முதல் நாள் காலையில் ஆரம்பித்து எட்டாவது நாள் மாலையில் நிறைவடைந்தது! தொடர்ந்து வீசியது! ஆது இனத்தார் அனைவரையும் அடியோடு ஒழித்தது! அந்த அகோ ரக்காற்று ஒவ்வொரு ஆது மகனையும் மேலே பெரும் உயரத்திற்குத் தூக்கிக்கொண்டு சென்று கீழே வீசி எறிந்தது. இறுதியில் இற்றுப்போன ஈச்ச மரத் தண்டுகள் சாய்ந்தது போல் முகங்குப்புற வீழ்ந்து கிடந்தார்கள்! ஸூ ஜூ தில் கிடந்தது போன்று!

பள்ளத்தாக்கில் பாறைகளைக் குடைந்து இல்லங்கள் அமைத்து வசித்து வந்த ஸமூத் இனத்தாரின் கதை என்ன? அவர்களும் அக்கிர மத்திலும் வரம்பு மீறலிலும்தான் முழுகிக் கிடந்தனர்! தங்களிடம் அனுப்பப்பட்ட ஸாலிஹ் நபியிடம் இவ்வாறு சவால் விடுத்தனர்:

'அவர்கள் கூறினார்கள்: ஸாலிஹே! இதற்கு முன்போ பெரும் எதிர்பார்ப்புகளுக்குரியவராக எங்கள் மத்தியில் நீர் இருந்தீர்" (11:62)

அதாவது, உம்மால் பல்வேறு நலன்கள் கிடைக்கும் என்றே நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். உம்மைச் சிறந்த அறிவாளி என்றும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம். இப்போதோ நீர் பெரிய அறிவிலியாய் ஆகிவிட்டீரே என்று மரியாதைக் குறைவாகப் பேசினர்.

ஸமூத் கூட்டத்தாருக்கு அல்லாஹ் முன்று நாட்கள் அவகாசம் கொடுத்தான். குர்ஆன் கூறுகிறது:

'(அப்பொழுது ஸாலிஹ் அந்த மக்களுக்கு) கூறினார்: முன்று நாட்கள் உங்கள் வீடுகளில் சுகம் அனுபவித்துக் கொள்ளுங்கள். இந்தக் காலத்தவனை பொய்யானதல்ல" (11: 65)

முன்று நாட்கள் நிறைவானபொழுது பெரும் பூகம்பம் ஏற்பட்டு ஸமூத்களின் வசிப்பிடங்கள் எல்லாம் இடிந்து தரைமட்டமாகி அழிந்து நாசமாயின! அத்துடன் பேரிடி ஒன்றும் அவர்களைத் தாக்கியது! உடனே - தொழுவத்தில் மிதித்து நசுக்கப்பட்ட வைக்கோல் போன்று ஆகிவிட்டனர்! அதாவது வெயிலிலும் காற்றிலும் கிடந்து காய்ந்து இத்துப்போன ஈச்ச மரச்சருகள் போன்று வீழ்ந்து

கிடந்தனர்! எல்லோரும் அழிந் தொழிந்தனர்!

உள்ளம் ஏற்கிறது., நா மறுக்கிறது!

ஃபிர்அவன் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவன்தான் கொடுமைகள் பல புரிந்த சர்வாதிகாரி! பூமியில் பெரிய அளவில் அக்கிரமும் அராஜகமும் செய்த ஆணவக்காரன்! ஏக இறைவனாகிய அல்லாஹ்வை ஏற்க மறுத்துவிட்டு நானே இறைவன் என்று வரம்பு மீறிப் பேசியவன்!

முஸா நபியிடம் - அகிலத்தாரின் இரட்சகன் என்றால் யார்? என்று ஏளனமாகக் கேட்டான். மேலும் தன்னுடைய சமூகத்தாரை நோக்கி - உங்களுக்கு என்னை விடுத்து வேறு இறைவன் இல்லை என்று கூறினான்! தன்னுடைய அமைச்சர் ஹாமானிடம் சொன்னான்:

'நீ எனக்கு ஓர் உயர்ந்த கோபுரம் எழுப்பு. ஏனெனில், நான் வழிகளைச் சென்றடைவதற்காக - வானத்தின் வழிகளை! (அங்கு சென்று) முஸாவின் இறைவனை எட்டிப்பார்ப்பார்க்க வேண்டும்! நிச்சயமாக நான் முஸாவை பொய்யர் என்று கருதுகிறேன்" (40: 37)

முஸா உண்மை இறைத்தூதரே என்பதை அறிந்திருந்தும் அதை மறைத்துப் பொய்யைப் பரப்பினான் ஃபிர்அவன். முஸாவுடன் அவன் புரிந்த தர்க்கவாதத்திலிருந்து அது தெரிய வருகிறது! அது பற்றி குர்ஆன் குறிப்பிடுவதைப் பாருங்கள்:

'அதற்கு முஸா கூறினார்: அகத் தெளிவை ஏற்படுத்தக்கூடிய இந்தச் சான்றுகளை, வானம் - பூமியின் இறைவனாகிய அல்லாஹ் வைத் தவிர வேறு யாரும் இறக்கிவைக்க வில்லை என்பதை நீ நன்கு அறிவாய். ஃபிர்அவ்னே! திண்ணமாக உன்னை நாசத்திற்குள்ளாகும் மனிதனாகவே நான் கருதுகிறேன்" (17:102)

- இவ்வாறு ஃபிர்அவனை நோக்கி முஸா கூறியபோது அதனை அவன் மறுக்கவில்லை., மெளனமாக இருந்தான். மிகப் பெரிய அளவில் தர்க்க வாதம் நடந்து கொண்டிருந்த, ஒருவருக்கொருவர் சவால் விடுத்துக்கொண்டிருந்த பெரும் கூட்டம் ஒன்றில் இவ்வாறு ஃபிர்அவன் மெளனம் சாதித்தது எதைக் காட்டுகிறது? அதற்கு அவனிடம் பதில் இல்லை., அதனை அவன் ஏற்றுக்கொண்டான் என்பதைத்தானே காட்டுகிறது!

ஃபிர்அவனும் அவனுடைய கூட்டத்தினரும் வேண்டுமென்றே இறைவனை நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று வேறொர் இடத் தில் குர்ஆன் கூறுவதைப் பாருங்கள்:

'அவர்கள் முற்றிலும் அநியாயமான முறையிலும் ஆணவத் தினாலும்தான் அந்தச் சான்றுகளை மறுத்தார்கள். ஆனால் அவர்களின் உள்ளங்களோ அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தன" (27:14)

இவ்வாறு இறைத்தூதரின் அறிவுரைகளை ஆணவமாக மறுத்த ஃபிரீஅவ்னும் அவனுடைய கூட்டத்தினரும் அடைந்த கதி என்ன? மிகப் பெரிய இழிவுக்கும் கேவலத்துக்கும் ஆளானார்கள்! பல தோல்விகளைச் சந்தித்தனர்! முஸாவுக்கும் சூனியக்காரர்களுக்கும் நடந்த போட்டியில் அவர்கள் சந்தித்தது பெரும் தோல்வி.

நாட்டிலிருந்த எல்லா சூனியக்காரர்களையும் ஃபிரீஅவ்ன் ஒன்று திரட்டியிருந்தான். போட்டியை எந்த நாளில் வைத்துக் கொள்வது எனும் பிரச்சனை வந்தபொழுது பண்டிகை நாளில் வைத்துக்கொள்ள லாம் என்று முஸா நபி கூறிய கருத்துதான் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது. ஏனெனில் அவர்கள் ஃபிரீஅவ்னின் பார்வையில் பலவீனமானவராக இருந்தாலும் அல்லாஹ்வின் உதவியும் ஒத்துழைப்பும் அவர்களுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது!

சிறிய, பெரிய சூனியக்காரர்கள் அனைவரும் ஒருபுறத்தில் குவிக் கப்பட்டிருந்தனர். மறு புறத்தில் முஸா மட்டும் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்! எல்லாச் சூனியக் காரர்களும் தங்களுடைய கைத்தடி களையும் கயிறுகளையும் பூமியில் எறிந்தனர். அவை அந்தப் பூமி முழுவதும் பாம்புகளாய்ப் பரவின! அந்தக் காட்சி எல்லோரையும் திடுக்கிடச்செய்தது! முஸா நபியும் கூட அஞ்சி நடுங்கினார்கள்! ஆனால் அவர் களுக்கு அல்லாஹ் தைரியம் ஊட்டினான்.

'நாம் கூறினோம்: அஞ்சாதீர். நீர்தான் வெற்றியாளர். உமது கையில் உள்ளதை எறியும்" (20: 69)

முஸா நபியவர்கள் தமது கைத்தடியை எறிந்தார்கள். என்னே ஆச்சரியம்! முஸாநபி போட்ட அந்தக் கைத்தடி அங்கு இருந்த மந்திரமாய்ச் சாதனங்கள் அனைத்தையும் அதாவது, ஏனைய மந்திரவாதிகள் போட்ட கயிறுகள், கைத்தடிகள் அனைத்தையும் விழுங்கியது! மந்திரக் கயிறுகளும் மாயப் பிரம்புகளும் எங்கே காணோம்? முஸா நபியின் கைத்தடி இவ்வுலகையே விழுங்கும் அளவுக்கு அப்படி ஒன்றும் பெரியதல்லவே என்று நீங்கள் ஆச்சரியப்படலாம்!

ஆனால் அல்லாஹ்வின் ஆற்றல் மகத்தானது! எல்லா வற்றினும் பெரியது! அந்த ஆற்றல்தான் இந்த அதிசயத்தை நிகழ்த்தியது! முஸாவின் கையிலிருந்த சிறிய கைத்தடியால் சூனியக் காரர்களின் எல்லாக் கண்கட்டி வித்தைகளையும் மாய மாய் மறையச்செய்தது! வந்திருந்த மந்திரவாதிகள் அனை வரும் சூனியக்

கலையில் மிகவும் கைதேர்ந்த வர்கள். முஸா காண்பித்தது சூனியம் அல்ல., அது அல்லாஹ்வின் ஆற்றல்! அவனது வல்லமைக்கான சான்றுகளுள் பெரும் சான்று என்பதை அப்பொழுது அவர்கள் உறுதியாகத் தெரிந்து கொண்டனர்! பிறகு அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்?

'சூனியக் காரர்கள் அனைவரும் தம்மையும் அறியாமல் ஸஜ்தாவில் விழுந்தனர். பிறகு அவர்கள் உரக்கக் கூறினார்கள்: நம்பிக்கை கொண்டோம், அகிலங்களின் இறைவனை, முஸா மற்றும் ஹாசூனின் இறைவனை!" (26:47 - 48)

இந்த வசனத்தில் இடம்பெற்றுள்ள 'உல்கிய' எனும் வார்த்தை கவனத்திற்குரியது. முஸா நபியின் வாய்மையும் உண்மையும் அந்த மந்திரவாதிகளுக்குத் தெளிவாகப் புலப் பட்டபொழுது அதுதான் அவர்களின் உள்ளங்களைப் பிடித்து உலுக்கியது! தம்மையும் அறியாமலே ஸஜ்தாவில் விழுந்தனர். பின்னாலிருந்து யாரோ பிடித்துத் தள்ளியது போன்றி ருந்தது அவர்களின் நிலை! உடனே அகிலத்தின் அதிபதியாகிய ஏக இறைவன் மீது நம்பிக்கை கொண்டதாகப் பகிரங்கமாக அறிவிக்கவும் செய்தார்கள்.

புதிய முஸ்லிம்களின் மன உறுதி!

மந்திரவாதிகள் அனைவரும் இறைநம்பிக்கை கொண்ட போது ஃபிர்அவ்வின் திடுக்கிட்டான். அவர்களைக் கடுமையாக எச்சரிக்கை செய்தான். அவனே அழைத்து வந்திருந்த மந்திர வாதிககள் மீது - நீங்கள் எல்லாம் முஸாவின் கைக்கூலிகள் என்று அவதூறு சுமத்தினான்.

உண்மையை உணர்ந்த சூனியக்காரர்களோ- முஸா இறைத் தூதர் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை என்று கூறினார்கள்! ஆனால் ஃபிர்அவ்வின் - முஸாவே! இப்படி இப்படி நடிக்க வேண்டும் என்று முன்பே இவர்களிடம் சொல்லி வைத்து நீர்தான் இவர்களை அழைத்து வந்தீரோ என்று கூறினான்!

என்னே! ஆச்சரியம், வீண் பிடிவாதம் ஒரு மனிதனை எப்படி வயல்லாம் பேசச் செய்கிறது என்பதைப் பாருங்கள்!

பிறகு சூனியக்காரர்களை நோக்கி- உங்களின் மாறு கை, மாறு கால்களை வெட்டிவிடுவேன். பேரிச்ச மரக் கம்பங்களில் அறைந்து உங்களைக் கொன்றுவிடுவேன் என்று ஃபிர்அவ்வின் மிரட்டினான். எனது அனுமதி இன்றி ஏன் முஸா மீது நம்பிக்கை கொண்டீர்கள்? என்று அதட்டினான்.

அதற்கு சூனியக்காரர்கள் கூறினார்கள்: 'எங்களைப் படைத்த இறைவன் மீது சத்தியமாக! தெளிவான சான்றுகள் எங்கள் கண்ணெதிரில் காட்சி தந்த பின்னரும் நாங்கள் சத்தியத்தை விட உனக்கு ஒருபோதும் முன்னுரிமை தர

மாட்டோம். எனவே நீ என்ன செய்ய விரும்புகிறாயோ செய்துகொள்''

இதுதான் இறைநம்பிக்கையின் மகா வலிமை! பேராற்றல்! சத்தியம் இதுதான் என்று தெளிவாகத் தெரிந்த பிறகு உனது கொள்கையை நாங்கள் ஏற்பதற்கு என்ன இருக்கிறது! நீ எங்களுக்கு இரட்சகன் அல்ல., நீ சொல்லும் வாதம் பொய்யனே தவிர வேறில்லை! முஸா நபியின் இறைவன் தான் எங்களுக்கும் இறைவன் என்று துணிந்து முழுங்கினார்கள் அந்தப் புதிய முஸ்லிம்கள்!

இறைநம்பிக்கை உள்ளத்தில் புகுந்துவிட்டால் - அதன் உறுதிப்பாடு இதயத்தில் இடம்பிடித்துவிட்டால் பிறகு யாரா லும் அதனை மாற்ற முடியாது! இதோ! பாருங்கள்! இந்த மந்திரவாதிகள், அன்று காலைப்பொழுதில் ஃபிரீஅவ்னின் கைக்கூலிகள். மாலை நேரத்தில் உண்மையான நம்பிக்கை யாளர்கள்! இறைநம்பிக்கை ஏற்படுத்திய இந்தத் தீவர் மாற்றம் ஒரு மகத்தான புரட்சியே தவிர வேறில்லை!

ஃபிரீஅவ்ன் படுமோசமான தோல்வியை எதிர்கொண்டான்! அதனால் ஏற்பட்ட அவமானத்தை அவனால் தாங்க முடிய வில்லை. பழி தீர்ப்பதற்குத் துடித்தான். படைகளைத் திரட்டிக் கொண்டு எப்படியும் முஸாவை ஒழித்துக் கட்டியே தீர வேண்டும் என்று போர்முரசு கொட்டினான்.

முஸா நபியோ தம் ஆதரவாளர்களை அழைத்துக்கொண்டு தப்பி ஓடினார்கள். அல்லாஹ்வின் ஆணைப்படி செங்கடலை நோக்கி அதாவது கிழக்கு நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். அவர் களுக்குக் கிழக்கே செங்கடலும் மேற்கே எகிப்தும் இருந்தன!

கடற்கரையைச் சென்றடைந்தபி பாழுது பின்னால் ஃபிரீஅவ் னும் அவனுடைய படைவீரர்களும் துறத்திக் கொண்டு வருவதைக் கண்டனர். எதிரில் கடல்., பின்னால் ஃபிரீஅவ்ன்!

முஸாவுடன் வந்த மக்கள் கதி கலங்கினார்கள்! இதோ! நாம் வம்பில் மாட்டிக் கொண்டோம். எதிரில் கடல். பின்னால் ஃபிரீஅவ்னும் அவனுடைய படையினரும்! செல்லும் வழி எங்கே? தப்பிப்பது எப்படி என்று கதறினார்கள்!

அதற்கு முஸா அமைதியாகக் கூறினார்கள்: 'அவ்வாறல்ல., உங் களை எதிரிகள் பிடித்துவிடமுடியாது! என்னுடன் என் இறைவன் இருக்கிறான்! ''

- இதுதான் ரஸூ ல்மார்களின் மனோதிடம்! இறைவன் மீது அவர் களுக்கிருந்த அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை! கடுமையான, நெருக்கடியான காலகட்டங்களில் அவர்களின் இதயம் ஏற்றிருந்த இத்த கைய உறுதிப்பாடுதான் கஷ்டங்களைக் கண்டு கதிகலங்காதிருக்கச் செய்தது! மலைபோன்ற துன்பங்களுக்கு எதிரிலும்

அவர்களைத் துணிந்து நின்று இறைப் பணிகள் ஆற்றிடச் செய்தது!

அப்பொழுது அல்லாஹ் முஸா நபிக்கு வஹி அனுப்பி. உமது கைத்தடியால் கடலை அடிக்கும்படி கூறினான். முஸா நபி அவ்வாறு செய்யவே கடல் பிளந்தது. சேரும் சகதி யுமில்லாத காய்ந்த தரையாகவும் மாறியது! மக்கள் எல்லோரும் அதில் இறங்கிக் அக்கரை சேர்ந்தனர்!

அதனைக் கண்ட :பிர்அவ்னும் அவனுடைய படையினரும் அதே பாதைகளில் புகுந்தனர். அவர்கள் முழுவதும் கடலினுள் இறங்கியதும் கடல் முடிக்கொண்டது. :பிர்அவ்னையும் அவனுடைய படையினரையும் முழுகடித்து அழித்தது.

:பிர்அவ்ன் எப்படி அழிந்தான் என்பதுகூட ஒரு படிப்பினையே! தனது நாட்டில் ஓடிக்கொண்டிருந்த நதிகளையும் கடல்களையும் கண்டு திமீர் கொண்டு பெருமை பேசியேதான் சத்தியத்தை அவன் நிராகரித்தான், இல்லையா? அவனது அத்தகைய ஆணவமான பேச்சை குர்ஆன் குறிப்பிடுவதைப் பாருங்கள்: எகிப்தின் அரசாட்சி என்னுடையதல்லவா! இந்தஆறுகள் எனக்குக் கீழே அல்லவா ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன! என்ன உங்களுக்குப் புலப்பட வில்லையா? நான் சிறந்தவனா? அல்லது கேவலமானவரும் தனது கருத்தைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்க இயலாதவருமாகிய இந்த மனிதன் சிறந்தவரா? ஏன், இவருக்குத் தங்கக் காப்புகள் அணிவிக்கப்படவில்லை? அல்லது வானவர்களின் ஒரு குழு ஏன் இவருனுடன் வர வில்லை?" (43:51 - 53)

என்னே ஆச்சரியம், பாருங்கள்! இறுதியில் அதே நீரில் முழுகடிக்கப்பட்டே :பிர்அவ்னும் அவனுடைய படையினரும் அழிக்கப்பட்டனர்!

இதேபோல் ஆத் இனத்தார்கள், எங்களைவிட அதிக வலிமை கொண்டவர்கள்? என்று எக்காளமடித்தனர். பாருங்கள்! மிக மிக மென்மையான-இலகுவான பொருளாகிய காற்றின் முலமே அவர்கள் அழிக்கப்பட்டார்கள்! இறைவனின் வல்லமையை பறைசாற்றும் தெளிவான சான்றுகள் அல்லவா இவை?

பார்வையும் கண்காணிக்கப்படுகிறது!

ஐந்தாவது வசனம்: 'கண்களின் கள்ளத்தனங்களையும் நெஞ் சங்கள் மறைக்கக் கூடியவற்றையும் அவன் அறிகிறான்''

ஒருவன் ஒரு பொருளைத் தவறான முறையில் பார்க்கிறான் என் றால் அவனது அந்தத் தவறான பார்வையை உங்களால் அறிய முடியாது. ஆனால் அல்லாஹ் அறிகிறான்.

இதேபோல் ஒரு மனிதனை வெறுப்புடன் பார்க்கிறான். அது உவப்பான பார்வை

என்றே அந்த மனிதன் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் வெறுப்பான பார்வையா? உவப்பான பார்வையா? என்பது அல்லாஹ்வுக்கு தெரியும்.

கண்களின் கள்ளத்தனத்தையும் உள்ளத்து இரகசியங்களையும் அறியும் ஆற்றல்மிக்க அல்லாஹ்வுக்குத்தானே நாம் அகமும் புறமும் அஞ்சி வாழ்ந்திட வேண்டும். அதுவே நமது கடமையாகும்.

ஹதீஸ் எண்:60 மனித வடிவில் வந்த ஜிப்ரீல்

ஒரு நாள் நாங்கள் நபி(ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தோம். அப்பொழுது திடீரென ஒருவர் எங்கள் முன் வந்தார். அவருடைய ஆடை அதிக வெண்மையாகவும் தலை முடி அதிகக் கருமையாகவும் இருந்தது அவரைப் பார்த்தால் பயணத்திலிருந்து வந்தவர் போன்றும் தெரிய வில்லை. ஆனால் அதற்கு முன்னர் எங்களில் எவரும் அவரை அறிந்திருக்கவில்லை. அவர் நபியவர்களுக்கு எதிரில் உட்கார்ந்தார். தன்னுடைய முழங்கால்களை அவர்களின் முழங்கால் களுடன் இணைத்து வைத்தார். பிறகு தன் கைகளை அவர் களின் தொடைகள் மீது வைத்தார். முஹம்மதே! எனக்கு இஸ்லாத்தைப் பற்றிக் கூறும் எனக் கேட்டார்.

அதற்கு நபியவர்கள் கூறினார்கள்:அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாருமில்லை என்றும் முஹம்மத், அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் நீ சாட்சியம் அளிக்க வேண்டும். இன்னும் தொழுகையை நீ நிலைநாட்ட வேண்டும். மேலும் ஜகாத் வழங்க வேண்டும். ரமளானில் நோன்பு நோற்க வேண்டும். வசதி இருந்தால் கஅபா ஆலயத்திற்குச் சென்று நீ ஹஜ் செய்ய வேண்டும். இந்தச் செயல்களே இஸ்லாம் ஆகும்.

அதற்கு அந்த மனிதர், நீர் உண்மையே உரைத்தீர் என்றார். அவர் கேள்வியும் கேட்கிறார். நபியவர்களின் கூற்றை மெய்யா எனது என்று உறுதிப்படுத்தவும் செய்கிறாரே என்று நாங்கள் வியந்தோம்.

பிறகு அவர், ஈமான் - நம்பிக்கை பற்றி எனக்கு அறிவித் துத் தாரும் எனக் கேட்டார். அதற்கு நபியவர்கள் கூறினார்கள்: 'இறைவன் மீதும் அவனுடைய

தூதர்கள் மீதும் மறுமை நாள் மீதும் நல்லது கெட்டது விதியில்
எழுதப்பட்டுவிட்டன என்றும் நீர் நம்பிக்கை கொள்வதாகும் ஈமான் என்பது".

அதற்கு அந்த மனிதர் நீங்கள் உண்மையே உரைத்தீர் என்றார்.

பிறகு அவர், இஹ்ஸான் பற்றி எனக்குக் கூறும் என்றார்.

அதற்கு நபியவர்கள் கூறினார்கள்: இஹ்ஸான் என்றால், நீர் அல்லாஹ்வைப்
பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் உணர்வோடு அவனை வணங்குவதாகும். அவ்வாறு
நீர் அவனைப் பார்ப்பது போல் வணங்க முடியாவிட்டால், அவன் உம்மைப்
பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறான் (எனும் உறுதியான உணர்வோடு அவனை
வணங்க வேண்டும்)

வந்தவர் மீண்டும் - எனக்கு மறுமை நாளைப் பற்றிக் கூறும் என வினவினார்.

அதற்கு நபியவர்கள் கூறினார்கள்: கேட்கப்படுபவர் கேட்பவரை விட அதிகமாக
அறிந்தவரல்லர்.

பிறகு அவர் மறுமை நாளின் அடையாளங்கள் பற்றிச் சொல்லும் என்றார்.

அதற்கு நபியவர்கள் கூறினார்கள்: மறுமை நாளின் அறிகுறிகள் இவையே:
அடிமைப் பெண் தன் எஜமானியைப் பெற்றெடுப்பாள். மேலும் காலணிகள்
அணியாத, (அரை) நிர்வாணமாகத் திரியக் கூடிய, ஆடு மேய்த்துக்
கொண்டிருக்கும் தரித்திரர்கள் பெரிய பெரிய மாளிகைகளில் இருந்து பெருமை
அடித்துக் கொண்டிருப்பதை நீர் காண்பீர்.

பிறகு அந்த மனிதர் சென்றுவிட்டார். நான் வெகு நேரம் அப்படியே இருந்தேன்.
அப்பொழுது நபி(ஸல்) அவர்கள் என்னை நோக்கி, உமரே! இப்பொழுது வந்து
சென்றவர் யார் என்பதை நீர் அறிவீரா? என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான்
இறைவனும் அவன் தூதரும் தான் நன்கு அறிந்தவர்கள் எனக் கூறினேன்,
அதற்கு நபியவர்கள் கூறினார்கள்: அவர்தான் ஜிப்ரீல். உங்களுக்கு உங்கள்
தீனை- இறைமார்க்கத்தைப் போதிக்கவே உங்களிடம் அவர் வந்திருந்தார்.
(நூல்: முஸ்லிம்)

தெளிவுரை

காலத்தின் அருமை!

நாங்கள் நபி(ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தபொழுது திடீரென ஒருவர்
எங்கள் முன் வந்தார்.

- நபித் தோழர்கள் அநேக நேரங்களில் நபிகளாருடன் அமர்ந்து உரையாடுவது
வழுக்கம். ஏனெனில் நபி(ஸல்) அவர்கள் ஒன்று, வீட்டில் அன்பு மனைவி -

மக்களுடன் இருப் பார்கள். அல்லது அருமைத் தோழர்களுடன் இருப்பார்கள்.

வீட்டில் இருந்தாலும் நபியவர்கள் வெறுமெனே உட்கார்ந்து நேரத்தை வீணாகக் கழிப்பதில்லை. ஆடு - ஓட்டகங்களில் பால் கறப்பது, கிழிந்த ஆடைகளைத் தைப்பது, பிய்ந்த செருப்புகளைச் செப்பனிடுவது போன்ற ஏதேனும் ஒருபணி யில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள்.

அன்புத் தோழர்களுடன் பள்ளிவாசலில் அமர்ந்திருந்தால் இறைமார்க்கப் போதனைகளைத்தான் எடுத்துரைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். வெளியில் சென்றால் உறவினரைச் சந்திக்கச் செல்வார்கள். அல்லது நோயாளியைப் பார்த்து நலம் விசாரிப்பார்கள். அல்லது ஏதேனும் மக்கள் சேவையில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள்.

அண்ணல் நபி(ஸல்) அவர்களின் வாழ்வில் காலம்நேரம் என்பது வீணாகியதே கிடையாது. வேறு வார்த்தையில் சொல்வதானால் நபியவர்கள் தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் அல்லாஹ் வின் பாதையில் -அறப்பணியில்தான் அற்பணித்திருந்தார்கள்.

இன்று நமது நிலை என்ன? நேரத்தை வீணாக்குது நமது அன்றாடப் பழக்கமாகிவிட்டது! ஆச்சரியம் என்னவெனில் காலம் பொன்னைவிடவும் மதிப்புமிக்கதென்று சொல்லிக் கொண்டே அதை அலட்சியமாகக் கருதி வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்! இதனை விடவும் பெரிய இழப்பு வேறென்ன இருக்க முடியும்! இதோ! குர்ஆன் கூறுகிறது:

'இறுதியில் அவர்களில் ஒருவருக்கு மரணம் வந்துவிடு மாயின் இறைவா! நான் விட்டு வந்துள்ள உலகத்திற்கு என்னை மீண்டும் அனுப்பு. அப்படி அனுப்பினால் அங்கு நான் நற்செயல் செய்வேனே என்று கூறத் தொடங்குவான்!" (23: 99-100)

அதாவது மீண்டும் உலகிற்கு வந்தால் நற்செயல் செய்வேன். காலத்தை நல்லபயனுள்ள வகையில் ஈடுபடுத்து வேன்., அதை வீணாக்க மாட்டேன் என்பானாம். சொத்து சுகத்தை அனுபவிப்பேன்., மனைவியுடன் இன்பமாக வாழ்வேன்., சொகுசான வாகனங்களில் உல்லாசமாகச் சுற்றித் திரிவேன். மாடமாளிகையில் இன்பம் தூய்ப்பேன் என்றெல்லாம் சொல்லமாட்டான்.

காலத்தை உலகில் வீணாகக் கழித்தது குறித்து மனம் நொந்து பேசுவான்.

இதனை விடவும் வேதனைக்குரிய விஷயம் என்னவெனில், நம் மில் பலர் காலத்தை நேர்முரணாகத் தீய செயல்களில் பயன்படுத்து கிறார்கள். ஓரிரு நபர்களை மட்டும் சொல்ல வில்லை. ஒட்டு மொத்த முஸ்லிம்களின் நிலையே இதுதான்! வேடிக்கைகளிலும் கேளிக்கைகளிலும்தான் அவர்கள் முழுகிக்

கிடக்கிறார்கள்., தீன்-இறைமார்க்கத்திற்காக உழைக்கும் கடமை யைப் புறக்கணித்து விட்டனர். மறுமையில் பயனளிக்கும் நன்மையான காரியங்களை மறந்து திசை மாறிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். வணக்க வழிபாடுகளில் கூட யாரும் வினையத்துடன் ஈடுபடுவதில்லை., இவ்வாறு காலம் நேரத் தைப் பொறுத்து முஸ்லிம்கள் பெரிய அலட்சியத்தில் முழுக்கிக் கிடக்கின்றனர் முஸ்லிம்கள் என்பதுதான் மிக வேதனையான உண்மை! (அல்லாஹ் பாதுகாப்பானாக)

அந்நியரல்லாத அந்நியர்!

சரி, நபியவர்களின் அவைக்கு வந்தவரின் விஷயம் என்ன? என்பதைப் பார்ப்போம்.

அவருடைய ஆடை அதிக வெண்மையாகவும் தலைமுடி அதிகக் கருமையாகவும் இருந்தது. அவரைப் பார்த்தால் பயணத் தில் இருந்து வந்தவர் போன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் அதற்கு முன்னர் எங்களில் எவரும் அவரை அறிந்திருக்கவும் இல்லை.

அதாவது அவர் இளைஞராக இருந்தார். ஆடைகள் பளிச் சென்று வெள்ளவெளேரென இருந்தன. பயணக் களைப்போ அறிகுறியோ அவரிடம் இல்லை. வெளியூரிலிருந்து வந்தா ரெனில் அப்படி இருக்க முடியாது. ஏனெனில் அந்தக் காலத் தில் நடை பயணம் அல்லது ஓட்டகம் போன்ற வாகனப் பயணம்தான். பாதை கரடு முரடாகவும் புழுதிக் காடாகவும் இருக்கும். அப்படி ஒரு பயணித்திலிருந்து வந்தாரெனில் இவ்வளவு நீட்டாக அவர் இருக்கமுடியாது! சரி, அவர் உள் ளூர் வாசியா என்றால் அதுவும் இல்லை. அந்நியரல்லாத அந் நியர் என்றுதான் அவரைச் சொல்ல வேண்டும்! அதனால்தான் நபித் தோழர்களுக்கு ஆச்சரியத்திற்கு மேல் ஆச்சரியம்! நபி(ஸல்)அவர்களுக்கு அருகே நெருக்கமாக வந்து உட்கார்ந்து உரையாடிய அந்த மனிதர் யார்?

வேறு யார்? ஜிப்ரீல்தான்! அதிகக் கண்ணியம் வாய்ந்த மலக்கு மார்களில் முக்கியமானவர்., ஏன், அவர்தான் மலக்கு மார்களிலேயே மேன்மைக்கும் சிறப்புக்குமுரியவர். அத்தகைய சிறப்புக்குக் காரணம் அவர் ஏற்றிருந்த பணிதான். வல்ல இறைவனாகிய அல்லாஹ் விடம் இருந்து வஹியைப் பெற்று வந்து நபிமார்களிடம் ஒப்படைக்கும் உன்னதப் பணியல்லவா அவரது பணி!

நபி(ஸல்) அவர்கள் ஜிப்ரீலை அவரது அசல் தோற்றத் தில் இரண்டு முறை பார்த்தார்கள். ஒன்று: ஹிரா குகையில் தங்கி யிருந்து முதல் வஹியை பெற்றபொழுது! இரண்டு: மி:ராஜ் எனும் வானுலகப் பயணத்தின்போது!

அந்த ஜிப்ரீல்தான் இப்பொழுது மனித வடிவத்தில் நபியவர் களிடம் வருகை தந்தார்., எந்நோக்கத்திற்காக?

அவர் நபியவர்களுக்கு எதிரில் உட்கார்ந்தார். தம் முழுங் கால் களை அவர்களின் முழுங்கால்களுடன் இணைத்து வைத் தார். பிறகு தன் கைகளை அவர்களின் தொடைகள் மீது வைத்தார்.

அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்: தமது முழுங்கால்களை நபியவர் களின் முழுங்கால்களுடன் இணைத்து உட்கார்ந்த ஜிப்ரீல் தம் கைகளை., நபியவர்களின் தொடைகள் மீது அல்ல, தமது தொடை மீதுதான் வைத்து உட்கார்ந்தார். இதுதானே முறை! ஆசிரியருக்கு எதிரில் அமர்ந்து அங்கு சொல்லப்படும் கருத்துகளைக் கவனமாகக் கேட்கும் சரியான ஒழுங்கு முறை இதுதானே.

இவ்வாறு அமர்ந்த ஜிப்ரீல், யா முஹம்மதே! எனக்கு இஸ்லாத்தைக் குறித்துக் கூறும் எனக்கேட்டார். யா ரஸூ லல்லாஹ்! என்று சொல்லாமல் யா முஹம்மதே என்று அழைப்பது நாட்டுப்புறத்து அரபிகளின் வழக்காகும்.

அவர்கள் தான் அண்ணல் நபியவர்களின் சமூகத்திற்கு வந்தால் 'யா முஹம்மதே' என்று சாதாரணமாக அழைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குக் காரணம், கல்வி நாகரிகத்தை விட்டும் அவர்கள் தூரமாக இருந்ததே. ஆனால் அல்லாஹ் கற்றுக் கொடுத்த நல்லொழுக்கத்தைச் செவியேற்றவர்களோ 'யா ரஸூ லல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வின் தூதரே) என்று அதிகக் கண் ணியத்துடனும் மரியாதையுடனும் அழைத்தார்கள். ஆனால் இங்கு நபியவர்களிடம் ஒரு நாட்டுப்புற அரபி வந்து கேள்விகள் கேட்பது போன்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்தவே ஜிப்ரீல் இவ்வாறு செய்தார்.

கல்லும் மண்ணும் கடவுளாகுமா?

இஸ்லாம் என்றால் என்ன என்று விளக்கித்தாரும் என்று ஜிப்ரீல் கேட்டதற்கு நபியவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாருமில்லை என்றும் முஹம்மதே, அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் நீ சாட்சியம் அளிக்க வேண்டும்.

இதுதான் இஸ்லாத்தின் முதல் அடிப்படை. இந்தக் கலிமாவை நாவால் மொழிவதுடன் உள்ளத்தால் உறுதி கொண்டிட வேண்டும்! வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறில்லை என்று சாட்சியம் அளித்திட வேண்டும்.

வணக்கத்திற்குரியவன் எனும் தன்மை ரூபிய்யத் எனும் இரட்சகத்தன்மையின்

தேட்டமாகும். ஏனெனில் அல்லாஹ்வை இரட் சகன் என்று ஏற்றுக் கொண்டதன் அடிப்படையில்தான் அவனை வணங்குவது அவசியமாகிறது. எனவே வணங்கப் படுபவன் இரட்சிக்கும் ஆற்றல்களையும் பிற நிறைவான தன்மைகளையும் பெற்றவனாக இருப்பது அவசியம். குர்ஆன் கூறுகிறது: 'மிகவும் அழகிய திருநாமங்கள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தம். எனவே அவற்றைக் கொண்டே நீங்கள் அவனிடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்'' (7:180)

ஆக, லா இலாஹ இல்லல்லாஹு என்பதன் தெளிவான கருத்து யாதெனில் படைப்பினங்களில் எதுவும் எவரும் வணக்கத்திற்கு உரியவர் அல்ல. மலக்கோ நபியோ சூரியனோ சந்திரனோ மரமோ செடியோ கல்லோ மண்ணோ கடலோ திடலோ வலி - இறைநோசரோ உயிர்த் தியாகியோ யாரும் வணக்கத்திற்குரியவர் அல்லர்! வணக்கத்திற்கு உரியவன் ஏக இறைவனாகிய அல்லாஹ் ஒருவனைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை! இந்த ஏகத்துவக் கொள்கையில் உறுதி கொண்டு அதுவே உண்மை என்று சாட்சியமும் அளித்திட வேண்டும்.

எல்லாத் தூதர்களையும் இந்த ஏகத்துவக் கலிமாவுடனேயே அல்லாஹ் அனுப்பிவைத்தான். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

'உமக்கு முன்னர் நாம் அனுப்பிய எந்தத் தூதரிடத்திலும்- நிச்சயமாக என்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை., எனவே என்னையே நீங்கள் வணங்க வேண்டும் என்றே வஹியின் மூலம் நாம் அறிவித்தோம்'' (21:25)

இந்த கலிமாவை ஒருவன் உள்ளத்தால் உறுதி கொண்டு மொழிந்தால், அதன்தேட்டப்படி வாழ்ந்தால், தூய வழிபாடு களையும் மனித நேயப் பண்பாடுகளையும் வாய்மையுடன் கடைப்பிடித்தால் அவன் இறையருளால் சுவனபதி செல்வான் என்பது திண்ணம்.

'இவ்வுலகில் எவரது கடைசி வார்த்தை லா இலாஹ இல்லல்லாஹ் என்பதாக இருக்குமோ அவர் நிச்சயம் சுவனம் செல்வார்'' (நூல்: அபூ தாவூத், அஹ்மத், ஹாகிம்)

ஏனைய மதங்களுக்கு இறை அங்கீகாரம் இல்லை!

திண்ணமாக முஹம்மத் அல்லாஹ்வின் தூதர் அதாவது அரபு நாட்டில் குறைஷி குலத்தில் தோன்றிய, ஹாஷிமி கிளையைச் சேர்ந்த, அப்துல்லாஹ்வின் புதல்வரான முஹம்மத் நபி(ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்று சாட்சியம் அளித்திட வேண்டும். இந்த சாட்சியத்தில் ஏனைய ரஸூல் மார்புகள் சேர்க்கப்பட வில்லை. ஏனெனில் முந்தைய தீன்- மார்க்கங்கள் அனைத்தையும்

முஹம்மத் நபியவர்கள் மாற்றி அமைத்து விட்டார்கள்.

அதாவது, முஹம்மத் நபியவர்களே இறுதித் தூதர். அவர்களின் வருகைக்குப் பிறகு ஏனைய மதங்கள் அனைத்தும் காலாவதியாகி விட்டன. யூத, கிறிஸ்தவ மதங்களும் அசல் இழந்து போய்விட்டன. மதங்களின் போதனைகளிலும் அவற்றின் வேதங்களிலும் மனிதர்களின் தவறான கருத்துகள் புகுத்தப்பட்டு ஓரிறைக்கொள்கை உருக்குலைக்கப்பட்டு விட்டன. ஷீர்க் எனும் பல தெய்வக்கொள்கை யால் எல்லாம் மாசுபட்டுவிட்டது. அதனால் ஏனைய மதங்களுக்கு இறை அங்கீகாரம் இல்லை எனப்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

யாரேனும் இஸ்லாத்தை விடுத்து வேறொரு மதத்தை விரும்பினால் அவனிடம் இருந்து அது ஏற்றுக்கொள்ளப் பட மாட்டாது. மறுஉலகத்தில் அவன் நஷ்டம் அடைந்தோரில் ஒருவனாகவே இருப்பான்" (3:80)

இறுதி நபித்துவம்!

திண்ணமாக முஹம்மத் அல்லாஹ்வின் தூதர்...! யாருக்காக அனுப்பப்பட்ட தூதர்? உலக மக்கள் அனைவருக்காகவும் அனுப்பப்பட்ட தூதர்.

அதாவது, இந்தச் சாட்சியம் நபி(ஸல்)அவர்களின் வருகை யுடன் நபித்துவம் முற்றுப்பெற்று விட்டது எனும் கருத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும். இனி மனித குலம் முழுவதற்கும் அவர்கள்தான் இறைத் தூதர். எதிர்காலத்தில் எவரும் நபியாக வரப் போவதில்லை. நபி(ஸல்) அவர்கள் வழங்கிய தீனும் ஷரீஅத்கும் இறைவேதம் குர்ஆனும் இறுதி நாள் வரை நிலைத்திருக்கக் கூடியவையாகும்.

பெரும் பாக்கியம் நிறைந்தவனாக இருக்கிறான், சத்தியத்தையும் அசத்தியத்தையும் பரிந்துக்காட்டும் இதனை (இந்தக் குர்ஆனை) தன் அடியார் மீது இறக்கிவைத்த (இறை) வன்., அகிலத்தார் அனைவருக்கும் அவர் எச்சரிக்கை செய்யக் கூடியவராய்த் திகழ வேண்டும் என்பதற்காக!"(25 :1)

அதாவது இவ்வுலகில் வாழும் மனிதர்கள் அனைவருக்கும் எச்சரிக்கை செய்யும் உலகத் தூதரே முஹம்மத்(ஸல்) அவர்கள்!

(முஹம்மதே!) நீர்கூறும்: மனிதர்களே! திண்ணாக வானங்கள், பூமியின் அதிபதி யாரோ, எவனைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லையோ,மேலும் எவன் வாழ்வையும் மரணத்தையும் கொடுக்கிறானோ அத்தகைய அல்லாஹ்வின் தூதராக உங்கள் அனைவர் பாலும் நான் அனுப்பப்பட்டுள்ளேன். எனவே அல்லாஹ்வின் மீதும் நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள். மேலும் அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய வேதவாக்குகளையும் நம்புகிறாரோ அப்படிப்பட்ட உம்மீ நபியாகிய அவனுடைய இந்தத் தூதர் மீதும் நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள். மேலும் அவரைப்

பின்பற்றுங்கள். அதனால் நீங்கள் வெற்றி பெறக் கூடும்" (7: 158)

அபூஹு ரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அண்ணல் நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'முஹம்மதின் உயிர் எவன் கை வசத்தில் உள்ளதோ அவன் மீது சத்தியமாக! இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எவர் ஒருவர் - யூதரோ கிறிஸ்தவரோ -என்னைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு பிறகு என் முலம் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட தூதர் செய்தியை நம்பிக்கை கொள்ளாமல் மரணிக்கிறாரோ அவர் நரக வாசிகளைச் சேர்ந்தவரே தவிர வேறில்லை " (நூல்: முஸ்லிம்)

முஹம்மத் நபி(ஸல்) அவர்கள் மனித இனம் முழுவதற் கும் தூதராக அனுப்பப்பட்டவர்கள் என்பது போன்று அவர் களே இறுதித் தூதர்.,அவர்களுக்குப் பிறகு நபியோ ரஸூ லோ யாரும் வரப்போவதில்லை! அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

(மக்களே) முஹம்மத் உங்களுடைய ஆண்களில் எவருக் கும் தந்தையல்லர். ஆனால் அவர் அல்லாஹ்வின் தூதராகவும் இறுதி நபியாகவும் இருக்கிறார் " (33:40)

எனவே நபி(ஸல்) அவர்களுக்குப் பிறகு நானும் ஒரு நபிதான் என்று எவனாவது சொல்லிக்கொண்டு வந்தால் அவன் நிராகரிப்பாளனும் பொய்யனும் ஆவான். யாரும் அவனை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது. அப்படி ஏற்றுக்கொள்வனும் நிராகரிப்பாளனாகி விடுவான்!

பித்அத்தின் பேராபத்து!

இந்த சாட்சியத்தை நீங்கள் வழங்கிவிட்டால் அதன் பிறகு வணக்க வழிபாடு தொடர்பாக இஸ்லாமிய ஷரீஅத் வகுத் துள்ள நடைமுறைகளிலும் நபியவர்களின் ஸூ ன்னத்களிலும் நீங்கள் நபி(ஸல்)அவர்களை முழுமையாகப் பின்பற்றுவது அவசியம். அவர்கள் வழங்கிய தீனில் (இறைமார்க்கத்தில்) எவ்வித புதுஅனுஷ்டானங் களையும் நீங்கள் புகுத்தக் கூடாது.

இந்த அடிப்படையில்தான் - நபிகளாரின் ஷரீஅத்தில் பித்அக்கள் எனும் புது அனுஷ்டானங்களை புகுத்துபவர்கள் நிச்சயமாக முஹம்மத் அல்லாஹ்வின் தூதர் எனும் சாட்சி யத்தை உறுதிப்படுத்தியவர்களாய் ஆக மாட்டார்கள் என்று நாம் சொல்கிறோம்!

பித்அத் வாதிகளின் பிடிவாதம் எவ்வாறு உள்ளதெனில், நபி(ஸல்)அவர்கள் தீனை -இறைமார்க்கத்தையும் ஷரீஅத்தையும் முழு மைப்படுத்தவில்லை.,அவர்கள் விளக்கித்தராத சீல நடைமுறைகள் உள்ளன.,அவற்றையும் ஷரீஅத்தில் சேர்த்தால் தான் அது நிறைவு பெறும்

என்று சொல்லது போல் உள்ளது! இந்த ரீதியில் பிதாத்தின் ஆதிக்கம் நபியவர் களின் பெயரை யும் புகழையும் தூய பணியையும் களங்கப்படுத்தக் கூடிய தாகும்.

மட்டுமல்ல இந்தப் பிதாத் வாதிகள் 'இன்றைய தினம் உங்களது தீனை- மார்க்கத்தை உங்களுக்கு நிறைவாக்கி விட்டேன்" (5:3) என்கிற அல்லாஹ்வின் வாக்கினை பொய்ப் படுத்தவும் செய்கிறார்கள். ஆம், இவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய தீனில்- அதில் இல்லாத தஸ்பீஹ்களையும் திகர்களையும் செயல்களையும் புகுத்துவதால் தீனில் உள்ள குறைபாட்டை இவர்கள்தான் நிவர்த்தி செய்கிறார்களோ, தீனை இவர்கள்தான் நிறைவுபடுத்துகிறார்களோ என்பது போன்ற தோற்றம் ஏற்படு கிறது! பிதாத்தின் தவிர்க்க முடியாத பேராபத்தாகும் இது.

இந்தப் பிரார்த்தனை ஷரீக் - இணைவைப்பாகும்!

நிச்சயமாக முஹம்மத் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்று சாட்சியம் அளிப்பதன் நிறைநிலையில் சேர்ந்ததுதான் நபியவர்கள் அறிவித்த அனைத்து விஷயங்களையும் நீங்கள் உண்மைப் படுத்தி வேண்டும் என்பதும். அவர்கள் மொழிந்ததாக, செய்த தாக, அனுமதித்ததாக ஆதரப்பூர்வமாகப் பதிவாகியுள்ள அனைத்து கருத்துகளையும் ஏன், எதற்கு என்று கேட்காமல் நீங்கள் ஏற்றிட வேண்டும். பின்பற்றிட வேண்டும்.

உங்கள் அறிவை முன்னிலைப்படுத்தி, உங்கள் அனுமானங் களுக்கும் கருத்துகளுக்கும் மதிப்பளித்துக் கொண்டு நபியவர் களின் வழிகாட்டல்களை நீங்கள் ஆட்சேபித்தால், எதனை அறிவு சரி என்று சொல்கிறதோ அதனை மட்டும்தான் நம்பு வேன்., ஏற்றுக் கொள்வேன் என்று சொன்னால் நபியவர்கள் மீது உண்மையில் நீங்கள் விசுவாசம் கொண்டவர்களாய் ஆக முடியாது. சுய கருத்தை புகுத்துபவர் மனஇச்சையைப் பின்பற்று பவர் எனும் பெயர்தான் உங்களுக்குக் கிடைக்கும்.

எனவே நபி(ஸல்) அவர்கள் மீது நீங்கள் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தால் நபியவர்கள் விட்டுச்சென்ற அனைத்து வழிகாட்டல்களையும் ஏற்றுக்கொண்டோம்., கீழ்ப் படிந்தோம் என்று சொல்வது உங்கள் கடமையாகும்.

நிச்சயமாக முஹம்மத் அல்லாஹ்வின் தூதர் எனும் சாட்சி யத்தின் மற்றொரு தேட்டம் என்னவெனில் நபியவர்கள் விஷயத்தில் யாரும் வரம்பு மீறப் பேசக்கூடாது. அவர்களுக்கு அல்லாஹ் அளித்த அந்தஸ்தைக் கடந்து, அளவுக்கு அதிக மாகப் புகழ்ந்து அவர்களின் அந்தஸ்தை உயர்த்திக்கொண்டே

போய் இறுதியில் ஏகத்துவக் கொள்கைக்குக் களங்கம் ஏற்படுத் தும் நிலைக்குச் சென்று விடக் கூடாது.

இந்த விஷயத்தில் எல்லை கடந்து செல்பவர்களை நீங்கள் கவனித்தீர்களா? நோய்நொடிகள் அகற்றும் ஆற்றல்கூட நபியவர்களுக்கு உண்டு என்று சொல்கிறார்கள்., வாதிடு கிறார்கள்! நபியவர் களின் அடக்கத் தலத்திற்குச் சென்றால் துன்பங்களை அகற்றுமாறும் நன்மைகள் வழங்குமாறும் நபி யவர்களிடமே நேரடியாகப் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். இத்தகைய வரம்பு மீறல்தான் கூடாது. இதுதான் ஷிக்- இணைவைக்கும் கொடிய பாவம் என்கிறோம். ஏனெனில் நோய் நொடிகள் அகற்றி நிவாரணம் அளிப்பதும் துன்பங்கள் களைந்து நிம்மதி அளிப்பதும் நன்மைகளைக் கொடுப் பதும்-இவை அனைத்தும் அல்லாஹ்வின் அதிகாரத்தில் உள்ளவை. இப்படிப்பட்ட ஆற்றல்கள் வேறொருவருக்கு உண்டென வாதிடுவது கூடாது. நபியவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட எந்த ஆற்றலும் கிடையாது. மரணத்திற்குப் பிறகு நபி(ஸல்) அவர்களுக்கென எந்த அதிகாரமும் இல்லை!

நபி(ஸல்) அவர்கள் மரணம் அடைந்த பிறகு அன்புத் தோழர்களின் வாழ்வில் எத்தனையோ கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. அப்போது அவர்கள் நடந்து கொண்டதென்ன? இதோ! உமர் (ரலி) அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் மதீனாவில் கடும் பஞ்சம்! எங்கும் பசி, பட்டினி! உடனே ஸஹாபாக்கள் நபி(ஸல்) அவர்களின் பள்ளி வாசலில் ஒன்றுகூடி மழை வேண் டிப் பிரார்த்தனை செய்தார்களே தவிர நபியவர்களின் கப்பு - அடக்கத்தலத்திற்கு வந்து நபியவர்களை நேரடியாக அழைத் துப் பிரார்த்தனை செய்யவில்லை. நபியே! மழை பொழியச் செய்யுங்கள் என்றோ மழை பொழியச் செய்யும்படி அல்லாஹ் விடத்தில் சிபாரிசு செய்யுங்கள் என்றோ கேட்கவில்லை!

என்ன காரணம்? நபி(ஸல்) அவர்கள் மரணம் அடைந்து விட்டார்கள். மரணம் அடைந்தவர்கள் நிலை என்ன? இதோ, அது பற்றி நபியவர்களே சொல்லித் தருகிறார்கள்:

'மனிதன் இறந்து விட்டால் அவனுக்கும் அவன் செய்த அமல் களுக்கும் தொடர்பு இல்லாமலாகிவிடுகிறது,. முன்றைத் தவிர! நீடித்த நிலையான தர்மம்,பயன் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் கல்வி, அவனுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யும் பிள்ளைகள்' (நூல்: முஸ்லிம்)

ஆக, மண்ணறையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள நிலை யில் நபியவர்களுக்கென எந்த அதிகாரமும் இல்லை. அப்படிப் பட்டதான ஓர் அந்தஸ்தை அவர்களுக்கு அல்லாஹ் அளிக்க வில்லை. அப்படிப்பட்ட எல்லா அதிகாரங்களும் அல்லாஹ்வின் கைவசம் மட்டுமே உள்ளன. எனவே யார் அப்படிச் சொல்

கிறாரோ அவர், நிச்சயமாக முஹம்மத் அல்லாஹ்வின் அடியா ரும் தூதரும் ஆவார்கள் எனும் சாட்சியத்தை உறுதிப் படுத்தியவர் ஆக மாட்டார். மாறாக முஹம்மதும் அல்லாஹ் வுடன் சேர்ந்து ஓர் இறைவன் என்று சொல்பவ ராகி விடுவார்! (இத்தகைய நிலையிலிருந்து அல்லாஹ் நம்மைப் பாதுகாப் பானாக!) ஏகத்துவத்திற்கும் இணைவைப்புக்கும் உள்ள நுட்ப மான வேறுபாட்டையும் கருத்தில் கொண்டு ஏகத்துவக் கொள்கையைப் போணுவதன் முலம்தான் இஸ்லாத்தின் தனித் துவம் இன்றளவும் பாதுகாக்கப்பட்டுவருகிறது!

தொழுகை:

ஓர் உளப்பூர்வமான பிணைப்பு!

தொழுகையை நிலைநாட்ட வேண்டும்- இது இஸ்லாத்தின் இரண்டாவது கடமை. தொழுகைக்கு அரபியில் அஸ் ஸலாஹ்- பிரார்த்தனை என்று சொல்வர். ஏனெனில் தொழுகையில் மனிதன் மேற்கொள்ளும் முனாஜாத் -ரகசிய உரையாடல், புகழ் தல், துதித்தல் போன்றவற்றில் துஆ எனும் பிரார்த்தனைதான் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

அடியான் மேற்கொள்ளும் உரையாடல், புகழ், துதி மற்றும் பிரார்த்தனை ஆகியவற்றிற்கு அல்லாஹ்வும் பதிலும் அளிக்கி றான்! எடுக்கிறான்., கொடுக்கிறான். இந்த ரீதியில் தொழுகை அடியானுக்கும் அல்லாஹ்வுக்கும் வலுவானதொரு பிணைப்பை ஏற்படுத்தும் பாலமாகவும் திகழ்கிறது! நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: 'தூய்மை மிக்கவனாகிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'தொழுகையை நான் எனக்கும் எனது அடியானுக்கும் மத்தியில் இரு பாகங்களாய்ப் பிற்த்துள்ளேன்''

(பிறகு அதனை நபியவர்கள் விளக்கினார்கள்)அல் ஹம்து லில்லாஹி றப்பில் ஆலமீன் (எல்லாப் புகழும் அகிலம் முழு வதையும் பரிபாலிக்கக்கூடிய அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தம்) என்று அடியான் ஓதினால், அதற்கு பதிலில் அல்லாஹ் கூறுகிறான், என் அடியான் என்னைப் புகழ்ந்து விட்டான் என்று! பிறகு அர் ரஹ்மானிர்ரஹீம் (அவன் அளவிலாக் கருணையும் இணையி லாக் கிருபையும் உடையவன்) என்று அடியான் ஓதினால், அதற்கு பதிலில் அல்லாஹ் கூறுகிறான், அடியான் எனக்குத் தொடர் புகழைச் சூட்டுகிறான் என்று! பிறகு மாலி(க்)கி யவ்மித்தீன் (கூலி கொடுக்கும் நாளின் அதிபதி) என்று அடி யான் ஓதினால் அதற்கு பதிலில் அல்லாஹ் கூறுகிறான், என் அடியான் என்னைப் பெருமைப் படுத்தினான் என்று! பிறகு அடியான், இய்யா (க்)க நஅபுது வ இய்யா(க்)க நஸ்தஈன் (இறைவாஉன்னையே நாங்கள் வணங்குகிறோம். உன்னிடமே உதவி தேடுகிறோம்) என்று ஓதினால் அதற்கு பதிலில் அல்

லாஹ், இது எனக்கும் என் அடியானுக்கும் மத்தியில் இரு பகுதிகளாகும்.
பிறகு அடியான், இஹ்தினஸ் ஸீறா(த்)த்தல் முஸ்தஹீம் (எங்களை நேரான வழியில் செலுத்துவாயாக என்று (கடைசி தொடர்ந்து வரை) ஓதினால் அதற்கு பதிலில் அல்லாஹ், இது என் அடியானுக்குரியது. அவன் கேட்டது அவனுக்கு கிடைக்கும் என்று கூறுகிறான்" (நூல்: முஸ்லிம்)

- தொழுகை இறைவனுக்கும் அடியானுக்கும் எத்தகைய பிணைப்பாக அமைந்துள்ளது என்பதைப் பாருங்கள். ரகசிய உரையாடல், எடுத்தல், கொடுத்தல் என எல்லா அம்சங்களும் அதில் உள்ளன.

ஆனால் நம்மில் பலர் சிந்தையை ஒருமுகப்படுத்தாமல் பாராமுகமாகத் தொழுவதைக் காணலாம். யார் முன்னிலையில் நிற்கிறோம்? யாருடன் உரையாடுகிறோம் என்கிற உணர்வோ உள்ளச்சமோ இருப்பதில்லை. உள்ளத்து இரகசியங்களைக்கூட அறியும் ஆற்றலுள்ள எல்லாம் வல்ல இறைவனின் திருமுன் னால் நிற்கும் பொழுது, அவனோடு உரையாடும் பொழுது கவனம் எங்கெல்லாமோ சுற்றித் திரிகிறது!

மன ஓர்மையுடனும் உள்ளச்சத்துடனும் தொழும்பொழுது தான் தொழுகையின் பயன்களை முழுமையாக காணமுடியும்! இதோ! குர்ஆன் தொழுகையின் நற்பயன்கள் பற்றி '(நபியே) தொழுகையை நிலைநாட்டுவீராக. திண்ணமாகத் தொழுகை, மானக்கேடான செயலை விட்டும் தீமையை விட்டும் தடுக்கிறது" (29:45) என்று கூறுகிறது.

இந்தத் திருவசனத்தை அனைவரும் ஓதத்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால் தொழுகையாளியின் உள்ளத்தில் தீமையின் மீது வெறுப்போ நன்மையின் மீது பிரியமோ வருவதில்லை. சிந்தனையிலோ செயல்பாட்டிலோ எந்த மாற்றமும் ஏற்படுவதில்லை. என்ன காரணம்? தொழுகையில் உயிர்த்துடிப்பு இல்லை., பள்ளிவாசலில் தொழுகையின் ஒழுங்கு முறைகள் போதிக்கப்படுவதில்லை. தொழுகையாளியின் நடவடிக்கை கண்காணிக்கப்பட்டு பண்படுத்தப்படுவதில்லை. தொழுகையின் ஒழுங்குமுறை பற்றி முறையான போதனை இல்லை. சரியான பயிற்சி இல்லை. ஏனோதானோ என்று வருகிறார்கள்., ஏதோ தொழுகிறார்கள்., பிரிந்து செல்கிறார்கள், அவ்வளவு தான்! ஆனால் ஷஹாதா கலிமாவுக்குப் பிறகு இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகளில் தொழுகைதான் அதிமுக்கியமானது.

தொழுகையின் நேரங்கள்

இ(க்)காமத்துஸ் ஸலாத் - தொழுகையை நிலைநாட்டுதல் என்பது கருத்துச் செறிவானதொரு வார்த்தை. தொழுகையை-அதன் நிபந்தனைகளையும்

அதற்குரிய கடமைகளையும் ஒழுங்கு முறைகளையும் - அனைத்து அம்சங்களையும் முறை யாகப் பேணிச் உயிர்த்துடிப்புடன் சீராகவும் செம்மையாகவும் நிறைவேற்றுவதே கருத்தாகும்.

தொழுகையின் நிபந்தனைகளில் முக்கியமானது நேரம். தொழுகைகளை நேரப்படி நிறைவேற்ற வேண்டும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

'திண்ணமாகத் தொழுகை குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டும் எனும் நிபந்தனையுடன் நம்பிக்கை யாளர்கள் மீது கடமை யாக்கப்பட்டதாகும்" (4 :103) இந்த ரீதியில் தொழுகை மனிதனின் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்கு படுத்துகிறது. எல்லாப் பணிகளையும் கால நேரத்துடன் செய்வதற்காக நல்ல பயிற்சி கிடைக்கிறது.

தொழுகைகள் ஐந்து என்றாலும் அவற்றிற்கான நேரங்கள் ஐந்து அல்லது முன்று ஆகும். பயணம் போன்ற தக்க காரணம் உடை யோருக்கு முன்று. ஏனையோருக்கு ஐந்து. தக்க காரணம் உடையோர் ஞஹர் - அஸர் தொழுகைகளை இணைத்து ஒரே நேரத்தில் தொழலாம். இஷா- மஃக்ரிப் தொழுகைகளை இணைத்து ஒரே நேரத்தில் தொழலாம்.

ஃபஜ்ர் தொழுகைக்கு ஒரே நேரம்தான். அதனால்தான் குர்ஆன் அதனை தனியாக எடுத்துச் சொல்லியுள்ளது. (அதன் விபரம் பின் னால் வருகிறது)

1) ஃபஜ்ர் நேரம் கீழ் வானில் அகலவாட்டில் வெண்மை தோன் றும் நேரத்திலிருந்து சூரிய உதயம் வரை.

2) ஞஹர் நேரம் (நடுவானிலிருந்து) சூரியன் சாய்ந்த திலிருந்து ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அதுபோன்ற நிறம் ஏற்படும் வரை. ஆனால் சூரியன் சாயும்போதுள்ள நிறலைக் கணக்கில் சேர்க்கக் கூடாது.

3) சூரியன் மறைந்ததிலிருந்து செம்மேகம் மறையும் வரை.

4) இஷா நேரம் மஃக்ரிப் தொழுகையின் நேரம் முடிந்த திலிருந்து நடு இரவு வரை.

நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இஷாவின் நேரம் நடுநிசி வரையிலாகும்" (அறிவிப்பு: அப்துல்லாஹ் பின் அம்ருபனுல் ஆஸ் நூல்: முஸ்லிம்)

இஷா நேரம் அதிகாலை உதயம் வரை நீண்டதாகும் என்று அறிவிக்கும் ஹதீஸ் எதுவும் வரவில்லை. எனவே இஷாவின் நேரம் நடு இரவு வரை என்பதே சரியான கருத்தாகும். குர்ஆனும் அதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

'சூரியன் (நடுவானைவிட்டு) சாய்ந்ததிலிருந்து இரவின் காரிருள் வரை தொழுகையை நிலைநிறுத்துவீராக. அதிகாலை (தொழுகை) யில் ஓதவதைக்

கடைப்பிடிப்பீராக. திண்ணமாக அதிகாலையில் குர்ஆன் ஓதுவது சாட்சி சொல்லப்படக் கூடியதாகும்" (17:78)- சூரியன் நடுவானை விட்டும் சாய்ந்தது முதல் சூரியன் உதயமாகும் வரை என்று சொல்லவில்லை.

இரவின் காரீருள் என்பது நடு இரவைக் குறிக்கும். நண்பகலில் இருந்து நடு இரவு வரை என்பதில் ஞஹர் தொழுகையிலிருந்து இஷா வரை உள்ள நான்கு தொழுகைகள் அடங்கும். இவற்றின் நேரங்களை ஒருசேர இணைத்துக் கூறிய குர்ஆன் :பஜர் நேரத்தை மட்டும் தனியாகச் சொல்கிறது. ஏனெனில் அதற்கும் ஞஹருக்கும் மத்தியில் பகலின் முன்பாதி உள்ளது. அதற்கும் இஷாவுக்கும் மத்தியில் இரவின் பின் பாதி உள்ளது.

காரணமின்றி தொழுகையைப் பிற்படுத்தினால்?

நேரம் வருவதற்கு முன் தொழும் தொழுகை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. ஒருவன் ரமளான் மாதம் வருமுன் - ஒரு நாள் என்றாலும் சரிதான் - நோன்பு நோற்றால் அது ரமளான் மாதத்து நோன்பாக ஆகாது. இதுபோன்றதுதான் தொழுகையும். ஆனால் ஒருவன் நேரத்தை அறியாத காரணத் தால் முன்கூட்டியே தொழுதால் அது நஃபில் தொழுகை யாகத்தான் ஆகும். கடமையான தொழுகையை மீண்டும் தொழுதிட வேண்டும்.

ஒருவன் நேரம் தப்பித் தொழுதால் அதில் இரண்டு நிலைகள் உள்ளன.

1) அறியாமை, மறதி, தூக்கம் போன்று தக்க காரணம் இருந்தால் அந்தத் தொழுகை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். ஏனெனில் நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒருவன் தொழுகையை விட்டுவிட்டு தூங்கினாலோ அதனை மறந்தாலோ எப்பொழுது அது பற்றி அவனுக்கு நினைவு வருகிறதோ அப்பொழுது அதனை அவன் தொழுது கொள்ளவும். அதைத் தவிர வேறு பரிகாரம் அதற்கு இல்லை " (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

2) தக்க காரணம் எதுவுமின்றி வேண்டுமென்றே நேரப்படி தொழாமல் பிற்படுத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது. அப்படிப்பட்டவன் பாவிவான். அல்லாஹ் - ரஸூலின் கட்டளையை மீறியவன் ஆவான்.

நேரம் தப்பித்தொழுகிற தொழுகையின் நிலை என்ன? அறிஞர் சீலரின் கருத்து: அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். ஏனெனில் அவன் மனம் வருந்தி நோர்வழி திரும்பிவிட்டான். மறதி யினால் நேரம் தப்பித் தொழும் தொழுகை ஏற்றுக் கொள்ளப் படுவது போன்றதே இதுவும்.

ஆனால் சரியான கருத்து என்னவெனில், அந்தத் தொழுகை அல்லாஹ்விடத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது. அவன் ஆயிரம் முறை

தொழுதாலும் சரியே! ஏனெனில் நபியவர்கள் கூறினார்கள்: 'நமது வழிகாட்டல் இல்லாத ஒரு செயலை (வழிபாட்டை) ஒருவர் செய்வாராயின் அது ரத்து செய்யப்படும்" (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

ரத்து செய்யப்படும் என்றால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட் டாது என்று பொருள். அப்படியானால் என்ன செய்ய வேண்டும்? தொழுகையைப் காரணமீன்ற பிற்படுத்தியதற்காக மனம் வருந்தி அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புத் தேட வேண்டும். இனி அவ்வாறு செய்வதில்லை என்று உறுதி கொண்டு நல்ல அமல்களை அதிகமாகச் செய்து பரீகாரம் தேட வேண்டும். யார் மன்னிப்புத் தேடுகிறாரோ அவருக்கு அல்லாஹ் மன்னிப்பு வழங்குகிறான்.

சுத்தமீன்றி தொழுகை இல்லை!

தொழுகையை நிலைநாட்டுதலின் கருத்தில் சுத்தத்தை மேற் கொள்வதும் அடங்கும். இதுவும் ஒரு நபந்தனையாகும். நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உங்களில் ஒருவர் துடக்கு எனும் அசுத் தம் அடைந்தால் சுத்தத்தை மேற்கொள்ளாதவரை அவரது தொழு கையை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான்" (புகாரி, முஸ்லிம்) எனவே சுத்தத்தை முறைப்படி மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சிறு துடக்கு எனில் ஒரூ செய்வது அவசியம். பெரும் துடக்கு எனில் குளிப்பது அவசியம்.

தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையெனில் அல்லது அதைப் பயன் படுத்தினால் நோய்அதிகரிக்கும் அல்லது உயிருக்கு ஆபத்து வரும் என்று அஞ்சினால் அல்லது கடுமையான குளிரின் அச்சம் இருந்து தண்ணீரைச் சூடுபடுத்தும் வசதி இல்லை என்றால் தயம்மும் செய்து கொள்ள வேண்டும். (தயம்மும் என்பது கைவிரல்களை மண்ணில் பதித்து முகம்,மணிக்கட்டில் தடவுதல் ஆகும்) அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

'ஆனால் நீங்கள் நோயாளியாகவோ பயணத்திலோ இருந் தால் அல்லது உங்களில் எவரேனும் மலஜலம் கழித்துவிட்டு வந்தால் அல்லது பெண்களை தீண்டியிருந்தால் (அதாவது, மனைவியுடன் உடலுறவு கொண்டால்) -தண்ணீர் கிடைக்க வில்லையானால் தூய்மையான மண்ணைப்பயன்படுத்தி அதில் உங்கள் கைகளைப் பதித்து அதனை உங்கள் முகங்களிலும் உங்கள் கரங்களிலும் தடவிக் கொள்ளுங்கள்" (5 :6)

தொழுகை நிறைவேற சுத்தம் மிக முக்கியம். சுத்தத்தைப் பேணுவதில் - உடல், உடை, இடம் ஆகிய அனைத்தின் சுத்தமும் அடங்கும். எனவே

இம்முன்றை விட்டும் அசுத் தத்தை அகற்றி முழுமையாகச் சுத்தத்தைப் பேணுவது அவசியமாகும்.

மேலே சொன்ன தயம்மும் என்பது ஒரு, குளிப்புக்கு மாற்று ஏற்பாடே தவிர உடலிலோ ஆடையிலோ அசுத்தம் பட்டு அதை அகற்றத் தண்ணீர் கிடைக்காததற்கு மாற்று அல்ல தயம்மும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கிப்லாவை முன்னோக்குதல்!

கிப்லாவை அதாவது மக்கமா நகரில் உள்ள கசிபா ஆலயத்தின் திசையை முன்னோக்கி நின்று தொழுவதும் ஒரு நிபந்தனை ஆகும். அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

'மஸ்ஜிதுல் ஹராம் (கசிபா ஆலயம்) நோக்கி உம்முடைய முகத்தைத் திருப்புவீராக. இனி நீங்கள் எங்கிருப்பீனும் (தொழுகையில்) அதன் பக்கமே உங்கள் முகங்களைத் திருப்பவும்' (2 :144)

நோய், அச்சம் போன்ற காரணத்தால் கிப்லாவை நோக்கி முகத் தைத் திருப்ப முடியாவிட்டால் அது அவசியமல்ல. அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

'அல்லாஹ் எந்த மனிதனையும் அவனது சக்திக்கு அதிகமாக (பொறுப்புளைச்சுமத்தி) சீரமப்படுத்துவதில்லை' (2:186)

பயணத்தின்போது-விமானத்தில், காரில், ஓட்டகம் போன்ற வாகனத்தில் - எதில் பயணமானாலும் நஃபிலான தொழுகை களில் கிப்லாவை முன்னோக்குவது அவசியம் இல்லை.

நிய்யத்தும் வேடிக்கையான நிகழ்ச்சியும்

நிய்யத் (உள்ளத்தில் எண்ணுதல்) என்பது தொழுகையின் மற்றொரு நிபந்தனையாகும். நிய்யத் இன்றி தொழுகை நிறைவேறாது.

நபி(ஸல்)அவர்கள் அருளினார்கள்: 'செயல்கள் அனைத்தும் நிய்யத் - எண்ணங்களைப் பொறுத்தே உள்ளன' (முஸ்லிம்)

வணக்கவழிபாடுகளில் நிய்யத் அவசியம் என்று வலியுறுத்தும் பல வசனங்கள் குர்ஆனில் உள்ளன. நபி(ஸல்) அவர்களை யும் அவர்கள்தம் அன்புத் தோழர்களையும் புகழ்ந்து ஓரிடத்தில் குர்ஆன் கூறுகிறது:

'அவர்கள் ருகூவு, ஸு ஜூ து செய்பவர்களாயும் அல்லாஹ் வின் அருளைத் தேடுபவர்களாயும் இருப்பதை நீர் காண்பீர்' (48 :29)

உண்மையில் நிய்யத் (உள்ளத்தில் எண்ணுதல் என்பது) கஷ்டமான

ஒன்றல்ல. அறிவும் சுதந்திரமும் உடைய மனிதன் ஒரு செயலைச் செய்யும்பொழுது உள்ளத்தில் அதை எண்ணித்தான் செய்வான். எனவே நிய்யத்திற்கு எந்தச் சிரம மும் தேவையில்லை. நாவால் மொழிய வேண்டியதில்லை.

நபி(ஸல்) அவர்களும் நிய்யத்தை நாவால் மொழிந்தில்லை. அப்படி மொழியுமாறு தம் சமுதாயத்தினரை ஏவிடவுமில்லை. நபித் தோழர்கள் யாரும் அப்படிச் செய்யவுமில்லை. எனவே நிய்யத்தை நாவால் மொழிதல் என்பது பித்தத் - தீனில் இல் லாத புதுமையே., பாவமான செயலே என்பதில் ஐயமில்லை.

ஒரு நண்பர் வேடிக்கையான நிகழ்ச்சி ஒன்றைச் சொன் னார். முன்னொரு தடவை களிபா பள்ளிவாசலில் தொழு கைக்கு வந்த ஒருவன், இகாமத் சொல்லப்பட்டதும் 'யா அல்லாஹ்! இந்தப் புனித மஸ்ஜிதின் இமாமை பின்பற்றி கிப்லாவை முன்னோக்கியவாறு ஞஹர் தொழுகை நான்கு ரக்அத்தை அல்லாஹ்வுக்காகத் தொழுகிறேன் என்று சொல் லிக் கொண்டு தக்பீர் கட்ட முனைந்தபொழுது அருகில் இருந் தவர் 'இன்னொரு விஷயத்தை விட்டு விட்டாயே! இன்ன வருடத்தில் இன்ன மாதத்தில் இன்ன கிழமையில், இன்ன நேரத்தில் என்பதையும் சேர்த்துக்கொள். பத்தரம் எழுதுவது தவறி விடப்போகுது" என்று நினைவூட்டினாராம்.

என்ன வேடிக்கை பார்த்தீர்களா? உள்ளத்தில் நினைப்பதை அல்லாஹ் வுக்குச் சொல்லிக் காண்பிக்க வேண்டுமா, என்ன? உள்ளத்து இரகசியங்களைக்கூட அறிபவன் அல்லவா அவன்?

தொழுகையின் கடமைகள்!

தொழுகையில் அவசியம் பேண வேண்டிய கடமையான அம்சங்களைப் பேணுவது தொழுகையை நிலைநாட்டுதலில் அடங்கும். சொல் மற்றும் செயல் ரீதியான எந்த அமல்களைப் பேணுவதின்றி தொழுகை நிறைவேறாதோ அந்த அமல்கள் தான் தொழுகையின் கடமைகளாகும்.

அவற்றுள் ஒன்றுதான் தக்பீர் தஹ்ரீமா என்பது. இதுவே தொழுகையில் நுழைவதற்காகத் தொடக்கத்தில் சொல்லும் தக்பீர். தொழுகை அமைவதற்கு இது மிக முக்கியம். இதை மறந்து விட்டால் தொழுகை கூடாது. நபி(ஸல்) அவர்கள் ஒருவருக்கு தொழுக் கற்றுக் கொடுத்தபொழுது சொன்னார்கள்: 'நீ தொழுகைக்குத் தயாரானால் முறையாக ஒன்று செய்ய வேண்டும். பிறகு கிப்லாவை முன்னோக்கி நின்று கொண்டு தக்பீர் சொல்ல வேண்டும்...' (நூல்:புகாரி,முஸ்லிம்)

சூரத்துல் ஃபாத்திஹா ஓதுவது மற்றொரு கடமை. அதன்றி தொழுகை நிறைவேறாது. நபியவர்கள் அருளி னார்கள்: 'ஒருவர் ஃபாத்திஹா அத்தியாயத்தை ஓதவில்லை யானால் அவருக்குத் தொழுகை இல்லை '' (புகாரி, முஸ்லிம்)

தொழுகையின் மற்றொரு கடமை ருகூஅ. அதாவது நீங்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குவதற்காக அவனது திருமுன் நிற்கிறீர்கள்., அப்பொழுது அவனுக்குக் கண்ணியம் அளிக்கும் வகையில் குனிவதற்கே ருகூஅ என்று சொல்லப்படும். நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: 'ரூகூஅ -வில் இரட்ச கனை நீங்கள் கண்ணியப்படுத்துங்கள்'' (முஸ்லிம்) அதாவது ஸு ப்ஹான ரப்பியல் அழீம் (மகத்தான என் இரட்சகளை நான் துதிக்கிறேன்) என்று சொல்லுங்கள். குனிவது செயல் ரீதியில் அளிக்கும் கண்ணியம். இந்த திகர் சொல்லால் அளிக்கும் கண்ணியம். ருகூஅ - வில் உள்ளத்தால் அளிக்கும் கண்ணியத்துடன் இவை சேரும்போது இவை முன்று கண்ணியங்களாகின்றன.

திகர்களின் தத்துவம்!

தொழுகையின் மற்றொரு கடமை ஸு ஜூ து. அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! ருகூஅ செய்யுங்கள்., ஸு ஜூ த் செய்யுங்கள்., உங்கள் இரட்சகளை வணங்கங்கள்'' (22:77)

நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: ' (உடலின் ஏழு பாகங்களை தரையில் வைத்து அதாவது) நெற்றி, (முக்கு அதில் சேரும் என்பதாக) நபி(ஸல்) அவர்கள் தம் கையால் முக்கைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள் - கை மணிக்கட்டுகள், முட்டுக் கால்கள், கால்களின் ஓரங்கள் (விரல்கள்)ஆகிய உடலின் ஏழு எலும்புகளை (உறுப்புகளை)தரையில் வைத்து அல்லாஹ்வுக்கு ஸு ஜூ து செய்ய வேண்டுமென நமக்குக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது ''(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

எனவே ஸு ஜூ து தொழுகையின் கடமை. அதின்றி தொழுகை நிறைவுபெறாது.

ஸு ஜூ தில், ஸு ப்ஹான ரப்பியல் அஅலா (உயர்வுமிக்க என் இரட்சகளை நான் துதிக்கிறேன்) என்று சொல்கிறோம். ருகூஅ-வில் ஸு ப்ஹான ரப்பியல் அழீம் (மகத்தான என் இரட்சகளை நான் துதிக்கிறேன்) என்று சொல்கிறோம். இந்த திகர்களில் உள்ள தத்துவத்தை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ருகூஅ, கண்ணியம் அளிப்பதற்கான அமைப்பு கொண்டது. எனவே அதில் மகத்துவமிக்க என் இரட்சகளை நான் துதிக்கிறேன் என்பது பொருத்தமாக

உள்ளது.

ஸ ஜூ து கீழிறக்கக்கமான செயல்முறை கொண்டது. நெற்றி தரைக்கு வந்துவிடுகிறது. இறைவனைத் துதித்துக் கண்ணியப் படுத்துவதன் இறுதி நிலையாகும் இது. இதில் ஸ ப்ஹான ரப்பியல் அலீலா - உயர்வுமிக்க என் இரட்சகனை நான் துதிக் கிறேன் என்பது எவ்வளவு பொருத்தமாக உள்ளது. அதாவது எல்லாவற்றிற்கும் மேலே உள்ள என் இறைவனை அனைத்து விதமான உயர்வுகளுக்கும் உரியவன் என்று போற்றுகிறேன், எல்லா விதமான கீழிறக்கத்தை விட்டும் கீழ் நிலைகளை விட்டும் தூயவன் என்று துதிக்கிறேன். இதோ! என் உறுப்பு களின் சீகரமாகிய தலையை தரையில் - காலால் மதிபடும் இடத்தில் வைத்து விட்டேன் எனும் விரிவான கருத்தை இது உள்ளடக்கியுள்ளது.

மனிதன் ஏன் ஏமாளியாக இருக்கிறான்?

தொழுகையின் கடமைகளில் மற்றொன்று அமைதியை மேற் கொள்வது. அதாவது நிற்கும் நிலையிலும் பிறகு ருகூஅ -விலும் பிறகு அதிலிருந்து எழுந்து நிற்கும்பொழுதும், ஸ ஜூ திலும், இரு ஸ ஜூ த்களுக்கு மத்தியிலான அமர்விலும்- இவ்வாறாக தொழுகையின் ஒவ்வொரு செயல்பாட்டிலும் அமைதியை மேற்கொள்வது தொழுகையின் கடமைகளுள் முக்கியமானதாகும்.

ஏனெனில் அபூ ஹு ரைரா (ரலி) அவர்களின் பிரபலமான ஓர் அறிவிப்பு உள்ளது: நபி(ஸல்) அவர்கள் மஸ்ஜிதில் அமர்ந்திருக்கும் பொழுது ஒரு மனிதர் வந்து அவசர அவசரமாகத் தொழுகிறார். பிறகு நபியவர்களிடம் வந்து ஸலாம் சொன்னபொழுது திரும்பச் சென்று தொழும்., நீ தொழுதது சரியல்ல என்று சொல்கிறார்கள். இவ்வாறு முன்றாவது முறை திருப்பி அனுப்பியபொழுது அந்த மனிதர் எப்படித் தொழுவது என்று கற்றுத்தாருங்கள். எனக்குத் தெரிந்தது இவ்வளவுதான் என்று சொல்லவே நபி(ஸல்) அவர்கள், ஒவ்வொரு நிலையிலும் அமைதியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம்)- இந்த அறிவிப்பு ருகூஅ, ஸ ஜூ து போன்ற ஒவ்வொரு நிலைகளிலும் அமைதியை மேற்கொள்வது தொழுகையின் இன்றியமையாகக் கடமை என்பதைக் காட்டுகிறது.

அமைதியை மேற்கொள்வதன் நேரம் எவ்வளவு? அறிஞர் சீலர் சொல்லும்பொழுது ருகூஅ-வில் ஸ ப்ஹான ரப்பியல் அலீம் என்று சொல்லும் அளவு - ஸ ஜூ தில் ஸ ப்ஹான ரப்பியல் அலீலா என்று சொல்லும் அளவு அமைதியை மேற் கொள்ள வேண்டும் என்கிறார்கள்.

ஆனால் இதனினும் அதிக நேரம் அமைதியை மேற் கொள்ள வேண்டும் என்றே

நபிவழியிலிருந்து தெரியவரு கிறது. ரூகூஅ- வில் ஸு ப்ஹானரப்பியல் அளீம் என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டு தலையை உயர்த்தினால் அதில் எங்கே அமைதி இருக்கிறது? தொழுகையில் ஒவ்வொரு செயலிலும் இவர் அமைதியைக் கடைப்பிடிக்கிறார் என்று பிறர் சொல்லும் அளவு இருக்க வேண்டும்.

என்னே ஆச்சரியம்! ஷைத்தான் எந்த அளவுக்கு மனிதனைப் பந்தாடுகிறான், என்பதைக் கவனித்தீர்களா? முதலில் தொழுகைக்கு வரவிடாமல் மனிதனைத் தடுப்பதற்கு ஷைத் தான் பெரிதும் முயற்சி செய்கிறான். அதனையும் மீறித் தொழுகைக்கு மனிதன் வந்து விட்டாலோ அவனது உள்ளத்தில் ஊசலாட்டங்களை ஏற்படுத்தி அவனது கவனத்தைச் சீதறடிக்கிறான்.

மனிதன் ஏன் இவ்வளவு ஏமாளியாக, துர்ப்பாக்கியவானாக இருக்கிறான்! பாருங்கள்! கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்வை தொழுவதற்காக அவனது முன்னிலையில் வந்து அவன் நிற்கிறான். இரகசிய உரையாடலை மேற்கொள்கிறான். இறைவேதத்தை ஓதுகிறான். இறையைப்புகழ்ந்து குதிக்கிறான். தன் தேவைகளை நிறைவேற்றும்படி அவனிடம் மன்றாடு கிறான். இவ்வளவுக்குப் பிறகும் ஏதோ ஓர் ஆபத்து வந்து விட்டதுபோல, ஏதோ ஓர் எதிரியின் பிடயில் சிக்கிக்கொண்டது போல அவசரப்படுகிறானே, ஏன்? விட்டால்போதும் என்று விரண்டோடுகிறானே, பள்ளியிலிருந்து, ஏன்? என்னே மனிதனின் துர்ப்பாக்கியம்!

ஓர் அரசன் முன்னிலையில் நீங்கள் நிற்கிறீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் உங்களை முன்னோக்கி உரை யாடுகிறார்., தனியாகப் பேசுகிறார் என்றால் அதற்கு இரண்டு முன்று மணி நேரம் பிடித்தாலும் அதனை இலகுவாகக் கருது வீர்கள், இல்லையா? உட்காராமல் அசையாமல் நின்றவாறே பேச வேண்டும் என்றாலும் பரவாயில்லை என்று அரசரோடு உரையாடிக்கொண்டேதான் இருப்பீர்கள்., இல்லையா? அப்படி இருக்க உங்களைப் படைத்து வாழ்வாதாரங்கள் வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் இறைவன் முன்னிலையில் -உதவிகள் செய்து தொழுகை எனும் உன்னதமான தொரு வழிபாட்டை மேற் கொள்ளும் அளவுக்கு உங்கள் மீது கருணை பொழிந்து அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் இரட்சகனின் திருமுன்னால் நின்று அவனுடன் நீங்கள் உரையாடும் பொழுது இப்படி அவசரப்படுவது முரண்பாடாக இல்லையா?

ஷைத்தான் மனிதனுக்கு விரோதி. நீங்கள் ஈமானில் உறுதியும் விவேகமும் உள்ளவராக இருந்தால் ஷைத்தானை விரோதியாகவே எடுத்துக்கொள்வீர்கள். தொழுகையின் கடமை யான செயல்களிலும் சொற்களிலும் அமைதியின் தாக்கம் வெளிப்படும் அளவு அமைதியுடனும் மன ஓர்மையுடனும் தொழுகையை

நிறைவேற்றுவீர்கள். குர்ஆன் கூறுகிறது:

'உண்மையில் ஷைத்தான் உங்களுக்குப் பகைவன். ஏனவே நீங்களும் அவனை உங்கள் பகைவனாகவே கருதுங்கள். அவன் தன்னைப் பின்பற்றுபவர்களைத் தன் வழியில் அழைத் துக் கொண்டிருப்பது அவர்கள் நரகவாசிகளுடன் இணைந்து விட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்" (35 :6)

தொழாதவனின் சட்ட நிலை என்ன?

தொழுகையை நிலைநாட்டாதவனின் சட்டநிலை என்ன? இந்தக் கேள்விக்கான பதில் சற்று விரிவானது. தொழுகையை ஒருவன் நிலைநாட்டத் தவறினால் அதாவது நிறைவாகத் தொழவில்லையானால், தொழுகையைப் பூரணப்படுத்தக்கூடிய அதிகப்படியான அமல்களை - தீக்களை விட்டு விடுகிறான் என்றால் அவன் குற்றவாளி அல்ல. அந்த நிறைவான அமல்களுக்கான - தீக்களுக்கான கூலி அவனுக்குக் கிடைக்காது., அவ்வளவுதான்.

ஆனால் தொழுகையை நிலைநாட்டவில்லை என்றால், அதாவது, முற்றிலுமாகத் தொழுகையைக் கைவிட்டு விட்டான் என்றால் அப்படிப்பட்டவன் இஸ்லாத்தை விட்டும் வெளியேறி விட்டான்., நிராகரிப்பாளனாகி விட்டான் என்றுதான் பொருள்! இவ்வுலகில் முஸ்லிம் சமுதாயத்தில் இணைந்தவனாக, அதன் ஓர் அங்கத்தினனாக அவன் ஆகமுடியாது! மறு உலகத்தில் நிராகரிப்பாளர்களுடன்தான் எழுப்பப்படுவான்.

தொழுகையை கைவிட்டவன் பற்றி நபி(ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது, மறு உலகத்தில் அவன் எழுப்பப்படுவது :பிர்அவன், ஹமான், காநூன், உபை இப்னு கலஃப் ஆகியோருடன்தான் என்று கூறினார்கள்! - இவர்கள் நிராகரிப்பாளர் களின் தலைவர்கள். தொழுகையை கைவிட்டவன் இவர்களுடன் சேர்த்து எழுப்பப்படும் தூர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத்தான் ஆளாவான்.

இது என்ன, மிகைப்படுத்தப்பட்ட கருத்தா? அல்லது உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கூறும் முடிவா? என்று யாரேனும் கேட்கலாம்.

அப்படி ஒன்றும் இல்லை. நாம் குர்ஆன் -ஹதீஸ் மற்றும் நபித்தோழர்களின் கருத்துகளின் அடிப்படையில்தான் இவ்வாறு சொல்கிறோம்.

குர்ஆன் சிலைவணங்கிகளைப் பற்றி கூறும்பொழுது குறிப்பிடுகிறது:

'ஆயினும் இவர்கள் பாவமீட்சி பெற்று தொழுகையை நிலைநாட்டினால், ஜகாத்தும் கொடுத்தால் தீனில் - இறை மார்க்கத்தில் உங்களின் சகோதரர்கள் ஆவர் " (9 :11)

அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால்?

அப்படிப்பட்டவர்கள் தீனில் நம் சகோதரர்கள் அல்லன் என்பதுதானே பதில்! அப்படியெனில் அவர்கள் நிராகரிப்பாளர் தான். ஏனெனில் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் -அவன் எவ்வளவு பெரிய பாவத்தைச் செய்தாலும் அந்தப்பாவம் அவனை தீனை விட்டும் வெளி யேற்றி விடாது., அவன் நம் சகோதரன்தான்.

இதோ! முஸ்லிம்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் சண்டை போடு வது குஃப்ர் எனும் நிராகரிப்புதான். ஆயினும் அது தீனை விட்டு வெளியேற்றக் கூடிய அளவுக்கு கடுமையானதல்ல 'ஒரு முஸ்லிமை ஏசுவது தீமை. அவனுடன் சண்டை போடுவது குஃப்ர்- நிராகரிப்பு " என்பது (புகாரி, முஸ்லிம்) நபிமொழிதான். ஆயினும் சகோதரனுடன் சண்டை போடுவது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்கவும். எனவே அது ஈமானின் வட்டத்தை விட்டு வெளி யேற்றக் கூடிய தல்ல. இதோ குர்ஆனில், இறைநம்பிக்கையாளர்களில் இரு குழுவினர் தங்களுக்குள் போரிட நேர்ந்தால் அவர்களிடையே சமாதானம் செய்து வையுங்கள் (49:10) எனும் தொடரில் அல்லாஹ் கூறு கிறான்:

'இறைநம்பிக்கையாளர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சகோதரர்களா வர். எனவே உங்கள் சகோதரர்களுக்கிடையே தொடர்புகளைச் சீர்படுத்துங்கள். (49 :10)- சண்டை போட்டுக்கொள்ளக் கூடிய இரு சாராரும் நம்முடைய சகோதரர்கள் என்றுதான் குர்ஆன் கூறுகிறது.

ஆனால் பலதெய்வ வழிபாட்டுக்காரர்களைப் பற்றி - அவர்கள் ஷிர்க் எனும் பாவத்திலிருந்து பாவமீட்சி பெற்று தொழுகை, ஜகாத் போன்ற அமல்களை நிலைநாட்டவில்லை யென்றால் அவர்கள் உங்கள் சகோதரர்கள் அல்லர் என்றே கூறப்பட்டுள்ளது.

தொழுகையை விடுவது இறைநிராகரிப்பாகும் என்று நபி மொழிகளில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்:

'ஒருமனிதனுக்கும் குஃப்ர் மற்றும் ஷிர்க்-க்கும் வேறுபடுத்தும் எல்லைக்கோடு தொழுகையை விடுவதே" (அறிவிப்பு: ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் நூல்: முஸ்லிம்) நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: 'நமக்கும் அவர் களுக்கும் (நிராகரிப்பாளர்களுக்கும்) உள்ள உடன்படிக்கை (அதாவது, வேறுபடுத்தும் எல்லைக் கோடு) தொழுகையாகும். எவர் அதனை விட்டு விட்டாரோ அவர் நிராகரித்துவிட்டார் " (நூல்: திர்மதி, நஸாஈ, இப்னு மாஜா, அஹ்மத், ஹாகிம்) அதாவது அத்தகையவன் நிராகரிப்பாளர்களைச் சேர்ந்தவனே தவிர நம்மைச் சேர்ந்தவன் அல்லன்.

நபித்தோழர்களின் கருத்து வருமாறு: அப்துல்லாஹ் பின் ஷகீக் எனும் பிரபலமான தாபிஃ சொல்கிறார்: 'நபித்தோழர்கள் எந்த ஓர் அமலைக் குறித்தும் - அதனை விடுவது குஃப்ர் - நிராகரிப்பு என்று கருதவில்லை, தொழுகை நீங்கலாக" (நூல்: திர்மதி) அதாவது தொழுகையைக் கைவிடுவது நிராகரிப்பு எனக் கருதினார்கள்.

உமர் (ரலீ) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'தொழுகையை விட்ட வனுக்கு இஸ்லாத்தில் எந்தப் பங்கும் கிடையாது "

முன்றாவது கடமை ஜகாத்

ஜகாத் என்பது, ஜகா எனும் வேர்ச்சொல்லிருந்து பிறந்த அரபிச் சொல்லாகும். அதற்கு தூய்மை, வளர்ச்சி என்று பொருள். ஜகாத் வழங்குபவர் தனது உள்ளத்தை கஞ்சத் தனத்திலிருந்து தூய்மைப் படுத்துகிறார். தனது செல்வத்தை வளர்ச்சி அடையச் செய்கிறார்.

'(நபியே) அவர்களின் செல்வத்திலிருந்து தர்மத்தை வசூல் செய்து அதன் மூலம் அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்து வீராக. (நல்வழியில்) அவர்களுக்கு முன்னேற்றம் அளிப்பீராக" (9:103)

ஜகாத் என்பது சிறு அளவிலான தர்மம்தான். அதன் மூலம் மனிதன் இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளுள் முக்கியமான கடமையை நிறைவேற்றுகிறான். தனது மனத்தைத் தூய்மைப் படுத்துவதுடன் பாவக்கறைகளில் இருந்து தனது பட்டோலை யின் பக்கங்களைப் பாதுகாக்கவும் செய்கிறான். நபி(ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: 'தர்மம் பாங்களை அணைத்து விடு கிறதும், தண்ணீர் நெருப்பை அணைப்பது போன்று "(நூல்: திர்மதி, இப்னு மாஜா, முஸ்னத் அஹ்மத்)

ஜகாத் எனும் கட்டாயத் தர்மம், ஏனைய தர்மங்களை சிட்ச் சிறந்தது. உயர்வானது. நீங்கள் வழங்கும் ஒரு ரூபாய் ஜகாத் சாதாரண தர்மமாகக் கொடுக்கும் ஒருரூபாயை விடச் சிறந்தது.

ஹதீஸ் குத்ஸியில் அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'நான் அவன் மீது கடமையாக்கிய, எனக்கு அதிகப்பிரியமாக உள்ள வணக்க வழிபாட்டின் மூலம்தான் என் அடியான் (என் பக்கம் நெருங்கி வருகிறான்., அதைத் தவிர) எனக்கு அதிகப் பிரியமான வேறு எதன் மூலமும் என் பக்கம் அவன் நெருங்கி வருவதில்லை

"(நூல்: புகாரி) அதாவது கடமையான வழிபாடுதான் எனக்கு அதிகப் பிரியமானது. அதன் மூலமாகத்தான் என்னிடம் அவன் அதிகம் நெருங்கி வருகிறான் என்பதே பொருள். கடமையான இரு ரக்அத் தொழுவது நஃபிலான

இரு ரக்அத்தை விடச் சிறந்ததாகும்.

ஐகாத்தை அமல்படுத்துவதில் மக்களுக்கு நல்லுபகாரம் செய்தல் உள்ளது. ஐகாத் கொடுப்பவர் அல்லாஹ்வின் தனிப் பட்ட அன்புக்குரியவர்களின் வரிசையில் இடம் பெறுகிறார்: அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

'நல்லுபகாரம் செய்யுங்கள். நிச்சயமாக நல்லுபகாரம் செய் பவர்களை அல்லாஹ் நேசிக்கிறான் " (2 :195)

மக்களின் இதயங்களை இணைக்கும் பாலமாகவும் ஐகாத் திகழ்கிறது. செல்வந்தர்கள் இதுபோன்ற தர்மங்களை ஏழை களுக்கு வழங்கும்பொழுது செல்வந்தர்கள் மீது அவர்கள் பொறாமை கொள்வதில்லை.

ஏழை எளியோர் நலனில் அக்கறை கொள்ளாமல் அவர் களின் முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகை செய்யப்படாமல் இருந் தால் நாட்டில் வன்முறை பரவும். மனிதன் பசி பட்டிணிக்கு உள்ளாகும் பொழுது அடித்துப் பறித்துத்தான் சாப்பிடுவான்! எனவே ஐகாத் பணம் வசூல் செய்யப்பட்டு ஏழையோருக்கு வழங்கும்பொழுது இப்படிப்பட்ட எதிர்மறையான போக்குகள் தலைதூக்காது. வானத்திலிருந்து அருட்கொடைகளை ஈர்த்துக் கொண்டு வரும் ஆற்றலும் ஐகாத்துக்கு உண்டு. நபிகள் நாயம்(ஸல்) அவர்கள் அருளினார்கள்: 'ஒருசமுதாயம் தங்கள் செல்வத்தில் இருந்து ஐகாத் வழங்காமல் தடுத்துக்கொண்டால் அவர்களை விட்டும் வானத்து மழை தடுக்கப்பட்டே தீரும்" (இப்னு மாஜா, ஹாகிம்)

மக்கள் ஐகாத்தை முறையாக வழங்கினார்கள் எனில் அவர் களுக்காக அல்லாஹ் வானத்திலிருந்தும் பூமியிலிருந்தும் பல்வேறு அபிவிர்த்திகளை இறக்கியருள்வான். மழை பொழி யும். விவசாயம் செழிப்படையும். கால்நடைகளுக்கு தண்ணீரும் உணவும் தாராள மாகக் கிடைக்கும். பொருளாதார வளர்ச்சியும் இன்னும் பல நலன் களும் பெருகிக்கொண்டே இருக்கும்.

நான்காவது கடமை:

ரமளான் மாதத்து நோன்பு ஆகும். நோன்பின் காரணமாகத்தான் ரமளான் எனும் பெயரை இம்மாதம் பெற்றது. மற்றொரு கருத்து: மாதங்களுக்குப் பெயர் வைத்தபோது இம்மாதத்தில் கடுமையான வெயிலும் வெப்ப மும் நிலவியது. அதனால் ரமளான் - சுட்டுக்கரிக்கும் மாதம் என்று பெயர் வைக்கப்பட்டது.

மற்றொரு கருத்து: இம்மாதத்தின் முலம் பாவங்களின் வெப்பம் தணிக்கப்படுவதால் இம்மாதம் ரமளான் எனப் பெயர் பெற்றது. நபி(ஸல்)

அவர்கள் அருளினார்கள்: 'எவர் ரமளான் மாதத்தில் உறுதியான ஈமானுடனும் (மறுமைக் கூலியின்) எதிர்பார்ப்புடனும் நோன்புவைக்கிறாரோ அவருடைய முந்தைய பாவங்கள் அனைத்தும் மன் னிக்கப்படுகின்றன" (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

ஆக, இந்த மாதம் முஸ்லிம்களுக்கு மிகவும் அறிமுகமானதாகும். 'ரமளான் (நோன்பு) மாதம் எப்படிப்பட்டதெனில் அதில்தான் குர்ஆன்

இறக்கியருளப்பட்டது" (2:185) என்று குர்ஆனில் இந்த மாதத்தின் பெயரை மட்டுமே குறிப்பிட்டுள் ளான். வேறு எந்தமாதத்தின் பெயரையும் கூறவில்லை:

ரமளான் மாத நோன்பு இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமை களுள் மிக முக்கியமானதாகும். அஃது இன்றி இஸ்லாமிய மார்க்கம் நிறைவடையாது. ஆயினும் அது கடமையாவதற்கு சில நிபந்தனைகள் உள்ளன. பருவ வயது, புத்திநிலை சீராக இருப்பது, நோன்பு நோற்கும் ஆற்றல், ஊரில் தங்கியிருத்தல், தடைகள் எதுவும் இல்லாதிருத்தல் ஆகிய நிலைகளைப் பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு முஸ்லிம் மீதும் ரமளான் நோன்பு கடமையாகும்.

சிறுவர், புத்தி சுவாதீனமாவர் ஆகியோர் மீது நோன்பு கடமை இல்லை. பயணி மீதும் மாவிடாய், பிரசவத் துடக்கு போன்ற தடைகள் உள்ள பெண்கள் மீதும் கடமை இல்லை. ஆனால் வேறு நாட்களில் அவர்கள் நோன்பை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

இதே போன்று இயலாமை என்பதற்கு, குணமாகிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும் தற்காலிகமான நோய் காரணம் எனில் நோன்பை விட்டு விட்டு வேறு நாட்களில் நிறைவேற்ற வேண்டும். வயோதிகத்தால் அல்லது குணமாகாத கடுமையான நோயினால் இயலாமைக்கு உள்ளாகிவிட்டால் ஒவ்வொரு நோன்புக்கும் பகரமாக ஓர் ஏழைக்கு உணவு அளிக்க வேண் டும்.

ஐந்தாவது கடமை ஹஜ்:

ஹஜ்ஜின் கிரியைகளை - குர்ஆனிலும் நபிமொழிகளிலும் விளக்கப்பட்டபடி நிறை வேற்றுவதற்காக மக்கத் திரு நகரிலுள்ள கஅபா ஆலயத்தை நாடிச்செல்வதாகும் இது.

ஹஜ் என்பது இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளுள் மிக முக்கியமானதாகும். உம்றா செய்வதும் ஹஜ்ஜில் சேர்ந்ததே. ஏனெனில் நபி(ஸல்) அவர்கள் அதற்கு சிறிய ஹஜ் என்று பெயர் சூட்டினார்கள்.

பருவ வயது, புத்திசீர்நிலை, சுதந்தரம், ஆற்றல் ஆகிய நிபந்தனைகளைப் பெற்ற ஒவ்வொரு முஸ்லிம் மீதும் ஹஜ் கடமையாகும்.

இயலாமை என்பதற்கு பணம் இல்லாமை காரணம் எனில் அப்படிப்பட்டவர் மீது ஹஜ் அறவே கடமையாகாது. அவர் நிறை வேற்றுவதும் கடமையில்லை. அடுத்தவர் மூலம் நிறை வேற்றச் செய்வதும் கடமை இல்லை.

ஆனால் உடல் ரீதியான இயலாமை எனில் அதில் இரு ிலைகள் உள்ளன. ஒன்று: அந்த இயலாமை குணமாகி விடும் என்றிருந்தால் அல்லாஹ்வின் உதவியால் குணம் கிடைத்து தடை நீங்கும் வரையில் எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். பிறகு ஹஜ் செய்ய வேண்டும்.

ஆனால் வயோதிகம் போன்று குணமாகாத நிலையெனில் தனக்குப் பகரமாக ஒருவரை அனுப்பி ஹஜ் செய்யச் சொல் து கடமையாகும். ஏனெனில் ஒரு பெண்மணி நபி(ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டார்: திண்ணமாக என்னுடைய தந்தை மீது ஹஜ் கடமையானபோது வாகனத்தில் அமர முடியாத அளவுக்கு முதுமை அடைந்துவிட்டார். எனவே அவருக்குப் பகரமாக நான் ஹஜ் செய்யவேண்டுமா? அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் ஆம் என்று கூறினார்கள் (புகாரி, முஸ்லிம்) அந்தப் பெண்ணின் தந்தை இயலாதவராக இருந்த துடனேயே ஹஜ் அவர் மீது கடமையானது என்று கூறியதை நபி(ஸல்) அவர்கள் அங்கீகரித்துள்ளார்கள். ஏனெனில் பணத் தால் அவர் ஆற்றல்பெற்றிருந்தார். எனவே உன் தந்தைக்குப் பகரமாக நீ ஹஜ் செய் என்று சொன்னார்கள்.

www.hicaz200

இன்ஷா அல்லாஹ்

கை கோர்ப்போம் அனாதைகளுடன்!

வாழ்வோம்!

ஏழைகளையும்

வாழ வைப்போம்!

இளம்பிறை அனாதைகள் அறக்கட்டளை